

PRIMITIÆ
ACTORUM

Compromissi Francofurtensis

IN CAUSA

SERENISSIMÆ

DOMINÆ

DUCCISSÆ

AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMUM

DOMINUM

ELECTOREM

PALATINUM.

PRIMITIÆ
ACTORUM

Compromissi Francofurtensis

IN CAUSA

SERENISSIMÆ

DOMINÆ

DUCESSÆ

AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMUM

DOMINUM

ELECTOREM

PALATINUM.

PRIMITIVUM

Compositum Francorum

IN CAUSA

GERENISSIMAE
DOMINAE

DUCIS

AURELIANENSIS

CONTRA

GERENISSIMAE
DOMINAE

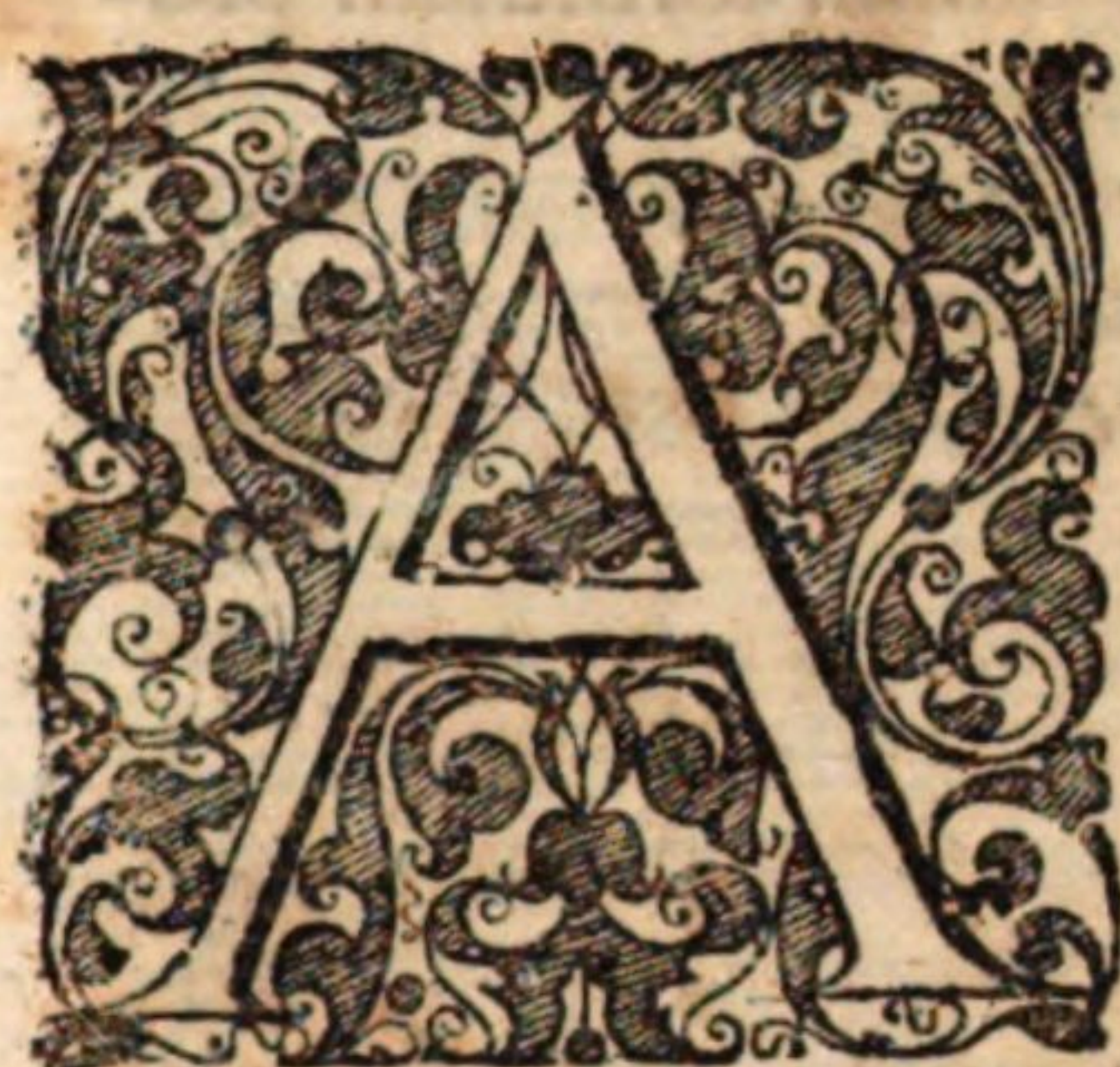
ELECTORUM
PALATINUM

ARTICULUS

SEPARATUS.

Pacis Rysvicensis.

AD maiorem elucidationem articuli *Restituentur à Rege Christianissimo Domino Electori Palatino &c.* 8. Instrumenti Pacis hodie subscriptæ hic amplius statuere placuit, ut in proponendis & decidendis D. Ducissæ Aurelianensis adversus D. Electorem Palatinum prætensionibus seu juribus hæc servetur ratio. Ubi de loco congressûs inter utrumque Arbitrum intra tempus ratihabitioni pacis præfixum convenerit, parti utrique ille locus significabitur, illucque intra bimestre spatium à plenaria restitutione Domini Electoris Palatini juxta allegatum articulum factâ numerandum Delegati Dominorum Arbitrorum mittentur. Exhibeatur tùm illic intra mensem sequentem, à Dominâ Ducissâ, integra designatio prætensionum, seu petitionum adversus Dominum Electorem, illaque intra octiduum Domino Electori communicetur. Deducantur inde & Dominorum Arbitrorum Delegatis ibidem tradantur, inter alios quatuor menses, eadem die ab his nominandâ, utriusque partis fundamenta in quadruplo; ex quibus singuli Arbitri unum exemplar penes se retinebunt, tertium ad acta communia arbitrii reponetur, quartum verò partibus hinc inde intra octiduum communicabitur. Respondeatur pari ratione, & Dominorum Arbitrorum Delegatis eadem die in quadruplo exhibeatur utriusque partis responsio, partibus rursus vice mutuâ intra octiduum extradenda. Intra quatuor subsequentes menses ad conclusionem causæ utrinque procedatur, & Arbitrii sententiæ simul submittatur, atque hæc conclusio & submissio, partibus ad notitiam communicetur, actaque præsentibus partium Procuratoribus, quod dici solet, inrotulentur. Viso dein & examinato utriusque partis jure intra sex menses à Dominis Arbitris eorumve Delegatis juratis in loco congressûs sententia secundum Leges & Constitutiones Imperij publicè feratur, & ubi concors fuerit, executioni plenè mandetur. Sin Domini Arbitri, eorumve Delegati in sententiâ discordes fuerint, acta Arbitrii communia intra bimestre spatium à die sententiæ inchoandum, communibus partium sumptibus Romam deferantur, & summo Pontifici, tanquam Super-Abitro exhibeantur, quò rem iterum examinandam, Delegatis neutri partium suspectis, & juratis intra binos menses committat, hi que super actis prioribus, nullâ ulteriore deductione partibus permissâ, intra sex menses proximè secuturos, uti dictum est, juxta Leges & Constitutiones Imperij ultimam sententiâ proferant, nullo modo convellendam, sed absque ullâ morâ aut contradictione à Dominis Arbitris executioni demandandam. Quòd si alterutra pars in proponendis, deducendis, aut probandis prætensionibus, & juribus moram fecerit, licebit nihilominus alteri parti in terminis constitutis, qui extendi nunquam debebunt, jura sua deducere & exhibere, atque Arbitris, æquè ac Super-Abitro, eâ quâ expressum est, ratione procedere, sententiâque juxta exhibita acta, & probata pronunciare, & exequi. Processu tamen hoc non obstante, cum ab ipsismet partibus, tùm à Dominis Arbitris via amicabile compositionis tentetur, nihilque omittatur, quod ad terminandam amicè controversiam perti-

pertinere possit. Cùm etiam articulo pacis jam allegato convenerit, ut donec hæc controversia finem accipiat, annua summa ducentarum millium librarum Turonensium, seu centenorum millium Florenorum Rhen. à Domino Electore Palatino, Domina Ducissa Aurelianensi exsolvatur, ratione hujus solutionis & termini, à quo inchoare debeat, porrò specialiter conventum est, ut ista præstatio tunc demùm incipiat, postquàm juxta tenorem dicti articuli mentionatæ inibi Ditiones & loca, Domino Electori plenariè restituta fuerint. Ut autem Domina Ducissa Aurelianensis de solutione præfatæ summæ tantò securior esse possit, Dominus Elector tot ex Administratoribus seu Collectoribus Præfecturæ Germersheimensis, aliorumque locorum Palatinorum, quot suffecerint, ante ratihabitam pacem nominabit, qui eam Domina Ducissæ, vel ejusdem Mandatario Landaviæ singulis annis, dimidiâ parte quovis semestri solvendâ, præstendam in se suscipiant, quique si non satisfecerint, viâ juris ordinariâ, etsi ulterior necessitas urgeat, vel ab ipso Rege Christianissimo executione Militari ad solvendum cogi possint. Fiet autem hæc solutio eâ lege, & conditione, ut ea, quæ ratione dictæ annuæ præstationis Domina Ducissæ Aurelianensi, decisione coràm Arbitris pendente soluta, cum prætensionibus, si quæ ab Arbitris eidem adjudicarentur, compensanda, vel si nihil aut minùs illi deberi decideretur, restituenda veniant, hæcque compensatio vel restitutio non minùs, quàm ipsa controversia per sententiam arbitralem determinetur. Si verò Domina Ducissa Aurelianensis formulæ compromissi in exhibendâ designatione prætensionum, instructione causæ, & Responsione ad exhibita Palatina non satisfecerit, sed in morâ fuerit, cursus dictæ præstationis annuæ pro isto solum temporis spatio sistetur, ipso causæ processu juxta eandem compromissi formulam progrediente. Acta hæc sunt in Palatio Ryfswicensi 30. Octobris 1697.

(L. S.) D. A. C. à Cauniz.	(L. S.) de Harley Bonneuil.
(L. S.) Henr. C. à Stratman.	(L. S.) Verjus de Crecy.
(L. S.) J. F. L. B. à Seilern.	(L. S.) de Callieres.

Nomine Eminent. Elect. Mogunt.

(L. S.) M. Fridericus Baro de Schænborn, Legat.

Nomine Sereniss. Bavariæ. Elect.

(L. S.) de Prielmayer, Legatus Extraordinarius & Plenipotent.

(L. S.) Ignatius Antonius Orten, Plenipotentiaris.

(L. S.) Georgius Wilhelmus Moll, Plenipotentiaris.

Nomine Domus Austriacæ.

(L. S.) Franciscus Rudolphus ab Halden L. Baro de Trauberg &c.

Nomine Magni Ordinis Teutonici Magistri.

(L. S.) Carolus B. à Loë Ordinis Teutonici Eques.

Nomine Celsissimi Principis & Episcopi Herbipolenfis.

(L. S.) Joannes Conradus Philippus Ignatius de Tastungen.

Nomine Eminentissimi & Celsissimi Electoris Trevirensis ut Episcopi Spirensis.

(L. S.) Joannes Henricus de Kayersfeld, Plenipotentiaris.

Nomine Celsissimi Principis & D. Episcopi Constantiensis.

(L. S.) Fridericus à Dürheim.

Nomine Reverendissimi & Celsissimi D. Episcopi & Principis Hildesienfis.

(L. S.) Carolus Paulus Zimmerman, Celsitudinis suæ Cancellarius, Consiliarius intimus, & Plenipotentiaris.

Nomine Sereniss. & Reverendissimi Electoris Colonienfis tanquam Episcopi & Principis Leodiensis.

(L. S.) Joannes Conradus Norff, Deputatus Plenipotentiaris.

Nomine Reverendissimi Celsissimi Episcopi & Principis Monasterienfis.

(L. S.) Ferdinandus L. B. à Plettenberg & Lenhausen, Ecclesiæ Cathed. Baderb. Monast. & Hildesf. resp. Decan. & Capit.

Nomine Serenissimi Electoris Palatini, ut Ducis Neoburgici.

(L. S.) Joannes Henricus Hetterman, Plenipotentiaris.

Nomine Serenissimi Marchionis Badæ - Badensis.

(L. S.) Carolus Ferdinandus L. B. de Plittersdorff, salvo alternationis ordine.

Nomine Collegij Abbatialis Sueviæ.

(L. S.) Joseph. Anton. Eusebius ab Halden in Neidberg L. B. de Autenriedt, Plenipotentiar.

Nomine liberæ & Imperialis Civitatis Colonia Agrippinæ.

(L. S.) Herman Joseph. Büllingen, Syndicus & Plenipotentiaris.

Nomine Civitatis Augustæ Vindelicorum.

(L. S.) Joannes Christophorus à Dirheim, Plenipotent.

C O P I A

Signata

Sacræ Cæsareæ Majestatis Plenipotentiaë

Pro

FRIDERICO BINDER,

Consiliario Imperiali Aulico.

OS LEOPOLDUS Divina favente clementia electus Romanorum Imperator Semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatia, Sclavoniæ &c. Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Wirtembergæ, Comes Tyrolis &c. &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium, quod, cum Articulo octavo pacis trigessimæ Octobris anni proximè superioris, Nos & Sacrum Romanum Imperium inter, & Serenissimum Potentissimum & Christianissimum Principem Dominum LUDOVICUM Franciæ Regem, Affinem, & Fratrem nostrum charissimum, conclusæ, atque ad majorem ejus elucidationem vigore Articuli separati cautum sit, ut Ducissæ Aurelianensis prætensiones adversus Electorem Palatinum, Nobis, & dicto Regi Christianissimo ceu Arbitris submittantur, sententiæque à Nobis, seu utriusque Delegatis juratis in loco congressûs, quem Francofurti ad Mœnum instituere placuit, juxta leges & Constitutiones Imperij publicè feratur, interea tamen etiam amicabile compositio inter Partes tentetur; Nos confisi fidei, prudentiæ, integritati, & singulari rerum gerendarum usui Honorabilis Consilarii Nostri Imperialis Aulici, Sacrique Imperii fidelis dilecti Friderici Binder, Eundem clementer nominaverimus, constituerimus & delegaverimus, illique in mandatis dederimus, prout eundem hisce nominamus constituimus, & delegamus illique in mandatis damus, ut prædicto congressui, nostro nomine, velut Delegatus noster Plenipotentarius interfuit, & cum eo, vel ijs, quem vel quos Rex Franciæ Christianissimus ad hoc negotium sufficienti mandato muniverit, juxta tenorem dicti Articuli separati procedat, tractet, concludat, & sententiam ferat, eaque omnia agat, quæ, ad controversiam hanc sive laudo, sive amicabili transactione terminandam, pertinent: Promittentes & declarantes fide, ac verbo Nostro Cæsareo, Nos acceptum, & gratum, firmum quoque & ratum habituros, quidquid per præfatum Consiliarium nostrum Imperialem Aulicum actum, tractatum, conclusum, aut pronuntiatum fuerit. In quorum fidem, roburque, præsentibus manu Nostrâ subscriptas Sigillo Nostro Imperatorio muniri jussimus; quæ dabantur in Civitate nostra Vienna, die nonâ Septembris. Anno Millesimo, Sexcentesimo, Nonagesimo Octavo, Regnorum Nostrorum Romani quadragesimo primo, Hungarici quadragesimo quarto, Bohemici verò quadragesimo secundo.

LEOPOLDUS

L.S.

Ad Mandatum Sacræ Cæsar. Majestatis proprium

V. D. A. C. à Kaunitz.

C. F. Consbruch.

Concordat cum originali

B

Fridericus Binder.

Plein pouvoir du Roy.

LOUIS par la Grace de Dieu Roy de France & de Navarre à tous ceux qui ces presentes lettres verront , Salut ! Par le Traitté de paix conclu à Ryswic le 30. Octobre dernier , & par l'Article separé dit Traitté il auroit esté convenu que les pretensions de Nostre tres Chere & tres amée sœur la Duchesse d'Orleans pour raison de la Succession des Electeurs Palatins , **CHARLES LOUIS & CHARLES** son Pere & Frere , seroient examinées & decidées par Nous & par Nostre tres cher & tres amé Frere l'Empereur des Romains, comme Arbitres suivant le compromis , qui Nous en a esté fait , qu'à cette fin , Nous enverrions dans le lieu qui aura esté choisi Nos subdeleguez pour voir & discuter les demandes & deffences des parties , prononcer la sentence Arbitrale , conformement aux loix & aux Constitutions de l'Empire , & tenter les voyes d'une composition amicable , Sçavoir faisons , que Nous confians en la capacité & fidelité de Nostre cher & bien amé le Sieur **OBRECHT** Preteur de Nostre Ville de Strasbourg par les preuves qu'il Nous en a données en plusieurs occasions. Pour ces causes & autres considerations Nous l'avons commis , ordonné , & député , commettons , ordonnons , & deputons par ces presentes Signées de Nostre main , pour se rendre en la Ville de Francfort en qualité de Nostre Subdelegué & Plenipotentiaire , Pour conjointement avec le Subdelegué & Plenipotentiaire de Nostre dit Frere l'Empereur des Romains , muni d'un pouvoir suffisant recevoir & entendre comme dit est les demandes , defences & productions respective des parties , rendre la sentence definitive ou convenir d'un accommodement , dont luy avons donné & donnons plein pouvoir & mandement special , Encor qu'il y ait quelque chose qui requit un mandement plus exprés , Promettant en foy & parole de Roy d'avoir pour agreable & tenir pour agreable & tenir pour ferme & valable tout ce qui par le dit Sieur **OBRECHT** , aura eité accordé , conclu , & signé & sur ce sujet , Nous obligeans par ces presentes d'en fournir la ratification en bonne & deuë forme , dans le temps dont il sera convenu. Car tel est Nostre plaisir. En temoin dequoy Nous avons fait mettre Nostre Seel a cesdites presentes , Donné à Versailles le vingt deuxieme jour d'Avril l'An de grace mil six cents quatre vingt dix huit , & de Nostre Regne le cinquante sixieme. Signé **LOUIS** & sur le reply est escrit **PAR LE ROY COLBERT** Scellé du grand seau de cire jaune.

*Collationné & certifié conforme
à l'Original.*

OBRECHT.

Pouvoir de Monsieur.

PHILIPPE par la Grace de Dieu Fils de France Frere unique du Roy Duc d'Orleans, de Valois , de Chartres , & de Nemours. A Nostre Amé & feal le Sieur Abbé de Thesut. Salut. Sçavoir faisons que suivant & conformement au Traitté de paix conclu a Ryswick entre l'Empereur , la France , & l'Empire le 30. jour d'Octobre dernier , par lequel il auroit esté convenu , que pour ce qui est des droits de Madame nostre tres Chere Epouse , contre Mons. l'Electeur Palatin, l'Empereur & le Roy nostre tres honoré Seigneur & Frere en decideroient comme arbitres , selon les loix & constitutions de l'Empire , dans le temps , & en la manière portée au dit Traitté ; Estant necessaire pour l'execution d'iceluy , d'envoyer une personne de Nostre part en la ville de Francfort , pour instruire les commissaires Subdeleguez desdits Seigneurs Arbitres des pretensions & droicts de Madame Nostrede. tres Chere Epouse , & des Nostres, contre Mondit Sieur l'Electeur Palatin ; même pour traiter a l'amiable desdits droicts s'il est possible : & ne pouvant choisir pour cet effect personne plus

plus capable & plus attachée à nostre service que vous, dont l'Intelligence & l'affection pour nostre service s'est fait connoître Conferences tenuës pour la paix generale à Ryf-
wic, ou vous assistiez en nostre nom, en vertu du Pleinpouvoir que Nous vous en avions
donné, & dont vous vous estes acquitté à Nostre entière satisfaction. A ces causes & au-
tres à ce Nous mouvans, Nous vous avons nommé, commis, & ordonné, nommons,
commettons & ordonnons par ces presentes signées de nostre main, & vous donnons
Pleinpouvoir & puissance d'aller de nostre part en la Ville de Francfort, & là pour & en
nostre nom & en celui de Madame nostredite tres Chere Epouse, deduire & expliquer
pardevant les Commissaires Subdeleguez des dits Seigneurs Arbitres les demandes, pre-
tensions, actions, & droicts qui nous appartiennent du Chef de Madame Nostre-
dite tres Chere Epouse contre Monf. l'Electeur Palatin pour raison de la Succession de
Monf. l'Electeur Palatin CHARLES son Frere unique, produire tous titres, me-
moires, & Escritures, prendre communication de ceux qui seront produit & y respondre,
se soumettre en nostre nom à la decision de l'Arbitrage entendre la prononciation du ju-
gement, qui sera rendu, y acquiescer, si vous le trouvez à propos, faire tous dres, re-
quissitions & protestations necessaires : Comme aussy nous vous donnons pouvoir de
traitter, transiger & composer à l'amicable desd. droicts actions, demandes, & preten-
sions, avec Monf. l'Electeur Palatin, moyennant tels biens, sommes & aux charges,
clauses & conditions que vous aviserez, & generalement en tout le contenu cydessus,
circonstances, & dependances, agir, negocier, promettre & accorder tout ce que vous
estimerez necessaire, tout ainsy que nous ferions nous même si nous y estions en per-
sonne, quoy que le cas requit un pouvoir plus special, promettant avoir agreable, fer-
me & stable, tout ce qui sera par Vous fait, geré, & negocié, & le ratifier toutesfois &
quantes. Et d'autant que pour plus grande validité il est necessaire, que vous ayez un
pouvoir special de Madame nostredite tres Chere Epouse, Nous declarons l'avoir autho-
risée & par ces presentes l'autorisons à l'effect de vous passer le dit pouvoir en la forme du
present. Car tel nostre plaisir. Et temoin dequoy nous avons fait mettre nostre scel auxdites
presentes. Donné à Versailles le 25. jour de Fevrier mil six cent quatre vingt dix huit. Signé
PHILIPPE & Plus bas par Monseigneur **DOUBLET** & scellé du grand
Sceau de cire rouge.

Je certifie que cette copie est conforme à l'Original a Francfort le 14. Novembr.
1698. Signé l'Abbe de THESUT.

Pouvoir de Madame.

LISABETH CHARLOTTE Palatine par la Grace de dieu Du-
chesse d'Orleans, de Valois, de Chartres, & de Nemours. A Nostre
Amé & feal le Sieur Abbé de THESUT. Salut. Sçavoir faisons que sui-
vant le Traitté de paix conclu à Ryfswic entre l'Empereur, la France, &
l'Empire, le 30. jour d'Octobre dernier, par lequel il auroit esté con-
venu que Pour ce qui est de nos droicts contre Monf. Electeur Palatin,
l'Empereur & le Roy nostre tres honore Seigneur & Beaufrere en deci-
deront comme Arbitres, selon les loix & Constitutions de l'Empire,
dans le temps & en la maniere portée au dit Traitté, & estant necessaire pour l'execution
d'iceluy, d'envoyer une personne de nostre part en la Ville de Francfort, pour instruire les
Commissaires Subdeleguez des dits Seigneurs Arbitres de nos droicts & pretensions contre
Mon dit Sieur l'Electeur Palatin, même pour traitter à l'amicable desdits droicts, s'il est
possible : & ne pouvant choisir pour cet effect personne plus capable & plus attachée à nostre
Service que vous, dont l'Intelligence & l'affection pour Nous s'est fait connoître aux Con-
ferences tenuës pour la paix generale à Ryswick, où vous assistiez en Nostre nom, & dont
Vous vous estes acquitté à nostre entière satisfaction. A ces causes & autres à ce nous mou-
vans en vertu de l'autorisation à nous donnée par Monsieur Nostre tres honoré Epoux par
ses lettres patentes de ce jourd'huy, Nous vous avons nommé, commis & ordonné, nom-
mons, commettons & ordonnons par ces presentes Signées de nostre main, & vous don-
nons Pleinpouvoir & puissance d'aller de Nostre part en la dite Ville de Francfort, & là

pour & en nostre nom deduire , & expliquer pardevant les Commissaires Subdeleguez desdits Seigneurs Arbitres les droicts, actions, demandes & pretensions qui Nous appartiennent contre Monsieur l'Electeur Palatin , pour raison de la Succession de nostre tres Cher Frere unique CHARLES Comte Palatin du Rhin, Electeur du St. Empire , produire tous titres , Memoires , & Escritures , prendre communication de ceux qui seront produits & y repondre, se soumettre en nostre nom à la decision de l'Arbitrage, entendre la prononciation du Jugement qui sera rendu , y acquiescer si vous le jugez à propos , faire tous dires , requisitions & protestations necessaires ; Comme aussy Nous vous donnons pouvoir de traiter, transiger & composer à l'amicable desdits droicts, actions, demandes, & pretensions avec Mons. Palatin moyennant tels biens & sommes , & aux charges , clauses & conditions que vous aviserez , & generalement en tout le contenu cydessus circonstances & dependances , agir , negocier , promettre & accorder tout ce que vous estimerez necessaire tout ainsi que nous pourrions faire nous mêmes si Nous y estions presente en personne, quoy que le cas requit un pouvoir plus special, promettant avoir agreable, ferme, & stable, tout ce qui sera par vous fait, geré, & negocié & le ratifier toutes fois & quantes. Car tel est Nostre plaisir. En tesmoin dequoy nous avons fait mettre le placard de nos armes aux dites presentes. Donné a Versailles le 25. jour de Fevrier 1698. Signé
ELISABETH CHARLOTTE & plus bas par Madame du Four
 & scellé du sceau de ses armes.

*Je soussigné certifie que cette Copie est conforme à
 l'Original. a Francfort ce 14. Novembre 1698.
 Signé l'Abbé de THESUT.*

Copia Plenipotentia Domini Electoris Palatini.

Os DEI Gratia JOANNES WILHELMUS Comes Palatinus ad Rhenum, Sacri Romani Imperij Archi - Thesaurarius & Princeps, Elector Bavariae, Juliaci, Cliviae, Montiumque Dux, Comes Veldentiae, Sponhemij, Marcae & Ravenspergæ, Dominus in Ravenstein &c. Præsentibus publicè testamur ; Cum conventum fuerit , ut controversia ab excessu Serenissimi quondam Principis Electoris Caroli, de hæreditate allodiali suborta, coram Delegatis Arbitris juxta tenorem nuperrimi Pacis Instrumenti, Francofurti, libera Imperij Civitate, vel amicabile compositione, vel Dominorum Arbitrorum laudo examinari, & quantociùs terminari debeat. Quod Wilhelmum Fuchs & Joannem Reichardum Zachmann, respectivè Secretiores, & Regiminis Electoralis Palatini Consiliarios, dilectos fideles nostros elegerimus & nominaverimus Nostros Plenipotentiariorum, prout eosdem hisce nominamus & eligimus, ipsis conjunctim, aut eorum uni seorsim, altero forsan absente vel impedito, specialiter injungentes, ut in prædicto loco congressus compareant, ibidem cum Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensis Ministris Plenipotentiariorum, Mandato ad hoc Negotium, coram Sacrae suae Caesareæ & Regiæ Christianissimæ Majestatis Dominorum utpote Arbitrorum Dominis Delegatis Plenipotentiariorum, sufficienti instructis conferant, causam nostram instruant & deducant, ad contraria respondeant, cæteraque omnia ad amicabilem compositionem vel jura Nostra deducenda & laudum æquum, omni quo fieri potest meliori modo accelerandum, spectantia, eâ qua par est fide, dexteritate & solertia curent, provideant & exequantur. Quod si mandato expressiori opus habuerint, illud æquè ac expressum esset, hisce concessum volumus, spondentes nos dictorum Plenipotentiariorum nostrorum gesta, rata, eosque indemnes habituros. In horum fidem præsentis manu propria subscriptas Sigillò nostro corroborari jussimus. Dabantur Weinhemij die vigesima nona Mensis Octobris 1698

**JOANNES WILHELMUS
 ELECTOR.**

L.S.

Concordare cum Originali attestamus

WILHELMUS FUCHS. ZACHMANN.

Mandatum Primum pro Dn. Bourgeois.

ARDEVANT les Conseillers du Roy Notaires à Paris soussignez furent presents tres haut tres puissant & tres Excellent Prince Monseigneur PHILIPPE par la Grace de Dieu Fils de France Frere unique du Roy Duc d'Orleans , de Valois , de Chartres & de Nemours, Et tres haute tres puissante & tres Excellente Princesse Madame ELISABETH CHARLOTTE aussy par la grace de Dieu Epouse de Son Alt. Royale d'Elle autorisée, a l'effect des presentes demeurans au Palais Royal paroisse St. Eustache , Lesquels ont fait & constitué leur Procureur M^{re}. Louis Bourgeois de Chastenot, Avocat au Parlement de Metz, au quel Leurs A. A. R. R. donnent pouvoir de, pour elles & en leurs noms en l'absence de M^{re}. Louis de Thesut Prieur de Marboz , chargé de leur plain pouvoir en date du 25. Febr. 1698. assister à l'Ouverture de l'Arbitrage, stipulé par le Traitté de paix conclu à Ryswic le 30. Octobre 1697. concernant les pretensions de S. A. R. Madame contre Monsieur l'Electeur Palatin, mentionnées aud. Traitté de paix circonstances & dependences d'icelles presenter devant le Sieurs Subdeleguez de l'Empereur & du Roy nommez Arbitres par led. Traitté de paix, le Memoire contenant la demande des pretensions Signé dud. Sr. Abbé de Thesut, faire tous les Actes qui seront necessaires à l'Ouverture dud. Arbitrage & à la dite presentation, & qui en pourront resulter par intervention, opposition, ou autrement, sans neantmoins que la presente procuracion puisse prejudicier au plain pouvoir donné au d. Sr. Abbé de Thesut qui subsistera en son entier. Promettant &c. Obligeant &c. fait & passé au chateau de Fontainebleau en l'apartement de Leurs Alt. Royales. l'An mil six cent quatre vingt dix neuf le vingtieme jour de Septembre & ont Signé la minutte des presentes demeurée à Bellanger le jeune l'un des Notaires soussignez. Signé CLIGNET avec paraphe. Bellanger avec paraphe. Scellé le 24. Septembre 1699.

JEAN le Camus Chevallier Conseiller du Roy en tous ses Conseils Maistre des Requestes ordinaire de son hostel Lieutenant Civil de la Ville Prevosté & Vicomté de Paris, Nous certifions que lesdits Clignet & Bellanger sont Notaires au chatelet de Paris & que foy est adjoutée en jugement & hors iceluy aux actes qui sont par eux expediez. En temoin dequoy Nous avons Signé & fait contresigner le present par nostre Secretaire & apposer à iceluy le sèau de nos armes à Paris le 25. jour de Septembre 1699. Signé le CAMUS & plus bas par mondit Seigneur GAURET & Scellé.

Mandatum Secundum pro Dn. Bourgeois.

ARDEVANT LES CONSEILLERS du Roy Notaires à Paris soussignez, furent presents tres haut tres puissant & tres Excellent Prince, Monseigneur PHILIPPE par la Grace de Dieu Fils de France, Frere unique du Roy Duc d'Orleans, Valois, de Chartres & de Nemours, Et tres haute tres puissante & tres Excellente Princesse, Madame ELISABETH CHARLOTTE aussy par la grace de Dieu Epouse de Son Altesse Royale d'Elle autorisée à l'effect des presentes demeurans au Palais Royal Paroisse St. Eustache, LESQUELS en confirmant les Procuracions Par eux cydevant passées a Maistre Louis Bourgeois du Chastenot Avocat au Parlement de Metz, & en adjoutant à icelles out d'abondant donné pouvoir au dit Sr. Bourgeois de, pour & au nom de Leurs Alt. Royales En l'absence de M^{re}. Louis de Thesut Prieur de Marboz chargé de Leur plain pouvoir en date du 25. Febr. 1698. agir en l'Arbitrage stipulé par le Traitté de paix conclu à Ryswic le 30. Octobre 1697. concernans les pretensions de Son Alt. Royale Madame contre Monsieur l'Electeur

Palatin mentionnées aud. Tritté, circonstances & dependences d'icelles, pourſuivre, pardevant les Sieurs Subdeleguez de l'Empereur & du Roy nommez Arbitres par led. Traitté, l'adjudication des conclusions prises par Leurs A.A. R. R. & à cette fin fournir des moyens, exceptions & deffenses Eſcrire, produire, repondre & contredire & generalement faire pour la deciſion & le jugement des differents concernans les pretenſions de S.A.R. & pour l'exécution du compromis contenu dans led. Traitté de Ryswick, tous les actes, pourſuites, & procedures, qui ſeront neceſſaires pardevant leſdits Sieurs Subdeleguez. Promettant &c. Obligeant &c. fait & paſſé au Palais Royal l'an mil ſept cents le ſeizieme Febvrier & ont ſigné la minute des preſentes demeurée à Bellanger le jeune l'un de Notaires Souſſignez. Signé CLIGNET avec paraphe. Bellanger avec paraphe Scellé leſdits jour & an.

JEAN LE CAMUS Chevalier Conſeiller du Roy en tous ſes Conſeils Maſtre des Requeſtes ordinaire de Son hoſtel Lieutenant Civil de la Ville Prevosté & Vicomté de Paris Nous certiffions que leſdits Clignet & Bellanger ſont Notaires au Châtelet de Paris & que foy eſt ajoutée en jugement, & hors iceluy aux Actes qui ſont par eux expediez. En temoin dequoy Nous avons ſigné & fait contresigner le preſent par Noſtre Secretaire & appoſer à iceluy le ſeau de Nos armes à Paris
ce Seizieme Fevrier 1700. Signé le CAMUS & plus bas Par
mond. Seigneur GAURET
& Scelé.

LIBELLUS

Serenissimi Principis ac D. D. PHILIPPI

Sac. Reg. Majest. Christianissimæ Fratris Unici, Ducis Aurelianensis, Carnutensis, & Nemurcensis, & Serenissimæ Dominæ, Dominæ CAROLÆ ELISABETHÆ Ducissæ Palatino Bavaræ, Ejus Conjugis,

Contra

Serenissimum Principem ac D. D. JOANNEM WILHELMUM, Comitem Palatinum Rheni, S. R. Imp. Archithesaurarium & Electorem, Ducem Bavaræ, Neoburgi, Cliviæ, Montium, &c.

Exhibitus D. D. Plenipotentarijs Subdelegatis Arbitris per Dominum Bourgeois de Chastenet SS. Celsi. Rgg. Mandatarium, Francofurti ad Moenum
die 26. Octobris 1699.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum

Sac. Casarea Majest. ut et Sac. Reg. Majest. Christ. Nobilissimi Domini Delegati.

PLENIPOTENTIARIUM.

ON intra Germaniam solum, sed & universæ Europæ notum est, quod statim à morte Sereniss. D. Caroli S. R. Imp. Elect. Palat. quæ contigit ipsis Idibus Maij Anno Christi 1685. Sereniss. D. Philippus Wilhelmus Dux Neoburgicus tanquam agnatus proximus & in Electoratu ob lineæ prærogativam successor, bonorum omnium à D. defuncto relictorum, tam allodialium, quam feudalium, sive mobilium, sive immobilium, possessionem sibi sumpserit, apprehenderitque, & in ea totius hæreditatis possessione permanferit, donec prima hæreditatis supra dictæ petitio nomine Sereniss. Dominæ heredis, tanquam Serenissimi Principis defuncti sororis unicæ facta est.

Nec potuit Sereniss. D. Philippus Wilhelmus illius petitionis Jus liquidum non agnoscere, sed, post aliquot super possessorio contentiones, quæ jam per Instrum. Pacis Ryswicensis in eum statum adductæ sunt, ut nullum amplius locum sint habituræ, in partitionem tandem cum Serenissima Domina hærede consensit, atque ejus quidem partitionis initium factum est, tradita D. de Morouas Sereniss. D. hæredis Mandatario, aliqua bonorum mobilium parte. Quominus verò ad finem perduceretur, ijs quæstionibus controversisque, quæ circa naturam singulorum bonorum emerferunt, primum impedita, bello demum subsequenti plane interrupta est.

Cum autem per dictæ pacis Instr. Art. 8. statutum sit, ut secundum formulam Compromissi, à Sac. Cas. Majest. & Sac. Reg. Majest. Christianiss. tanquam arbitris, juxta leges & statuta Imperij omnis ista Controversia decidatur, porroque Articulo separato, ipsi Instrumento Pacis annexo, & Compromissi formulam continente præcipiatur, ut à Serenissima D. hærede prætensionum seu petitionum suarum integra designatio adversus Sereniss. D. Joann. Wilhelmum Electorem exhibeatur,

Ideo Serenissima Domina hæres, accedente auctoritate Sereniss. Conjugis, tam supra memorato Art. 8. quam Art. separato factura satis, vigore ipsius formulæ Compromissi, petit à Sereniss. D. D. Arbitris, eorumque Nobiliss. D. Delegatis judicari atque pronuntiarì,

Quod Sereniss. D. Joannes Wilhelmus inchoatam hæreditatis controversæ partitionem teneatur absolvere, & ad debitum usque finem perducere; adeoque omnia Instrumenta & Documenta necessaria, quæ sibi communicata hætenus non sunt, Sereniss. D. hæredi, ejusque Plenipotentario exhibere & communicare, interque ea

Imprimis Inventaria five descriptiones universæ Successionis à Sereniss. Carolo Electore fratre relictæ.

Deinde eidem reddi atque restitui Allodialia Mobilia, ea scilicet, quæ moriente Sereniss. Electore Carolo, tum in Arce Heidelbergensi, tum in aliis Sereniss. Domus Palatinæ Arcibus, Castellis, ædificiis &c. reperta: ut sunt, supellex omnis generis, vestes, stragula, peristromata, margaritæ, vasa aurea, argentea, &c. in supra memorata partitione non comprehensa.

Pecuniam numeratam, quæ in scriniis, five apud Collectores tum publicos, tum privatos Sereniss. D. Electoris tunc exstabat.

Vina, Frumenta, aliisque omnes ejusmodi species, quæ in cellis vinariis, horreis, & apud redituum Electoralium Collectores & Administros servabantur.

Equos, Greges, & Armenta cujuscunque generis, quæ in prædiis Electoralibus, vel in domuum Electoralium æquilibus alebantur.

Nomina, jura, actiones, & prætensiones, quæ ipsi Sereniss. Electorali Domui in quoscunque, five Communitates, five particulares debitores competebant.

Quidquid tum à Collectoribus ex præcedentium annorum administratione, vel à Vassallis five subditis Sereniss. Domui Elect. debebatur.

Allodialia Immobilia, & Allodialibus per Constitutiones Imperij, & secundum Germanicæ Jurisprudentiæ regulas accenseri solita, interque ea

Urbes, Oppida, Prædia tum rustica, tum urbana, alio titulo quàm Feudi Masculini nomine à Sereniss. Domo Elect. Palat. possessa, emptione, donatione, Testamento, aut alias adquisita.

Prædia tam Emphyteuica, quæ Sereniss. D. Elector Carolus aut Sereniss. D. Antecessores mediante Canone, tum à Sac. Rom. Imperio tum à quovis alio Principe tenebant, quàm ea, quæ prædicti Sereniss. D. oppignerationis nomine compararunt:

Itemque Dominium Directum tam bonorum Emphyteuticorum, Censiticorum, aliorumque similium aliis elocatorum, quàm eorum feudorum, quæ ab alio feudo dominante non dependent, five infeudatione ex bonis Allodialibus ab iisdem Serenissimis Electoribus facta, five ex bonis ad ipsos Vassallos antea pertinentibus, iisdemque Sereniss. D. Electoribus, oblati aut appropriati.

Feuda Vacantia, & Dominio directo consolidata.

Jura Territorialia Civitatum, Oppidorum, Villarum, aliorumque locorum, libere & absque feudi nomine à Sereniss. D. Carolo Electore possessa.

Accessiones & incrementa feudis Masculinis, quæ Simmerensis linea possederat, à tempore Friderici Stephani filii, Ruperti Rom. Regis nepotis, annexas & annexa.

Ea bona, quæ Sereniss. D. Electoris patrimonio per Confiscationem, aut alio quovis modo simili obvenerunt.

Bona Ecclesiastica seculari usui restituta, quorum D. defuncti Antecessores per cessionem possidentium, aut alia quavis ratione proprietatem sunt assecuti.

Feuda hæreditaria, itemque ditiones & prædia in feudum erecta, ab ea divisione, quæ anno 1444. inter filios Stephani Principis Palatini facta est, & Friderico Simmerensi ejusque posteris pure & absque mentione lineæ Masculinæ concessa, aut sequioris sexûs beneficio comparata.

Feuda Oblata.

Feuda Emta & Sereniss. Domus Palat. patrimonio immixta.

Feuda Pignoratitia.

Reditus Anni 1685. & ut ad eorum æstimationem libri rationum tum generales, tum uniuscujusque prædii particulares repræsententur, exhibeanturve.

Hæc omnia cum Fructibus, Interesse, & omni Causa.

Salvo Jure præsentibus petitionibus addendi quicquid postea ex Inventariis, aliorumque Instrumentorum repræsentatione, aut alia quacunque ratione ad Serenissimam D. hæredem dignoscetur pertinere, & si quid melius consultum videbitur.

Nobiliss. Dominorum Sac. Casaræ Majest. & Sac. Reg. Majest.

Christian. Plenipotentiariorum observantissimus.

L. de Thesus Sereniss. Principis ac D. D. PHILIPPI SAC.

Reg. Maj. Christ. Fratris Unici, Ducis Aurelian &c.

Et Sereniss. D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Delegatus PEENIPOTENTIARIUS.

Deductio Fundamentorum Libelli exhibiti

26. Octobris 1699.

NOMINE

Serenissimi Principis ac Domini D. PHI-

LIPPI, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratris
Unici, Ducis Aurelianensis &c. Et Serenissimæ Domini D. CAROLÆ ELISABE-
THÆ Palatino Bavaræ, Ejus Conjugis,

CONTRA

Serenissimum Principem ac Dominum D. JOANNEM WIL-

HELMUM, Comitem Palatinum Rheni, Sacri Rom. Imp. Archithesaurarium, &
Electorem, Ducem Bavaræ, Neoburgi, &c.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum

Sacræ Cæsareæ Majestatis, & Sacræ Regiæ Majestatis
Christianissima, Nobilissimi Domini

PLENIPO T E N T I A R I I.

UM Tractatus Ryswicensis Articulo separato statutum fit, ut post exhibitam designationem prætensionum, seu petitionum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, adversus Sereniss. Dominum Electorem Palatinum, elapsis quatuor mensibus, fundamenta utriusque partis deducantur, & Nobiliss. Dominis Delegatis Plenipotentarijs tradantur, Sereniss. Ducissæ Aurelianensis Plenipotentarius, hanc quoque legem pro sua parte impleturus, de quibusdam primum facti circumstantijs Nobiliss. Dominos Delegatos Plenipotentarios commonefaciendos existimavit, antequam ad fundamentorum deductionem se accingeret.

Harum circumstantiarum una est, quod, cum agatur de divisione bonorum, sive successionis à Sereniss. Electore Carolo relictæ, in qua Sereniss. Ducissæ Aurelian. omnia Jura possessionis, atque inde dependentes prærogativæ, per plures actus authenticos, maximeque legales, expresse reservata sunt, probationis onus, atque necessitas ex qualitate partium litigantium æstimari non debeat; sed ex natura bonorum, de quibus instituta est disceptatio, adeoque habito respectu, quod inprimis agatur de separatione bonorum Feudalium ab allodialibus, protestatur prædictus Plenipotentarius, se non ultra, quam ipsi visum fuerit, probationem in se suscepturum, quænam ex istis bonis allodialia sint, aut eodem Jure censeantur; sed Sereniss. Dom. Electori potius incumbere, ut ostendat, quænam inter ea bona, quæ à defuncto Sereniss. Electore Carolo relictæ sunt, Feudali qualitate affecta sint, utpote cum indubitati, & tam in Constitutionibus, quam in praxi Romani Imperij fundati Juris sit, omnia bona generaliter allodialia esse præsumi.

Hujus observationis fundamentum extat in octavo Tractatus Ryswicensis Articulo, cui hæc finalis clausula annectitur: *Utriusque partis, tam in possessorio, quam in petitorio. Jure undequaque integro.* Ejus autem efficacia facile intelligetur, si referatur, tum ad varias Sereniss. Ducissæ Plenipotentiariorum protestationes, tum ad declarationem nomine Sacræ Cæsareæ Majestatis, Eminentiss. Cardinali Bonvisio, 10. Martij 1686. Viennæ exhibitam; tum etiam ad placitum Imperij, dictatum Ratisbonæ ½½ Aprilis ejusdem anni, Cæsareo Decreto, sexta Octobris subsequentis confirmatum; quæ huic deductioni simul omnia annectuntur, sub numero I.

Altera Circumstantiarum, ad quas ut Nobiliss. Domini Delegati Plenipotentarij attendant, rogat prænominatus Sereniss. Ducissæ Aurelianensis Plenipotentarius, hoc est,

D

quod

quòd in præsenti discussione Sereniss. Ducissa debeat considerari, non simpliciter, tanquam heres allodialis, ab intestato succedens; sed quòd jus ejus nitatur insuper, actibus expressis, & scriptò consignatis, quales sunt SUBSTITUTIO Sereniss. fratri Carolo Electori, per testamentum paternum Sereniss. Electoris Caroli Ludovici in ejus gratiam facta; quod etiam testamentum de die 4. Aprilis 1670. refertur sub numero II.

RESERVATIO omnium allodialium suæ domus, conceptis verbis contractui matrimoniali Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis, de die 1. Novembris 1671. inserta: cujus copia hic exhibetur sub numero III.

TUM denique OBLIGATIO, qua se obstrinxit, in vim pacti solemnis, ac legitimi, Sereniss. Dom. Philippus Wilhelmus Elector, Sereniss. Dom. Joannis Wilhelmi Pater, in conventionem Halæ Suevorum die $\frac{1}{2}$ Maij 1685. cum Sereniss. Dom. Electore Carolo celebrata; cujus pariter hic adjungitur extractus, sub numero IV.

TERTIA observatio est, quòd per mortem Sereniss. Electoris Caroli, quæ incidit in diem $\frac{1}{2}$ Maij 1685. ut patet ex adjuncto, sub numero V. & cui, ex prædictis titulis, Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensis, soror unica, successit, extincta penitus fuerit stirps Mascula Simmerensis, à Friderico Simmerensi, filio Stephani Comitis Palatini descendens: unde consequens est, ut si quæ bona, vel etiam feuda, à Sereniss. Electore Carolo relicta sint, vel per hanc lineam acquisita, vel in ejus favorem noviter erecta, & quorum Sereniss. Ducissa Aurelianensis ratione sexûs, non sit incapax, ipsa Sereniss. Philippum Wilhelmum Electorem ab eorum successione excluderet: utpote cum ejus respectu dici nequeat, quòd sint Majorum ipsius pactò, & providentiâ acquisita, quin potius ejusdem respectu non aliter considerari queunt, quàm quasi extranea, & ad ejus lineam, quæ per Ludovicum ejusdem Comitis Palatini Stephani filium initium sumpsit, neutiquam pertinentia.

His ita præmissis, prædictus Plenipotentarius petitioni Sereniss. Ducissæ Aurelianensis subternit generale fundamentum, & ad omnes libelli exhibiti, articulos æqualiter pertingens.

Quæ nimirum, inter bona à Sereniss. Electore Carolo relicta, ejus naturæ sunt, ut salvâ Sereniss. Domus Palatinæ consuetudine, salvisque constitutionibus Imperij, in alios, quàm in successionem feudalem, sive inter vivos, sive per ultimam voluntatem transferri potuerint, illa, ex supradictis titulis, ac præcipue quidem vigore pactorum matrimonialium, ad Sereniss. Ducissam Aurelianensem, jure optimo pertinere, adeoque eidem Laudo subsequuturo, adjudicanda esse.

Et hoc quidem fundamentum, omnibus juris feudalis Germanici peritis, non poterit non irrefragabile videri: sicut enim feudorum Germanicorum singularis ratio, & essentialis differentia, quâ à feudis Gallicis, aliisque discernuntur, in eo consistit, ut absque consensu Domini directi, nulla in his alienatio, neque ordinatio, aut dispositio, quæ alienationem infert, locum habeat; sed necessario ad successorem feudalem transferantur, eque reservari debeant; ita vicissim hac unica ratione, in Imperio à bonis allodialibus distinguuntur, quòd, quæ bona ejus naturæ sunt, ut alienari, aut de his ordinatio aut dispositio alienationem inferens fieri possit, illa hoc ipso allodialia esse censeantur, & ad eum spectent, cui res, sive successio allodialis quovis titulo relicta est.

NEQUE porro apparet, quo prætextu, aut qua juris specie, Sereniss. Ducissæ Aurelianensi denegari possit bonorum Allodialium restitutio, quæ ex vi pactorum matrimonialium, ex substitutione Patris, ex pacto solemnī inter Sereniss. fratrem suum, & Serenissimum Parentem Domini Electoris moderni inito, petit; cum alius eorum compos fieri potuerit, cui vel Sereniss. Pater suus Carolus Ludovicus, vel Sereniss. Frater Carolus, ea sive vendidisset, sive donasset, sive oppignorasset, sive alio legitimo juris titulo concessisset.

NAM etiamsi prædicta substitutio Paterna, & pactum illud Hallense deficerent, constat tamen contractus matrimoniales Principum Germaniæ, ex Imperij consuetudine, & observantiâ, quæ cum ipsis constitutionibus parem vim habet, jure Gentium censerī, atque adeo æque sanctum, & æque validum titulum haberi, quàm est ullus eorum alius, qui ad acquirendum jure gentium Dominium, justī, legitimi, & efficaces reputantur; quòd, cum in omnibus dictorum Principum matrimonijs, extra controversiam positum sit, quid ad summam validitatem, legalitatem, & efficaciam ejus contractus matrimonialis, reliquum esse, aut desiderari posset, ad quem præter Sereniss. Sponsorum consensum, etiam autoritas Electoralis Sereniss. Parentis Caroli Ludovici, quæ cæterorum Principum Imperij autoritate adhuc eminentior est, & cum Rege Christianissimo accessit, certo modo inita conventio.

HINC

Hinc ad singula Capita exhibiti libelli transeundo, non existimat prædictus Plenipotentarius prolixâ deductione opus esse, ut constet, Sereniss. Dominum Electorem Palatinum de jure teneri, & si recuset, condemnari debere, ad exhibendum omnia, & quælibet instrumenta, ac documenta literaria, ex quibus de existentia & qualitate univerforum, & singulorum bonorum à Sereniss. Dom. Carolo Electore relictorum judicium ferri, & existimatio iniri possit: pendet enim isthæc exhibendi necessitas individuo nexu, ex parte quidem Sereniss. Ducissæ, à qualitate hæredis allodialis, quæ ipsi hæctenus non est in dubium revocata, & ab expressâ allodialium reservatione contractui suo matrimoniali insertâ, quæ in dubium revocari non potest: ex parte verò Sereniss. Dom. Electoris Palatini, ab apprehensâ per ipsius Sereniss. parentem, & in ipsum devolutâ possessione totius eorundem bonorum universitatis. Licet enim postea, interveniente bello Archiva Palatina disturbata, & aliorum partim sint translata; notorium tamen est, hanc tempestatem tantum ad apographa in illis Archivis asservata se extendisse, ipsa verò Originalia jam antea in tutiorem locum asportata.

Et si post restitutionem ablatorum, jussu Regis Christianissimi factam, aliqua adhuc documenta huic causæ idonea desiderarentur, non eo minus justam conquerendi, & id, quòd sua, hoc nomine, interest, persequendi causam haberet Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensis, quòd non attentâ æquissimâ petitione, & sæpius reiteratâ instantiâ, talis exhibitio ipsi eo jam tempore recusata sit, quo Sereniss. Elector Philippus Wilhelmus integra Archiva Palatina in sua potestate habuit, ut adeo mora, quæ in differenda exhibitione facta, & ab initio anni 1685. quo Sereniss. Frater obiit, usque ad exitum anni 1688. quo bellum cœpit, protracta est, Sereniss. Ducissæ nocere, aut præjudicare minimè debeat. reservatque illi, etiam per expressum, hac ipsâ de causâ, ipsius Plenipotentarius, omnia competentia Juris remedia, si vel in progressu ipsius arbitrii, vel in liquidatione aliquorum articulorum in ipso laudo fortasse illi adiudicandorum, necessariis ad probandum instrumentis eam destitui contigerit.

JAM verò de præsentis instantissimè flagitat idem Plenipotentarius, ut super petitione, quæ circa inventarii exhibitionem, libello suo inserta est, compulsoriales ipsi decernantur, vel alias pronuntietur, quod secundum axiomata jurisprudentiæ Germanicæ justum est.

QUANTUM quidem ipsi constat, in summis Imperii dicasteriis, non minus, quàm in Galliæ, & aliis tribunalibus, confectio inventarii, circa bona defunctorum, non privati, sed publici juris est, adeoque ad eam Electores, & Principes Imperii, æquè ac cæteri Cives adstringuntur.

PRÆTENDIT Sereniss. Dominus Elector Palatinus successionem Sereniss. Electoris Caroli ad Sereniss. Dom. Philippum Wilhelmum Parentem suum devolutam esse, partim jure feudali, ratione scilicet Electoratus, partim jure fideicommissi, & Majoratus, respectu scilicet aliarum ditionum. De priori nulla amplius controversia est, nec cum Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensi unquam fuit. Quoad posteriora, unde quaque contradicatur.

SED quamdiu Sereniss. Dom. Elector huic prætensioni inhæret, non potest se subtrahere obligationi exhibendi plenariam descriptionem bonorum à Sereniss. Dom. Electore Carolo derelictorum. Et quoniam hæc præsupposita obligatio, non ex rationibus privatum excogitatis, vel extra Germaniam vigentibus, deducenda est, ideo loco fundamenti sui adscribit Plenipotentarius Aurelianensis, Germani Jurisconsulti, qui in hac materia præcipuas partes obtinet, KNIPSCHILDII, observationem. Is in Tractatu de fideicommissis familiarum Nobilium ita de hac re scribit cap. 12. §. 8.

„FIDEICOMMISSI possessor tenetur rerum fideicommisso subjectarum inventarium conficere, per *L. cum tale. 72. §. quid ergo 3. ff. de condit. & demonstrat. l. inter omnes. §. 1. ff. qui satisd. cog. Vincent. Fusar. de fideicommiss. substit. quest. 512. n. 5. & seqq. Peregrinus de fideicom. art. 35. Carpzovius Jurisprud. forens. part. 3. const. 8. defens. 39. Marzar. in Epitom. Fideicom. part. 2. 4. 54. n. 84. ubi ait: heredem teneri Inventarium conficere, describendo in eo omnia mobilia & se moventia, & ipsorum pretium & æstimationem, ac immobilia, actiones, & jura, ipsi fideicommisso subjecta. Fusar. d. 9. §. 512. n. 1. cum enim possessor teneatur reddere rationem deteriorationis, ut post mortem ejus ad alium integra transeat, utique etiam inventarium conficiet, ex quo constet, quid restituendum, & quantum deterioratum sit, atque adeo, omnis is, qui rationem reddere tenetur, ad inventarii confectionem obligatus est; *L. cum oportet, §. non autem. Cod. de**

„*de bonis, quæ liberis. Et ibi Baldus, n. 1.* Et fidei commissarium universalem teneri conficere inventarium, si hæres id non fecerit, scribit Bartholus in *l. in ratione. §. quod vulgo. n. 20. ff. ad l. fal. id.*; & sic quoque hæredem, qui hæreditatem restituere per fideicommissum obligatur, ad inventarii confectioem teneri scribit *Glossa in l. in ratione. §. quod vulgo. verbo, nimirum ff. ad l. falcid. Castrensis in l. cum tale. §. Titius. n. 2. v. ex hoc dicunt. ff. de condit. & demonstrat.* Idque exemplò Majoratûs possessoris, quem de rebus majoratui subjectis inventarium conficere teneri tradunt, *Peralta in L. 1. §. qui fideicommissum n. 45 & seqq. ff. de hered. Instit. Molin. lib. 3. de Hispan. Primog. cap. 28. n. 4. & seqq. & in fine.*

Si Serenissima Ducissa Aurelianensis renuntiasset hæreditati fraternæ, deberet tamen ipsi juxta tenorem Jurisprudentiæ Germanicæ Inventarium bonorum à fratre relictorum exhiberi: sic enim prosequitur eodem loco KNIPSCHILDUS. Et sororem quoque hæreditati paternæ renuntiantem, bonorum paternorum descriptionem petere posse, ut sciatur, quænam bona aliquando in defectu masculorum ad ipsam sint reversura, tradit *Kellenbentz de Renuntiatione quest. 23. n. 25.* at nullatenus hæreditati fraternæ renuntiavit. Nam in Germania quoque certi juris est, filiam, quæ paternæ tantum, & maternæ successioni renuntiavit, neutiquam censi renuntiasse successioni Collaterali, qualis est fraterna, uti allatis multorum Doctorum autoritatibus docet *Dalnerus in Tractatu suo de renuntiat.* at palam est eam non renuntiasse hæreditati fraternæ; quin potius integram successionem in allodialia bona omnia domus suæ, uti ex producto contractu matrimoniali patet, sibi expressè reservavit. Num igitur dubitari potest, quin, optimo maximo jure, inventarij, quàm petit, exhibitio, vel si hoc non fiat, id, quod sua interest Inventarium exhibitum esse, ipsi debeat adjudicari.

CIRCA bona mobilia, quæ subsequenter aliquot libelli exhibiti Articulis continentur, nulla potest Sereniss. Ducissæ Aurelianensi moveri controversia; cum sint ejusdem naturæ & qualitatis cum his, quæ eidem tanquam hæredi allodiali restituta sunt, & aliàs etiam juxta jus Cæsareum in Germania usitatum, neque feuda, neque fideicommissa masculina in bonis mobilibus regulariter constitui soleant, quin & insuper in ipsa Sereniss. familiâ Palatinâ exempla extent, quibus Serenissimæ filiæ in renuntiationibus suis successionem bonorum mobilium expressè sibi reservârunt, & vigore talium reservationum absque contradictione consequutæ sunt; itaque duo tantum sequentia monita, circa hosce eosdem articulos adjicienda censet prænominatus Aurelianensis Plenipotentarius:

PRIMUM; quòd per universam Germaniam notorium sit, quantâ diligentia Sereniss. Ducissa Aurelianensis per suos mandatarios, intercedentibus etiam Regis Christianissimi officiis, restitutionem omnium bonorum mobilium à Sereniss. fratre suo relictorum persecuta sit; quàm verò molestè hanc persequutionem pars adversa tulerit, quantâque tergiversatione plenariam illorum restitutionem in quartum usque annum protraxerit. Unde concludit, quod si restituendorum adhuc istorum mobilium quædam, vel planè omnia, bellicis calamitatibus postea consumpta vel interverfa sunt, moram, quæ in restituendo facta est, non ipsi Serenissimæ hæredi Allodiali Domini Electoris Caroli, sed ejusdem hæredi feudali, qui possessionem eorundem, contra consuetudinis feudalis Germanicæ tenorem apprehenderat, restitutionemque instantissimè, optimoque jure efflagitam facere detrectaverat, imputari, ac nocere, eundemque consequenter ad solvendam eorum æstimationem atque interesse præstandum condemnari debere.

ALTERUM monitum, idque non solum ad hoc, sed etiam ad cætera libelli pleraque capita, referendum, est, quòd per qualemcunque hanc bonorum mobilium enumerationem prædictus Plenipotentarius nequaquam derogatum, aut præjudicatum velit privilegiis & commodis tituli universalis hæreditarii; inter quæ præcipuum est, ut non sit adstrictus ad res singulas, sive mobiles, sive etiam immobiles, in processu arbitrii, specialiter designandas; idque per solidissima fundamenta, quæ suggerit *Dom. Andlerus Consiliarius Imperialis Aulicus, in jurisprudentiâ suâ publicâ, lib. 1. Tit. 11.* ubi sequentia leguntur: Et quia sententia debet esse certa, & conformis libello, ideo rarò libellus generalis admittitur, meliusque actor sibi consulit, res petitas statim specificè designando, secundum supra numero 6. dicta. Etiam in dote libellum generalem admitti quidam tradunt, cujus rei ratio esse potest, quod dotis fructus, tum ante, tum post matrimonium solutum percepti, itemque alia, quæ in fructu non sunt, dotem augere dicuntur *L. 6. L. 3. ff. soluto matrimonio. L. 15. ff. de impensis in res dotales factis*: & quia generale quid est, varias sub se species re-

rum

rum, & jurium comprehendens, ut ideò libellus generalis admittatur, quo simpliciter dotis restitutio petitur; sic tamen ut in processu libelli incertitudo declaretur, ut sententia super restitutione rerum singularum ferri possit, quia nullum aliud jus habet actor, cujus potestate res singulas persequatur, sicut hæres, idemque in actione pro socio, tutelæ, necessarium tradunt. *Lag. in Methodo Juris Civilis, p. 5. c. 13. n. 31. Obrecht. de libellis, c. 11. n. 74.* quòd in judicio generali res singulæ necessario in processu sint designandæ, per textum in *l. 2. Cod. de Judicijs. Theses Basil. Vol. 5. disp. de libellis, Thes. 14. & 15. lit. f. &* vel maximè in materia dotis confirmatur, per *l. 4. Cod. de sentent. quæ sine cert. quant. prof.* alia ratio est actionis universalis, scilicet petitionis hæreditatis, in qua sententia lata præjudicium facit omnibus aliis causis, & hæres declaratus proprijs actionibus experitur: quæ ratio in actione dotis, & aliis cessat, sicque hætenus differunt actio universalis & generalis.

Quod hîc de hæreditatis petitione dicitur, idem, cæteris paribus, de familiæ Erciscundæ judicio statuendum est, ad cujus normam præsentis petitionis prosecutio exigì debet, quippe qua id imprimis intenditur, ut inceptæ successionis partitio absolvatur, adeoque bonorum allodialium à feudalibus facta separatione priora Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi in solidum adjudicentur.

Atque ex hac eadem causa etiam fluit, ut nemo mirari debeat, quòd in libello contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum exhibito, comprehensa sint ex parte Sereniss. Ducissæ Aurelianensis nomina, jura, actiones, & prætensiones, quæ Sereniss. fratri in quoscunque debitores competierunt, inclusis etiam his debitis, quæ vel ex administratione Collectorum, vel ex obligatione subditorum, aut vassallorum processerunt. Nam si à Sereniss. successore feudali ulla Juris, & justitiæ ratio habita fuisset, haud dubie sibi revocasset in mentem, quòd nomina, & obligationes in quacunque successione existentes, inter ejusdem consortes, ipso sint Jure divisæ juxta *L. 6. Cod. fam. ercisc.* idque non tantum inter cohæredes vulgares locum habeat, sed in iis etiam casibus observetur, quibus de partitione bonorum à defuncto relictorum, inter successorem feudalem, & hæredes allodiales agitur, utpote in quibus usu fori Germanici receptum est, quod de divisione bonorum diversæ qualitatis à milite relictorum statuitur in *L. 25. §. 1. fam. ercisc.* ubi dicitur, quòd si miles, alium Castrensem, alium cæterorum bonorum hæredem fecerit, non sit locus familiæ Erciscundæ Judicio, quia divisum est inter eos per constitutiones patrimonium. Unde consequuturum fuisset, ut ipse contentus debita, & actiones Electoratu, & cæteris feudis proprijs innexas sibi vindicare, non recusasset æquissimam petitionem, quæ ad ipsum à Mandatario Sereniss. Hæredis allodialis aliquoties delata est, suppeditandi, & extradendi documenta, rationes, & registra ad persequendas illas petitiones necessaria.

Nunc autem postquam præfatus mandatarius cum isthac petitione sua contra manifestissimas æqui bonique regulas rejectus, & ludibrio habitus est, debitæque illa, ob prædictam recusationem, & ludificationem, atque hinc profectam moram variis casibus partim deperierunt, partim devenerunt illiquida, vel certè exactio illorum multò difficilior reddita est, non possunt amplius respectu Serenissimæ Ducissæ, tanquam simplices obligationes, & nuda nomina considerari, ut cum his ad debitores variè depauperatos, aut dilapso, dispersosque persequendos ablegari queat: Sed jam pridem per eandem modò allegatam tergiversationem, recusationem, & moram conversæ sunt in præstationes personales Sereniss. Dom. Successori feudali incumbentes. Nam si cohæres, qui in possessione hæreditatis fuit, ad hæce personales præstationes ob culpam tenetur, quâ res hæreditaria deterior facta est, quemadmodum Jure Cæsareo cavetur *L. 25. §. 16. ff. fam. erc.* veluti si rationes hæreditarias deleverit, *L. 16. §. 4. & 5. ff. eod.* vel si usum saltem Juris hæreditarij impenderit, *L. 25. §. 17. ff. eod.* quantò magis fundata est Sereniss. Ducissa ad petendum, ut sibi contra consortem successionis fraternæ, ratione supradictorum debitorum, & prætensionum, eadem præstationes personales adjudicentur, à quo rationes hæreditariæ non quidem deletæ, sed morâ, & recusatione petitiæ communicationis inutiles effectæ sunt, ipsa verò non apertè minus, quàm irreparabiliter impedita est, solutionem debitorum activorum, ad hæreditatem allodiam spectantium persequi, & exigere.

Dum de hisce debitis agitur, specialem mentionem sibi faciendam esse censet Plenipotentarius Aurelianensis illarum prætensionum, nominum, & actionum, quæ resultare poterant ex rationibus militaribus, sub quibus etiam comprehenduntur rationes fortificationum, armamentariorum, cæterique apparatus bellici, quorum communicatio, quoties ex

parte Sereniss. hæredis Allodialis petita, toties à Sereniss. D. Successore feudali recusata est; si quæras, quo fundamento nixa fuerit hæc recusatio, nullum unquam prolatum est, nullum proferri potuit, quod vel minimam Juris speciem haberet. Non enim negari poterat, maximas, & quidem extraordinarias impensas in Electoratus, eique annexorum feudorum tuitionem, securitatēque contra belli vel jam incensi, vel proximè imminentis pericula, ac consequenter in ejusdem meliorationem perpetuam ab ultimis possessoribus ejus Simmerensis lineæ Sereniss. Electoribus Carolo Ludovico, atque Carolo factas, & in rationum tabulas relatas esse: sed earum repetitioni opponebatur sola exceptio fideicommissi Universalis Masculini, quæ etiamsi in factō, uti non est, vera fuisset, nec ad eludendam tamen, nec ad elidendam Sereniss. Hæredis allodialis petitionem quicquam erat valitura.

NAM præterquam, quòd juxta Constitutiones Imperij fideicommissa Universalia Masculina ad feuda propria, qualia sunt Electoratus, neutiquam extendi possint, nulla circa hanc rem inter successorem feudalem, & fideicommissarium est differentia, sed contra utrumque ex parte hæredum allodialium, tam retentio, quàm repetitio talium expensarum locum habet. Quod quidem innummerorum Jurisconsultorum Germanicorum posset autoritatibus confirmari, sed contentus hac vice erit præfatus Plenipotentarius, ea tantum huc adducere, quæ à superius allegato D. KNIPSCHILDIO in eodem tractatu, cap. 12. traduntur, ubi quæstiones huc pertinentes sequenti modo tractat, deceditque: Num. 130. „ quamvis, inquit, certis casibus augmenta, accessiones, & melioramenta, fideicommissi suc-
„ cessori unacum re ipsa fideicommissaria sint restituenda, successor tamen pretium, & im-
„ pensas in ea factas solvere tenetur, L. Domos. 58. ff. de legat. 1. & ibi Jason, n. 2. & 4.
„ Rol. à Valle, Conf. 28. n. 21. lib. 1. Ruin. Conf. 184. n. 15. lib. 3. Menoch. lib. 3. præsumpt. 32.
„ n. 3. Decianus Conf. 29. n. 5. & Conf. 58. in fine. lib. 2. Besold. Conf. 133. n. 95. & meliorationes
„ à gravato factas deduci posse communis est conclusio. Gloss. in L. Domos, & ibi Jason,
„ n. 2. & 4. ff. de leg. 1. Menoch. 3. præsumpt. 32. n. 3. Surdus de alimentis. Tit. 6. n. 15. Fu-
„ sar. de fideicomm. substitutionibus, q. 669. n. 1. quod etiam de fructibus dictum est supra
„ cap. 10. n. 73. exemplo feudi, in quo, si quid impensis Vasalli melioratum, Vasallus im-
„ pensas istas repetere potest à feudi domino, vel feudi successoribus, cap. 1. §. si Vasallus,
„ Tit. hic finitur lex, 2. feud. 28. & ibi Isernia, Alvarott. Præposit. Afflict. & Doct. com-
„ muniter, Paris. Conf. 2. n. 51. & Conf. 40. n. 40. lib. 1. Clarus §. feudum, q. 88. n. 1. Schrad.
„ de feud. parte 7. cap. 3. n. 7. & 12. part. 9. sect. 2. n. 20. Rosenthal de feud. cap. 7. concl.
„ 47. n. 10. & concl. 60. cap. 10. concl. 43. n. 16. & seqq. Menoch. de præsumpt. 32. n. 9. Peregr.
„ de fideic. art. 5. n. 61.

Num. 143. Fideicommissi possessori, subiungit idem KNIPSCHILDIVS, vel ejus hæredibus solvendæ sunt impensæ, quæ ad rei fideicommissariæ perpetuam utilitatem factæ sunt L. Domos, 58. & ibi Doctores, ff. de leg. 1. L. ubi pure. 19. §. fin. L. Mulier 22. §. sed cum si ff. ad Senatusc. Trebell. Socin. Cont. 82. in fine, verbo, hæres gravatus, lib. 4. Tusch. lit. f. concl. 276. n. 16. Paris. Conf. 55. Col. 5. lib. 3. Rol. à Valle, Conf. 28. Marzar. de fideic. p. 3. q. 65. Menoch. recup. possess. remed. 15. n. 507. Molin. in consuet. Paris. Tit. 1. §. 1. Gloss. 5. n. 75. Schrad. de feud. 2. p. 9. sect. 2. n. 21. Molina de Hisp. primog. lib. 1. cap. 26. n. 14. sic Vasallo ipsiusque hæredi refundendæ sunt impensæ in perpetuam feudi utilitatem factæ, cap. 1. §. si Vasallus, & ibi Bald. Alvarot. Præposit. Afflict. & Doct. Communit. ter. hic finit. lex. 2. feud. 28. Molin. in Consuet. Paris. parte 1. §. 1. Gloss. 8. n. 70. Pinell. in l. 1. 2. n. 71. Cod. de bonis maternis. Hartman. Pistor. lib. 1. q. 24. n. 96. Schrad. de feud. 2. part. 9. sect. 2. n. 20.

HINC postquam Num. 153. ostendisset KNIPSCHILDIVS, quòd restituendæ & solvendæ veniant impensæ in ædificationem factæ, & n. 154. idem docuisset de impensis in reparationem, & n. 155. de impensis in rei fideicommissariæ conservationem, ac n. 156. de impensis in castrorum fortalitorumque fideicommissariorum recuperatione factis, denique n. 160. procedit ad impensas, quæ pro custodia perpetua rei fideicommissariæ veluti Castri, vel fortalitii factæ sunt, de quibus in hunc modum scribit: restituendæ sunt impensæ magnæ, si quæ fuerint factæ. Bald. in l. 1. n. 9. Cod. de fruct. & litis expens. Alexand. Conf. 168. n. 3. vol. 2. Petra de fideic. 4. 15. n. 218. & seqq. Gloss. in l. 1. §. inter necessarias, verbo, projectas & ibi Angelus, ff. de imp. in res dot. fact. Peregr. de fideic. art. 50. n. 21. & sic hujusmodi Impensas Vasallo quoque refundendas esse tradit Schrad. de feud. 2. p. 9. sect. 2. n. 21. vers. quarto hæc, & ibi allegata. Ubi id adeò, verum esse scribit, ut impensæ factæ

factæ pro castro vel fortalitia defendendo contra hostes tales, à quibus castrum occupatum, vel nunquam, vel nonnisi cum maxima difficultate recuperari posset, repeti possint, etiam si castrum, vel fortalitium ab hostibus fuerit occupatum. *arg. legis, sed an ultro, 10. §. 15. ff. de negot. gest. l. tutor, qui 7. §. si post. ff. de admin. tut. l. quid ergo. 3. §. sufficit, ff. de contrar. & util. act. tut.* quia hæc impensa, pro custodia castri inter necessarias numeratur. *Bald. Conf. 303. vers. 20. pramittendum, lib. 1. Alexand. Conf. 108. n. 8. lib. 2. Petra, de fideic. q. 15. n. 218. 227. & seqq. vers. & quod. Menoch. arbitr. Jud. Cas. 258. n. 10.* quod etiam in munitionibus, machinis, & tormentis bellicis, pro custodia castri comparatis obtinet, ut illarum quoque impensæ restituendæ veniant, per tradita *Petrad. q. 15. n. 229. & seqq.*

Quod, si objiciatur fortalitia, in quæ tales impensæ factæ sunt, subsequuto postea bello destructa esse: facilis responsio est, ea non considerari debere juxta statum, in quo nunc sunt, sed secundum eorum statum, in quo, tempore, quo Sereniss. Elector Carolus defunctus est, & quatuor etiam integris annis postea fuerunt. Porro respondet ad hanc quoque objectionem ipse KNIPSCHILDUS, *ibid. n. 171.* dicendo: quod si quoque res ipsa, vel meliorationes in eam factæ, casu fortuito, citra culpam possessoris perierint, & tempore restitutionis non amplius extent, nihilominus tamen impensas earundem restituendas & exsolvendæ esse probant, *l. Planè. 38. vers. plane potest, ff. de hered. petit. l. sed an ultro. 10. §. 1. ff. de negot. gest. l. si necessarias, 8. ff. de pignorat. act. l. in totum. 4. in fine, ff. de imp. in res dot. fact. l. qui exceptionem. 40. §. si pars, ff. de condict. indeb. Barthol. in l. in fundo. n. 6. in fine, ff. de rei vindic. Tirac. de retr. conv. §. 7. Gloss. 1. n. 10. in fine. Menoch. Arb. Jud. Cas. 258. n. 48 & recup. possess. remed. 15. n. 512. Petra de fideicomm. q. 15. n. 260.* quod de feudi meliorationibus asserit *Schrader. de feud. 2. p. 9. sect. 2. n. 27.*

Quæ cum locum habitura fuerint etiam si Sereniss. Hæres allodialis in possessione fortalitorum istorum tempore demolitionis fuisset juxta *L. 4. ff. de imp. in res dot. fact.* absque proluxa ratiocinatione sequitur conclusio, quæ hosce articulos obsignat prædictus Plenipotentarius, quod ipsi pro circumstantijs facti notorijs, ex parte Sereniss. successoris feudalis, tam ratione impensarum ipsarum, quam ratione usurarum à tempore moræ, planè satisfieri debeat. *L. 18. §. 13. ff. fam. ercisc.* ubi sic habetur: "sumptuum, quos unus ex hæredibus bona fide fecerit, usuras quoque consequi potest ab hærede ex die moræ secundum rescriptum Imperatorum Severi, & Antonini. Nam in eo quoque nihil interesse docet KNIPSCHILDUS, quod non ipsa Serenissima hæres, sed antecessores ejus Pater, & Frater, hæce impensas fecerint, & quod Præsenti actione non à masculo, sed à fœmina hærede petantur; sic enim denique hic *Author* decidit *n. 169. & 170.* quod restituendæ sint tales Impensæ, etiam si antecessor, cujus ipse successor sive universalis, sive particularis easdem fecerit, & *num. 174.* nihil quoque referre, an hæres fideicommissi possessoris, qui meliorationes fecit, sit Masculus vel fœmina, ita, ut etiam fœminæ hæredi, impensæ in rem fideicommissariam factæ, sint restituendæ, & solvendæ, exemplo feudi, in quo meliorationes vasalli hæredi etiam fœminæ sunt refundendæ.

Quod jam porrò Articulos libelli exhibiti attinet, Allodialia Immobilia, & Allodialibus accenseri solita concernentes, ut illorum fundamenta eò firmitus stabiliantur, producit Plenipotentarius Aurelianensis hic sub *num. 6. instrumentum divisionis inter quatuor filios Roberti Regis Romanorum, per arbitros ipsius testamento denominatos facta anno 1410.* ex quo duæ sequentes observationes liquidissimè demonstrantur. Prima, quod Electoratus Palatinus certâ, & præcisâ sit designatione circumscriptus omnium Regionum, urbium, ditionumque, tam Electoratum ipsum constituentium, quam eidem annexarum, unitarum, incorporatarum, vel quovis denique modo ad illum pertinentium. Secunda, quod cæteræ ditiones, urbes, regionésque à prædicto Roberto Romanorum Rege relictæ, inter quatuor ejus filios divisæ sint, tanquam partes communis, & vulgaris hæreditatis, adeoque tanquam propriæ & allodiales, exceptis quibusdam feudis, quæ ad unamquamque harum partium pertinere dicuntur. In qua partitione hoc inprimis notabile est, quod postquam ditiones ad Ludovicum maiorem natu Roberti filium, tanquam ad successorem in Electoratu, & Comitem Palatinum spectantes, enumeratæ fuissent, eidem pars æqualis cum tribus fratribus, Joanne, Stephano, & Ottone, quasi ab Electoratu separata tribuitur, neque postea in hanc usque diem ulla conventio, aut alius actus legitimus in Domo Palatina subsequutus est, quo sive hæc pars, sive cæterorum fratrum portiones, sive etiam illæ ditiones, quæ deinceps per Electores ac Comites Palatinos per matrimonia, bella, contractus,

ultimas voluntates , aut aliter acquisitæ sunt , Electoratui unitæ , aut incorporatæ fuerint. Imò potius è contrario cuncta ejusmodi bona immobilia , ab Electoribus & Comitibus Palatinis possessa , partitionibus hæreditariis , alienationibus , oppignerationibusque subiecta manserunt , sub nomine bonorum , ac ditionum hæreditariarum , à bonis Electoratui incorporatis distingui solita : sicut apparuit subsequen-
tium temporum Casibus , quibus Linea Ludovici in Ottone Henrico , Linea Joannis in Christophoro Divite Rege Daniæ , Lineæque Ottonis in Ottone Mosbacensi defecere. In stirpe verò Stephani novæ subinde lineæ emerferunt , quæ variis partitionibus , & dispositionibus tam inter vivos , quàm per ultimas voluntates occasionem dederunt , quæ adeò frequentes sunt , ut nihil præterea ad Sereniss. Domus Palatinæ consuetudinem circa hoc punctum sive docendam , sive stabilendam possit desiderari.

NEQUE superfluum tamen fuerit *Dom. Marquardi Freheri Consiliarij Palatini* observationem circa distinctionem bonorum Electoratui annexorum , & non annexorum hic referre , quæ in *Commentario ad Bullam Sigismundi Imperatoris* . hisce verbis extat : „ habent „ Principes Electores , præter Principatus suos , ut ita dicam Principales , quorum virtute „ Electoratum gerunt , quique Electuræ individua copula & indissolubili sunt adnexi , „ etiam alias ditiones , hæreditarias magis quàm Electorales , & illas , sive patrimoniales , „ sive maternas , sive dotalitias , sive emptitias , & quolibet modo acquisitas. Cum itaque petitio Sereniss. Ducissæ restringatur ad bona immobilia Allodialia , à Sereniss. fratre relicta , & Electoratui non incorporata , sed in partitionem juxta domus suæ consuetudinem venire solita ; jam videndum deinceps restat , an ob qualitatem sexus ab hac petitione excludatur. Hic verò constanter & cum fiducia super factorum notorietate solidissimè fundatâ , asserit ejus Plenipotentarius , nullam neque pactitiâ , neque testamentariam legem in Sereniss. Domo Palatina extare , quæ fœminas à successione bonorum immobilium absolutè , aut aliter , quàm sub conditione interponendæ renuntiationis arceant. Nam de Constitutionibus ac Consuetudinibus Imperii supervacuum fuerit agere , postquam in Germania extra omnem contestationem positum est , Fœminas Illustres , Successionis in ditiones etiam Principalem dignitatem annexam habentes , incapaces , atque inhabiles non esse , atque in ipsam Sereniss. Domum Palatinam , tum Comitatus Palatinus ipse , tum præcipuæ aliæ ditiones per muliebre successionem sint allatæ.

QUANDO autem de legibus pactitiis & testamentariis Sereniss. Domus Palatinæ mentionem facit prædictus Plenipotentarius , ne illas quidem dispositiones excipere sibi opus esse putat , quæ potissimum hætenus ex adverso jactatæ , sed nullius idcirco efficaciam sunt , quia in cæteris , quos continent , articulis non sunt in executionem deductæ , vel quia pluribus aliis subsequentis dispositionibus , & factis contrariis abrogatæ sunt. Nam in illis quoque adeò ad successionem Immobilium fœminæ Illustres non declarantur inhabiles , ut ad eandem potius deficientibus masculis expressè vocentur , & extantibus masculis à renuntiatione , & tenore literarum , Instrumentorumque renuntiationem continentium ipsarum suspendatur exclusio.

ET licet in aliquibus familiis Illustribus receptum sit per pacta Gentilitia , quibus filiabus renuntiatio injungitur , ut etiam non renuntiantes pro renuntiantibus habeantur , hic attamen rigor erga fœminas Illustres in Sereniss. Domum Palatinam nunquam hætenus introductus est , & si vel maximè introductus fuisset , in casu tamen præsentis , ubi renuntiatum est , non posset Sereniss. Ducissæ ultra terminos , & tenorem renuntiationis à se factæ nocere , ut ad successionem bonorum etiam illorum inhabilis censeretur , quæ ipsi in renuntiatione sua expressè reservata.

DOCENT enim Germanici Jurisconsulti etiam in illo casu , quo clausula pacto gentilitio inserta est , ut filia Principum , & Magnatum non renuntiantes , pro renuntiantibus habeantur , illas tamen non excludi , nisi sint in mora illicita , ita ut per eas stet , quo minus renuntient ; adeò ut si hæreditas ad eas devolvatur ante eventum nuptiarum ab ea nequaquam repellantur , ut videri potest in dissertatione *D. Textoris Heidelbergæ anno 1674. habitâ , de pactis Gentilitijs procerum , thesi 42 & seqq.* ubi notabilem rationem addit , quòd pacta Gentilitia in hoc passu , dum fœminas ab hæreditatibus propter assignatam dotem repellunt , contra Juris communis dispositionem recepta sint. Si autem ob hanc rationem effectus pacti gentilitij , in favorem fœminæ Illustris planè annihilatur , ut ad successionem , cui non renuntiavit , admittatur , etiam si debuerit pro renuntiante haberi ; quanto magis Sereniss. Ducissa ad successionem bonorum allodialium à Sereniss. fratre relicto-

rum

rum erit admittenda, à qua pacta Gentilitia eam non nisi mediante renuntiatione erant exclusura, & quæ ipsi in renuntiatione à se facta expressè fuit reservata.

Ad specialiora deinceps procedendo, non existimat deductione sua opus esse, ut constet, quænam sint allodialia, & quòd quælibet res præsumatur allodialis esse, donec feudalis probetur. Brevitatis causa hic adjicit tantum explanationem, resolutionemque utriusque quæstionis, prout traditur à Dom. Joann. Helvico Sinoldo, dicto Schutz, in Colleg. Juris feud. cap. 6. ubi post recensitas variorum allodii expositiones, notanter inquit: " in eo, omnibus convenit, allodium hodie maximè opponi feudo, talèque dici, quod nec fidem, nec pensitationem debet; ac subjicit, quamlibet rem allodiam præsummi, donec feudalis probetur. Post Doctores communiter, Rosenthal de feudis cap. 12. concl. 14. ratio vulgo hæc redditur, quòd feudum servitutem quandam contineat, omnis autem res suâ naturâ libera præsumitur, & quilibet Jure proprio, non alieno præsumitur possidere, & hanc juris præsumptionem esse docent, quæ non solum onus probandi detorqueat in adversarium, sed operetur, ut fortiores probationes requirantur pro eo, qui laborat contra præsumptionem. Ita post Surdum, & alios, Klock, tom. 1. Conf. 1. n. 2.

QUÆRITUR tamen in causa præsentis, quæ sub arbitrio vertitur, non tam quæ & qualia bona sub allodialium nomine comprehendantur, quàm quæ, & qualia bona in allodialium successionem veniant; Serenissimæ enim Ducissæ, & renuntiando, & reservando, ita cautum est, ut Serenissimus Successor feudalis fratris sui Serenissimi nimirum Electoris Caroli, nihil præter successionem ejus feudalem, jure sibi vindicare possit, unde suaptè naturâ solida emergunt fundamenta, ad decidendas quæstiones sequentibus Articulis comprehensas.

Cum enim renuntiationes fœminarum Illustrium, utpote à Jure communi exorbitantes strictissimè, reservationes autem talibus renuntiationibus annexæ, utpote ad Juris communis dispositionem reducentes, latissimè sint interpretandæ; facili consequentia inde deducitur, fœminam Illustrem, quæ feudali successioni renuntiavit, non reputari renuntiâsse, nisi successionem in feuda recta, & propriè ita dicta, eandemque, reservando sibi successionem in allodialia, ad omnium bonorum successionem admitti debere, quæ quovis modo, & respectu allodialibus solent accenseri.

INDE quia prædiorum Emphyteuticorum possessores jure Cæsareo pro dominis habentur, etiam si ab Imperatore ipso in Emphyteusin teneantur. L. 4. Cod. de fund. Patrimon. ideòque in partitione successionis à tali possessore relicta, non successorem feudalem, sed hæredem allodiam sequuntur, per tradita apud Besold. in Thes. pract. pag. 396. ubi post alias differentias, inter feudum & Emphyteusin, hanc etiam adjicit, quòd feudum regulariter tantum sit transitorium ad masculos, unde appellatione hæredis in materia feudali solummodo veniunt Masculi, §. & siclientulus, de alienatione feudi; emphyteusis verò etiam ad filias, & hæredes extraneos transit, ut notant in L. 3. Cod. de Jure emphyteut. Schneidevvin. in preludio feudor. num. 23. differ. 13.

DE Dominio directo prædiorum emphyteuticorum, & feudalium ne potest quidem moveri dubitatio, quin ad hæredem allodiam, tanquam res patrimonialis transeat, unde meritò D. Bitschius, Comment. ad librum 2. feudor. tit. 17. appellat novam, & à recepta feudistarum sententia abhorrentem opinionem, quasi feudo ex re allodiali alteri constituto, dominium directum, & Jus patronatûs, quamdiu masculus aliquis superest, ad fœminam non transfret; & Schraderus Germanicorum feudistarum præcipuus, part. 7. cap. 4. n. 72. infert, si quis alium de allodio suo investierit, quòd tunc ad successionem juris, quod dominus in feudo habet, æqualiter Fœminæ, & Masculi nullâ habitâ consideratione sexûs, tantum servatâ gradûs prærogativâ admittantur.

QUOD idem dicendum est de feudis, quæ tanquam vacantia dominio consolidata sunt, nam uti dominium illud directum intra circumstantias, libello Serenissimæ Ducissæ nomine exhibito, insertas patrimonii allodialis indubia pars est, ita consolidatio hoc ipsum operatur ex parte domini directi, ut post illam tale prædium plenissimo Allodii jure ab illo possideatur, teste Rosenthal. de feudis, cap. 5. conclus. 67.

QUOD verò Jura territorialia civitatum, oppidorum, villarum, aliorumque locorum concernit, liberè, & absque feudi nomine à Serenissimo Domino Carolo Electore possessa, nihil circa isthæc peti, quod Constitutionibus Imperii conforme non sit, ex communi Germaniæ Jurisconsultorum doctrina patet, quando statuunt istiusmodi jura hodie ordinario, & proprio jure competere, quia habentur, & possidentur à Proceribus, & aliis tanquam

prium allodium, quod non tantum jure feudi, sed Jure etiam Allodij constituentur; quam observationem exhibet, & probat Dom. Mingius, in conclus. de superioritate territoriali cap. 1. conclus. 15. cap. 2. conclus. 21. & cap. 4. conclus. 5.

DE accessionibus, & incrementis mavult iterum Sereniss. Ducissæ Plenipotentarius usum, sensumque Jurisprudentiæ Germanicæ Dom. KNIPSCHILDII, quàm suis verbis referre; ex eodem tractatu de fideicomm. famil. Nobil. cap. 12. n. 110. & seqq. allegato enim „ n. 110. augmenta, inquit, quæ possessoris (in nostro casu Serenissimi Electoris Caroli, „ ejusque Antecessorum ex Simmerensi linea) facto bonis fideicommissarijs accesserunt, „ & per se subsistere possunt, in restitutionem non veniunt, sed ad alios possessoris defunc- „ ti hæredes pertinent; veluti si fideicommissi possessor fundum emat, eumque fundo hære- „ ditario, quem alienare prohibitus, uniat; nam quæ facto hominis fundo accedunt, & per „ se subsistere possunt, particularem suam rationem, & separatam à fundo naturam obti- „ nent, egentque separatâ, & divisâ viâ, ut acquirantur, vel amittantur. L. qui fundum. 7. „ §. 1. ff. pro empto. Molina, de Hisp. primog. lib. 1. cap. 26. n. 3. Garsias, de expensis & me- „ liorat. cap. 22. n. 4. & augmentum separabile non auget rem, cui accedit L. in agris. ff. de „ acqu. rer. dom. & cum ea res per se libera sit, absque aliqua præcedenti dispositione hanc „ qualitatem, ut perpetuò sit apud familiam, induere nequit, atque inde hortum ad usum „ domus feudalis, vel fideicommissariæ emptum non effici feudalem, vel fideicommissa- „ rium docent Baldus, in L. 1. quest. 6. ff. de acquir. rerum Dominio Tiraq. de retract. li- „ near. §. 32. Gloss. 1. n. 77 nec refert, an res addita sit principaliter, an verò accessorie, ut „ in terminis majoratus scribit Molina, d. num. 3. vers. quod nedum. adde Molinaum in „ Consuet. Paris. tit. 1. §. 1. Gloss. 5. num. 14. 15. 16. & 21. Tiraquell. ibidem, & de augmen- „ to feudi. Schrader. de feud. 2. parte 9. sect. 2. num. 2. & seqq.

„ NEC obest, quòd accessoria & adjacentia naturam rei principalis in omnibus sequan- „ tur, L. si quando Cod. de bonis vacantibus; siquidem hoc tunc demum procedit, quando „ accessoria expresse addita fuerunt cum qualitate rei prioris, sive principalis, vel quando „ is, qui adjacentia addit, de re ipsa disponit, & de ejusdem dispositionis interpretatione „ agitur, non verò, si de qualitate nihil fuerit expressum. Molinaus d. L. & Molina d. cap. „ 26. n. 4.

„ ATQUE ita etiam in feudis obtinet, ubi augmentum rei feudalis separabile, & per se „ subsistens non ad feudi Dominum, vel proximiores agnatos, sed ad ipsius vasalli hæredes „ allodiales pertinet. § è contrario. 2. feud. 8. Vult ejus de feudis, lib. 1. cap. 11. n. 149. Hart- „ mann. Pistor. lib. 2. parte 2. quest. 42. num. 42. & seqq. Garsias d. cap. 22. num. 4. Schrader. „ de feud. 2. p. 9. sect. 2. num. 8. uti & in Majoratus bonis. Garsias d. num. 4. Molina d. cap. „ 26. n. 3.

Idem quoque de bonis, quæ lineæ Simmerensi per confiscationem obvenerunt, pro Sereniss. Ducissæ hisce rationibus, & terminis causam agit, ejusdem tractatus cap. 10. num. „ 75 ex dictis facile colligitur, quòd pœnæ fiscales tempore possessoris exactæ, & perceptæ ad „ ipsius hæredes pertineant, quando jus confiscandi bonis fideicommissariis annexum est, „ vel ipsi possessori jus territorij, vel jurisdictionis competit, quamvis enim jus confiscan- „ di sit de regalibus, & soli Principi supremo competat, per L. 1. Cod. de bonis vacantibus, „ Gloss. in rubricam, & ibi Bartholus, num. 4. & L. 1. Cod. de jure fisci, Bald. in L. 1. num. „ 8. Cod. de heredit. vel actione venditâ. Sixtinus de Regalibus lib. 2. cap. 8. num. 46. „ ex privilegio tamen, vel præscriptione hodie etiam inferioribus competit. Joh. de Plat. „ in L. 1. num. 2. Cod. de bon. vac. Bald. in L. ad finem, Cod. de heredit. vel act. vend. Capyc. „ decis. 185. num. 3. & seqq. Molin. in consuet. Paris. Tit. 1. §. 3. n. 170. atque ita Majora- „ tus possessori competere tradit Molina, d. lib. 1. cap. 25. num. 20. & seqq. ubi num. 24. id „ non solum procedere asserit in pœnis pecuniarijs, seu in bonis mobilibus, sed etiam in „ confiscatione bonorum immobilium, ita ut hæc quoque ad possessorem pertineant, & „ non ad Majoratus successorem transeant, probat exemplò usufructuarij, & quòd bona „ immobilia confiscata usufructuario omnino acquirantur, nec ad proprietarium quicquam „ ex his pertineat, sicuti censent per L. usufructu legato ff. de usufructu. Bartholus in L. „ final. n. 1. & seqq. & ibi Paulus num. 2. & 3. Alexand. num. 2. ff. soluto matrim. Bald. „ in L. 1. num. 6. Cod. de fruct. & litis expens. Angelus in L. divortio §. si vir in fundo. „ & ibi Jason, num. 8. ff. solut. matrim. quam sententiam communem, & veriore dicit

Molin.

„ *Molin. in Consuet. Paris. Tit. 1. Gloss. 1. num. 51.* & verissimum id esse scribit *Molina, dict.*
 „ *num. 24. vers. contrarium.* & sic quoque hoc magis in fideicommissi possessore dicen-
 „ dum erit, qui verus rei fideicommissaria Dominus existit.

BONA ECCLESIASTICA in secularem conditionem redacta, & à Serenissimo Electore Carolo possessa, duorum sunt generum: quædam ante dissidia Religionis in Germania exorta desierunt Ecclesiastica esse, & titulis singularibus in dominium Antecessorum suorum pervenerunt, adeoque Juris communis dispositioni circa Allodialia bona subjacent, Serenissimæque Ducissæ adjudicanda veniunt; reliqua demum post exortum dictorum dissidiorum secularizata sunt, ita, ut dijudicatio de illis facienda ex Instr. Pacis Westphalicæ pendeat: Et notorium quidem est, alijs quibusdam Principibus Imperij vi ejusdem pacis ab Imperatore talia bona Ecclesiastica secularizata in feudum collata esse, sicut aliquot exemplis allatis probat *Dom. Iterus cap. 8. tractatus sui, de feudis Imperij, n. 14.* sed id erga Principes Palatinos quoque factum esse non apparet, quin potius illi bona ejusmodi secularizata, sicut ante Pacem Westphalicam, ita etiam post illam pro merè allodialibus habuerint, neque prætensum fideicommissum de anno 1444. ad illa porrigi potest; nam quamdiu sacra manserunt, fideicommissò ea comprehendere ne expressè quidem, nedum tacitè licuisset, & cum sæcularem qualitatem induerent, ita eorum acquisitio facta est, ut non possit dici de illis, quòd ex authorum illius prætensi fideicommissi bonis provenerint. quæ verò ejus naturæ sunt, illa à fideicommissò, quantumvis universali, exclusa intelliguntur; sic enim rursus expressè docet *KNIPSCHILDUS in sæpius laudato tractatu de fideicommissis. fam. Nobil. cap. 12. num. 103.* Non veniunt in restitutionem fideicommissi bona, quæ fideicommissò nominatim, vel ex mente institutoris non sunt subiecta, & quæ hæredi, sive fideicommissario aliunde, quàm ex substantia testatoris, & non tanquam bona fideicommissò subiecta obvenerunt, vel quæ hæres, vel Fideicommissarius ex judicio defuncti non percepit. Quem locum multis autoritatibus fulcitum concludit denique his verbis: vel etiam, quæ ipsius testatoris propria non fuerunt, *L. Cohæredi. 41. §. quod si hæredem. 3. ff. de vulg. & pupill. substit. L. fin. Cod. de Edict. Div. Hadriani toll. nemo enim dare potest, quod ipse non habet, argumento L. observare. 4. §. final. ff. de Offic. Procons. L. si universa. 15. Cod. de Legat. & quomodo dispositio testatoris trahi posset ad casum, vel bona, in quibus nullam habet potestatem. Barthol. in L. si quis sub conditione. ff. de condit. Instit. Bald. in L. fin. §. in computat. Cod. de Jure deliberandi.*

ARTICULUM, quo feuda hæreditaria, & noviter in gratiam Serenissimæ Lineæ Simmerensis erecta continentur, peculiari attentione considerari optat Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarius; non enim levis momenti res eo contineri apparebit suo tempore, nunc autem fundamenta tantum petitionum libellò exhibitò comprehensarum, juxta legem commissi Ryswicensis deducenda sunt. Hinc non existimat prædictus Plenipotentarius prolixam, & spinosam disputationem Germanicorum Jurisconsultorum sibi ingrediendam esse, an omnia feuda Imperij pro hæreditarijs, an pro feudis ex pacto, & providentiâ sint habenda, sed id jure, meritòque Serenissimam Ducissam credit expectare, flagitareque, ut Serenissimus Elector Palatinus doceat, quo jure illorum feudorum possessionem apprehenderit, atque investituram acceperit Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus, quæ, ratione ad ipsius lineam habitâ, penitus extranea fuerunt, & ipsius personæ respectu non nisi pro novis haberi potuerunt.

NOTUM est, quibus incrementis feudorum successio eò provecta sit, ut ad descendentes in infinitum extenderetur, sed notum etiam est, quòd per descendentes non intelligantur, nisi qui à primo acquirente stirpem suam deducere possunt. Monet hoc *Dom. Iterus, dicto tractatu de feudis Imperij. cap. 15. num. 2.* citatque in eam rem *tit. 2. feud. 31.* ac deinde subjicit: quam Juris feudalis indubitata regulam, innumerisque præjudicijs in inclyto Imperialis Cameræ consistorio confirmatam esse, ait. *Rosenthal. de feudis, cap. 7. conclus. 58. num. 2.* unde si rem rectè æstimare velimus, non qua collaterales, sed qua descendentes, ex stirpe primi acquirentis oriundi ad successionem feudi vocantur: Et ut propius accedamus, ipsa etiam imperialia feuda, deducta à primo beneficiario, sanguini affixa esse disertis verbis pronuntiavit. *Fridericus à Sande ad consuetud. Geldrich. tr. 1. cap. 2. §. 7. n. 3. jung. cap. 1. §. 6. num. 2. & 4.* & illustre quoque in hanc rem est

„ *Henrici Hostiensis Cardinal.* testimonium, quod extat *lib. 3. summ. rubric. 20. de feudis*;
 „ §. 7. cujus proinde verba integra adscribemus. De consuetudine Imperij non succe-
 „ dit, nisi filius descendens, imò revertitur feudum ad Imperatorem, & ipse confert, cui
 „ vult. Sic vidi hoc, quando fui in Alemannia, per proceres judicari. unde & actori,
 „ qui ex capite consanguinitatis, & propioris cognationis, de Imperiali feudo litem pos-
 „ sessori intentare nititur, illud ante omnia plenè, firmitèrque probandum est, quòd à
 „ primo acquirente descendat. Sub speciali exemplo prolixius ostendit *Henr. Michael. Re-*
 „ *spons. Kilon. XXII. pag. 322. seqq. Conf. D. ab Eyben, Elect. feud. VII. 13. seq. ibi citati.*

AGNOSCIT quidem prædictus Plenipotentarius, non sequi statim, quòd ad Serenif-
 simam Ducissam successio talium feudorum spectet, si ad eam Serenissimus Elector Phi-
 lippus Wilhelmus jure aspirare nequivit. Possent enim ad Imperatorem reverti hæc feu-
 da: sed hac ratione Serenissimæ Ducissæ cum fisco imperiali subeunda lis esset, ad Serenif-
 simum Dom. Electorem Palatinum, atque adeo ad præsens arbitrium nihil pertinens: ex
 qua tamen facilem victoriam reportatura esset, utpote cum ex origine, ipsisque talium feu-
 dorum investituris docere valeat, ea non masculinorum, sed fœmininorum jure, & na-
 turâ censeri; vel certè, ejus ad minimum conditionis esse, ut, extinctis jam omnibus
 masculis à primo acquirente descendentibus, ad Serenissimam sororem ultimò defuncti
 devoluta sint: quo nomine, ac imprimis, quod feuda hæreditaria concernit, provocat ad
 communem feudistarum Germanicorum doctrinam relata à *Rosenthal. de feudis, cap.*
7. conclus. 14. num. 22. Vultejo de feudis lib. 1. cap. 8. num. 41. & in Consil. Marpurg. vol.
1. consil. 33. num. 45. & vol. 3. consil. 17. num. 78. Struv. in Syntagm. Juris feudalis,
cap. 4. aphor. 12. & 13. Stryck. de Success. disp. 2. cap. 2. num. 4. & in examine juris feuda-
lis, cap. 4. num. 45. & 46. aliòsque per ipsos magnò numerò citatos Jurisconsultos.

CIRCA feuda oblata, empta, & pignoratitia, perinde ut circa hæreditaria, universè
 traditum reperitur à Doctoribus Juris feudalis Germanici, quòd sint anomala impropria,
 & à Natura feudorum rectorum degenerantia, ita ut prærogativa, quam in feudis rectis &
 proprijs, sive agnati remotiores, ex pacto, & providentia majorum suorum, sive mascu-
 li ex privilegijs sexûs sibi vindicant, in illis locum non habeat: ad quod demonstrandum
 prædictus Plenipotentarius hîc verbotenus repetita vult, quæ nomine Serenissimarum Du-
 cissarum Saxo Lauemburgensium, Serenissimus Princeps Ludovicus Marchio Badensis ad
 stabiliendam illarum prætensionem in successionem paternam, Consilio Imperiali Aulico,
 non ita pridem scripto repræsentavit, unde in hunc finem *extractus* etiam hic, *sub num.*
7. adjicitur: ita tamen, ut ea tantum hîc applicari desideret, quæ ad quæstionem juris spe-
 ctant; nam quod ad facti circumstantias attinet, circa quas potissimum Serenissimi Princi-
 pis Anhaltini opposita versatur contradictio, uti hinc Serenissimis partibus in neutram sen-
 tentiam nihil quicquam præjudicari potest, vel debet, ita quoad casum præsentis subjectum
 arbitrio, denuò in memoriam, & ad animum revocandum est, non certare Serenissimam
 Ducissam de asserendis, & vindicandis sibi feudis istiusmodi simpliciter ex natura illorum,
 sed ex genere interpretationis insuper, quam contractui suo matrimoniali adhibendam
 contendit, restrictivam nimirum in renuntiatione, quia hæc odiosa est, & ampliativam in
 reservatione, utpote maximè favorabili, præsertim cum successionis fœminæ quæstio in ea
 familia agitur, ad quam originaria, quâ pollet dignitas, & ditiones, quas possidet, præ-
 cipuè muliebris sexus beneficiò pervenerunt.

IN specie porrò de feudis oblatis docet *Dom. Schilter comment. ad jus feudale Ale-*
mann. pag. 13. quòd cernatur cumprimis differentia, & effectus eorum in apertura feu-
 dorum, quæ in oblatis difficilius cernitur, quàm in datis: deinde etiam in successione fœ-
 minarum, quæ in oblatis non excluduntur, juxta *Werner. Thumtermuth, in relatione*
compromissi feudalis, in causa nobilitatis Archiepiscopatus Colonienfis, contra Archiepis-
copum, & capitulum, fundam. 11. addatur *Goeddeus, Consil. Marpurg. vol. 4. cons. 37. n.*
720. ubi plures authores in hanc sententiam advocat, ac inter alios etiam *Alciat. lib. 3. cons.*
1. num. 47. & Garzonium in tractatu de fœminis ad feuda recip. vel non. num. 165. quam-
 vis iste quidem Jurisconsultus in alijs casibus fœminis iniquior sit, & ad eas excludendas
 plerumque propendeat. Quantum ad feuda empta spectat, vulgata est dissensio inter
Gailium & Mynsingerum de Imperialis Camera usu diversimodè attestantes, sed partes *Gai-*

„ Gailij meritò prævalent, dum *lib. 2. observat. 159.* scribit, partem affirmativam, videli-
 „ cet fœminas in feudis emptitijs succedere posse, veriore esse, & juxta eam in Camera
 „ quoque judicatum, & observatum: nam, ut pronuntiat de hoc dissidio *Goeddeus in Con-*
 „ *sil. Marpurg. vol. 4. cons. 37. num. 723.* cum Gailius hæc post Mynfingerum scripserit, non
 „ est dubium, quin meliori studio, ac fundamento, quàm Mynfingerus hæc asseruerit,
 „ & posteriores imperialis Cameræ fuerint curæ meliores; ut proinde Dom. Gailio sit ad-
 „ stipulandum. Addatur *Vultejus, de feudis lib. 1. cap. 9. num. 50. Finckelth. in controv.*
feudal. disputat. 2. Dom. Obrecht. de feudis lib. 1. cap. ult. num. 39.

FEUDA Pignoratitia describunt feudistæ Germani, quòd sint, quando Dominus, qui
 alium de feudo investit, in Investitura fatetur, se vasallo hoc feudum pro certa pecuniæ
 summa dedisse, ea conditione, ut liberum sit sibi pecuniâ restitutâ id recipere: Et de his
 communiter tradunt, quòd sint impropria, & hæreditaria, in quæ proinde fœminæ æque, ac
 Masculi, sola gradûs prærogativâ servatâ succedunt; ita docet *Zafius de feudis parte 12.*
num. 23. adstipulante *Gailio Observat. lib. 2. Observat. 159. num. ult. Vultejus de feudis,*
lib. 1. cap. 9. num. 60. Schrad. de feudis parte 2. cap. 4. num. 57. Wehner. Observat. practic.
 „ *pag. 402.* ubi dicit, talium feudorum scopum esse, ut succedant Masculi, & Fœminæ, re-
 „ liquos enim hæredes legitimos succedere tantum in pignus, non in feudum. Addantur
Rosenthal. de feudis cap. 2. conclus. 77. Struv. in Syntagm. iuris feudalis cap. 4. aphor. 14.
Stryck. de feudis cap. 4. num. 14. 15. & 16. Quæ, cum ita se habeant, sperandum est, Se-
 renissimam Ducissam nullam contradictionem passuram esse, quò minus ad feuda admitta-
 tur, quæ Serenissimus Carolus Elector, ab alijs, quàm ab Imperatore hypothecæ, vel pi-
 gnoris modò tenuit.

Est verò etiam quoad oppignorationes Imperij prætensio ejus liquidissimè, optimèque
 fundata. Sive enim considerentur istæ oppignorationes, tanquam jus fiduciariæ posses-
 sionis producentes, ut statuit *Dom. Strauch in dissertatione de Oppignorat. Imperij.* Sive
 ut venditiones sub pacto de retrovendendo, uti magni quoque nominis Jurisconsulti in
 Germania fenserunt, teste *litteo de feudis Imp. cap. 21. num. 25.* utrobique non desinunt
 suâ naturâ revocabiles esse, adeoque feuda circa illas constituta pro improprijs, & hære-
 ditarijs haberi, utpote, cum ob id ipsum feudum pignoratitium improprium sit, quia est
 revocabile: docente *Dom. Schutz. Consiliario Imp. Austro, in Collegio Juris feudalis, cap. 3.*
num. 2. neque officit, quòd per capitulationes imperatorias, & Westphalicæ pacis instru-
 mentum Imperator prohibeatur hæc oppignorationes reluere; hoc enim tantum limitatur
 facultas reluendi in persona Imperatoris, qui olim vigore literarum pignoratitiarum solus
 hanc reluitionem facere poterat, hodie autem non potest sine consensu Statuum Imperij:
 unde adeò inferri non potest, quòd talia feuda naturâ suâ facta sint irreluibilia, & irrevoca-
 bilia, ut potius contrarium exinde directe fluat: quod enim cum consensu Statuum Im-
 perij relui potest, id ex se non est irrevocabile. Quò etiam spectat, quando Imperator in
 capitulatione sua promittit, se oppignorationes Statibus concessas Cæsarea confirmatione
 roboraturum; quâ utique opus non esset, si suapte naturâ irreluibiles essent.

SUPEREST Articulus, quo petuntur nomine Serenissimæ Ducissæ redditus Anni 1685.
 ex Electoratu, eique annexis, cæterisque à Serenissimo Electore Carolo relictis feudis pro-
 prijs, & Masculinis, percepti: nam, qui ex Allodialibus, & hæreditarijs bonis provenerunt,
 cum rebus ipsis fructuum nomine ad illam pertinent. Cum Serenissimus Elector Ca-
 rolus ejus Anni 26. Maij defunctus sit, ne in specie quidem hætenus negari potuit, quin
 totius illius anni ratio habenda sit, si de redditibus inter vasalli hæredes, & Dominum feudi
 dividendis esset quæstio: quòd verò etiam ad hæredes Allodiales defuncti, totius anni pro-
 ventus pertineant, hodie equidem, postquam ista materia abunde discussa est, inter omnes
 saniores Germaniæ feudistas consentitur: de fructibus anni ultimi, inquit *Dom. Sinold.*
 „ *Schutz. Colleg. feudal. cap. 12.* cum his statuimus, qui ratione temporis distinguendum
 „ esse volunt, & quidem ita, ut si ante Calendas Martij, & sic post Augustum, in Septem-
 „ bri aut alijs quinque sequentibus mensibus feudum finitum fuerit, fructus ad Dominum
 „ spectent: post Calendas Martij verò, feudò finitò ad Vasallum, ejusque hæredes per-
 „ tineant, adjectisque fundamentis irrefragabilibus, subiicit, facit, quòd hæc decisio in
 „ plerisque Germaniæ curijs observetur, neque aliud in agnatis obtinet, utpote circa quo-
 rum

„ rum personam idem jus observandum esse, textus in 2. *feud.* 45. satis innuit. Eadem
 „ est Doctrina *Knipschild. de fideicom. famil. Nobil. cap. 10. num. 57.* jure feudali ita con-
 „ stitutum est, ut, si agnatione extincta feudum ad Dominum revertatur, tunc mortuô
 „ vasallô inter Calendas Martij, & Calendas Septembris, omnes fructus ejus anni ad hæ-
 „ redes vasalli: si verò post Augustum completum, & ante Calendas Martij decedat, om-
 „ nes fructus ad Dominum pertineant, idemque obtinet, si inter vasalli mortui successores
 „ feudales, & hæredes Allodiales sit controversia, sicuti docent *per 2. feud. 45. juncto §. his*
 „ *consequenter 2. feud. 28. Rosenthal. quest. 42. num. 45. Sonsbec. parte 10. num. 12. &c.*
 „ quibus conformia tradit *Vultejus de feud. lib. 1. cap. 11. num. 222.* ubi ait, quòd distinc-
 „ tio ista crebriori calculo sit recepta, quòdque ea utantur, non solum in casu, in quo feu-
 „ dum revertitur ad Dominum, de quo propriè loquitur *§. hic consequenter*; verum etiam
 „ in illo casu, quo agnatus defuncto vasallo succedit, scribit *Borchotten, de feudis cap. 7. n.*
 „ 95. atque hanc sententiam, & textibus Juris feudalis subnixam, & communi interpretum
 calculo approbatam, & receptam affirmat *Hartmann. Pistor. quest. 24. num. 50.* ut dubium
 non sit, secundum eam consulendum, & judicandum esse.

Atque his ita deductis, ac solidissimè stabilitis articulis, petitionis Serenissimæ Ducis-
 sæ Aurelianensis libellô die 26. Octobris anni præteriti exhibitô comprehensæ, Pleni-
 potentiarius ejus conclusioni ejusdem libelli inhærendo vigore compromissi acceptati, &
 consignati, Sacræ Cæsareæ Majestatis, & Sacræ Majestatis Christianissimæ ad hoc subde-
 legatos arbitros, tanquam Judices compromissarios summoperè, & decenti, quò par est
 modo, hisce rogat, ut juxta naturam actionis, & petitionem in libello factam, & ex vir-
 tute, & juxta tenorem prædicti compromissi, quamprimùm de jure pronuntient, & sen-
 tentiâ latâ condemnent Sereniss. Dominum Electorem Palatinum ad respectivè exhiben-
 dum, & restituendum Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi hæredi Serenissimi Electoris Ca-
 roli fratris sui, omnia libellô contenta unâ cum interesse, & expensis de jure refundendis,
 super quibus omnibus jus, & justitiæ administratio, omni, quo potest fieri, meliori modo
 debita cum observantia petitur.

Salvo Jure addendi &c.

*Nobiliss. Dominorum Sac. Cæs. Maj. &
 Sac. Reg. Maj. Christianissimæ Plenipotentia-
 riorum observantissimus.*

L. DE THESUT,

**Serenissimi Ducis, & Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis
 Plenipotentarius.**

PROTESTATIO

In Comitijis Ratisbonensibus à Regis Christianissimi Legato, eodémque Sereniss. Ducis, & Ducissæ

Aurelianensis Mandatario Dom. Comite de Crecy ^{9. Aug. 1685.}
_{30. Julij.}

Contra

Apprehensam à Sereniss. Dom. PHILIPPO WILHELMO

Electo Palatini, cæterarúmque à Sereniss. Dom. Electore Carolo relictarum ditionum possessionem, in Sereniss. Ducissæ Aurelianensis præjudicium factam, Item placitum Imperij in causa Palatina, & apprehensa possessione dictatum Ratisbonæ $\frac{1}{2}$ Aprilis 1686. Item Decretum Cæsareum super præfato Imperij placito, & declaratione Coronæ Gallicæ facta, in prætenfa successione Palatina, de die 6. Octobris 1686.

Item responsio sacræ Cæsareæ Majestatis nomine, Eminentis-

simo Cardinali Bonvisio super præjudicio ex dicta possessione à præfata Sereniss. Ducissa Aurelianensi non timendo facta. Viennæ 10. Martij 1686.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis,
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Dictatum Ratisbonæ die ^{9. Aug. 1685.}
_{30. Jul.}

*Sacri Romani Imperij Electorum, Principum, atque Statuum,
Reverendissimi, Excellentissimi, Nobilissimi, & Amplissimi*

Domini Legati, Consiliarij deputati, D.D. Honoratiss.

UM Serenissimus, & Potentissimus Dominus Sacræ Regiæ Majestatis Frater Unicus, Dux Aurelianensis, Valesiensis, Carnutensis, & Neomurcensis, ejusdémque Serenissima Domina Conjux intellexerint à Serenissimo Duce Neoburgico, non tantùm Electoralis Palatinatûs, sed etiam Ducatûs Simmerensis, Comitatus Spanheimensis, Ditionum Lauterensium, aliorúmque prædiorum sive feudorum liberorum aut bonorum allodialium, quæcumque ultimus Serenissimus Elector possederat, possessionem apprehensam esse, necesse habuerunt suprascriptæ Regiæ Celsitudines hujusmodi possessioni contradicere, eidémque obniti, cum eorum bonorum, ditionúmque hæreditas, Serenissimæ Principi, Caroli Ludovici Electoris olim Palatini, filia unicæ, unicæque ultimi Electoris Palatini sorori proprio jure obveniret; hinc vi mandatorum à Serenissimis Princip. infra scripto Franciæ Plenipotentiariorum transmissorum, quorum hic exemplar subnectitur, ut & Sacræ Christianissimæ Majestatis, Domini sui omnium Clementissimi permisso, & mandato, nomine suprascriptorum Serenissimorum Principum, omni, & cuilibet actui possessionis, quem hic aut uspiam respectu dictorum bonorum, & ditionum, vel annexorum votorum atque Sessionum in Imperij comitijs intuitu, vel ullo alio modo supra dictus Serenissimus Dux Neoburgicus, vel per se, vel per Procuratores, & administratos suos aut jam exercuisset, aut exercere deinceps posset, solemnissimè se opponit, & contradicit infra scriptus Franciæ Plenipotentarius, ita, ut salva exinde sint, maneantque jura Serenissimorum Principum ab ejusmodi in contrarium actis integra, & illæsa. quin & contradicit omnibus actibus, transactionibus, donationibus, testamentis, aliisque, cujuscumque naturæ in detrimentum, & imminutionem Jurium Regiarum Celsitudinum factis, susceptis, aut tentatis, contraque tales actus omni, quo potest meliori modo protestatur, facultatémque Sereniss. Principibus eo ipso reser-

vat integram juribus suis, adversus ea, quæ contra gesta sunt, ita, ut fas est, eaque, quæ par est viâ, providendi; quæ omnia, ut majorem vim habeant, non potuit prætermittere, quin omnibus Imperii Statibus hîc congregatis rite significet.

Reverendissimorum &c.

Ad omnia officia paratissimus.

Datum Ratisbonæ die 25. Julij 1685.

LUDOVICUS VERJUS, Comes de Crecy
Regis Plenipotentarius.

PLACITUM IMPERII.

In causa Palatina, & apprehensa propterea possessione.

Dictatum Ratisbonæ 1²/₂. April 1686.

ILLUSTRIBUS Cæsareis Commissarijs, Principi Sebastiano Episcopo Passaviensi, Principali, & Comiti Gottlieb Sacri Romani Imperij Comiti à Windischgratz, notum faciunt Electorum, Principum, & Statuum hoc in loco præsentibus Consiliarij, & Legati, quòd, postquam dictata diebus 10. & 19. Martij Gallica, Electorisque Palatini memorialia in feriam deliberationem deducta fuerint, in singulis tribus Sacri Rom. Imp. Collegijs deliberatum sit, Regio Gallico Plenipotentario declarationem Imperij nomine ita fieri debere, ut annua possessio neque ad commodum Serenissimi Electoris Palatini allegari, neque in præjudicium Sereniss. Ducissæ Aurelianensis vergere debeat. Signatum Ratisbonæ, die quæ supra.

DECRETUM CÆSAREUM

Super placito Imperij, & Declaratione Coronæ Gallicæ factâ in prætensa Successione Electorali Palatina. de die

6. Octobr. 1686.

SACRÆ Cæsareæ Majestatis in præsentibus Comitij Illustris Commissarij, Princeps Sebastianus &c. & Comes Gottlieb &c. notum faciunt Electorum, Principum, Statuumque hîc præsentibus Consiliarijs, & Legatis Sacræ Cæs. Majest. Placitum Imperij, quod ob petitam à Corona Gallica in puncto successionis Palatinæ declarationem, die 22. Aprilis factum fuit, die 28. sequentis mensis Aug. transmissum esse. Quia verò Sacra sua Majestas Cæsarea jam ante hoc Placitum die nempe 10. Martij hujus anni declarationem in scripto, cujus Copia hic adjuncta Cardinali Legato, in Aula Cæsarea tum degenti tradiderit, qua Rex Christianissimus omnino contentus fuerit, id, quod Sacra Regia Christianiss. Majestas, non solum Nuntio tunc Lutetiæ commoranti, sed & ipsi Sacræ Cæsar. Majestati per Ministrum suum Comitem de la Vauguion Viennæ testata fuerit, ideò meritò in eo acquiescendum. Signatum Ratisbonæ ut supra.

NOMINE Sacræ Cæsareæ Majestatis, Eminentiss. & Reverendiss. Dom. Cardinali Nuntio Bonvisio ad ejusdem interrogationem & instantiam, an juxta Imperij leges prætendens successionem in feudo, nec ejus possessionem intra annum & diem apprehendens beneficiis possessorij excidat, benignè respondendum Leges Imperii in hoc capite à Jure Communi Romano, & feudali non discrepare, adeoque prætendentem successionem in feudis Imperij, aliisve bonis competente via contra eum, qui in capienda successionem prævenit, posse agere, & uti etiam post lapsum anni, & diei, omnibus beneficiis in possessorio, & petitorio Jure communi statutis. Si autem neglectâ viâ Juris, & competentis Judicii sibi ipsi jus dicere, & possessionem ab alio apprehensam propria autoritate, & facto occupare præsumat, eum jure suo cadere, & in alias etiam pœnas pro circumstantiarum qualitate incidere &c. Viennæ 10. Martij 1686.

Reichs

Reichs Gutachten.

In causa Palatina, und deren ergriffener possession.

Dictat. Regensburg den 12. 22. April, 1686.

Er höchst - ansehnlichen Kayserl. Commission, dem Hochwürdigem Fürsten und Herrn, Herrn Sebastian, Bischoffen, und des Heyl. Römischen Reichs Fürsten zu Passau &c. Kayserl. Principal - Commissario, und dem hoch - vwohlgebornen Grafen und Herrn, Herrn Gottlieb, des Heyl. Röm. Reichs Grafen von Windischgratz &c. Kayserl. mit Principal-Repräsentanten geben, Churfürsten, Fürsten und Stände dieses Orts abwesende Rätthe, Botschafter, und Gesandten hiemit gebührent zu vernehmen; nachdem man nicht ermanglet, die am 12. Martij jüngsthin und 19. hujus dictirte respectivè Königl. Französische

und Chur - Pfälzische Memorialen, zugehöriger Berathschlagung zu ziehen, als ist in allen dreyen Reichs Collegiis dahin geschlossen, und dafür gehalten worden, das dem Königl. Französischen Plenipotentiaro allhie die Declaration von Reichs wegen dahin zu ertheilen seye, das die annua possessio vveder Ihrer Churfürstl. Durchleucht zu Pfaltz zum Vortheil allegiret vverden, noch der Herzogin von Orleans Hochzeit zu präjuditz gereichen solle; Womit &c.

Signat. Regensburg, den 22. sten Aprill. 1696.

Churfürstliche Mayntzische
Cantzeley.

Kayserliche Resolution.

Auff des Reichs Gutachten, und Erklärung gegen Franckreich in der pretendirenten Chur Pfälzischen Successions-Sache.

Dictat. Ratisbonæ die 6. 16. Octobris 1686.

Er Römischen Kayserl. Majest. unsers Allergnädigsten Kayfers, und Herrn zu gegenwärtigen Reichstag gevollmächtigte hoch. ansehnliche Kayserl. Commission, der Hochwürdigem Fürst und Herr, Herr Sebastian &c. Und der Hochwohlgeborne Graf, und Herr, Herr Gottlieb &c. solle hiermit deren Churfürsten, Fürsten, und Herrn Ständen allhier anwesenden vortrefflichen Rätthen, Botschaftern, und Gesandten nicht verhalten, vvas massen allerhöchstgedachten Ihrer Kayserl. Majest. das jenige Reichs gutachten, vvelches wegen der in puncto successionis Palatinæ von der Cron Franckreich verlangter Declaration unterm 22. Aprilis nächsthin ausgefallen, den 28. Augusti darauff zuvar geziemend eingeschickt worden seye; Nach dem aber Ihro Kayserl. Majest. bereits vor abfassung dessen, nemlich den 10. ten Martij dieses Jahrs eine schriftliche Erklärung, so hiebey liget, des bey Ihrem Kayserl. Hof subsistirenden Herrn Cardinals Nuntij Eminentz zustellen lassen, mit vvelcher der Aller Christlichst König allerdings zu friden, allermassen seine Königl. Majest. solches nicht allein des zu Paris anwesenden Herrn Nuntij nunmehr Cardinalen Eminentz, sondern auch mehr allerhöchstermelten Ihro Kayserl. Majest. selbst durch dero zu Wien sich auffhaltenten Französischen Herrn Ministrium Comte de la Vauguion zu erkennen geben, als hätte es dabey sein bevvenden. Womit verbleibet obhöchstgedachter hochansehnlichen Kayserl. Commission &c.

Signatum Regensburg den 5. ten Octobr. 1686.

SEBASTIAN &c.

(L.S.)

Gottlieb Graf von Windischgratz.

H

(L.S.)

C O P I A

Testamenti Sereniss. Electoris Caroli Ludovici, de die 4. Aprilis

1670. quô Sereniss. Ducissa Aurelianensis, Sereniss. Electori Carolo fratri in universa bona allodialia, si sine liberis decesserit, substituitur.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Dictatum die 4. Aprilis 1670.

OS CAROLUS LUDOVICUS &c. tot. tit. agnoscimus, & notum facimus per præsentis. Quòd, cum seriò, & maturè perpenderimus, Nos per specialem Dei gratiam, ac conservationem in optima adhuc valetudine, pro qua maximas divinæ bonitati gratias agimus, ad ætatem istam pervenisse, in qua præcipuè etiam debeamus unà cum reliquis curis, ac sollicitudinibus, quas pro felicitate, incolumitate, ac optimo Regimine nostrarum Provinciarum, ac Subditorum, quibus præsumus, suscepimus, de adornanda Domo cogitare, ut siquidem Deo placuerit, nos hâc vitâ decedere, & filius noster Hæres Electoralis, & filia nostra Elisabetha Carola non solum quid de illis nostris per benedictionem divinam partis, & acquisitis bonis Allodialibus unicuique pro sua rata sine contradictione debeatur, & quibus gaudeant, sed & Illustris nostra dilectissima Raugravia, nostrique ex ea progeniti liberi adhuc dum viventes, quid pro ratione statûs in subsidium eis ordinaverimus, quò decenter vitam agere queant, de istis Allodialibus bonis sciant pro certo, & ut adeò omnes omninò impofterum rixæ ac disceptationes, quæ horum causâ oriri solent, tollantur, accessent. Quare hoc animo paterno sumus in eos, ut ordinationem hanc de bonis Allodialibus confecerimus, consultò, ac maturò judiciò pro facultate ac potestate Principis, ac patris in optima forma, quâ id fieri possit, sicuti sequitur. Volumus igitur

Primò, ut omnia Clenodia nostra, picturas, statuas, equos, arma, & armaturam, Bibliothecam, ceteraque omnia alia mobilia, quæ nobis vel per parentes relicta, vel aliàs acquisita, cujuscunque etiam generis, & nominis sint, exceptò, quod ex illis alibi donavimus, vel legavimus, aut etiam donabimus & legabimus, in pofterum, ea omnia per successionem habebit noster filius & hæres Electoralis, ejusque Hæredes, & hisce omnibus mortuis *Filia nostra Elisabetha Carola, ejusque hæredes habebunt, & possidebunt perpetuò*, exceptâ Bibliothecâ, armis, & ad armaturam pertinentibus, quæ apud Domum Electoralem mansura sunt.

II. Activa. debita, quæ nobis debentur extra Germaniam, quod concernit pensionem ex Angliâ perhibentur restare ad annum usque 1660. inclusivè in summa 1255960. flor. & restantes pecuniæ subsidiariæ ex Francia 30000. flor. dividuntur æqualiter inter filium nostrum hæredem Electoralem, & ejus Sororem germanam filiam nostram Elisabetham Carolam, ac post eorum obitum perveniet ad eorum legitimos Hæredes, æqualitèrque inter eos dividetur; si verò sine legitimis Hæredibus decesserint, revertentur hæc omnia ad filios nostros naturales, & post eorum obitum ad filios eorum legitimos.

III. Pecuniam quod attinet, quam commodavimus Cameræ nostræ, ac ditionibus nostris universis, quæ tamen neque ex redditibus nostris, aut dominijs fuit percepta, sed aliunde acquisita; quia nobis facultas semper fuit non solum ejusmodi pecunias nostris liberis donandi, antequam in rem, & utilitatem nostrarum Regionum verterentur, eorumque in futurum commodum de iisdem providendi, sed etiam cum jam in utilitatem publicam versæ sunt, eas redhibere, ac efficere, ut temporibus paulò melioribus nobis refunderentur, inconveniens siquidem esset, nostros liberos iisdem pecunijs nobis aliunde acquisitis privari: quare ante omnia filia nostra Elisabetha Carola, ex paraphernalibus Electricis, quæ 24375. flor. erant, eandem summam accipiet.

Nempè.

Per Donum gratuitum ex Helvetiis.

De pecuniis Suecicis ratione Satisfactionis datis.

Quæ pro redimenda Commissariatûs vexatione expendimus.

24375. flor.

9000.

14822.

7658.

55855. flor.

Quam summam quinquaginta quinque millium, quinquaginta octingentorum, & quinque florenorum, ut proprium quid habebit, ac possidebit.

Ultra quam summam per anticipationem expendimus tenore extractus nostræ Cameræ de Ære Anglicano.		
Item in annis 1652. & 1653. in Comitibus		36000. flor.
Ratisbonensibus præfecturæ Cæsareæ dedimus		
Subsidiarias ex Gallia pecunias commodavimus		37862.
Item ex pensionibus Hollandicis		285000.
Ac tandem quæ dedit Generalatus Norimb.		48000.
		24000.
Quæ addita efficiunt		
		430862. flor.
De hac verò summa detrahantur 1.		
Secundo		90000. flor.
Tertio		6000.
		12000.
Quæ addita efficiunt		
		108000. flor.

supra dicta nostra dilectis. Raugravia jam dudum accepit, illique ad subsistentiam necessario debitam tenore pacti desuper initi, tum etiam, quodcunque illa alias, vel pecuniarum, vel mobilium acceperit, manebunt, quibus debet esse contenta acquiescere, nec unquam in posterum præensionem habere in Electoratu Palatino, quemadmodum illa nobis etiam per reversales, de 30. Decembr. 1667. assurationem hac de re extradidit.

Deductis verò de prædicta summa 430862. floren. prædictis 108000. flor. restant 322862. flor. inter liberos, quos ex dicta Raugravia suscepimus, dividendi, ita tamen, ut, quia dilecto filio nostro Carolo Ludovico in feudum dederamus arcem Streichemberg, & pagum Steppach, deducantur quindecies mille floreni ad filium nostrum heredem Electoralem reversuri. De reliquis 307862. flor. prædictus filius noster Carolus Ludovicus centies mille flor. & filius noster Carolus Edwardus 107862. florenos accipiet.

E filiabus autem nostris Carolina, Ludovica, Amelia Elisabetha, & Friderica, quæque viginti quinque millia florenorum accipiet, ut verum bonum proprium, & irrevocabile, ejusque ad solutionem usque sortis integras usuras percipiant ad quatuor centesimas.

Sexaginta duos autem menses Romanos à Cæsarea Majestate anno 1653. Augustæ Vindelicorum nobis concessos, qui efficiunt 58156. flor. quos tamen hæcenus à subditis sine Clericis, five Laicis ad eos solvendo obligatis nondum recepimus, & similiter 1224426. flor. pecuniarum Suecicarum ratione præstandæ satisfactionis, quos anno 1650. Corona Suecica nobis assignavit, & donavit, nec tamen hucusque à subditis nostris fuere soluti. Item quos prætendimus 37432. florenos ratione expensarum ad obtinendam summam istam à Corona Suecica factarum, ac à nobis præsentem pecuniam commodatarum, ut & illas pecunias, & redditus pecuniarios, qui ex domanialibus Camera solùm, non autem de tributo ac subsidijs dependent, ac proveniunt, & à nobis in utilitatem publicam nostrorum subditorum exsoluti sunt, necdum tempore nostri decessus ex redditibus Cameralibus nobis refusi, quos inter præcipue etiam numerari debent magnæ quantitates frumenti, vini, fœni &c. quas tam in præcedentibus, quàm in præsentibus belli motibus, militibus tradidimus, nec hucusque tamen nobis fuerunt restituta; hæc omnia, sicut & cætera alia nostra bona, & Allodialia, & debita, nisi de his aliter disposuerimus, cum hæreditate nostra filius noster & hæres Electoralis ea omnia obtinebit, cum jure, ac potestate ea exigendi. *Eo autem sine hereditatibus masculis decedente ad ejus Allodiales hæredes devolventur.*

Supplemus autem de superioritatis nostræ territorialis plenitudine, ac paterna inter liberos potestate, si huic fortè dispositioni defuerint quædam Solemnitates ad talem dispositionem requisitæ, omni meliori modo ac forma, quâ fieri potest. In quorum fidem præfatum, & approbatum die 4. Aprilis, Anno Christi 1670.

PACTI

Matrimonialis inter Sereniss. Ducem Aurelianensem, & Sereniss.

Elisabetham Carolam Palatino Bavaram, quo ipsi successiones Collaterales, & omnia Sereniss. Domûs allodialia expressè reservantur, Articulus, initi de die prima Novembris 1671.

Adjunct. deductioni fundamentorum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

*Ex Pacto matrimoniali inter Serenissimû Principem, ac Dominum,
Dom. Philippum, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratrem unicum,
Ducem Aurelianensem, Valesiensem, Carnotensem, & Numurcensem, & Serenissimam
Dominam, D. Elisabetham Carolam, Ducissam Palatino Bavaricam, ejus
Conjugem inito, die prima Novembr. Anno Christi 1671.*

§. VII.

RÆFATA Serenissima Principissa, interveniente Serenissimi Sponsi sui Authoritate renuntiabit, prout jam renuntiat omnibus Juribus hæreditarijs, in omnibus bonis Supremis, & Feudalibus, Paternis, & Maternis in Germania fitis, reservatis sibi tantum juribus suis, in omnibus ejusdem generis bonis, extra Germaniam fitis, & in Serenissimæ Domûs suæ allodialibus.

EXTRACTUS

Ex transactione inter Electoral. Palatinos, & Palatino - Neoburgicos Ministros Halæ Suevorum die $\frac{1}{2}$ Maij 1685. initâ decerptus, quò Sereniss. Philippus Wilhelmus, Sereniss. Electoris Caroli hæredi allodiali, eo moriente, omnia bona allodialia apud Electoral. domum inveniendâ, se absque ulla mora, & impedimento traditurum spondet.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Ex recessu transactionis inter Electorales Palatinos, & Palatino-Neoburgicos ministros initâ, die $\frac{1}{2}$ Maij 1685.

ARTICULO V. §. II.

NO S pariter Comes Palatinus Philippus Wilhelmus promittimus pro nobis, & nostris hæredibus, quòd in supradicto casu successionis, si Sereniss. Elector Carolus sine legitimis hæredibus decederet, omnia, quæ apud Electoralem Domum invenierentur Allodialia, quantum scilicet observantiæ, & pactis gentilitiis, Casareisque investituris congruum est, Allodiali ejus hæredi, aut quibus Sereniss. Elector aliquid per testamentum, aliòve modo legaverit, sine ulla mora, & impedimento tradere, & concedere velimus &c.

Actum Halæ Suevorum, die $\frac{1}{2}$ Maij 1685.

NUMERO V.

MANDATUM

Invitatorium ad exsequias Sereniss. Electoris Caroli, ab ipso Se-

reniss. Electore Philippo Wilhelmo directum, ex quo constat, ipsum die $\frac{16}{26}$ Maij 1685. obiisse.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

PHILIPPUS WILHELMUS DEI GRATIA

Comes Palatinus Rheni, Sacri Romani Imperij Archithesaurarius, & Elector, Dux Bavariz, Juliaci, Cliviz, & Montium, Comes Veldentiz, Spanhemij &c.

Gratiosam salutem nostram.

OBILIS dilecte, fidelis, Tibi relatum erit, quod ex suprema omnipotentis Dei voluntate Serenissimus Princeps Dominus Carolus Comes Palatinus Rheni, Sacri Romani Imperij Archithesaurarius & Elector, Dux Bavariz &c. dilectus Dom. noster Cognatus, die Sabbathi $\frac{26}{16}$ præteriti mensis Maij è vita decesserit, Nôsq;e gratiosè disposuerimus, ut ejus Cadaver $\frac{10. Julij.}{30. Jun.}$ proximè sequenti secundum Christianam consuetudinem tumulari debeat; quapropter gratiosè à te petimus, ut tu ipse, aut nisi necessariò impeditus adesse posses, aliquis ex tua prosapia, die prædicta præcedenti, atratis vestibus instructus maturè adsit, nostræq; aulæ Magistro se offerat, quod ab illo propter Electorale illud funus fuerit injunctum, libenti animo suscepturus, quod nobis erit gratissimum. Proinde speramus te præsentì petitioni nostræ præstò futurum, ideòque sumus tibi gratiosè dediti. Heydelbergæ $\frac{25}{15}$ Junij 1685.

NUMERO VI.

INSTRUMENTUM

Divisionis anno 1410. inter Liberos Romanorum Regis per

septem arbitros ab ipso denominatos factæ, ex qua liquet, quæ bona Electorali dignitati indivisibiliter annexa, quæ verò quasi hæreditaria, & merè allodialia in divisionem deducta fuerint, & proinde deduci possint.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

OS RABANUS SPIRENSIS EPISCOPUS, Joannes ab Hirtzhorn, Joannes Camerarius dictus à Dalburg, Hermanus à Bodenstein, Francisc. Wolbrecht à Sickingen, Ruprechtus ab Helmstadt, & Thom Knebel Eques fatemur, ac notum facimus per præsentès, quod Serenissimus ac Celsissimus Princeps, ac Dominus, D. Robertus Romanorum Rex Semper Augustus, Clementissimus Dominus noster gloriosæ memoriæ, ægrotans, Nos septem jusserit convocari, & à nobis petierit, ut omnia documenta, ac pacta, quæ olim, & à se, & à suo patre, vel proavis, & partim quoque à filiis suis inita fuerunt, & quæ in fornice, qui est Heydelbergæ, asservantur, ad manus sumeremus, quibus inspectis ordinationem aliquam, ac divisionem bonorum inter liberos faceremus

remus juxta id, quod nobis æquum, ac commodum videretur, quam rem ita nobis commendavit, ut Juramentô, quô & illi, & filiis ejus sumus devincti, hac in re procederemus, quod etiam à Celsissimis Principibus, ac Dominis, D. Ludovico Comite Palat. Rheni, Sacri Rom. Imp, Archidapifero, Duce Bavariæ, ejusque fratribus Dominis, Joanne, Stephano ac Ottone Comitibus Pal. Rheni, Ducibusque Bavariæ, Dominis nostris Clementissimis majorem in modum rogati fuimus, ut, quemadmodum prædictus Romanorum Rex mandasset, ordinationem aliquam inter eos faceremus, eorumque dominia, Regiones, terras, ac subditos unicuique dividendo suam portionem distribueremus, ut & illi, & eorum hæredes sine fraude, & firmiter tenere, ac observare velint, & debeant, quodcunque nos Septem, vel pars nostrum maxima hac in re ordinaverimus, ac distribuerimus, absque ulla protestatione, contradictione, vel reprehensione. Idcirco diligenter evolventes, ac scrutantes omnia, quæ haberi potuerunt documenta, super quibus etiam juravimus, suscepimus tandem hoc negotium juxta Mandatum ac rogationem prædicti Serenissimi Romanorum Regis, instantissimamque petitionem dictorum 4. Dominorum semper ob oculos ponentes, quod Instrumenta, ac pacta antiqua sonabant, informatione quoque acceptâ à fide dignis, & expertis Subditis, qui ad unumquodque Dominium pertinent.

Pro ratione igitur atque exigentia causæ in unum omnes convenimus, ut juxta voluntatem ultimam Domini nostri Regis, eorumque requisitionem, ordinationem istam, & divisionem faceremus, prout nunc ordinamus, disponimus, ac dividimus tenore præsentium.

Primò quoniam Dominus noster Dux Ludovicus est Comes Palatinus Rheni, Imperique Elector, ea de causa illi tanquam primogenito aliquid præcipui debebitur, quod fuit etiam antea constitutum, ut apud Palatinatum semper maneat videlicet Arx Stalek, oppidum Bacherach, Stegevallis, & Stalberg arx proximè sita, Caubburgum, & oppidum Pfaltzgravenstein, castrum in Rheno situm, arx Fürstenberg, Diepach, Mannbach in valle, Surberg arx, Alzey arx cum burgo ac oppido, Newenstadt oppidum, Wolffsberg cum sua Arce, arx Mannheim in Rheno sita, Weinheim castrum burgum ac oppidum, Lindensfels castrum burgum & oppidum, & utrumque castrum supra Heydelbergam situm, urbs Heydelberg burgum & oppidum, Dielberg burgum, & oppidum. In Bavaria autem, Amberg oppidum, Waldeck arx, Kempna oppid. Ohenberg Arx, Murach, Nax burgum & oppidum, & Castrum Rieden; omnia hæc Dominus noster locò præcipui habebit, unâ cum juribus ac jurisdictionibus, vectigalibus, conductibus, venationibus, piscaturis, altâ, & bassâ jurisdictione, advocatiis, vicis, hominibus, redditibus, usibus, omnibusque omnino pertinentiis, quomodo ea omnia Dominus noster Rex reliquit, sive sint oppignorata, sive hypothecata, cum vel sine debitis, sicuti usque ad hodiernam diem, quo data sunt præsentia, ad præmemoratas arces, burga, & oppida pertinnerunt sine fraude; hæc supra memorata locò præcipui habebit Dom. noster Dux Ludovicus, ita tamen, ut nec illa, quæ pro reliquis partibus postea in his litteris assignabuntur, separari debeant.

Præterea nos Septem supra scripti reliqua Dominia, Castra, terras, & homines, sicuti ea à supra dicto clementissimo nostro Domino Rege Roberto fuere relicta, præter supra memoratas arces, burga, ac oppida, omnesque Palatinatûs appertinentias in quatuor partes, pro multa experientia, & rerum notitia, quas habemus, sine fraude divisimus, ita ut unicuique prædict. quatuor dominorum nostrorum una quarta, quam habeat, & possideat, eo qui sequitur modo fuerit distributa.

Primò Dominus noster Dux Ludovicus pro parte sua habebit, ac retinebit Castrum & oppidum Gernersheim, castrum in Rheno Newemberg, cum Burgo, burgum ac oppidum Hagenbach, Decimas vini in Dormkeim, pagum Neckeraw, triginta fodras vini in Leimhen, quæ quoque Clem. Dominus noster Rex ipse fœlicis memoriæ Conjugi Domini nostri Ludovici ex Anglia ortæ Doarij locò dederat ac ordinaverat.

Porro Dominus noster Dux Ludovicus habebit oppidum Bretheim, oppidum Hei-dolffsheim, castrum Winzingen, castra Rudensfels, Wepplenburg, Waldeck in Hundsruck, castrum novum quoad dimidiam, ac partem veteris ejusdem Castelli dimidiam, Entzberg cum burgo Herings pro dimidia, partem in Wintschad dimidiam, & dimidiam harum

harum partium Oxenstein, Reichshoffen, Meisterfeldt, Hochfeldern, Morfmünster, Hunnburg, Winsten, Lüzelftein, Einharzhausen, Altenbeinberg, ac Altenwolffstein, omnes illas partes quoad dimidiam. Præterea partes in Schönenberg, & Reinberg in solidum, partem verò in Löwenstein dimidiam, ita tamen, ut Dominus noster Dux Ludovicus solus custodiam habeat burgi de Löwenstein, redditusque solus possideat. Quæ omnia Castra, burga, & oppida cum omnibus suis juribus, & jurisdictionibus, conductibus pedagijs, venationibus, piscaturis, pagis, judiciis, advocatiis, hominibus, terris, usibus, redditibus, & reliquis pertinentijs eo modo, ac forma, qua Dominus noster Rex fœlicis memoriæ ea reliquit, sive sint oppignorata, sive hypothecata, cum, vel sine debitis, sicuti ea usque ad hanc diem ad memorata Castra, burga, & oppida, eorundemque præfecturas per-
tinerunt, sine fraude Dominus noster Dux Ludovicus possidebit, illique perpetuò manebunt, eò quidem modò, qui ante scriptus est.

Habebit etiam Dominus noster Dux Ludovicus hypothecam de Rokenhausen, & Westhoffen, item partes pagorum Codramstein, Ostheim, Dalxheim, & Nidernflersheim, ac decimas in Zell supra Bensheim cum omnibus usibus, & pertinentijs, quæ Dominis nostris, posteaquam constitutum fuit de his, quæ apud Palatinum manere, atque ab eo separari possint ac debeant, obvenerunt. Habebit quoque Dominus noster Dux Ludovicus duas partes in Stromberg, cum castro, ac Valle, cum pagis, fructibus, & dependentijs suis, Oppidum Gemünde ad Nicrum, quia Dominus noster præd. iisdem propter ditiones suas carere non potest, ut scilicet iter facere possit versus Rhenoburgum aut versus Nicarum, sub hac tamen conditione, ut Dominus noster Dux Ludovicus Domino nostro Duci Ottoni ratione harum hypothecarum de Rokenhausen, & istarum partium de Godramstein, Ostheim, Dalxheim, Nidern-Flersheim decimis in Zell, & in duabus partibus in Stromberg, & oppidi Gemünde quotannis censum nongentorum florenorum in festo Nativitatis Domini semperolvere debeat, ad quod & Domino nostro Duci Ludovico, & Domino nostro Duci Ottoni proficuum ac commodum esse posse putamus, & Dominus noster Ludovicus de hisce nongentis florenis Duci Ottoni cautionem præstabit, adeò quidem ut acquiescere, & se contentum dicere possit sine fraude.

Ideò diximus Dominum nostrum Ducem Ludovicum debere habere Bretheim, & Hildesheim, ut majorem curam, & protectionem suscipere possit monasterii Muurenfis, ita tamen, ut si per Marchionissæ Badensis Senioris obitum, Oberkeim, Oberkain, & Mosbach, uti constitutum est, Domino nostro Duci Ottoni aperiantur, & obveniant, si etiam Marchioni Badensi, vel ejus hæredibus Bretheim, & Wieseloch oppignorata fuerint, Dominus noster Dux Ludovicus ea pignora, & alia reluere, ac liberare debeat ad summam octodecim millium florenorum capitalem cum usuris, si quæ fuerint.

Dominus noster Dux Joannes habebit pro sua parte in Bavaria, quemadmodum Dominus noster clementissimus Rex ipse gloriosæ mem. Ea partim illi, partim Conjugi suæ locò Doarii antea assignavit, & dedit. Sunt autem hæc, quæ pro sua parte habebit, & perpetuò retinebit, Cham oppidum, castrum Brugk, & inibi forum, Urbem Neoburg cum castro, Castrum Westernfeld, Castrum Donnersberg, Lengfeld, cum castro, & foro, Castrum Calmintz cum foro, Castrum Stoblensfels, Hohenfels oppidum, Heimberg Castrum cum oppido Felburg, oppidum Newmarck, Castrum Heimberg, oppidum Altorff, Castrum Pfaffenhoffen, Castrum Sulzbach cum burgo & oppido, Castrum Rosenberg, Rapberg, Heersbrück burgum & oppidum, burgum Schauenstein, castrum Genschberg, Sagensberg, Segenstein & forum in Nittenaw, forum in Rollingen, forum Nimkerken, forum in Schwenkendorff, forum in Schmidmülen, quæ omnia supradicta castra, urbes, oppida & burga cum omnibus juribus, ac jurisdictionibus, conductibus, pedagijs, vectigalibus, piscaturis, pagis, judicijs, advocatiis, hominibus, terris, fructibus, redditibus, cæterisque pertinentijs, quemadmodum ea, sive hypothecata, cum, vel sine debitis, & qualiter illa sunt, usque ad hunc diem, & ad prædicta bona pertinent, Dom. noster Dux Joannes habebit eò modò qui supra.

Adhæc etiam Dominus noster Dux Joannes accipiet, illique perpetuò manebunt cum omnibus juribus, quæ Dominus noster Rex in iisdem habuit, Aurbach burgum, & oppidum,

dum, oppidum Dorenbach, oppidum Eifenbach, castra Holenberg, & Hertenstein, Rotenberg oppidum cum Castris Hirzenau, oppidum & burgum, Bernau burgum & oppidum, castrum Wildnau, oppida Dombach, Schneidach, & Kirchs, forum in Dombach, cum omnibus juribus, ac jurisdictionibus, conductibus, peagijs, venationibus, piscaturis, omnibusque pagis, judiciis, advocatiis, fructibus, & redditibus, sicuti Rex ea reliquit, five sint oppignorata, five hypothecata, cum vel sine debitis, uti prout nunc sunt, & quomodo ad ea pertinuerunt, & pertinent, ea omnia Dominus noster Dux Joannes eò modò ac formà, quæ supra, habebit, & possidebit.

Dominus noster Dux Stephanus habebit, sicut etiam Dominus noster Rex ipse Domini nostri Joannis Conjugi, antea partim locò Doarii assignavit, ac dedit, partim pro parte sua illi manebit, Simmern in Hundrucke, Burgum, & oppidum, Oppidum Laubach, oppidum Honeln, oppidum Argenthal, & universum Hundsrucke, præsertim verò quæcunque ad Jura, & jurisdictiones pertinent, five mobilia, five immobilia: castrum Wylberg, pagum Laubenheim ad fluvium Nahe, Castrum Stromberg & Vallem, cum omnibus pagis, fructibus, & appertinentiis, quoad unam tertiam partem Waldeck castrum, super Hundsrück, & partem in veteri burgo dimidiam; Castrum Bohlanden, Ruprechtseck, cum pagis Bibelnheim, & Weinheim, castrum Driefels, oppidum Anwyler, Burgum & oppidum Zweybrüchten, oppidum Horenbach; Burgum & oppidum Bergzabern, burga Kinkel, Nicastel, ac partes castrorum Guttenberg, Falkenburg, Mienfeldt, & Ehrenberg ad Moselam, ad solidum, & partes in Altenburg, in burgo & valle Altenwolfstein, Oxenstein, Reichshoffen, Musterfelden, Hochfelden, Morsmünster, Heinesburg, Winstein, Luzelstein, & Hartenhufen ad dimidium, & partem in Fiegenheim: hæc omnia Castra, Urbes, oppida, cum omnibus juribus, & jurisdictionibus, conductibus, pedagijs, venationibus, piscaturis, judiciis, advocatiis, pagis, hominibus, terris, fructibus, redditibus, & appertinentiis quibuscunque, sicut Dominus noster Rex gloriosæ mem. Ea reliquit, five oppignorata, five hypothecata, cum vel sine debitis, uti illa pro nunc sunt qualificata, & ad supra dicta castra, oppida, & urbes, eorundemque præfecturas pertinent, sine fraude Dominus noster Dux Stephanus habebit eò modò ac formà quæ supra.

Decedente verò Dominâ nostrâ Comitissâ Spanheimensi, Dominus noster Dux Stephanus pro sua parte accipiet, illique tribuentur Wachenheim ad Haart, burgum, & oppidum, oppidum Lammheim, oppidum Agersheim cum vectigalibus, fructibus, pagis, redditibus, & omnibus dependentiis, sicuti ea nunc locò Doarij, præfata Domina nostra possidet. Tum quoque Dom. noster Dux Stephanus pro parte sua habebit, illique conferentur terra de Lamsheim, & Burgum Heuchelsheim cum omnibus suis dependentiis, quando Henricus Kemerer Eques, qui eas hodierno die possidet, mortuus fuerit, quippe, qui ea etiam Dominis nostris legavit.

Quod tandem attinet Dominum nostrum Ducem Ottonem pro sua ille parte habebit, & perpetuò possidebit, burgum, & oppidum Sintzheim, ac post obitum Comitissæ de Clerck, Kaiserswert ad Rhenum situm cum omnibus juribus, Castrum Habitzheim cum burgo Breuzberg, & Herings, quoad dimidiam partem, partem in Umbstadt dimidiam, Waldeck castrum in Ottenwald, Eberbach ad Nicarum, burgum & oppidum Meinenberg, Castrum Ladenburg, oppidum Oberkeim, Castrum Oberkain, Castrum Mosbach, burgum & oppidum Wilberg in Suevia, oppidum Pulach, Castrum Fenerbach, castrum Steinberg, oppidum Hirtsbach, castrum Altwieseloeh, Weingarten ad Bruchrein burgum, & pagum, partem in Löwenstein dimidiam, in burgo, & oppido, castrum in Danubio Wildenstein. Omnia hæc Castra, burga, & oppida cum omnibus suis juribus, & jurisdictionibus, conductibus, venationibus, piscaturis, pagis, judiciis, advocatiis, terris, hominibus, fructibus, redditibus, & omnibus pertinentiis, sicut ea Dominus noster Rex gloriosæ mem. reliquit, five sint oppignerata, five hypothecata, cum vel sine debitis, qualiter nunc ea ad supra dicta bona pertinent, absque ulla fraude, eo qui scriptus est modo, habebit Dominus Otto.

Decedente autem Clementissimâ Dominâ nostrâ Romanorum Reginâ idem Dominus noster Dux Otto pro parte sua accipere, & retinere debet Strahlenburg Castrum, Schriesheim oppidum & suburbium, Heinsbach Castrum, Weilsave castrum, & Wieseloeh

Ioch burgum, & oppidum, cum omnibus pagis, jurisdictionibus, advocatijs, venationibus, piscationibus, & cum omnibus Censibus, fructibus, redditibus, & appertinentijs, quæ ad supra nominata burga, & oppida pertinent, sine fraude, quæcunque clementissima Domina nostra Romanorum Regina Doarij locò nunc habet.

Adhæc etiam pro sua parte habebit Dominus noster Dux Otto nongentos florenos, quos illi Dominus noster Dux Ludovicus ratione hypothecarum in Rockenhufen, & Westhoffen, & ratione partium, quas habet in pagis Gondramsheim, Vulfheim, Dalsheim, & Nidernflersheim, & ratione decimarum in Zell, & duarum partium in Stromberg, & ratione oppidi Gemünde annuatim dare debet, sicuti etiam supra dictum est.

Cumque ea pars, quæ Domini nostri Ducis Ludovici est, non habito respectu ad illud, quod illi locò præcipui ordinavimus, & quod aliàs semper ad Palatinum pertinuit, indubitato melior sit, quàm pars Domini nostri Ducis Ottonis, ideò Dominus noster Dux Ludovicus de sua parte dabit quotannis Domino nostro Duci Ottoni mille florenos in die nativitatjs Domini semper solvendos, quorum causa sufficientem illi Cautionem præstabit, eodem planè modò, ac formâ, quo supra de nongentis florenis ordinatum est.

Porro statutum est, ut Dominus noster Dux Ludovicus Dominum nostrum Ducem Ottonem semper fraternè, & amicè habeat, ubicunque cum illo equitaverit, alimenta præstet, unà cum sedecim equis, personisque, quibus alimenta, scænum, nutrimentum, ferramenta equorum, stabulum, & diversorium sine fraude largietur. Si verò Dominus noster Dux Ludovicus fratrem suum diutius apud se manere nollet, intra tres menses illi hoc indicandum erit antea, & tunc Dominus noster Dux Ludovicus Domino nostro Duci Ottoni pro alimentis supradictos mille florenos dabit singulis annis in festo nativitatjs Domini solvendos. Econtra si Domino nostro Duci Ottoni diutius apud fratrem suum non placuerit commorari, tenebitur hoc illi ipsum ante tres menses indicare, & tunc Dominus noster Dux Ludovicus singulis illi annis eodem festo nativitatjs octingentos florenos dare tenebitur. Quicunque igitur eorum alteri primus discessum indicaverit, mille vel octingentos florenos determinabit, juxta modum, ac formam paulò ante descriptam, de quorum tamen solutione facienda sufficiens Cautio præstabitur.

Item si post obitum Domine nostræ Marchionissæ Radensis Senioris Domino nostro Duci Ottoni tradantur Oppidum, & burgum Oberkeim, & Mosbach cum suis pertinentijs, tunc non amplius solvet Dominus noster Dux Ludovicus præfatos mille vel octingentos florenos, & quando Domina nostra Romanorum Regina obierit, ipsi etiam Domino nostro Ottoni tradentur Stralenberg, Schriesheim, Heringsbach, Wieseloch, & Weilsave cum suis pertinentijs, omniâque, quæ Dominus noster Ludovicus illi pro alimentis dare tenebatur, finem accipient.

Cæterum post obitum Domine nostræ Regine Domino nostro Duci Ludovico pro parte sua etiam dabuntur Laudenburg oppidum quoad dimidiam, Castrumque Stein quoad dimidiam, cum omnibus suis juribus, & pertinentijs, sicuti ea à Capitulo Wormatiensi Dominis nostris hypothecata sunt, ut ea Comes Palat. habeat, prædictumque Capitulum eâ causâ protegat.

Ratione verò partis in Laudenburg, & Stein, quæ Domino nostro Duci Ottoni competit, Dux Ludovicus tenebitur illi quotannis solvere quadringentos quinquaginta florenos, quos etiam ipse in se suscepit, & se soluturum pollicitus est, facturumque, ut Dominus noster Dux Otto sit præstita sufficienti Cautione contentus.

Sciendum est quoque, quòd Domino nostro Duci Joanni etiam debeatur castrum Ekmule cum suis appertinentijs, iisdemque juribus, quæ Dominus noster Rex quondam in eo habuit sine fraude. Nec non, quod inter has subsequentes arces, earundemque partes, scilicet Ehrenberg ad Mosellam, Wilsperg in Save, Waldeck in Hundsrucke, Schonenburg supra Wesell, Rhinburg post Lorch, Altenbeinburg, Altenwollffstein, Winzingen apud Newstadt, Nidenfels, Weglenburg, Oxenstein, Reichshoffen, Hochfelden, Meissterfelden, Morfmünster, Lüzelsstein, Einharzhausen, Vienstien, & Hunburg, quemad-

modum ea in Dominorum nostrorum Ducum Ludovici, & Stephani comprehensa sunt partibus, & Wildstein ad Danubium, quod in parte Domini nostri Ducis Ottonis continetur, & Löwenstein, quod in partibus Dominorum nostrorum Ducum Ludovici, & Ottonis comprehenditur, utut parum sit, imò ex una parte planè nihil proveniat, quin potius ad eorum conservationem semper expendi debeat, sicuti hoc etiam in quibusdam Castris in Bavaria sitis, ac in parte Domini nostri Ducis Joannis contentis. Dixit etiam nobis uxor Domini nostri Ducis Joannis, illum ex dote sua acceptis duobus millibus, sexcentisque florenis reluisse censum, pro quo Amberga antea erat oppignorata; quare nos, ut eorum considerationem haberemus, admonuit, retulit porro nobis debitum, quod superior Bavaria debet, esse adhuc undecim millium sexcentorum triginta octo florenorum, itaque statutum est, ut Dominus noster Dux Joannes ea omnia solvat, pro qua solutione habebit à Domino nostro Duce Ludovico octo millia florenorum, quæ illi ex redditibus de Amberga provenientes, & reliquis terris Bavaricis ad Palatinum pertinentibus pro duobus millibus, & sexcentis florenis, quibus Dux Joannes annum Censum Ambergæ reluit, solvet Dux Ludovicus quatuor annis proximè sequuturis, incipiendo à futuro Paschate singulis annis duo millia florenorum, injungétque officialibus suis, ut sine mora, & fraude quotannis ea solvant. adhuc quoque Dominus noster Dux Joannes habebit sex millia florenorum, quæ Burggravius Norimbergæ Joannes Palatinis Comitibus adhuc debet, quæ summa penes eum mensura est.

Cùm autem mentionem quoque fecissent amici Domini nostri Ducis Ludovici, debitum, quo Palatinatus Rheni oneratur, summam triginta millium, & mille trecentorum quadraginta quatuor florenorum conficere, pro qua nonnulla Castra, & præfecturæ, vel alia bona oppignorata fuerint, statutum est, ut Dominus noster Dux Ludovicus illud debitum solus solvat, & reluat, & si plura fuerint, tenetur quoque solvere, in ista autem summa continentur hæc &c. pro æquivalente autem Domino nostro Duci Ludovico manebit, & quia in se suscepit octo millia florenorum Dom. nostro Duci Joanni solvenda, reversio, seu recadentia viginti millium florenorum, quos nostri Domini ex hæreditate Domine nostræ Austriacæ sororis suæ prætendunt.

Omnes etiam Nobiles, vel ad Rhenum, vel in Bavaria habitantes à Domino nostro Duce Ludovico Comite Pal. feuda sua recognoscent. Quicunque autem Vassalli in istis partibus terrarum Dominorum nostrorum Ducum Joannis, Stephani, & Ottonis comprehensi sunt, agnoscent, & recipient unusquisque sua feuda ab illo Domino, in cujus territorio feuda sita sunt, vel unde moventur sine fraude.

Item omnes Burgmanni, sive sint nobiles, sive ignobiles, singuli sua feuda recipient ab ipso Domino, qui burgum possidet, ejusque est Dominus legitimus, sicuti unusquisque nostrorum quatuor dominorum feuda sua recipere, & agnoscere debet, à quo moventur.

Interim nemo eorum cum altero bellum gerere, vel inimicitias fovere præsumat sub quocunque prætextu, nec ullus alteri nocere audeat, vel obesse, vel in suorum bonorum possessione turbare, nec ullibi unquam mali aliquid inferat, sed alter alterum concordiam amicam præveniat, unanimes vivant, concordiamque perpetuò studeant. debent etiam pactum facere confederationis, ut si fortè lis inter eos oriatur, ejus pacti vigore, ac optimâ, quâ fieri poterit, ratione inter eos dirimatur, ac componatur, juxta modum Austregarum usitatum. Officiarij etiam eorum concordiam studeant, atque in hac amica Dominorum unione comprehendantur, juxta quod commodum illis visum fuerit. In quorum fidem nos Rabanus Spirensis Episcopus, Joannes de Hirschhorn, Joannes Camerarius, Hermannus de Rodenstein, Franciscus Wolbrecht de Sickingen, Robertus de Helmstadt, & Thom

Knebel Eques hisce literis Sigilla nostra propria apponi jussimus, quæ data sunt

Heydelbergæ, Anno Christi millesimo, quadringentesimo decimo, die

Dominica Festum sancti Michaëlis Archangeli proximè
sequenti.

Extractus Rationum & Argumentorum nomine Serenissimarum

Principissarum Saxo Lauenburgensium inclito Consilio Imperiali Aulico oblatorum, quibus foeminas in Imperio in plurimas feudorum species succedere posse, ac debere demonstratur.

Adjunct. deductioni fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Saxo Lauenburgicarum Principissarum Hæreditariarum præ-
 tensio Successionis in vacante Ducatu Inferioris Saxonæ, & nominatim in investi-
 turis, terris, hominibus, & appertinentiis.

Pro clementissimè adjudicanda possessione, & immissione in vim remedij adipiscendæ, casu
 deficientis sequestrationis Imperialis, & tandem pro clementissima decisione petitorij,
 nec non impertienda investitura, juncta humillima oblatione, & respectivè prote-
 statione.

QUÆSTIO.

N prædictæ duæ Principissæ Saxo Lauenburgicæ deficientibus modò
 Hæredibus masculis ad Successionem comprehensarum in Investituris
 supra P. & C. tam ultimò ab ipsa vestra Sacra Cæsarea Majestate, quàm
 antea anno 1414. ab Imperatore Sigismundo, & aliquod sæculis adhuc an-
 te ab Augustissimis Imperatoribus clementissimè concessis, Regionum, &
 appertinentiarum aspirare possint, & ita ad vindicandas sibi istas Regio-
 nes fundatam in jure actionem habeant.

Enodatio Quæstionis.

QUOD attinet ad hanc quæstionem, negari equidem non potest, regulariter in
 feudis foeminas non succedere. Constat autem regulam istam præter alias quæ-
 dam huc non pertinentes, exceptionem quoque pati in illis feudis, quæ feuda hæ-
 reditaria dicuntur, item in feudis, quæ absque consensu Domini, vel feudali suc-
 cessorum sunt alienabilia; tertio in feudis vel ex origine, vel ex pacto foemineis, & quarto in
 feudis emptis, & oblatis, quæ omnia in jure feudali feuda impropria, informia, & degeneran-
 tia vocantur.

Quantum igitur primò concernit naturam, & qualitatem feudi hæreditarii, dubium
 non est, quin, sicut feuda antiqua ex pacto, & providentia in hæreditatem non deferuntur,
 illis opposita feuda hæreditaria cum universitate bonorum transeant, oneribus defuncti Va-
 sali, & debitis solvendis subjaceant, nec per beneficium legis, & Inventarii ab hoc liberentur,
 sed illi adjudicentur, qui, vel ex Testamento, vel ab Intestato, quæ hæres defuncti lauda-
 tur, nulla habita ratione, sitne extraneus, an de familia, sive masculus, sive foemina, &
 hac quidem de causa, quia sicut in feudis antiquis ex pacto, & providentia qualitas sangui-
 nis, ita è contrariò in feudis hæreditariis qualitas hæreditaria modum successionis deter-
 minat. Pulchrè *Matth. Berlichius in suis Concl. præf. p. 2. concl. 35. n. 16. 19. 20. & 23.*
 ubi hoc totum præclarissimis textibus, & autoritatibus corroborat. Huic adstipulatur juris
 feudalis Monarcha *Rosenthal de feudis cap. 12. conclus. 14. à n. 1. usque ad 8.* magis indi-
 vidualiter tradens, & docens, quòd tam in inferioris, quàm superioris Germaniæ partibus,
 aliisque locis, & provinciis vicinis foeminæ admittendæ sunt ad successionem feudorum isto-
 rum, quæ sunt, & vocantur *Erblehen*, licet per masculos jam olim sint exclusæ, quòd hæc vox
Erb significet antiquâ linguâ Germanicâ, & præsertim Saxonicâ rem liberam, & Allodiam, &
 vox *Lehen* servitutem aliquam, sive commodatum, & rem in usum aliquem datam, ita ut post-
 modum in suo composito, scilicet voce *Erblehen* nil aliud denotet, quàm rem quidem allo-
 diam, sed hac tamen feudali servitute gravatam, quòd composita retineant naturam suo-
 rum simplicium, & quòd in similibus ambiguis illa præsumptio, & interpretatio capiatur, quæ
 favet libertati, & consequenter unâ simul expressæ, sive annexæ simili qualitati hæreditariæ,

& allodialia. Addit ibidem, quòd ubi in investituris vox ista *Erb*, directà scilicet ad rem non ad personam, deprehenditur, fœminæ successionis capaces sint, etiamsi id in dictis investituris expressè non dicatur, quòd exinde natura feudi aliquantis per immutata, & nihil aliud dictum videatur, quàm quòd successio quidem concedatur, sicut in re libera, & Allodiali, sed tamen jure feudi, & quòd per consequens annexa illa vox *Erb* plus operetur, quàm expressum pactum pro masculis, & fœminis, & tandem testatur, quòd ex ipsa doctrina & observatione fœminæ ad successionem feudorum in Germania tam inferiori, quàm superiori sæpissimè admittantur, & idem quoque docet *Klock. tom. 3. consil. 157. num. 14. & seqq.* ubi quoque tam de consuetudine Germaniæ, quàm de præjudiciis rerum judicatarum in Camera fidem facit. Et addit *Frid. Bruckmanus consil. 2. num. 404. & consil. 4. num. 21. & 23.* sicut & *Vulteius de feud. lib. 1. cap. 3. num. 33.* quòd feuda Germaniæ in dubio potius hæreditaria, quàm ex pacto, & providentia præsumantur. Imò in feudis quoque majoribus fœminas deficientibus masculis à successione exclusas non esse, quamvis earum in investitura nulla mentio facta sit, docet idem *Rosenthal cap. 7. consil. 46. post num. 18.* „ in *Gloss. lit. T.* hisce formalibus: In Ducatu, Marchionatu, & Comitatu fœminæ descendentes succedere debent, quando nulli extant agnati masculi, datò quòd feudum non fuisset concessum pro masculis, & fœminis, præsertim, quando nullum servitium præstant, dum de feudis est. Uti etiam illud docet *Cancerius Variar. resolut. p. 1. cap. 12. de feudis n. 55.* & alioquin etiam receptum est, quòd feudum facillè transeat in fœminas descendentes investorum absque masculis defunctorum. *Tiber. Dec. cons. 58. n. 52. vol. 2.* ubi etiam addit, quòd debeant Filiæ Vasallorum saltem ex æquitate investiri, post *Socin. jun. cons. 76. n. 121. Bero. cons. 67. n. 51.* ubi plus dicit, quòd, quando Dominus nollet investire fœminam, quæ superest nullis existentibus agnatis, & alijs hæredibus Vasalli, posset conqueri, & appellare, & addit *Decianus*, quòd reperiat consuluisse *Cel. Hug. cons. 9. n. 16.* quòd in Ducatu, Marchionatu, & Comitatu fœminæ descendentes investiri debeant, quando nulli extant alii agnati masculi, datò, quòd feudum non fuisset concessum pro masculis, & fœminis. prout & hæredes extraneos magis esse feudorum incapaces, quàm descendentes fœminas, respondet dictus *Bero. cons. 110. num. 68. vol. 2.*

Secundò, pari modo se res habet cum feudis, quæ absque dicto consensu Domini directi alienabilia sunt, nam quòd alienatio vera tessera sit, & reputetur feudi hæreditarij, indubitanter docet *Natta cons. 501. num. 3. L. 3. Menoch. consil. 218. n. 5. lib. 9. & 606. n. 1. Tom. 4.* & quòd tale feudum, quod jam semel, vel pluries alienatum est, sicut alia res hæreditaria judicetur. Pariter docet *Sylvan. consil. 30. num. 26. Viv. decis. 443. num. 12. lib. 3. Cascheran. cons. 218. n. 5. L. 9. & 606. n. 1. Tom. 4.* ubi complures alios allegat, & quòd consequenter ad fœminas sit transitorium, constat ex præmissis. Et hinc etiam docet *Bursalius consil. 225 num. 50. post Afflict. decis. 305. num. 10. v. 61. Roll. à Valle. Consil. 1. n. 92. vol. 1.* quòd feudum semel distractum, sive alienatum semper possit distrahi, & alienabile maneat, & pro merè hæreditario habeatur. Idem determinant *Flamin. de Rubeis Consil. 20. num. 75. & seqq. & consil. 25. n. 75. vol. 1. Nicol. Intrigiol. de feudis q. 39. n. 117. Joan. Petr. Surdus cons. 105. n. 13.* Et feudum, quòd non manserit penes unam familiam, pro alienabili, & merè hæreditario habendam esse. itidem docent *Nicolaus Eberhardus jun. cons. 50. n. 39. vers. 2. lib. 2. & Tiraq. de retract. lig. §. 32. Glossar. 1. n. 1.* Quin & magis in specie, quòd feudum pignoratitium de consuetudine totius Germaniæ sit quoque alienabile, & eo ipso transitorium ad fœminas, absque ulla hæsitazione docet *Zasius de feud. part. ult. n. 23. & seqq. Schrader. de feud. p. 2. cap. 4. n. 57. & seqq. Andreas Gail. lib. 1. observat. pract. 159. n. 5. in fine. Andreas Rauchbar. lib. 1. q. fur. q. 37. num. 4.* Item, quòd feudum, quod semel fecit transitum ad fœminam, perpetuò ad eas sit transitorium, & fœmininum maneat, in terminis docet *Afflict. in cap. 1. num. 8. in fine, de naturali success. feud. 2. fol. 70. Menoch. consil. 65. num. 59. & 60.* non secus, ac feudum semper alienatum perpetuò durat alienabile. latè *Tiraquellus de jure primogen. 44. num. 88. Natta cons. 322. Bursal. consil. 4. num. 23. 27. & 28.* & semel divisum permanet divisibile. *Sigismund. Loffred. consil. 11. n. 6. Peregr. consil. 20. n. 7. vol. 3. Schrader. de feud. 2. cap. 2. num. 41. vers. 11. si Dux. & n. seqq.*

Tertia exceptio, quòd nempe fœminæ à success. feud. non excludantur, si feuda aut ex origine sua, id est, quorum prima acquirens fœmina fuit, fœminina sint, aut fœminæ in investitu-

vestituris, vel per expressum, vel quod æquipollet, teste *Vulteio, de feud. L. 1. cap. 9. n. 79. in fine*, sicut & *Joseph. Cumia in pralud. feudor. fol. 34. n. 204. & seqq.* per tacitum pactum, & providentiam ad successionem vocentur, extra controversiam est, ut clarè patet in *usibus feud. cap. 1. de natur. feudal. success. cap. 1. de successione fratrum. & C. 1. §. fin. de success. feud.* quapropter etiam hoc puncto non opus est ulteriori explicatione, & deductione, sed sufficit annotasse, quòd feudum semel ad fœminam transitorium, perpetuò tale maneat, *Afflict. in cap. 1. n. 8. in fine, de natural. success. Francif. Beca. conf. 192. n. 7. Hipp. Rim. conf. 556. n. 87. Ludov. Schrader. conf. 14. n. 93. L. 1. Simon de prat. conf. 80. n. 11. cent. 3.* ubi ait, quod res semel delata ad fœminas vel effecta devolubilis ad eas, semper duret, & quòd in feudis, quæ à fœmina originem habent, fœminæ in defectum masculorum succedant, indubitanter docet *Menochius conf. 148. n. 11.* ubi addit, quòd omnes ita sentiant.

Quoad quartam exceptionem, feuda scilicet emptæ, aut potiùs feuda oblata, scilicet ex proprio possessoris Allodio in feudum recognita, dubitandum non est, quin inter Allodialia Vasalli, & illa bona, quæ tanquam verum beneficium ex mera liberalitate patroni, proprietatem, & dominium directum in bonis suis habentis obveniunt, & Vasallo tantum quoad utile dominium, retenta semper proprietate, & dominiò directò conferuntur, magnum discrimen faciendum sit, & ideò quòd definitio, natura & ipsum substantiale veri feudi (scilicet ut res sit ut beneficium gratuitum profluens ex liberalitate patroni sive Domini directi, proprietatem ipsam, & dominium directum in re illa habentis) feudis oblatis non competat, mirum non est, nec qualitates, naturalia, & attributa veri feudi, & beneficii recti, & proprii feudis oblatis inhærere posse. Qua de causa *Besoldus p. 2. conf. 57. num. 83. & seqq.* Item & *Wesenbeck, consil. 53. in pr.* probè docent, æquitatem velle, ut feuda oblata non ita facilè sicut alia, quæ ex mera benevolentia Domini ad Vasallum perveniunt, amitti debeant, cum Clientelæ magis, & protectionis, quàm feudi naturam habeant. Eiusdem doctrinæ est *Hieronym. Garz. de fœmin. ad feuda recip. vel non num. 105. & seqq.* quo loco scripsit, quòd non obtineat regula exclusionis fœminarum in feudis recognitis, id est, quæ à Domino non processere, sed ab ipsis Vasallis, qui ultro sua Allodia fecere in feudum recognita, quo casu cum Vasalli potiùs conferant, quàm referant beneficium, ideòque fœminæ à talibus descendentes, finitis saltem masculis admittantur, etiam quando fuerit facta recognitio jure antiqui recti, & legalis feudi, nisi pactum illas expressè repelleret. quia non est credendum, quòd talis recognoscens odio habuerit sanguinem suum etiam fœmineum, sicut in Domino de suo concedente non est credendum, quòd alienas, id est Vasalli fœminas incluserit. Et pro hac opinione facit *cap. 1. §. fin. ibi, cum paterno Allodio, de eo, qui sibi, vel hared. suis &c.* Hæc Garzon. Idem determinat *Joan. Petr. Surd. conf. 407. num. 5. v. confirmatur, & num. 17 & Gail. 2. observat. 159. per totum*, ubi loquitur de feudo emptitio, & inquit, stultum esse in similibus feudis improprijs, & non gratuitis, atque adeò definitione veri feudi, & beneficii carentibus, attendere velle Regulas istas feudales, super quibus se fundant authores partis negativæ, & addit, partem affirmativam de jure variorem esse, & melioribus rationibus fundari, & saniolem quoque opinionem esse, & juxta hanc in Camera quoque judicatum, & observatum fuisse. Idem docet *Ful. Clar. Sentent. lib. 4. §. feud. questione 73. num. 6. & q. 10. per totum*. ex ratione, quòd tali feudo empto definitio veri feudi, ob defectum scilicet gratuiti beneficii, non conveniat. Ergo & multò magis id ipsum in feudo oblato obtinebit, cùm Vasallus potiùs conferat, quàm recipiat beneficium, & dominium tam directum quàm utile penes ipsum sit, & aliunde constet, quòd feuda, quorum dominium directum penes dantem non remanet, sint impropria, degenerantia, alienabilia, de natura sua hæreditaria, & ad extraneos quoscunque transitoria, & multò magis ad fœminas, prout patet ex natura domini directi, utpote vi cujus patroni sive feudorum Domini directi, leges feudales, & prohibitivas, quod notandum, rebus suis imponere valuerunt. Testatur id quoque *Vultei de feud. L. 1. c. 8. n. 80. & totidem alij*, & hinc etiam est, quòd in ejusmodi quoque feudis non obtineat vulgaris illa doctrina, qua traditur, fœminam semel exclusam perpetuò manere exclusam, prout testatur *Alciat. consil. 4. n. 46. in fine, & 48. L. 4. quem retulit Andreas Knichen de Investitur. pact. p. 1. cap. 3. n. 190.* Sed ut jam progressus fiat ad rem ipsam, & statim quidem in principio demonstretur, illa sub P. & C. clementissimè collata feuda antiqua, non esse à pacto & providentia, sed verè feuda hæreditaria, alienabilia, pignoratitia, fœminea, & oblata, provocatur I. ad ipsum investiturarum tenorem, utpote ex quo patet, feuda illa

investito tantum, sine ulla facta mentione liberorum ejus, filiorum aut descendendum concedi, quo casu, id est, ubi feudum duntaxat simpliciter est concessum uni, nulla facta mentione liberorum aut filiorum descendendum, aut etiam heredum, praesumitur esse hereditarium, & non ex pacto. *Argum. Cap. 1. de duobus fratr. à capit. investit. & sic docet Gail. 2. observat. 154. num. 7. cum citat. & communem dicit Jason in L. apud Julium. §. Si quis alieni. ff. de legat. 1. & Vultei de feud. lib. 1. c. 8. num. 66. ubi plures allegat, & de veriori hac sententia fidem facit, & in hanc quoque sententiam plerique iverunt interpretes, de quibus suo tempore, & rectè, nam, cum pacta facti sint, & doceri debeant, nihil mirum, quod praesumi non possint. Sicut etiam in facto negari non potest, omnes à primo usque ad ultimum possessorem nominatarum in dictis investituris Regionum, & bonorum descendentes, si super jure possessionis suae constituti respondere debuissent, utrum in dictis bonis, ex pacto aliquo, & providentia primi acquirentis, an verò in qualitate hereditaria successerint, & per modum successionis hereditariae acquisiverint, nihil aliud, quam qualitatem hereditariam allegaturos fuisse, idque ex ratione, quod de tali pacto, & providentia primi acquirentis nihil constet, nec in dictis investituris aliquid de hoc expressum sit, contra verò de qualitate hac hereditaria omnes investiturae plenè deprehendantur, & quidem multoties repetitis vicibus, ibi in verbis. *Sicut Regiones istas & Comitatus. Palat. parentes ejus Titulo hereditario, ad eum, ejusque cognatos transmiserunt, &c. ut ista ditiones immutabiliter post unius mortem alteri obveniant, sicut per hereditariam successionem à parentibus ejus illi dicta Urbs delata est &c. Ditiones & homines, sicut à parente suo per hereditatem acquisivit &c. Sicut ille, scilicet modo Regiones & bona, à Cognato ejus per hereditariam successionem ad illum pervenerunt &c.**

Quibus praesentibus circumstantiis juris est, quod feuda haec nostra quaestionis non ex pacto, & providentia primi acquirentis, sed potius hereditaria censenda, & praesumenda sint, geminatio enim, & praegnantia verborum universalium, magis voluntatem demonstrant, concessae libertatis, & feudi hereditarii naturae, *Vulgata L. Balista. ff. ad Trebell. Roland. cons. 2. num. 169. & cons. 5. num. 21. l. 1. & talis geminatio ostendit praecisam, & enixam ac deliberatam mentem disponentis, siue fiat in continenti, & eodem tempore, siue non, & aliam omnem interpretationem excludit. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 737. n. 4. & 5. & cap. 621. n. 29. & ead. 651. num. 6. cum citatis ibidem legibus, & auctoritatibus, nec interest, quod qualitas haec hereditaria, siue vox *Erben*, aut *Erblich* in dictis investituris enuntiativa posita sit, quoniam in diversis investituris geminata, & quinquies repetita apparet, atque adeo plenè probat, siquidem verba enuntiativa toties geminata idem operantur, ac si verba dispositiva essent, *Mynsing. Dec. 2. resp. 18. num. 43. cum ibi. alleg. maximè in contractibus, qualis est investitura, ubi partes inter easdem, scilicet contrahentes plenè probant l. optimam. Cod. de contr. & commit. stipul. & eò fortius etiam, ubi in modum causae prolata inveniuntur. Rosenthal. de feudis cap. 6. concl. 24. num. 11. Mascard. probat. vol. 2. concl. 261. num. 39. & 44. & hinc in specie tradi solet, quod Dominus credens assertioni Vasalli, & tacitè concedendo dicens; quare nos hoc illi feudum concedimus, videatur sibi suisque successoribus in hoc praesudicasse. Mynsing. dec. 4. resp. 43. num. 15. & Rosenthal. d. l. num. 14. nullum igitur relinquitur dubium ex his rationibus, & praesertim inde quoque, quia ex formalibus investiturarum, & consequenter ex ipsa confessione Augustissimi Domini investientis clarissimè patet, quaestionatas terras, & bona esse vera feuda hereditaria, ibi in praemissis verbis: *Sicut ditiones & bona ista à parentibus & cognatis eorum ad eos per hereditariam successionem pervenerunt*, quin feuda haec quaestionis sint feuda hereditaria, & non ex pacto, & providentia, atque adeo quod successores teneantur esse heredes, & defuncti debita Vasalli luere, & quod deficientibus Vasallis in eis quoque foeminae siue filiae Haeredes queant succedere ex praemissis.**

Haec igitur qualitas hereditaria in feudis his quaestionis, eò validius confirmatur, quò magis constat, ea à centum, & amplius annis semper absque ullo consensu Augustissimi patroni pignoratitia, & alienabilia fuisse; Dico pignoratitia, utpote cum Sacrae Majestati vestrae, ejusque inclyto consilio Aulico ex processu Wackerbarthico contra Saxo Lauenburg, & novissimè ex exhibito ab hac parte sub praesentato IX. Augusti 1691. producto, ejusdem vero judicio Camerali, ex incepto ibi, & ad ultimum usque punctum executionis continuato processu, probè cognitum sit, partem horum Saxo Lauenburgicorum feudorum

Imperij anno 1565. absque ullo consensu Domini, vel Agnatorum pro ingenti pecuniâ summâ hypothecatam, & oppignoratam fuisse, & cum debitum ultra sæculum inolescens, ad multa millia Florenorum increvisset, nullâ habitâ ratione super qualitate feudali, & super defectu consensûs Augustissimi patroni, & Agnatorum factarum Exceptionum, non tantum contra debitoris descendentes & successores in feudo, in annis 1614. 1674. & 1686. mandata sine Clausula de solvendo vel dimittendo Hypothecam, aliquot quoque paritorias, cum annexis Executorialibus, sed etiam extinctâ totâ debitoris generatione, siue linea descendenti masculina, anno 1690. post mortem ultimi Vasalli, & cum feuda quæstionis, si non relictis filiabus, Cæsareæ Majestati vestræ tanquam Domini feudi jam aperta essent, contra Vasallos Commissionem ad exequendum in Camera decretam, & insinuatam fuisse, quod equidem nunquam in jure decerni potuisset, nisi Saxo Lauenburgica feuda quæstionis, pro feudis pignoratitijs naturâ suâ & consuetudine alienabilibus, hæreditariis, & foemineis habita fuissent.

Præscindendo siquidem à tali modò dictâ naturâ, & qualitate feudi alienabilis, plani juris fit, quod talis oppignoratio vel alienatio feudi antiqui, & ex pacto, quæ fit absque consensu Domini, quod notandum, semper ipso jure nulla sit, per *caput 1. in usibus feud. de prohib. feudi alien. per Fridericum*, sicut & per ea, quæ docet *Vultejus de feudis lib. 1. cap. 10. num. 125. cum citatis*. ubi pariter testatur, hanc esse communem, verissimam, & ab omnibus approbatam, & indubitam sententiam, deque plano procedere. Et constat præterea ex jure satis trito, quod neque successor, neque Hæres teneatur præstare factum defuncti, si illud ita legibus adversatur, ut ipso jure nullum, & irritum sit, ea enim non solum facere posse intelligimur, quæ ipso jure permittente possumus.

His omnibus accedit, quod non solum plures ejusmodi oppignorationes horum Saxo Lauenburgicorum feudorum & ditionum subindè factæ sint, sed imò nonnullæ sub P. & C. annotatæ Regiones absque ullo consensu Domini feudi alienatæ fuerint, sine ulla à Sacra Cæsareâ Majestate vestrâ tanquam Domino feudi aut à quibusdam agnatis unquam intra ullum fatale præscriptionis factâ contradictione, prout nempe anno 1420. ne dicam de alienationibus factis à Vasallis possessoribus horum feudorum anno 1322. ex cap. permutationis, & anno 1370. ex capite oppignorationis Perlebergi, Dux Saxonix Ericus ambas sub P. & C. nominatas feudales Urbes & Arces Pergerdorff, & Riepenburg unâ cum appertinentibus ita dictis quatuor Regionibus, Vectigal & portorium Eislingiæ, Urbibus Lubecæ, & Hamburgo, absque ullo consensu Domini, vel agnatorum alienavit, & cum hac de re Cæsareæ Majestatis vestræ judicium Aulicum ob dictam qualitatem feudalem, prohibitionem Friderici Imperatoris, & sic in ipsa lege feudali declaratam actûs nullitatem, ab Agnatis Successoribus, quod notandum, non filiis descendentibus imploratum fuisset, illud Anno 1672. die XXI. Januarij, contra dictos Vasalli abalienantis Successores agnatos sententiâ condemnatoriâ (id quod ex actis & actitatis in causa Saxo Lauenburgica, contra Lubecam, & Hamburgum, quæ in Registratura Imperiali Aulica asservantur, apparebit) utramque Urbem in feudis à Vasallo absque consensu Domini alienatis manu tenuit.

Per quam sententiam feudorum Saxo Lauenburgicorum natura, & proprietas ipso facto alienabilis declarata est, id quod sanè fieri non potuisset, si feuda hæc antiqua, quæ inalienabilia, & quæ feuda ex pacto, & providentia, & non quæ hæreditaria agnita fuissent. Nam omni inter Doctores dubio caret, quod alienata similia feuda ex pacto &c. omnium primò illi, in quem alienata fuerunt, auferri debeant, & vel ad agnatos transeant, vel ad Dominum redeant: textus sunt rotundi, & decisivi in ipsis usibus feudorum, & inprimis in *cap. 1. §. fin. Quæ fuit prima causa beneficij amitt. cap. 1. de Vasall. qui contra constit. Loth. cap. 1. §. aut si Libellario. quib. mod. feud. amitt. c. 1. Quid juris, si post alien. feud. & in cap. 1. §. callidis. de prohib. feud. alien. per Frid.* quibus textibus addendus *Vultejus de feud. L. 1. c. XI, n. 157.*

Porro notorium est, quomodo invitis successoribus, & sic nequaquam illorum consensu notatus sub L. P. feudalis Comitatus Palatinus, ut & Electoratus Saxonix, de facto ablatu, & ad extraneam quoque planè familiam translatus sit, prout etiam Urbs Möllen sine consensu Domini feudi alienata, à Successoribus pacto reluitionis onerosò recuperata est, & plures aliæ in dictis investituris nominatæ Regiones & bona, Frisia nempe occidentalis cum ditione Brederixa, Comitatus Hollatix, Stormariæ, Comitatus Schwerinensis cum suis ap-

pertinentijs, ditiones Nirnbock, Warmessau, Burghaufen, Hodenhagen, Wünsdorff, & Vörde, & ita maxima pars horum Saxo Lauenburgicorum feudorum, & Regionum per multivarias, & absque ullo consensu vel Domini vel agnatorum factas alienationes ad extraneos, qui multò magis, quàm filiarum inhabiles sunt, devoluta est, id quod inveteratum, & longissimum usum & consuetudinem alienandi, sive ipsam qualitatem, & naturam alienabilem horum *sub Lit. B. & C.* nominatorum feudorum, & consequenter Successionem Filiarum deficientibus masculis, eo ipso prodit, per dicta.

Pro tertio confirmant naturam hanc alienabilem, & non inconvenientem, sed legalem Filiarum Successionem in feudis hisce quæstionatis, deficientibus nimirum masculis, vel ipsa dictarum investiturarum formalia, ibi in verbis, *ea habebunt, iisque utentur, & fruentur, prout feudorum majorum caterorumque ante dictorum feudorum jus & mos est.* Jam verò illud est jus, & mos eorundem feudorum & regionum, ut absque consensu Domini alienari potuerint, ut semper titulò hæreditariò ad Successores devoluerentur, atque deficientibus masculis, à filiabus possiderentur, uti videre est ex adjuncta *sub. Lit. B.* Specie facti, sive ab Historia statim ab initio, nempe à duabus in subjuncta huic Historiæ *sub n. 1. & 4.* Genealogiâ nominatis, & à Magno Billingiano, ultimo Duce Saxoniarum relictis Filiabus, Hellicâ, & Walfilde, cum antea inde ab Hermanno Billingiano, primo scilicet acquirente hujus beneficii, sive feudi, usque ad modò dictum Magnum hujus nominis ac stirpis ultimum, Saxonia ultra centum, & quinquaginta annos, penes lineam masculinam fuerit. In magna quoque parte harum Saxoniarum Regionum, & feudorum (uti in eadem Historia eique *sub numeris 1. 2. 3. & 4.* subjuncta Genealogiâ prolixius hæc deducta, & fide historica corroborata sunt) diversis temporibus diversæ foeminae successerunt.

Et quidem superiorem Saxoniam unâ cum Brunsvic. Ditionem deficientibus masculis descendens ab Henrico Crasso Ottonis Filio attulit. Item ab eodem Henrico Crasso deficientibus masculis, non tantum præmissa hæc Saxonia Superior, sed & ad eum à majoribus ejus devoluta pars Saxoniarum ad Visurgin, ad filiam ejus Rixam, sive Richeffam hæreditariâ successionem pervenit, quæ hoc modo acquisitam Saxoniam Conjugi suo Lothario Comiti Supplinburgensi, & Romanorum postea Imperatori attulit. Item hujus Lotharii unica Filia non supra dictam tantum Saxoniam inferiorem Conjugi suo Henrico Superbo in dotem attulit, sed etiam post mortem patris, dicti nempe Lotharii absque mascula prole defuncti, totam reliquam Saxoniam jure hæreditario sibi & conjugi suo dicto Henrico acquisivit.

Denique notissimum est, quomodo magna pars supra dictarum absque consensu Domini alienatarum terrarum feudalium, & in specie illarum, quas Stirps Billingiana ex collato sibi Cæsarum beneficio in Westphalia possedit, ad Archi-Episcopatum Coloniensem translata sit, & de facto adhuc ab eo tanquam ab Ecclesia possideatur. *Im Hoff, in notitia procerum Imperij, L. 2. c. 4. §. 6.* quòd si ita, id quod in facto negari non potest, nullum in iure dubium superest, quin deficientibus modò masculis exclusisque omnibus Agnatis, ex rationibus suo tempore fusiùs, sicut, & interim paulò inferiùs in enodatione secundæ quæstionis adducendis, relictæ Principissæ hæreditariæ, quâ notoriè Hæredes sui patris ultimi possessoris, ad successionem reliquorum adhuc feudorum, adeoque degenerantium, impropriorum, & Hæreditariorum, ex longâ observantiâ, naturâ, & proprietate suâ, alienabilium, foemineorum, vel ex ipso tenore dictarum investiturarum, utpotè quæ observantiam, jus, naturam, & proprietatem horum feudorum non immutant, sed in eadem qualitate potius ea expresse concedunt, admittendæ sint: ubi enim ad feudum admittitur Ecclesia, sive manus mortua, ibi neque foemina arceatur, cum eadem illa teneat legis prohibitio, & Clericus, & Foemina, quoad feudorum successionem, pari jure habeantur, *c. 1. in fine, an mutus. Alexand. cons. 16. L. 5. n. 16. Curt. Jun. in tract. feud. in 3. part. in 2. membr. n. 26. Capyt. in decis. 31. Brunn. cons. 16. n. 7. & hanc esse communem testatur Molina de Hispan. primog. 13. n. 76. Ceph. cons. 641. n. 3. & Marin. tit. XI. n. 144.*

Neque refragatur, si dici vellet, saltem illa *sub. P. & C.* recensita feudâ, ejus naturæ alienabilis esse, quâ ita jam ab olim alienata fuerunt, vel ad extraneos, aut ad Ecclesiam, vel ad foeminas transitum fecerunt, vel à foeminis etiam provenerunt, reliqua verò naturam feudi proprii, & inalienabilis retinere, quoniam sicut una eademque investitura, omnia *sub P. & C.*

P. & C. recensita feuda comprehenduntur, & sub una lege conceduntur, ita etiam omnia ejusdem naturæ & qualitatis esse, ambigi non debet; constat enim, quod determinans plura determinabilia, æqualiter omnia & non diversò modò determinasse intelligatur, L. quamvis. Cod. ne impub. & alijs substit. & ibidem Doctores. L. jam hoc jure. ff. de vulg. & pup. substit. & ibi Jafon. n. 10.

Quibus omnibus pro quarto & hoc adjicitur, quod quamvis initio inferior Saxonia ad Hermannum Billingianum Comitem à Stubeckörn, primum acquirentem, & stipitem communem hujus, cum ultimo defuncto Duce Julio Francisco per Magni Billingiani Filiam Helicam continuatæ, nunc tandem penitus extinctæ Principalis Domus, non allodialiter pertinuerit, aut proprium ejus Allodium fuerit, sed eam ab Ottone Magno Saxonico Imperatore, quâ beneficium sive feudum hæreditarium tamen obtinuerit, teste *Maibom. Rer. Germanic. tom. 3. in vindic. Billingianis & sua sic dictâ demonstratione, planè circa finem*, ubi Cranzium allegat, & faciunt ea, quæ in historia *sub Lit. D.* statim ab initio dicta sunt, & inde usque ad Magnum ultimum Familiæ suæ masculum, post ejus verò mortem in Filiæ ejus Helicam, & Walsildem jure hæreditario transmiserit. Et quamvis etiam Saxonia univèrsa, & Electoralis dignitas una cum Comitatu Palat. Anno 1180. in Comitibus Heribipolitanis Bernardo Ascanio, Helicæ nepoti ex Filio Alberto Urso, pro feudo hæreditario, uti investituræ *sub P. & C.* cantant, iterum oblata fuerit, id quod annotatum est in Historia sive specie facti *suprà d. §. 6.* eadem tamen Saxonia ab Alberto Urso, Bernardo Ascanio & Alberto I. tanquam Helicæ nepotibus, abnepotibus, & trinepotibus, tam post Imperatoris Magni Ottonis, quàm Friderici Barbarossæ, in sæculo decimo, & duodecimo factas collationes, vi armorum obtinenda, & sæpius perditæ, immensis sumptibus bellicis, uti omnes prolixè testantur Historici, à detentoribus recuperanda fuerit. unde sequitur, eos jure armorum verum ejus Dominium directum nactos fuisse, & ad posteros transmississe, attestante id *Hugone Grotio de jure belli & pacis L. 3. cap. 6. §. 2.* ubi *num. 1.* habet hæc formula: Caterum jure gentium, non tantum is, qui ex justa causa bellum gerit, sed & qui vis in bello solemni, & sine fine modoque Dominus fit eorum, quæ hosti eripit, eo sensu nimirum, ut à gentibus omnibus, & ipse, & qui ab eo titulum habent, in possessione rerum talium tuendi sint, quod dominium quoad effectus externos licet appellare. Adit Cyrus apud Xenophontem: lex est sempiterna inter homines, capta hostium Urbe, eorundem res atque pecunias victori cedere. Plato dixit, bona, quæ victus habuit, omnia victoris fieri: Et Philippus in Epistola ad Athenienses, omnes tenemus oppida à Majoribus relicta, aut possessa belli jure. Æschines, si bellò in nos susceptò armis cepisti Urbem jure eam possides belli lege. Et ibidem *§. 7. n. 2.* ubi Romanorum sententiam his verbis depromit: Romani nos honestissimas eas atque justissimas credimus possessiones, quas belli lege captas habemus, neque verò induci possumus, ut stulta facilitate deileamus virtutis monumenta, si eas illis reddamus, quibus semel perierunt. imò verò tales possessiones non tantum cum his, qui nunc vivunt, Civibus nostris communicandas, sed & posteris relinquendas censemus: tantum abest, ut parta relinquendo in nos ipsos ea constituamus, quæ in hostes constitui solent. Et ita quoque Auruncis responderunt Romani: Nos Romani ita arbitramur, quæ quis hostibus erepta virtute quæsit, ut optimo jure propria ad posteros transmitti. Et sic quoque ait Cajus Jurisconsultus in *L. naturalem. §. ult. ff. de acquir. rer. Dominio. quæ ex hostibus capiuntur, jure gentium statim capientium sunt.*

Quod etiam usibus feudorum omninò congruum est, quoniam cum Vasallus Domino feudi ad servitia obligatus sit, vicissim Dominus feudi Vasallum suum in possessione, & juribus feudi contra quoscunque aggressores tueri in tantum tenetur, ut non tantum omne damnum bellò, & vi majore ei illatum refarcire, sed etiam ablata feuda suis, non Vasalli sumptibus recuperare, & restituere debeat; hoc enim nisi fiat, Vasallus ea sibi vindicare, & in Allodium suum convertere possit, teste *Rosenthal. de feudis, cap. 8. Conclus. 2. per totum, & maxime in Glossa Lit. I. & K.*

Cum itaque casus hic contigerit, ut suprà dicti Vasalli vi armorum ipsis ablata feuda proprio Marte sæpius recuperare, & omne propterea patrimonium suum, & Allodium suum periculis bellicis exponere coacti fuerint, tandem verò factis immensis sumptibus,

illa feuda ab hostibus vindicaverint, & ita Allodialia effecerint, nihilominus verò postea illas ditiones, & bona iterum à Cæsareâ Majestate vestra ejusque gloriosissimis antecessoribus tanquam feuda acceperint, & recognoverint; nemo certè negabit, illa post adeò mutatum rerum statum recognita feuda, tanquam feuda oblata, & jure armorum, Vasallorum propria facta censi debere; & benè hinc inferri potest, quòd, cum ita jure belli obtento Dominio, Vasalli Regiones istas, & homines nunquam è possessione sua dimiserint, aut Domino feudi tradiderint, quæ traditio demum dominium transfert, quòd, inquam, illi per hanc recognitionem feudalem nihil ampliùs fateantur, quàm immediatam sive dependentiam suam Imperialem, & subsistens apud patronum, sive Cæsaream vestram Majestatem, jus suprematûs, & Dominium supereminens, trahens quidem post se Vasalli fidelitatem, devotionem, & servitorum præstationem, secundum proportionem nempe taxationis in matricula Imperij, communi Vasallorum consensu factæ, aut præstandorum aliàs è communi Statuum voto, non autem quòd feudum istud, quæ proprium, sed quæ improprium, & degenerans nec tamen hoc ipsum improprium feudum alia lege, & conditione acceperint, quàm salvo antiquo stylo, jure & observantiâ, qua hætenus Vasalli istas Regiones, homines & bona feudalìa earumque appertinentias acquisiverint, possederint, & ad posteros transmiserint, id est, in omnibus salvo eorum desuper radicato dominio, proprietate, jure hæreditario, & libera dispositione hætenus introductâ, & continuatâ, ibi in verbis: *investituram habebunt, & his utentur fruenturque, prout feudorum jus & mos est*, ubi verbum, *habere* indigitat proprietatem, sive directum dominium. *Durand. Rota decis. 82. num. 1.* ubi vox *habere* denotat dominium. *Rota decis. 477. n. 5. par. 2. in posth. Farinac. aliàs p. 4. recent.* ubi hoc verbum, sive ad dominium, sive ad possessionem refertur, semper intelligitur cum effectu & in perpetuum. *eâd. Rot. decis. 122. n. 5. p. 5. recent.* ubi verbum *habere* denotat proprietatem, facit *Klockius tom. 2. cons. 61. num. 34. & Besold. Thesaur. pract. adauct. verbo, Haben.*

Et quòd hoc verbum, *haben*, denotet, & sit consequens ad causam antecedentem, & intelligendum, quæ ipsius pars, & effectus (quæ causa antecedens hoc loco est dominium, & proprietas parta jure belli, continuata in successores, quæ hæredes, qui hoc titulo per Universitatem bonorum Domini fiunt, & dicuntur) clarè patet ex *L. si Titio fundus. ff. de Usufr. legato. L. 2. Cod. de acquir. possess. L. 1. in fine, Cod. de non imp. lucrât. descript. bonorum.* & facit §. *final. Instit. de hæred. qualitat. & diff. l. item nulla, ad L. Aquil. & L. his verbis. in princip. ff. de hæred. Instit.* verbum, *zu gebrauchen aber*, denotat ipsum usum, & verbum *geniessen* fructum; scilicet hæc duo verba posteriora dominium utile, & antèrius directum. Item ubi verba, *Recht und herkommen* sunt confirmatoria omnis juris & potestatis, quam in & super bonis hisce possessores & majores eorum ab antiquo habuerunt & tenuerunt, & sunt relativa ad ipsum feudum. *Zaf. cons. 12. num. 69. l. 1. Andr. Gylmann. Symphor. tom. 4. par. 1. vol. 9. num. 46.* atque sic excludunt omnem superadditam qualitatem feudalem *D. Besold. in addit. Lit. L. verbo, LEHEN, 27. §. ob vvelchen &c. fol. mibi 563. & seqq.*

Et repetit hic Advocatus Serenissimarum Principissarum, quæ supra in Exceptione quarta circa jus, naturam & qualitatem feudi oblati vel empti prolixius explicata sunt, additque pro Coronide ejus quæstionis, nec dubitat, cum multi insignes Jurisconsulti & Feudistæ doceant, quòd deficientibus masculis Filia Vasalli defuncti investiendæ sint, quando adsunt eximia patris mèrita, vel etiam mariti. *Paul. Paris. vol. 1. cons. 4. n. 42. & cons. 22. n. 31. & cons. 16. n. 26. cum citatis.* Mèrita autem talia hîc conjunctim, id est, tam in persona patris defuncti quàm Serenissimarum filiarum ambarum maritorum, id quod publicè notum est, nec speciali narratione indiget, réperiantur, quin vestra Cæsareâ Majestas duabus relictis Saxo Lauenburgicis Principissis hæreditarijs, stante adeò degenerante eorum feudorum naturâ & qualitate, & concurrentibus præsertim tot & tantis circumstantijs, cum insuper in Jurisprudencia *Andleri* expertissimi Consiliarij Imperialis Aulici *L. 1. tit. 10. par. 5. n. 17.* irreprehensibile testimonium his formalibus exhibeatur; „Cate-
rùm namque feuda Imperialia majora hodie jure feudali proprio non censi, sed in
multis redacta esse in conditionem rerum Allodialium, si scilicet usum & praxin respici-
mus nostræ ætatis &c. ubi quoque allegat *Wollffg. Textor. in tract. juris publici cap. 2. de statu Germ. intrins. ejusque origine. §. hæc tria, &c. fol. 21.* Successionem & Investituram clementissimè concessura sit.

RESPON-

RESPONSIO

Serenissimi Principis ac D. D. JOANNIS WILHELMI,
Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Rom. Imperij Archi-Thesaurarij, & Principis
Electoris, Bavariae, Juliae, Cliviae & Montium Ducis, Comitis Veldentiae, Sponhe-
mij, Marcae, Ravenspergae & Moersae, Domini Ravensteinij &c.

Ad Libellum

Serenissimi Principis ac D. D. PHILIPPI, Sacrae Regiae
Majestatis Christianissimae Fratris Unici, Ducis Aurelianensis, Valesiensis, Carnu-
tensis, & Nemurcensis, & Serenissimae Dominae, Dominae CAROLAE ELISABE-
THAE, Ducissae Palatino-Bavarae, ejus Conjugis.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum
Sacra Caesarea Majestatis & Sacrae Reg. Majest. Christianissimae
Nobilissimi Domini Delegati

PLENIPOTENTIARIUM.

ON tam apprehendit Serenissimus Elector, PHILIPPUS WILHELMUS
gloriosae memoriae, possessionem, quam vi simultaneae Investiturae jam
olim apprehensam continuavit, Electoratus, & Palatinatus Inferioris, ac
quae hoc nomine veniunt, morte, sine prole mascula, Serenissimi Ele-
ctoris Caroli, tum legum Imperij Pragmaticarum, Bullae nimirum Au-
reae Caroli IV. Constitutionum Imperatoris Sigismundi, Pacificationis
Westphalicae, cujus Guarantia vel Ipsimet Coronae Galliae incumbit, tum
Testamentorum Avitorum, & Pactorum Gentilitiorum, Pacificatione
isthac confirmatorum, nec non Caesarearum Investiturarum, in hujusmet Pacificationis
vim & executionem, Serenissimis Electoribus, Carolo Ludovico, & Carolo, Patri ac Fi-
lio, collatarum sanctione, atque ex Majorum Pacto & providentia, juxta succedendi con-
suetudinem, in Serenissima Domo Electorali Palatina, nulla unquam interrupta serie usi-
tatam, in se devolutorum. Quod cum satis abundeque demonstret, Serenissimum Ele-
ctorem Philippum Wilhelmum, jure suo usum, dum Regiminis habenas dicti Electora-
tus, annexorumque Principatuum & Statuum capeffivit, Serenissimae Ducissae Aurelianensi,
praefati Serenissimi Electoris Caroli Sorori, injuriam intulisse nullam, nullamque Eidem
contra tot, tam Publici, quam Privati Juris titulis suffultum Possessorem, hereditatis petiti-
onem competiisse aut competere posse, utpote quam contra non titulo possidentem duntaxat
dari, translatitium est; implicat planè, Serenissimum Electorem ad primam (ut Libellus ha-
bet) Serenissimae Ducissae Aurelianensis hereditatis petitionem, jus ipsius liquidum agno-
visse, & post aliquot super Possessorio contentiones, in partitionem tandem cum Serenissi-
ma Domina Haerede consensisse, illiusque initium factum esse, tradita Serenissimae Dominae
Haereditis Mandatario, Domino de Morovas, aliqua Bonorum Mobilium parte. Ad Fo-
rum competens, causae suae justitiae confusus provocavit semper, nec tamen obtinere potuit
Serenissimus Elector, ut Serenissima Actrix, instituta rite actione, jure secum experiretur.
Ubi ergo nullum fuit unquam Judicium, nulla nec in Possessorio nec in Petitorio intelligi
potest subfuisse contentio, nisi abusive loqui, idque de nuda petitione extrajudiciali, à Do-
mino de Morovas, Serenissimae Actricis nomine facta, improprie praedicare placeat. Et
quantumvis decantatae Constitutionis Rupertinae, Pactorum Gentilitiorum, avitarum Di-

spofitionum Testamentariorum vigore , ipfa quoque Mobilia à Majoribus non tantum , fed & à Descendentium quocunque acquifita , in fœminarum exclusionem , Familiæ Fideicom-
 miffo fint affecta , potiore tamen Sereniffimus Elector amicitia Sereniffimi Ducis , & Du-
 ciffæ Aurelianenfis , nec non venerationis erga Regiam fuam Majeftatem Chriftianiffi-
 mam , quam juris fui hac in parte habuit rationem , quicquid vel speciem quidem Mobi-
 lium , & Allodialium habuit , præfato Sereniffimæ Duciffæ Mandatario , teſte ejusdem apo-
 cha , tum in natura (ut aiunt) tum in pretio convento , nullo jure cogente , ultro reſtituen-
 do. Spontaneam iſtam Rerum Mobilium abdicationem , partitionem dicere , verbi pro-
 prietas vetat. Ubi enim nulla communio , ibi nulla divifio ; Ubi Sereniffimus Elector , di-
 ctæ Domini de Morovas apochæ tenore , Mobilia reſtituit omnia , nullâ illorum parte ſibi
 retentâ , partitionem vel partitionis initium feciſſe dici nequit. Verum quid olim actum ,
 fruſtra modò quæritur , poſtquam , quid nunc , ut motæ à Sereniffima Duciffa Aurelianenſi
 Sereniffimo Electori Palatino de Succeſſione controverſiæ , finis quantocius imponatur ,
 quove ordine agendum , normam & formam publica Ryſwicensis Pacificationis lex præ-
 ſcribit. Illud itaque ne quid agnitionis aut confeſſionis ſilentio ineſſe putetur , levi dunta-
 xat digito tetigiſſe ſufficiat , animo & ſtylo ad præſentia Sereniffimæ Dominiæ Actricis peti-
 ta , Nobiliſſimis Dominis Delegatis Plenipotentiaris exhibita , (pro quorum communica-
 tione debitæ ijsdem referuntur gratiæ) omni miſſa mora , converſo.

Petit Sereniffima Actrix à Sereniffimo Electore Joanne Wilhelmo , inchoatam à Se-
 reniffimo Genitore hæreditatis controverſæ partitionem abſolvi , & Instrumenta ad partiti-
 onem hanc neceſſaria , inprimis Inventaria , ſive deſcriptiones univerſæ Succeſſionis , à Sere-
 niſſimo Electore Carolo relictæ , exhiberi.

Jam ſuprà monitum , nullam Sereniffimo Electori cum Sereniffima Actrice , ex ca-
 pite ſucceſſionis hæreditariæ intercedere communionem , quæ familiæ erciſcundæ Judicium
 admittat , & rerum Mobilium ac Allodialium ſpontaneam abdicationem , Domino de Mo-
 rouas à Sereniffimo Electore Philippo Wilhelmo factam , gratis partitionem dici , gratisque
 complementum peti Mobilium reſtitutionis , quam ipſa conventio , cum Domino de Mo-
 rouas inita , & à Sereniffimis Principibus , Duce Duciffæque Aurelianenſi confirmata , nec
 non , teſtante Domini de Morouas apocha , omnibus numeris impleta , jam dudum ex in-
 tegro abſolutam evincit.

Evincit hæc ipſa , à Sereniffimis Ducibus Aurelianenſibus confirmata Conventio , &
 Domini de Morouas apocha , (quarum Originalia , annexis inferius ſub n. 1. & 2. copiis
 conſona , ad manus ſunt , ad nutum Nobiliſſimorum Dominorum Delegatorum Plenipo-
 tentiariorum exhibenda) quidquid Allodialium Mobilium & fungibilium Sereniffima Du-
 ciſſa Aurelianenſis , à Libelli ſui verſiculo , *Inprimis Inventaria* , uſque ad verſ. *Nomina* ,
jura &c. petit , & plus quam jure petere potuiſſet , dicto Ejusdem Mandatario actu fuiſſe
 redditum , nec Inventaria & deſcriptiones Sereniffimi Caroli Electoris ſucceſſionis hære-
 ditariæ , illaque pro lubitu conficiendi copiam Domino de Morouas deſuiſſe , ad quem tan-
 quam prætenſæ Sereniffimæ Dominiæ Hæredis Mandatarium , & neutiquam ad Sereniffi-
 mum ſucceſſorem feudalem & Fideicommiſſarium , qui Sereniffimi Caroli Electoris hære-
 ditati , tamenſi Teſtamento ad illam vocatus , ſe nulla ratione ingeſſit , onus illud pertinuit.

Nomina , jura , rationes , actiones & prætenſiones , deinde quod attinet , quæ Sere-
 niſſimæ Electorali Domui in quosunque , ſive Communitates , ſive Debitores particulares
 competebant , quidquid item à Collectoribus , ex præcedentium annorum adminiſtratio-
 ne , vel à vaſallis , ſive ſubditis Sereniffimæ Domus Electoralis debebatur , quorum verſicu-
 lis ſubſequentibus fit mentio , adeò generica & incerta iſthæc eſt prætenſio , ut dum ſpeciem
 motæ vel movendæ modò Sereniffimo Electori litis nullò modò deſignet , nulla ad illam
 certa reſponſio dari queat , cumque Tertios , prætenſos nempe Debitores hæreditarios po-
 tius , quam Sereniffimum Electorem concernat , non eſt , quòd præſtet Serenitas Sua Ele-
 ctoralis , niſi ut , reſervato jure quocunque , ad juſtitiam contra ſibi ſubjectos , ritè , pro qua-
 litate facti & circumſtantiarum , ad Sereniffimæ Duciffæ implorationem adminiſtrandam ,
 paratam ſe præbeat.

A Mobilibus ad Immobilia tranſit Sereniffima Duciffa Aurelianenſis ; Cum verò pe-
 tita

tita Ipsius omnia generalitate & obscuritate ita laborent, ut, quid sibi velint, divinare vix liceat, lubet illa verbotenus repetere, & responsa, facilioris intellectus gratia, ad marginem annexere.

Allodialia Immobilia, & Allodialibus per Constitutiones Imperij, & secundum Germanicæ Jurisprudentiæ regulas, accenseri solita, interque ea

Urbes, Oppida, prædia, tum Rustica, tum Urbana, alio Titulo, quam feudi masculini nomine, à Serenissima Domo Electorali Palatina possessa, emptione, donatione, Testamento aut aliàs acquisita.

Prædia tam Emphyteutica, quæ Serenissimus Dominus Elector Carolus, aut Serenissimi Ejus Antecessores, mediante Canone, tum à Sacro Romano Imperio, tum à quovis alio Principe tenebant, quam ea, quæ prædicti Serenissimi Principes Electores oppignorationis nomine compararunt.

Itemque Dominium directum tam Bonorum Emphyteuticorum, Censiticorum, aliorumque similium, alijs elocatorum, quam eorum feudorum, quæ ab alio feudo dominante non dependent, sive infeudatione ex Bonis Allodialibus, ab iisdem Serenissimis Electoribus facta, sive ex bonis ad ipsos vasallos antea pertinentibus, iisdemque Serenissimis Dominis Electoribus oblatis & appropriatis.

Feuda Vacantia, & Dominio Directo consolidata.

Horum nullum in tota, quâ latè patet, Successione Palatina, à Serenissimo Electore apprehensa, invenire est, Bonis Immobilibus omnibus, nullo excepto, feudi Regalis, & Primogenituræ ac Fideicommissi Familiæ Jure affectis.

Etiamsi in ficta, non data hypothefi, Serenissima Domo Electoralis Palatina feuda possideret non masculina, & emptionis, donationis, testamenti, aut alio Titulo acquisita, nullus tamen ad illa Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi patere posset accessus, seu quâ feuda, sub qua reduplicatione, quousque in feudis etiam fœmineis masculi supersunt, à primo acquirente descendentes, fœminæ excluduntur, seu quâ Familiæ Fideicommissa, cum fœminarum exclusionem, jure Primogenituræ affecta considerentur.

Vindicationis vel maximè proprium est rem certam designare, quam si designaverit Serenissima Ducissa Aurelianensis, ex modo adductis ostendere fuerit facillimum, quam nullo nitantur Serenissimæ Dominæ Ducissæ postulata fundamento, ab Immobiliū omnium successione, tum feudali, tum Fideicommissaria eorundem qualitate, notoriè exclusæ: Oppignorationes autem quod attinet, cum peculiari inferius putativè petantur articulo, ne idem bis agatur, nihil ad illas juris Serenissimæ Ducissæ competere, suo loco demonstrare sufficiet.

Irresponsalis est pariter articulus iste ob nimiam incertitudinem & generalitatem, nullo negotio evertendus, si modò Serenissimæ Ducissæ rem certam cum desideratis circumstantijs exprimere & designare placuerit. Quod verò de feudis Oblatis hic insertum, & inferius prætensionum augendarum ergò, articulo separato repetitum, suo loco enodabitur.

Quemadmodum Dominium directum extinctâ Lineâ Masculinâ Simmerensi, jure feudi, Fideicommissi, & Primogenituræ, in Serenissimum Electorem Palatinum legitima successione est devolutum, ita feuda, si quæ fuere, vacantia, tanquam accessorium cum suo principali in Serenissimum Electorem, transierunt, jure omni, quod in ejusmodi feudis apertis Linea Simmerensis Masculina revocabiliter tantum habuit, cum Ipsamet extincto, nullo Serenissimæ Aëtrici ad illa relicto ne quidem apparente prætextu.

N

Horum

Jura Territorialia Civitatum, Oppidorum, villarum, aliorumque liberè, & absque feudi nomine, à Serenissimo Domino Carolo Electore possessa.

Accessiones, & incrementa, feudis masculinis, quæ Linea Simmerensis possederat, à tempore Friderici, Stephani filij, Ruperti Romanorum Regis Nepotis, annexas & annexas.

Ea Bona, quæ Serenissimorum Dominorum Electorum Patrimonio per Confiscationem aut alio quovis modo simili obvenierunt.

Bona Ecclesiastica, sæculari usui restituta, quorum Domini defuncti Antecessores, per Cessionem possidentium, aut alia quavis ratione proprietatem sunt affecuti.

Feuda hæreditaria, itémque Ditiones & prædia, in feudum erecta ab ea divisione, quæ anno 1444. inter filios Stephani, Principis Palatini facta est, & Friderico Simmerensi ejusque posteris purè, & absque mentione Lineæ Masculinæ concessa, aut sequioris sexûs beneficio comparata.

Horum omnium in tota Successione Palatina designari nullum poterit à feudi, & Fideicommissi nexu liberum.

Jacturæ graves & decrementa, quæ Serenissima Domus Palatina Electoralis sub Serenissima Linea Simmerensi perpeffa est, notoria sunt; de accessionibus verò & incrementis, non solo rerum feudalium beneficio, sed dictæ Serenissimæ Lineæ Simmerensis factò & sumptibus comparatis, nihil constat, atque si ea specificè designare lubuerit, elidi, simulque ostendi nullo negotio poterit, quantum Serenissima Actrix, libratis æqua lance prætenfis meliorationibus, ac notis vicissim toti Orbi deteriorationibus, Serenissimo Electori, utpote legitimo Successori feudali & Fideicommissario debeat.

Inter præcipua, quæ à Sacra sua Cæsarea Majestate & Imperio recognoscit Regalia Serenissima Domus Electoralis Palatina, est jus Fisci, quo sita uti nec voluerunt nec potuerunt Serenissimæ Actricis Serenissimi Majores, ut patrimonium sibi ex Bonis Confiscatis (si quæ sint) peculiare, & ab Electoralis Cameræ & ærarij rationibus separatum constituerint. Prius, & quòd ex hujusmodi Bonis peculiare sibi Patrimonium constituere voluerint, nunquam probabit Serenissima Actrix; Posterius verò, quòd ne quidem, si voluissent, in Successorum Fideicommissariorum præjudicium constituere potuerint, avita Serenissimæ Domus Electoralis Pacta Gentilitia & Testamentaria Dispositiones evincunt, quæ Bona non modò tum temporis jam acquisita, sed & in posterum titulo quocunque acquirenda, perpetuo Primogenituræ & Fideicommissi familiæ nexu afficiunt.

Si ulla hætenus positio dilucidatione & designatione propter generalitatem & obscuritatem, indiguit, eadem planè huic necessaria est, quâ præviâ, aptum & solidum non desiderabitur responsum.

Nullum horum in Successione Palatina novit Serenissimus Elector, & si quod, dato, minimè concessò casu, esset, familiæ Fideicommissò comprehensum & jure Primogenituræ affectum, Serenissimæ Actricis attentatam successionem indubitanter respueret: idem de Ditionibus & prædijs, juxta adversæ Partis allegata, in feudum ab ea divisione erectis, quæ inter Stephani Principis Palatini filios anno 1444. contigit, & Friderico Simmerensi ejusque Posteris purè, sine mentione Lineæ masculinæ concessis, aut sequioris sexûs beneficio comparatis, judicium esto; sique Serenissima Actrix mentem suam

Feuda Oblata.

hac in parte clariùs aperuerit , & quanam hoc titulo Bona vindicare intendat , designaverit verà tum juris tum facti informatione , prætenſio iſta facilè refelletur.

Seu mens & intentio offerentium , ſeu acceptantium , ſeu Investiturarum , ſeu Pactorum Gentiliorum tenor conſideretur , patebit , feuda oblata Electoratu , & Palatinatu Inferiori adeò quoad Dominum directum eſſe unita aut incorporata , ut in Sereniffimæ Aëtriciſ favorem divelli nulla ratione poſſint.

Feuda Empta , & Sereniffimæ Domûs Palatinæ Patrimonio immixta.

Feuda Empta Pactis Gentilijs , & Investiturarum Electoratus , & Palatinatus Inferioris literis , expreſſè & nominatim comprehenſa , fœminarum ſucceſſionem non admittunt ; nec ullum à Linea Simmerenſi emptum , plurima è contra ab Eadem amiſſa , & alienata oſtendi poterunt , quorum æſtimationem cum damno , & intereſſe à Sereniffima Aëtrice , ad deteriorationem omnem , per Sereniffimam Simmerenſem Domui Electorali illatam , reſarciendam obligata , exceptionis , & reconventionis jure merito petit Sereniffimus Elector.

Feuda Pignoratitia.

Pacta Gentilitia , & Investituræ Feudales , quæ feuda Pignoratitia expreſſè completuntur , nec non Divi Maximiliani Imperat. conceſſio (cujus copiam authenticam cum productione Originalis , quotieſcunque Nobiliſſimi Domini Plenipotentiarij Delegati deſideraverint , confirmandam , ſub num. 3. infra videre eſt) ab horum non minùs quàm ipſius Electoratus , & Principatuum annexorum ſucceſſione arcent fœminas , dum manifeſtè docent , pari cum illis , nec alio feudi jure Principes Palatinos eadem poſſediſſe , & poſſidere poſſe.

Reditus anni 1685. & ut ad eorum æſtimationem libri rationum generales , tum uniſcujuſque prædij particulares repræſententur exhibeanturve.

Si æs alienum & onera , ſui naturâ , & ex ipſa Sereniffimi Electoris Caroli deſtinatione fructibus annuis incumbencia , ut omnino juris eſt , deducantur , vi præfatæ Conventions cum Domino de Morouas initæ , illiusque apocha , plus ſanè Sereniffima Duciffa jam accepit , quàm jure petere poteſt , ſi maximè perpendatur , agi ex parte Sereniffimi Electoris Palatini de ſucceſſione ſimul feudali , & fideicommiſſaria , fructus proinde anni ultimi pro rata duntaxat , qua Sereniffimus Deſunctus vixit , & non integros à Sereniffima Aëtrice prætendi poſſe.

De cætero , quicquid librorum Rationum penes Cameram Electoralem invenire eſt , vindicavit haud ita pridem Sereniffimus Elector unà cum reliquis ſcripturis è Mandatariorum Sereniffimæ Aëtriciſ manibus , illis nonniſi poſt diuturnam tandem , & exa-

Etiam perlustrationem agrè , & ne quidem adhucdum ex integro , juxta Pacis Ryfwicenfis præscriptum reſtitutis.

Non eſt proinde , cur exhiberi urgeat Sereniſſima Aëtrix illam et Inſtrumenta , quæ ſatis jam abundèque perlustrata , ipſa tum exhibuit , tum exhibenda adhuc retinet.

Non eſt quidem , cur vel minimi faciat Sereniſſimus Elector clauſulam addendi , quam putativis ſuis prætenſionibus , nimium jam & adeò auctis ſubijcit Sereniſſima Aëtrix , ut pluris petitionis vitio notoriè laborent , cum tamen Pacis Ryfwicenfis ſanctioni contraria ſit , quæ jubetur Sereniſſima Aëtrix integram prætenſionum ſuarum ſeu petitionum designationem in primo legali , & peremptorio termino edere : reſervatis additionibus quibuſcunque eò magis contradicit Sereniſſimus Elector , quò major inde timenda ſtudioſa Judiciij protelatio , minùſque hac in parte neceſſariam Inventariorum aliorumque Inſtrumentorum inſpectionem obtendere poteſt Sereniſſima Aëtrix , utpote è propriorum Mandatariorum ſuorum manibus , & ne nunc quidem in totum vindicatorum , quorumque pro lubitu inſpiciendorum , & perlustrandorum copiam tot jam annos habuit.

Caterùm , ſicut ex hætenus deductis in aprico eſt , Sereniſſimi Electoris intentionem , juſque Succeſſionis feudalſis , & Fideicommiſſariæ Univerſale in omnibus , non tam à Sereniſſimo Electore Carolo , quàm à ſtipitibus , & antè natis Communibus relictis , fundari in Bulla Divi Caroli Aurea , Conſtitutionibus Imperatoris Sigismundi , Pacis Monaſterienſis Placitis , Pactis Gentilitijs , & Teſtamentiſ Avitis , nec non Inveſtiturarum feudalium literis , ac ſuccedendi conſuetudine in Sereniſſima Domo Electorali ab antiquo uſitata , & Bonorum in Sereniſſima Domo Electorali Palatina nihil inveniri , quod non feudi , Inveſtiturarum , & Teſtamentorum ac Pactorum Gentilitiorum , toties repetitorum vigore , Fideicommiſſi familiæ , & juris Primogenituræ nexu ſit affectum ; Sereniſſimæ è contra Aëtricis petita , tum ipſa rerum petitarum naturâ , & qualitate , tum Majorum , quibus contraveniri non poteſt , Diſpoſitionibus , tum propriò Renunciationis geminatæ ſub n. 4. & 5. adjunctæ factò , aliſque oppoſitis exceptionibus manifeſtè elidi ; Ita à malè inſtituta actione abſolvi , & Juſtitiæ in puncto non minus præfatæ deteriorationis , quàm damni , intereſſe & expenſarum , quovis meliori modo ſibi adminiſtrari petit Sereniſſimus Elector , annexa ſolita ſalutari clauſula.

Nobiliffimorum Dominorum , Sacra Caſarea Majeſtatis , & Sacra Reg. Maj. Chriſtianiffimæ Plenipotentiariorum obſervantiſſimus.

Sereniſſ. Principis ac D. D. JOANNIS WILHELMII , Comitſ Palatini ad Rhenum , Sacri Romani Imperii Architheſaurarii , & Electoris &c. Delegatus Plenipotentiaricus.

Joannes Richardus Zachmann.

**Recessus inter Dominos Deputatos Electorales Palatinos , &
Deputatum Aurelianensem Dominum de Morouas &c. de Anno 1687.**

Ad Responſionem Palatinam.

PHILIPPE Fils de France, Frere unique du Roy, Duc d'Orleans,

*de Valois, de Chartres & de Nemours, Duc de Simmeren, Comte de Sponheim Et ELISABETH CHARLOTTE Duchesse d'Orleans de luy autorisée à l'effet des présentes, Aiant veu & examiné en Nostre conseil le Traité fait entre le Sieur President de Morouas chargé de nos pouvoirs & les Sieurs Stincalfeld & Sikengen, chargés des pouvoirs de Monsieur l'Electeur Palatin le onzième Septembre 1687. par lequel toutes sommes de-
duites & payées aux termes portés par led. Traité, Monsieur l'Electeur Palatin a donné son obligation de la somme de vingt sept mille deux cents quater-vingt dix huit Flo-
rins trente-quatre Creize, lequel Traité est cy décrit.*

POST QUAM à morte Serenissimi Domini Electoris Palatini Caroli piè defuncti, Serenissimorum Principum, Ducis & Ducissæ Aurelianen-
sium Regiarum Celsitudinum Dominus Plenipotentarius ad aulam Elec-
torales Palatinam missus per aliquod temporis intervallum, Rerum ad
Allodiam hæreditatem spectantium mobilium & fungibilium, per Se-
renitatis suæ Electoralis aulam & cameram hucusque partim consumpta-
rum, partim verò emptarum æstimationem & solutionem, tum per me-
morialia tum orètenus postulavit, & tandem habitis aliquoties Confe-
rentiis, & facto in ijs diligenti examine ac discussione tam prætensionis Allodialis quàm de-
bitorum per Cameram Electoralem solutorum & erogatorum, ad id perventum, ut hæc
res in subsequens Articulis figillatim designatis existens, amicabilem diremta & com-
posita fuerit.

Præsentio Allodialis.

In parata pecunia juxta tabellam ex Camera traditam Inventario insertam	Floreni.	Cruc.
tempore mortis Domini Electoris Caroli, nimirum 22. Mensis Maij 1685. adfuit	26579.	57.
In vino 497. cadi 3. ohmæ 6. quadr. Inventario fuerunt inserti : de hisce de- ductis 6. cadis per Dominam Electricem seniore viduam consumptis, & ad vendendum acceptâ quantitate, nec non in repletionem doliorum hu- cusque impensis, & in salarium promeritum datis superfuerunt 227. cadi 9. ohmæ 4. quadr. 2½. mensuræ, quæ summa juxta taxationem ab allodio factam infert.	12132.	58.
Vina Boxbergenſia viliora 125. cadis, 8. Ohmis existentia faciunt secundum æstimationem in loco peractam.	2178.	
Siliginis quantitas reperta fuit ad 1142½. moderato Salario 459½ mod. residu- um in taxationem venit.	1611.	10.
In tritico adfuerunt 79½. mod.	198.	45.
Pisis 11½ mod.	22.	15.
Frumento Saracenico 1598½ mod.	213.	10.
Hordeo 130½	360.	30.
In fari five Zea 1065. mod.	2753.	20.
Avena comprehendebat 2692¼ mod. detractis detrahendis in solutionem venerunt 1705½ mod.	1421.	6.
In ligno Heidelbergæ, Franckenthalæ & Fridericoburgi computatis summis 1409. currus.	1060.	6.
In Bobus 192.	6528.	
O		Ver

	Floreni.	Cruc.
Vervicibus 1452.	4296.	
Agnis 211 $\frac{3}{4}$.	242.	54.
In aromatibus & victualibus.	3450.	
In Confectionibus sive rebus conditis.	1000.	
Equi ex Stabulo Electorali empti fecerunt in computo 2851. fl. 30. cr. & ceterum ex rubro holoserico 1500. fl. In horum pretij defalcationem antea soluti fuere 3333. fl. Restat igitur ex dictis equis.	1018.	30.
Equi ex Architecturæ domibus 90.	1444.	30.
Mobilia Heydelbergenſia & Fridericoburgenſia.	6036.	44.
Tapetes, 10. de Tobia 5. de Moſe & Aarone communes.	1000.	
In Panno Damasceno viridis coloris	49.	30.
In ſtanno 978 $\frac{1}{2}$. libræ.	326.	
In cupro trito 46. libræ	11.	30.
Libra Aulica cum ponderibus	34.	
Pro rivis ad capiendum piſces trutas & fundulos, assignandis	60.	
Pro ligno Dotalitij	188.	24.
Pro Lucijs & Ciprenis	83.	30.
Pro Cervis & apris	89.	53.
Pro Rhedis & vectorijs rebus ſolummodò taxatis	594.	
Mobilia Franckenthalenſia	110.	
Summa prætenſionis allod.	75003.	42.

Contraria Prætenſio Electoralis ex parte Allodij agnita.

	Floreni.	Cruc.
Pro victu & conſumptis per Dominam Electricem viduam	5000.	
In ſceno pro Dominæ Electricis viduæ ſtabulo plus erogatum quàm adfuit	67.	30.
In ſceno adhuc vivente Domino Electore empto	194.	
In ſtramine	44.	27.
Dimiſſis pueris Nobilibus aulicis datum	949.	30.
Expensæ Culinariz	4841.	27.
Pro victu Nobilium & aliorum uſque ad 23. Maij 1685. debito	350.	36.
Concionatori Achenbach, Secretario Eilero & Knierimio pro victu & Salario	528.	
Cellario Aulico pro vini Allodialis expenſis factis	107.	
Summa	11813.	17.

	Floreni.	Cruc.
Ratione ſumptuum lugubrium permittuntur, uſque dum hæc res compoſita ſit, in retentione permanere	11512.	24.4.
Pro cera alba	331.	46.4.
Pro facibus paratis	20.	16.
Pro Vaſallorum conſcriptorum ad funerationis actum expenſis	210.	
Pro plauſtro 8. ohmis, 5. quadr. vini in excubijs & humationis actu conſumpti	92.	12.
In avena.	14.	50.
In ſceno 3 $\frac{1}{2}$. vehicula	10.	30.
Summa	12192.	2.

	Floreni.	Cruc.
Summa utriusque Debiti paſſivi conjuncta facit	24005.	19.
Hac quantitate ex præcedenti ſumma allodialis prætenſionis deducta remanet Allodio reſtituendum ſive ſolvendum	50998.	23.

Sequentes articuli hucusque fuerunt controverſi.

	Floreni.	Cruc.
Prætendebatur ex Camera Electorali pro Dominæ Electricis viduæ victu ulterius	750.	
Pro		

Pro plastro 2. ohmis, 9. quadr. 3. mensuris Baccaracensis & Mosellani nec non 7. cadis 3. ohmis 1. quadr. 3. mensuris Rhenani vini, quæ quantitas juxta Cellarii Aulici assertionem etiam consumpta esse debuit, & quidem pro cado prioris speciei 120. fl. de altera verò cadus æstimatus 50. fl.	519.	28.
Pro reliquorum allodialium Ministrorum Salario & victu	1156.	55.
Pro vino 1. cad. 3. quadr.	41.	
Pro filigine 20. modii 4. mensuræ	47.	50.
Avena 52½ mod.	43.	36.
Fæno 5. vehiculis	15.	
Pro 66. equis ex architecturis quoniam ex dimachis venerint	1056.	
Pro detractiōe facta in debito culinario	150.	40.
Pro detractiōe à taxatione vinorum per Allodium facta. Pro vestimentis lugubribus quibusdam officiariis noviter attributis	226.	15.
In detractiōe pecuniæ pro vestimentis ordinatæ	466.	48. 1.
Summa debiti controversi	5699.	39.
Hac deducta à quantitate Allodialis prætensionis remanet allodio	Floreni.	Cruc.
Cum de summa controversa Dominus Plenipotentarius finiendi negotii causâ in se receperit prætensionem Allodiali defalcanda - - 3699. fl. 39. cr.	45298.	34.
Et Serenissimus Dominus Elector per suos Ministros declaraverit residuum 2000. fl. in se recepturum Allodio præstandum, quod supra dictæ Allodii prætensionis summæ iterum adjectum, facit simul - - -	47298.	34.

Reservato ab utraque Parte circa plus vel minus calculo in Rationum Revisione & examine impofterum apparente.

Gitur Serenitatis suæ Electoralis Domini Deputati non solum præcedentem pro Allodio deductis erogationibus & prætensione Electorali, ut & retentâ pro vestibus lugubribus designatâ quantitate usque dum hæc quæstio diremta erit, resultantem summam 47298. fl. 34. cr. agnoverunt, sed etiam jussu & mandato altè memorati Serenissimi Domini Electoris promiserunt, quamprimum hæcce Conventio subscriptionibus perfecta, in defalcationem dictæ summæ ac debitam apocham 20000. fl. numerare, residuum 27298. fl. 34. cr. verò intra illud tempus, de quo

facta à Domino Plenipotentiaro Relatione ad Serenissimos suos Principales & desuper obtento mandato amicabilem convenietur, sine ulla mora in bonis florenis, dimidiis quadrantibus & denariis sive grossis, Francofurti valentibus solvere, eamque solutionem in dicto tempore sub nullo Juris vel facti prætextu vel exceptione retardare, aut cujusdam cessione, quæque sit, nisi Regiæ suæ Celsitudines in id consenserint, uti, eum in finem pollicentes, à sua Serenitate Electorali Domino Plenipotentiaro in sui certiorationem subscriptam confessionem se extradituros. Vicissim sponddit Dominus Plenipotentarius super hac Conventione ab altè memoratis Regiis Celsitudinibus specialem ratihabitionem quamprimum se obtenturum, & Serenitati suæ Electorali exhibiturum. In quorum fidem infra nominati Domini Ministri hancce Conventiōem propriis manibus subfignarunt & Sigillis suis corroborarunt. Actum Heidelbergæ die undecima mensis Septembris 1687.

Stein Callenfels.

(L. S.)

Frantz Freyherr von Sickingen.

(L. S.)

O i

Nons

OUS avons ratifié ledit Traité & ratifions par ces présentes signées de nostre main, Voulons quant à nous, qu'il sorte son plein & entier effet, à condition neanmoins, que Monsieur l'Electeur Palatin fera payer ladite somme de vingt sept mille deux cent quatre vingt dix huit florins trente quatre creize audit Sr. President de Morouas dans le quinze de Mars prochain & sans préjudice de nos droits, pretentions & actions pour raison de la Succession de Monsieur l'Electeur Charles nostre Beaufrere & Frere. En foy de quoy nous avons signé ces présentes, y fait apposer le cachet de nos armes & fait contresigner par nostre Conseiller & Secrétaire de nos Commandemens, Maison & Finances. Donnée en nostre Palais de St. Cloud le dernier jour de Janvier mil six cent quatre vingt huit.

PHILIPPE.

Elisabeth Charlotte.

(L. S.)

Terrat.

(L. S.)

Quod præsens Copia Conventionis, anno 1687. super hæreditate allodiali initæ, & Ratificationi Aurelianensi haud satis accuratè insertæ, cum Exemplari suo verbotenus concordet, manûs meæ Subscriptione, & Sigilli Notariatûs soliti appensione attestor. Francofurti die $\frac{20}{10}$ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæs. & in Augustis.

Camera Imperiali, nec non à Nobilissimo Senatu Mœno-Francofurtensi approbatus & immatricul. Notarius Publ. mppa.

NUMERO II.

Copia apochæ Domini de Morouas super acceptis in Num. I.

Ad Responfionem Palatinam.

Uod à Camera Aulica Electorali Palatina Residuum pretii, pro emptis mobilibus & consumptilibus in calculum deductis, vigore Conventionis specialis, undecimâ Septembris 1687. desuper utrinque initæ, Serenissimi Ducis Aurelianensis Regiæ Celsitudini debiti, viginti septem millia, ducentos nonaginta octo florenorum, triginta quatuor cruc. in summa adhuc complectens, mihi infrâ nominato Ejusdem Regiæ Celsitudinis Plenipotentiario, præviâ Sereniss. Domini Electoris Palatini mihi supra hanc summam restantem traditæ Confessionis redditione, & à Regia sua Celsitudine super præfata Conventione subsecutæ Ratificationis originalis exhibitione, hodierno die actualiter persolutum, sicque modò dictæ Conventioni ex parte Electorali Palatina plenariè satisfactum fuerit, id meæ manûs subscriptione & sigilli appensione fateor & attestor. Heidelbergæ primâ Julii 1688.

27298. fl. 34. Cruc.

(L. S.) Fremyn de Morouas.

Quòd præsens Copia, cum vero suo Originali diligenter auscultata, ei omnimodè conveniat, manûs meæ Subscriptione, & Sigilli Notariatûs consueti appensione attestor. Francofurti die $\frac{20}{10}$ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæs. & in Augustis.

Camera Imperiali, nec non à Nobilibs. Senatu Mœno - Francofurtensi approbatus & immatriculatus Notarius publ. mppa.

Copia Maximiliani Imperatoris Concessionis super Oppignorationibus Imperij.

Ad Responſionem Palatinam.

Maximilian, von Gottes Gnaden, Römischer
König, Zu allen Zeiten Mehrer des Reichs, zu Hungern,
Dalmatien, Croatien &c. König, Ertzhertzog zu Oesterreich, Hertzog
zu Burgund, zu Brabant und zu Geldern &c. Graf zu Flandern und zu
Tyrol &c. Bekennen für Uns und Unser Nachkommen am Reich, und
thun kund öffentlich mit dem Brief allen denen, die ihn sehen, lesen o-
der hören lesen: Nachdem Wir von Gott dem Allmächtigen zu der höhe
Königlichen vürde verordnet, und Regierung des Heyl. Reichs kommen sein, vwill Uns
am fordersten vwohlgeziemen, die jenen, so Uns und dem Heyl. Reich von anbeginnen mit
sundern gutvwilligen Diensten gedienet haben, mit solchen Gnaden und Ehren vviede-
rumb zu belohnen und zu versehen, damit ander ebenbild nehmen, und auch desto ge-
neigter und gestiffener vwerden, Uns und dem Heyl. Reich zu dienen, und auch auffneh-
men, löblichs ansehens und zierde Unser Majestät und des Heyl. Reichs, für einstück nicht
pass gemehret mag vwerden, dann daß die nechsten und fürnembsten Glieder, so die Bürd
und sorgfältigkeit des Heyl. Reichs mit Uns tragen, in Ehren, Würden, Gut und vermögen
auffzuwachsen, durch Uns gefördert und auff dem Corpus des Heyl. Reichs denselben et-
was mitgetheilet vwerden: Wann aber der Hochgebohrn, Philips, Pfaltzgraf bey Rhein,
und Hertzog in Beyern, des Heyl. Röm. Reichs ErtzTruchsaß, Unser lieber Oheim und Chur-
fürst, und Sein Vor Eltern, von Unsern Vorfahren am Reich, Römischen Käysern und Königen,
etwa viel Schloß, Stätte, Märckt, Dörfer, Land und Leuth, mit ihren herrlichkeiten,
Oberkeiten, nutzen und Zugehörungen, beyde in der Landvogtey zu Elßaß, am Rhein,
Necker und in Beyern, und sonst Pfandsvveiß und Ambtsvveiß inngehabt und herbracht
haben, darauf Uns und unsern Nachkommen die Losung vorbehalten, innhalt der Brief
und Insiegel darumb auffgangen; Und sich aber derselb unser lieber Oheim und Churfürst,
gegen Weyland unsern lieben Herren und Vatter, den Römischen Käyser &c. Loblicher
gedächtnus, Uns und dem Heyl. Reich, mit manigfaltigen, gehorsamen, getreuen unver-
drossen diensten erzeigt hat, mit Willigem darstrecken seines Leibs und Guts, und sonder-
lich mit hohen treuen und schweren kosten sich bevviessen der Zeit unser behaftung in Flan-
dern, zu erledigung derselben er Uns treulich geholffen, auch ein merckliche Summ Gelds,
so von der Landvogtey im Elßaß erschienen, auffgehebt, in des Reichs Urber gevwendt
ist, verziehen hat, und sonst in mannigfaltig vveiß, das vvir ihm etlicher massen mit
Gnaden zu erstatten Uns schuldig achten, und gäntzlich zu thun geneigt sein, Sonder so
Gott der Allmächtig sein Lieb mit viel lurger Fürsten begnadt, die dem Heyl. Reich zu dien-
ste zu erscheinen, guten Trost erzeigen, und sonst der im Reich mercklicher Gebreist ist, da-
rumb Uns die in Fürstlichen vvesen hinzubringen und zu fördern gevwillt: Dievveil
dann die ehegedachte Pfandschafften von unsern Vorfahren schwerlich an des bemelten
unsern lieben Oheim und Churfürstlichen Voreltern kommen, und mit so grosser Summ Gelds
samentlich und sonst nicht anders zu erledigen sein, daß es ohn schwere nachtheil und
schaden unser und des Heyl. Reichs nicht zugeschehen vvere, und auch dieselbe Schloß, Stät-
te, Märckt und anders durch solchs, daß der obgenant unser lieber Oheim und Churfürst
und sein Erben das alles nicht anders dann Pfandsvveiß inhaben, und doch durch Uns
nicht erledigt, zu abnehmen, und verderben, und Zulezt Zu vergänglichkeit kommen
mögen, daraus dem Heyl. Reich, dievveil der etwe viel bey anstossenden frembden Zun-
gen und Gevvälden gelegen sein, mercklicher Schad erwachsen mögte, das uns, als Rô-
mischen König und Mehrer des Reichs zu versehen gebühret; Damit nu Fried, recht, sicher-
heit und glaidt, als in einem versammelten Fürstenthum destbass usnehmen, zu aufneh-
mung des Reichs gehandhabt, geschützt und versehen, und die Orth gegen frembden ge-
zungen destbass enthalten vwerden mögen, und die Underthan in ihrem anliegen dest nä-
her und tröstlicher ansuchen gevvinnen, und doch das Eygenthum solcher Schloß, Stätt und
P Flecken

Flecken deß minner von dem Reich kommen, sondern dabey in Gründlicher Stärcker eygen-
 schafft bleibe: So haben Wir auß Römischer Königlicher macht, vollkommenheit, eygener
 beuegnus und rechter wvissen, auch mit zeitigem rath Unser und des Reichs Churfürsten,
 Fürsten, Graven, Freyen, Herren, Rittern, Knechten und lieben getreuen, auf alle und
 jegliche Lösung solcher Schloß, Stätt, Ambt, Pflegen, Märckt, Flecken, Dörfer, besessen
 wvohnungen und wvesen, wwie die sambt und sonder genant sein, mit alle ihren Gebäuen,
 Underthanen, Leuthen, Innwvohnern, Gütern, Folg, Diensten, Gülten, Steuern, Reissen,
 Rechten, Zöllen, Fälln und Unfällen, Gründen, Boden, Landen, Märckten, Strassen,
 Glaidten, Forster, Wäldten, Waldrechten, Waldordnungen, Wildbennen, Wassern,
 Weyden, Mühlen, Mühlstätt, Schäfereyen, Fischereyen, aller Oberkeit, Herrlichkeit,
 Gebotten, Verbotten, Straffen, Ambten zu besetzen und entsetzen, bethen, hohen und nie-
 dern Gerichten, Centen, Centrechten, Gemeinden, Castvogten der Closterlehen, Lehen-
 schafften Geistlicher und Weltlicher Lehen, auch allen Lösungen, Besserungen, Action und
 forderung zu solcher Pfandschafft gehörig, und allen andern, wwie das Nahmen hat, wvas
 darzu, und Ihr jedem gehörig ist, so Sein Lieb, Sein Vordern und Eltern, Pfand- und
 Ambtsuweifs an die Pfaltz bracht, inngehabt und noch haben, oder künfftiglich von Erb-
 schafft und Uebergebung wwegen anfallen und zustehen mögen, daran Uns und Unsern Nach-
 kommen am Reich, Römischen Kaysern und Königen Lesung zugestanden hat, gegen den
 obgenanten Unsern lieben Oheim und Churfürsten, Pfaltzgraf Philippen und seinen Söhnen,
 und ihren Mannlichen Ehelichen Leibs- Erben verziehen, und verzeyhen auch darauff für
 Uns und Unser Nachkommen am Reich wvissentlich und in Krafft dis Brieffs; Wir haben
 auch ferner für Uns und Unser Nachkommen am Reich, dem benanten Unsern lieben Oheim
 und Churfürsten, und Seiner Lieb Sinen, auß obbestimter Macht, eygener beuegnus,
 rechter wvissen, und mit zeitigem Rath die Gnad gethan, und ihnen und ihren Mannli-
 chen Ehelichen Leibs Erben all obbestimbt Schloß, Stätt, Ambt, Pfleg, Märckt, Fleck, Dörf-
 fer, Bejess, Wohnung und Wesen, wwie die sambt und sonder genant seyn, mit allen ihren
 Gebäuen, Underthanen, Leuthen, Innwvohnern, Gütern, Folg, Dienst, Gült, Steuer,
 Reiss, Recht, Zoll, Märckt, Strassen, Glait, Vorst, Wäld, Waldrecht, Waldordnung,
 Wildpann, Wasser, Wayd, Mühl, Mühlstatt, Schäfferey, Fischerey, all Oberkeit, Herr-
 lichkeit, Gebott, Verbott, Straff, Ambt zu besetzen und entsetzen, beeth, hoch- und Nie-
 dergericht, Cent, Centrecht, Gemeinden, Castvogten der Closterlehen, Lehen schafft Geist-
 licher und Weltlicher Lehen, auch all Lösung, Besserung, Action und Forderung, mit all
 ihren Rechten und Zugehörungen, nichts außgenommen, zu einem rechten Lehen verlie-
 hen, verleihen ihnen die auch in Krafft dises Brieffs, also, daß derselb Unser lieber Oheim
 und Churfürst, Seiner Lieb Sun, und ihr Mannlich Ehelich Leibs- Erben, die nun hinfür
 nach Lehenrecht inhaben, und als ihr recht Landfürst und Vogt- Herren besitzen, nutzen,
 niesen, regieren, beschirmen, besetzen, entsetzen, gebieten verbieten, zu thun und zu
 lassen haben sollen und mögen, inmassen als ein Römischer Kayser oder König mit ihn zu thun
 hät. Der obgemelt Unser Lieber Oheim und Churfürst, Pfaltzgraff Philipps und seyn be-
 melt Erben sollen auch solches alles, so dick des Noth beschicht und Zufall kombt, von Uns
 und Unsern Nachkommen, Römischen Kaysern und Königen, als ander ihr Fürstenthumb
 und Land, zu Lehen empfangen, haben und tragen, Uns und dem Heiligen Reich davon
 getreu, dienstlich, gehorsamb und gewärtig seyn, Unsern Schaden wvarnen, frommen
 und Bestes wverben und thun, als ein Hoch Lehenmann, seinen Herren, dem Römischen
 Kayser oder König, von Recht, oder Gewvonheit schuldig ist zu thun, als auch jetzt Sein
 Lieb solches alles von Uns empfangen, und darüber gewvöhnlich Huldigung, Glübd und
 Eid than hat, doch den Burgern und Innwvohnern ehegemelter Städte und Flecken, an ih-
 ren Freyheiten, Herkommen und guten Gewvonheiten, die sie von Alters erlangt, und in
 gewvöhnlicher Übung herbracht haben, so ferr die wvider diese Unser Verschreibung und
 Belehnung nicht seynd, unvergreifflich und unschädlich. Ob aber einige Gnad, Freyheit,
 Privilegia, Pflicht, Herkommen oder Gewvonheit dawvider geben, geschehen oder her-
 bracht wvären, die heben wvir alle samentlich und sunderlich auff, thun die gantz und
 gar ab, so viel die wvider diese Unser Verzeihung, Gnad und Belehnung seyn mögten, mit
 Erfüllung aller und jeder Gebrechen, Clausen und Nottürfftigkeit, wwie oder wvelcher maß
 die in diesen Händeln erfunden wwerden, oder zu setzen noth gewvest wväre, alles aus be-
 melter Römischer Königlicher Macht, Vollkommenheit, eygener Beuegnus und rechter
 Wissen. Wo aber hinfür über kurtz oder lang der ehegenant Unser lieber Oheim, Pfaltz-
 Graff

Graff Philipp, sein Sohn, und Ihr Männlich ehelich Leibs-Erben nicht mehr wvären, so soll diese Unser Verzeihung, Gnad und Belehnung gantzlich tod und ab seyn, und Wir und Unser Nachkommen am Reich sollen alsdann Macht haben, all obbemelt Städt, Schloß, Land und Leuth, mit allen ihren Zugehörungen, wwie obsteht, wvieder umb solch Summ Gelds samentlich, innhalt der Pfand Brieff, von Seiner Lieb, und Seiner Lieb Sohn gelassen Erben, zu lösen, in allermass, als ob diese Unser Verzeyhung, Gnad und Belehnung nicht geschehen wväre. Gebiethen darauff allen und jeglichen Churfürsten, Geistlichen und Weltlichen, Pralaten, Grafen, Freyen, Herren, Rittern und Knechten, Vervvesern, Pflegern, Burggrafen, Burgermeistern, Schöffen, Râthen, Burgern, Gemeinden, und allen andern Unsern und des Reichs Underthanen und lieben Getreuen ernstlich, und wvollen, dafs sie den benannten Unsern lieben Oheim und Churfürsten, Sr. Lieb Sohn, und Ihr Männlich Ehelich Leibs-Erben, bey dieser Unser Verzeihung, Gnad und Belehnung gantzlich und beruhiglich bleiben lassen, Sie darwvider nicht tringen noch beschwvehren, noch des jemand's andern zu thun gestatten; Und besunder gebieten Wir allen und jeglichen Meistern, Burgermeistern, Râthen, Vogten, Pflegern, Ambtleuthen, Gemeinden, und allen und jeden Underthanen und Innwvohnern solcher Städt, Schloß, Märckten, Weylern, Dörffern, wvollaß und wvo die gefessen seynd, auch ernstlich und vestiglich, dafs sie dem gemelten Unserm lieben Oheim und Churfürsten, Pfaltzgraff Philipsen, Seinen Söhnen, und Ihren Männlichen Ehelichen Leibs-Erben, wvann Sie durch Ihr Lieb hiemit, oder durch glaubliche Copey davon ersucht wvorden, Erhuldigung, Pflicht und Eyd thun, Ihn, als ihren rechten Herren, mit allen obgeschriebenen Stücken und Sachen zu gewvarten, und Gehorsam zu erzeugen, bey Verlierung aller Gnad, Freyheiten und Privilegien, so Sie von Uns, Unsern Vordern am Reich, Römischen Keysern und Königen, und dem Heiligen Reich haben, und Vermeidung Unser und des Reichs schwveren Straff und Ungnad, und dazu einer Pœn, nemlich zwveytausend Marck lötigen Goldes, halb in Unser Königlich Cammer, und den andern halben Theil dem benannten Unsern lieben Oheim und Churfürsten, und Seiner Lieb Söhnen, und ihren männlichen Ehelichen Leibs-Erben, der sich ein jeder, so oft er hievvieder thäte, wvisse versatteln zu seyn, unablässlich zu bezahlen. Und so Ihr solch Pflicht dem obgenannten, Unserm lieben Oheim, Sr. Lieb Sun, und Ihren Mannlichen Ehelichen Leibs-Erben gethan; So sagen wir euch solcher Pflicht, damit Ihr Uns und dem Heyligen Reich verwvandt seyd, hie mit quitt, ledig und löß, doch Uns und dem Heiligen Reich die Grundeygenthum hierinn, wwie obsteht, vorbehalten. Desß zu Urkund haben Wir Unser Königlich Innsiegel an diesen Unsern Brieff thun hencken, und zu mehrer Sicherheit mit Unserer eygenen Hand undergeschrieben. Der geben ist in Unserer Stadt Wormbs am Mittwvoch vor St. Dionysien Tag, nach Christi Geburth im vierzehenhundert und fünff und neuntzigsten, Unserer Reich des Römischen im zehenden, und des Hungarischen im sechsten Jahr.

MAXIMILIAN.

(L.S.)

Ad mandatum Domini

Regis in consilio.

Dafs gegenwvärtige Abschrift mit ihrem Original fleissig collationiret, und demselben allerdings einstimmig befunden wvorden, bezeuge mit dieser meiner Hand Unterschrift, und vorgedrucktem gewvöhnlichem Notariat-Signet. Franckfurt den

²⁰/₃₀ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Käyserl. und an Dero und des Heil. Reichs Höchstpreisl. Cammer Gericht, wwie auch von Einem Hoch-Edlen Rath der Stadt Franckfurt approbirt und immatriculirter Notarius, mpp.

Copia Pactorum Dotalium &c. Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis &c.

Ad Responfionem Palatinam.

ARTICLES & Conventions du Mariage entre tres-Haut, tres-Puissant Prince, Philippes Fils de France, Frere Unique du Roy, Duc de Orleans de Valois & de Chartres, Seigneur de Montargis, Pair de France; Et tres-Haute & tres-Puissante Princesse, ELISABETH CHARLOTTE, Comtesse Palatine du Rhin, de la Maison Electorale, Duchesse de Baviere &c. arrestés & conclus avec aveu & consentement de tres-Haut, tres-Excellent & tres-Puissant Prince, LOUIS, par la grace de Dieu, Roy de France & de Navarre, & mondit Seigneur Duc, entre tres-Haut & tres-Puissant Prince, Charles Louis, par la grace de Dieu, Comte Palatin du Rhin, Archi-Tresorier & Prince Electeur du St. Empire, Duc de Baviere &c. Pere de mad.^{te} Dame, la Princesse Elisabeth Charlotte, d'une part, & Messire Francois, Marquis de Bethune ayant pouvoir & procuration de sad.^{te} Maj.^{te} & mondit Seigneur Duc d'autre part.

I.

Mondit Seigneur Duc prendra pour Femme & Epouse mad.^{te} Dame la Princesse Elisabeth Charlotte par foy de mariage, comme mad.^{te} Dame prendra pour mary mond.^t Seigneur Duc solennellement à la face de la Ste Eglise.

II.

Aussitôt que le Contrat de mariage, conforme à ces présents articles, sera mis entre les mains de mond.^t Seigneur Electeur, ce qui se doit faire incessamment, mad.^{te} Dame Princesse sera conduite jusqu'à Mez aux frais de sadite Alt. Electorale Palatine avec un equipage meubles & habits, convenables à la condition.

III.

Monsieur le Mareschal Duc du Plessis Praslin se trouvera à Metz de la part de sa Majesté & mondit Seigneur Duc, avec procuration suffisante pour faire les Espousailles avec madite Dame Princesse au nom de mondit Seigneur Duc.

IV.

Ensuite le susdit Mareschal espousera en vertu de son pouvoir & par procuration madite Dame Princesse le lendemain ou deux jours après l'arrivée de ladite Princesse à Mez, avec toutes les solennités requises.

V.

Après quoy ladite Dame Princesse sera conduite par très-Haute & très-Puissante Princesse, Anne de Mantoue, Comtesse Palatine du Rhin, Duchesse de Baviere Douairière, au lieu où il plaira à mondit Seigneur Duc de se trouver, dans lequel lieu le mariage sera confirmé & consommé.

VI.

En faveur dudit mariage mondit Seigneur, Prince Electeur Palatin a constitué en dot & fait don à mad. Dame Princesse à fille de la mesme somme, que les Princesses de la Maison Palatine ont accoustumé de recevoir, & que les Estats, dont il est à présent en possession, sont en usage de donner en pareilles occasions, qui sera delivrée partie en argent, partie en bagues, dont Inventaire sera fait & estimation, qui luy tiendront nature de propre, laquelle somme sera payée dans un an après la consommation du mariage, & pour la seureté de

de laquelle tous les biens Meubles & Immeubles de mondit Seigneur Duc d'Orleans seront hypothéqués du jour du paiement, & spécialement une terre de la valeur ou moins de ladite somme, au choix de mondit Seigneur le Duc d'Orleans.

VII.

„Ladite Dame Princesse sera autorisée par ledit Seigneur futur Epoux pour renoncer ;
 „ comme Elle renonce dès à présent à tous Droits Successifs, sur tous les Biens Souverains &
 „ Feodaux, Paternels & Maternels, situés en Allemagne, se réservant seulement les droits
 „ sur les biens de même qualité, situés hors d'Allemagne, & les Allodiaux de la Mai-
 „ son.

VIII.

Seront lesdits Seigneur & Dame futurs Epoux communs en tous Biens meubles, & conquets immeubles, qui seront par eux faits durant & constant ledit mariage, suivant la coutume de la Ville, Prevosté & Vicomté de Paris, étant neantmoins convenu, que tous les biens, Meubles & Immeubles, qui de présent appartiennent à mondit Seigneur Duc d'Orleans, luy seront & demeureront propres, & aux siens de son côté & ligne ; déclarant mondit Seigneur Duc, que depuis le deceds de défunte Madame son Epouse, il a fait faire Inventaire de ses biens, duquel Inventaire recollement sera fait avant la celebration dudit futur mariage, & copie d'iceluy joint à la minute des presentes.

IX.

Mondit Seigneur Duc d'Orleans pour la singulière affection qu'il porte à ladite Dame Princesse, sa future Epouse, luy donnera des pierreries, bagues & joyaux pour la somme de cent cinquante mil livres, à la charge, qu'arrivant le prédeceds de ladite Dame Princesse sans Enfants, lesd. pierreries, bagues & joyaux luy seront restitués & appartiendront, sans qu'ils puissent estre compris en ladite communauté ; laquelle restitution aura aussi lieu en faveur des heritiers dudit Seigneur Duc d'Orleans, en cas, qu'il précède ladite Dame sa future Epouse sans Enfants, après toutes fois le deceds de ladite Dame Princesse, qui en jouira sa vie durant.

X.

Mond. Seigneur le Duc d'Orleans douera ladite Dame Princesse de la somme de quarante mil livres de rente par chacun an de Douaire prefix en fonds de terre de proche en proche, à prendre & en jouir par ses mains du jour que Douaire aura lieu, premièrement sur les biens, terres & Seigneuries dudit Seigneur Duc, autres que ceux de son appanage ; Et en cas que lesd. Biens ne soyent suffisants, led. Douaire sera pris pour le tout, ou partie sur les terres de son appanage ; Et outre donne à ladite Dame Princesse sa future Epouse le chasteau de Montargis, garni de Meubles, comme il convient à sa qualité pour son habitation, & demeure sa vie durant.

XI.

En cas de prédeceds de mond. Seigneur Duc d'Orleans sans Enfants dudit mariage, il sera permis à ladite Dame Princesse, future Epouse, de renoncer à ladite communauté dans trois mois après led. deceds, & y renonçant Elle demeurera quitte de toutes debtes de ladite communauté, soit qu'Elle y eut parlé ou non, & reprendra les deniers, qui luy ont esté constitués eu dot, qui se trouveront avoir esté receus par mond. Seigneur Duc d'Orleans avec tous les biens, qui luy seront advenus & escheus constant led. mariage, par donation, succession ou autrement ; Ensemble ses habits, bagues, joyaux & meubles, qu'Elle aura apportés, dont à cette fin sera fait un bref Inventaire, sondit Douaire & habitation audit chasteau de Montargis, meublé, comme il est dit cydessus, franchement & quittement de toutes debtes, dont ladite Dame Princesse sera acquittée sur les biens dudit Seigneur Duc d'Orleans, & pour raison de ce & des autres clauses, & conditions dudit futur mariage, ladite Dame Princesse aura hypothèque sur lesdits biens du jour dudit contract de mariage.

XII.

Et si ladite Dame Princesse future Epouse (survivante avec enfans dudit mariage) vouloit accepter ladite communauté, & y participer, Elle emportera seulement le tiers des biens d'icelle communauté, payant pour elle le tiers des debtes ; mais s'il n'y a enfans, & qu'elle choisisse ladite acceptation, Elle emportera la moitié de ladite communauté, à la charge aussi de payer & acquitter la moitié des debtes d'icelle.

XIII.

Arrivant au contraire, que lad. Dame Princesse, future Epouse, vint à précéder sans enfans ou avec enfans dudit mariage, ses heritiers ne pourront rien demander aud. Seigneur Duc d'Orleans, à cause du droit de communauté, stipulé en faveur de ladite Dame Princesse, mais sera tenu mond. Seigneur Duc de restituer auxdits heritiers tout ce qu'il aura touché de dot, de donation ou d'heritage du costé & ligne de mad. Dame, future Epouse.

XIV.

Et en cas que pendant led. mariage il seroit aliéné quelques biens des propres & immeubles de lad. Dame future Epouse, lors qu'Elle y ait parlé, ou qu'il soit fait rachapt d'aucunes de ces rentes, ou retire quelque domaine aliéné à Elle appartenant, en fera fait autre employ par led. Seigneur futur Epoux ; & à faute de ce faire pour luy, pendant led. mariage, les deniers seront repris sur la communauté, & si elle ne suffit, sur les propres dudit Seigneur futur Epoux.

XV.

Led. Seigneur enverra ses procurations & celles de madite Dame de sa fille au Sr, Paul de Rammingen, son Conseiller & Resident à Paris, pour signer le contract de mariage avec le Roy, & mondit Seigneur le Duc d'Orleans selon la teneur de ces présents articles.

En foy de quoy mondit Seigneur Electeur Palatin, mad.^{te} Dame la Princesse Elisabeth Charlotte sa fille, & Messire François Marquis de Bethune, en vertu de sa susd.^{te} Procuration ont signé ces présentes de leurs mains, & y fait mettre leur seal. Fait à Strasbourg le vingt deuxieme d'Octobre du vieux stile & le 1. Novembre stile nouveau, l'an mil six cents soixante & onze.

CHARLES LOUIS.

(L. S.)

ELISABETH CHARLOTTE.

(L. S.)

FRANCOIS de BETHUNE.

(L. S.)

Quod præsens Copia, cum vero suo Originali diligenter auscultata, ei omnimodè conveniat, manûs meæ subscriptione & Sigilli Notariatûs consueti appensione attestor
 Francofurti die $\frac{20}{10}$ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæsar. & in Augustissimâ Camerâ Imperiali, nec non à Nobilissimo Senatu Mœno-Francofurtensi approbatus & immatriculatus
 Not. mpp.

Copia Renunciationis iteratæ Serenissimæ Ducissæ Aurelia-
nenfis &c.

Ad Responfionem Palatinam.

Ar devant les Conseillers du Roy Not.^{res} à Paris fousignés furent pré-
sens tres-Haut, tres-Puissant & tres-Excellent Prince Monseigneur Phi-
lippe, par la grace de Dieu, Fils de France, Frere Unique du Roy, Duc
d'Orleans, de Vallois, de Chartres & de Nemours, Comte de Bogency,
Seigneur de Montargis &c. & tres-Haute, tres-Puissante & tres Excel-
lente Princesse, Madame Elisabeth Charlotte, son Epouse, qu'il autorise
à l'effet des présentes, lesquels ont reconnu & confessé avoir reçu de
tres-Haut, tres-Puissant & tres-Excellent Prince Charles, par la grace de
Dieu, Comte Palatin du Rhin, Archi-Tresorier & Prince Electeur de saint Empire, Duc de
Bavière &c. Frere de sad.^{te} Altesse Royale Madame, la somme de Trente deux mil flo-
rins d'Allemagne, valans monnoye de France la somme de soixante quatre mil livres pour
la dot promise par defunt tres-Haut, tres-Puissant & tres-Excellent Prince Charles Louis,
par la même grace de Dieu, Comte Palatin du Rhin, Archi-Tresorier & Prince Electeur
du S. Empire, Duc de Bavière &c. à son Alt. Royale mad.^{te} Dame sa fille tant en deniers
comptans que bagues en faveur de son mariage avec son Alt. Royale mond. Seigneur, sui-
vant le contract. dud. mariage, reçu par Monsieur le Tellier & Colbert. Conf.^{rs} Secrer.^s
de la Maison & Couronne de France, Conseill.^{rs} & Secret.^{res} d'Etat & des commandemens
& Finances de sa Maj.^{te} le fixieme Novembre mil six cens soixante onze; de laquelle som-
me de trente deux mil six cens soixante onze; de laquelle somme de trente deux mil flo-
rins d'Allemagne, faisans soixante quatre mil livres monnoye de France, Leurs Alteſſes
Royales quittent & dechargent son Alt. Elect.^{le} laquelle somme ainsi payée fera & tiendra
nature de propre à mad. Dame, conformément aud.^t Contract. de mariage; Et pour feureté
de ce mond.^t Seigneur son Epoux affecté, obligé & hypothéqué tous ses biens meubles &
immeubles, & spécialement la terre, Seigneurie & Comté de Bogency, ses circonstances &
dependances que mondit Seigneur a acquis de Monsieur le Marschal de la Ferté, moyen-
„nant la somme de cent, cinquante trois mil livres; Et en consequence du susdit paiement
„mad.^{te} Dame autorisée ainsi, que dit est, de mondit Seigneur son Epoux, en reiterant la
„Renonciation qu'elle a faite par ledit Contract de mariage, a d'abondant Renoncé par
„ces présentes à tous droits successifs sur tous les Biens souverains & Feodaux, Paternels &
„Maternels, situés en Allemagne, se reservant seulement ses droits sur les Biens de même
„qualité situés hors d'Allemagne & les Allodiaux de sa Maison, suivant la coutume de lad.^{te}
„Maison Electorale Palatine; Et ont Leurs Alteſſes Royales consenti qu'il, soit fait men-
„tion de la presente Renonciation & quittance sur ledit Contract de mariage, ce qui ne
„servira avec ces présentes que d'une même chose. Promettans, Obligeans & Renonce-
ans. Fait & passé à Paris au Palais Royal, l'an mil six cens quatre vingt, le vingt quatriesme
jour de Novembre avant midy, & ont leurs Alteſſes Royales signé ces présentes doubles.

PHILIPPE.

ELISABETH CHARLOTTE.

Thoman

Bechet.

PAraphé, ne varietur, conformément à la Procuration énoncée par la quelle cy dessus, la quelle avec la présente j'ay fournie à Monsieur de Liesfeld, Conſ.^{er} d'Etat de son Alt. Elect.^{le} pour & au nom de ſad.^{te} Alteſſe, à Strasbourg ce 26. Janvier 1681.

De Buſſiere.

Quod præſens Copia, cum vero ſuo Originali diligenter auſcultata, ei omnimodè conveniat, manûs meæ ſubſcriptione, & Sigilli Notariatûs conſueti apprehenſione atteſtor, Francofurti die $\frac{20}{10}$. Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæſar. & in Auguſtiſſi-
mâ Camera Imperiali, nec non à Nobiliſſimo Senatu Mœno
Francofurtenſi approbatus & immatriculatus Notarius.
mpp.

ELISABETH CHARLOTTE

Becher

Thoma

CONTINUATIO
ACTORUM

Compromissi Francofurtensis

IN CAUSA

SERENISSIMÆ

DOMINÆ

DUCCISSÆ

AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMUM

DOMINUM

ELECTOREM

PALATINUM.

CONTINUATIO
ACTORUM
Comptrolis Francofurtensis
IN CAUSA
SERENISSIMAE
DOMINAE
DUCISSAE
AURELIANENSIS
CONTRA
SERENISSIMUM
DOMINUM
ELECTOREM
PALATINUM.

ULTERIOR ASSERTIO

Fundamentorum Libelli exhibiti 26. Octobris 1699.

Nomine Serenissimi Principis ac Domini D. P H I L I P P I
Sac. Reg. Majest. Christianissimæ Fratris Unici, Ducis Aurelianensis &c. & Serenissi-
mæ Ejus Conjugis D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Palatino-Bavaræ

R E S P O N S I O N I

Serenissimi Principis ac Dom. Dom. J O A N N I S W I L H E L M I,
Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Rom. Imperij Archithesaurarij & Principis Ele-
ctoris &c.

O P P O S I T A

Junctâ protestatione & reservatione respondendi ad deductionem fundamentorum,
quandocunque illam à parte ejusdem Serenissimi D. Electoris, juxta formulam
Compromissi Ryswicensis, produci contigerit.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum
Sacra Casarea Majestatis & Sacra. Reg. Majest. Christianissima
Nobilissimi Domini

P L E N I P O T E N T I A R I I.

ONFIDIT Plenipotentarius Aurelianensis, sese hætenus, producen-
do præstandoque intra præscriptos terminos quæ ipsi producenda præ-
standaque fuerant, legibus & formulæ compromissi Ryswicensis pariter
atque officio suo ex assè abundeque satisfecisse: neque quicquam potius
in votis haberet, quàm ut ipsi liceret in hoc eodem tramite ad finem us-
que arbitrij decurrere: utpote cùm illi probè cognitum perspectumque
sit, quàm seriò Serenissimi Authores sui, quin & ipse Rex Christianissi-
mus, desiderent, ut exactè sancteque omnia observentur, quæ Pace Ryf-
wicensi statuta sunt, utque inprimis semotâ omni arbitrij protelatione, isthac quæ in illo
vertitur, controversia finiatur.

Hinc eò gravius fert, cùm videt Dom. Plenipotentiarium Palatinum aliam planè & à
formulâ Ryswicensi penitus aberrantem procedendi viam ingressum esse; ideoque & seip-
sum de gradu suo depelli, atque ab eo proposito dimoveri, quo ab eadem formula ne latum
quidem unguem discedere decreverat.

Sancitur disertis conceptisque verbis *Articuli separati Pacis Ryfswicensis*, ut post ex-
hibitum à Dominâ Ducisâ Aurelianensi libellum, DEDUCANTUR & *Dominorum Arbitro-
rum Delegatis tradantur intra quatuor menses eadem die, ab his nominandâ, UTRIUSQUE
PARTIS FUNDAMENTA. Parique ratione respondeatur & Dominorum Arbitrorum Delega-
tis eadem die exhibeatur UTRIUSQUE PARTIS RESPONSIO.*

Præstitit, quod sibi incumbibat, Plenipotentarius Aurelianensis, *deductis & die XXVI.
mensis Februarij proximè elapsi exhibitis Partis suæ fundamentis.* Quid verò Dom. Pleni-
potentarius Palatinus? Cùm & ipse *fundamenta* partis suæ *deducere & eadem die exhibere*
debuisset, præpostero prorsus ordine produxit *Responsionem*, sequenti demum termino re-

servatam, & non aliis ferè quam dilatoriis exceptionibus constantem; *fundamenta* verò Partis suæ tantum abest quòd *deduxerit*, ut ne mentionem quidem illorum nisi obiter atque in transcurso facere dignatus sit; idque tam vagà tamque difformi enumeratione diversissimorum, & se invicem plerumque destruentium principiorum, ut in id potissimum operam suam animumque intendisse videatur, ne Pars adversa perspicere posset, quibus præcipuè præfidiis causam suam fulcire voluerit. Unde etiam quibusdam occasio nata est suspicandi, Dom. Plenipotentiarium Palatinum per modum cautelæ cujusdam, in hunc terminum, quo *responsiones* utrinque *ad deductionem fundamentorum* adversæ Partis exhibendæ erant, ipsam Serenissimi D. Electoris Palatini *fundamentorum deductionem* distulisse, ut isthoc artificio Serenissimam D. Ducissam Aurelianensem, ad ultimum *concludendi submitte*ndique terminum redactam, à dandâ solidâ *responsione* ad potiora Dom. Electoris *fundamenta* præcluderet. Sed quanquam isthæc suspicio satis speciosâ conjecturâ nitatur; nunquam tamen persuaderi sibi patietur Plenipotentarius Aurelianensis, vel commissurum Dom. Plenipotentiarium Palatinum, vel permissurum Dom. Electorem fuisse, ut in publicâ, de re tanti momenti, controversiâ, sive Sereniss. atque Potentiss. Domi. Arbitrorum religio, sive ipsa causâ, quæ ipsorum arbitrio subiecta est, justitia tam vili tamque agresti stratagemate circumscriberetur; quod in causis trivialibus cordatiores privatarum litium advocati dehonestamento sibi ducerent, nec hæsitaturi essent, quòminus ad procuratorum subsellia ablegarent, ut inibi rabularum quorundam forensium industriâ inclarescat.

Quocunque verò animo omissa sit præcedenti termino exhibenda Palatinorum *fundamentorum deductio*, non potest, nisi proditor causæ suæ esse velit, connivere Plenipotentarius Aurelianensis, ut *ulterior* hæc suorum fundamentorum *assertio* pro plenariâ *responsione* habeatur, qualem juxta præscriptum *Compromisso Ryswicensi* modum atque ordinem procedendi, intra tertium isthunc terminum ad *fundamenta* Palatina daturus erat, si, uti omnino juxta eandem legem fieri debebat, in secundo termino *deductio* illorum communicata Ipsi fuisset. Cùm autem ex adverso id equidem factum non sit, & in ipsâ tamen *responsione* agnoscat, *peremptorios esse terminos*, qui *compromisso Ryswicensi* præscripti sunt, & de cætero etiam juxta Constitutiones & praxin Imperii, omnis dilatio probatoria in causis civilibus eandem vim ac naturam habeat; Cùmque insuper in iisdem Constitutionibus Imperii disertè sancitum reperiatur, quòd, si parti alicui terminus ad probandum statutus sit, nullæ ab eâdem scripturæ ad litem instruendam produci aut recipi debeant, antequam probationi satisfactum sit, uti habetur in *Recessu Imperii Ratisbonensi de Anno 1654. §. 52.* quin & eâdem Imperii praxi receptum sit, ut si alteruter litigantium per subterfugia causam extrahit, alteri parti, quæ *compromisso* satisfecit, quæque ideo culpâ vacat, instantia non currat, sed si opus sit, dilatio redintegretur, per tradita *Gailij Observationum Practicarum lib. 1. Obs. 91.* idcirco prædictus Plenipotentarius Aurelianensis, quâ par est observantiâ petit, instantèrque flagitat, ut producta die 26. Februarii Serenissimi Dom. Electoris Palatini *responsio*, tanquam *Compromisso Ryswicensi* & Imperii Constitutionibus contraria, ab Actis Arbitrii rejiciatur, & si jam demum post elapsam purificatumque terminum, aliquid ab eâ parte exhibeatur, quod ad stabilienda ejusdem fundamenta facere queat, sibi quoque secundum laudatam modò Imperii praxin, ad eadem respondendi, intra parem terminum, facultas acquisita intelligatur: quam etiam Serenissimis Partibus suis, adjunctâ hic sub N. I. eventuali *Protestatione* per, expressum optimoque, quàm fieri potest, jure, cupit reservatam.

Ut tamen interea perspicere queat, quàm infirmo talo præfata *Responsio* Palatina nitatur, quàmque parùm efficax sit ad elidendas *Petitiones libello Aurelianensi* comprehensas, juvabit *exceptiones* in eâdem variè confusas complicatasque secernere, & è sophismatibus atque tenebris, quibus obvolutæ sunt, in lucem protrahere, facili dehinc operâ ad Jurisprudentiæ Germanicæ trutinam suò verò pretiò æstimandas.

EX-

EXCEPTIO I.

Continuata possessionis vi investitura simultanea.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

DMISSA est Linea Veldentia ad investituram simultaneam cum Simmerensi A. 1566. idque vigore transactionis Wormatiensis de A. 1560. impetratōque Friderici III. Electoris consensu. Sed I. illo toto negotio de nullā aliā re neque actum neque cogitatum est, quā de Electoratu illis-que Imperii feudis, quæ, extinctā obitu Electoris Ottonis Henrici priore lineā Electorali, ex ejus successione ad Simmerensem lineam devoluta-erant. II. In feudis Imperii individuis, quæ non nisi ad unum successorē devolvuntur, non est usitatum, ut investitura simultaneè aliter con-

cedatur, quā in spem & expectationem vacaturæ successionis, ut simultaneè investiti sint in possessione feudalitatis simultaneæ ad expectativam futurorum casuum: *in gesamter Lebenschaft der anuvartung künfftiger Fäll.* uti habent consuetæ talium investiturarum formulæ. Vel, *zu gesamter hand das Angesall des Herzogtums.* Videatur *Limneus de Jure Publico Additionum* tomo 2. ad lib. 5. cap. 7. num. 85. III. Qualibuscunque verbis & solennitatibus tribuatur investitura simultanea, si tamen abusiva tantum sit, qualis fuit illa, quæ in responsione Palatinæ jactatur, non est modus acquirendæ possessionis; sed tantum titulus, quo ea, quando vacua sit morte prioris vasalli, in successorem ejus transfertur, *teste Mynsingero Observationum Cameralium Centur. 4. Observ. 61. Gailio Observationum Practicarum lib. 2. Obs. 129. & 152. Rosenthalio de Feudis cap. 6 conclus. 2.* utpote cum investitura abusiva nihil aliud sit quā representatio possessionis futuræ, verbis & signis adumbrata: prout illam definit *Dom. Helvicus Sinold cogn. Schuz in Colleg. Juris Feudalis cap. 10.* IV. Tradunt quidem Doctores, statuto vel consuetudine introduci posse, ut possessio absque apprehensione ipso jure transferatur; attamen ob hanc ipsam rationem possessio etiam ipsius Electoratûs in Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum continuari non potuit: conformi quippe Constitutionibus Imperii modo, per protestationes, in retentionis jure, filiabus Electoralibus competente, fundatas interrupta, & contra pacta familiæ Palatinæ apprehensa, quibus statuitur, ut, si inter duos pluresve ejus Principes ad successionem Electoratûs adspirantes controversia sit, quemadmodum post obitum Ser. Electoris Caroli, inter Ser. Dom. Philippum Wilhelmum Ducem Neoburgicum, & inter Ser. Dom. Leopoldum Ludovicum Ducem Veldentiæ fuit, neutri liceat possessionem ejus occupare, sed interim, donec controversia decisa fuerit, sequestratio locum habeat: uti tam quoad jus retentionis filiabus Electoralibus competens, quā quoad prohibitam occupationem durante lite, disponitur in Pacto Heidelbergensi de A. 1553. V. Etiam si hæc omnia aliter, & secundum intentionem Ser. Dom. Electoris Palatini se haberent, parum tamen prodesset contra hæredem allodiale, *investitura simultanea* exceptio, ad elidendam notoriam facti, ut in libello Aurelianensi narratur, veritatem: quod *statim post mortem Ser. Electoris Caroli Ser. Dom. Philippi Wilhelmi Dux Neoburgicus bonorum omnium à defuncto relictorum, tam allodialium quā feudalium possessionem apprehenderit.* Esto enim, quod vigore simultaneæ investituræ possederit Electoratum modo possidendi civili, non possedit tamen eundem, ante obitum Electoris Caroli, modo possidendi naturali: ad continuandam verò five etiam apprehendendam successionis allodialis vel civilem, vel naturalem possessionem, nullum illi potuit simultanea investitura medium suppeditare.

S

EX.

EXCEPTIO II.

*Non competentis contra titulo possidentem hereditatis
petitionis.*

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

EQUIS verò negaverit, Ser. Electorem Palatinum possidendi universam successionem a Ser. Electore Carolo relictam titulum habere, siquidem eam in se devolutam teneret, tum *Legum Imperii Pragmaticarum, Bulla nimirum Aurea Caroli Quarti, Constitutionum Imperatoris Sigismundi. Pacificationis Westphalica, cujus NB. Guarantia vel ipsimet Corona Gallia incumbit, tum testamentorum avitorum & Pactorum Gentilitiorum pacificatione isthac confirmatorum, nec non Casarearum investiturarum, in hujusmet pacificationis vim & executionem, Serenissimis Electoribus Carolo Ludovico & Carolo, patri ac filio, collatarum sanctione, atque ex majorum pacto & providentiâ, juxta succedendi consuetudinem, in Serenissima Domo Electorali Palatina nullâ unquam interruptâ serie usitatam?* Sed apparebit, cum separatim hi tituli considerabuntur, quanta sesquipedalium istorum verborum vis sit ad excludendam Ser. Dom. Ducissam Aurelianensem à petendâ successionem Allodiali à Sermo. Fratre relictâ. Nunc illud tantum monebitur, eum qui exceptionem *non competentis adversario hereditatis petitionis* proficere sibi vult, eò quòd non sine *titulo* possideat, ostendere debere, se possidere *titulo singulari*, sicut olim, cum Dux Veldentia Georgius Joannes quaesivisset, an Ducatum Neoburgicum petere posset, responsum illi est, non posse, quia Dux Neoburgicus eum possideret titulo donationis. Jam verò omnes hic à Dom. Plenipotentiaro Palatino in cumulum compacti tituli resolvuntur in *titulum universalem pro successore* five *pro herede*, contra quem *hereditatis petitioni* locum non esse, adeò *tralatitium* non est, ut regulariter potius definiendum sit, eum demum teneri hereditatis petitione, qui vel *jus pro herede* possidet, vel *rem hereditariam*. l. 9. ff. de *Hereditatis Petitione*, id est, qui putat se heredem esse, l. 11. ff. *eodem*. si scilicet aliquâ existimatione deceptus, crediderit ad se hereditatem pertinere, quæ ad eum non pertineat, l. 36. §. 1. ff. de *Vsucap.* five justas habuisset causas five non; quare bona ad se pertinere existimasset. l. 20. §. 6. ff. de *Heredit. pet.* & non tantum qui circa factum; sed etiam qui in jure errat, l. 25. §. 6. ff. *eod.* neque solum in hereditate hoc jure utimur, sed etiam in bonorum possessione, & in peculio castrensi, & in quâvis universitate, l. 11. l. 20. §. 10. ff. *eod.* neque saltem in hereditatis petitione directâ sed etiam in fideicommissariâ. l. 20. §. 13. ff. *eod.* Caroli IV. & Sigismundi Imperatorum Bullæ non possunt citari nisi pro stabiliendâ *successione* in Electoratum & Comitatum Palatinum: Testamenta avita & Pacta gentilitia, sub quibus non nisi successoria intelligi possunt, nequeunt applicari nisi ad fulciendam *hereditatem fideicommissariam*: Si Pacificationis Westphalica & investituræ Casareæ in hujusmet Pacificationis vim & executionem Sereniss. Electoribus Carolo Ludovico & Carolo, Patri ac filio collatæ novam causam possidendi pepererunt, uti non minus imprudenter quàm impudenter, & cum summâ Amnestiæ Westphalicæ injuria, in *Justitiâ Cause Palatinae Romæ ostensâ* asseritur; supponendum erit, titulum ex Majorum Pacto & Providentiâ profluentem extinctum fuisse, & Sereniss. Electorem Philippum Wilhelmum successionem in jus & locum istorum duorum Electorum ad Electoratum pervenisse: sin majorum pactis & providentiæ suæ vel semper inviolata constitit, vel restituta & redintegrata est autoritas, idem certè Serenissimus Elector primi acquiræntis *successione* nitetur. Consuetudo autem *succedendi* in Serenissima domo Electorali Palatina, quoniam nullâ unquam serie interrupta est, prætextum tralatitio illi brocardo: *contra titulo possidentem non dari hereditatis petitionem*: subministrare non potuit, nisi eadem consuetudo fortè seipsam destruxerit, & titulum *universalem successio-*
nis in familiâ Palatinâ in titulum aliquem *singularem*
commutaverit.

EXCEPTIO III.

Non instituta ritè in foro competenti actionis.

AM PRIDEM in Imperio, propter varias causas, inprimis autem propter controversias olim agitas & nondum in omnium animis plenè sopitas, de Jure principum, & de concurrentiâ atque subordinatione Jurisdictionis Cæsareæ, Comitialis, Cameralis, Austregalis; nec minùs propter judiciorum protelationem, diuturnitatēque processuum, sed & executionis obstacula, usitatum est, ut Status Imperii forum ordinarium, quamquam causæ suæ justitiæ meliùs quàm Serenissimus Dom. Elector Palatinus in isto negotio confisi, declinarent, & lites etiam inter ipsos solos, nullâ exterâ parte interveniente, vertentes, vicinorum Regum ac Principum Arbitrio vel meditatione terminarent: neque potest Ser. Dom. Elector Palatinus, Causâ Juliacenſis, aut Laudi Heilbronnenſis meminisse, quin hunc morem approbet: causam profectò nullam, habet, cur ipsum istius libertatis pœniteat. Quòd verò Dom. Plenipotentarius addit, *ubi nullum fuit unquam judicium, nullam nec in petitorio nec in possessorio intelligi posse subsuisse intensionem, nisi abusive loqui, idque de nuda petitione extrajudiciali, à Domino de Morouas, Serenissima Actricis nomine facta improprie predicare placeat*: id si quis redarguere vellet, miraretur primum, quòd Senatus Romanus nesciverit Latine aut Juridicè loqui, quando decrevit, in causis publicis solam denunciationem pro hereditatis petitione haberi, L. 20. §. 6. & 9. ff. de hered. petit. deinde interrogaret, si nulla in possessorio contentio fuit, quare Sacra Cæsarea Majestas & Status Imperij in dietâ Ratisbonensi congregati autoritatis suæ tam prodigi fuerint, ut super re non existente, tanquam super lanâ caprinâ, actus illos, qui cum *fundamentis libelli* Aurelianensis sub Num. I. producti sunt, expediri curaverint, & quem sensum habeat Articulus VIII. Pacis Ryſwicensis quando expresse statuit: *utriusque partis jus tam in petitorio quàm in possessorio undequaque integrum debere manere.*

EXCEPTIO IV.

Rei tradita: sola amicitia Serenissimi Ducis & Ducissæ Aurelianensis, nec non venerationis erga Regiam suam Majestatem ratione habita.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

LIUD demonstrant Responsiones & Resolutiones Dn. Abbati Morel & Dn. de Morouas datæ: Protestationes & Reservationes ab hisce interpositæ: Declarationes Plenipotentarijs Executorum Testamentariorum factæ: Consultationes à Jctis Palatinis ad requisitionem Sereniss. D. Electoris perscriptæ: denique acta & actitata hinc inde omnia, tam in causa testamentaria, quàm in puncto inventarij conficiendi & restituendæ hereditatis allodialis: Nimirum Sereniss. D. Electorem Philippum Wilhelmum testamentum Sereniss. Electoris Caroli, propter multas notorias & palpabiles nullitates, pro deserto habuisse, Eundem Sereniss. D. Ducissam Aurelianensem pro vera & unica hærede allodiali Sereniss. Fratris sui agnovisse: nihil tamen eidem, nisi ad quod summo juris rigore tenebatur, exhiberi restituique curasse: plurimum verò abesse, ut facta ab illo sive exhibitio sive restitutio, pro plenaria unquam habita fuerit, aut haberi potuerit. Nam quod ad *Constitutionem Rupertinam* attinet, illius examen meritò ad laxiorem campum reservatur, ubi cætera, quæ jactantur, Pacta Gentilitia & avitæ dispositiones testamentariæ ab iniquitate, quæ illis per Dom. Plenipotentarium Palatinum affingitur, vindicabuntur, & ubi etiam patebit, *Constitutionem illam Rupertinam,*

postquam illi in causa successionis Veldentianæ nota suppositionis impacta est, nimum fere & plus quam satis est, *decantatam* esse: quoniam verò in confesso est, renuntiationes filiarum Electoralium in domo Palatina jamdiu defuisse ad mobilia extendi, difficulter comprehendendi potest, quo consilio lubuerit cantilenam dudum explosam, hic iterum Sereniss. Ducissæ Aurelianensi occentare. Solet interdum recurri ad præsumptionem, qua possidens bona Communia, respectu portionis aliorum *jure familiaritatis* possidere censetur, arg. *l. qui jure & ibi Dd. ff. De acquir. vel amitt. possess.* sed ubi de dominio abdicando agitur, quod quis suo jure utens retinere posset, tanquam id quoque solo familiaritatis jure factum esse crederetur, ibi fortior præsumptio militat, *neminem rem suam jactare.*

E X C E P T I O V.

Non existentis communionis inter Sereniss. Ducissam Aurelianensem & Sereniss. Electorem Palatinum.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

DOCENT Germanici Juris Consulti, in supremis Imperii tribunalibus hæreditatis petitionem cum actione familiæ erciscundæ cumulari, si is, qui familiæ erciscundæ judicio agit, hæres esse negetur, ita, ut si controversia hæreditatis illi fieri desinat, familiæ erciscundæ experietur, per *l. 1. §. 1. ff. Famil. ercisc. l. 51. §. 1. ibi: si te heredem esse confiteor, impetrare debeo familia erciscunda judicium. ff. eod. l. 1. §. 2. ibi: si controversiam sibi non faciunt hereditatis, familia erciscunda experiri eos oportebit. ff. si pars hereditatis petatur.* Vid. Rutgeri Ruland. tractat. de Commissariis & Commissionibus Camera Imperialis, part. 3. lib. 6. cap. 6. num. 6.

Hanc normam secuturus Plenipotentarius Aurelianensis, postquam ex præcedentibus actis animadvertisset, Sereniss. Dom. Electoralem Palatinum omnibus actionibus suis testatum fecisse, Sereniss. D. Ducissam Aurelianensem à se pro hærede allodiali Sereniss. Electoris Caroli agnosci, ita, ut etiam creditores hæreditarios ad illam ablegaret; petitionem libelli Arbitrio exhibendi, quam potuit simplicissimè, ad modum concludendi in judiciis familiæ erciscundæ sive dividendæ hæreditatis usitatum aptavit. Non quòd existimaret causam istam publicam cancellis Juris Civilis includendam esse: sed quia observaverat, eosdem Juris Consultos Germanicos actionem familiæ erciscundæ, ob summam divisionis necessitatem, ipsi etiam Juri Gentium adscribere: uti tradit *Justus Mejerus in Collegio Juridico Argentoratensi lib. 10 tit. 2. §. 2. Add. Hahn ad Wesenbecii paratitla Digestorum tit. fam. ercisc. §. 2.* quod præsertim verum est de actione utili familiæ erciscundæ, utpote quæ non ex lege duodecim tabularum, sicut *directa*, sed ex æquitatis interpretatione competit; juxta *Wesenbecium paratit. Digest. tit. Fam. ercisc. §. 4.* Verum enimverò Dom. Plenipotentarius Palatinus negat, familiæ erciscundæ judicium hic admitti posse, quia *nulla Serenissimo Electori cum Serenissima Actrice ex capite successionis hæreditaria, intercedit communio: ubi autem nulla communio, ibi nulla divisio.* Nihil fortius nihilque urgentius foret hac argumentatione, nisi in assumptione tam miserè claudicaret. Concedit Plenipotentarius Aurelianensis, ex capite successionis hæreditariæ non intercedere communionem Serenissimo Electori Palatino cum Serenissimâ Ducissâ Aurelianensi, quoad *hæreditatem ipsam* à Sereniss. Electore Carolo relictam: & hac ratione fatetur, inter eos judicio familiæ erciscundæ locum non esse: ipsa enim hæreditas inter plures hæredes ipso jure divisa censetur, ut proinde judice opus non sit, ad ipsum jus successionis dividendum: sicut arg. *l. 2. §. 1. ff. famil. ercisc.* monet *Pacius in method. Cod. tit. fam. ercisc. §. 5. membr. 3.* sed idem contendit, inter hæc Serenissimas Partes omnino intercedere communionem, quoad *universitatem bonorum* à Sereniss. Electore Carolo relictorum, partim feudalium, partim allodialium, sive liberorum, sive fideicommissi familiæ affectorum. quod quidem sufficit, ut judicium familiæ erciscundæ admittatur; licet non *directum*, tamen *utile*: utpote in quod omnes successionis species, ex quocunque jure sive scripto, sive non scripto veniant, deducuntur, *l. 2. pr. & §. 1. ff. famil. ercisc. l. 24. §. 1. l. 40. ff. eod. l. 4. §. ult. ff. de Fideicommiss. libert.*

libert. in quibus legibus admittitur hoc iudicium inter bonorum possessores, & inter eos quibus restituta est hæreditas: inter hæredem fiduciarium & fideicommissarium: imò & inter eos, quibus bona libertatum conservandarum causâ addicta sunt: & ubi ad aliquem, ex Constitutione Divi Pii arrogatum, quarta defertur: idque ex æquitate, & *ne absurda res sit, ut, quæ peti possint, dividi non possint*: uti habetur *l. 25. §. pen. ff. de hæred. petit.* unde etiam ea quæ directò in hoc iudicium non veniunt, sicut in *deductione fundamentorum Aurelianensi* de hominibus & de peculio castrensi observatum est, veniant tamen in illud per indirectum; si non ut dividantur, saltem ut adjudicentur. *L. 2. §. 2. ff. fam. ercisc. l. 3. l. 4. pr. ff. eod.* D. Lauterbachius in *Compendio Juris lib. 10. tit. 2. §. objectum. ibi: interdum tamen per indirectum in hoc iudicium deducuntur*: &, quem ibidem citat, Georgius Franzkius *Commentario in π. lib. 10. tit. 2. §. 16. & 17.* qui etiam in eodem titulo §. 7. observat, nihil interesse, siue successores inter se sui generis, puta soli hæredes, soli bonorum possessores, soli testamenti, siue cum aliis diversi generis, puta hæres cum bonorum possessore, hæres fiduciarius cum fideicommissario concurrant. Cum igitur Sereniss. Elector Palatinus qualitatem successoris feudalis, & fideicommissarii, in ipsa *responsione* sua. Sereniss. Parenti suo palam attribuat, Sereniss. verò Ducissæ Aurelianensi qualitatem hæredis allodialis, circa universitatem bonorum à Sereniss. Fratre Carolo relictorum, in controversiam neque vocet, amplius, neque vocare possit, inter Serenissimas autem hæc Partes hodie super eo disceptetur, ut secundum Constitutiones Imperii bona feudalia & fideicommissaria, à bonis allodialibus & liberis ejusdem universitatis, separentur, & quæ cuique adjudicanda erunt, eidem, cum præstationibus personalibus adjudicentur, palam est Dom. Plenipotentiarium Palatinum, cum negat *iudicium familia eriscunda hic admitti posse*, idem facere ac si meridiano soli nebulam obduxisset.

EXCEPTIO VI.

Pacti conventi, & juxta illud peractæ solutionis.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

D fulciendam hanc exceptionem producit Dom. Plenipotentiarium Palatinum 1. conventionem cum Dom. de Morouas initam. 2. Ratificationem Sereniss. Ducis & Ducissæ Aurelianensis. 3. Apocham ejusdem Dom. de Morouas. Sed magno inductionis incommodo, quam exinde facere intendit, ac si restitutio Dom. Ducissæ Aurelianensi facienda *omnibus numeris impleta & jamdudum ex integro absoluta* esset, non animadvertit, in his ipsis actibus medium efficax existere, quod totam hanc exceptionem in fumum abire jubet; quando ex illis patescit, conventionem il-

lam & apocham tantum spectare *res ex allodiali hæreditate per Serenitatis suæ Electoralis aulam & Cameram partim consumptas partim verò emptas*: in ratificatione verò suâ Sereniss. Ducem & Ducissam Aurelianensem per expressum sibi reservasse, & protestatos esse, quòd eam interponant, *sine præjudicio suorum jurium, prætensionum & actionum ratione successionis Domini Electoris Caroli ad finis & Fratris sui sibi competentium*. Quo eodem modo etiam antea Sereniss. Partibus suis præcaverat Dom. de Morouas circa designationem sub specie inventarii quorundam mobilium illi extraditorum factam & apocham eidem subscriptam: *itidem scilicet protestando, quòd nomine alte citarum Regiarum Celsitudinum, præfatum inventarium non omnes res ad hæreditatem Electoralem pertinentes, comprehendens, solum pro nuda designatione annotatarum rerum mobilium Electoralium habeatur, & nullatenus concedatur, ut ulteriori prosecutioni, siue petitioni hæreditatis Electoralis, per eandem designationem in minimo præjudicium fieri, sed potius quæcunque jura competentia reservata esse debeant, neque ipsa quietantia ac realiter solum accepta per Dom. Plenipotentiarium mobilia restrictivè extradita, in damnum siue diminutionem ulteriorum jurium per mortem Sereniss. Electoris Palatini Caroli in ipsas Regias Celsitudines devolutorum allegetur vel citari queat*. Cujus Protestationis copia producitur hic sub Num. 2.

EXCEPTIO VII.

Omissa à Sereniss. Dom. Electore hereditatis allodialis.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

ANC exceptionem ad duos Articulos libelli Aurelianensis elidendos adhibere voluit Dom. Plenipotentarius Palatinus : nimirum ut Sereniss. Dom. Electorem liberaret, 1. ab exhibendo inventario. 2. à præstationibus personalibus, ratione nominum & obligationum activarum in hereditate Sereniss. Electoris Caroli, tempore mortis ejus, existentium,

Si operæ pretium esset ostendere, quàm multiplici ratione Sereniss. Elector Palatinus se ingesserit Sereniss. Caroli Electoris hereditati, facile id præstari posset, tum ex actis cum Dom. Executorum testamentariorum Plenipotentiarijs, tum ex ipso etiam *Recessu* Responsioni Palatinæ sub Num. 1. adjuncto. sed his immorari eò minùs attinet, quia onus conficiendi inventarij, quod successor sive feudali, sive fideicommissario incumbit, non in eo fundatur, quòd se hereditati allodiali immiscuerit, sed quòd totius universitatis bonorum à defuncto relictorum, tempore inventarij conficiendi possessor fuerit : sicut in *Fundamentis libelli §. Hinc ad singula capita. & seq.* solidè demonstratum est. Porro autem pro manifesto ludibrio haberi debet, quando Dom. Plenipotentarius Palatinus scribere non veretur, *D. de Morouas copiam non desuisse conficiendi inventaria & descriptiones Sereniss. Caroli Electoris successionis hereditariae.* Cùm inde ab adventu Dn. Abbatis Morel in Aulâ Electorali, usque ad discessum Dn. de Morouas, perpetua hæc contentionis terra inter Mandatarios Aurelianenses & Electorales reciprocata sit, quòd illi res & instrumenta ad noscendam successionem Electoris Caroli necessaria exhiberi sibi plenariè peterent; hi eandem exhibitionem plenariam partim artificiosis technis declinarent, partim apertâ refractione detrectarent : unde qui exculperit, *copiam mandatarijs Aurelianensibus datam esse, inventaria & descriptiones successionis Sereniss. Caroli Electoris conficiendi*, quando illis exhibitio bonorum, & instrumentorum ad illam pertinentium à possessore negata est, illum oportet mirabilem novæ Jurisprudentiæ architectum esse.

Idem planè judicandum est de nominibus juribus actionibus, & prætensionibus Electorali domui competentibus eò tempore, quo Sereniss. Elector Carolus decessit. Postquam enim per quatuor serè integros annos nomine Sereniss. Ducissæ Aurelianensis per ejusdem mandatarios ad aulam Heidelbergensem hujus successionis causâ ablegatos continuâ sollicitatione, & innumeris libellis memorialibus exhibitis obtestationibusque ac protestationibus interpositis efflagitatum est, ut obligationes, registra, rationes; cæteraque ad prosequendas istas prætensiones necessaria instrumenta & literaria documenta ipsis communicarentur, id autem à Sereniss. Dom. Electore Palatino ad belli usque initia protractum est, serum jam fuerit Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem, ad novam implorationem coram Dom. Electore instituendam remittere, cùm per eam ipsam refractionem exhibendi documenta colligendæ successionis allodiali necessaria, adeoque Dom. Ducissæ Aurelianensi cum Dom. Electore Palatino communia, secutamque debitorum hereditariorum depauperationem, hæ prætensiones conversæ sint in præstationes personales, ipsi Dom. Electori incumbentes : ut adeò super ijs in hoc ipso familiæ eriscundæ Arbitrio sit pronuntiandum *juxta L. 16. §. 5. L. 17. L. 22. §. 4. L. 24. pr. ff. famil. erisc. Add.*

L. 9. §. 5. & 6. ff. ad Exhibendum §. 3. & 4. Instit. de Officio Judicis.

EXCEPTIO VIII.

Libelli Generalis, obscuri, irresponsalis, pluris petitione laborantis, & Sanctioni Pacis Ryswicensis contrarij.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

NIMIUM absque dubio sibi arrogat Dom. Plenipotentarius Palatinus, dum Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem ad procedendum juxta regulas rei vindicationi proprias adstringere conatur. Ne erret: nunquam Sereniss. Ducissæ animus fuit singularem actionem instituere; & cum ipsi per jura communia æquè ac per formulam Compromissi Ryswicensis liberum relictum sit, eligere, quo genere actionis experiri vellet, non expectaverat ut nomine Sereniss. Dom. Electoris Palatini genus agendi sibi præscriberetur. Cum igitur intentio libelli propositi eò directæ sit, ut ad plenariam divisionem atque separationem successionis allodialis, quam ipsa in bonis à Sereniss. Fratre suo relictis sibi asserit, à Successione Feudali, quam Sereniss. Dom. Elector Palatinus sibi vindicat, procedatur; non credit sibi metuendum esse ejusdem Plenipotentarius, ut in hac causa libellus generalis rejiciatur. Produxit in *Fundamentis libelli* suffragium Dn. And. teri, quia ejus doctrinam ad praxin Illustrissimi Consilii Imperialis Aulici, cujus dignissimus Assessor existit, accommodatam non dubitat: Nunc addit ex Camera Imperiali *Andream Gaill*, qui in *Observationibus Practicis ad processum judicarium Imperialis Camera pertinentibus lib. 1. Obs. 68. §. 8.* itidem scribit: Porro scire oportet differentiam esse inter judicium universale, & generale: quòd videlicet in judicio universali, neque in libello, neque in processu causa, nec etiam in ipsa sententia necesse sit experiri res: in generali verò judicio, licet libellus generalis admittatur, tamen lite contestatæ res exprimi debeant. Cui adjicit, quod docet Dom. Obrechtus de *Formandis libellis cap. 11. §. 43. & seq.* In utraque actione in personam & in rem, diligenter actor inspicere debet, an actio illa universalis sit, an generalis, an specialis. Universalis actio dicitur, quia hereditatem persequimur: quia ut hereditas est successio in universam jus, quod defunctus habuit, ita placuit Juris-Consultis actionem inde competentem universalem appellari. Hujus generis sunt quatuor: petitio hereditatis: actio familia erciscunda: actio ex testamento: & actio qua datur ex empto, quoties tota hereditas vendita est. Et in his indistinctis rebus, facti species narratur, & tantum bonorum ejus, de cujus hereditate agitur, tradendorum, vel dividendorum fit mentio. Quod etiam applicat ad eum qui partem hereditatis petit, cap. eod. §. 74. In universali actione non opus est res singulas in petitione exprimere, sed hereditatem petere sufficit: nam quia in hac hereditatem, universum quiddam, petimus: satis est res in petitione communi omnium nomine denotasse. An hoc semper verum est? minime: sed si actor in solidum est heres: non item, si ex aliqua se parte heredem contendit. Tum enim petit partem, ex qua se heredem esse dicit. Nihilominus hac ipsa petitio adhuc est universalis: quia exigit partem ex universa hereditate, non singulas hereditatis res.

Fatendum quidem est Dom. Gaill. in eadem observatione consilium dare, quod etsi in judicio universali, puta, petitionis hereditatis generalis petitio libelli sufficiat, hoc pacto, peto à te hereditatem Sempronii, quia sum ejus heres, ita ut non sit necesse specificare, & designare res hereditarias: tamen eruditus & exercitatus advocatus clientem suum instruere, eique consulere debeat, ut eodem libello, vel aliis articulis specificè complectatur & designet res hereditarias, quid nimirum quantumque in hereditate defuncti sit, vel tempore mortis fuerit, easque una cum causa principali, simultaneo quodam processu, in termino probatorio probet: hoc enim fieri posse: cum liquidatio bonorum dicatur accessoria ad causam hereditatis petitionis: imò eadem causa cum hereditatis petitione. Sed I. hic non quaeritur, quid consilii, sed quid juris sit. II. Non agitur de laude eruditi perique advocati aucupandâ, sed de tuendâ causâ; & asserendis, non liquidandis Serenissimæ Partis prætensionibus. III. Consilium hoc intelligendum est cæteris paribus, locumque tum demum haberet, si præsumtio juris staret contra Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem, ita ut

illi probandum incumberet, quænam, inter bona à Sereniss. defuncto relicta, sint allodialia: jam autem præsumtio juris stat contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum, eique probandum incumbit quænam inter eadem bona sint feudalia. IV. Etiam in actionibus singularibus admittitur incerta petitio, quando iusta causa lubet: sic enim in terminis habet, *L. 76. §. 1. ff. de Rei vindicatione: Incerta partis vindicatio datur, si iusta causa interveniat. Iusta autem causa esse potest, si fortè Legi Falcidia locus sit in testamento, propter incertam detractionem ex legatis, qua vix apud judicem examinatur: iustam enim ignorantiam habet legatarius, cui homo legatus est, quotam partem vindicare debeat. itaque talis dabitur actio: eadem & de cæteris rebus intelligemus.* Si hæc in rei vindicatione admittuntur, quantò facilius admittenda erunt in familiæ eriscundæ judicio? & si ignorantia legatarij propter incertam detractionem ex legatis iusta est, quanto iustior erit Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis ignorantia, si compertum esse sibi neget, quantum de hæreditate fraternâ, feudorum aut fideicommissi nomine, quæ ambo facti sunt, detrahendum sit? Nam quod in *Responsione Palatina* objicitur, *Mandatarium ejus rationes & instrumenta Palatina satis abundèque perlustrasse*; id non nisi de parte aliqua rationum & instrumentorum, nec de Originalibus, sed tantum de copiis & apographis verum est: ut adeo perfecta liquidatio ab eâ exigi non possit: quæ econtra Sereniss. Dom. Electori Palatino, uti de jure incumbit, ita facillima foret, si, quam præter meritum Sereniss. Dom. Ducissæ imputat, judicii protelationem effugere vellet, cum Originalia successionis Electoralis documenta semper in suâ potestate habuerit & adhuc habeat omnia: quæ, sicut ex *Annalibus Archivi Palatini & ejusdem repertoriis* convinci potest, plenissimè demonstrant naturam bonorum in successionem Electorali comprehensorum, ita ut nihil desit, quod ad faciendam in instanti exactam liquidationem requiri possit: quam Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis sponte ac lubenter in se susceptura fuisset, si pro suâ parte Dom. Elector præscripto juri circa talium documentorum exhibitionem satisfacere voluisset, quod apud *Math. Wesenbecium in paratitlis pandectarum l. 10. tit. 2.* in hunc modum refertur: *quia non solet convenire inter heredes penes quem tabule, cautiones, instrumenta, pendente judicio familiæ eriscunda custodiri debeant: ideo curare debet judex, ut apud eum maneant, qui majore ex parte heres sit, cæteri descripta recognitæque habeant: cautione tamen interposita, ut, cum res exegerit, ipsæ authentica tabule exhibeantur.* Si secundum hanc normam, & juxta ductum prælatorum *Annalium & Repertiorum Archivi Palatini* Sereniss. Dom. Elector liquidationi faciendæ opitulatrices manus præbere vellet, facillimum foret productis investituris & reversalibus feudorum Regalium, testamentis & pactis prætensam primogenituram & fideicommissum familiæ inducentibus, instrumentis emptionum, donationum, contractuum emphyteuticorum, censiticorum, hypothecariorum, denique registris & rationibus feudorum consolidatorum, bonorum confiscatorum Ecclesiasticorumque in secularem usum convertorum &c. separationem de qua in hoc arbitrio agitur bonorum feudalium ab allodialibus, fideicommissariorumque à liberis instituire atque perficere, adeoque *obscuritatem & irresponsalitatem* libello Aurelianensi attributam tollere, & Serenissimis atque Potentissimis Dominis Arbitris eorumque Nobilissimis Dominis Delegatis Plenipotentariis facultatem occasionemque suppeditare, certam sententiam secundum formulam à *Dn. Gaill.* præscriptam pronuntiandi. Apud quos etiam per se evanescerent, si quæ inessent libello Aurelianensi, ratione *plus petitionis* aut alterius cujusdam *ineptitudinis* vitia: ita ut in iis exagitandis Dom. Plenipotentarius Palatinus frustraneam operam posuerit. Tales enim exceptiones sunt juris positivi, non concernentes neque personarum neque causarum merita: & in privatis etiam judiciis hoc tantum, instantiam perimendo efficiunt, ut acta illius litis circumducantur, non etiam ut ipsa causa, sive effectus pereat, docente *Dom. Benedicto Carpzovio in Responsis lib. 3. tit. 4. Resp. 36.* in causis verò publicis, quæ apud habentes summam potestatem agitantur, locum planè non habent; quia ut tradit etiam *Dom. Gaill. lib. 1. obs. 66.* *Summi Principes possunt judicare ex processu nullo ratione ineptitudinis libelli, & rejectis ambagibus veritatem sequi, adeoque aequitatem non scriptam præferre juris scripti rigori:* ubi etiam id extendit ad Consilium Principis & eos qui Principem repræsentant: quin & *ejusdem lib. obs. 42.* ad Cameram Imperialem. Unde etiam corrui cavillatio quam de *clausula addendi* Dom. Plenipotentario Palatino necere placuit: ac si *contraria* esset *Pacis Rysovicensis Sanctioni.* Nam sicut clausulæ illæ consuetæ, *salvo jure addendi, minuendi, corrigendi & mutandi,* juxta admonitionem *D. Vmmii de Processu disp. 6. thes. 12.* non magnum effectum producunt, & stylo potius Curia indulgentur: utpote cum potestas mutandi pendeat à legis vel judicis arbitrio;

atque

atque etiam constet, de his tantum rebus & rationibus & controversiis arbitrum judicare posse, quæ ab initio fuissent inter eos, qui compromiserunt, non quæ postea supervenerunt, *l. 46. ff. de Recept. & qui arbitr. recep.* ita si pendente arbitrio Serenissimus Dominus Elector Palatinus rei alicujus ad hæreditatem allodiamalem pertinentis possessionem adsumeret, quam ante exhibitum libellum nondum possidebat; vel Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensis rei vel juris hujusmodi notitiam consequeretur, quam hætenus ignorabat, non impediret haud dubiè *Compromissi Ryswicensis Sanctio*, qua *integram prætensionum suarum seu petitionum designationem in primo legali & peremptorio termino exhibere* jubetur, sed quæ ad impossibile obligare, vel juris & æquitatis naturalis interpretationem excludere neque voluit neque potuit, quò minùs ejusmodi res adhuc dum in arbitrium deduceret: de priori casu loquitur *L. 41. pr. ff. de hered. petit. Si, quo tempore conveniebatur, possessor hæreditatis pauciores res possidebat, deinde aliarum quoque rerum possessionem adsumpsit, eas quoque victus restituere debet; sive ante acceptum judicium, sive postea acquisierit possessionem.* Ad posteriorem pertinet *§. 17. Instit. de Actionibus. Si quis aliud pro alio intenderit, nihil eum periclitari placet; sed in eodem judicio, cognita veritate, errorem suum corrigere ei permittitur.* In hisce autem omnibus considerare debuit Dom. Plenipotentarius Palatinus, in ijs casibus, in quibus libellus generalis non admittitur, etiam exceptiones generales non admitti: & inprimis in *secundo legali & peremptorio* itidem termino sibi incubuisse, non ut nudam & simplicem *responsionem* ad libellum Aurelianensem, sed ut *fundamentorum* Palatinorum *deductionem* exhiberet. *Turpe est Doctori, cum culpa redarguit ipsum.*

DILUCIDATIONES

QUÆDAM

Ad ulteriorem Assertionem Fundamentorum Libelli Aurelianensis pertinentes.

UONIAM autem Dom. Plenipotentarius Palatinus sanctionis compromissi Ryswicensis adeò levem rationem habuit, ut *fundamentorum* Serenissimæ partis suæ perfunctoriam saltem recensionem instituerit, ea verò in elapso proximè legali termino neque produxerit; dolet quidem, Plenipotentarius Aurelianensis facultatem sibi præreptam esse respondendi in hoc termino ad *deductionem*, quæ nondum exhibita est: sed & eandem Sereniss. Parti suæ ad respondendum, sive in prorogato, sive in quocunque alio termino, quandocunque *deductio* illa exhibebitur, iterum uti superius productâ protestatione fecit, per expressum reservat. Caterum ut ostendat, quantò majori religione Serenissima Dom. Ducissa Aurelianensis tam erga Arbitrium, quam erga sanctionem Compromissi Ryswicensis affecta sit, & quantam habeat causæ suæ fiduciam; adjiciet hîc *dilucidationes quasdam* circa tria potissimum capita: scilicet, I. Circa naturam bonorum à lineæ Rudolphinæ Principibus, Electoribus & Comitibus Palatinis possessorum. II. Circa acquisitiones ab eâdem lineâ factas. III. Circa conditionem filiarum in eâdem lineâ existentium. Sub repetitâ tamen protestatione, illas neque pro *responsione ad fundamenta* Palatina, utpote quæ *deducta* nondum sunt, neque pro *liquidatione* ad quam præcipuè Dom. Elector Palatinus contribuere debet, atque ex suâ parte, tamquam possessor Originalium documentorum, concurrere, habendas esse.

U

DILU.

D I L U C I D A T I O I.

Circa naturam honorum à Principibus Electoribus atque Comitibus Palatinis Rudolphina linea possessorum.

ANNOTATUM est in fundamentis libelli Aurelianensis §. Neque superfluum tamen fuerit. ex Marquardo Frehero Consiliario Electorali Palatino, & illius domus consuetudinum ac jurium, præcipuè lineæ Rudolphinæ, valdè gnaro, habere Principes Electores præter Principatus suos principales, quorum virtute Electoratum gerunt, etiam alias ditiones, hæreditarias magis, quàm Electorales. Hoc autem in Familiâ Palatinâ maximè locum habere, sequentia exempla probant.

Anno 1331. Rudolphus cognomento cæcus, Elector profitetur literis suis, se cum Carissimo Fratre suo Roberto, Comite Palatino Rheni & Bavariæ Duce, & cum Roberto nepote suo, filio Ducis Adolphi etiam Comitis Palatini Rheni Ducisque Bavariæ, divisionem eorum dominiorum, quæ ad utramque Rheni ripam sita sunt, inivisse; & utrumque Robertum, quæ sequuntur, in partes & portiones accepisse: nempe *Heidelberg arcem & civitatem superius castrum de Tilberg, castrum ad Stolz, nec, Oberkem, Landzee, Stemberg, Killespac, Wesseloeh, Nustoch, Rorbach, Bergheim, Mullenheim, Eppelich, Blangstatt, Offersheim, Walsdorff, Sickenheim, Mannheim, Monasterium Schönauense, Nunemburg, Monasterium Brouckheimense, Kochem, Blicherhurst, Hardam, Alsey, Leydensels, Stromberg, Fürstenberg, Rickenstein, Bacharach, Diebach, Rimbolle, Lammersheim, Kemtal, Walstatt, Heidesheim, Legen, Hohensackenheim, Grossensackenheim, Scharr & Hundoffen*, cum omnibus pertinentiis & dependentiis, ideoque velle se & statuere omnibus suis officiariis &c. ut dictis fratri & nepoti Roberto, Juramentum fidelitatis fidemque & homagium præstent, Illósque ut veros & naturales dominos agnoscant & revereantur &c.

Anno 1378. Robertus Senior, Elector, Robertus junior, & Robertus præjunior fatentur literis suis, in honorem & utilitatem Palatinatûs, nec non ut deinceps & in perpetuum Comes Palatinus, qui quoque tempore erit, & Palatinatus ipse eò melius hominibus ad illum pertinentibus contentus esse possit, convenisse & pactos esse unanimiter, propriè, & in perpetuum, pro se & hæredibus suis Comitibus Palatinis Rheni, de observando statuto & ordinatione sequenti: Nimirum quòd *castrum dictum Staleck, & Bacharach, vallis Stege, Stalberg, Kaub, arces Pfalzgraffenstein, & Fürstenberg, vallis Diepach, & Manepach, Saurbourg, Alzey, castrum & civitas, Urbes Neustatt, Wolffsberg, Mannheim, Weinheim, castrum & civitas, Lindensels castrum, burgum, & civitas, castrum utrumque supra Heidelberg, cum civitate, Dilsberg castrum & civitas, Urbes Amberg, Waldec, Kemnat, Helfenberg, Hauensbourg, Murach castrum, Napurg & Ruden* cum omnibus suis pertinentiis, in perpetuum apud ipsorum hæredes, qui Comites Palatini erunt, manere debebunt, ita ut nulli unquam hæredum suorum qui Comites Palatini erunt, liceat ea conjunctim vel separatim vendere, oppignorare, hypothecæ loco dare, permutare, alienare sive per dispositiones pro animâ, sive titulo vidui, dotalitii pro filiabus aut uxoribus, vel quovis alio modo.

Anno 1401. Robertus Rex Romanorum & Ludovicus filius ejus primogenitus literarum suarum tenore agnoscunt, se Blanchiæ filiæ Henrici Angliæ Regis, Ludovici prædicti Conjugi, donatione propter nuptias donasse castra sua subscripta, videlicet *castrum Gernersheim cum oppido murato illi annexo nec non villas suas, Belheim, Sundern, Horde, Werde Erlebach, Steinvweiler, Ochtersheim, Knutelsheim, Rombach, Bullenheim, Klingen, Inslingen, Godermstein, Sebeltinguen, Birckvweiler, Zeynsken, Wechvweiler, & Collenbach*: Insuper *castrum Neuenbourg, cum oppido annexo, & cum villa Weiler, castrum etiam in Hagenbach, cum oppido murato annexo, ac villas, Berth, Dittenheim, Pfortz & Forbach, cum telloneis tam in aqua quàm in terra, ac hominibus villarum præscriptarum, piscariis, forestis, pratis, decimis, nemoribus, & cæteris juribus & proventibus, ad dicta sua castra ac villas quomodocunque pertinentibus, nullo excepto. decimam præterea nostram*
vina.

vinariam in villa dorenheim, prope oppidum Wachenheim, ac ejus districtu, item triginta plaustra seu carratas albi vini de villa Leimheim & ipsius districtu, nec non villam suam Necheram cum suis etiam juribus quibuscumque. Quibus omnibus præfata Domina Blanchia, nomine & jure donationis propter nuptias, liberè, & pacificè gaudebit & fruetur per totam vitam suam, & post mortem, ejus liberi de corpore suo ac prædicti Ludovici, nati, absque reclamatione, vel impedimento cujuscunque suorum, hæredum vel successorum, vel ab eis causam habentium.

Anno 1410. Facta est divisio inter quatuor filios Roberti Romanorum Regis, quam Plenipotentarius Aurelianensis produxit inter adjuncta libelli sui fundamentis subjecta sub N. VI.

Anno 1448. Postquam obitu Christophori divitis Regis Sueciæ & Daniæ, linea Joannis secundogeniti ex quatuor prædictis Roberti Romanorum Regis filiis extincta esset, Stephanus & Otto patruus ejus *hereditatem ab illo relictam* inter se diviserunt, excluso consobrino ejusdem Ludovico, Ludovici Barbatii filio, & expulso primogenitura, quo iste nitebatur, jure. Eodemque anno Stephanus *partem suam* Ottoni Fratri vendidit. In instrumento venditionis Stephanus notum facit, quod, *cum ipse & Otto Frater præfatus Christophoro in ea omnia jura, regiones, subditos, quos post patrem suum Ducem Joannem hereditario jure possederat, successerint*, pro dimidia quisque parte, in majorem utilitatem suam *suarumque ditionum hereditariarum*, vendiderit & cesserit prædicto fratri suo Ottoni *ipsiusque hæredibus* generaliter prædictas omnes regiones, ditiones, jura & pertinentias, prout jure hereditario ad ipsum pervenerant, pro se & suis hæredibus, eo modo, quo vera, firma & irrevocabilis venditio fieri debet, idque mediante summâ nonaginta sex millium florenorum.

Anno 1499. defecit morte Ottonis II. linea Ottonis quartogeniti ex præfatis Roberti Romanorum Regis filiis. Possessionem omnium ditionum ab eo relictarum apprehendit Philippus Ingenuus, Elector, nixus *donatione inter vivos ab Ottone sibi facta*: nam cum Alexander Veldentia dux tertiam partem istius hereditatis peteret, regessit illi Philippus, *Ottonem tanquam liberum Imperii de bonis suis ad libitum disponere potuisse*, sibi que adhuc viventem, per modum conventionis, terras & ditiones bonæque sua voluntariè dedisse, quæ cum ære alieno oneratae essent, se ad liberandas illas usque ad centum milia florenorum expendisse. Quod cum exhibitis instrumentis probasset, renunciavit Dux Alexander prætensionem suam in eam hereditatem ejusque partem, litemque super ea motam penitus abolevit.

Anno 1506. Philippus iste Elector testamentum condidit, in quo inter alia statuit, quod filius ejus Primogenitus, juxta *consuetudinem Palatinatus*, debeat esse Sacri Romani Imperii Elector, eique *liberè dimitti*, atque concedi *omnia, quæ à majoribus suis ad Electoratum annexa & adscripta sunt*. In cætera verò territoria, provincias, & ditiones suas, instituit sibi *heredes conjunctim eundem Ludovicum & Fridericum* itidem filium suum, ut ea pro indiviso possideant: reservans tamen sibi facultatem dividendi inter eos eadem territoria, si in communione permanere noluerint, arbitròsque certos nominans, qui *aqualibus portionibus* ea inter illos partiantur, si fortè ipse ante obitum suum eam divisionem facere omisisset.

Anno 1508. mortuo Philippo Electore, filii ejus prædicti Ludovicus & Fridericus pacto inito sanxerunt, quod Ludovicus & ejusdem in Electoratu successores habere debeant, & retinere omnes *præfecturas, arces & urbes cum suis appertinentiis, sicut illa in fraternâ divisione inter Regis Roberti filios facta per septem arbitros tunc temporis Electoratus annexa & ad illum devincta sunt, nempe arcem Staleck, &c.* instituitur deinde enumeratio illarum præfecturarum arcium & urbium, planè prout in dictâ divisione inter filios Roberti anno 1410. factâ recensentur: Ac porro addit Ludovicus, quoniam sibi suisque hæredibus præterea obveniet, *quinta pars Comitatus hereditarii Spanheimensis ad Creuzenacum spectantis & oppignoratio Strada Montana*, ita inter eos convenisse, quod ea Dux Fridericus Duci Ludovico ejusque hæredibus concesserit, & si oppignorationem Strada Montana Dux Ludovicus Duci Friderico relinquat, quod hic eidem ejusque hæredibus in compensationem dare debeat alias urbes & arces ex his, quas pater ipsorum iis reliquit, *sive feudales, sive allodiales, sive oppignorate*. In sequentibus pacti hujus articulis, ubi de divisione inter eos faciendâ & de recuperandis, quæ alienata, reluendisque, quæ oppignorate fuerant, agitur, iterum repetitur quod apud Ludovicum ejusque in Electoratu successores

ea permanere debeant, quæ in divisione de anno 1410. Electoratus annexa sunt, ceteræ verò ditiones in æquales partes inter ipsos & ipsorum hæredes dividi.

Anno 1546. Comites Palatini Joannes & Wolfgangus, qui tum lineæ Simmerensis & lineæ Neoburgicæ, sive Bipontinæ veteris, capita erant, pactum successorium concluderunt, quòd, si contigerit Electoratum Palatinum vacare, tum ipsi & tota utriusque ducalis linea junctis simul viribus conari debeant, ut ad eos non tantum prædictus Electoratus, sed etiam ditiones & regiones hereditariæ, Erbland, in eorum manus deveniant; quod si obtinuerint, duas æquales partes esse faciendas, quarum una ad hanc, altera ad alteram lineam pertinebit, Electoratus scilicet cum iis, quæ ipsi unita & annexa sunt, ad unam lineam, regiones verò & ditiones hereditariæ ad alteram, quæ si valore Electoratum non æquabunt, id quod deest, à lineâ, quæ Electoratum possidet, aliunde compensabitur.

Anno 1553. perscriptum est instrumentum donationis, cujus titulò Elector Otto Henricus in Wolfgangum Bipontinum contulit ducatum Neoburgicum utpote de quo tanquam de ditione hereditariâ bonoque materno & proprio libera ipsi dispositio competeret, itemque tria oppida Sulzbach, & dimidiam partem in Barckstein, quæ Status provinciales Ducatus Neoburgici Electori Friderico pro summâ centum millium florenorum vendiderant.

Cum Anno 1586. Fridericus tertius Elector testamento & codicillis conditis disposuisset, quænam post obitum suum ditiones de ditionibus hereditariis ad filium secundogenitum Joannem Casimirum pervenire deberent, & postea successor ejus in Electoratu circa earum restitutionem moras neceret; Prædictus Joannes Casimirus Fratri suo Ludovico Anno 1577. solenniter declarari fecit, quòd in casu ulterioris refragationis jus sibi competat, cum illo de dividendis æqualiter à patre relictis tam mobilibus bonis, quàm immobilibus, quæ Electoratus unita & connexa non sunt, judicio familia eriscunda experiundi, additâ specificâ designatione locorum & ditionum quæ Electoratus unita sunt, ex divisione inter quatuor filios Roberti Regis A. 1410. factâ, & cetera, quæ Elector possidebat, tanquam hereditaria & divisioni secundum consuetudinem domus Palatina, subjecta, in partitionem deduci debere contendens.

Anno 1602. Fridericus IV. Elector testamento condito successorem in Electoratu & ejus appertinentijs nominavit Fridericum V. filium suum majorem natu, eumque etiam in ceteris principatibus suis, Comitibus & ditionibus, bonisque tam mobilibus quàm immobilibus, tam feudalibus quàm allodialibus, hæredem instituit, excepto Principatu Simmerensi, de quo ordinavit, quòd hereditariè obvenire deberet alteri filio suo Mauritio Christiano, qualiter illum antea possedit Dux Richardus, item Lautern, Neustatt, Böckelheim, eorumque omnes appertinentiæ ac jura, prout illa possedit dux Joannes Casimirus.

Anno 1610. cum prædictus Mauritius Christianus in vivis amplius non esset, in locum ejus substituit idem Fridericus IV. filium suum tum secundogenitum Ludovicum Philippum, ut illi scilicet pro parte suâ hereditariâ obveniret Principatus Simmerensis, itemque urbes & præfecturæ Lautern, Creuzenach, Kirchberg, Böckelheim, Bohlanden, Stromberg, Wolffstein, & Rockenhausen, omniâque ad easdem pertinentia jura & onera, qualiter hereditatis delatæ tempore invenirentur.

D I L U C I D A T I O II.

Circa acquisitiones à Comitibus Palatinis factas, adeoque Titulos, quibus ditiones suas hætenus possederunt.

BSERVANT Historici Germanici, intra quadringentos aut circiter annos, omnes ditiones, provincias, urbes, oppida atque arces, quas circa Rhenum in utraque ripa possident Comites Palatini, vel emptionis, vel donationis, vel institutionis hereditariæ, vel alio quovis acquirendi dominiij titulò, belli etiam & matrimonij jure ad eos pervenisse: Multi etiam inter eos specialiter recensent, quo tempore, quove modo, jure aut titulo unamquamque ditionem illi comparaverint, uti fecerunt, præter alios multos, Munsterus, Irenicus, Sprengerus, Imhoff, Spenerus, & novissimè Tolnerus. Quæ res quia non parum adjumenti aliquando datura est liquida-

tionè

tioni instituendæ, quando nimirum Sereniss. Electori Palatino illam facere, vel idonea ad illam faciendam subsidia & documenta subministrare sive injunctum, sive sponte visum, fuerit; Plenipotentarius Aurelianensis ea, quæ de hisce sive modis sive titulis acquisitionum Palatarum comperire potuit, in *peculiarem consignationem* retulit, quam hic, præviâ tamen superius factâ & iteratâ protestatione, adjungit sub N. 3.

DILUCIDATIO III.

Circa conditionem filiarum in Domo Palatina.

IN tradendo modo ac ratione, quâ Comitatus Palatinus ad familiam, quæ hodie illum possidet, pervenit, hic à Genealogiarum scriptoribus ordo servatur:

HENRICUS COMES PALATINUS RHENI.

IRMGARDIS COMITISSA PALATINA RHENI, uxor Conradi Ducis Francorum.

ELISABETHA C. PALATINA RHENI, uxor Conradi Ducis Suevorum.

AGNES C. PALATINA, uxor Henrici Junioris Ducis Saxoniz.

AGNES COMITISSA PALATINA, uxor Ottonis Illustris.

Ab hoc Ottone descendunt hodierni Comites Palatini. De illo autem ita scribit *Andreas Ratisbonensis*: Otto hic filiam Henrici Palatini Rheni, uxorem duxit, & Principatum ejus obtinens, *Heidelberck* & omnia ipsius hæreditariè possedit. Et *Trithemius in Genealogia Bavarica*: iste Otto, inquit, Comitatum Palatinum Rheni, Heidelberg, cùmque ad eam pertinentibus cum uxore in possessionem suscepit.

Anno 1189. Philippus Archiepiscopus Coloniensis castrum Stahelecke & advocatiam in Bacharach cum aliis, quæ Conradus Comes Palatinus Rheni in beneficio tenuit, ipsi, ut *litera investitura* habent, & ejus jugali, Domina Irmengardi, ejusque filia Agneti jure feudali concessit.

Anno 1421. Ludovicus Elector Palatinus condito testamento ordinavit, ut uxor ejus Mechtildis, præter urbes, arces, pagos & ditiones, quas illi antea pro viduo, & in securitatem dotis dedit, habere debeat duos illos *Turonenses Manhemii*, & duos *Germershemii* & præterea oppignorationes in *Offenheim, Wimpfen, Schvvarzach, Stolzeneck, Dornkein*, & *Fridelsheim*: & si post obitum ejus, filium suum Robertum contingeret absque filiis è corpore suo procreatis decedere, reliquis à se & præfatâ uxore sua filiabus, illæ filia hæreditate debebunt omnes illas arces, ditiones, viduum, & oppignorationes.

Anno 1437. mortuo Joanne Comite Spanheimensi, ultra quintam partem hujus Comitatus, quam Elisabetha filia ejus, Roberto Pipano, Roberti Regis Rom. filio nupta domui Palatinæ intulerat, reliquæ Comitatus partes divisæ sunt inter Mechtildem & Loretam sorores ejus, quarum illa nupta est Marchioni Badensi, hæc Henrico Comiti Veldentia, cujus neptis Anna, Stephano Comiti Palatino in matrimonium collocata, illum tum partis suæ in Comitatu Spanheimensi, tum Comitatus Veldentia Comitem fecit.

Anno 1445. Amalia Principissa Palatina, Ottonis Mosbacensis filia, renuntiavit omnibus paternis ditionibus, maternæque successioni, reservato tamen omni jure suo, si patrem suum contingeret absque hæredibus masculis decedere, in specie, relucendi castra *Ozberg, Umstatt, Habizheim*.

Anno 1544. Dux Wolfgangus requisivit feuda ab Ecclesia Trevirensi dependentia, pro se & Roberto patruo suo, ut illos Archiepiscopus Trevirensis investire non dedignetur, uti & amborum hæredes masculos ex amborum corporibus procreatos, hisque deficientibus, majorem natu filiam; filiabus autem deficientibus, fratrem natu majorem, & fratrem deficiente sororem; & eorum unumquemque pro se & hæredibus suis, ab corpore suo progenitis, prout jura & natura prædictorum feudorum expostulant.

Anno 1551. Helena Joannis Ducis Simmerensis filia renuntiavit successioni in Ducatum Simmerensem & in omnes ditiones & territoria à parente suo possessa, vel possidenda, feudalitæ & allodialitæ, uti & omni hæreditati paternæ, maternæ & fraternæ, quamdiu mascula

scula proles à parente suo progenita supererit, reservatque sibi in eadem omne jus suum, in eum casum, si de lineâ parentis sui nulla amplius proles legitima mascula superesset.

Anno 1558. Elisabeth Friderici Comitis Palatini filia renunciavit successioni in omnia bona paterna, materna, fraterna & sororia, idque in favorem patris sui ejusque hæredum masculorum, reservans sibi jus succedendi in hæreditatem clenodiorum, supellectilis argenteæ, omniumque cæterorum bonorum mobilium, si parentem suum ejusque filios decedere contingeret, nullis relictis liberis masculis de corpore illorum descendens.

Anno 1560. Dorothea Susanna Friderici III. Electoris Palatini filia renunciavit juri in omnem successionem præsentem & futuram, paternam, maternam, fraternam, sororiam, omnemque aliam, tam in rebus mobilibus quam in rebus immobilibus, quamdiu mascula stirps de domo Palatina & Bavarica supererit.

Anno 1579. Anna Maria Ludovici Electoris Palatini filia eodem, quo præcedens modo renunciavit, nisi quod sibi reservavit ea, quæ sibi à patre vel matre testamento legabuntur.

Anno 1612. Louysa Friderici IV. Electoris Palatini filia etiam renunciavit præcedenti modo, reservans tamen sibi successionem omnium mobilium, si fratres suos & illorum filios contingeret absque descendens legitimis hæredibus de ipsorum corpore natus masculi generis decedere, uti & ea, quæ ipsi testamento vel alio modo legarentur.

A P P L I C A T I O

Deductionis, assertionis, & dilucidationis fundamentorum libelli Aurelianensis, ad quaestiones juris, ex præsentis casu resultantes.

Q U Æ S T I O I.

N prætensiones sive petitiones Serenissima Ducissa Aurelianensis destruantur per Constitutiones Imperij?

Tales allegantur in *Iustitiâ Cause Palatinae Romæ ostensa*, & in alijs scriptis Palatinis, *Aurea Bulla Caroli IV. Bulla Sigismundi, Imperatorum, & Instrumentum Pacis Westphalicæ.*

In *Aurea Bulla Caroli IV. cap. 7. §. 2.* dicitur, quod Electores seculares habeant vocem in electione, *virtute principatum suorum.* Idem repetitur in *cap. 20.* additurque, unumquemque *Principatum* prædictorum cum jure & voce electionis ac officio, cæterisque omnibus dignitatibus, *juribus & pertinentijs* ita perseverare debere, & esse *unitum indivisibiliter & conjunctum*, quod *possessor principatus* cujuslibet, etiam juris, vocis, officij, dignitatis & *pertinentiarum omnium ad illum spectantium*, quietâ debeat, & liberâ possessione gaudere, nec aliquid *premissorum* ab altero, cum sint & esse debeant *inseparabilia, dividi*, vel ullo tempore debeant *separari*: annullatis quæ contrâ attentari ullo modo contigerit. in *cap. 25. §. 1.* de divisibilitate Electoratum porro sancitur, quod hi *principatus*, & inter eos *Comitatus Palatinus Rheni*, ejusdemque *terra, districtus, homagia, vasallagia, & alia quavis ad ipsa spectantia*, scindi, dividi, seu quavis conditione *dimembrari* non debeant, sed in suâ perfectâ integritate perpetuò maneant.

Sed I. Respondet Nicolaus Betsius de *Pactis Familiarum illustrium cap. 8. pag. 360.* hæc prudenter equidem à Carolo IV. circa *Electorum* seculares statuta esse, hanc verò *Constitutionem ad alias provincias Electoratus non incorporatas* haud extendi. & *cap. 9. p. 605.* „Sanctionem *Aureæ Bullæ*, inquit, ad præcavenda futura dissidia inter filios Electorum, „& eorum agnatos, propter generalem Germaniæ consuetudinem in divisione dignitatum Regalium introductam, factam fuisse existimo, & ipsa verba id non obscure significent. Neque illa sanctio generaliter ad omnia bona Electorum, quæ alio, quam Electora-

„ Electoratus titulus possident, extenditur, ut divisiones inter Electorum liberos in alijs bonis
„ facta, clare ostendunt.

II. Interpretes Aureæ Bullæ eandem distinctionem sollicitè observant, in quaestioni-
bus, de primogeniturâ in Electoribus introductâ, de testamentaria Electorum tutela, de
divisibilitate Electoratum. Videatur Dom. Limnaeus in observationibus ad Auream Bul-
„ lam Caroli IV. cap. 7. §. 2. obs. 24. & obs. 38. itemque ad cap. 20. obs. 5. ubi ait: quæ terræ ad
„ singulos principatus Electorales propriè pertineant, ex literis investiturarum peti debet.
„ Nullus verò Electorum est, qui non prater Electoratum alia etiam ab Imperio feuda te-
„ neat, & proinde considerari debeat diverso respectu. Feuda hæc cum Electoratu non
„ semper sunt unita, sed separata, licet illa & hunc, unus idemque teneat. Denique ad
„ cap. 25. §. 2. obs. 4. scribit: diversa sunt bona, & territoria, quæ Electores tenent: alia e-
„ nim sunt illa, quibus ab antiquo inhæsit dignitas & jus Electorale: alia quæ cum his po-
„ stea fuerunt unita: & iterum alia, quæ non unita sed adhuc separata sunt. Prima illa &
„ secunda non possunt inter Electorum liberos dividi; tertia divisionem admittunt.

II. In quo statu fuerit Comitatus Palatinus, quando dignitas & jus Electorale illi adha-
rere cœpit, satis constat ex Marquardi Freheri Originibus Palatinis; de tempore Aureæ
Bullæ testari potest instrumentum divisionis anno 1353. ipso Carolo IV. conciliante factæ
inter Robertum Seniore & Robertum Juniorem. Quæ verò illi postea unita sint, & ad
postrema usque tempora unita permanerint, probatur ex documentis de Annis 1378. 1410.
&c. supra & in deductione fundamentorum citatis: tandem quænam ab eodem principatu
Electorali, quatenus Electoralis est, separata fuerint, ostenditur divisionibus, separationi-
bus, dismembrationibus, dispositionibus penè infinitis. Sed & ipsæ acquisitiones post con-
stitutos Electoratus Palatini limites, à Comitibus Palatinis factæ, pro separata natura ditio-
num acquisitarum militant. Unio enim & incorporatio, cum facti sit, non præsumitur,
sed probanda est.

„ Inter Bullas Sigismundi Imperatoris potissima, imò quoad hanc materiam, unica est
„ illa de Anno 1418. In ea sancitur, quòd jus, vox, dignitas & potestas eligendi Romano-
„ rum Regem Ludovico Comiti Palatino Rheni, tanquam Imperij Sacri Archidapifero ac
„ Principi Electori, hæredibus & successoribus suis legitimis, laicis duntaxat, ab eo descen-
„ dentibus, in perpetuum debeat competere, sicut & ritè sibi, tanquam Comiti Palatino
„ Rheni, competit manifestè, ac ipse velut Comes Palatinus Rheni, verus & legitimus Ele-
„ ctor & post obitum ejus hæredes, & successores sui legitimi principatum & Comitatum
„ Palatinum ac Archidapiferiam dicti Imperij Sacri, de quibus ipsum, die nostræ corona-
„ tionis Aquisgrani solenniter infendavimus, & investivimus, ac tenore præsentium in-
„ feudatum & investitum profiteamur, cum omnibus & singulis eorum terris, dominijs,
„ proprietatibus, vasallagijs, libertatibus, honoribus & pertinentijs, in quibuscunque re-
„ bus consistant, quibuscunque specialibus possint vocabulis designari, debeant obtinere.
„ Idem bis terve repetitur, & perinde ut in Auræ bullâ Caroli IV. determinantur ad hære-
„ des legitimos masculini sexûs, & ad successionem paternalem.

Sed I. Eo tempore, quo Bullæ Sigismundi Imp. conditæ sunt, Principatus, & Comita-
tus Palatinus jam circumscripti & descripti erant suis limitibus, contentis, & pertinentiis, &
ipsi Ludovico pars, quam ut Elector possidere deberet, cum parte, quam ex divisione succes-
sionis paternæ cum tribus fratribus suis initâ habere deberet, neque unita neque confun-
denda, separatim assignata fuerat, de quâ posteriore parte, uti & de partibus ex hæreditate
paternâ arbitrio familiæ eriscundæ ad tres fratres ejus, Joannem, Stephanum, Ottonem de-
latis, Sigismundus Imperator illâ investiturâ, quâ dicit Ludovicum prædictum se Aquisgrani
investivisse, minimè fanè investivit.

II. In eadem Bullâ Sigismundus Imperator ipse expressè distinguit Principatum & Co-
mitatum Palatinum Electoralem, à Principatibus, Ducatibus & Dominiis alijs temporali-
bus, à prædicto Ludovico Electore, & successoribus ejus in Electoratu & Comitatu Palatino,
possessis aut possidendis. Nam postquam disposuisset, ætatem debitam in hoc casu, eligendi
„ videlicet Romanorum Regem, decem & octo annorum haberi & censi debere, subjicit:
„ In principatibus autem, ducatibus & dominiis alijs gubernandis ætatem observandam de-

„ cernimus, prout à Divis Romanorum Imperatoribus & Regibus nostris prædecessoribus
 „ est sancitum. Et ad hunc locum annotat *Freherus*, habere principes Electores præter
 „ Principatus suos, quorum virtute Electoratum gerunt, etiam alias *ditiones hereditarias*;
 „ sicut in *fundamentis libelli* relatum est: quod in domo Palatinâ evidentius locum habet,
 „ quia in ejusdem pactis gentilitiis & aliis actis authenticis nominatim *ditiones hereditariae*,
 „ *Erblanden*, *ditionibus Electoralibus* contradistinguuntur. Addatur ejusdem *Freheri Ora-*
 „ *tio Anno 1592. in præsentia Friderici IV. Electoris habita & Heidelbergæ impressa A. 1593.*
 „ *pag. 65.* ubi ait: non piguit Imperatorem Sigismundum, cum rationem totam succedendi
 „ gradatim describeret, atque etiam jus illud speciale de legitimâ Electoris ætate renovaret,
 „ in eoque casu tempus octodecim annorum, ceu abunde maturum statueret, tribus verbis
 „ obiter attingere: *non pertinere hoc ad alios Principatus, vel dominationes temporales*
 „ *non Electorias; Ducatus puta, Marchias, Comitatus simplices*: sed in iis eam ætatem suf-
 „ ficere, quam priores Imperatores & Reges Romani definivissent: annorum scilicet qua-
 „ tuordecim. Et in *Tractatu de Tutela Electorali pag. 411. & 412.* Sigismundus à facul-
 „ tate eligendi etiam ditiones Archipalatinas possidendi & gubernandi non separavit; sed ab
 „ *aliis*, ut disertè loquitur, *Principatibus, Ducatibus & Dominiis temporalibus gubernandis*,
 „ nimirum *non Electoralibus*, illam Electoralem nominatim separavit & distinxit.

„ *Instrumento Pacis Westphalica Artic. IV.* statuitur; ut institutus sit *Electo-
 „ ratum Octavus*, quo Dominus Carolus Ludovicus Comes Palatinus Rheni ejusque hæredes &
 „ agnati, totius lineæ Rudolphinæ, *juxta ordinem succedendi in Auræ Bullâ expressum*,
 „ deinceps fruantur: Ut *inferior Palatinatus totus*, cum omnibus & singulis *Ecclesiasticis*
 „ & *secularibus bonis, juribus & appertinentiis*, quibus ante motus Bohemicos Electores
 „ Principesque Palatini gavisi sunt, eidem plenarie restituantur: Utque *pacta gentilitia*
 „ inter domum Electoralem Heidelbergensem & Neoburgicam, à prioribus Imperatoribus
 „ *super Electorali successione confirmata*, ut & totius lineæ Rudolphinæ jura salva rataque
 „ maneant.

Quis verò non videt, hanc Constitutionem ijs, quæ hætenus pro causâ Aurelianensi
 producta sunt adeò favorabilem esse, ut Serenissimæ Ducissæ, *Garantia Gallie*, non, secun-
 dum intentionem Dom. Plenipotentiarum Palatini, terriculamento, sed secundum præten-
 sionis suæ justitiam, solatio esse debeat? Succedere debent hæredes & agnati Sereniss. Paren-
 tis sui in *Electo-
 „ ratum Octavum*: in hunc illa nihil prætendit, neque contradicit, quò minis
 ordo succedendi in Auræ Bullâ expressus quàm strictissimè observetur: interim dubitat,
 quòd Serenissimus Dux Neoburgicus, Serenissimo Electori Carolo in hoc Electoratu succes-
 surus fuisset, si ex Auræ Bullâ & antiquis pactis gentilitiis, sepositis pactis recentioribus &
 imprimis *Conventione Hallensi*, controversia, quæ ipsi à Sereniss. Duce Veldentia in Consilio
 Imperiali Aulico mota est, decidenda fuisset: utpote cum in *ordine collateralium*, seniore
 ætate & gradu propiorem, jure quoque potiorē esse, ipse etiam *Freherus*, in *dissertatio-
 „ ne de successione Electoralium*: §. post hos denique est tertius & ultimus ordo. quanquam
 Primogenituræ acerrimus propugnator, fateatur, & in specie circa lineam Rodolphinam for-
 tissimis argumentis demonstret *Goldastus de Majoratu lib. 3. cap. 16. & 18.*

Deinde restitui debuit Sereniss. Electori Carolo Ludovico totus inferior Palatinatus,
 cum omnibus bonis & juribus, quibus ante motus Bohemicos Electores Principesque Pala-
 tini gavisi sunt. At hi Principes ante motus Bohemicos non sunt tantum gavisi bonis & ju-
 ribus *Electo-
 „ ratui annexis*, sed etiam *hereditariis & separatis*; neque tantum *feudalibus*,
 sed etiam *allodialibus*: sicut ex testamento Friderici IV. inter alia multa apparet.

Porro confirmantur *Pacta Gentilitia & jura* totius lineæ Rudolphinæ: sed distinctio in-
 ter *ditiones Electorales & hereditarias* in iis ipsis pactis expressè fundatur: *jura autem li-
 „ neæ Rudolphinæ*, non minus *hæredes allodiales*, quàm *successores Electoralis* concernunt.

Denique hic articulus non derogavit articulo paulò post subsequenti, ubi Princeps Lu-
 dovicus Philippus recuperare jubetur omnes *ditiones*, dignitates & jura in sacris & profanis,
 quæ ipsi à majoribus ex *successione & divisione* cum Friderico V. Electore, ante tumultus
 bellicos institutâ obvenerunt, quæque postea demum, partim transactione Ratisbonensi,
 partim *successione* ad Electorem Carolum Ludovicum delata sunt.

QUÆ.

Q U Æ S T I O II.

N prætensiones sive petitiones Serenissima Ducissa Aurelianensis destruantur per Investituras Imperatorias?

De *Investituris Cæsareis*, quia Dom. Plenipotentarius Palatinus dignatus non est indicare, nedum *deducere*, quænam inde *fundamenta* petere vellet, oportebit inspicere, quemadmodum ratiocinetur *Author Justitiæ Causæ Palatinæ Romæ ostensa*.

„ Suffecerit, inquit ille pag. 6. breviter retulisse, uti præcedentibus Electoribus Palatinis, ita nominatim Friderico II. primo ex linea Simmerensi Electori, in feudum ab Imperatore Maximiliano II. concessa fuisse *omnia Regalia & feuda, ex successione Ottonis Henrici ad se devoluta, id est, Electoratum Palatinum, cum omnibus pertinentiis, Dominiis, terris, hominibus, Castris & bonis, prout ea ab Electoribus Philippo, Ludovico, Friderico & Ottone Henrico, possessa fuerunt, & ad præfatum Fridericum tertium, vigore Aureæ Bullæ, Pactorum familia, & ordinis succedendi in domo Palatina recepti, pervenerunt. Quicquid igitur præfati Electores ad Fridericum tertium transmiserunt, feudi jure erit, & ad Electoratum pertinebit, pari jure ad reliquos agnatos juxta ordinem successionis transmittendum, omni omnino exceptione per generalitatem verborum penitus remota.*

Sed nimis præcipitanter progreditur, & plura in conclusione comprehendit, quam in præmissis fuerant. Imperator Electoratum, & ejus pertinentias Friderico Electori confert in feudum, *prout ea ab Electoribus, Philippo & reliquis possessa fuerunt*: itaque ea, quæ sub istis *Allodialia* vel ab *Electoratu separata fuerunt*, non mutat in *feudalia*, nec cum Electoratu unit aut eidem incorporat: Aureæ Bullæ vigor ad solos *Electoratus*, non ad alia *dominia* Electoratus *non unita* se porrigit, Pacta autem gentilitia inter lineam Ludovici Barbati & Simmerensem inita, totusque ordo succedendi in domo Palatinâ receptus, semper agnoverunt distinctionem inter *ditiones Electoratus annexas*, & inter *ditiones hereditarias*, eidemque *non annexas*: Alias enim nunquam extitissent Ducatus Simmerensis, Neoburgicus, Bipontinus, Veldentianus, Lautereccensis. Ne alia ditiones hinc enumerentur, quæ ad alios quàm ad successores Electoratus, imò ad alios etiam, quàm ad successores Feudales, sæpissimè hæreditario jure devolutæ sunt.

„ Pergit idem Author: Ijs tamen nondum contenti Elector, aut Cæsar fuerunt, sed ne fortè illud, quod nunc sæpè in ore est, obijci posset, loca scilicet aliqua aut jura non à prædecessoribus relicta, sed ab ipso, qui feudum recepisset, acquisita esse, uterque petens ac impetrans Elector, & concedens Imperator, solennibus verbis feudo Electorali quæque aggregarunt, aut in feudum converterunt, *quicquid vel ipse Fridericus, vel ejus Agnati, Majorésve emerint, aut pignoris, seu quocunque alio modo acquisiverint, sive arces, sive terræ, subditi, prædia eorumve partes, aut apertura castrorum fuerint, nullà omnino re ullatenus seclusa.*

Probabile est, hunc Authorem valde gavisurum fuisse artificio suo, quamvis crasso & improbo, quo clausulâ restrictivam, quæ in investiturâ Cæsareâ statim sequitur, detraxit suppressitque; si investituræ hujus integræ copia in manus Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis ejusque Plenipotentarii non incidisset. Cum autem, mitissimè loquendo, incivile sit, nisi totâ lege investituræ perspectâ, unâ aliquâ particulâ ejus propositâ, judicare, vel respondere; monendum est, nuspiam in illis literis ea, quæ enumerantur, *feudo Electorali aggregari, seu inseri aut in feudum converti*: sed totum contextum ita se habere: præterea quicquid ejus dilectio, ipsius Agnati majorésve emerunt, ipsis oppignoratam aut hypothecæ loco datum est, quæque reluerunt, aut alio modo acquisiverunt, sive sint arces, homines, prædia, vel pars apertura in arcibus, *quæ à nobis & à Sacro Imperio in feudum moventur, prout ea specialibus verbis denominata sunt*, nullo excepto eidem contulimus gratiosè, & in feudum concessimus, concedimus etiam & conferimus dilectioni ejus de plenitudine Cæsareæ Potestatis, & scienter, *quicquid in iis, ex aequitate & de jure, in feudum dare possumus*: Ita ut sua dilectio ea deinceps à nobis & à Sacro Imperio in vera feuda Electoralia & Principalia habeat, possideat, fruatur, utatur, *secundum consuetudinem & observantiam talium feudorum Electoralium & Principalium*, absque ullius impedimento: sed ta-

„ men absque præjudicio & detrimento nostro & Imperii in jure nostro, & cujuscunque in jure suo. Qui stylus valde diversus est ab eo, quo *feuda communia* Electoratibus aggregantur seu inseruntur, vel quo *Allodia* in *feuda* convertuntur: & licet concederetur, quod Doctores communiter negant, per solam investituram, absque appropriatione, & oblatione allodii à proprietario factâ, feudum constitui; tamen id non procederet, quando, ut hîc, Imperator non profitetur, se ex *allodijs* *feuda* facere, sed in *feudum* saltem concedere & conferre ea, quæ jam à se & ab Imperio in *feudum* moventur ac dependent.

Quæ de hinc subijciuntur de *redactis in fiscum* & ex *novâ Gratiâ lineæ Rudolphinæ concessis ditionibus Friderici V. Electoris*, non responsionem, sed reprehensionem merentur: violant enim amnestiam Pacis Westphalicæ, & ejusdem dispositioni paulò antè relata directè repugnant.

Quod ad *scripta* illa attinet, quæ Sereniss. Elector Carolus Ludovicus contra patrum suum ducem Simmerensem *typis vulgavit*, ea Jam demum frustra citantur, postquam eventus ejus controversiæ confutata sunt: uti testatur Dom. Pfannerus in *Historiâ Comitiorum Ratisbonensium de Anno 1653.*

Ad Edictum autem Prætoris, quòd quisque juris in alterum statuerit, ut eodem ipse ejusque heredes uti debeant, nomine Sereniss. Electoris Palatini parùm circumspectè provocatur: quia hoc ipso fateri censetur, *jus* illud, quod Elector Carolus Ludovicus petijt, ab eo, dolo malo, contra *jus commune Casareum*, hoc est, contra *jus Canonicum, Civile, Feudale*, contra *Recessus Imperij & Consuetudines universales* petitum fuisse: nam hoc demum casu Edictum illud locum habere, docet Dom. Aduerus in *Jurisprudentiâ suâ publicâ & privatâ lib. 1. Tit. 11. parte 6. §. 2.* Insuper contra Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem frustra intentatur; quia Serenissimus Pater ejus *jus*, quod *postulavit*, non *impetravit*, & quia ipsa illius non *immediata hæres* sed Fratris sui fuit: edictum autem istud tum demum locum habet, quando quis novum *jus impetravit*, vel *obtinet*. L. 1. §. 1. ff. quod quisque juris. L. 3. pr. ff. eod. & quoniam *panale* est L. 3. §. 2. & *sequentibus*. ff. eod. ideò in illo sub nomine *hæredis*, hæres *immediatus*, non verò *hæres hæredis* intelligitur, juxta Doctores in L. finali C. de her. instit. arg. L. 8. §. 4. ff. de vulg. & pupill. substit.

Quia *ducatus Lutrea Casarea* nullis *investiturarum literis* exprimitur, ideò ex capite *investiturarum* etiam non poterit impugnari Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis prætenfio.

De *investituris Simmerensis Ducatus* pro *lineâ Simmerensi*, nunquam dubitatum est; sed negatur, eas Serenissimo Dom. Electori Palatino posse utiles esse, ad destruendas prætenfiones Aurelianenses, quia non descendit ab illo, qui primus de hoc ducatu investitus est: quo nomine huc applicari desiderat Plenipotentarius Aurelianensis, quæ de *feudis in gratiam lineæ Simmerensis erectis* proposuit in *deductione fundamentorum libelli* §. qui incipit: *Tertia observatio* est: & in §. qui incipit: *Articulus quo feuda hæreditaria.*

De naturâ *feudorum Trevirensium* testatur *requisitio* paulò antè in hac ipsa *assertione* allata, & testabuntur *literæ investiturarum*, quando Plenipotentario Palatino lubuerit *primam investituram* quæ cæterarum norma est, producere, vel docere, filias tum viventes, cum feudum istud ex *fœminino* masculinum fieret, in hanc mutationem consensisse.

Placuit autem illi cum *responsione* suâ ad libellum Aurelianensem unicam Maximiliani I. Imperatoris *investituram super oppignorationibus Imperii*, producere. Hæc verò prætenfionem Serenissimæ Domine Ducissæ circa *feuda pignoratitia* & circa *hypothecas* non feudales, adeò non destruit, ut illam pro stabiliendis *fundamentis libelli* sui ipse Plenipotentarius ejus producturus fuerit, si ejus copiam habuisset. Quia enim Sereniss. Dom. Elector Palatinus modernus non est è *numero filiorum Electoris Philippi*, ad cujus *lineam masculinam* ista investitura restricta est, neque è *numero hæredum virilis sexûs* è corpore illius illorumque descendendum, utpote qui cum Electore Ottone Henrico omnes defecerunt, nullam in eâ partem sibi vindicare potest. Et, quia Imperator expressè disponit, quòd si deficere illam *lineam* contigerit, *feudum & investitura etiam penitus extincta esse* debeat. & ipsi atque successoribus suis *libera facultas* competere ab hæredibus Electoris Philippi ejusque filiorum aut masculorum descendendum *relinquendi omnes istas oppignorationes*; palam est, eas à *lineâ prædicti Philippi*, ad *lineam Simmerensem* non tanquam *feuda*, neque tanquam

tanquam ad *Succesores feudales*, sed tanquam *allodialia* & tanquam ad *heredes allodiales* pervenisse.

Superfunt adhuc circa investituras duæ objectiones, partim ex *Iustitiâ Causa Palatina Romæ ostensâ* partim ex *Responsione* arbitrio exhibitâ *resultantes*.

Prima est: quòd, si major pars bonorum sit feudalis; uti hic Electoratus & Comitatus Palatinus, tum etiam reliqua bona præsumantur esse feudalia, juxta ea, quæ tradit *D. Gaill. lib. 2. obs. 69.* Sed respondetur, hoc tum demum locum habiturum esse, si Electoratus & Comitatus Palatinus non esset *certis limitibus & speciali designatione* locorum determinatus, uti determinatus est per instrumenta in *fundamentis libelli* & in hac ipsâ *assertione* adducta: quo casu hanc præsumptionem non admittunt Constitutiones Imperii. Videatur *Capitulatio Leopoldina artic. 39.*

Altera objectio est, quòd in feudis etiam fœmineis non admittantur fœminæ, quam diu masculi superfunt, etiam si masculi isti non sint de lineâ ultimò defuncti: per ea, quæ tradit *Dom. Struvius in Syntagmate Juris Feudalis cap. 9. num. 9.* Respondetur, *Dom. Struvium* loqui de *successione communi* juris Feudalis, non de *successione lineali*, qualem in domo Palatinâ locum habere, non fatetur tantum, sed operosissimè contendit Serenissimus *Dom. Elector Palatinus.* In *successione* autem *lineali* nunquam proceditur de lineâ ad lineam, ob *differentiam sexûs* sed fœmina constituta in *lineâ ultimi defuncti*, præfertur masculo in *aliâ lineâ* constituto: sicut docet *Hugo Grotius in tractatu suo de Jure Belli & Pacis lib. 2. cap. 7. §. 22.* nisi agatur de *successione in terrâ Salicâ*, quæ vocatur *juris Francici* ibidem §. 23. quales *terræ Salicæ* non sunt *ditiones hereditariæ* à Principibus Palatinis possessæ: Pacta enim gentilitia, testamenta, & consuetudo domûs Palatinæ admittunt ad earum *successionem fœminas in defectu masculorum*, & nisi renuntiaverint. In qualibus circumstantiis, *faminam in lineâ ultimò defuncti consistentem & eidem gradu propiorem*, *excludere masculum agnatum remotiorem in aliâ lineâ constitutum*, non tantum in feudis *hereditariis simpliciter*, sed etiam in feudis *hereditariis mixtis*; multoque magis in *allodialibus primogenitura subjectis* solidissimè demonstrat *Dom. Andlerus in Jurisprudentia sua publicâ & privatâ §. 36. & multis sequentibus.*

Q U Æ S T I O III.

N prætensiones sive petitiones Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis destruantur per pacta gentilitia, testamenta, & consuetudinem domûs Palatinæ, quatenus iis primogenitura jus, aut fideicommissum familiæ masculinum introducitur?

Quia hæc quæstio suâ naturâ prolixa est, & ab adversâ parte satis vagè hætenus tractata, ideo profuerit, eam certis quibusdam cancellis includere.

Et I. quidem optimo maximoque jure contendit Serenissima Dom. Ducissæ Aurelianensis, in hoc Arbitrio non debere admitti alia pacta gentilitia Serenissimæ Domûs Palatinæ, quàm quæ *confirmatione expressâ Imperatorum* roboratæ sunt. Est enim hoc *essentiale requisitum* omnium quidem pactorum successoriorum in Imperio per jus commune Germaniæ, sed imprimis quoad Domum Palatinam per *Pacem Westphalicam*, quæ *tractatu Rysvicensi*, à quo Arbitrium istud formam suam accepit, repetita censetur.

II. Non contradicit Serenissima Ducissæ *assertioni* Sereniss. Dom. Electoris Palatini, quando is per pacta gentilitia, testamenta, vel consuetudinem Domûs Palatinæ vult introductum esse *ius Primogenituræ*, etiam inter collaterales, & circa ditiones Electoratus non incorporatas: quamquam ei, quoad hosce duos articulos, quotquot hodie extant Comites Palatini, exceptis forte solis Serenissimis Fratribus ejus, repugnent.

III. Ne illi quidem postulato ejus magnopere se opponit, quòd per prædicta pacta gentilitia, testamenta & consuetudinem domûs Palatinæ introductum fit quoddam *fideicommissum* familiæ certo modo masculinum.

IV. Sed in hoc maximopere insistit, non esse, neque per pacta gentilitia ab Imperatoribus confirmata, neque per testamenta, neque per consuetudinem domûs Palatinæ talem introductam sive *primogenituram*, sive *fideicommissum familiæ masculinum*, ut à *successione*

in *ditiones hereditarias* foemina simpliciter, aliterque quam sub conditione renuntiandi, arceantur excludanturque.

V. Præten dit, hoc ne fieri quidem potuisse, nisi *consentientibus filiabus Palatinis*, quæ tum vivebant, cum *talis primogenitura & tale fideicommissum familie* introductum esse præsupponatur.

VI. Confidit, per hætenus ex sua parte adducta & producta liquidò constare, quod Pacta gentilitia, testamenta & consuetudo domus Palatina, non sustulerint distinctionem, inter *ditiones Palatinas Electorales, & Hereditarias*, quin potiùs eandem rectam factamque conservaverint: uti & distinctionem inter *ditiones Palatinas feudales & Allodiales*. Quod posterius membrum evincitur è tot alienationibus, & oppignorationibus ditionum ab Electoribus & Comitibus Palatinis possessorum; quæ omnes hætenus pro validis habitæ sunt, & pro talibus agnoscit ipse etiam Dom. Plenipotentarius Palatinus: nam, si pro invalidis haberet, non fecisset mentionem in Responsione sua *Reconventionis ad interesse*, contra Serenissimam Dom. Ducissam instituendæ, sed consuleret Serenissimo Dom. Electori, ut *rei vindicatione* contra modernos possessores uteretur: nisi fortè eum deterruerit exemplum Sereniss. Principis Palatini Joannis Casimiri, qui parùm felici successu talem rei vindicationem contra Rempublicam Norimbergensem in Camera Imperiali instituit: vel etiam veritus est, ne ipsi replicaretur, quòd olim Elector Palatinus Philippus Duci Veldentia Alexandro, partem successionis Ottonis Mosbacensis persequenti, aut Sereniss. Dux. Neoburgicus Electori Friderico III. Ducatum Neoburgicum vindicare volenti reposuit, *Electores & Duces Palatinos ditionum, quæ extra Electoratum ipsis hereditate aut alio acquirendi modo legitimo obvenierunt, liberam dispositionem & arbitrium habere*.

VII. Inter dispositiones particulares, quæ hætenus ex adverso obijci solitæ sunt, illa *Compositio*, quæ Anno 1353. autoritate Caroli IV. inter Robertum Seniore, & Juniorem facta Anno 1357. repetita esse dicitur, ut *qui filias haberet, in earum elocationem impenderet usque ad sex millia marcarum argenti, non verò plus*; merè personalis est: neque tum scilicet personas duorum istorum Rupertorum egressa, neque postea unquam in Domo Palatina observata.

Ruperti Junioris & præjunioris *dispositio* de Anno 1395. sive, ut à Dom. Plenipotentario Palatino indigitatur, *decantata Constitutio Rupertina*, quæ statuitur, *ut filia, antequam matrimonio societur, omni juri successionis renuntiet in Principatum Bavarici, & Palatini terras, subditos, & appertinentias, nisi ex illorum stirpe masculi defecerint*; quo casu tunc filiabus jus, quod illis competierit, integrum erit: suppositionis & falsitatis accusata est publicè, & solenniter, in *Refutatione Epistolæ à Sereniss. Dom. Electore Palatino ad Sereniss. Ducem Palatinum Sulzbacensem scriptæ sub dato 12. Octobris 1695.* ideòque in iudicio Arbitrali vel alio produci aut admitti non potest, donec ab illâ falsitatis, & suppositionis suspitione purgata, & liberata erit: præsertim cum satis graves sint rationes, & præsumptiones, in quibus fundatur hæc suspicio, quæque hic adjunctæ exhibentur sub Num. IV. deinde loquitur tantum de *terris, subditis & appertinentijs ducatus Bavarici & Palatini*: atque ne has quidem esse pro *terris juris Salici*, sive *Francici* quoad exclusionem filiarum habendas ostendit, & *renuntiationem* quoque pro conditione vel medio exclusionis apponit.

Pactum successorium de Anno 1444. inter Fridericum Comitem Veldentia, Stephanum Comitem Palatinum, & quosdam de filiis hujus posterioris, non est, præter alios visibiles defectus, ab Imperatore *confirmatum*: non accessit *consensus omnium filiorum*, aut ullius de *filiabus* tum existentibus: non est in cæteris articulis *executioni mandatum*, & ne ab ipso quidem Stephano, nedum à successoribus ejus *observatum*, quin illi circa bona aliunde obvenientia, ab ipso Sereniss. Dom. Electore Palatino in lite contra Sereniss. Dominos Agnatos super successionem Veldentianâ, actualiter *contradicitur*, deinde nec ipsum filias nisi *mediante renuntiatione* excludit, & *reservando* illis succedendi jus *in defectum masculinæ* probat, quod jam dictum est, ditiones Palatinas extra Electoratum, non esse *terras Salicas*: dumque sub hoc præsupposito *successionem linealem*, perinde, ut *Constitutio decantata Rupertina* præfert, simul cum illâ stabilit *successionem linealem cognaticam*, in quâ, ut paulò antè notatum est, ob differentiam sexûs *non sit progressus de lineâ ad lineam*.

Quod denique *pactum Heidelbergense* de An. 1553. cujus solius confirmatio Imperatoria hucusque ad notitiam Plenipotentarii Aurelianensis pervenit, concernit, mirum est, illud in *Iustitiâ Causâ Palatina Romæ ostensâ* ad elidendas prætensiones Aurelianenses allegari:

gari : cū in eo unice de ordine succedendi agatur, qui observari deberet, si linea Ludovici Barbati, sive prima Electoralis deficeret : de filiabus autem nihil statuatur, sed omnia reserventur ad dispositionem futuram, quæ hætenus non comparuit. Adjungitur hic quoque sub *N. V. Extractus rationum*, quæ ad restringendum & limitandum intra justos terminos pactum istud productæ sunt in lite, quæ Sereniss. Dom. Electori Palatino cum Sereniss. Dom. Agnatis suis, super *successione Veldentianâ* intercedit.

Q U Æ S T I O IV.

N prætensiones sive petitiones Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis destruantur per Renuntiationem ejus Contractui Matrimoniali & Apocha illi subjecta insertam?

Articulus Contractus Matrimonialis cum Responsione Palatinâ producti, quo renuntiatio continetur, perinde ut in Apocha subjectâ duas partes habet : nimirum *renuntiationem* in jura successiva, *feudalia* & *supremi domini paterna & materna* intra Germaniam ; & *Reservationem* talium jurium extra Germaniam, itēque *Allodiorum* domus Palatina.

Agitur de utriusque interpretatione, & effectu.

Renuntiatio I. Non est *juramento* confirmata : qui defectus cū sit essentialis, non tantū juxta jura communia Imperii, sed etiam juxta consuetudinem domus Palatinæ ; si non subvertitur, sustinetur non de jure, sed ex sola indulgentia Sereniss. Ducissæ Aurelianensis ; adeoque ita est interpretanda, ut illi quā minimum obfit.

II. Renuntiatio hæc facta est tantū *successioni paterna & materna*, hoc est, successioni in lineâ ascendente : In hoc Arbitrio autem, quæritur de *successione Fraternali*, sive de successionē in lineâ collaterali : ideoque hæc etiam ratione non ultra valere potest, quā Serenissima Ducissa renuncians sponte permittet : unde sequitur interpretationem etiam & effectum eidem attribuendum, qui Sereniss. Domina Renuntiantis prætensioni quā minimum adversetur.

III. juxta Jurisprudentiam Germanicam, renuntiationes fœminarum etiam juratæ, & ad casus suos específicos qualificatæ, *strictissime* sunt interpretandæ, & effectus illarum arctissimis limitibus coercendus : quantō magis *non jurata*, & ad *aliā*, quā de quā quaritur, *successionis speciem* determinata?

ECONTRA : *Reservatio* I. suapte naturā maximè valida est, quia continet pactum *conservandæ successionis* futuræ : quod optimo maximo jure valet : prout hoc plenissimè prosequuntur *Doctores in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verbor. Oblig. & in l. ult. C. de Pactis.*

II. Tendit ad effectum *redintegrandæ*, ut Jcti Germanici loquuntur, *successionis*, cui renuntiatum est. Ita ut Fratre, Serenissimo nimirum Electore Carolo mortuo, res redigatur in eum statum, ac si renuntiatum non esset.

III. Habet hæc reservatio effectum *positivum*, ut tanquam *pactum successorium* in *contractu matrimoniali inter Principes* valeat tam jure Gentium, quā jure Publico Imperii, etiam *in vim ultima voluntatis* quoad Sereniss. Patrem, qui subscripsit & respectu allodialium, quæ filia reservavit. Cui jam demum post *silentium fere triginta annorum*, contradici non potest : maximè à Sereniss. Dom. Electore Palatino, qui hunc contractum ipse cum *responsione* sua produçens, in hoc præsertim articulo, eum agnovit.

IV. Hæc reservatio *latissime* est interpretanda, & quā maximè fieri potest favorabiliter pro Reservante, quia rationem succedendi reducit ad terminos juris communis : removendo impedimenta juri communi contraria.

V. *Consuetudo Domus Palatinæ*, cujus in *Apocha* mentio fit, circa renuntiationes fœminarum in hoc tantū uniformis, adeoque valida est, quod *renuntiationes* si *jurata* sint, *subsistere & executioni mandari* debeant, *secundum terminos*, quibus conceptæ sunt.

VI. Ejusdem domus Consuetudo, quatenus continet prohibitionem, *ne fœmina succedant in immobilibus*, restringitur per *clausulam specialem de renuntiando*. Nam, ut etiam unanimiter tradunt Jcti Germanici, *quando præmittitur generalis dispositio, & subjicitur aliqua species, vel qualitas, tunc per illam generalis dispositio restringitur.*

Objicitur interdum favorabili talium reservationum interpretationi, quod renuntiatio

illis opposita tendat ad *utilitatem publicam* Imperii per propagationem, conservationem, splendorem & opulentiam familiarum illustrium.

Sed jam pridem responsum est à Doctöribus, parùm interesse, utrum per *filios*, an per *generos* utilitati Imperii consulatur, & *utrum lex novos faciat Quirites*, an *foveat*, quos *invenit*: deinde splendorem familijs sæpè majorem ex *affinitatibus*, quàm ab *agnatione* accedere: denique ipsarum familiarum illustrium interesse, ut per *viam matrimoniorum ditari*, adversâ consuetudine non prohibeantur.

Quibus ita se habentibus, Plenipotentarius Aurelianensis repetitas hîc vult, tanquam *minimè elisas*, prætensiones & *petitiones* libello suo comprehensas: ac inprimis *protestationi* insistit, quam suprà huic ipsi *Affertioni* sub N. 1. adjunxit.

Salvo jure addendi &c.

*Nobilissimorum Dominorum Sac. Cas. Maj. & Sac. Reg.
Maj. Christianiss. Plenipotentiariorum observantissimus*

L. de Thesus Sereniss. Principis ac D. D. PHILIPPI Sac. Reg.
Maj. Christ. Fratris Unici, Ducis Aurelian. &c. Et Sereniss. D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Delegatus PLENIPOTENTIARIUS.

NUMERO I.

PROTESTATIO.

Plenipotentarii Aurelianensis contra non præsentatam XXVI.

Februarii præteriti fundamentorum Palatinorum deductionem, & ad ipsa respondendi, quotiescumque oblata fuerint, potestatis reservatio, & expressa petitio.

Adjuncta ulteriori Affertioni fundamentorum libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, *contra* Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.

ARDEVANT les Conseillers du Roy Notaires au Chastelet de Paris soussignés fut présent Messire Louis de Thesut Prieur de Marboz Plenipotentiaire nommé par tres haut, tres puissant, & tres excellent Prince Monseigneur Philippe, par la grâce de Dieu Fils de France, Frere unique du Roy, Duc d'Orleans, de Valois, de Chartres, & de Nemours, & tres haute, tres puissante, & tres excellente Princesse Madame Elisabeth Charlotte, aussi par la grace de Dieu née Comtesse Palatine du Rhin, Duchesse de Baviere, son Epouse, pour assister de la part de Leurs Alteſſes Royales aux Conferences de Francfort, demeurant à Paris rue neuve des bons enfans, parroisse St. Eustache; Lequel en vertu des pouvoirs à luy donnés par leurs Alteſſes Royales, le vint cinq de feurier mil six cents quatre vints dix huit, cy devant insinués aux actes deldittes conferences, a déclaré, que par l'article séparé du traité de Ryswic, du trente d'Octobre mil six cents quatre vints dix sept, pour l'exécution duquel se tiennent les dittes conferences, entre Messieurs les Plenipotentiaires subdelegués de Sa Sacrée Majesté Imperiale, & de Sa Sacrée Majesté tres Chrestienne, arbitres en cette partie, il est dit en termes exprés, que dans quatre mois après la presentation des demandes de Leurs Alteſſes Royales, chacune des parties delivrera à Mesdits Sieurs les Plenipotentiaires subdelegués, la deduction de ses fondemens, pour y estre repondu de part & d'autre, dans quatre mois, & les réponses delivrées le mesme Jour; qu'il a ponctuellement satisfait de sa part, audit article, les demandes de Leurs Alteſſes Royales ayant esté presentées le vint-six d'Octobre mil six cents quatre vints dix neuf, & les fondemens le vint six de feurier dernier; mais qu'au lieu d'y satisfaire, de la part du Sere

Serenissime Prince & Seigneur, Monseigneur Jean Guillaume Comte Palatin du Rhin, Archithresorier, & Prince Electeur du Saint Empire, Duc de Baviere, &c. l'on s'est contenté de présenter en son nom, le mesme Jour vint-six de feurier dernier, au lieu de ses fondemens, ainsy que le requeroit ledit traité de Ryswic, des reponses tout a fait vagues soutenues d'un fort petit nombre de pieces, desquelles l'on ne s'est pas même donné la peine de tirer les Inductions, ni de citer même les endroits dont on prétend se servir, de celles que lon a allegué en gros, dans le preambule de ces reponses, Ce qui est une contravention formelle a la disposition dudit article separé. Que cette contravention doit estre d'autant moins passée sous silence, qu'elle ne paroît affectée de la part de ceux à qui Mondit Seigneur l'Electeur a confié la direction, & la conduite de cette affaire, que parceque les Constitutions de l'Empire, & notamment le Recés de Ratisbonne de l'an mil six cents cinquante quatre, §. 52. ayant ordonné, que quand il y a un terme prefigé pour faire une preuve, la partie qui en est chargée, ne peut plus, après le terme escheu, donner aucune piece d'écriture pour l'Instruction du procès, & qu'on ne peut en recevoir, qu'elle n'ait fait la preuve; en ne donnant, comme il paroît, que l'on le prétend, de la part de Monseigneur l'Electeur, ses deffenses, avec les fondemens, & les pieces Justificatives, qu'à la prochaine Conference, du vint-six de Juin, ledit Sieur Abbé se trouveroit exclus d'y fournir aucune replique, & de faire voir la mauvaise application des titres, dont on se seroit servy, bien ou mal, pour en appuyer les fondemens; Ce qui outre la contravention formelle, cy dessus justifiée, ne scauroit passer que pour une ruse grossiere, & indigne, non seulement de la qualité des parties, mais même de ceux qui sont chargés de la deffense de leurs Interests.

A CES CAUSES, & d'autant qu'il est de la Justice, & de la pratique ordinaire de l'Empire, que quand l'une des parties cherche à éloigner le Jugement du differend, par des Chicanes affectées, l'autre qui a satisfait de sa part au Compromis, & a qui il n'y a rien à reprocher, ne doit pas en souffrir par l'écoulement des delais, & doit en obtenir de Nouveaux, Ledit Sieur Abbé, en la dite qualité de Plenipotentiaire de Leurs Alteſſes Royales, & conformément auxdits pouvoirs, Proteste formellement, & solennellement contre l'acte Intitulé Responſio Sereniss. Principis ac Dom. Domini Joannis Wilhelmi, &c. présenté à Messdits Sieurs les Plenipotentiaires ledit jour vint-six de feurier dernier, par le Sieur Jean Richard Zachman, aussi Plenipotentiaire de Mondit Seigneur l'Electeur: Soutient que cet acte se trouvant contraire, tant audit article separé du traité de Ryswic, qu'aux constitutions & à la pratique de l'Empire, il doit estre tiré & rejeté des actes dud. arbitrage, & qu'au cas, qu'à la prochaine Conference il soit présenté de la part de Mondit Seigneur l'Electeur, quelque autre piece d'écriture, pour servir de fondemens à la dite réponse, il doit luy estre pourveu d'un Nouveau delay de quatre mois pour y repliquer, sans préjudice de la Continuation du payement de la somme due à Leurs Alteſſes Royales, par ledit traité, qui ne sera censé interrompu, ni suspendu par le dit nouveau delay, attendu qu'il n'est demandé, que par la faute qu'ont fait ceux à qui mondit Seigneur l'Electeur a confié la direction de cette affaire. A l'effet de quoy le dit Sieur Abbé se pourvoira incessamment par devers mesdits Sieurs les Plenipotentiaires de Sa Sacrée Majesté tres Chrestienne, ou autrement, ainsy qu'il avisera, & pour reiterer les présentes par tout où besoin sera, même pour les faire notifier & signifier à qui il appartiendra, ledit Sieur Comparant a constitué pour son procureur, le porteur d'icelles, luy en donnant pouvoir, & generalement &c. promettant &c. obligeant &c. renonçant &c. fait & passé à Paris, en la maison de Bellanger le Jeune, l'un deldits notaires souſſignés, L'an mil sept cents, le quatorzieme jour de Juin, avant midy, & a signé la minute des presentes, demeurée audit Bellanger Notaire. Signé Clignet, & Bellanger, avec paraphes, & Scellé leſdits Jour & An.

Descriptum ex copiâ authenticâ, quam penes me habeo,

Bourgeois Du Chaſtenet,
SS. Cels. Regg. Mandatarius.

PROTESTATIO

A Mandatario Aurelianensi contra non integram rerum mobilium repræsentationem, aut in prætenso inventario designationem facta, quâ Serenissimis Duci ac Ducissæ Aurelianensibus omnia Jura reservat ad omnia in eo mobilia repositenda.

Adjuncta ulteriori assertioni fundamentorum libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, *Contra Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.*

N multorum recenti memoriâ adhuc versatur, & Domini Notarij Imbreviaturâ clarè demonstrabitur, quô modò factâ Electoris Palatini Caroli testamenti aperturâ, statim circa susceptam inventionem Electoralium mobilium, nec non rerum pretiosarum, tam Regis Christianissimi Ablegatus Extraordinarius, & Serenissimi Principis ac Ducis Aurelianensis Plenipotentarius Dominus Abbas de Morell, quàm Serenissimæ Viduæ Electricis Consiliarij expressè sibi reservârunt, hunc per Dominos Ablegatos præsentis Electoralem Brandenburgicum, & Brunsvicum Lüneburgensem effectui datum actum, neque ad agnoscendum dictum Testamentum Electorale, neque munus Executorium prætensum, multò minùs ad propugnandum suo tempore plenum Inventarium eum in finem considerari, aut reputari debere, quasi altè memoratorum Serenissimorum Principum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium Regiæ Celsitudines vi hæreditatis Electoralis Palatinæ, in ipsas devolutæ, nihil quicquam ulterius exigere possint; siquidem hæcce reservatio postea à dictis Dominis Ministris sæpè palam repetita est. Cum verò nuperrimè intellectum fuerit, posthabitâ nomine præaltè memoratarum Regiarum Celsitudinum, apud citatum Dom. Notarium Zweiffelium per Dom. Plenipotentarium Regiarum Celsitudinum, hîc præsentem, interposita protestatione speciali, dictum Inventarium per Spectabiles Dominos Ablegatos Brandenburgicum, & Brunsvicum nihilominus clausum, & subscriptum fuisse; idcirco causæ ratio postulat, ut omnes de super factæ protestationes solenniter, uti hisce fit, repetantur, annexâ reservatione expressâ, quòd nomine sapiùs altè citatarum Regiarum Celsitudinum, præfatum Inventarium "*non omnes res ad hæreditatem Electoralem pertinentes, comprehendens, solum pro nuda designatione annotatarum, & partim hæctenus obsignatarum rerum mobilium Electoralium habeatur, & nullatenus concedatur*", ut ulteriori prosecutioni sive petitioni hæreditatis Electoralis, per hancce designationem in minimo præjudicium fieri, sed potiùs quæcunque jura competentia reservata esse debeant; Sicuti hisce ulterius reservatur, ne quòd si super instanti extraditione rerum annotatarum proximè quittantia exhibeatur, neque vocabulum Inventarij hæctenus in Conscriptione mobilium usitatum, neque ipsa Quittantia ad Realiter solum accepta per Dom. Plenipotentarium mobilia restrictivè extradita, in damnum sive diminutionem ulteriorum jurium per mortem Serenissimi Electoris Palatini Caroli, in ipsas Regias Celsitudines devolutorum allegentur, vel citari queant; De cætero rogatur, ut hæcce protestatio & reservatio pro rei perpetuâ memoriâ Notariatûs Protocollo inferatur.

Freymin de Morouas,

PLENIPOTENTIARIUS.

Exhibit 21. Junij 1686.

Pro Copiâ cum Originali suo collationatâ, & concordante, propriâ manu subscribit

Joannes Simon Zvveiffel,
Notarius publicus Cæsareus.

Descriptum ex Copia authentica, quam penes me habeo.

Bourgeois Du Chastenet,
ss. Cels. Regg. Mandatarius.

DESIGNATIO.

Quorundam locorum, ditionum, Urbium, Oppidorum aut

Villarum Allodialium, quæ in singulis libelli Aurelianensis Articulis contenta, Plenipotentiarius Aurelianensis reperire potuit, tum in libris vulgatis, tum in Instrumentis, quæ ipsi hætenus communicata sunt.

Adjuncta ulteriori assertioni fundamentorum libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium *contra* Sereniss. Dominum Electorem Palatinum.

Sub Ludovico II. Electore.

Nno 1262. Ludovicus II. acquirit Sandhausen & Limbred.

1265. Domini de Bruckel eum donant parte suâ in Wiseloch.

1277. Philippus de Falckenstein ei cedit omnia bona sua in Caub.

1284. acquirit à Dieterico de Hohenfels pagum Meckenheim.

1282. Conradus de Schöneck ei cedit 140 malteros Siliginis in Ybersheim.

1289. acquirit bona libera Wernerî de Muntzenberg sita in Caub.

1290. acquirit à Dieterico de Hohenfels pagos Rigenstein, Drechtingshausen & Lindach, cum omnibus eorum appertinentiis.

eod. acquirit à Civibus Wormatiensibus decimas de Burckheim.

1291. acquirit à Valerano Bipontino arcem Hebastein, omnino liberam.

eod. Agnes de Stralenberg ipsi donat partem suam in Curiâ, redditibus & decimis de Burckheim.

eod. acquirit à Jacobo Ingenmann, quidquid habebat in Burckheim.

eod. acquirit ab Henrico Comite Sponheimensi, quidquid habebat in Caub, & in pagis Werth, Zell, Derscheid, & Schönbronn omnino liberum.

eod. acquirit à Joa. de Winsperg, omnia quæ habebat in Caub.

eod. acquirit à Friderico de Strahlenberg pagum Bergken.

1294. acquirit à Comite Walramo de Kessels pagum Mospach.

Sub Rodolpho I. Electore.

Anno 1296. acquirit à Conrado de Falckenstein, & ejus Uxore pagum Hilsbach.

eod. acquirit ab Eberhardo Sponheimensi partem Castri Altheim.

1298. acquirit molam in Wiseloch.

1305. acquirit à Wernero & Conrado Schenck partem Castri Alzey.

1312. acquirit omnia bona Dominorum de Gummersheim.

Sub Adolpho Electore.

Anno 1323. acquirit à Friderico de Leiningen Urbem Agesheim.

Sub Adolpho II. Electore.

Anno 1331. Rodolphus II. acquirit arcem Hohenriedt cum Jure Patronatûs.

1333. acquirit decem Malteros Siliginis ex molâ Heydelsheim percipiendos.

1341. acquirit ab Henrico Knebel milite Domum Grunau.

1349. acquirit à Dominis de Eberstein Urbem Brettheim.

1350. acquirit à Joanne de Flersheim arcem Bithkelberg.

eod. acquirit à Joa. de Hirschhorn partem telonij in Germersheim.

1352. acquirit arcem Guttemberg.

Sub Roberto I. Electore.

Anno 1357. acquirit à Friderico de Staremburg arcem Staleck &c.

Anno 1358. acquirit à Roberto Comite de Sarbruck dimidium telonij de Bacharach.

1364. acquirit à Conrado Rud, partem in Zwingenberg.

eod. acquirit à Nicolao Beyer & ejus Uxore decimas in Caub.

eod. acquirit ab Henrico de Firensbach prædia in Flinsbach, & Stentzweiler.

eod. acquirit Castra in Elsentz, Hirschhorn, & Lindenburg & dimidiam in Zwingenberg.

1365. acquirit ab Eberhardo de Hemmeren, & DD. de Sickingen dimidiam Castrum Elsentz.

1366. acquirit pagum Schweppenhausen.

1367. acquirit à Philippo de Bohlanden Castrum ejus de Stoltzemberg.

1368. acquirit Neckerau, Rhinhausen, Udenheim, molam & telonium ejus loci.

eod. acquirit à Gerardo de Homburg partem ejus in Castro Videlberg & reddituum in Brettheim & Heidsheim.

eod. acquirit ab Henrico de Katznelnbogen prædium Lambsheim.

eod. acquirit à Dieterico de Dhaun pagum Oberhochstadt.

eod. acquirit à Dominis de Strahlenberg Sickingen, Flehingen & Guttemberg.

1369. acquirit Werlau.

eod. acquirit ab Alberto de Hoheneck pagum Hoheneck.

1370. acquirit à Joanne de Wertheim pagum Herbitzheim.

eod. acquirit molam in Neuhausen.

1371. acquirit Urbem Ladenburg.

1374. acquirit ab Henrico Raugravio Figulinariam in Godramstein.

eod. acquirit Sylvam de Labersheim.

eod. acquirit à Guilielmo de Schönberg pagum Argenthal.

1376. acquirit à Conrado de Bohlanden Urbes Bohlanden, Stoltzemberg, Altenbeinburg & Comitatum Raugravium.

eod. acquirit à Cunigunde de Sponheim Comitissa de Reineck, partem ejus in Altenbeinburg.

Anno 1377. Idem acquirit à Dom. de Winsperg, quicquid habebat in Wiselöch.

eod. acquirit à Margaritha de Erbach Uxore Engelhardi de Hirschhorn pagos Neckerau, Neuhausen & Friedenheim, cum molis & telonijs.

eod. Idem acquirit à Comite de Sponheim partem ejus in Altenburg.

1378. acquirit à Conrado de Hoheim pagum Eppalheim.

1380. acquirit à Nicolao Schnel Waldhubersheim, & Schweppenhausen.

eod. acquirit ab Annâ Marchal de Biberach, Castrum Helftemburg.

1381. acquirit decimas pagi Meckesheim.

1382. acquirit ab Hermannno de Hohenfelds pagos Bibelheim & Welckenstein.

eod. acquirit Urbem Lambsheim.

eod. acquirit ab Hermannno de Hohenfelds advocatiam Bibelheim, & facultatem relucendi omnes oppignorationes de Hohenfelds.

eod. acquirit dimidiam partem Comitatus de Löwenstein.

eod. acquirit à DD. de Schönberg pagum Elnstein.

eod. acquirit à Dieterico de Wacchenheim Castrum Driefelds.

1383. acquirit arcem & Urbem Newburg prope Germersheim.

1384. acquirit ab Herm. de Hohenfelds pagos Bibelheim, & Wildesheim.

1386. acquirit à Conrado de Bohlanden Raugravium de Bohlanden.

1387. acquirit à Joann. de Blemich pagos Guntersweiler, & Guerweiler.

1388. acquirit à Simone Comite Sponheim, Arcem Stein.

Sub Roberto II. Electore.

Anno 1389. acquirit ab Hemerico de Löwenstein, & Gerardo de Heidesheim Urbem Heidesheim cum appertinentijs.

1391. acquirit ab Eberhardo de Scharffenstein & socijs Castrum Braunfelds ad Altenbeinb.

1392. acquirit ab Udalrico Landschad, Hennebach, Backenaw, Bantzweyer, advocatiam Katzenbach, & Lutzelbach, & decimas in Mörlenbach.

1394. acquirit ab Anna de Sickingen pagum Roxheim.

eod.

eod. acquirit à Friderico de Lorbach quartam partem decimæ de Wassenbach.
 eod. acquirit à Bernardo Marchione Badensi, Arcem Wildeberg.
 1395. acquirit à Philippo de Hanau Altenbeinburg, Gondramsheim, & Ormsheim.
 eod. acquirit à Friderico Comite Leiningensi Castrum Alsheim.
 1396. acquirit ab Raugravio Philippo dimidiam partem Hohenfelds.
 1398. acquirit à Joa. & Petr. de Eberstein, & Joa. de Biffelsheim, arcem Alsheim Inter
 Wormatiam & Oppenheim.
 eod. acquirit ab Engelhardo de Rosenberg partem pagi Staffeldt.
 eod. acquirit arces & pagos Sandt, & Warmbsratt.
 eod. acquirit à Joa. de Wunningen partem Castri Waldeck.
 eod. acquirit à Joa. de Birckenbad pagum Hobizheim.

Sub Roberto III. Electore & Imperatore.

Anno 1399. acquirit à Raugravio Wilhelmo quartam partem arcis de Rockenhausen.
 eod. Rheingravii Joa. & Frid. ipsi cedunt, quidquid habebant in pagis Kern, Werstadt,
 & Riemen.
 eod. acquirit à Conrado de Hadtstein, arcem Hadtstein, & à Joa. de Buckenbach pagum
 Heubach.
 1400. acquirit ab Ottone Raugravio dimidiam partem Westhoffen.
 eod. acquirit à Conrado de Sponheim quartam partem Wolffstein.
 eod. acquirit ab Henrico Bock de Lamsheim decimas in Riedenheim, Walheim, &
 Weinheim.
 eod. acquirit à Petro Bruckel de Weinheim pagum Reichenbach.
 eod. acquirit quartam partem arcis Rockenhausen.
 eod. acquirit pagum & decimas Kettenheim.
 eod. acquirit à Joa. & Emeric. de Löwenstein prædium in Mandelberg.
 1403. acquirit à Joa. de Sickingen dimidiam partem pagi Reichen.
 1406. acquirit pagum Kirschgarten.
 1407. acquirit pagum Rapach cum Castro.
 eod. acquirit ab Herm. de Mulheim Urbem Durmstein.
 1408. acquirit ab Henrico de Reimschingen Urbem Reimschingen.
 eod. acquirit ab Annâ de Bohlanden Steinhausen ad Altenbeinburg.
 1409. acquirit ab eadem Urbem Insweiler.
 eod. acquirit à Joanne de Dhaun quartam partem Castri Kirn.
 eod. acquirit Heyligenstein & Heppenfels.

Sub Ludovico III. Electore.

Anno 1411. Ludovicus 3. acquirit à Raugravio omnia ejus Jura in Imbsweiler.
 eod. acquirit ab Hermannno de Saulnheim pagum Frainsheim.
 eod. acquirit à Conrado de Rosenbach domum in Obrigheim.
 eod. acquirit ab Henrico de Jung Domum in Arce Oppenheim.
 eod. acquirit à Landgravio Friderico partem in Kirmünster & Müntzingen.
 eod. acquirit Castra Lorlebach & Waldeck.
 1412. acquirit à Dieterico de Wachenheim feudum Burgense in Altzey.
 eod. acquirit à Landgravio Ottone partem in Westoffen & Imbsweyler.
 eod. acquirit à Wilhelmo de Angeloch Curiam in Schwetzingen.
 eod. acquirit à Nicolao & Joanne de Landsperg partem in Landsperg.
 eod. acquirit à Conrado & Engelhardo de Winsperg $\frac{1}{2}$ partem Weinsperg.
 eod. Idem acquirit ab Eberhardo Comite de Eberstein pagos Mackensturm, Mosprunn,
 Ottenaw, Scharffenberg, Seebach, Schriesheim, Walheim, Imelnbach, Lautter-
 bach, Reichenbach, Gasbach, Hermersbach, Forbach & Butzenbach.
 eod. acquirit à Dominis de Lindau partem Telonij de Bacharach.
 eod. acquirit à Joanne de Hirschhorn mediam partem Castrorum & pagorum Ellen,
 Hobitzheim & Burckheim.
 eod. acquirit mediam partem pagorum Wornsheim & Imbsweiler.

- Anno 1413. acquirit à Jacobo Elinhaupt reditus in Sellen.
 eod. acquirit ab Henning de Dalsheim molam in Monsheim.
 eod. acquirit ab Hottmanno de Landsperg partem in Landsperg.
 eod. acquirit à Landgravio partem in Ellentz.
 eod. acquirit tres curias indominicatas in Sellen & pagum Mackeln prope Monsheim.
 eod. acquirit à Wolmaro de Wachenheim partem in Rockenhausen.
 1414. à Joanne Comite de Lichtenberg Arcem Grunwerd.
 eod. acquirit ab Eberhardo de Hohenfelds dimidium Guimbsheim.
 eod. acquirit de Löwenstein partem in Stetten.
 eod. acquirit à Joanne de Landsperg, partem in Landsperg.
 1415. acquirit à Raugravio Ottone Imbsweiler.
 eod. acquirit ab Anthis Rambstetter & ejus Uxore domum in Oppenheim.
 eod. acquirit à vidua Conradi de Roltenbach dimidium Stollenrheiu.
 eod. acquirit à Civibus Oppenheimensibus magnam domum & Hortum in Oppenheim.
 1417. acquirit à Richardo de Dhaun quartam partem in Dirmstein.
 eod. acquirit à Soppone de Adolstein, partem in Adolstein.
 eod. acquirit partem in decimis Weingarten & curiam in Schurtzingen.
 eod. acquirit à Rodolpho de Saxen quartam partem telonij ab Oppenheim.
 1418. acquirit à Wernero Wimber Jus Patronatus in Fremersheim.
 eod. acquirit ab Ademaro de Labern praefecturam Höchst & Werlau.
 eod. acquirit ab Henrico Beck partem in Rudelsheim & Heydesheim.
 1419. acquirit ab Hademaro de Caub & ejus conjuge pagum Meckenheim.
 eod. acquirit reditus quosdam in Bockenheim.
 eod. acquirit ab Hademaro de Labern pagum Geyberg.
 1420. acquirit à Friderico Jost Furnum bannale in Eich.
 eod. acquirit pagos Ebsheim, Birckebach, Scheerbach, Grasselnbach, & Waldau.
 1421. acquirit ab Ottone Raugravio, quidquid habebat in Rockenhausen.
 eod. acquirit ab Emichone de Heppenest, unum plaustrum vini in Falckenstein.
 eod. acquirit decimas in Meckesheim.
 1422. acquirit à Joanne de Sponheim quartam partem Comitatus Sponheimensis.
 eod. acquirit à Joanne de Erligsheim, Alsmannweyler, Rodenweiler, Rippenweiler, & Sultzheim.
 eod. acquirit à Cunz Bock de Ertenstein domum in Heydelberg.
 eod. acquirit à Joanne de Barkenstein bona in Odigheim & Offenau.
 eod. acquirit à Philippo de Dhaun quartam partem in Donnerstein.
 1423. acquirit ab Anthisgall tres domos in Eichwyller.
 eod. acquirit à Bernardo de Windkeim domum in Winckheim.
 eod. acquirit à Bernardo Kreyfs de Lindenfels pagos Scherbach, Grasselbach, Waldau &c.
 eod. acquirit à Conrado de Winsperg Comes Palatinus Otto Mosbacensis pagos Hellenbach, Altenhausen, Wienprechthausen, Elpersheim, Schertersheim, Strichenthal, Quechbrunn, Nusbaum, Nassach & Königsbrunn.
 1424. à Thoma Sichelman prata in Nidersteinbach.
 eodem acquirit à Wolff de Meckenheim pagum Freinsheim.
 1425. acquirit à Friderico de Flersheim 42. malt. Frum. & 8. malt. filiginis in curia Kirchgarthausen annuatim percipiendos.
 eodem acquirit ab Henrico de Clebs domum in Lindenfelds.
 eod. acquirit à Dithmaro de Sintheim pratum in Steinbach.
 1426. acquirit ab Anna Zengerin arcem Hohenart.
 1428. acquirit ab Henrico de Muhlen Curiam in Dirmstein.
 1429. acquirit à Stephano de Lützelbom 10. malt. frum. & 60. malt. avenae in Schwartzach annuatim percipiendos.
 1430. acquirit à Petro Kammerknecht praedium in Odick.
 1431. acquirit à Christinâ de Knebelshausen pagum Hulenlack prope Caub.
 eod. acquirit à Joanne Guerck homines proprios in Hilspach, Kirchard, Rorbach & Schriesheim.
 1433. acquirit à Petro Hatt. hortum & montem in Heydelberg.

Anno eod.

eod. acquirit à Joanne Wildt hortum & fossam propè arcem Heydelberg.
 eod. acquirit à Joanne Knebel & sociis montem propè arcem Heydelberg.
 eod. acquirit à Joanne de Stein Sylvam de Legelrodt.
 1434. Metzschwendin ipsi vendit partem in Weinheim.

Sub Ludovico IV. Electore.

Anno 1437. Ludovicus IV. acquirit à Raugraviis quartam partem in Rockenhausen.
 eod. acquirit à Joanne Wer partem in Reitlingen.
 eod. Fridericus Ludovici frater acquirit à Friderico de Sparre partem in Dürmstein.
 eod. Otto Mospacensis acquirit à Gertrude de Bodingen molam in Mosbach.
 1439. Idem Otto acquirit ab Agatha de Bernhausen pagum Zumweyler.
 1440. Idem Ludovicus acquirit ab Ottone Raugravio partem in Altenbenburg.
 eod. acquirit à Contz de Bebenburg urbem Winsperg.
 eod. Cum Archi-Episcopo Trevirensi dividit bona Dominorum de Sickingen bello devictorum, & obtinet Hunnburg, Landsthuhl, Ebernburg & Lambsheim.
 1441. acquirit à Bernardo de Stauffenberg pagos Hoftweyler & Schetwald.
 eod. acquirit à Joanne de Roden molam de Werth inter Lautern & Wolfstein.
 1444. acquirit ab Alberto & Crafft de Hohenloë pagum Muchmühlen.
 eod. acquirit ab Anna de Erpach Comitatum de Löwenstein.
 eod. Becken Cuntz de Gimessingen ipsi vendit 10. malt. frum. in Lachen.
 1445. acquirit ab Rodolpho de Zeisheim partem in Dürmstein.
 eod. acquirit à Georgio Comite de Löwenstein decimas in Heilbronn.

Sub Friderico I. Electore.

Anno 1451. Fridericus I. acquirit à Melchiore Degener & ejus conjugè Berck Buhel:
 1457. acquirit à Raugravio Ottone omnes ejus arces, Dominia, Homines &c.
 eod. acquirit ab Henrico Jacquer & ejus conjugè 30. flor. annuos in Hundspach à Domino de Hohenberg ipsis oppignoratos.
 1453. Fridericus contracto exercitu Lützelstein obsedit ac cepit.
 1455. Idem Castrum Cleeberg propè Weissemburg obsedit ac cepit.
 1456. Idem Castrum Montfort præsidium latronum obsedit ac cepit.
 1460. Idem Castrum Schauenburg Ecclesiæ Moguntinæ obsedit & cepit.
 eod. Idem Pfedersheim oppidum ejusdem Ecclesiæ obsedit ac cepit.
 eod. Idem in pignus accepit ab Ecclesia Moguntinâ Castra Schauenburg, Dossenheim & Entschusheim pro 30000. fl.
 eod. Idem accepit à Comite Palat. Ludovico Castrum Scharffenberg & 250. fl. annuorum remissionem in telonio Bacharacensi.
 eod. Idem obsedit ac cepit Castra Haseloch & Mynfeld Comitum Leining.
 1461. Idem in pignus accepit à Dietherico Moguntino castella & oppida Starckenberg, Heppenheim, Bensheim, & Mörlebach, & omnem stratum montanum pro 100000. fl. Salvo Jure reversionis.
 eodem anno Adolphus Mogunti: Archiepiscopus cedit Ludovico Comiti Palatino, quicquid habuit Ecclesia Moguntina in Comitatu Spanheimensi, scilicet Becklenheim Castrum & Villam, Sobernheim oppidum, Montzega oppidum, Nosbaum villam, Ulmenam oppidum &c.
 Anno 1462. Carolus Marchio Badensis quicquid in Comitatu Sponheimensi habuit, sub redemptionis titulo tradidit Friderico, oppida quoque Beligheim, Beinheim cum telonio & Castello eodem Jure assignavit, & omni insuper redemptionis juri, quod se habere super oppidis Heydesheim & Eppingen prætendebat, renuntiavit.
 eod. Fridericum inter & Capitulum Ecclesiæ Spirensis concordia lege restituta est, ut Rottemberg castrum & oppidum & Werlau perpetuò sint Juris Palatini.
 eod. Friderico assignati sunt mille floreni annui super telonio in Ernfeldt ipsūque oppidum Pfedersheim sub redemptionis titulo assignatum.
 1463. Idem acquirit omnia Castra, feuda & Vasallos Dominorum de Katznellenbogen.
 eod. Idem acquirit à Godofredo Episcopo Spirensi castrum Weinsperg.

Anno 1465. Acquirat à Friderico de Sickingen castrum Homberg.

1496. acquirat à Dietherico Nacquel pagum Bermersheim cum Jure Patronatûs.

eod. Adolphus Archi-Episcop. Moguntin. Rudolphus Episcopus Herbipolensis & Fridericus Castrum Georgii, Arnoldi & Michaelis de Rosenberg nomine Boxberg obsidione cinxerunt, quod ipsis postea sub certis conditionibus reddiderunt.

1470. Fridericus terram Ludovici Ducis ingressus obsedit Strahlberg castrum & Schriesheim, & obtinuit, inde movens Armsheim oppidum obsedit, obtinuitque. Inde Wachenheim, & postremò munitissimum Castrum Rupertzeck obsedit ac cepit,

Anno eodem Emit à Friderico de Rosenberg arces & pagos Madenburg, Hanbach, Erpach, Rorbach & Nussdorf cum decimis in Knittelsheim & Mamhunn.

eodem Emit à Joanne de Schmalstein dimidium Arcis & pagi Weingarten.

1471. Movit exercitum ad Böckelnheim villas majorem & minorem ad Comites de Leyningen pertinentes, & octavâ obsidionis die cepit.

eod. Georgius de Rechberg & ejus conjux renuntiant omnibus Juribus suis in Castrum Aspach, quod Fridericus jure belli obtinuit.

eod. Idem Fridericus Castrum Lambsheim in suam potestatem accepit, ac deinde Turckheim oppidum Comitatus Leyningensis obtinuit.

eod. Obsedit Sobernheim oppidum Ecclesiæ Moguntinæ, cepitque. Indeque movit exercitum ad oppidum Montzingen, quod brevi unâ cum Merxheim & Nusbaum in suam potestatem accepit. Castellum post hæc Bickelnheim & utramque hujus nominis Villam obsedit & cepit, Castellum etiam Landsperg & oppidum Moscheln cum Arce obsedit, factaque inter eum & Ducem Ludovicum concordia conclusum est, omnia Castella & oppida, quæ Fridericus de manibus Ducis Ludovici obtinuerat, perpetuò deinceps ad Palatinatûs Dominium debere pertinere, in Comitatu scilicet Sponheimensi Sobernheim oppidum, Monzingen oppid. Becklenheim Castrum & duas Villas, Merxheim villam, Nusbaum villam, Bois villam, cum aliis pertinentib⁹ ad prædicta. In strata montana castrum & oppidum Schriesheim, in Gavio majori Armsheim oppidum, Gaubickelnheim oppid. Waldercheim opp. cum Viculis quibusdam & Villis eorum, Lambsheim quoque & Rupertzeck cum aliis.

eod. Fridericus coadunato pugnatorum exercitu oppidum Morsmünster & Castellum Geroltzeck obsedit & impugnavit, duoque prædonum Castella Dorsbach & Wallbach in Ottenwaldt & Arcem Ermelstein obsedit & expugnavit.

1472. Fridericus de Falckenstein ei vendit quartam partem in Castro Magdenburg.

eod. Emit hortum propè Castrum Schwetzingen.

eod. acquirat à Conrado Becker furnum bannalem in Caub.

eod. acquirat pagum Doltzbach.

1473. acquirat plurimas vineas propè Heydelberg.

eod. acquirat à Goltz de Adersheim Castrum Bleysweyler.

eod. acquirat ab Eberhardo de Kerschheim in Elisâ de Hohemburg quartam partem Castrorum & pagorum Hohemburg, Klembach & Winden.

Sub Philippo Electore.

Anno 1478. Acquirat Philippus Elector à Rudigero de Colamberg, Castrum Colamberg.

1481. acquirat à Joanne de Gemmingen decimas frumenti & novem plaustra vini cum dimidio ex decimis in Heilbron.

1496. acquirat à Bernardo de Valbrun, domum in Heydelberg.

1497. acquirat à Casparo Gerard Collmariensi domum in Reippoltzweyler.

1507. acquirat à Dietherico de Hendschusheim partem in Urbe Ladenburg.

Sub Ludovico V. Electore.

Anno 1521. Ludovicus Elector & Philippus Landgravius Hassiæ concordant inter se Arcem Umbstadt, quæ dimidia Ludovico relinquitur.

eod. Carolus V. Imperator ipsi restituit pagos, Altenstad, Schleichthal, Seelbach, & Schweighoffen liberè & absque feudi onere possidendos. Anno 1526.

1526. acquirit à Gerardo de Rosenberg decimas in Mosbach.

1544. acquirit à Michaële & Elifa de Rosenberg prædia Gravingen & Haythal propè Boxberg & quosdam redditus in Ustingen.

Sub Friderico II. Electore.

Anno 1545. acquirit Domum in Heydelberg propè Hospitale.

1546. acquirit à Joanne de Saurburg decimas frum. in Stadkocker propè Caub.
eodem acquirit magnas Aedes in Heydelberg.

1548. acquirit quatuor hortos in Heydelberg.

1549. acquirit à Dominis de Knobloch Insulam suprà Oppenheim.

1550. acquirit domum & prædium in Ugelnheim.

1551. acquirit à Wernero de Munckenheim domum & prædium in Pfedersheim.

1553. acquirit duas domos & vineas in Heydelberg.

eod. acquirit domum & prædium in Mannheim.

eod. acquirit à Civibus Oppenheim. prædium Schultheissen Landt.

eod. Comes Leyningensis declarat præfecturam Haslach inter Comitem Palatinum & se ipsum esse communem.

Sub Ottone Henrico Electore.

Anno 1557. Otto Henricus acquirit magnas ædes in Heydelberg in Vico Mosell.

1558. acquirit Domum Comitissæ Dorotheæ Wormatiæ sitam.

Sub Friderico III. Electore.

Anno 1560. Fridericus acquirit domum in Civitate Wormatiensi.

eod. acquirit à Casparo Hengler domum in Dürmstein.

1561. acquirit ab Alberto de Rosenberg Arcem, Urbem & præfecturam Boxberg pro 27000. florenis tum pecunia tum bonorum allodialium traditione solvendis.

eod. acquirit à Georgio, Eberardo & Valentino Comitibus Erpacensibus arces & pagos Milterhausen, Schweberg, Mittellechten, Knoden, Breitenwiesen, Schannenbach, Ober Lauterbach & duas domos in Schleerbach.

1565. acquirit quinque domos in Civitate Heydelbergensi.

1570. acquirit à Nicolao Plex & ejus conjuge decimas vini in Caub.

1573. acquirit ab Hæredibus Bromser duo prædia in Gavelshheim.

1574. acquirit Domum in Civitate Ratisbonensi.

1576. acquirit à Joanne de Dhaun Comite de Fleckenstein domum & prædium in Reipoltzkirchen, & prædium in pago Oberdiepach.

Sub Ludovico VI. Electore.

Anno 1577. Ludovicus VI. fit Dominus proprietarius & hæreditarius Nidertockheim.

1578. Idem acquirit bona Christophori de Steinkallenfeldts.

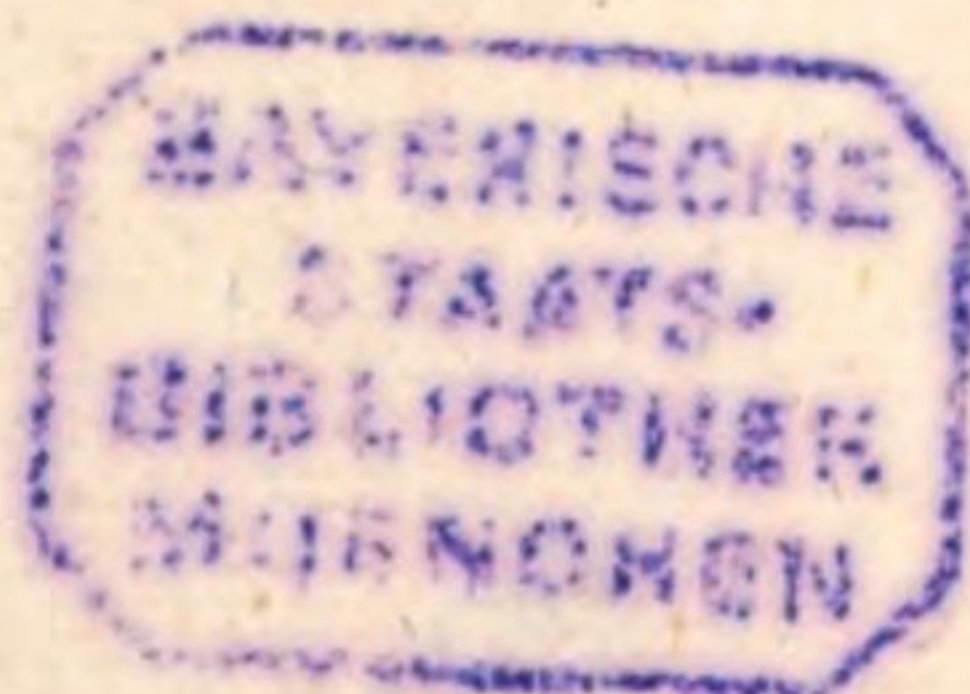
eod. acquirit à Jacobo Flents de Dissingen domum in Stockheim, decimas in Westersfeld & prædium in Cleeburg.

1579. acquirit à Comitibus de Nassau omnes pagos, quos ipsi cum eo in præfecturis Altzey & Kirchberg possidebant.

eod. acquirit ab hæredibus Joannis Gemming quintam partem prædij in Schaubenberg.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

Anno 1585. acquirit à Joanne & Bertholdo de Flersheim magnas Aedes in Lauttern, in quibus arx hodierna ædificata est, cum hortis, viridarijs & Molendinis.

- 15.. acquisiverat Domum & Arcem Fridelsheim cum pagis Geinheim & Weyden-
thal & pratis quàm plurimis, ut patet ex ejus Testamento.
1587. acquirit ab Eberhardo de Angeloch domum Steinhuffer in Wachenheim.
eod. oppignorat Georgio Joanni Comiti Pal. Rockenhausen.
1588. idem acquirit ab Hæredibus Wendelini Keller, prædium, Hospitium & molam
in itinere, quo itur Spirâ Wormatiam, sita.
1590. acquirit à Philippo Erewin 12. Jugera vinearum in Neustadt.
1591. acquirit à Joanne Ringler vineam propè Heydelberg.

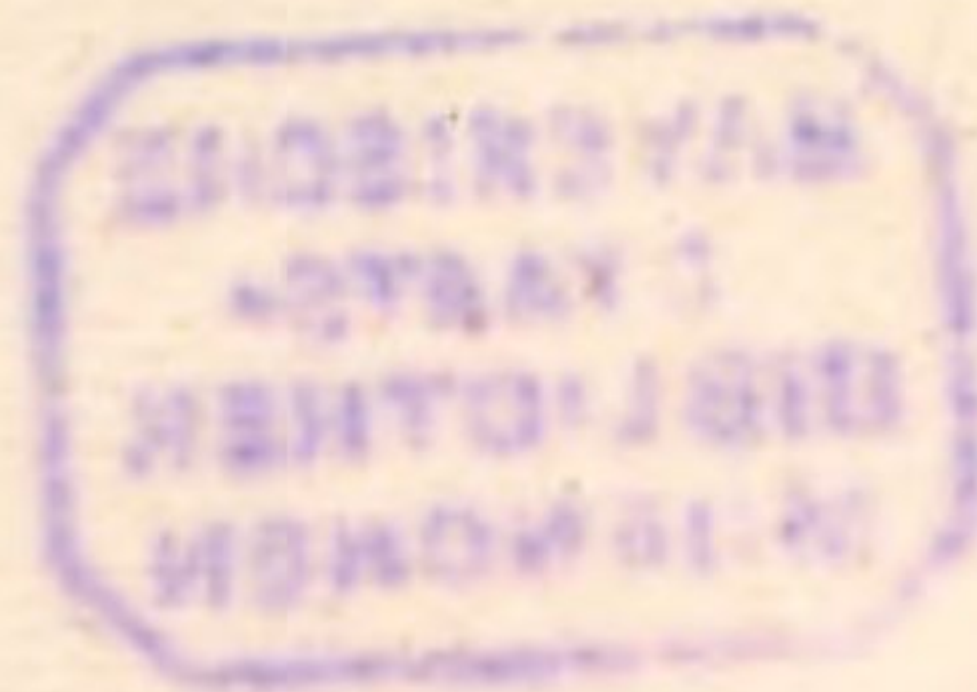
Sub Carolo Ludovico Electore.

- Anno 1659. Carolus Ludovicus acquirit à Comite Leining. prædia in Mellenheim, & Bo-
ckenheim.
1660. acquirit à Domino de Landsperg pagum Oberndorff, & quartam partem deci-
marum in Albig per modum permutationis.
1662. acquirit à Comite Nassaviensi Saræpontano pagos Wolffstein Pfedersheim, &
Guimbsheim per modum permutationis.
1663. acquirit à Domino Knebel feuda & pagos Grünau & Alsheim.
1670. acquirit Castrum Saurburg & prædium in Steeg ab Hæredibus Bromser.

*Ex Marquardi Freheri de rebus gestis Friderici Electoris ejus
nominis primi, Epitome, Heydelbergæ Typis Joannis Lancellotti, anno
1602. edita.*

- P**Ag. 3. Stephanus primogenitus Ruperti Germanorum Regis, Comes Palatinus Rheni
& Dux Bavariz uxorem habuit Sophiam ultimi Comitis in Veldentz & Zweyen-
bruck filiam, cum quâ & duos Comitatus Veldentiz & Gemini pontis.
pag. 4. Otto sextogenitus Ruperti Regis cognomento Mosbach, propterea, quòd ipsum
oppidum Mosbach cum aliis ad illud pertinentibus à patre acceperat in hæredita-
tem, & morabatur in eo ...
pag. 5. cujus frater secundogenitus Ludovici Barbatî Fridericus non duxit uxorem,
ne principatûs iteraretur divisio.
1453. pag. 8. Fridericus contracto milite Lützelstein obsedit, cepit, & Comites de terra eo-
rum fugavit usque in præsentem diem.
1455. pag. 9. Richardus de Homburg partes Palatini Comitis Friderici variis incurfionibus
fatigabat, contra cujus insolentias Dux ipse Fridericus contracto milite Castellum
ejus Cleeberg nuncupatum haud procul Weysemburgo situm obsidione cinxit,
& brevi in suam potestatem accepit.
1456. pag. 11. Fridericus Dux ex Heydelberg cum exercitu pugnatorum digrediens auxi-
lio Theodori Archiepiscopi Moguntini Castellum Montfort latibulum, latronum
& commune receptaculum prædonum obsedit ac cepit, & funditus destruxit.
1460. pag. 15. Fridericus Schauenburg Castrum Ecclesiæ Moguntinæ in montensi strata si-
tum obsedit & cepit.
pag. 17. Fridericus Pfedersheim oppidum Ecclesiæ Mogunt. haud procul Wormatiâ
distans obsedit ac cepit.
pag. 18. Fridericum inter & Diethericum Archiepiscopum Moguntinum concordia eâ
lege restituta est, ut Comes Pal. pro impensis, quas fecit, ad 30000. flor. habeat
in pignus Castella Schwabenburg, Doffenheim & Entschusheim cum Villis & o-
mnibus proventibus eorum,
pag. 19. Dux Ludovicus niger mediam partem quingentorum flor. quos annuatim ce-
dentes habet in telonio Bacharacensi Palatino jam remittet, ac deinceps perpetuò
non repetet vel ipsè vel hæres in æternum. Castrum quoque Scharffemberg sine
contradictione in manus Palatini resignabit.
pag. 20. Comes Pal. in Comites Leyningenses duxit exercitum, & castrum Haseloch
obsedit, cepitque. Inde movens Mynsfeld castrum eorundem Comitum obsedit
cepitque.

1461. Die-

1461. Diethericus subscripta Ecclesiæ Moguntinæ Castella & oppida Starckemberg, Heppenheim, Bensheim, Mörlebach, omnemque stratum montanum cum universis proventibus suis, Friderico pro 100000. flor. in possessionem tradidit, quorum tamen omnium pro eadem summa pecuniarum reemptionis jus Mog. Ecclesiæ reservavit.
- pag. 22. Adolphus autem auxilium Ducis Ludovici nigri invocavit, assignans ei pro stipendio, quidquid habuit Ecclesia Mog. in Comitatu, districtumque Spanheimensi Bickelnheim, videlicet Castrum & Villam, Sobernheim oppidum, Montzegā oppidum, Nusbaum villam, Ulmenam opp. & villas plures alias in Circuitu cum omnibus proventibus & utilitatibus earum sub certâ pecuniarum summâ reemptione salvâ, quæ omnia jure belli Fridericus Comes Pal. non diu post suo Imperio subjecit.
1462. pag. 27. Carolus Marchio Badensis, quidquid in Comitatu Sponheimensi habuit sub reemptionis titulo tradidit Friderico, oppida quoque Besigheim, Beinheim cum telonio & Castello simili sub reemptionis jure assignavit, insuper omni reemptionis juri, quod se habere super oppido Heydelsheim & Eppingen prætendebat, venationibus quoque & piscationibus inter Seltz & Germersheim in terra & Rheno, pro quibus antea lis & contentio fuerat, in perpetuum renuntiavit, oppidum denique Pfortzheim Palatinatui feudale constituit.
- pag. 28. Udalricus Comes de Würtemberg Marpach opp. feudale constituit.
- pag. 30. Fridericum inter & Capitulum Ecclesiæ Spirensis concordia ea lege restituta est, ut Castellum cum oppido Rottemberg, similiter Werfau perpetuò sint iuris Palatini.
- pag. 34. Friderico assignati sunt mille floreni annui censûs super telonio in Ernfels, ipsumque oppidum Pfedersheim sub titulo reemptionis assignatum.
1469. pag. 40. Adolphus Archiep. Mog. Rudolphus Episcopus Herbipolensis & Fridericus auxilio Civium Regni contractis copijs castrum Georgii, Arnoldi & Michaëlis de Rosenberg nomine Dagsberg obsidione cinxerunt, in quo sese latrones viarum atque prædones scelestissimi recipere solebant, cæperuntque, quod captum illis de Rosenberg sub certis postea conditionibus fuit restitutum.
1470. pag. 44. Fridericus terram Ludovici Ducis ingressus obsedit Strahlburg castrum & octo diebus utrumque obtinuit, inde movens Armsheim oppidum obsedit, obtinuitque. Posthæc movit exercitum ad Wachenheim, & Castellum impugnavit, posthæc munitissimum castrum Rupertzeck obtinuit.
1471. pag. 46. exinde movens oppidum Lamsheim in suam potestatem accepit.
- pag. 49. his peractis obsedit Turckheim oppidum Comitatus Leining. & obtinuit.
- pag. 50. posthæc obsedit Sobernheim oppidum Ecclesiæ Mog. caputque.
- Inde movit exercitum ad oppidum Montzingen, quod brevî unâ cum Merixheim & Nusbaum in suam potestatem accepit, quæ similiter fuerunt Ecclesiæ Mog. Castellum posthæc Bickelnheim & utramque ejus nominis villam obsedit & cæpit. Castellum etiam Landsperg & Vicum Moschelm cum Arce obsedit, factaque inter eum & Ducem Ludovicum concordia conclusum est, ut omnia oppida & Castella, quæ Fridericus de manibus Ducis Ludovici obtinuerat, perpetuò deinceps ad Palatinatûs Dominium pertinere debeant, scilicet in Comitatu Sponheimensi Sobernheim oppidum, Montzingen oppid. Bickelnheim Castrum & duæ villæ, Merixheim villa, Nusbaum villa, Bois villa cum alijs pertinentibus ad prædicta. In strata montana Castrum & oppid. Schriesheim, in Gavio majori Armsheim opp. Gauwbickelnheim op. Waldertheim op. cum viculis quibusdam & villis eorum. Lamsheim quoque oppidum & Rupertzeck Castrum cum alijs.
- pag. 54. coadunato pugnatorum exercitu oppidum Mauri Monasterium, oppidum vicinum Geroltzeck obsedit & impugnavit, duoque prædonum castella, quorum alterum dicebatur Fortzbach, alterum verò Waldbach, in Odenwald cæpit, & arcem quandam nomine Ermelstein vi in manus suas accepit.

Designatio eorum feudorum

QUÆ ab alio feudo dominanti non dependent, five infeudatione ex bonis allodialibus ab iisdem Serenissimis Dominis Electoribus facta, five ex bonis ad ipsos vassallos antea pertinentibus, iisdemque Sereniss. Dominis Electoribus omnimodo traditis & concessis.

Sub Ludovico III. Comite Palat. Electore.

- Anno 1412. Otto Comes Raugravius omnia bona sua Comiti Palat. Ludovico submittit, sancitque, ut sine filijs ac filiabus se moriente, omnia ad Comitem Palat. revertantur.
1419. Comes Zolleranus confitetur, eundem Comitem Palat. in ejus liberationem mille & nongentos florenos Comiti Eberardo Würthembergi solvisse, quapropter Comitatus Zollerani mediam partem, urbemque suam Hechingen, quæ sibi propria erant, illi submittit, moxque ab eo in feuda recipit.
1421. Schweicher de Sickingen Junior Comiti Pal. decimas in Meckelsheim & 9. Jug. vinearum in Rhorbach vendit, moxque ab eo in feuda recipit.
1422. Joannes de Hirschhorn bona sua Comiti Pal. submittit, ab eo mox in feuda recipienda.
1427. Joannes & Philippus de Hirschhorn bona sua Comiti Pal. submittunt & mox ab eo in feuda recipiunt.
1434. Conradus de Rosenberg bona sua Comiti Pal. submittit, moxque ab eo in feuda recipit.
1435. Henricus Steinhaufer Castrum suum Essingen propè Landaviam Comiti Pal. submittit, moxque ab eo in feudum recipit.

Sub Ludovico IV. Comite Pal. Electore.

- Anno 1441. Fridberga Comiti Pal. submittitur.
1444. Rheingraffi de Stein Castrum suum Gottenfels prope Strombergam Comiti Pal. submittunt, moxque ab eo in feuda recipiunt.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1450. Marchio Badensis juxta laudum septem Imperij Comitatum Arces suas Graben & Stein Comiti Pal. submittit.
1466. Conradus Rud de Bodingen omnia bona sua propria in Delsheim Ottoni Comiti Pal. submittit, moxque ab eo in feuda recipit.
- eod. Dominus Rhinbergæ arcem suam Rhinberg Comiti Pal. submittit, & ab eo in feudum hæreditarium recipit.
1467. Bernardus, Joannes & Engelhardus Comites Solmenses Fratres Comitatum suum Solmensem Friderico Comiti Pal. submittunt, ab eo mox in feudum recepturi.
1470. Udalricus de Dhaun bona sua Comiti Pal. submittit, & mox illa in feudum hæreditarium recipit.
1471. Ludovicus Comes Pal. Veldentia Arces suas & bona Comiti Pal. Electori Friderico submittit.
1472. Fridericus de Fleckenstein Arcem suam Magdenburg Electori Friderico submittit.
1476. Comes Gernsheim Castrum suum Electori Friderico submittit, quotannis triginta malt. avenæ se soluturum pollicetur.

Sub Philippo Comite Pal. Electore.

1478. Rabanus de Helmstadt Arcem suam Homberg Comiti Palatino submittit.

1481. Comes Reinhardus de Leyningen Arcem suam AltLeiningen Comiti Pal. submittit.

1484. Dominus de Falckenstein Arcem suam Comiti Pal. submittit.

1503. Dominus de Sickingen Arces suas Landstul & Ebernburg eidem submittit.

1506. Emico Comes Leyning. Arces suas Kahlstadt, Umbstadt, Pfeffingen, Egsweiler, Haselach, Buhel & Ogelsheim, Comiti Pal. submittit & ab eo in feudum recipit.

Sub Ludovico V. Comite Pal. Electore.

Anno 1512. Arces Kirn & Kilburg Comiti Pal. submittuntur.

1542. Dominus de Sickingen Archiepiscopo Trevirensi & Comiti Pal. Arces suas Ebernburg, Landstul & Homburg submittit.

eod. Comes Joannes Rheingraff omnes Rheingraviatûs Urbes & Arces Comiti Pal. submittit.

1543. Christophorus de Draß arcem suam & valles Berirenstein & Greventhan Comiti Palat. submittit, & ab eo in feudum recipit.

Anno eod. Hermannus de Rosenberg Arcem suam Rosenberg eidem submittit.

Sub Friderico II. Comite Palat. Electore.

Anno 1545. Comes de Dalberg censum annuum unius plaustrî vini à Capitulo Wormatiensi sibi venditum Comiti Palat. submittit & ab eo in feudum recipit.

1551. Liber Baro de Hoheneck castrum suum Hoheneck Comiti Palat. submittit.

1556. Eberhardus & Philippus de Leyen Arcem suam Arnswang Comiti Palat. submittunt.

Sub Ludovico VI. Comite Palat. Electore.

Anno 1578. Philippus de Neiperg Arcem suam Strichenberg Comiti Pal. submittit.

eod. Dominus de Nierstein Arces suas Nierstein, Oxheim, & Schwabsburg eidem Comiti Palatino submittit.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore

Anno 1561. Georgius, Eberhardus & Valentinus Comites de Erpach ab eo Electore pro aliis bonis suis in feuda sua recipiunt bona libera in Guednau, Reilbach & Rechembach.

*Feuda aperta seu reunita in Palatinatu distincta
in quatuor Classes.*

Prima Classis feudorum reunitorum sub Comitibus Palatinis Rheni primæ stirpis usque ad annum 1559. quo Fridericus III. Comes Palatinus Dux Spanheimensis & Simmerensis ad Electoratûm pervenit.

2da Classis reunitorum ab anno 1559. sub prædicto Friderico III. Ludovico VI. Friderico IV. & Friderico V. & ab expulsiõe Friderici V. usque ad pacem Westphalicam anno 1648.

3a Classis reunitorum sub Electore Carolo Ludovico, à Pace Westphalica, ad annum 1680. quo defunctus est.

4ta Classis quorundam feudorum Ecclesiasticorum moventium ab Abbatibus de Clingenmönster, Seltz & Limburg, reunitorum à tempore Friderici III. usque ad 1680.

Prima Classis.

Sub Ludovico IV.

- 1442. Feudum mascul. Ingelheim, continet 2. malt. frumenti, item in decimis Eselbron.
- 1442. Beich von Lichtemberg feudum Burgenſe in Neuenwolffſtein, continet 2. lb. pec. & 20. malt. frum. circum. Steinweinheim & Marquenbach.
- 1443. Beich von Lichtemberg feudum masc. continet bona in Flemersheim 40 7 ³/₄. Jugera agrorum & 33. manſa pratorum in marca Studernheim ſitorum.
- 1443. Schluchterer von Erpffenſtein, feudum masculum, continet dimidiam partem Molæ, quæ adjacet Fremersheim dictæ *die Obermühle*.

Sub Friderico I.

- 1450. Landschad feudum masculum, continet bona in Michelfeldt. &c. Steurhausen, feud. masc. continet vineam in Gummeldingen cum 5. Juger pratorum.
- 1453. Von Buchen feud. masc. continet aream rusticam, apud Kisteln, quæ dicitur der Reinhard's heſſem, item Sylvam dictam den Reichardswaldt. Item aream in Buchet bona rustica in Valdeneck.
- 1454. Lammersheim feud. masc. corporis, continet Vinten burgum & pagum.
- 1458. Von Bach feudum masculum continet 40. fl. census tenentes super receptura de Otterberg in der Mortenau.
- 1460. Brach de Clingen, feudum masculum de Scharffeneck continet 103. Jug. agrorum & 6. Jug. pratorum.
- 1466. Ingelheim, aliud feudum in Marchiâ Obern-Ingelnheim ad dies vitæ.
- 1470. Horneck von Hornberg feudum hæreditarium, quoad suam partem in castro, pago, Judicio &c. in Obernleusheim.

Sub Philippo.

- 1477. Fleckenstein feudum Burgenſe in Weinheim 19. malt. frum. cum 10. flor. in pecuniâ, super vectigali in Seelingen.
- 1477. Præfectura de Boxberg, feudum masc. continet dimidiam partem pagi Guersſtecken.
- 1468. Lammersheim feudum continet pagum Marsfeld unâ cum Electorali villâ, quæ habet 4. malt. frumenti & 2. malt. avenæ.
- 1492. Ingelnheim, feudum burgenſe in Oppenheim, continet 30 malt. frum. in Nierſtein.
- 1495. Horneck de Heppenheim feudum burgenſe in New-Leiningen continet 4. manſa pratorum in Dirckheim, item 4. manſa pratorum ibidem.
- 1499. Horneck von Hornberg feudum burgenſe in Odernheim continet 15. lb. Heller.
- 1501. Windeck feudum masc. continet 20. fl. de censu & redditibus provenientibus in Otterberg & Mortenau.

Sub Ludovico V.

- 1509. Eicheltzheim, feudum masc. de Weinsberg continet castrum & pagum Eicheltzheim.
- 1509. Eicheltzheim feudum masc. ratione tertiæ partis in castro & areâ rusticâ in Eicheltzheim & Heydespach.
- 1509. Partenheim von Floborn feud. masc. continet domum & aream in Parthenheim.
- 1509. Mangold. feudum masc. Weinspergenſe continet tertiam partem in magnis & parvis decimis in Subeneck.
- 1509. Mühlheim feudum Alſatiæ continet partem in Vectigali Offemburgenſi.
- 1513. Kepler feudum masc. continet vineam in Gimmeldingen, & 5. Jug. prat. ibid.
- 1517. Fle-

- 1517. Fleckenstein, feudum burgenſe in Oppenheim continet 30. malt. frum. in Nierſtein cum dimidia parte in apertura Caſtrorum Stein, & Neu-Henneberg.
- 1518. Gros von Meckenhauſen, area ſita in Korkingen continet 18. Jug. agrorum & prata.
- 1521. Feudum in Rumelsheim continet juſ patronatûs, & tertiam partem decimarum frum.
- 1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Oppenheim continet 25. marc. in pecunia, & unam fodram vini provenientes de bonis Monafterii Münſter-Dreys, item Domum in Oppenheim.
- 1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Oppenheim, vineas & frumenta in Nierſtein continet.
- 1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Oppenheim continet 25. malt. frum. & unam fodram vini provenientes de bonis Monafterij Münſterdreysen, item domum in Oppenheim.
- 1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Schwoberg.
- 1525. Von Plorſheim feudum burgenſe in Oppenheim continet 24. malt. frum. & 1. fodram vini in Nierſtein.
- 1525. Metzenhauſen feudum maſculum continet quædam bona ſita in Caub, areolam, partem quandam vineæ & 5. Jug. agrorum.
- 1528. Attendorff feudum burgenſe in Oppenheim continet 10. fl. ſuper Judæum in Oppenheim.
- 1528. Attendorff feudum burgenſe in Saurburg continet aream Ruſticam, item 10. lb. pec. ob cenſum Vineæ ſitzæ in Marcâ de Rudisheim.
- 1529. Von Bach feudum hæreditarium continet caſtrum Undersheim cum toto diſtrictu & pertinentiis.
- 1531. Kaſtner feudum burgenſe in Wachenheim continet 20. malt. frum.
- 1532. Von Mertzheim feudum Burgenſe in Altzey continet domum Conradi de Bruſheim.
- 1532. Armsheim feudum burgenſe in Armsheim, inter Auen & Ringmauren.
- 1532. Armsheim feudum hæreditarium 12. lb. Heller de cenſu ibidem.
- 1536. Wittſtadt feudum maſc. continet pagum Duttenberg ſitum apud Wimpffen cum diſtrictu & pertinentiis, item hortos, pomaria, & Jurisdictionem &c.
- 1536. Brenner von Löwenſtein feud. maſc. continet aream ſitam ad Altzey & Juſ patronatûs in Eſſelbron, item 12. fl. in Münchweyler Thal.
- 1538. Von Bachen feudum burgenſe in Caub, continet 8. marc. argenti in vectigali.

Sub Friderico II.

- 1544. Horneck von Hornberg feudum maſculum continet tertiam partem decimarum omnium in Marcis Stein & Thurn provenientium.
- 1545. Bich von Lichtemberg feudum maſculum continet 15. fl. ſuper redditibus Altzey.
- 1545. Bomberger & Marſtaller, duo paguli in Kuller & Schwizingen ad dies vitæ. Fleckenſtein feudum burgenſe in Germersheim, continet quosdam agros in Marca Ronthelsheimenſi &c.
- 1545. Heſs feud. maſc. corporis, continet 8. malt. frum. & 30. Jug. agrorum in Weſthoffen.
- 1545. Ortt feud. hæredit. continet 30. Jug. pratorum in Marcâ Riſſelsheim.
- 1545. Ortt feud. burgenſe in Strahlberg continet 4. malt. frum.
- 1545. Rudelsheim feud. maſc. corporis continet caſtrum Wachenheim auff der Pfriembd.
- 1545. Settin de Saulnheim feud. Burg. in Odernheim continet 3½. lb. Heller in Odernheim.
- 1545. Stetten feudum hæred. continet 11. Jug. & 3½. Jug. vinearum in Dermſtein ſita.
- 1545. Wilch von Altzey feud. burg. continet Alzemii 36. Jug. agr. & 1½. Jug. prat. &c.
- 1545. Wilch von Altzey feud. maſc. continet 12. malt. frum. ſuper cenſu Saulnheim. Wilch von Altzey feud. burg. in Oppenheim continet 4. marc. Colon. ſuper tributo Judæorum ibid.

1564. Fladt feudum hæred. continet 12. lb. Heller super redditibus de Armsheim.
 1546. Frettenheim feudum burg. in Oppenh. continet 12. malt. frum. in pecuniâ in Frettenheim.
 1548. Trierer feudum burgenſe in Pfedersheim continet hortum burgenſem cum villa ibid.
 1548. Umbſtadt genandt Kanuf feud. maſcul. continet duos hortos & 1. Jug. agr. penes pagum ſitum, item 1. Jug. prat. & domum in Altzey. &c.
 1550. Von Braunsberg feud. maſ. continet parochiam Naven & Judicium de Bruler. Stumpff de Waldeck feud. burg. in Oppenheim 20. fl. cenſus ibid.
 Hauſner de Windbuck feudum burg. in Oppenh. continet 20. malt. frum. & $\frac{1}{2}$ fodram vini in Nierſtein.
 Von Durn feudum maſcu. portat 12 $\frac{1}{2}$. malt. frum. 6. malt. filig. tot avenæ, & 1. malt. piſorum. &c.
 Königsbach dictus Naguel feudum maſculum à Dominio de Exenſtein movens, continet 30. quart. frum. in Luſtadt.

Sub Ottone Henrico.

- Dum de Leyningen feudum maſc. continet 2 $\frac{1}{2}$. fl. in Gros Böckelnheim.
 Fleckenſtein, venationes in Gottenberger Sylvasque Electoratûs cum bipontinis una poſſidet.
 Haberer feud. maſc. ab Abbate Fuldenſi veniens continet pagum Oberwiedelsbach aream in Lengen & 58. Jug. agror. in Reimblein & Habitzheim.
 Von Morsheim feud. burg. in Altzey continet 5. Jug. in marca de Albîg & 5. Jug. agror. in Heimersfeld.
 Stumpff von Waldeck feudum burgenſe in Wallersheim.
 Wachenheim feud. maſc. continet burgum Wachenheim 4 $\frac{1}{2}$. Jug. prat. 18. Jug. agr.
 Roder von Rodeck feud. burg. in Fürſtemberg continet partem vineæ in Mentberg.

Secunda Claſſis.

Sub Friderico III.

- Albersdorff continet duo tuguriola ruſtica in Turendorff cum appertin. 6. bona ſita à Zinckendorff, & bona ſita in Wolffsbraun cum appert.
 Von Durn feud. burg. Raugravium in Rockenhaufen & Imbsweyler continet 27. Jug. agrorum.
 Kaſtner feudum pignoratitium in Bechtheim, Bockenheim & Niefern continet 12. malt. frum. & unam fodram vini in pec. &c.
 Steurhaufen feud. hæred. continet Curiam Electoralem in Neuenmarck.
 Flachheim feud. hæred. continet caſtrum & pagum in Schweyler.
 Flachheim feud. burg. in Schwabsberg continet 20. malt. frum. in Flersheim.
 Flachheim feud. burg. in Oppenh. continet 3. fod. Vini & 24. malt. frum. in Nierſtein.
 Fleckenſtein feud. maſc. corporis continet caſtrum, oppid. & pagum Newenburg.
 Haberer feud. burg. in Otzberg ab Abbate Fuldenſi veniens 18. lb. Heller continens.
 Haberer feud. burg. in Oppenh. continet 30. malt. frum. ſuper Monasterium Sancti Albani in Germersheim.
 Haberer feud. maſc. & burg. continet aream in Clingen & 30. Jug. agr. ibidem.
 Haberer feud. maſc. corporis continet 50. fl. ſuper vectigali de Germersheim ratione caſtri de Mörtelſtein.
 Haberer feud. hæred. corporis continet caſtrum Minenberg ad Necarum.
 Haberer feud. hæred. Corporis continet pagum Aspach.
 Landſtein feudum mixtum continet 18. malt. frum. item 6. malt. frum. in Belle. Item Jus patronatûs in Eternich.
 Landſchad feud. maſc. continet 50. fl. pecuniæ Cameralis.

Von

Von Meckenheim feud. masc. continet partem decimarum in marcâ Fremersheim vini & frum. item 5. malt. frum. in decimis de Bibelheim & $\frac{1}{2}$. malt. in Elstadt.
 Schrotzberg. feud. masc. continet Niderweiler cum pertinentijs.
 Kastner feud. hæred. continet domum sitam am Schlosberg in Heydelberg.
 Ritter feud. masc. continet 33. uncias Heller &c.
 Kellebach feud. burg. in Neuenwolffsstein continet 20. malt. frum.
 Moscoviter feud. burg. in Oppenheim continet 10. malt. frum. & 1. fodr. vini in pec. &c.
 Rosenberg feud. masc. continet tertiam partem in Castro Rosenberg.
 Rosenberg feud. rectum continet pagos Oblingen & Darnbach, dimidiam in Saxenflour, & dimidiam in Bopstadt.
 Rosenberg feud. burg. ab Abbate Fuldenfi veniens in Otzberg continet 7. malt. frum. & aream in burgo tum etiam bona in Paldersheim.
 Rosenberg feudum rectum continet dimidiam partem pagi Schillingstadt.
 Settin de Saulenheim feudum hæredit. continet decimas in Orbist dictas den Landsze-
 hen, item $4\frac{1}{2}$. Jug. pratorum in marcâ Bibelheim & 1. fodr. vini in pec. in Dromart.

Sub Ludovico Quinto.

Allendorff feud. burg. in Caub portat 6. fl. super vectigali ibidem.
 Angueloch feud. masc. castri Streichenberg.
 Breunlein feud. burg. de Otzberg & Umbstadt.
 Danhaviorum vidua feud. burg. in Rockenhausen continet 11. Jug. agr. 6. Jug. pratorum &c.
 Fleckenstein feud. masc. Comitatus Lützelsteinensis continet aream rusticam in Wal-
 senheim & Ricden cum bonis censiticis in Maspre, Rode & Kaltenbrun.
 Glantz feud. burg. in Oppenheim continet domum sitam Biligersberg.
 Groid ad dies vitæ in Widelspach & Nagelspach $27\frac{1}{2}$. malt. frum. 23. malt. avenæ & $8\frac{1}{2}$.
 flor. censûs in Lengfeld. 7. malt. frum. & 7. malt. avenæ in Klingen. 2. malt. frum. & 2. fl. in
 Habitzheim. 5. fl. in Sempere, 10. malt. frum. & 10. malt. aven. feud. burg. in Oppenheim
 1. fod. vini & 10. malt. frum. continens.
 Hausner de Windbuck feud. masc. corporis continet 25. fl. pecuniæ Cameralis, item $10\frac{1}{2}$.
 Jug. agror. $2\frac{1}{2}$. mansa prator. & 2. amphor. vini in Heimbach.
 Kestner feud. masc. corporis continet vineam supra Neuenheim sitam.
 Koch feud. burg. in Caub continet 4. marcas argenti ibidem.
 Kundorff genand *Leiderbach* feud. burg. in Oppenheim continet 12. Jug. agror. in mar-
 ca de Mamenheim.
 Mayer feud. burg. in Germersheim continet 5. mansa prator in Osthoffen & 5. Jug. vi-
 near. in Wachenheim & Lambsheim.
 Stumpff von Waldeck feud. burgensē in Caub continet 10. fl. in Saurberg.
 Stumpff von Waldeck feud. burg. in Caub continet 4. marc. & 12. fl. super vectigali ibi-
 dem.
 Weis von Feuerbach feud. masc. Fuldense, continet aream sitam in sempite, Item 6. man-
 sa pratorum in Alsheim 4. Jug. vinearum an dem Seidenberg, & dimidiam aream in Ha-
 bitzheim.
 Fauth zu Zell possidet 10. malt. frum.
 Sittig de Berlipsheim, feudum hæreditarium continet aream rusticam, 8. Jug. prat. & 59.
 agror.
 Frauenberg feud. masc. continet castrum Stoltzeneck situm ad Necarum.
 Von Riet feud. masc. corporis hæred. continet plures vineas in Dieweyler.
 Ringler feud. hæredit. continet $\frac{2}{8}$. frum.
 Sittig de Berlipsheim feud. masc. continet aream rusticam in pago Heilbach cum 12. Jug.
 prator. 30. Jug. agrorum &c.
 Sittig de Berlipsheim feud. masc. corporis continet aream rusticam in pago Heilbach cum
 78. Jug. agror.

Sub Friderico IV.

Gailing feud. masc. à Fuldenſi movens, continet aream ſitam in ſempt, & tertiam partem areæ ibid. Sex manſa prator. in Alsheim, 4. Jug. vinear. in Umbſtadt & $\frac{1}{2}$. aream in Habitzheim.

Mayer feud. masc. 4. malt. frum. in Mantzenheim.

Widſtadt genand von Hagenbach feud. masc. poſſidet nunc Magiſter Ordinis Teutonici continens Caſtrum Duttemberg prope Urbem Wimpffen.

Weis von Feurbach feudum burgenſe in Oppenheim continet 1. fodr. vini in Nierſtein & 2. malt. frum. in Oppenheim.

Hauſner de Windbuch feud. masc. corporis continens 750. fl. ſuper Ducatu Wirtemberg & Cellariâ de Böckelnheim.

Hauſner de Windbuch feudum hæred. corporis in Pfedersheim continet domum & hortum.

Braun & Kintzinger feud. masc. continet 4. malt. frum. & 8. lb. Heller ſuper Nidern Saulheim.

Mayer feud. burg. in Wachenheim continet 31. Jug. agror. ibidem & in Friedelsheim.

Mayer feud. burg. in Altzey continet 7. malt. frum. in pec.

Mayer feud. burg. in Wachenheim continet 14 $\frac{1}{2}$. Jug. agr. in marca Friedelsheim.

Ringler feud. burg. continet 20. fl. & $\frac{1}{2}$. fodram vini de Nierſtein.

Sigmond. feud. burg. in Oppenheim continet 20. malt. frum. ſuper redditibus Münſterdreyyſen.

Soltzheimer de Armsheim feudum hæred. continet 12. lb. Heller ſuper cenſu dicti loci.

Steurhaufen feud. burg. de Wachenheim continet 7 $\frac{1}{2}$. manſa pratorum in Montzingen mühlen.

Affenheim feud. masc. 50. fl. in pec. è Camerâ Principis.

Boschman feud. burg. de Oppenheim continet 1. fod. vini & 20. malt. frum. in Nierſtein.

Boschman feud. masc. Caſtrum & domum Wolffsberg à tergo de Neuſtadt in Montibus.

Kellebach feud. burg. de Oppenh. continet 6. Jug. agror. 7 $\frac{1}{2}$. Jug. vinear. &c.

Königsbach dictus Naguel feud. masc. continet $\frac{1}{2}$. partem caſtri Hiderneſtein.

Meudelin von Steinfelds feud. masc. corporis continet 30. fl. pecuniz Cameralis.

Von Muderſpach feud. masc. continet aream de Mortfelden.

Von Muderſpach feud. masc. de Pfedersheim continet 20. fl. ſuper redditibus.

Rublingen feud. masc. hæred. continet den freyen Hoff von Nach.

Roder von Rodeck feud. masc. continet molam de Pfeſſingen cum 3. Jug. hortorum.

Wachenheim feud. corporis continet dimidiam fodram vini de Weſthoven in decimis & decimam octavam in decimis de Aguntersheim, Enſheim & Bibelnheim.

Weis von Feuerbach feud. masc. Fuldenſe continens in pago & marcâ Umbſtadienſi aream Ruſticam cum horto 41 $\frac{1}{2}$. Jug. agr. & prata in marcâ de Umbſtadt.

Poſtius feudum hæreditarium continet domum, aream & hortum in Oppenheim.

Liber Baro de Reipoltzkirch feud. masc. continet partem decimarum in Rockenhausen.

Affenſtein feud. masc. 30. fl. argenti è Camerâ Principis.

Haberkorn feud. burg. de Oppenh. continet 20. malt. frum. & $\frac{1}{2}$. fodr. vini de Nierſtein.

Hedersdorff feud. hæred. continet pratum die Brenwiſe, circa 16. Jug.

Angeloch feud. burg. de Wachenheim continet 17 $\frac{1}{2}$. manſa prat. de Muſſingmühl.

Angeloch feud. masc. 250. fl. de Camera Principis ratione Caſtri de Streichenberg.

Angeloch feud. masc. ratione Caſtri Neidenfels, ut habent literæ feudales.

Krantz duo feuda burg. de Oppenheim continent 40. malt. frum. vini &c.

Pleckenhauser feud. burg. de Altzey continet 19 $\frac{3}{4}$. Jug. agr. & 7. Jug. prat. circa Oſthoffen.

Von Durn feud. hæredit. corporis continet caſtrum Imbsweyler.

Sub Friderico V.

Naquel von Wurmbſtein feud. masc. Raugraviorum continet 2. Backhäuſer in Hernsheim.

Müller

Müller feud. burg. hæred. continet aream in Pfedersheim.
 Heuring feud. masc. corporis continet 40. malt. super recepturâ.
 Plessen feud. burg. de Stromberg continet 24. malt. frum. à Noxheim propè Creutzenach,
 item 10. malt. frum. de Albig & 1. fodr. vini.
 Spanheim dict. *Bacharach* feud. burg. in Böckelnheim continet domum.
 Schelkrop feudum hæred. continet 20. fl. de Hempach.

A Friderico V. expulso usque ad pacem VVestphalicam.

Von Rodenstein feud. masc. continet decimas de Winckelin pago Lindenfels & 4. malt. frum. super mola de Schlierbach, quod moriente Domino sine masculis reunitum est.
 Hirschhorn & Hendschuckermio feuda mascula, quæ continent plurima bona hinc inde dispersa.
 Truchses von Pommersfelden feudum Dapiferatûs in Bamberg cum omnibus pertinentiis.
 Angeloch feudum masc. continet decimas frum. de Menguelsheim.
 De Rossau feudum masculum continet castrum Neuburg, hortum & pomarium in marcâ de Obernheim, item 7. Jugera pratorum, item 3. Jug. pratorum.
 Von Bobenhausen feudum hæreditarium continet domum & arcam in Heppenheim, item non nihil pecuniæ, vini, frumenti ac censûs caponum, anserum &c. prata, agros &c.
 Crafft feudum masculum continet aream de Masenbach, quæ portat 18. malt. frum. &c.
 Karcher feud. hæred. apertum, quia Dominus sibi manus violentas intulit.
 Hartmann, Hartmanni feud. masc. corporis continet quædam bona circa Heydelberg.
 Landschaden, hæc quidem feuda aperta sunt, sed anno 1646. Joanni von der Horst collata.
 Von Metzenhausen feud. masc. continet quædam bona sita in Caub.

Tertia Classis.

Sub Carolo Ludovico.

Altorff dictus Wollenschläger feudum burgense in Oppenheim continet domum ibidem, & 20. malt. frum. feud. burg. in Odernheim continet 14. malt. frum. licet hæredes sequioris sexûs de eo recuperando valde fuerint sollicitæ.
 Von Aulenbach continet 6tam partem in decimis frum. de Grosheyduck & in marcâ ibidem sextam in decimis vini ibid. sextam in decimis parvis ibid. quod feud. apertum fuit collatum Doctori Spina.
 Affenstein. feud. burg. de Rockenhausen continet tuguriolum, equile & torcular, prata & hortos & circiter 20. Jug. agr. feud. burg. Heydelbergicum dictum *das Buchsenhausen*, feud. burg. in Odernheim 15. lb. Heller, super eodem oppido, feudum burgense de Oppenheim 20. malt. frum. & 1. fodr. vini, feudum masc. continens quandam partem decimarum de Haseloch.
 Audinell feud. hæred. situm in Alsheim continet burgum & atrium cum pertinentiis, hortum & pomærium 4. Jug. & censum pecuniæ, item in marca Asheim 71. Jug. agror. item, multas vineas in Oberfeld, item prata.
 Brechtel feudum burg. de Oppenheim continet 6. fl. cens. super Judzos de Oppenheim.
 Burchand feud. burg. de Fürstemberg continet 9. malt. frum. auff der Huben zu Münster, 4½. malt. avenæ, decimas vini in marcâ Münster 16. malt. frum. de Horweyler, in præfectura Stromberg circiter 60. Jug. agrorum. Item feud. burg. de Oppenheim continet 20. malt. frum. & dimidiam fodram vini in bonis sitis Germersheimii.
 Von Bobenhausen feud. masc. Fuldense continet prædium in Umbstadt cum agris, pratis, redditibus &c.
 Bellendorff feud. burg. de Germersheim continet agros, census & bona in Bellheim.
 Boos von Waldeck feud. masc. continet maceriam in Obern-Saulnheim cum pertinentiis.
 Liber Baro de Bromber de Rudesheim feudum masc. continet pagum Gavelshheim.

- Brandenburger feudum masc. continet octo Jugera agrorum, hortum &c.
 Braubach feudum quædam bona continet in valle Nollbach.
 Bonn de Wachenheim feud. masc. continet 48. Jug. agrorum &c.
 Peuterich feud. hæred. continet castrum Neidenfels inter Neustadt & Lautteren situm ad
 Speyerbach cum pertinentiis. feudum burgenfe in Friedelsheim continet 30. malt. frum. &
 1. fodr. vini super Burgvogteiâ Fridelsheimensi.
 Von Bleichenbach feud. masc. continet dimidiam partem in Bleichbach, & dimidiam par-
 tem in decimis de Stockheim.
 Von Brand feud. masc. continet 25. fl. pecuniæ à Camera.
 Von Budingen feud. Fuldenfe masc. continet prædium in Sempt. &c.
 Boos de Waldeck feud. corporis masc. continet vineam in Altzey, 14. lb. Heller de Zell,
 Herxheim & Niefen &c.
 Bosch feudum masc. continet 24. partem decimarum de Callstadt, & reliqua bona sita in
 Eimbsheim. feudum burgenfe de Rockenhausen continet plurima Jugera agrorum, prato-
 rum, & vinearum. feudum burgenfe de Oppenheim continet 24. malt. frum. 1. fodr. vini
 &c. feudum masc. continet 700. fl. capital. in Heydelberg.
 Von Bilderbeck feud. masc. continet 10. malt. frum. de Vernuntz, 20. malt. frum. cenfi-
 tici, item 7. malt. frum. in pecunia.
 1672. Bubenheim feudum burg. in Oppenheim continet 14. malt. frum. & 1. fodr.
 vini provenient. ex bonis Schornheim.
 Bausman. feudum hæred. Burg. in Saurburg continet plurima bona in Marcâ
 Caub.
 Bellendorff feudum masc. continet 9. malt. frum. de Niedern-Saulnheim, item 25.
 malt. frum. de Pleickand, 20. malt. ab illis de Landschad, 20. malt. à Philippo
 Flachen &c. feudum hæred. 8. lb. Heller super redditibus de Weinoltzheim.
 Cullmann, & Heileffische feuda hæreditaria continent 2. Jug. vinearum prope Hei-
 delberg.
 Von Carben feud. masc. Fuldenfe continet tertiam partem in pago Reupach, item
 41½. malt. avenæ de Reupach & Umbstadt &c.
 Von Cronberg feud. burgenfe de Oppenheim continet prædium ibidem cum do-
 mo &c.
 Von Dinheim feudum Fuldenfe de Oppenheim & Schweberg continet pratum
 in Hanheim.
 Decker feudum burg. in Bacharach continet 5. marc. argenti in vectigali ibidem.
 1673. Dalberg feudum continet tertiam partem in decimis de Grosfischlingen & 1.
 fodr. vini in pec. feudum masc. continet decimas *auff dem Forst gelegen* partem
 decimarum de Haseloch frum. & vini. feudum hæred. continet duas domos in
 Oppenheim fitas, & duas stationes in marcâ ibid. &c. feud. burg. in Oppenheim
 situm continet 9. fl. ex Judæis ibid. percipiendos. hæc 4. feuda propter feloniam
 commissa & aperta.
 Eschweg feud. masc. continet omnia bona in pago Rodt. feudum Hassiacum.
 Von Elrichshausen dictus *Klippel*. feudum masc. continet plurima & diversa bona,
 item Castrum de Schopp cum suis pertinent. & Jurisdictionem in toto pago, item
 Curiam Schopffloch, venationes & prædiolum è Regione Castri, cujus aper-
 turæ Onoltzbacenses contradixerunt.
 1651. Von Ehenheim. feudum masc. continet castrum Wolmersbach & 12. Jug. agr. &c.
 Ebenleben feudum burg. de Oppenheim continet 20. malt. frum. & 1. fodr. vini de
 Nierstein.
 Eifach feud. burg. de Oppenh. continet 20. malt. frum. & ½ fodrum vini de Nier-
 stein. feudum corporis masc. continet 50. fl. pecuniæ Cameralis. feud. burg. de
 Oppenheim continet 20. malt. frum. & 1. fodr. vini in pec. item 10. fl. in pecuniâ.
 Von Elntz feudum hæredit. continet sylvam & pratum in Langenshahle.
 Ehm feudum masc. continet 150. fl. & 25. fl. Cameralis pec.
 1665. Ecter de Mespelbron feud. masc. continet unam tertiam in decimis magnis &
 parvis in pago zum Stern, in marcâ de Durner &c.
 Fabri feudum hæredit. continet molam papyraceam cum pratis adjacentibus.
 Freher feudum corporis masc. continet bonam in Lustadt 5. Jug. agr. item 6. Jug.

Von

- Von Fleckenstein feud. masc. corporis continet Castrum Berbenstein cum pagis &c. feudum masc. corporis continet pagos, Burckenhort & Bellenborn. feudum masculinum continet burgum Fronsberg cum omnibus pertinentiis. feud. masc. corporis continet decimas in pago Meincammer, & in totâ istâ marcâ feud. masc. continet 4. fl. pec. Cameral. feud. masc. portat 50. fl. è Camerâ Superioris Palatinatûs.
- Fuchs von Sewig feudum masc. continet duas amphoras vini & $3\frac{1}{4}$. malt. frum. de Osthoffen.
- Flörsheim feud. masc. continet Jus lignâ scindendi in Sylvâ de Randeck. feudum burg. de Wachenheim continet dimidiam partem in decimis de Mutterstadt &c. feudum masc. continet pagum Allenbruck cum pertinentijs. feudum masc. continet castrum Imbsweyler cum pertinentijs &c. feudum de burg. continet 9. fl. pecun. Altzey, feudum masc. continet 16. fodram vini ab Ungstein. feudum continet pagum Coppenloch. item 6. libras obolorum de Hochpeyer, item 60. marcas argenti &c.
1665. Flörsheim dictus *Montzenheimer* feudum hæredit. continet decimas in Erpffenbach. item 1. fodr. vini de Zell & Herxheim & 5. fl. de Meyen.
- Frettenheim feudum masc. continet domum pistoriam in Freskeim &c.
- Freytach. feud. hæredit. continet Monasterium de Ingelthole in Obern-Ingelheim situm cum pertin. 94. Jug. agror. & $5\frac{1}{2}$. Jug. prator. feudum hæreditarium continet prædium de Storckheim cum agris, pratis, lignis &c.
- Fauth zu Zelle feudum hæredit. continet 10. lb. obolor. de Zell & Herxheim.
- Flach feudum masculinum continet 36. malt. frum. de Nider-Saulnheim item 35. malt. frum. censûs super mola in Osthoffen sita, feudum masc. continet 100. fl. pecuniæ Cameralis.
- Fladt. feud. masc. continet 7. Jug. vinear. in marcâ Mentzingen.
- Von Fillsch. feudum masc. continet 200. fl. pecuniæ Cameralis.
- Freund antea Haufner feudum hæreditarium de Pfedersheim continet ibidem prædium & aream.
1668. Franckenstein, feudum burgense de Oppenheim continet aream & hortum, item 16. malt. frum. à Weinheim & 1. fodr. vini de Nierstein feudum burgense de Oppenheim continet domum ibidem &c. feud. burg. de Oppenh. continet 1. fodr. vini, & 20. malt. frum. de Nierstein.
1664. Von Falckenstein feudum continet decimas de Schönenberg, Widerspach, Linden, Hermansberg & Straweyler, item $\frac{1}{2}$. decimarum de Holtzingen & 30. malt. frum. in Lautern.
1674. Faust von Stromberg feud. hæredit. continet das Gaubach-Haus, 2. Jug. vinearum & pratum.
1675. Fuchs feudum burgense Heydelbergæ situm continet 20. malt. frum. 1. fodr. vini.
1676. Forstmeister in Gelnhausen feudum masc. continet & maceriam in Althausen, item 50. Jug. agror. & 7. Jug. pratorum.
- Zur Glocken nomine Amitæ Afræ Julianæ Micillin, feud. burgense in Oppenheim portat 3. fod. vini de Nierstein & 24. malt. frum. ibidem.
1657. Gottesheim uxoris nomine, feudum hæredit. continet 29. fl. à Boppard.
- Geuppel von Schelckrippen. feudum continet 20. fl. pec. super telon de Hemspach.
- Gernheim, vel Germersheim, feud. hæredit. de Rockenhausen continet prædium aliquod ibidem.
- Gampel feudum burg. continet 2. amph. vini, $3\frac{1}{2}$. malt. frum. in decimis ab Osthoffen.
- Groroth. feudum burgense ab Oppenheim continet nonnulla Jugera agrorum, vinearum & pratorum in Obern-Ingelnheim.
1662. Von Grotfard. feudum mascul. in Gimmeldingen dictum *Hildebrandseck*. cum pertin. feudum burgense in Oppenheim continet 25. malt. frum. & 1. fodr. vini de decim. in Eppelsheim, feudum masc. continet 200. fl. de Camerâ Electorali. feud. masc. continens 150. fl. de Camerâ Elect.
- Gottfard feudum hæreditarium continet aream & atrium cum suo districtu situm Wormatæ, dictum *der Leimbshoff*.
1662. Von Hirschhorn feud. masc. continet dapiferatum Palatinûs, item duas portiones in decimis de Heydelberg & Berghen; Item Jus patronatûs de Rüsselsheim &c.

- feudum masc. continens 12. Jug. vinear. & 12. Jug. prat. in marcis Hembsbach. & Ladenbach. feudum hæredit. continens Ziningenberg castrum cum pagis & hominibus &c. feudum hæredit. continens 40. fl. Cameræ, omnia reunita, excepto ultimo in gratiam filiarum.
- Hels uxoris nomine feud. burg. hæredit. de Oppenheim continet domum & maccariam ibidem.
- Heuring vel zum Lamb, feudum masculum continens octavam partem in decimis magnis & parvis de Lautersheim & $\frac{1}{2}$ fodram vini ab Almsheim. feud. burg. de Pfedersheim continet 6. fl. ibidem & 4. marc. in Bacharach, item 10. malt. frum. feudum, hæred. continens 2. Jug. vinear. feud. masc. Leiningense continet pratum in Lautersheim, dictum *die Eschenwiese*, item 8. Jug. agror. item pratum in Mechtersheim, item dimidiam fodram vini rubri.
- Heubauer feud. hæred. continet 9. Jug. prator. in Marcâ Opbauer &c.
- Haghen feud. burg. in Gadenheim continet 4. lb. obolorum.
- Von Höüel feud. masc. continet 100. fl. ex Camerâ.
- Von Hoheneck feud. hæred. continet das Backhaus in Engelftadt. item 23. Jug. agr. item $\frac{3}{4}$. vinear. & $1\frac{1}{2}$. Jug. prat. in Böckelnheim.
- Hugelin feud. masc. continet 25. fl. pec. Cameralis.
- Heiles feud. burg. in Altzey continet 18. lb. obol. &c. feudum burgenſe in Altzey continet 6. Jug. vinear. &c. item 10. lb. obol. in Pfedersheim.
- Hausmann feud. burg. de Oppenheim continet 5. malt. frum. feud. burgenſe de Oppenheim continet 10. malt. frum. de Münſterdreys.
- Hülff feudum hæredit. continet 10. Jug. agror.
- Heilmann feudum burg. in Stromberg continet 1. fodr. vini, & 9. malt. frum. item $4\frac{1}{2}$. malt. avenæ, item 11. malt. frum. de Guenheim.
- Heppenheim von Saal feudum hæreditarium continet $10\frac{1}{2}$. malt. frum. in decimis de Guntheim, item Sylvam & prata prope Neidecken, item 4. Jug. agror. & 8. Jug. in viâ Freynsheimenſi, item 14. Jug. agror. de Eppelsheim, item $11\frac{1}{2}$. Jug. in campo de Heppenheim. feudum burg. in Altzey continet 6. malt. frum. in pec. in pago Heimersheim, item 3. Jug. agror. & 4. Jug. prator. in Freymersheim &c.
- Von Ingelnheim feud. burg. de Oppenheim continet 1. fl. in pecuniâ, 25. malt. frum. 1. fodr. vini in decimis de Stetten, 125. malt. & 18. lb. obol. feud. masc. continens quædam loca, Saliceta &c. item *den Westerberg*. item 6. Jug. agror. in Sporckenheim.
- Jet de Mensberg. feud. masc. continet domum in Eppelsheim &c.
- Jordan feud. burg. in Altzey continet 9. fl. in pec.
1661. Zum Jungen feudum masc. continet $82\frac{1}{2}$. Jug. agror. & 25. Jug. pratorum in Weiffenaue. feudum burgenſe in Oppenheim continet 6. fl. pec. & 10. lb. obol. de censu Judæorum ibidem.
1663. Feudum hæredit. continet pratum dictum *die Bremenwiesen*, cujus 16. Jug. in Sandhoffen ſita ſunt. feudum hæredit. continet $\frac{1}{2}$. partem decimarum de Weherſtadt, quæ portat 12. malt. frum.
- Jet von Müntzenberg feudum mascul. corporis continet 38. Jug. agrorum in marcâ Eppelheimenſi ſub præfectura Altzey.
- Kesler von Sarmsheim nomine Deziwitz feudum hæredit. continet domunculam in Pfedersheim.
- Kauffmann feudum masc. continet 1. fodr. vini & 12. malt. frum. è recepturâ de Dürmſtein. feudum hæredit. continet domum & aream in Armsheim, item $66\frac{1}{2}$. Jug. agr. & $13\frac{1}{4}$. vinearum.
- Krafft. feudum masc. continet caſum in Maſſenbach, item 6. malt. frum. tritici, & 6. malt. avenæ.
- Kellenbach feudum masc. continet 40. malt. frum. à Sandhoffen.
- Koch feud. hæred. continet 25. fl. in pec. Camerali.
- Kanoffski, feudum burg. in Oppenheim continet 10. malt. frum. & 1. fodram vini de Nierſtein. feudum in Oppen- & Odernheim 15. Jug. agror. & $\frac{1}{2}$. Jugerum vineæ. item 6. Jugera vinearum &c.

- Knobloch feud. burg. in Oppenheim continet 6. fl. pec. & 4. lb. obol.
 Kintzinger feud. masc. comprehendens 4. malt. frum. à Nider-Saulnheim, item 2. malt. frum. &c. item 4. malt. frum. de Saulnheim.
 Kneuf feudum masculum continet 100. fl. pec. Cameralis.
 Ton Kreyth feudum masc. continet 75. fl. pec. Cameralis.
 1662. Von Kettenheim, feudum masc. continet duas partes in decimis Marcæ Kettenheimensis, item duas partes in decimis de Wahlheim, item molam inter Kettenheim & Egersheim.
 1664. Feudum masc. continens dimidiam fodram vini in pec. in tributo de Münster, item 4. vineas in burgo Strahlberg &c. feud. masc. continens 10. fl. super Quæsturâ de Alzey. feudum masc. 5. fl. è Camerâ Electorali. feudum burgense de Fürstemberg, Stahlberg & Caub, fert super censu de Diepach 4. marcas obolorum, item vineolam in Fürstemberg. 4. marcas in Bacharach &c. feudum burg. de Oppenh. continet 9. fl. super Judæos ibid.
 Kärcher feudum hæreditarium continet 1. fodr. vini de Mutzig.
 1668. Kesler von Sarmsheim, feud. burg. continet 4. Jug. agror. in Marca de Kettenheim.
 Emanuel Kotz von Metzenhofer continet 1. fodr. vini & 20. malt. frum. de Nierstein.
 1669. Kett von Wanscheid feud. hæredit. continet 4. Jug. agr. in marcâ Gobenheim, item 8. Jug. agrorum à Monasterio Fuldensi.
 Landschad feud. masc. continet pagum Bruilenbron. feudum masc. & burg. continens 5. marcas pec. item Saliceta ad Necarum in Dilsperg. feudum burg. de Lindenfels continens 5. fl. de Ernsthoffen &c. feudum burg. de Oppenheim continens 20. malt. frum. & 1. fodr. vini in torculari de Nierstein &c. feudum masc. continens 50. fl. pec. Cameralis.
 Landsperg feudum masculum continet pagum Griesheim prope Rosheim in Diocesi Argentoratensi, quod anno 1616. Epif. Argentoratensi pro 3000. fl. hæreditariè & in perpetuum traditum est.
 Feudum masc. continens 30. viertel frum. de Lustadt.
 1657. Von Löwenstein feud. masc. continet aream in Heimersheim, item Jus patronatûs in Eschelbron, cum decimis ibidem magnis & parvis &c.
 Von Leiningen feud. burg. de Oppenheim continet 10. malt. frum. & 2. lb. obolor. in pago Weinholtzheim.
 Lerch von Lerckel de Dirmstein feud. burg. in Alzey & Oppenheim 5. malt. frum. & 12. mansa pratorum, feudum burg. de Alzey situm prope Franckenthal.
 Lamersheim feudum masc. continet 10. malt. Siliginis in Gros-Böckenheim.
 Von Leyen feudum masc. de Nider-Saulnheim continet 3. Jug. vinear. item 6. Jug. agr. in Nider-Saulnheim item pratum 5½. Jug. in Boffenheim.
 Zum Lamb feudum masc. portans 40. malt. frum. ex receptura Elect. ibid.
 1664. Löwenstein. feudum masc. continet decimas ab Effelsheim, Gunsheim & Gofselsheim, item 4. marc. obolorum, item aream rusticam in Meissenbach cum 7. malt. frum.
 Doctor Marius ex filiâ, feud. burg. Oppenheimij continet 12. malt. frum. à Frettenheim.
 Mändlein von Steinfels feud. burg. in Oppenheim continet in Campo Kurtzweyler 56. Jug. agrorum.
 Von Mörsheim feudum masc. continet suam portionem in curiâ de Griesfeld, item unam tertiam in decimis ibidem, item 2. lb. pec. feudum masc. continet aream rusticam in pago Heppenheim unâ cum 70. Jug. agror. feudum masc. continet 2½. Jug. vinearum &c. feudum masc. continens pratum in Godenthal cum agris, pomariis &c. feudum masc. portans 10. fl. item 4½. Jug. prator. in Eschborn, item 22. Solid. obol. & tres capones in Katzenbach, feudum Raugravicum continens 14. lb. pec. in Münchwerth.
 Von Meisenbug feud. masc. continet 50. fl. pec. Cameral.
 Münch feud. masc. corporis continet prædium Hildebrandseck &c. item 8. Jug. vinear. & agros & prata, item venationes parvas &c.

- Filia de Mörsheim feud. burg. hæredit. in Altzey continet aream burgenfem, cum duabus partibus pratorum in Briel. feudum hæreditar. 3. malt. &c.
1661. Obernstein feud. masc. in Altzey continet quandam partem in decimis de Freymersheim, item 5. malt. frum. in Bibelnheim, item in Neustadt pagum Ebstein, cum 12. malt. frum. item aream in Altzey cum pertinentiis, agris, vineis &c. feudum masc. continens quintam partem in Castro & pago Guntheim. feudum hæredit. in Altzey. continens octavam partem in Decimis de Dexheim. in vino & frumentis, item alias decimas &c. item decimas 40. Jug. in Dexheim sitorum in Campo ibid.
- Von Parthenheim feud. burg. in Altzey continet 10½. Jug. agrorum in Parthenheim & 5. lb. obolorum.
- Polande feud. masc. portat 30. lb. pecuniæ Cameralis.
- Pastor. feud. burgenfem in Germersheim continet 30. malt. frumenti, super molâ de Haseloch, item 10. lb. obol. è receptura Lauteren.
1662. Probische Erben feud. masc. è censu de Saulnheim continet 12. malt. frum. feudum burg. continens 5. Jug. agrorum juxta viam de Kettenberg. item 6. Jug. agrorum propè castrum Heydersheim, item 7. Jug. propè molam Sancti Antonii.
- Von Rottenberg feudum masc. continet 13. Jug. sita in campo Superiori. Item tria Jug. sita in marcâ de Rosbach &c. feudum masc. continens partem in decimis magnis & parvis de Malsch cum pertinentiis &c.
1654. Von Rodenstein feud. masc. continet castrum Wachenheim auff der Pfrieme.
- Riedesell von Bellersheim. feud. masc. portans 100. fl. pecuniæ Cameralis feud. burg. in Altzey in marcâ Pfiedersheimensi situm plurimos agros continens & 15. malt. frum. de Westhoffen &c. feudum masc. continens 3. Jug. hortum & domum propè dem Spilhaufe &c. item 6. Jug. vinear. item 7. Jug. agrorum.
- Von Reiffenberg. feudum masc. continet 4. fodr. vini de Nierstein & 15. fl. super communitate de Ingelnheim. feud. burg. in Caub continens 5. marc. pecuniæ de Camera.
- Von Rosenfeld feudum masc. corporis continet 2. fodr. vini & 20. malt. frumenti ex Cellaria Altzey. feudum masc. corporis continens 300. fl. pec. Cameralis.
- Von Rossau. feudum masc. continet 40. fl. pec. Cameral. feudum masc. portat 30. malt. frum. è Cellaria Altzey.
- Von Rodenstein feud. burg. in Oppenheim portat tres fodras vini de Nierstein, feudum burg. de Lindenfels continens decimas de Winckeln, & 4. malt. frum. in mola Schlierbacensi.
- Feudum masc. & burg. continens 11. lb. obolor. item 5. fl. item 2. hortos & 3. malt. frum. de Lengfeld. feudum masc. & burgenfem in Otzberg continens pratum propè forestam de Umbstadt 20. Juger. item 18. malt. frum. & 16. malt. avenæ.
- Doctor Reuber feud. masc. corporis continet tertiam partem in magnis & parvis decimis vini & frumenti de Impfflingen prope Landau &c. Item 500. fl. in Heydelberg.
1662. Rascalon, feudum masc. portans 50. fl. è Camera Electorali.
- Reus feud. masc. portans 50. fl. & 30. malt. frum. è Camera Electorali.
1668. Reiffenberg continet prædium in Wirgues ditionis Trevirensis.
- Rodenstein antea Schelm von Bergen. feud. burg. in Otzberg & Umbstadt continet 6. lb. pecun. item 3. malt. frum. &c. feudum masc. continens aream de Lengfeld feudum masc. & burgenfem continet pratum prope Sylvam de Umbstad, & aream in Habitzheim sitam cum 18. malt. frum. & 16. malt. avenæ &c. item campum aliquem dictum *das heilige Felat*. &c.
- Rodenstein feud. masc. continet partem decimarum de Mannebach. feudum hæredit. continens 23. malt. frum. &c. in Gundramsheim & Omersheim.
- Reigersperg feudum continet pagos Burckard & Belleborn cum omnibus appertinentiis, iurisdic. altâ & bassâ, venation. agris, pratis, redditibus, censibus &c.
1658. Von Stettenberg feudum masc. continet 20. malt. avenæ. item 6. pullos gallinaceos, item pagum Bantzweiler cum decimis magnis & parvis, item 3½. lb. obol. & 16. malt. frum. item partem in decimis magnis & parvis de Merlebach, Breiden & Wei-

- & Weiler &c. item portionem suam in decimis de Wintspach &c. post relutionem ex oppignoratione reunitum est.
- Von Schönberg feud. masc. continet 100. fl. è Camera principis.
- Stockheim feudum hæreditarium continet prædium dictum *Poppelmanshoffguth* cum pertin. & decimis de Ottersheim.
- Sturm von Werte feud. hæred. corporis continet 50. fl. pec. Cameralis feud. masculinum continet vineam prope Heydelberg.
- Stuichs feud. hæredit. continet 50. malt frum. ab Onsheim & Gundersheim, quod pro 1000. fl. ab Electore fuit relutum & reunitum.
- Spanheim dictus *Bacharach* feud. masc. continet 2. fodr. vini censûs ex Cellaria de Möntzingen.
- Schmoll dictus *Eisenruver* feud. in Oppenh. continet domum dictam *die alte Land-schreiberey* in Oppenheim cum horto quodam.
1662. Scheuer feudum masc. continet 25. fl. è Camera principis. feud. burg. in Oppenheim continet 10. malt. frum. è bonis Canobii de Münsterdreys.
- Sälzer feud. masc. continet pasturam aliquam ad Rhenum sitam.
- Sturmfeder continet castrum de Truenfelds, Sylvam ibid. vineam, prata. item 13. malt. frum. mensuræ Bingenfis, 1. malt. avenæ, ejusdem mensuræ, & 11. sol. obol. de Truenfelds.
- Starck feud. masc. continet aream rusticam dictum *Heppenhoffs*. inter Caub & Bornisch sitam cum omnibus pertinentiis.
- Spina feud. masc. continet Jus patronatûs in Groschenbach prope Clingenberg; item tres Sextas in decimis de Grossenheubach.
- Thomassin von Lüttig feud. masc. continet 11½. amphoras vini in marca urbis Landau, item 2½. Jug. prator. item 4. lb. obolor. feudum masc. continens hypocauftum balnei de Steinweyler, item 12. Jug. agror. juxta viam St. Adelheidis, item 20. malt. frum. &c.
- Ulner de Dieburg, feudum burg. de Lindenfels continet 6. lb. Heller.
- Wormbser de Schaffelnheim feud. masc. continet prædium in marcâ de Wiverseck portans $\frac{8}{6}$. frum.
1657. Wambold von Umbstadt feud. burg. in Altzey continet 7½. Jug. agror. noval. item 3. Jug. agr. noval. item 3½. Jug. noval. in Mommenheim &c. item 2. Jug. noval. agr. in Klappenberg item hortum dictum *den Crâben Garten* &c.
- Liber Baro von Winnenberg feudum masc. corporis, continet omnes redditus pecuniæ, vini, frumenti, avenæ &c. in Pridern, Grenderich, Strennich, Plantzweyler &c.
- Von Wunningen feud. masc. portat 50. fl. pec. Cameralis.
- Wolffinger feudum hæreditarium continet 500. fl. super domo aliqua in Heydelberg. Feudum hæredit. continet 10. malt. frum. in pec. Alsheim. feudum masc. fert. 15. flor. ex censu de Altzey.
- Von Wonsheim feud. burg. Wachenheimense de Wolffsberg, quod continet 50. malt. avenæ mensuræ Spirenfis.
- Wetzel von Marsilien, feud. masc. portans 40. fl. de Capitali 1000. flor. aureorum, super recepturâ de Bernstein.
- Weingarten feud. masc. continet pagum Weingarten, item jus patronatûs ibidem; excepto burgo cum suo districtu, quod proprium est. item tertiam partem decimarum in pago Weingarten, item 128. Jug. agror. feud. masc. continens Kleinfischlingen pagum cum Curiâ & portat quotannis 25. malt. avenæ. item 4. lb. obol. & 9. sol. &c. feudum, quod continet 49¼. Jug. agror. in Schwechenheim.
1674. Von Wonsheim feud. hæredit. continet Burgassiatum de Neuenbeinburg cum omnibus pertinentiis. item bona sita in Wonsheim & in Marcâ sita &c. item duos hortos in Beinburg, item Burgassiatum de Rockenhausen.
- Wents feud. Spanheimense continet prædium cum domo funditus collapsâ, item maceriam aliquam cum areâ rusticâ &c. item 50. Jug. agr. juxta viam de Weinsheim, item 60. Jug. agrorum propè Sylvam de Böckelnheim &c. item propè campum de Wimbsheim 50. Jug. agror. item 8. Jug. in partibus camporum de Hufelsheim. cum 12. Jug. in marcâ de Hufelsch. item 7. Jug. prator. & 6. Jug. prator. propè montem de Hedeisberg &c. item 300. Jug. pascuorum versus Böckelnheim

heim &c. item 2. Jug. Sylvæ ad Sylvam de Böchelheim. item 4. Jug. dumetor &c.
 Zinck feud. hæreditar. continet prata & hortum, juxta semitam Herbergensem pro-
 pè molam in Loe versus urbem Landau &c.
 Zewitz feud. burg. in Oppenheim continet 1. fodr. vini in pec. & 18. Schill. super bo-
 nis canobii de Münsterdreis. feud. masc. continens $6\frac{1}{2}$. Jug. agror. in marcâ de
 Heppenheim, item pratum prope Laudembach, item pratum aliquod versus Lang-
 bellen situm &c. feud. masc. continens $10\frac{3}{4}$. Jug. agror. $2\frac{1}{2}$. mansa prator. 2. am-
 phoras vini, & 1. caponem in pago Heimbach.

Quarta Classis.

Feudorum apertorum ratione Capitulorum de Limburg, Seltz & Clingenmünster.

- Von Hattstein, feudum masc. quod portat præter propter annuatim 33. Achtel frum.
 item 28. Schilling obolor. 4. anseres & 6. gallinas. feudum masc. continet 7. Jug.
 agr. in Soden.
- Von Dorrenberg feud. hæredit. continet Jurisdictionem in Feuerbach, item deci-
 mas parvas & 6. Jug. agrorum ibidem.
- Von Carben feudum hæreditar. continens nonam partem in tertiâ parte decimarum
 magnarum & parvarum ibidem, in pago & marcâ Helbergenfi. item feud. hæred.
 continens aream rusticam & 4. Jug. agror. & prator. in marca de Eichen. item
 duos agros in marca Höchstereufi. omnia deinde in Emphytheusin data.
- 1664. Von Reiffenberg feudum hæred. continens 16. Achtel frum. & 2. anseres de
 Sultzbach.
- Von Oberstein feudum hæred. continens *die Limburger Halden* prope Burgscheid,
 item pratum feudale ibidem, item pagum Oberweiler & Sylvam *das Streitholtz*.
- Von Hesse feud. hæred. continens $4\frac{1}{2}$. Jug. agr. in Einsheim prope Lintheim.
- Hund von Saulnheim feud. masc. continet 24. mansa prator. in marcâ de Dürckheim.
- Von Muder spach *oder Strauttenbach*. feud. masc. continens $7\frac{1}{2}$. Jug. agror. in
 Sultzbach dictum *das Rudelguth*.
- Freher feud. masc. de Clingen-Münster continet 20. malt. avenæ in decimis de Ros-
 bach, item 1. fodram magnam vini de 12. Ohm de Bergzabern.
- Heringmann vel Neuphard. feud. masc. de Clingen-Münster continet 22. fl. & di-
 mid.
- Von Fleckenstein feud. masc. continens quosdam redditus in pagis Weidenthal,
 Schlechtenbach, Derstein & Berborn.
- Sultzisch feud. masc. de Seltz. continet aream sitam in Schwerleheim dictam *die
 Meyerey*. item *die Meyerey*. & aream rusticam de Multzenhausen, item areas
 rusticas in Obern-Altorff.
- Von Rotenburg. feud. masc. de Seltz continet aliquam pec. censûs &c. in Alten-
 stadt.
- Von Lautter feud. masc. de Limburg continet magnas & parvas decimas de Kins-
 heim in pago & campis.
- Reuber feud. masc. de Clingen-Münster continet 1. fodr. vini è decimis de Mün-
 ster.

D E S I G N A T I O

Jurium Territorialium, Civitatum, oppidorum, Villarum,
 aliorumque locorum, liberè & absque feudi nomine à Serenissimo Domino Electo-
 re Carolo possessorum.

Sub Ludovico II. Electore.

A Nno 1270. Simon Comes Bipontinus vendit Ludovico II. Electori dominium suum
 proprium & allodiale Mercklingen & ab eo recipit pro se & suis Hæredibus in feu-
 dum,

Anno 1273

Anno 1273. Comites de Sain eidem Comitatum suum subjiciunt & deinde ab eo in feudum recipiunt.

1277. Domini de Winsperg eidem vendunt pagos Krippenbach & Chappenhard, quos ab eo deinde in feuda recipiunt.

1289. Dominus de Bohlandem eidem subjicit omnia bona sua in Caub, & ab eo deinde in feudum recipit.

Sub Rodolpho I. Electore.

1307. Henricus de Wiseloch Rodolpho I. omnia bona in feudum deinde recipienda submittit.

Sub Adolpho Electore.

1324. Diethericus de Wachenheim castrum suum Adolpho submittit, & ab eo mox in feudum recipit.

Sub Rodolpho II. Electore.

Anno 1330. Eberhardus de Hoff ei subjicit Castrum suum de Steffingen, & ab eo mox in feudum recipit.

1339. Godofredus ab Eppenstein ei subjicit bona sua in Kirchenstadt, & ab eo mox in feudum recipit.

1340. Walramus Comes Bipontinus ei subjicit bona sua, & ab eo mox in feudum recipit.

1343. Guilielmus de humenas bona sua ei subjicit & in feudum recipit.

1344. Robertus Comes Raugravius ei subjicit castrum suum de Beinburg.

eod. Philippus & Reinhardus de Weisseberg ei subjiciunt arces suas de Guerlach & Knebel, mox ab eo in feudum recipiendas.

eod. Comites de Solms ei subjiciunt partes suas in eisdem castris, & ab eo in feuda recipiunt.

1345. Joannes Raugravius ei vendit castrum suum Rheigraffenstein, & ab eo in feudum recipit.

eod. Gerardus de Helmstadt domum suam de Haspach ei subjicit.

1349. Hermannus de Sobernheim & Philippus de Wonnenberg ei subjiciunt castrum suum de Burglehen.

1350. Philippus de Bohlanden ei subjicit omnia bona sua, & ab eo mox in feudum recipit.

Sub Roberto I. Electore.

Anno 1353. Arnoldus de Blanckenheim Roberto I. vendit castrum suum de Blanckenheim, moxque ab eo in feudum recipit.

1354. Ludovicus Ding de Kirchel ei subjicit bona sua in Limbach, Buderungen & Eschbach, & ab eo in feudum recipit.

1355. Wilhelmus Raugravius ei subjicit arcem suam Altenbeinburg.

eod. Raugravii Georgius & Wilhelmus ei subjiciunt arces suas Guntersweil, Gerweiler, Kerwiler cum jure reversionis.

eod. Domini de Nidenfelds castrum hoc suum ei subjiciunt.

1356. Joannes Rheingravius acceptis ab eo mille florenis, ei subjicit arces suas Rheingravenstein, Dhaun, & Grumbach.

1357. Fridericus Wildgravius de Kirchberg & Joannes Rhingravius de Stein urbem suam Flonheim ei subjiciunt.

eod. Dominus de Helmstadt castrum hoc suum ei subjicit, & in feudum recipit.

1358. Eberhardus de Fromberg castrum hoc suum & omnia bona sua ei subjicit, & ab eo deinde in feuda recipit.

- eod. Godofredus de Hohenlœe ei vendit telonium suum in Bacharach, & ab eo in feudum recipit.
 eod. Joannes Mareschall. ei vendit telonium suum in Bacharach, & ab eo in feudum recipit.
 eod. Comes Wilhelmus de Eberstein ei vendit urbem suam Gothboltzheim, & ab eo mox in feudum recipit.
 eod. Joannes Comes Spanheimensis acceptis ab eo quinque millibus florenorum fit ejus Vassallus, & pro eadem summa telonium in Caub ipsi oppignorat.
 1359. Philippus de Bohlanden castrum hoc suum ei submittit, & ab eo in feudum deinde recipit, castrum etiam suum de Ebernburg ei submittit pro 300. fl.
 1360. Diethericus de Gemmingen castrum hoc suum ei subijcit.
 1361. Castrum de Waldeck ipsi submittitur.
 1363. Weirich Puller ei subijcit partem suam castri de Hohenberg.
 1367. Diethericus Kummerer & ejus fratres arcem suam Dalberg ei subijciunt.
 1376. Henricus Landschad ei subijcit castrum suum Ottersheim.
 1377. Dominus de Steinbock castrum hoc suum & urbem ei subijcit.
 1381. Conradus de Rosenberg ei subijcit quartam partem castri Boxberg & ab eo in feudum recipit.
 Anno 1384. Gerardus Wetzler de Gerbitzheim ei vendit urbem suam Bibelnheim, mox ab eo in feudum hæreditarium recipiendum.
 1388. Diethericus de Tringenberg castrum hoc suum ei subijcit.

Sub Roberto II. Electore.

- Anno 1391. Domini de Schomberg & Wesel Roberto II. subijciunt castrum suum de Schomberg, urbem Wesel & castrum Schönenberg.

Sub Roberto III. Electore & Imperatore.

- Anno 1395. Joannes de Hirschhorn ei subijcit tertiam partem Castri Elntz & ab eo in feudum recipit.
 1398. Henricus Kammerer castrum suum Heuchelnheim ei subijcit.
 1399. Almericus, Hermannus, Reinhardus & Henricus de Sickingen eidem subijciunt arces Guttembergæ & Falckembergæ.
 1401. Castrum Neuenthan eidem Electori subijcitur.
 1408. Dom. de Ratsenhausen eidem subijcit castrum suum de Lutzelburg.

Sub Ludovico III. Electore.

- Anno 1412. Dom. de Guntheim castrum hoc suum Ludovico III. subijcit.
 eod. Raugravius Otto omnia bona sua eidem submittit, ad ipsum, si sine liberis masculis aut foeminis moriatur, transferenda.
 1414. Ganebrius de Guntheim ei subijcit partem suam in hoc castro.
 Anno 1419. pro 1900. fl. Comes Zolleranus ei subijcit dimidiam partem Zollerani Comitatus & Urbem Hechingen sibi allodiam, ab eo in feudum recipit.
 1421. Schwickardus de Sickingen Junior vendit decimas in Mecklesheim & 9. Jug. vinearum in Rorbach, & ab eo mox in feudum recipit.
 1422. Joannes de Utzlingen ei subijcit castrum suum de Dirmstein.
 1427. Joannes & Philippus de Hirschhorn omnia bona sua ei subijciunt.
 1434. Conradus de Rosenberg omnia bona ei subijcit, & in feudum recipit.
 1435. Henricus Steinhauer ei subijcit castrum suum Essingen prope Landau.

Sub Ludovico IV. Electore.

- Anno 1437. Joannes Dom. de Homburg in Comitatus sui Societatem Ludovicum IV. Electorem adscivit.

Anno 1441.

Anno 1441. Arx Fridberg eidem Electori subijcitur.

1444. Reingravii de Stein eidem concedunt castrum suum Gottenfeld prope Spinenberg, & deinde ab eo in feudum recipiunt.

Sub Friderico I. Electore.

Anno 1450. Marchio Badensis septem Imperij Comitum judicio damnatus, arces suas Garben & Stein Friderico I. Electori subijcit.

1462. Carolus Marchio Badensis oppidum Pfortzheim eidem Electori feudale constituit. ex Tritthem.

eod. Udalricus Comes de Würtemberg Marpach opp. feudale constituit.

1466. Conradus de Bedicken subijcit omnia bona sua Ottoni Comiti Palatino, & ab eo deinde in feudum recipit.

eod. Dom. de Rhinberg castrum hoc suum eidem subijcit & in feudum accipit.

1467. Bernardus, Joannes & Engelhardus de Solms fratres eidem Comitatum suum Solmensem subijciunt & ab eo in feudum recipiunt.

1470. Ulricus de Dhaun omnia bona sua ei subijcit, & in feudum recepit.

1471. Ludovicus Comes Pal. Veldentia castra sua & arces ei subijcit.

1472. Fridericus de Fleckenstein arcem suam Magdenburg ei subijcit.

1476. Comes de Gernsheim castrum hoc suum ei subijcit, & triginta malteros avenarum annuos se soluturum spondet.

Sub Philippo Electore.

1477. Philippus Elector mandat Kastano de Dalheim advocato Provincialis Abbatia, ut recipiat suo nomine submissionem arcium & urbium Reichshoffen, Oxenstein, Hochfelden, Morsmünster, Geroltzech & Steinfelds.

1478. Rabanus de Helmstadt ei subijcit castrum suum de Homburg.

eod. Dom. de Schöneck castrum hoc suum eidem subijcit.

1479. Castrum de Hornberg eidem subijcitur.

1503. Dom. de Sickingen ei subijcit castra Landstul & Ebernburg.

1481. Comes Reinhardus de Leiningen castrum Alt-Leiningen ei subijcit.

1484. Arx Falckenstein eidem subijcitur.

1506. Emicho Comes Leiningensis ei subijcit Kalstadt, Ungstadt, Pfeffingen, Eifweiler, Haslach, Buhel & Ogelsheim, & ea deinde in feudum accipit.

Sub Ludovico V. Electore.

Anno 1512. Arces Kirn & Kelburg Ludovico V. Electori subijciuntur.

1542. Dom. de Sickingen Electoribus Trevirensi & Palatino & Landgravio Hassia pro indiviso subijcit arces Ebernburg, Nanstul & Homburg, & in feudum recipit.

eod. Comes Joannes Rhingravius omnes Rheingraviatus arces & urbes eidem Comiti Palat. submittit.

eod. Eidem Nidern-Saulnheim subijcitur.

1543. Christophorus de Druc subijcit castrum suum & Valles de Berbenstein & Greventhan, & ab eodem Comite Pal. in feudum recipit.

eod. Hermannus de Rosenberg castrum hoc suum eidem subijcit.

Sub Friderico II. Electore.

Anno 1545. Comes de Dalberg Friderico II. subijcit unum plastrum vini annuum à Capitulo Wormatiensi persolvendum, & ab eo in feudum recipit.

1551. Baro de Hoheneck castrum hoc suum subijcit.

1556. Eberhardus & Philippus de Leyen ei subijciunt castrum suum de Haren-schwang.

Sub Friderico III. Electore.

Anno 1561. Fridericus III. tradit Georgio, Eberhardo & Valentino Comitibus de Erpach bona libera in Guednau, Redenbach & Reichenbach, à se deinceps in feudum tenenda.
1564. Urbs Schweinfurt eidem Electori submittitur.

Sub Ludovico VI. Electore.

Anno 1578. Philippus de Neiperg ei subicit castrum suum de Streichenberg.
eod. Dom. de Nierstein castrum hoc suum cum Oxheim & Schwartzemberg eidem Electori submittit.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

Anno 1591. Præfectus & Consules pagi Plopsheim Electoratu Palatino se subjiunt & viginti florenos annuos cum mulctis duodecim florenos superantibus se Soluturos spondent.

DESIGNATIO

Aliquot accessiohum & Incrementorum feudis masculis, quæ Serenissimus Dominus Elector Carolus possederat, à tempore Friderici Simmerensis annexorum.

Sub Friderico III. Comite Palat. Electore.

- Nno 1560. Idem Elector emit unam domum in Dirmstein à Casparo Hengler pro centum viginti sex florenis.
1561. Idem emit à Georgio, Eberhardo & Valentino Comitibus Erpachensibus, duas domos in Schorbach, arcésque & oppida Muternhausen, Scheurberg, Mitteleler, Knodeck, Breitenwiesen, Schaudembach & Ober-Lauterbach.
1565. Idem emit 5. domos cum suis hortis in Heydelberg.
1570. Idem emit à Nicolao Plex & ejus uxore decimas vini ad eos pertinentes in Caub.
1571. Idem emit à Martino de Wachenheim octavam partem pagi Dittelsheim pro 300. fl.
1572. Idem emit ab hæredibus - - Brombser duo prædia in Gauelsheim.
1576. Idem emit à Joanne de Dhaun Comite de Falckenstein domum & prædium in Reipoltzkirchen & aliud prædium Oberdiepach.

Sub Ludovico Sexto Comite Pal. Electore.

- Anno 1577. Idem Elector declaratur proprietarius hæreditarius Niderstockheim & ejus præfecturæ.
1578. Bona Christophori de Steinkallenfeld eidem Electori obveniunt.
eod. Idem Elector emit à Frenz de Dessingheim unam domum in Stockheim decimas de Westerfeld & plurima alia in Cleeburg.
1579. Idem emit à Comitibus de Nassau mediam partem omnium pagorum, qui erant inter eos communes in præfecturis Altzey & Kirchberg.
eod. Idem emit ab hæredibus Joannis de Guemmingen quintam partem in Scheuerberg.

Sub Joanne Casimiro Electoratûs Administratore.

Anno 1585. Idem emit à Joanne & Bertholdo de Flörsheim magnas ædes in Civitate Lauren-
rensi

rensi cum hortis, pomariis & Molendinis pro 7000. fl. ex quibus est jam Electo-
ralis domus in eâ Civitate.

Anno 1587 Burcardus de Angueloch ipsi vendit magnas Ædes nomine Steinhuser, in urbe
Wachenheim pro 1000. fl.

eod. idem emit à Conrado de Scheutburg dimidiam partem oppidi Pfedersheim pro
1800. fl.

1588 Ipse emit ab Hæredibus Wendelini Keller magnas ædes cum horto, prædio,
hospitio publico & molendinis in viâ, quâ itur Spirâ Wormatiam pro 820. fl. 2500. fl.

1590. emit à Philippo Erwin 12. Jug. vinear. in Neustadt pro 820 fl.

1591. Idem emit à Joanne Ringler pro 200. fl. vineam in Heydelberg.

Sub Friderico IV. Comite Pal. Electore.

1606. Eberhardus Kemmerer Wormatiensis illi vendit 6. tam partem pagi Dittelsheim.

eod. Eberhardus de Dalberg ei vendit aliam 6. tam partem ejusdem pagi.

DESIGNATIO

Bonorum Ecclesiasticorum Sæculari usui restitutorum, quorum

Serenissimi Domini Antecessores Caroli per Cessionem possidentium, aut alio quo-
vis modo proprietatem sunt affecuti.

Sub Ludovico II. Comite Palat. Electore.

Anno 1261. Capitulum Sti. Quirini Spirense cedit Comiti Palat. omnia bona, quæ in
Wieseloch possidebat.

1262. Ordinis Teuthonici supremus Magister Conradus Comiti Palat. vendit magnas
ædes in Heydelberg dictas *Schön-Eck*.

1281. Episcopus Herbipol. eidem donat arces Löwenstein & Murard cum ejus præ-
fecturâ.

1484. Episc. Wormatiensis eidem donat omnes redditus Regionis Neckerau.

eod. Idem Elector acquirit ab Episc. Spirense arces de Disheim, Rhodt, Kinlach &
Sanctæ Helenæ.

1286. Abbas Schönaviensis eidem donat pagum Wiblingen.

Sub Rudolpho Comite Palat. Electore.

Anno 1298. Capitulum Sancti Germani ipsi Electori vendit molendinum de Westhoffen
pro 140. libris obolorum.

Sub Roberto I. Comite Palat. Electore.

Anno 1361. Abbas Weissenburgensis cedit præfecturâ Haguenbacensi in gratiam prædicti
Comitis Palat.

1364. Abbas Hornbacensis concedit eidem Electori Jus reluendi oppidum Osthoffen,
quod ipse cuidam Civi Wormatiensi oppignoraverat.

1380. Clemens VII. Pontifex max. Abbatiam Lorschem pro eodem Roberto sæcula-
rizavit, qui ejus bona sibi propria fecit.

1386. Fridericus Episcopus Spirensis eidem vendit mediam partem arcis & pagorum
Hercklinstein & Reichling.

1387. Abbatissa Monasterij de Liebenau eidem vendit 40. fl. annui redditûs in urbe
Altzey percipiendos.

Anno 1390. Fridericus Abbas præpositus, Decanus & totus Conventus Fuldensis eidem
vendunt Umbstadt, Oetzberg & Hering, quam venditionem à Papa Bonifacio IX.
curant approbari, nec se redempturos unquam pollicentur.

Sub Roberto II. Comite Palat. Electore.

Anno 1397. Monasterium Höchstense eidem vendit villam Habitzheim cum Jure patronatūs & decimis pro 1600. fl.

Sub Roberto III. Comite Palat. Electore ac Imperatore.

Anno 1400. Ecclesiæ Wormatiensis Capitulum ei vendit dimidiam partem Cherchheim.

1403. Sigefridus Abbas Elvangelensis ei vendit castrum Stralberg.

1407. Abbas Franckenthalensis ei vendit prædium aliquod.

eod. Abbas Maulbrunnensis ei vendit pagos, Eitersheim, Weltersheim & Esselbrunn.

1408. Ecclesiæ Spirensis Decanus & Capitulum ei vendunt Sylvam Keschwald.

Sub Ludovico Tertio Comite Palat. Electore.

Anno 1413. Decanus & Capitulum S. Pauli Wormatiensis ipsi donant dimidiam partem Jurisdictionis in Eich.

1417. Idem Capitulum eidem Electori dimidiam partem pagi Ubersheim cedit.

1419. Joannes Episcopus Wormatiense ipsi vendit pagos Dirmstein & Lammersheim pro 3600. flor.

eod. Abbas Franckenthalensis ipsi cedit decimas in Mörs.

eod. Decanus & Capitulum Colomense ipsi vendunt redditus ex Bacherach.

1420. Capituli Enckenbacensis præpositus ipsi vendit dimidiam partem pagorum Enckenbach & Allentz.

1422. Capitulum Sancti Spiritus Heydelbergense eidem vendit unam domum & duos hortos in Heydelberg.

eod. Abbatissa & Conventus Kirschgartenensis ipsi vendunt Kirschgarthausen ad portas urbis Wormatiensis, venditionemque curant à Martino V. Papâ confirmari.

1426. Abbas & Conventus Otterburgensis ipsi vendunt domum in Hülsperg.

eod. Ecclesiæ Altzeianæ Matricularii ipsi vendunt bona ad præfatam Ecclesiæ fabricam pertinentia.

1430. Commendator & equites Heimpâcenses ipsi donant dimidiam partem suorum bonorum in Mosbach prope Newenstadt.

1435. Abbas Hornbacensis ipsi vendit Osthoffen cum omni Jure proprietatis.

Sub Ludovico Quarto Comite Pal. Electore.

Anno 1254. Abbas Otterburgensis ipsi vendit domum in Dachsweyler.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

Anno 1454. Abbatissa & Conventus undecim millium Virginum Colonienſ. illi vendunt pagum Engeltstadt, & redditus, quos percipiebant in pagis Langen-Lonsheim, Winterenheim, Schwabenheim, Hessenheim & Werstadt.

eod. Abbas & Conventus Ensbergensis ejus protectioni se submitunt, seque illi sexdecim libras Heller annuas soluturos pollicentur.

1465. Eadem, quæ suprâ Abbatissa illi donat omnia bona sua in Winterenheim.

1460. Archi - Episcopus Colonienſis & ejus Capitulum ipsi vendunt oppid. Schaulenburg & pagos Hensheim & Dossenheim.

1462. Priorissa & Conventus Pfortzheimensis eidem vendunt decem malt. Siliginis annuatim ex molendino Heydelbergensi.

1463. Archiepisc. Colon. & ejus Capit. ipsi vendunt dimidiam partem castri Calomond.

eod. Decanus & Capitulum Sancti Andreæ Colonienſe ipsi cedunt Jus patronatūs Ecclesiæ Bacharacensis.

1464. Præpositus & Capitulum Ravengiespurgense prope Kirchberg ejus protectioni se submitunt & 150. malt. avenæ annuos pollicentur.

eod.

eod. Abbas & Capitulum Elvangelense se ejusdem protectioni submitunt, seque ipsi 96. libras obolorum annuas soluturos pollicentur.

1496. Abbas Franckenthalensis ipsi vendit ingens pratum in Kirschgarthausen pro 900. fl. & pagum Obstein cum Justitiâ.

eod. Idem Abbas ipsi vendit hospitium publicum prope Franckenthal & dimidiam partem Ebstein pro 4000. fl.

1472. Priorissa & Conventus Pfortzheimensis ipsi vendunt 10. malt. annuos ex molendino Heydelshheim percipiendos.

1473. Margaretha de Löwenstein Abbatisa Gunlingensis ipsi vendit dimidiam partem pagi Offenheim.

eod. Capitulum Sancti Andreæ ad Wormatiam ipsi cedit Hemsheim prædium prope Fridelsheim.

eod. Capitulum St. Martini Wormatiense ipsi vendit dimidiam partem decimarum novalium, in territorio Heydelbergenfi.

eod. Abbas & Monasterium de Sion ipsi cedunt dimidiam partem Offenheim.

1474. Abbatisa Monasterii de Libenau ipsi cedit bona sua in Ruchen.

Sub Philippo Comite Pal. Electore.

Anno 1508. Decanus & Capitulum Sanctæ Crucis in Neuhausen Electori vendunt decimas in Kirschgarten.

1512. Abbas Hornbacensis ipsi vendit dimidiam partem pagi Melsheim.

1524. Abbas & Conventus de Wald-Saxen se ejus protectioni submitunt.

1529. Abbas Maulbrunnensis ipsi cedit pagum Unterewersheim.

1538. Commendator Sti. Antonii de Alzey ipsi donat pagum Volxheim.

Sub Friderico II. Comite Pal. Electore.

Anno 1545. Capitulum Sti. Martini Wormatiense ipsi Jus patronatûs vendit & decimas de Mannheim Episcopo consentiente.

eod. Monachi Erpacenses eidem quotannis certam telæ mensuram se soluturos promittunt.

1551. Annuente Julio III. Pontifice Monasteria de Zell, de Sancto Lamberto, de Bam bach &c. Academia Heidelbergensi unita sunt.

1553. Magister ordinis Teutonici ipsi vendit 5. plaustra vini in Weinheim quotannis percipienda pro 1000. fl.

1554. Rector Academia Heidelbergensis ipsi vendit Jus patronatûs Ecclesiæ Heydelberg.

1555. Capitulum Sti. Petri Moguntia ipsi vendit decimas in Belichheim, Muhlhoffer & Oppenheim pro 4000. fl.

Sub Ottone Henrico Comite Pal. Electore.

Anno 1558. Capitulum Sancti Andreæ Colonienſe ipsi vendit Electori decimas Vallium Bacharach consentientibus Archi-Episcopis Colon. & Trevirenſi.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore.

Anno 1560. Decanus & Capitulum Moguntinense eidem Electori vendunt decimas suas in Sobernheim.

eod. Episcopus ipsi cedit dimidiam partem Rodenburgi.

eod. Prior & Conventus Carmelitarum Creutzenacensium ipsi cedunt plurima bona, nempe Jus patronatûs, Domos parochorum & decimas in Sorn, Widerveller, Wallenau, Lützelhausen, Haram, Keimbach, Schwartzingen & Buchen.

eod. Abbatisa & Conventus de Heyligsbruck ipsi cedunt Monasterium suum & omnia bona ab eo pendentia promissis earum cuique pensionibus.

eod. Abbatisa & Conventus de Weideck ipsi cedunt Monasterium suum & omnia bona ab eo pendentia promissis earum cuique pensionibus.

eod. Facta est in universo ferè Palatinatu Religionis immutatio , & omnium bonorum Ecclesiasticorum occupatio eodem Friderico III. procurante , in cujus gratiam plurimi ejusmodi bona abdicarunt , sive ad Protestantes , sive in alias Regiones promissis annuis stipendijs , abituri , quorum sequitur bonorum Enumeratio.

In Præfectura Heydelbergenſi.

Abbatia Schönau Ordinis Cisterciensis celeberrima olim ac ditissima.
Abbatia Weseimbacensis.
Abbatia monialium de Lobenfelds.
Capitulum Sancti Spiritus in Civitate Heydelbergenſi.

In Præfectura Mospacenſi.

Capitulum Mospacense.

In Præfectura Doxbergenſi.

Abbatia Sintzheimensis Ordinis S. Benedicti & inde pendens Neuhausen.

In Præfectura Neostadienſi.

Abbatia Franckenthalensis Ordinis S. Augustini.
Abbatia Franckenthalensis Monialium.
Abbatia Sancti Lamberti.
Abbatia Uppenthal.
Abbatia Ingelheim & Engelthal & Prioratus de Hampau.

In Præfectura de Alzey.

Abbatia Sion.
Abbatia Odernheimensis.
Abbatia Bochenheimensis.
Capitulum Neuhufanum.
Capitulum Hochheimense.
Præceptoria Sancti Antontij in Alzey.

In Præfectura Oppenheim.

Capitulum Oppenheimense.

In Præfectura Lauterenſi.

Capitulum Lauterense olim Abbatia.
Abbatia Limpurgensis Ordinis Præmonstratensis olim ditissima.
Abbatia Otterbergenſis Ordinis Cisterciensis.
Capitulum Enckebackense.
Prioratus Fischbackensis.
Prioratus Lubenavienſis.

In Præfectura Bacharacenſi.

Capitulum Bacharacense.

In Præfectura Creutzenacenſi.

Abbatia Sponheimensis.
Abbatia Schwabenheimensis.
Abbatia Lauresheimensis Ordinis Præmonstratensis.
Abbatia Kirbergenſis.
Capitulum Creutzenacense.
Prioratus Sanctæ Catharinæ.
Prioratus Sancti Joannis.

In Principatu Simmerensi.

Abbatia Ravengespurgenfis.
Abbatia Caubenfis.
Abbatia Marienburgenfis.

In Præfectura Germersheimenfis.

Capitulum Germersheimenfe.
Abbatia Neoburgenfis.
Abbatia Clingen-Monafterienfis.
Abbatia Hertenfis.
Abbatia Euferthalenfis.
Abbatia Seltzenfis.

Anno 1561. Fridericus III. emit à Decano & Capitulo Sancti Guidonis 13. malteros Silignis annuos à curiâ Weſtheimenſi debitos.

1563. Academia Heydelbergenſis cedit eidem Electori tria Monaſteria, nempe Münſterdreys, Waldeck & præceptoriam Sancti Antonii in Altzey.

1567. Eadem Academia eidem Electori cedit Abbantias & Monaſteria Zell, Sancti Lamberti & Dambach cum omnibus eorum appertinentiis acceptis aliis bonis allodialibus.

1570. Capitulum Sanctæ Crucis Moguntia eidem Electori decimas pagi Oberhilbersheim.

Sub Joanne Caſimiro Electoratus Adminiſtratore.

Anno 1588. Decanus & Capitulum Bruſelenſe Spirenſis Diæceſis vendunt eidem Adminiſt. prædium Schluſtern pro 900. fl.

eod. Episcopus Spirenſis eidem vendit quaſi Præpoſitus Weiſſemburgenſis domum ſuam in Heydelberg., nomine *Speyrſchen Hoff*.

Ex Chartulario Præpoſitura Weiſſemburgenſis.

Anno 1522. Ludovicus V. Elector & Fridericus Comites Palat. fratres acquirunt à Præpoſito Weiſſemburgenſi dimidiam partem Juſtitia in Schlechtembach & Bubenthal cum vectigali aliſque Juribus.

1521. Eidem tranſigunt cum Abbate Rudigero Weiſſemburgenſi circa 4. pagos Altenſtadt, Schleithal, Seebach & Schweighoffen.

1525. Idem Præpoſitus & Capitulum Weiſſemburgenſe cedunt eidem Electori quartam partem decimæ vini & Prætoriatum in Weiſſemburg.

1544. Idem Præpoſitus & Capitulum cedunt eidem Electori decimam vini & minutas decimas in Mosbach.

1531. Idem præpoſitus & Capitulum tranſigunt cum eodem Electore circa molendina Wuſmühl, Schleiffmühl & Kupffermühl.

DESIGNATIO

Feudorum hæreditariorum ditionumque & prædiorum, à di-
viſione Anni 1444. in gratiam Friderici Simmerenſis, aut poſteriorum ejus, in feu-
dum erectorum, purè & absque mentione lineæ masculinæ conſeſſorum, aut Se-
quioris Sexûs beneficio comparatorum,

Ducatus Simmerenſis in gratiam Friderici III. Electoris erectus, & ex prædiis ad ipſum
per Annæ Veldentianæ Matris Succeſſionem devolutis compoſitus, à cujus poſſeſſione
fœminæ per erectionis diploma non arcentur.

Ducatus Lauterenſis in diſviſione Anni 1444. eo nomine non comprehenſus, ſed dein-
de in gratiam lineæ Simmerenſis erectus absque præciſa lineæ mascul. designatione.

- Anno 1247. Mechtildis Comitissa de Sain cessit & donavit Joanni Henrico, Simoni & Eberhardo Comitibus de Sponheim, Blanckenberg castrum & opp. cum feudis attinentibus, Hochberg castrum & opp. cum feudis attinentibus, Castrum Freusberg, quod feudum est, Castrum Sain cum suis appertinentiis, castrum Hulckenradt cum feudis attinentibus, castrum Saffenburg cum feudis attinentibus, Comitiam Hadamar, advocatiam de Bonna &c.
1416. Elisabetha Comitissa Sponheimensis donat Ludovico III. Electori quintam partem in Creutzenach Arce & urbe, Ebernburg castro & valle, Arenschwants castro, Gutenberg castro & Valle, Nunburg urbe, Coppenstein castro & valle, Gemunden castro & urbe, Kirchberg urbe cum universis ditionibus &c.
1467. Margaretha Comitissa Leiningo-Westerburgensis donavit Friderico I. dimidiam partem omnium bonorum à Comite Hassio-Leiningensi fratre suo derelictorum, vi cuius donationis deinde Fridericus I. accepit in feudum ab Episcopo Wormatiensi, à quo movebantur, dimidiam partem castri & urbis Neu-Leiningen præfecturæque Osthoffen cum appertinentiis pagi Ybernheim, Jurisdictionis in Ham & integrum pagum Rhein-Dürckheim.
- Anno 1385. Robertus III. ducta in uxorem Elisabetha Friderici Burggravij Nürembergensis filiâ pagum Heydelsheim in solutionem dotis accepit.
1402. Stephanus Roberti III. Imperatoris filius ducta in uxorem Annâ Friderici ultimi Comitis Sponhemij & Veldentia filiâ, prædictos Comitatus & alia loca quam plurima in Palatinam Domum transtulit.
1350. Elisabetha Schombergensis arcem suam Schwetzingen Rudolpho II. Comiti Palat. concedit.
1373. Kunigunda Sponheimensis arcem suam Weinheim Roberto I. Comiti Palat. concedit.
1367. Eadem ei partem suam in Altenbeinburg oppignorat.
1377. Margaretha Erpacensis eidem vendit pagos Necker-Eltz, Neuhausen & Fründelsheim cum molendino & eorum locorum teloniis.
1379. Wenceslaus Imperator donat Elisabethæ Roberti I. uxori partem telonii in Udenheim.
1381. Elisabeth de Waldeck cedit eidem bona sua in Waldeck & alibi.
- eod. Elisabeth de Birckenfeld cedit eidem pagum Mospach & curiam in Schifferstadt.
1386. Wenceslaus Imperator oppignorat Beatrici Comitissæ Palatinæ partes teloniorum Germersheim & Mannheim.
1390. Mechtildis Marchionissa Badensis eidem Electori cedit omnia sua bona in Heydelsheim, Wildsperg & Eppingen.
1391. Joannes Comes Sponheimensis præcipit Subditis suis & Vassallis, ut si ipsi sine liberis masculis decesserint, filia sua Elisabetha Roberti II. Electoris Sponia subijciantur, tanquam veræ ac legitimæ Dominæ, quam deinde Præfectus & Burgenfes de Creutzenach, se quasi Dominam observaturos pollicentur. Idem etiam præstant Præfecti & Burgenfes in Kirchberg, Vianden, Castelaun & Winterberg.
- Anno eod. Mechtildis de Spanheim Marchionissa Badensis cedit eidem Roberto II. arcem suam Befisheim.
1394. Anna de Sickingen eidem vendit pagum suum Boxheim.
1403. Elisa uxor Jacobi de Bacharach vendit Roberto Imp. bona sua in Hundsruck.
1406. Elibetha Comitis Henrici vidua eidem oppignorat pagum Eich.
- eod. Mechtildis Marchionissa Badensis eidem concedit arces suas Mospach & Obernheim.
1407. Margaretha de Hochberg Friderici Comitis Leiningensis uxor eidem oppignorat decimas suas in Weillersbach & Lambsheim.
1408. Vidua Philippi de Bohlanden eidem cedit pagum Dieweyler.
1402. Uxor Joannis de Löwenstein cum ipso Coniuge eidem vendit pagos Scheim, Bickenbach, Gugenheim, Malchen, Nitz, Bedenkirch, Kendig &c.
1444. Anna Erbacensis vendit Ludovico IV. Electori Comitatum Löwenstein.
1470. Catharina de Helmstadt, uxor Georgii de Boxberg vendit ei pagum Alspach.
1544. Claudia Comitissa Oettingensis donat Ludovico V. Electori pagos Westhoffen, Gimbsheim & Bornheim.

Feudorum oblatorum Designatio.

Anno 1338. Joannes Comes Spanheimii & ejus uxor obtulerunt Balduino Archi-Episcopo Trevirensi mediam partem Castri Dille, & quidquid habebant in pagis, Dille, Leinsheim, Dreife, Creutzenach, Schwabenheim, Claustro Aldenfeld & Pferdendorf, capellâ apud Kürchberg, Kirn, Wintzenroder, Gemünde, molendino zu den Hecken, Kerwyler, Dilledorff, curiâ ante castrum, Dille molendino & Valle ibidem, Seelbach, Belcke, Keltzrod, Rackenhausen, Buckenburen, Soren, Wallenau, molendino in Honville, Kutzenhausen, Nidernweiler, & Sylvis videlicet Belckerstrad, Steiberfrod, Dille, Eichholtz & Dürrscheid, item villam Trarbach, quæ deinde ab eo in feudum receperunt, à fœminis post extinctos masculos possidenda.

Ante creationem Ducatûs Lautterensis plurimæ partes & bona, ex quibus constitutus est, ab Electoribus Palatinis allodialiter & absque feudi onere possidebantur.

Ante creationem Ducatûs Simmerensis plurimæ partes & bona, ex quibus constitutus est, liberè, allodialiter & absque feudi onere ab Electoribus Pal. possidebantur.

Feudorum emptorum Designatio.

Sub Ottone II. Electore.

Anno 1245. Henricus Romanorum Imperator cedit Ottoni Electori Waltrop cum appertinentiis.

Sub Ludovico II. Electore.

Anno 1270. Comes Simon Bipontinus vendit Ludovico Electori Castrum & pagum Merkingen cum omnibus appertinentiis pro 300. marcis argenti.

1274. Poppo de Dirn vendit eidem Wiblingen cum appertinentiis.

1277. Rodolphus Hesso-Marchio Badensis vendit eidem Electori Castrum Lindensfels pro 2300. marcis argenti.

eod. Engelhardus & Conradus de Winsperg vendunt eidem partem suam in Wieseloch.

1284. Walterus ab Eltz cum uxore & consortibus vendit eidem Castrum Stoltzeneck, piscariam in Crosselbach & omnes redditus in Raggenau pro 120. lb. Heller.

1286. Fridericus Episcopus Spirensis vendit ei dimidiam partem castri Waldrau, & pagorum Hockenheim & Reittlingen cum omnibus appertinentiis.

1290. Marquardus de Wilre vendit eidem curiam suam in Wieseloch.

1291. Conradus & Fridericus de Strahlenberg vendunt eidem decimas de Bergheim, cum Curia & omnibus appertinentiis.

eod. iidem vendunt eidem partem, quæ ipsis competebat in Monte de Alto-Saxenheim.

Sub Rodolpho I. Electore.

Anno 1298. Capitulum Sancti Germani Spirense vendit Rodolpho Electori molendinum in Wieseloch.

1319. Ademar de Zabern vendit eidem pagum Gersberg pro 3500. fl.

Sub Rodolpho II. Electore.

Anno 1339. Joannes de Kerweyler vendit Rodolpho Electori partem in Scharffeneck.

1341. Henricus Knebel Eques vendit eidem Electori Domum Grünau, cum omnibus appertinentiis pro 1800. libris Heller.

1347. Reinhardus de Strahlenberg vendit eidem Strahlenberg burgum & Schriesheim urbem cum omnibus appertinentiis.
 1349. Eberardus Rud de Rollenberg vendit eidem Domum Minnenberg, cum omnibus appertinentiis pro 2700. libris Heller.
 eod. Ormandus & Berchtoldus de Eberstein fratres vendunt eidem urbem Brettheim cum omnibus appertinentiis pro 7900. lb. Heller.
 1351. Philippus de Bohlanden vendit ei burgum Sandhusen & pagum Leinheim.

Sub Roberto I. Electore.

- Anno 1357. Siffridus de Strahlenberg vendit Electori Roberto arcem Waldeck & pagos Heylig-Creutz, Steinach, Ritterbach, Lampenheim & Gertzbach.
 1358. Comes Godofredus de Hohenloë vendit Electori Merlenheimischen Hoff pro 1200. fl.
 1359. Philippus de Bohlanden vendit eidem urbem Simmeren in Hundsruock cum omnibus appertinentiis pro 4000. parvis florenis.
 1361. Wilhelmus Comes de Eberstein vendit eidem Advocatiam Hagenbacensem.
 1370. Joannes de Schmalstein vendit eidem arcem & pagum Weingarten.
 1380. Henricus de Reimshingen vendit Duci Roberto Wald-Laubersheim & Sylvam Labersheim.
 1368. Cuno & Rudolphus de Berg vendunt eidem pratum in Berg pro 350. fl.
 1389. Henricus de Geinheim vendit eidem Electori 17. malteros Siliginis ex molâ Heydelsheim annuatim percipiendos.
 eod. Gerardus de Sulpen vendit eidem præfecturam Heydesheim &c.
 1390. Comites de Löwenstein vendunt eidem 12. Jug. pratorum & 1. Jug. terræ prope Rupertzeck pro 133. fl.

Sub Roberto II. Electore.

- Anno 1391. Rodolphus Dominus ab Oxenstein vendit Roberto Electori pagos Reichshoffen, Oxenstein, Hochfelden, & Meisterfelden.
 1398. Wernerus de Löwenstein vendit eidem pagum Warmbstadt.

Sub Roberto III. Electore.

- Anno 1400. Pagus Felcksheim Roberto Electori conceditur.
 1401. Comites de Löwenstein vendunt eidem 32. Jug. Sylvæ & 8. Jug. vinearum & terrarum in finibus Heydelsheim pro 85. fl.
 1403. Hubertus de Bacharach vendit eidem Electori aliqua bona in pago Breydenbach.

Sub Ludovico III. Electore.

- Anno 1410. Henricus Bock vendit Ludovico Electori decimas in Hedesheim, Wahlheim & Weinheim.
 1411. Idem Elector acquirit quartam partem pagorum Gerichstadt, Alsheim, Zeiffenhäusen, Niefern, Offtersheim, Immersheim, Sultz, Sutzenheim, Kirchheim, Bessersheim, Dettersheim, Mertzheim, Ebersheim, Leitersheim, Boffenweiler, Zugrenweiler, Dieffenthal, Wachenheim, Hertingshausen Zweiweiler, Essenheim, Walen, Obernkaim, Monckstadt & Groskarlbach.
 1412. Joannes de Hirschhorn vendit ei dimidiam partem pagorum, Ellen, Dabisheim & Burckheim.
 1413. Ludovicus Schenck de Limpurg & ejus Uxor vendunt Ottoni Comiti Pal, arcem Lorbach cum appertinentiis pro 6500. fl.
 eod. Joannes de Hirschhorn vendit eidem Ottoni tertiam partem in Elsentz, & Electori Ludovico Weyler prope Aglusterhausen.
 eod. Wollmarus de Wachenheim vendit eidem Electori mediam partem pagi Nackheim.

Anno eod.

- Anno eod. Jacobus de Saulnheim vendit Electori tria prædia in Seltzen.
1414. Eberhard⁹ de Hohenfelds vendit Electori mediā partē pagi Windesheim 1100. fl.
- eod. Wolfgangus Richter de Knottelsheim vendit eidem Electori 12. plaustra vini annua in Bleysweyler, prædium in Morlesheim &c.
- eod. Wolfgangus de Löwenstein vendit eidem Electori partem suam in prædiis Stetten.
1416. Joannes de Hirschhorn oppignorat Electori Hoffsau, Eschelbach, Reichenberg, Aglatershausen, Schmittenwag, Rodenburg & Funckelsbach pro 6000. fl.
- eod. Henricus Kammerer vendit eidem Electori 4^{am} partem pagi Gantheim.
1418. Joannes de Hohenberg & Crafft Frey de Dhaun vendunt eidem Electori domum in Darschheim cum prædiis inde pendentibus, & domum in Fridelsheim cum appertinentiis.
- eod. Henricus de Genheim vendit eidem 17. malt. Siliginis annuos, & 1. plaustrum vini in Hedesheim.
- eod. Domini de Erligheim vendunt Electori Stoltzeneck pro 1000. fl.
- eod. Wernerus de Nierstein vendit Electori dimidiam partem Eich pagi.
1419. Eberardus & Kosmus de Keitzkeim vendunt Electori Mühlstadt.
- eod. Zescheimenses vendunt Electori molam prope Stromberg.
- eod. Conradus de Winsperg vendit Electori pagum Schwartzach.
1420. Joannes de Löwenstein vendit Electori Scheim, Buchenbach, Gugenheim, Malche, Nitz, Badenkirchen, Krudrich, &c.
- eod. Martinus Forstmeister cedit eidem Electori prædium & alia bona in Alt - Hasenloch pro 400. libris Heller.
1421. Schwicardus de Sickingen Junior vendit Electori omnia bona sua in Edigheim & Offenaw.
- eod. Hermannus de Odenheim vendit Electori 4^{am} partem arcis & pagi Eich & census in Sand de Munckhausen pro 975. fl.
- eod. Joannes de Helmstadt vendit Electori 4^{am} partem pagi Bahel cum appertinentiis pro 965. fl.
1424. Hermannus de Saulnheim & ejus uxor & confortes vendunt eidem Electori pagum Freinsheim pro 1500. fl.
1427. Godofredus & Philippus de Randeck vendunt ei octavam partem in pago & Jurisdictione de Gugenheim.
1429. Joannes Stumpff de Waldeck vendit Electori dimidium pagi Waldhubersheim.
1430. Fridericus de monte forti vendit Electori dimidiam partem pagi Wolffsheim & pagum Albitzheim integrum pro 8000. fl.
1431. Idem Elector acquirit prædium de Haleneck in finibus Caub.
- eod. Conradus de Winsperg vendit Ottoni Comiti Pal. pagum Schluchteren pro 1000. fl.
1435. Joannes de Erligheim & ejus uxor vendunt Mechtildi Sabaudicæ Curiam in Schwetzingen.

Sub Ludovico IV. Electore.

- Anno 1438. Joannes Wildgravius vendit Ludovico Electori pagos Flonheim, Bomheim, Wendesheim, Osthoffen, Werstadt, Eichenloch, Bockenheim, Nidernhausen & Münsterrappel.
1440. Joannes Rud de Bodigheim Senior vendit Ottoni Comiti Pal. sextam partem pagi Riederspach.
1441. Comites de Löwenstein vendunt eidem Electori Comitatum suum Löwenstein, decimam frumenti in Heylbronn, & 9. plaustra vini annua cum medio.
- eod. Burckardus Hoffel de Stauffenberg vendit Electori castrum Hoffweyler & Schitterwald cum plurimis appertinentiis pro 700. fl.
1443. Eberardus de Urbach miles vendit eidem pagum Sandhausen.
- eod. Bernardus Kreyfs de Lindenfels vendit eidem Electori pagos Scherbach, Grafelnbach, Waldau &c.
1444. Henno Rubenold de Simmern præpositus in Nierstein vendit ei 7. Jug. prat. prope Oppenheim.

Anno 1447. Henricus de Reimschingen vendit Electori arcem Weller.

Sub Friderico I. Electore.

Anno 1450. Rheingravij vendunt Friderico I. Electori Ducis Philippi tutori tres quartas partes in Münsterappel, Ober- & Niderhausen pro 2000. fl.

1453. ijdem Electores emunt pradium in Lachen cum appertinentijs.

1454. lidem Electores emunt à Conrado de Lammersheim, Alsmansweyler, Riedenweyler, Ruppenweyler & Hessau pro 800. fl.

Anno 1455. Gerardus de Saulnheim & Anno 1465. Hermannus & Fridericus de Saulnheim vendunt Friderico I. pagum Valdalgersheim.

1456. Guilielmus de Cleeberg vendit Electori quartam partem pagi Wendesheim.

1463. Carolus Marchio Badensis cedit eidem Electori quintam partem Comitatus Sponheimensis.

eod. Idem Marchio eidem Electori cedit urbes, Befigheim, Lorchheim, Wahlheim, Brudenthal, Ingersheim, Hessingheim, Beinheim & Lothheim.

1464. Naguel de Dirmstein vendit Electori pagum Bermersheim cum decimis & Jure patronatus.

Anno 1466. Conradus de Winsperg Electori Neustadt am Kocher.

1470. Georgius de Richberg & Catharina de Helmstadt ejus uxor vendunt Electori pagum Aspach.

eod. Joannes de Schmalstein vendit Electori dimidiam partem Arcis & pagi Weingarten pro 5760. fl.

1473. Conradus de Schwenheim vendit eidem Electori Jurisdictionem & redditus quosdam in Alsheim pro 80. fl.

eod. Gotz de Adersheim vendit ei arcem Birckweiler.

eod. Abbas & Conventus Sion vendunt eidem Electori dimidiam partem praefecturae Offenheim & Abbatissa Gunlingensis aliam dimidiam ejusdem praefecturae.

Sub Philippo Electore.

Anno 1477. Philippus Elector emit arcem Sobernheim.

1481. Wilhelmus Rud. vendit Ottoni Comiti Pal. 6. tam partem pagi Ridersbach.

Sub Ludovico V. Electore.

Anno 1544. Comites de Hanau vendunt Ludovico V. 4 tam partem pagorum Lorfch & Hennebach.

Sub Ottone Henrico Electore.

Anno 1557. Otto Henricus Elector emit arcem Fridelsheim cum pagis Weidenthal & Genheim pro 2000. fl.

Sub Friderico III. Electore.

Anno 1571. Martinus de Wachenheim vendit Friderico III. partem Dietelsheim.

Sub Joanne Casimiro tutore.

Anno 1587. Conradus de Schmidburg vendit eidem tutore dimidiam partem oppidi Pfedersheim pro 18000. fl.

Sub Friderico IV. Electore.

Anno 1602. Eberhardus Kammerer vendit Friderico IV. partem Dietelsheim.

eod. Eberhardus de Dalberg vendit eidem Electori reliquum omne ejusdem pagi.

Feudo-

Feudorum pignoratitiorum Designatio.

Sub Rudolpho I. Comite Palat. Electore.

- Anno 1300. Castra Flosse & Darckenstein à Rege Henrico Rodolpho pro 2000. marcis argenti servato relutionis Jure oppignorata sunt.
1329. Imperator Ludovicus oppignorat Rodolpho pro 6000. marcis argenti Civitates suas & Imperij, uti tunc eas appellavit, Mosbach & Sintzheim, salvo relutionis Jure in Vigiliâ Sancti Bartholomæi.
- eod. Concessio Imperatoris Ludovici facta Rudolpho & Roberto Comitibus Palat. ut possint redimere Gemünde cum decimis, à Dominis de Winsperg.

Sub Rudolpho II. Comite Palat. Electore.

- Anno 1330. Imperator Ludovicus oppignorat iisdem Rudolpho & Roberto pro 6000. marcis argenti bona ad Imperium pertinentia, Castrum nempe & urbem Gemünde & decimas, Eberbach Castrum, Civitatem & decimas, Mosbach urbem, Sintzheim urbem, Driefels castrum, Neucastell castrum, Germersheim Castrum & urbem, Anweyler urbem, Guttzburg Castrum, Wulckenberg Castrum, Weyelpurg Castrum, Haselach pagum & Buhel ea lege, ut semper Imperatores ea possint reluere pro eadem summa sex millium marcarum. Si verò unum aut alterum istorum liberum non fuerit, sed alibi oppignorum, tunc Palat. Comites debent ea reluere, iisque frui & gaudere, donec pretium relutionis cum prædicta summa restituatur, die Lunæ post festum Sanctæ Agnetis.
- Anno 1331. Idem Imperator concedit iisdem facultatem redimendi urbem Weibstadt ab Episcopo Spirensi pro 1000. libris Heller, donec reluatur, ab ijs possidendam.
- eod. Idem Imperator concedit iisdem facultatem redimendi Pfedersheim pro 600. libris Heller, ab illis de Falkenstein, cui summæ adduntur 425. lb Heller.
1332. Idem Imperator concedit eis facultatem redimendi pagum Ricken.
- eod. Idem Imper. tradit Roberto Seniori omnes turonos Vectigalium, quæ ipsi ex parte Imp aperientur in Bacharach, & quidem per oppignorationem donec, eos Imperatores repetant utendos, fruendosque.
1335. Idem Imperator addit oppignorationibus Driesfels, Anweiler & Germersheim 2000. marcarum argenti,
1338. Idem Imperator Comitibus Palatinis Roberto Seniori & Roberto Juniori oppignorat arcem Neucastell.
1339. Idem Imperator iisdem dat licentiam reluendi oppignorationem Rosweiler & Hyligenstein.
- eod. Rudolphus Marchio Badensis illis oppignorat Castrum & urbem Bretten 4400. libris Heller de consensu Dominorum de Heberstein.
1340. Idem Marchio Badensis illis oppignorat urbem Heydolfshheim pro 2500. libris Heller, ad quos adjectis Imperatori Ludovico solutis 150. libris Heller urbs ista illis salvo reluendi jure conceditur, ita ut Anno sequenti urbes Bretten & Heydolfshheim homagium ipsis tanquam oppignoratæ præstiterint.
- Anno 1341. Idem Imperator iisdem oppignorat urbem Weissemburg & totam Landvogteiam de Spirgau, cujus pars erat ista Civitas pro 1600. libris Heller salvo Jure reluendi.
1343. Idem Imperator iisdem concedit Jus reluendi castrum & urbem Weinsperg ab Archi-Episcopo Moguntinenfi.
- eod. Idem Imp. iisdem oppignorat pagos Guttweiler & Burgheim.
- eod. Imp. dat gratis Rudolpho 500. libras Heller pensionis solvendæ in festo Sancti Martini à Civitate Weissemburgensi, reluibiles ab Imperio pro 5000. lb Heller.
- eod. Idem Imperator iisdem concedit licentiam reluendi urbem Landau in Spirgau sitam ab Episcopo Spirensi, salvo in gratiam Imperij Jure reluendi.

1344. Idem Imperator iisdem oppignorat arces - - - & Rilepach pro 1000. marcis argenti.
 1345. Idem Imperator iisdem concedit Licentiam redimendi Weinheim ab Archiepisc. Mog. oppignorum pro 5000. libris Heller.
 1346. Iisdem iterum oppignoratur Heydolfshausen pro 5500. lb. Heller.
 1347. Iisdem oppignoratur castrum Gleichen pro 250. fl.
 1349. Imperator Ludovicus iisdem oppignorat Sintzheim & Advocatiam Abbatiz ejus loci.
 Anno eod. Idem Imperator iisdem oppignorat Mannheim pro 2000. fl.
 1350. Idem Imperator Roberto I. concedit Licentiam reluendi decimas de Heylbronn.

Sub Roberto I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1352. Idem Elector reluit à Richardo de Sickingen oppignorationem de Minnenberg pro 800. fl.
 1354. Idem Elector reluit à Rodolpho Marchione Badensi Heydesheim ab Imperio ipsi oppignorum.
 eod. Idem Elector annuente Imperatore reluit Sylvam Hagenensem pro 10000 fl.
 eod. Nobilis Ludovicus de Stein prefectus Brettheimensis cum Civibus & Senatu testatur, eundem Electorem Civitatem Brettheim pretio sibi comparasse.
 1355. Elector ad oppignorum Germersheim 5000. fl. adjicit.
 1356. Idem Elector à Francisco Romberg pagos Santenheim & Afchemberg pro 700. lb. Heller oppignorationis nomine sibi comparat.
 1358. Cives Bohlandenses oppignorant eidem Electori Altenbeinburg, urbem & burgum Alten-Simmeren pro 1800. fl.
 eod. Carolus Imperator Rex Bohemiarum Arces Waldeck, Morach & Dreschwitz ab eodem Electore redimi patitur.
 1360. Eidem Electori Philippus de Bohlanden oppignorat pagos Gondersweyler & Gerweyler.
 1361. Eidem Electori Carolus Imperator oppignorat Advocatiam in Wolffstein, & in Lautern pro 5000. fl. Salvo Jure relutionis.
 Anno eod. Idem Elector reluit ab Emichone Leiningensi Belichheim, Gondramsheim, Steinweyler, Erlebach & Clingen pro 5000. fl.
 eod. Idem Imperator eidem Electori confert prefecturam Hagenbach, quam à Comite Ebersteinensi emerat, atque à Dominio directo, quod Abbati & Monast. Weissenburgensi competeat, liberaverat.
 1362. Idem Imperator confirmat oppignorationes Sintzheim & Mospach in gratiam Comitis Palatini factas.
 1363. Idem Elector reluit à Carolo Marchione Badensi urbes Belichheim & Bellheim.
 1365. Idem Elector ab eodem Imperatore obtinet licentiam reluendi urbes, Gengenbach, Ortenberg & Offenburg, Episcopo & Capitulo Argentinensi oppignoratas.
 1364. Literæ oppignorationis Erntzhausen & Neuhausen.
 1365. Idem Elector emit dimidiam partem Elsentz ab illis de Sickingen pro 300. fl.
 1366. Eidem Electori oppignorat Albertus de Löwenstein pagos Willer & Risch.
 1367. Imperator Carolus concedit Palatinis, ut redimant decimas majores de Licharts-hausen prope Elsentz, & pro Imperii oppignoratione possideant.
 1370. Comes Emicho Leining. de consensu Albani Weissenburg oppignorat eidem Electori pagos Grünstadt, Asselnheim, Kirchheim & Zutzenheim.
 Anno 1371. Philippus de Bohlanden eidem Electori oppignorat Mittelburg prope Altbennenburg pro 7000. fl.
 eod. Idem Elector obtinet licentiam reluendi à viduâ Joannis Springhard de Lautern pagum Fischbach cum Jurisdictione ejus & decimas in Laubach.
 1375. Idem Imperator Carolus eidem Electori concedit facultatem reluendi à Civibus Moguntinensibus urbes Oppenheim, Odernheim, Schwabsburg, Nierstein, Superiorem & Inferiorem Ingelnheim, Winternheim & Lautern cum appertinentiis.
 eod. Idem Imperator concedit eidem Electori facultatem vendendi vel oppignorandi bona

bona Imperii, ita tamen, ut unumquodque in suâ qualitate vendant & oppignorent, pignus nempe pro pignore, feudum pro feud.

1377. Carolus Imperator concedit eidem Electori facultatem reluendi omnia bona vel pignora ad Wolffstein pertinentia, quod & Robertus fecit, eaque reluta Joanni Gotzesburgensi Moguntino pro 5000. fl. Salvo quoad Imperium Jure relutionis.

1379. Wenceslaus Imperator concedit eidem Electori licentiam reluendi pagum Schefflin.

1378. Joannes Jost de Schönenburg oppignorat ei Jurisdic. pagi Argenthal.

eod. Idem Imperator ipsi oppignorat Gutenberg & Falckenberg cum pagis quibusdam pro 4000. fl. ut ea omnia tam diu habere & possidere deberet, donec Imperator ea pignora cum omnibus aliis, quæ Comites Pal. ab Imperio habent, simul reluat.

Anno eod. Comes Hartmannus de Bitsch ipsi oppignorat partem, quam habebat in Castro Landeck.

1380. Joannes Comes Spanheimensis in ejus gratiam cedit oppignorationem arcium Ladenburg & Stein, quas à Capitulo Wormatiensi possidebat.

1383. Idem Imperator Wenceslaus ipsi dat licentiam reluendi à Bernardo Marchione Badensi Civitatem Elpingensem.

1381. Oppignoratio Jurisdictionis in Moërsfeldt &c.

1383. Bernardus Marchio Badensis ipsi reddit urbes Bellichheim & Belheim, quas ab Imperio pignoris nomine possidebat.

1386. Simon Comes Bipontinus ipsi oppignorat $\frac{1}{2}$. partem Castri Kirchel pro 400. fl.

eod. Albertus Comes de Löwenstein ipsi oppignorat pagos Barbeln & Risach.

1391. Joannes Dom. de Lichtemberg ipsi oppignorat partem Gerlingsdorff, Hatten, Ruthenshoffen & Bettendorff.

1393. Bernardus Marchio Badensis ipsi concedit licentiam reluendi & possidendi loca Wildberg & Heydesheim.

1387. Fridericus Ordinis Teutonici Magister ipsi oppignorat urbem Wegenheim pro 2000. fl.

1395. Philippus Comes de Nassau renuntiat ei omni Juri, quod habebat in Altenburg, Gondramstein & Unscheim.

1398. Homines Regii inter Mosbach & Landen Comiti Pal. oppignor.

1392. Relutio molendini de Richheim.

1394. Duci Roberto reluendi Rockenhausen à Capitulo Mogunt. licentia conceditur.

Sub Roberto III. Comite Pal. Electore.

Anno 1400. Urbs & burgum Werte Roberto oppignoratur pro quarta parte salvâ relutione.

1401. Philippus Ulmenfis partem suam in Dienelac exoppignorari patitur.

1402. Idem Robertus Imperator omnes oppignorationes Imperii domui Pal. confirmat, & consentientibus omnibus Electoribus pretium oppignorationis adauget.

1405. Dimidia pars urbis Werde Henrico Eckbrecht pro 4000. fl. oppignoratur.

1406. Dietericus de Wachenheim oppignorat pagos de Mannenheim.

eod. Oppignoratio Imperii de Stuhlhausen.

1409. Blicher de Rotenburg oppignorat partem decimæ de Schwagenheim.

Sub Ludovico Tertio Comite Pal. Electore.

Anno 1410. Imperator Sigismundus nondum Electus promittit, quod, priusquam eligatur, oppignorationem Setz confirmaturus sit.

1412. Idem Elector reluit ab Emichone Comite Leiningensi, Berchun, Bockenheim, Guntersblum, Waldersheim, Dalgenheim, Weissenheim, Babenheim, Bettenberg & Carlbach pro 4000. fl.

1413. Oppignoratio Otterberg pro 3000. fl.

eod. Hermannus de Rodenstein miles oppignorat eidem Electori pagos, Wintercasten, Ludenau & Neunkirchen pro 200. fl.

- Anno 1416. Sentzheim & Clingen oppignorantur salvô relutionis Jure.
 Anno eod. Pagi Dalheim, Urbach & Hamersheim oppignorantur.
 eod. Joannes ab Hirschhorn ipsi oppignorat Hoffstein, Eschelbach, Kirchemberg, A-
 glershausen, Schumensen, Mag. Rodenburg & Funckenbach.
 1417. Decanus & Capitulum Sti. Pauli Wormatiæ ipsi concedunt dimidiam partem Ju-
 risdictionis in Übersheim.
 1419. Oppignoratione dimidiæ partis Mannenheim & Grevenstein.
 1424. Bernardus Marchio Badensis admittit eidem Electori Eppingen urbem, quam ab
 Imperio oppignoratam possidebat pro 10000. fl.
 eod. Idem Elector reluit ab eodem Marchione Badensi dimidiam partem urbis Hey-
 desheim.
 eod. Schafman de Rippe Viller oppignorat eidem Electori quartam partem urbis Rippe
 Viller pro 12000. fl.
 1426. Exoppignoratione dimidiæ partis Jurisdictionis pagi Morsfeld.
 1430. Conradus de Winsperg oppignorat pagum Schluchtern.
 1431. Spanheim, Bibelnheim & alia loca plurima Henrico Wolff oppignorantur.
 1435. Curia Kirchgarten Electori Ludovico oppignoratur.

Sub Ludovico IV. Comite Pal. Electore.

- Anno 1442. Arcis Grevenstein exoppignoratione.
 1441. Licentia exluendi pagum Ryhen eidem conceditur.
 1437. Imperator Sigismundus concedit facultatem reluendi Ortenburg, Gengenbach
 & Zell ab Episcopo Argentoratensi, quæ deinde per Imper. Fridericum oppigno-
 rantur.
 1448. Relutio quorundam pratorum in Kirchgartwiese ex Abbate Franckenthal.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1453. Ludovicus de Wertemberg ipsi oppignorat quartam partem arcis Werth pro
 500. fl.
 1457. Philippus Comes Catzenelenbogensis ipsi oppignorat quartam partem pagi Hof-
 fenwyler & omnium pertinentiarum Castri Lichtenberg, urbis Rûchheim, Ube-
 rau, Beberau, Rosdorff, Gundershausen, Ramstadt, Modau, Rûffelsheim burgum
 & opp. Rubenheim & Schilfurt, Babesheim cum piscaturâ Auren prope Lorsch
 & quartam partem Sylvæ der Huserwaldt.
 1460. Oppignoratione facta ab Archi-Episcopo Moguntino de Castro Schauenburg &
 pagis Hendhusheim, Dossenheim & Schnickenheim.
 1461. Oppignoratione Starckemberg, Heppenheim, Bensheim, Morlebach & Lorsch.
 1463. Archi-Episcopus & Capitulum Mogunt. ipsi oppignorant urbes & arcēs Star-
 ckemberg, Heppenheim, Bensheim & Morlebach & Abbatiam Lorsch.
 eod. Martinus & Eberhardus Rotter ipsi concedunt Jus reluendi Greventhau.
 1465. Archiep. & Capitulum Mogunt. ipsi oppignorant arcem & urbem Pfedersheim.
 eod. Reluit à Mlchaële de Myrpach arcem Wolfsberg cum Valle, quæ infra jacet pro
 2000. fl.
 1467. Idem oppignorat Bertholdo de Windeck castrum Beinheim & pagum Leistein,
 quæ ipse à Marchione Badensi oppignorata possidebat.
 eod. Exoppignoravit pagum Altheim.
 1469. Marchio Badensis ipsi oppignorat Comitatum posteriorem Spanheim.

Sub Philippo Comite Palat. Electore.

- Anno 1486. Idem Elector obtinet à Friderico Imperatore licentiam reluendi Landau ab Im-
 perio oppignoratum.
 1495. Idem Elector ab Imperatore Maximiliano obtinet confirmationem omnium op-
 pignorationum Imperii pro se & cunctis ab eo masculis orituris, quibus deficien-
 tibus eadem oppignorationes futuræ sunt irritæ.

Anno 1487,

Anno 1487. Fridericus de Dalberg testatur eundem Electorem exoppignorasse Abenheim prope Hernsheim.

1491. Dietericus Riede miles oppignorat eidem curiam Sehebron.

1489. Idem Elector reluit Dochehnheim à Comitibus de Sickingen.

1507. Idem Elector oppignorat Rhorbach Ord. Teutonici Magistro.

eod. Idem oppignorat Ladenburg Dieterico de Handschutzheim & uxori.

Sub Ludovico V. Electore Comite Pal.

Anno 1510. Reversales concessæ eidem Electori super oppignoratione Wildeck.

1518. Apocha Wolffij & Eberardi de Raven super oppignoratione Winnenberg.

1513. Literæ oppignorationem Eberbach & Ubersheim concernentes.

1518. Reversales Alberti de Mörsheim super oppignoratione præfecturæ Rockenhausen.

1531. Præceptum Ferdinandi I. Roman. Regis super oppignorat. Neumarck.

eod. Præceptum Caroli V. Imp. circa eandem oppignorat.

1523. Oppignoratio urbis Eberbach cum pagis aliquot & Ubersheim.

Sub Friderico II. Comite Pal. Electore.

Anno 1544. Cum Archiep. & Capitulo Moguntino inita Conventio, quâ Sancitur, urbes in strata montana sitas, neque Sobernheim, Montzingen, Bockelnheim & Bockelheim, eo Electore vivente, non reluendas.

1549. Urbs Umbstadt oppignoratur pro 18000. flor. à Philippo Hassiæ Landgravio.

Sub Ottone Henrico Comite Pal. Electore.

Anno 1556. Otto Elector oppignorat Arcem & præfecturam Schwartzach Christophoro Landschad de Steinach pro 8000. fl.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore.

Anno 1562. Idem Elector oppignorat Castrum Wintzingen cum omnibus appertinentijs Eberardo de Flersheim pro 1600. fl. Salvo Jure relutionis post viginti annos.

1571. Idem Elector oppignorat Civibus Creutzenacensibus insulam ibidem.

1573. Idem Elector oppignorat pagum Domheim Comiti Joanni de Schwartzemberg pro 3000. fl.

eod. Comes Joannes de Schwartzemberg eidem Electori oppignorat pagum Domheim pro 3000. fl.

1581. Idem emit à Niedenfels à Petro Dentrach pro 55000. fl.

Sub Friderico IV. Comite Pal. Electore.

Anno 1662. Reversales Pleickardi de Helmstadt super oppignoratione Arcis & Præfecturæ Schwartzach.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

Anno 1587. Joannes Casimirus oppignorat Præfecturam Rockenhausen Georgio Joanni Comiti Palat. pro 10864. fl.

1591. Domini de Dosheim cedunt Electori Pal. urbem Plopsheim, quam in pignus ab Imperio possidebant.

EXTRACTUS

Ex refutatione responsoria ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causa Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobr. 1695. quâ prætenfi pacti de anno 1395. Suppositio, ac Invaliditas, pluribus rationibus demonstrantur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, *contra* Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.

Uod ad hanc quæstionem attinet, ostendendum est, pactum de anno 1395. etiamsi omnia, quæ Sereniss. Elector pro se allegat, in eo extarent, quod tamen non conceditur, nihil penitus asserre præsidij suæ Serenitati Electorali: quandoquidem dispositio ista in se minimè est obligatoria, nec unquam in decentem formam aut executionem adducta, uti & nunquam in hac qualitate ab universâ Electorali, & Principali domo considerata, & accepta fuit.

Ad hoc verò demonstrandum repetitur 1. suprà allegatâ generalis Juris regula, quod ultima derogent prioribus, & quod observantia optima rerum interpret sit, & omnibus actionibus robur addat; adjungiturque pariter id, quod Imp. Robertus ille idem, qui in allegatâ pro se à Sereniss. Electore dispositione, sub nomine Roberti junioris comparet, & qui cum posteritate suâ, utpote de cujus solius commodo aut præjudicio tunc agebatur, primariam principalemque personam repræsentavit, paulò ante mortem suam, & tanquam ultimam voluntatem anno 1410. & adeò quindecim annis post superiorem eo ipso annullatam dispositionem ordinavit atque constituit, quod etiam deinde in executionem deductum, & ita sine contradictione observatum est, quamdiu diversæ ab eo descendentes lineæ extiterunt.

Ex hac itaque dispositione, quæ à superiori toto cœlo distat, & uti apparet consulto à Sereniss. Electore silentio præterita fuit, videri potest 1. Imp. Robertum eam, uti suprà dictum est, vocare ultimam voluntatem suam, adeoque eo ipso, coram septem in eâ denominatis testibus, præcedentes dispositiones suas nullas & invalidas declarare. 2. in posteriori hac dispositione prætenfæ præcedentis dispositionis de anno 1395. ne unico quidem verbo mentio sit, denominatis ad hoc septem arbitris, quibus tamen, quoniam nonnulli eorum, etiam in allegatâ à Sereniss. Electore, invalidâ illâ dispositione nominati sunt, hæc maximè nota esse debuisset, & adeò si aliquod de validitate eius superfuisset indicium, minimè oblivione præteriri potuisset aut debuisset, mandatum est, ut omnia antecessorum pacta, adeoque tam illa, in quibus universa partitio, & Jus proximitatis gradus, item Senii, quibus Electores Rudolphus II. & Robertus Senior in Successionibus suis usi sunt, cum nempe circa annum 1320. non primogeniti Adolphi Robertus filius, sed Adolphi frater Rudolphus II. & post ejus mortem absque relicta prole mascula, alter ejus frater Robertus rufus, & tandem post ipsius fata absque prole, fratris natu maximi filius Robertus tenax successerit, quàm ea, quibus in favorem primogenitorum dispositum est, in manus sumerent.

3. Mandatur illis, ut non tantum secundum unam aut alteram, sed secundum omnes ejusmodi dispositiones, ordinationem aliquam inter filios ejus facere debeant, quantum scilicet æquum iis maximè esse videbitur; in hos septem arbitros quoque relictî quatuor Roberti Imp. filij compromiserunt, eosque rogarunt, ut vellent exsequi supra dictum paternum mandatum, & eorum singulis, factâ divisione suas regiones, subditosque adjudicare, non secundum tenorem sæpius dictæ, tantam disparitatem introducentis dispositionis, sed prout ipsis visum fuerit æquissimum ac commodissimum esse, promittentes pro se, suisque hæredibus, quæ ab arbitris constituta fuerint, se fideliter observaturos.

Ex his igitur satis patet, cum posterior dispositio adsit, quæ quàm maximè paritatem observare jubet, quam deinde consentientes omnes partes, quarum intererat, in executionem deduxerunt, eò ipsò priorem dispositionem de anno 1395. quæ primarium est fundamentum quo nititur Sereniss. Elector, & quæ maximam disparitatem introduxisset, cujus etiam ne uni-

cus quidem unquam articulus observatus fuit, excepto quod attinet perantiquam fideicommissi constitutionem, sed planè contrarium semper obtinuit, abolitam esse, adeoque nunc, quasi pactum perpetuò valiturum allegari non posse.

Manifesta autem in facto à dicta dispositione de anno 1395. discrepantia apparebit, si consideretur 1. numerus denominatorum in priori pacto arbitrorum, eorūque obligatio, quæ posteriori mutata est.

2. Constitutio pratenſi prioris pacti, ex quâ primogenitus in portionibus fratrum hæreditarijs, tanquam in proprio disponere potuiſſet, cujus tamen rei in poſteriori, ne quidem verbo mentio fit, ſed id potius in ea continetur, ut ſinguli fratres partes ſuas poſſidere debeant cum omnibus Juribus ac pertinentijs, prout ea Dom. noſter Rex reliquit. porrò per hos trecentos annos nullum poterit exemplum allegari, quod Elector Palatinus, durante diſiſione linearum, vi dicti pacti unquam cogitaverit in Principat. Simmerenſi, Bipontino, Neoburgico, Lauterecenſi, & in acquiſitis aliunde à familiâ Principatibus Julia- cenſi, & Bergenſi, jus diſponendi, & liberè agendi tanquam in proprio ſibi arrogare; multò minus quòd Domini iſtarum regionum illud Electori Palatino permiferint, aut tanquam Appanagiati ejus ſolis terrarum redditibus contenti fuerint, prout etiam adhuc præſenti tempore Sereniſſ. Sueciæ Rex, ratione Ducatûs Bipontini hoc nullo modo agniturus eſt.

3. Designatio locorum, quæ Electoratu tanquam inſeparabilia in priori pacto noviter annexa, in ultimo autem eidem adempta, & alijs fratribus aſſignata ſunt.

4. Quòd in priori illa diſpoſitione conſtitutum fuerit, ut aliqui è filijs Religioni ſeſe manciparent, & tertio quartoque geniti minus quàm ſecundogenitus habere deberent; cum è contrario, Imp. Robertus, non tantum omnibus filijs, excepto natu minimo, qui tempore obitûs ejus adhuc minorennis erat, vivo adhuc ſe matrimonium inire permiferit, ſed in ultima etiam diſpoſitione, & diſiſione, natu minimo tantundem, quantum reliquis, imò quantum ipſi primogenito, excepto quod hic Electoratum pro præcipuo habuit, adjudicaverit, quod autem æquitatem excedeſbat, pecuniâ compenſatum eſt.

5. Quòd in priori pacto ſtatutum fuerit, ut fratres natu minores portiones ſuas hæreditarias à primogenito in feudum accipere deberent, cum contra in poſteriori ſit diſpoſitum, ut ſinguli fratres adjudicata ſibi feuda à Domino feudi pro ſeipſis, proprioque nomine accipere deberent; id quod etiam per hoſce trecentos annos obſervatum, fratresque natu minores & cognati, ditiones ſuas ſemper, reſpectu ad Electorem, proprio & pleno jure abſque ullo ſubinfeudationis nexu & vinculo poſſederunt, quod nunquam fieri potuiſſet, aut à lineâ Electorali eo minùs ſilentio præteritum fuiſſet, aut ſi dictæ diſpoſitiones ſecundum tenorem ſæpiùs dictæ diſpoſitionis, à primogenito in feudum data, acceptæque fuiſſent, ab hac infeudatione deſtitutum fuiſſet, quàm minus fieri ſolet, ſi aliud feudum debito modo non recognoſcatur.

6. Quòd in priori illa diſpoſitione conſtitutum fuerit, ut vaſalli in partibus Juniorum fratrum feuda ſua à primogenito accipere debeant; cum è contrario dicta diſiſio eos ad Juniores fratres in ſingulis locis ablegat, quod per continuam praxin obtinuit.

7. Quòd in priori illa diſpoſitione cautum fuerit, ut vacante Electoratu frater, aut agnatus proximus in eo ſuccedens partem, quam hætenus poſſederat, quæ ratio nunc eſt totius Ducatûs Neoburgici, ſequenti proximo hæredi ſucceſſorique in Electoratu cedere deberet, id quod tamen in ultimâ Succeſſione in Electoratu Palatino minimè factum, adeoque planè ante omnia faciendum eſſet, quàm ad dictam ſæpiùs diſpoſitionem Rupertinam, à Sereniſſ. Electore provocari, vigoreque ejus agnati ab alijs ſucceſſionibus excludi poſſent.

Hæc omnia, & quòd nec in dictâ diſiſione Rupertinâ, neque in alijs, quæ ſuper ſucceſſionibus deinde factæ ſunt tranſactionibus, ut in Diſibodenbergenſi, Simmerenſi, & Heidelbergenſi, neque in ullo avito teſtamento, diſpoſitio illa Rupertina unquam allegata, & quòd nunquam ipſo actu obſervata fuerit, ſatis certè evincunt & oſtendunt invaliditatem ejus, illamque etiamſi fortè, de quo adhuc dubium, non obiter tantum per conceptum deſi-

gnata, sed plenè elaborata fuerit, neque initio, multò minùs autem nunc obligationem parere potuisse, adeoque eo ipso omnia argumenta, quæ contra dispositionem Juris communis, & verba generalia subsequentiũ pactorum & dispositionum, ordinatione hæc Rupertinã nituntur, sponte ruere, & per se ulteriori refutatione non indigere: præsertim cùm motum superius dubium dispositionem illam nunquam ritè elaboratam, aut in debitam formam redactam esse, validissimè inde confirmetur, quòd in præsens usque tempus, quamvis non ita pridem Carolus Ludovicus Elector in controversiã cum Cognato Duce Ludovico Philippo Simmerensi, operosissimè eam urserit, allegaveritque, hic autem contradixerit, nunquam tamen ea in originali, aut aliã authenticã formã producta fuerit; imò dubitandum planè est, an in ullo Archivo Principalis domũs Palatinæ Copia tantum ejus reperiri possit, cùm tamen ea non solum ideò danda necessariò fuisset, si, uti ex parte Sereniss. Electoris asseritur, ad effectum obligationis penitus elaborata fuisset, quia lex non promulgata non obligat; sed imò, quia ex tenore ipsius dispositionis, penè singulis annis de novo publicari, singuli casus Juramento firmari, & Originalia quædam in denominatis ibidem aliquot urbibus Palatinis asseruari debuissent, quod nunquam certè negligi permisissent Domini primogeniti, propter ingens, quod in eo versabatur eorum commodum, nisi statim ab initio probè ipsi novissent dispositionem illam purum conceptum mentis fuisse, in se autem nunquam vim obligatoriam habuisse, &c.

NUMERO V.

EXTRACTUS

Ex refutatione responsoriã ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causã Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobris 1695. quã pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. intra legitimos cancellos rediguntur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis & Ducissæ Aurelianensium, *contra* Sereniss. Dominum Electorem Palatinum.

Uod attinet ad pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. nihil penitus ea continent, quod ad præsentem casum possit applicari: nihil enim aliud dicunt quàm debere semper conservari in familiã Palatinã Electoralem dignitatem, dictũque Electoratum, unã cum Archidapiferatu, & Principatum Comitum Palatinorum Rheni, & Baviaræ nunquam separari: ad quæ effectui danda Domini Cognati vires suas conjungere, eũque in finem factis tam antiquis, quàm novis pactis inhærere promittunt: ex his autem planè nihil ad Successiones, quæ extra Electoratum apud reliquas lineas contingunt, & quòd hæ soli primogenito & Electori obvenire debeant, inferri potest. Quod si verò aliquod inde argumentum eruere pars adversa velit, consideret, quæso, in transactione de anno 1551. etiam de ipso Electoratu, & ad eum pertinentibus regionibus, utpote de quibus in omnibus his allegatis solum agitur, dispositum esse, ut vigore aureæ Bullæ, Cæsareorum, & Electoralium decretorum juxta ordinariam Successionem, proximis quoad sanguinem hæredibus obvenire debeant.

Item consideret, quòd in pacto de anno 1553. quæ est primaria sic dicta Heidelbergensis transactio, Domini Agnati etiam in Successione in Electoratum, illum casum, quo Agnati ex secundã lineã uno gradu propiores his, qui sunt ex prima lineã, in favorem eorum, qui sunt ex primã lineã, decidere ausi non fuerint, sed illum casum, atque interpretationem aureæ Bullæ, & Sigismundinæ, quæ hic aliquatenus obscuræ videbantur, Imperatoris decisioni commiserint, ordinato interim Sequestro: undesequitur, eos tale pactum familiæ perpetuò valiturum, quod indifferenter omnes Successiones primogenitis adjudicaret, planè ignorasse.

Si in Imperatoris Roberti declaratione ultimæ voluntatis, aut in vim hujus postea factæ fraternæ divisionis hæreditariæ, unico tamen verbo Robertinæ dispositionis mentio facta fuisset,

fuiſſet, aut probatum, Electorem Ludovicum fratresque ejus, aut eorum hæredes, tam ante quam poſtea unquam promiſſiſſe, ſe eam inviolabiliter obſervaturos, poſſet adhuc facta à Sereniſſ. Electore interpretatio aliquatenus locum invenire: quoniam verò prius nullo planè modò factum eſt, ſed in diviſione contrarium planè è diametro allegatæ diſpoſitioni obſervatum, & tamen ut perpetuò & firmiter hæc diviſio ſubſiſtere deberet, ab Electore Ludovico Barbato ſtipulatum, & de reverſalibus, quæ Juniores ejus fratres ratione hujus ordinationis, qui etiam, cum primùm concepta eſſet, uti tenor ejus oſtendit, utpote tùm temporis adhuc minorennis, non ſubſcripſerunt, dediſſe feruntur, nullum unquam comparuit, ideò facta hic explicatio, ac modificatio, non aliter planè ac merum ſuppoſitum, quod probatum minimè eſt, & maxima infirmitate laborat, conſiderari poteſt. &c.

Concluſio & Submiſſio.

Sereniſſimi Principis ac Domini, Domini JOANNIS WILHELMII, Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Romani Imperij Archi-Theſaurarij & Principis Electoris, Bavarix, Julix, Clivix & Montium Ducis, Comitis Veldentix, Sponhemij, Marcæ Ravenspergæ & Mœrſæ, Domini Ravenſteinij &c. in Cauſa Compromiſſoria inter ipſum, tanquam Reum conventum, ex una,

Et

Sereniſſimum Principem ac Dominum, Dominum PHILIPPUM, Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ Fratrem Unicum, Ducem Aurelianenſem, Valeſienſem, Carnutenſem & Nemurcenſem, ac Sereniſſimam Dominam, Dominam CAROLAM ELISABETHAM, Ducisſam Palatino-Bavaram, ejus Conjugem, tanquam Actores, ex altera parte vertente,

Sereniſſimorum ac Potentiſſimorum Dominorum Arbitrorum, Sacræ Cæſar. Majeſt. & Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ Nobiliſſimi Domini Delegati

P L E N I P O T E N T I A R I I.

Enebatur Sereniſſima Domina Ducisſa Aurelianenſis, ut Ryſwicensis Pacis præſcripto ſatisfaceret, prætenſionum adverſus Sereniſſimum Dominum Electorem Palatinum, ſeu petitionum ſuarum designationem integram, talem nempe exhibere, quæ futuræ litis ſpeciem, ac quid, quale, quantum, ac qua ex cauſa peterè præſumat, & Sereniſſimo Electori tanquam Convento Reo, & Nobiliſſimis Dominis Plenipotentariis Delegatis Compromiſſariis integrè demonſtraret. Quod dum Sereniſſima Domina Actrix nec fecit (quippe quam manca omni ex parte ſit designation, quam Sereniſſimæ Actricis Plenipotentarius 26. Octobr. 1699. nuper exhibuit, petita merè generalia, obſcura, incerta, nil minùs ac futuræ litis ſpeciem designantia continens, & ita comparata, ut ab Judiciij limine, æquo Judicis officio merito rejici debeat, cuivis inſpicienti obvium eſt) nec etiam facere intendit, prout ex addendi reſervato, editæ petitionum designationi ſubjuncto, cum integritate ipſius contradictionem involvente, liquet: Deductionum inſuper Sereniſſimæ Domine Actricis libellus æquè ac dicta prætenſionum designation, generalitatis, obſcuritatis, & ineptitudinis vitio laborat, idque ſtudioſam litis protelationem evidenter ſapit, ut conventa præſtatione annua Sereniſſimus Dominus Reus eo gravetur & fatigetur diutiùs, diutiùs illa Sereniſſima Domina Actrix contra jus fasque fruatur; Sereniſſimi Domini Electoris Plenipotentarius, cum decenti grãtiarum actione pro dicti Deductionum libelli communicatione, Arbitrale Nobiliſſimorum Dominorum Plenipotentiariorum Delegatorum officium implorandum ſibi ante omnia ducit, publicæ Pacis Ryſwicensis & legitimi Judiciij legi fraudem fieri vetent, exigendo à Sereniſſimæ

ſimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentiariorum, & exhibitæ prætenſionum designationis, ac libelli Deductionum compositore, jure in id proditum juramentum, nec non juxta dictæ Ryſwicensis Pacis tabulas decernendo, cum Sereniſſima Domina Aëtrix formulæ Compromiſſi in exhibenda integra prætenſionum ſuarum designatione, & cauſæ inſtructione, non ſatisfecerit, ſed in mora fuerit, ſiſtendum pro moræ ſpatio conventarum præſtationum, annuarum curſum, vel reſtituendas potius non tam indebitè ſolutas, quàm manu militari intentatâ, vi metuque extortas.

Quo præmiſſo, & repetitis ſimul Sereniſſimi Domini Electoris fundamentis, ſecundum præfatæ Pacificationis normam ſolidè jam deductis, & ex Bulla Caroli IV. Imperatoris aureâ, Sigismundi Cæſaris Conſtitutionibus, Pace Weſtphalica, Pactis Gentilitijs Sereniſſimæ Domûs Archi-Palatinæ a vitis, Pacificatione iſthac confirmatis, & Imperialibus Inveſtituris, in vim & executionem tum dictorum pactorum Gentilitiorum, tum Pacis Weſtphalicæ factis, documentis & actis publicis (quæ notorium inducunt) petitis, aggreditur Sereniſſimi Domini Rei conventi Plenipotentiariorum præmonita, à quibus prætenſam fundamentorum Sereniſſimæ Dominæ Aëtricis Deductionem ordiri viſum eſt ejusdem Plenipotentiariorum.

Præmonet is 1. agi de Diviſione bonorum, & Separatione Allodialium à feudalibus, cumque omnia bona generaliter allodialia præſumi, indubitati, & iam in Conſtitutionibus, quàm in praxi Romani Imperij fundati juris, & Sereniſſimæ Duciffæ Aurelianenſi omnia jura poſſeſſionis, atque inde dependentes prærogativæ, per plures actus authenticos (ut loqui lubet) & legales reſervatæ ſint, onus probandi, quænam ſint bona feudalibus, non ex qualitate Partium ſed bonorum æſtimandum, ac proinde Sereniſſimo Electori Reo incumbere, Sereniſſimam Dominam Aëtricem verò à probatione, quænam ſint Allodialia, niſi quatenus ipſimet (ſcilicet) viſum fuerit, immunem eſſe, inferit, allegatis hanc in rem Tractatu Ryſwickenſi, Sereniſſimæ Duciffæ Plenipotentiariorum proteſtationibus, Declaratione, nomine S. Cæſareæ Majeſtatis, Eminentiff. Cardinali Bonviſio 10. Martij 1686. Vienne exhibitâ, & Imperij Placito, dictato Ratiſbonæ 12. Aprilis ejusdem anni, Cæſareo Decreto, ſextâ Octobris ſubſequentis confirmata.

Prodit præmonitum iſtud, falſis juris & facti ſuppoſitis innixum, Sereniſſimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentiariorum de eo vel maximè laborare, quò, deficientibus in propria Domino argumentis & titulis, petitis ex aliena, Sereniſſimæ Dominæ Aëtricis cauſam fundet & inſtruat, Sereniſſimum Dominum Reum, rejecto in illum probandi onere, propriis telis conficiat, litemque hac arte, nullâ nimirum ritè hætenus inſtitutâ actione (quid enim petat, præſertim à titulo ſingulari munito poſſeſſore, & qua ex cauſa petat, nullibi explicat, ubique relinquit dubium) nec cauſâ ad Pacis Ryſwickenſis formam & normam inſtructâ, meris duntaxat inhærendo dilatorijs, in prægrave Sereniſſimi Rei conventi præjudicium eò extrahat diutius; verum conatu non modò irritò, ſed in propriam authoris perniciem (ut æquiſſimis ſub Judicibus meritò ſperatur) recaſuro.

Supponit Sereniſſimæ Aëtricis Plenipotentiariorum agi de bonorum diviſione, & Allodialium à feudalibus ſeparatione; atqui nullam cum Sereniſſima Domina Aëtrice ex quocunque capite communionem, ob quam ad Diviſionem provocare poſſit, agnoſcit Sereniſſimus Dominus Reus Conventus, nec Rei ullius Allodialis à feudalibus ſeparandæ poſſeſſionem.

Supponit deinde, reſervata Sereniſſimæ Dominæ Duciffæ omnia poſſeſſionis jura, atque inde dependentes prærogativas; attamen dum Sereniſſima Domina Aëtrix præter ea, quæ Sereniſſimus Dominus Elector glorioſæ memoriæ, Eidem ſpontè, & nullo jure cogente, vigore Domini de Morouas apochæ, abdicavit, rei ullius, à Sereniſſimo Domino Reo convento occupatæ, poſſeſſionem, corpore & animo (quo ſolo modo poſſeſſio legitime acquiritur) ut vulgò notum, apprehendit, nunquam, ullius poſſeſſionis jura reſervari Ipſi potuiſſe, tam parum, quàm non entis qualitates, per rerum naturam intelligi poteſt; Cum itaque adducta ab adverſa Parte Pacis Ryſwickenſis clauſula, quâ Partis utriusque jura tam in petitorio quàm poſſeſſorio ſalva eſſe jubentur, non niſi in terminis habilibus, & pro ſubjecta (ut ajunt) materia accipi poſſit, & Sereniſſimus Dominus Reus Conventus in apprehenſa corpore & animo, à Sereniſſimo Domino genitore totius ſucceſſionis feudalibus & Fideicommiſſariæ Archi-Palatinæ poſſeſſione notoriè ſit, eandem quatenus poſſeſſorium ſervat integrum, Sereniſſimo

renissimo Domino Reo Convento, utpote in possessione legitima constituto, neutiquam verò Serenissimæ Dominæ Aëtrici patrocinari, aut terminorum habilium defectu patrocinari posse, in aprico est; Et sicut ipsamet Serenissimæ Aëtricis Plenipotentiariorum protestationes ac Decreta Cæsarea, Statuumque Imperii placita sub n. 1. à Parte adversa allegata, apprehensam quietè à Serenissimo Electore Philippo Wilhelmo Successionis feudalis & fideicommissariæ Archi-Palatina possessionem agnoscunt & supponunt, quam etiam omnimoda illius restitutio, in Serenissimi Domini Electoris Palatini favorem Pace Ryfwicensi decreta, evidenter confirmat; Ita aliud non innuunt, nisi Serenissimæ Dominæ Aëtricis Causidicos in eo tum versatos fuisse juris errore, ac si dictus Serenissimus Dominus Elector possessione & præscriptione annali (beneficio, & jure communi, & Imperii Constitutionibus, ac Praxi Germaniæ penitus incognito (causam suam, justitiâ aliunde satis suffultam, succollare intenderet.

Id interim hic omittendum non censet Serenissimi Domini Rei conventi Plenipotentarius, dum illorum, quæ de Successione Archi-Palatina in Imperii diætâ publicè acta sunt, meminit Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarius, remoto ignorantia omnis prætextu meminisse eum quoque oportere fundamentorum irrefragabilium, & documentorum authenticorum, quibus sæpè fatæ successionis feudalis & fideicommissariæ, à Serenissimo Domino Electore Philippo Wilhelmo pacificè æquè ac legitimè apprehensæ jura innituntur, Domino Abbati de Morel, Serenissimæ Dominæ Ducissæ tum temporis Plenipotentario. 1. Septembr. 1685. exhibitorum, & in Imperii Diætâ 2. Jan. & 9. Aprilis 1686. juris publici adeò factorum, ut prælo commissa neminem lateant, & omnium terantur manibus.

Supponit denique, Serenissimo Reo Convento probandi onus, quænam sint feudalia, incumbere, cum onus illud non ex qualitate Partium, sed Bonorum æstimandum, & indubitati ac tam in Constitutionibus, quàm Praxi Romani Imperij fundati juris sit, omnia bona generaliter allodialia esse præsumi.

Veretur meritò Serenissimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentarius, cum adæquata non modo probandi sed & petendi media illam destituant, fore, ut Serenissimâ Dominâ Aëtricem non probante, absolvatur Serenissimus Reus Conventus. Sed levidensis nimium est generica qualitatæ Allodialis præsumptio, ut ab illa adversus imminens isthoc malæ suæ causæ periculum, ullum sperare possit præsidium.

Nullam in toto Constitutionum Imperialium corpore invenire est, quæ adductæ à Partis adversæ Plenipotentario præsumptionis mentionem faciat: Aurea è contrà Caroli IV. Bulla, quæ Constitutionum Imperii caput est, nec non Sigismundi Imperatoris Constitutiones, à Principum Electorum, nominatim Palatinorum Successionibus, (in quo Successionis casu modò versamur) fœminas manifestè arcent, dum omni Principatuum & honorum, in perpetuum unitorum, separatione & divisione prohibita, ac familiæ Fideicommisso in illis, lege semper valiturâ, introducto, cum fœminarum non modò, sed & filiorum secundò genitorum ac agnatorum exclusionem, solos ad successionem vocant primogenitos, illisque sine prole mascula deficientibus, proximos, juxta præscriptum succedendi ordinem, Agnatos.

Imperij praxis non magis, ac Constitutiones, Serenissimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentarij asserto hac in parte suffragatur; nullam quippe, quæ præsentis hypothesis circumstantijs conveniat, adducet: Ipsa vicissim succedendi praxis in Serenissima Domo Electorali Palatina, cum omnimoda Principum fœminarum exclusionem, prout ex actis Publicis superius allegatis notorium, ab immemoriali servata, & à Serenissimo Electore Carolo Ludovico (cujus dictis & factis contradicere aut contravenire Serenissimæ Dominæ Aëtrici, utpote filiæ, & præsens hæredi, integrum non est) adversus Patrum Ludovicum Philippum Simmerensem acerrimè, ut constat, propugnata (quam utique è propria Domo desumptam, fortissimam æquus æstimabit arbiter) jactatam in contrarium Imperij praxin planè evertit, & in ipsam convertit Serenissimam Dominam Aëtricem.

Supereft, ut, quid hac in re juris communis, investigetur. Herm. Vultejus, cujus tanta & meritò penes adversarium est autoritas, *Lib. de feud. 2. cap. 3. n. 40.* tradit; in terminis feudorum præsumptionem illam unicam, quòd bona præsumantur libera, donec probetur contrarium, elidi per alias plures fortiores & speciales præsumptiones, cit. in id

Gloss. & communiter Doctoribus in cap. 1. de controuv. inter masf. & fæm. & in cap. 1. §. Sacramentum. de consuet. recti feudi, & in cap. 1. §. si content. d. capit. qui cur. vendid. Bald. in cap. 1. §. inter filiam. n. 2. vers. sed secundum. si de feud. contentio fuerit inter Dom. & Agn. Alciat. reg. 2. præsumpt. 3. Bellon. conf. 10. n. 4. Dec. Conf. 76. n. 22. vol. 1. Myns conf. 62. n. 2. Matth. Wesemb conf. 4. n. 67. & seq. vol. 1. Everard. Jun. Conf. 41. n. 67. 104. & seq. vol. 1. quod confirmat. late Menoch. d. præsumpt. lib. 3. præf. 91. Berlich. part. 2. decis. 178. Mascard. de probat. conclus. 97. n. 18.

Docet præterea laudatus Herm. Vult. d. L. n. 14. si asserens rem feudalem, eam possideat, rem præsumi feudalem non allodiam: Cum ergo Serenissimum Dominum Reum Conventum in legitima possessione esse, nimis sit notorium, ut in dubium revocari possit, satis abunde apparet, Serenissimæ Domina Ducissæ Plenipotentiarium probandi onus, quod Serenissimæ suæ Principali, utpote Actrici, incumbit, in Serenissimum Dominum Reum Conventum detorquere, frustra moliri. Berlich. dict. Decis. 178. n. 6. cum plurimis ibid. cit. tradit Nobilium bona immobilia omnia pro feudalibus, & non allodialibus haberi, quousque filia & hæredes allodiales, nonnulla ex illis allodialia esse contendentes, id probaverint: id ipsum de Principum bonis asserit.

Ludolph. Schrad. Tract. de feud. in præmio. n. 2.

& nemo utique dubitaverit, quod in Nobilium bonis hac in parte obtinet, ratione longè fortiori in Electorum Principumque Imperij bonis obtinere, utpote qui tam sublimi Dignitatis gradu inter illos eminent.

Majorem & potiorè bonorum partem, in quorum possessione est Serenissimus Elector Palatinus, feudalem esse, nec ipsa diffitetur aut diffiteri potest Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis; atqui reliqua tunc bona non Allodialia, sed feudalìa præsumi, constat ex

And. Gail. lib. 2. obs. 69. n. 6. Berlich. d. decis. 178. n. 8. Jas. Myns. & Christoph. Zobel. ibid. allegatis;

Vult. d. n. 14. vers. ita ex situ. cum longo cit. ibid. DD. agmine.

Patet insuper ex Cæsarearum Investiturarum verbis tam enunciativis quàm dispositivis, feudale esse & pro feudali agnitum, quidquid Serenissimi Electores Palatini unquam possederunt, quo casu levem illam allodialitatis præsumptionem cessare, & investituræ verbis pro feudalitate stari, uno ore fatentur interpretes.

Myns. cent. 5. observ. 24. num. 7. Mascard. de Probat. Concl. 79. n. 20. & 21. Item Concl. 768. n. 8. & seq. Vult. d. n. 14.

Ex his Sole elucescit clariùs, quàm pro Allodialitatis putatitia præsumptione, & probandi oneris, Serenissimæ Domina Ducissæ, tanquam Actrici incumbentis, declinatione, illiusque in Serenissimum Dominum Reum conventum attentata translatione, Imperii Constitutiones & praxis fuerint allegatæ, quæ Serenissimæ Domina Actrici cum jure communi eò magis refragantur, quò minùs hucusque rem certam, quam ut Allodiam vindicare intendit, designavit, & institutà ritè, & cum debitis ac substantialibus requisitis actione, Serenissimum Electorem Palatinum adhucdum convenit, sed ænigmatibus & amphibologijs ita omnia involvit illius Plenipotentiaris, ut, quid sibi velit, ipsemet nescire, & indagare potius, quid imposterum petendum, quàm actu petere velle, videatur.

Præmonet 2. Serenissimæ Domina Ducissæ Aurelianensis Plenipotentiaris, singulariter attendendum, Serenissimam suam Principalem non simpliciter tanquam hæredem allodiam, ab intestato succedentem, sed tanquam substitutam testamento paterno sub n. 2. exhibito, Serenissimo Fratri Electori Carolo, considerandam: Reservationem præterea omnium Allodialium suæ Domûs conceptis verbis contractui matrimoniali Serenissimæ Ducissæ insertam; & denique obstrinxisse se Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum, in vim pacti solennis & legitimi, Conventione Hallæ Suevorum 2^æ Maji 1685. initâ, cuius extra-

ctus

Etus sub n. 4. annectitur, ad allodialia Serenissimi Electoris Caroli hæredi allodiali extradenda.

Testamentum Serenissimi Electoris Caroli Ludovici quod attinet, nullam aliam illud, respectu Serenissimi Domini Rei conventi causam, nempe nullam ab illo, sed à primo Acquirente, in Successione feudali merè & fideicommissaria avita habentis, rationem habet, ac scriptura privata, quæ contra scribentem ejusque hæredes plenam quidem fidem facit, non verò pro scribente.

l. Publi. n. 26. §. fin. ff. Depos. Authent. si quis. Cod. qui pot. in pign. Fas. in rep. l. admonendi. n. 114. cum seq. ff. de jurejur. & comm. Interpp.

Hinc utiliter & pro judicialiter confesso acceptat Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, quidquid privatâ isthac qualicunque scripturâ, à Serenissima Domina Aëtrice productâ, in Serenissimi Rei Conventi favorem continetur, interque alia, quòd illius tenore professus fuerit Ipsemet Serenissimæ Domina Ducissæ Genitor, & in hujus præjudicium testatus, Bibliothecam, arma, & ad armaturam pertinentia, Serenissimæ Domui Electorali esse obnoxia, adeoque Serenissimæ Domina Aëtrici, si Serenissimum fratrem Electorem Carolum sine prole (ut evenit) decedere contingat, nullum ad illa jus esse.

Mirandum de reliquo, Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarium testamentum istud, quod ad perfectionem nunquam pervenit, & ab ipso Serenissimo Electore Carolo, cujus se hæredem gerit Serenissima Domina Aëtrix, ut publicè notum, pro imperfecto, nullo & invalido habitum & declaratum est, pro vero & perfecto allegare non erubuisse, nec perpensis, quòd, etiamsi in ficta hypothese omnibus fuisset numeris absolutum, & respectu liberorum ac hæredum obligatorium, respectu tamen Serenissimi Electoris Palatini, cui, prout supra insinuatum, causam à primo Acquirente, & non à Serenissimo Electore Carolo Ludovico habenti, iniqua per istud non potuisset inferri conditio, defectu potestatis omninò nullum foret & invalidum.

Mirandum non minùs, in Allodialium reservatione, contractu matrimoniali, & Conventione Hallensi expressâ, Causæ Serenissimæ Domina Ducissæ patrocinium quæri, maxime dum nulla adhuc allodialia, quæ vindicare instituit (quamvis de substantia illud vindicationis adversus possessorem, singulari titulo feudi & Fideicommissi munitum, instituendæ sit) fuerint designata, nec fortassis designari possint, præsertim cum ex Serenissimæ Domina Ducissæ iterata renunciatione, cujus copia Serenissimi Domini Electoris libello exceptionis sub n. 5. adjuncta fuit, & putativa Hallensi Conventione, (cujus de cætero imperfectionem latius hic prosequi supervacaneum) pateat, allegatam à Parte adversa Allodialium reservationem, ad Serenissimæ Domus Archi-Palatinae morem & usum expressè limitatam & restrictam esse.

Præmonet tandem 3. Lineam Simmerensem Masculinam à Friderico Simmerensi, filio Stephani Comitæ Palatini descendente, morte Serenissimi Electoris Caroli extinctam, & quoad bona ac feuda ab isto relicta, vel per lineam hanc acquisita, vel in Ejusdem favorem erecta, quorum Serenissima Ducissa Aurelianensis ratione Sexûs non sit incapax, ab eadem Serenissimum Electorem Palatinum, tanquam extraneum, excludendum.

Communis Lineæ Simmerensis Stipes est Stephanus, Comes Palatinus, Ruperti Romanorum Regis Secundogenitus, cui utpote Ducatus Simmerensis cum Bipontino in appanagium obtigit, & quamvis is Ducatum Simmerensem eo, quo possedit, jure, primogenito suo Friderico (cujus in Serenissimo Electore Carolo defecit linea masculina) & Secundogenito Ludovico Nigro (cujus in Serenissimo Reo convento, illiusque Serenissimis Agnatis adhuc viget posteritas) Bipontinum reliquerit, cum tamen, quidquid possedit Dux Stephanus, stipes communis, jure primogenij & familiæ Fideicommissi Serenissimæ Domui Electorali adeò fuerit affectus, ut, etsi voluisset, nullâ id ratione aut dispositione intervertere potuisset: is insuper, sicut ex documentis Serenissimæ Domina Ducissæ olim jam editis, & inter acta publica (quæ, ut insinuatum, notorium inducunt) relatis apparet, in defectum unius ex filiis, illiusque descendente masculorum, filium alterum & masculos ipsius descendentes, cum expressa fœminatum exclusione substituerit. Verba sic habent: *Item si contingat, Ducem Fridericum, aut Ducem Ludovicum, unum alterumve, absque legitimis, ex ipsorum corpore prognatis, ac feudi capacibus hæredibus decedere, universa hæreditas, quam demortuus reliquit, ad alterum superstitem, vel Ejus corpore progenitos legitimos ac*

feudi capaces heredes devolvetur, filiabus, NB. donec ex prae dictorum Ducum stemmate ac linea ullus filius superstes fuerit, ab omni penitus successione exclusis. Fallum & erroneum est. 1. Lineam Simmerensem à Stephano Parente communi inchoatam, in Electore Carolo extinctam; Non minùs 2. Serenissimum Reum Conventum, qui æquè ac Serenissimus Elector Carolus à Stephano, Comite Palatino, per Ludovicum nempe Stephani Secundogenitum descendit, Lineæ Simmerensis respectu, pro extraneo habendum, & pariter. 3. à bonorum & feudorum Successione, à Serenissimo Electore Carolo relictorum, vel per Lineam Simmerensem acquiritorum, vel in Ejus favorem noviter erectorum, si quæ essent, quorum Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis, ratione Sexûs non sit incapax, excludendum, cum Serenissimi Rei Conventi succedendi jus quoad omnia, quæ à Friderico Stephani filio, & mortuo sine prole mascula Electore Ottone Henrico, Lineæ primævæ Electoralis ultimo, à Friderico III. feudali & Fideicommissario illius Successore, in Serenissimum Electorem Carolum, feudi & Fideicommissi jure transfusa sunt, tum in Investiturarum literis, tum pactis familiæ avitis, & dicta Stephani Patris communis Testamentaria ac Fideicommissaria Dispositione, & mutuâ utriusque filij, eorûmque masculorum descendendum substitutione, etiam quoad ea, si quæ essent, quæ per Lineam Simmerensem, vel illius intuitu noviter fuissent acquisite, notoriè sit fundatum, quantumvis de compendio & augmento, à Serenissimæ Dominae Actricis Majoribus Serenissimæ Domui Electorali Palatinæ procuratis nihil constet, jacturæ verò & damni illati recens nimium sit memoria, cujus resarcitionem jure meritisimo à Serenissima Domina Actrice modò petit & denuò petit Serenissimi Rei conventi Plenipotentarius.

Præmonitis hisce generalibus non contentus Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentarius, aliud iterum causæ suæ generale, & æquè lubricum præstruit fundamentum, quæ nimirum salvâ Domûs Palatinæ consuetudine & Constitutionibus Imperii, in alios quàm Successorem feudalem, inter vivos vel ultimâ voluntate transferri potuissent, vi pactorum dotali-um ad Serenissimam Dominam Actricem pertinere, prætendens.

Verùm eâdem, quâ hoc adstruit, facilitate, & meliori longè ratione & fundamento id ipsum negatur. Quis enim ignorat, feuda & Fideicommissa longè aliâ, quàm alienabilitatis ratione, ab Allodio differre? illâque adeò non esse extra commercium, ut suis casibus & modis alienari subinde non possint? Nihil imò frequentius, quàm ut de feudis & Fideicommissis, proximè in illis successuri, inter se disponant, quo tamen pacto sibi tantum, non futuris feudi & Fideicommissi Successoribus præjudicant; sed dantium tum jure resolutio resolvitur & accipientium, quò facit

Text. in cap. Titius, si de feud. contrav. fuerit inter Dom. & Agn. Vassall, cap. 1. de alien. feud. cap. 1. §. & licet. de alien. feud. pat. Knipsch. cap. 11. n. 427. & 431. & cap. 13. n. 21. usque ad 27. Peregr. de Fideicommiss. Art. 22. n. 75. & comm. Interpp.

Et si Dominus Adversarius à iure & facto Agnatorum, Investituris & Fideicommissis immediatè comprehensorum, reliquis Agnatis non contradicentibus, ad foeminas illis non contentas, sed exclusas inferre velit, claudicat pede utroque illatio.

Cur autem Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius bona illa, quæ ex hoc capite Allodialia censet, & vindicare præsumit, (ut vindicationis proprium & essentielle esse, jam supra monitum) non designat? nullâ sanè alia de causâ, quàm quòd, quid designet, ipsemet ignoret, & causæ suæ Justitiæ diffusus, litem studiosè potius protrahere, quàm instruere satagat.

Tandem transit Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius ad singula exhibiti sui libelli capita, & urgèt Inventarij editionem, eò quòd Serenissima Domina Actrix hæres sit Allodialis Serenissimi sui Fratris, Caroli Electoris, & Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriosæ memoriæ universorum, à Serenissimo Electore Carolo relictorum bonorum possessionem, (quòd utiliter pro confesso acceptatur) apprehenderit, illâque in Serenissimum Electorem modernum devoluta sit; quòd iterum de Successione, quam jure feudi Serenissimus Dominus Elector Palatinus prætendit, controversia quidem nulla amplius sit, nec cum Serenissima Ducissa Aurelianensi unquam fuerit; hancque confessionem Judicialem denuò acceptat Serenissimi Domini Electoris Plenipotentarius) Successioni verò, jure Fideicommissi & Majoratus petita, & contradicatur, & Knipsch. *de Fideicommiss. fam. Nob. cap. 12. §. 8.* ad longum recitatus, scribat, Fideicommissi possessorem teneri rerum fideicommissis sub-

Subjeotarum inventarium conficere ; & sororem hæreditati paternæ renunciātem , bonorum paternorum descriptionem petere posse , ut sciatur , quānam bona aliquando in defectu masculorum ad ipsam sint reversura ; nec si bello documenta , confectiōni Inventarij idonea , deperdita fuerint , relevari Serenissimum Dominum Electorem , cū in mora conficiendi & edendi (scilicet) fuerit.

Quicumque præmissas & consequentiam combinaverit , illationem deprehendet longè absurdissimam.

Fideicommissi possessor tenetur ad Successoris Fideicommissarij instantiam , rerum Fideicommisso subjectarum inventarium conficere , ut constet , quid post mortem restituendum , & quantum deterioratum sit , ita enim & in his terminis loquitur cum cit. ab ipso Authoribus Knipschild ; ergo Serenissimus Dominus Elector ad Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis instantiam , quæ Allodialia à Serenissimo fratre Electore Carolo relicta tantum , & hujus duntaxat hæredem Allodiale se esse prætendit , & nullum ad Fideicommissa nec habet nec prætendit jus , ad bonorum Fideicommissariorum inventarium conficiendum , tenetur : egregia me herclè & concludens illatio , à separatis , à Successore nimirum Fideicommissario ad Successorem merè Allodiale , qui nullum ad Fideicommissariam Successionem jus habet , petita.

Deinde filia , quæ renunciando hæreditati paternæ , regressum ad hæreditatem paternam sibi reservavit , in defectum masculorum , petere potest à fratre bonorum paternorum descriptionem ; ergo Serenissima Ducissa Aurelianensis , quæ non modò paternæ , sed toti successioni Palatinæ renunciavit , solo regressu ad Domū suæ Allodialia , & quidem limitatè , juxta morem nempe & consuetudinem Serenissimæ Domūs Palatino-Electoris sibi reservavit , non à Serenissimo suo fratre , sed à Serenissimo Electore Palatino , causam suam à Primo Acquirente & Fideicommissi Constituyente , derivante ; non paternorum & allodialium bonorum (ad quæ limitatum tantum , ut modò dictum , regressum renunciando sibi reservavit , & quorum possessionem non agnoscit Serenissimus Elector) sed bonorum jure primogenituræ & Fideicommisso affectorum , ad quæ jus nullum est Serenissimæ Domine Ducissæ , descriptionem , & quidem eo solū fine petere potest , ut , quid Allodialium prætextu vindicare velit , ex descriptione ista colligere queat , cū tamen actor quilibet instructus ad Judicium venire , & probationes è Rei Conventi Domo expectare non debeat.

Cæterum eo ipso , quò Serenissima Ducissa Aurelianensis nullam de Successione feudali esse controversiam fatetur , nullam nec etiam de Fideicommissaria esse posse , vel invita fateatur necesse est ; Sicuti enim omnia , quæ Serenissima Domus Archi-Palatina tenet , feudalia esse , & Electoratu affecta , ipsæ testantur Cæsareæ Investituræ , inter alias nominatim Friderici III. Electoris , & Caroli Ludovici , nec non Electoris Caroli , Pacificationi Westphalicæ innixæ ; ita Fideicommissaria , & jure primogenituræ affecta esse omnia , Pacta Serenissimæ Domūs Gentilitia , dicta Pace Westphalica confirmata , evincunt , quæ dum feudalitatis & primogenituræ , ac familiæ Fideicommissi nexui bona etiam postmodum quocunque jure & modo acquisita subijciunt , & maximam tum temporis jam affectorum partem specificè designant , noverit Serenissima Domina Aëtrix , quidquid ex his modò desideratur , à Majoribus suis quovis modo alienatum vel amissum , à Serenissima Ducissa , utpote prætenfa hærede Serenissimo Electori Palatino , tanquam Successori feudali & Fideicommissario , omni jure esse resarciendum , & quæ ex Knipschildio pro Inventarij bonorum Fideicommissariorum editione allegavit argumenta , in illammet ipsam , æquo retorsionis jure potius quadrare ; postquam enim Serenissima Domina Ducissa hæredem se præbet Serenissimi Parentis & fratris , illorum personam , quæ hæres , repræsentat , & factum præstare tenetur , qui , cū rerum Fideicommisso subjectarum possessores , & consequenter secundum propria Serenissimæ Domine Aëtricis allegata , ad Inventarij confectiōnem obligati fuerint , hujus editionem , vel si omissa fuerit , ejus , quod interest , præstationem , à Serenissima Domina Aëtrice eò fortiori postulat jure , quò notorium magis est , Serenissimi Rei Conventi , ut isthæc Inventarij editio fiat , ex duplici , quod Knipschildius adducit , capite , legitimè & quidem proximè interesse , ex capite nempe Successionis Fideicommissariæ & deteriorationis enormis (cūjus à moderno Fideicommissi possessore resarcitio jure petitur) familiæ Fideicommisso , à Serenissimæ Aëtricis Majoribus illatæ.

Moræ quidem post hæc nullius in conficiendo bonorum Fideicommissariorum & edendo Inventario à Serenissima Domina Aëtrice (ut sperare licet) accusabitur imposterum Serenissimus Dominus Reus Conventus, quàm Ipsam, & quidem in duplici mora esse & fuisse, nempe in mora restituendi juxta publicam Pacis Ryswicensis legem, documenta literaria omnia, à Serenissimæ Domine Ducissæ Officialibus & Causæ Patronis pessimâ fide interversa & retenta, & deinde in agendi, & quid petere intendat, designandi mora, adeò in propatulo est, ut Serenissimus Dominus Elector, absque etiam alia exceptione opposita, vel ex hoc solo ultimo capite, à malè & ineptè instituta actione se absolvendum, & Serenissimam Dominam Aëtricem in sumptus omnes & damna, nec non ad restituendum, quod de literariis documentis adhuc deest, vel præstandum, quod interest, condemnandam, æquissimo ab Arbitrio merito sibi polliceatur.

Porro plus, quàm Mobilium Allodialium & fungibilium nomine jure petere potuisset Serenissima Domina Aëtrix, Plenipotentiarium Ipsius, Dominum de Morouas, reapse accepisse, illius testatur apocha, Exceptionis libello in copia subjuncta, & ad Nobilissimorum Dominorum Plenipotentiariorum nutum in originali exhibenda, ad quam, & dictum Exceptionis libellum hac in partè provocat Serenissimi Rei Conventi Plenipotentarius, imaginario Adversarii asserto, ac si feuda & Fideicommissa in rebus mobilibus de jure & praxi Imperii constitui non soleant (dum contrarium in Mobilibus pretiosis, & quatenus in consequentiam immobilium veniunt, communiter tradunt Interpp. & cum iis Knipschild cap. 5. n. 95. & in Domo non modò Serenissimâ Archi-Palatinâ, sed in omnibus propemodum Illustrioribus Familiis contraria notoriè recepta est observantia & usus) & quòd in Serenissima Domo Palatina Principes filia renunciano, successionem in mobilibus sibi reservarint, eaque talium Reservationum vigore consecutæ sint, solennissimè contradicens.

Monitum primum, quod hîc subjungit Serenissimæ Domine Aëtrici Plenipotentarius, Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum gloriosæ memoriæ moræ & tergiversationis, in Mobilibus Allodialibus restituendis temerè accusando, Serenitatis suæ Electoralis Resolutiones, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentariis impertitæ, & in Acta Imperij publica relatæ, nec non ipsa Domini Morouas apochâ, quâ Mobilia & Fungibilia omnia se accepisse fatetur, falsitatis apertæ convincunt.

Alterum deinde monitum, quòd ulteriora adhuc Mobilia putativè reservat, & Judicio generali hæreditatis nimirum petitionis & familiæ erciscundæ, Serenissimam suam Principalem experiri profitetur, in quo libellus generalis & incertus admittatur, implicantiam partim cum dicta Domini de Morouas apochâ, partim crassum juris errorem involvit, dum generalia Petitionis, Hæreditatis & Familiæ erciscundæ judicia, contra possessorem, titulo singulari munimur, cujusmodi est Feudi & Fideicommissi familiæ titulus, quo Serenissimi Rei Conventi possessio legitimè nititur, dari arbitratur, cumque ex hoc ipso pateat, institutum à Serenissima Aëtrice generale Petitionis hæreditatis & Familiæ erciscundæ judicium, adversus Serenissimum Reum Conventum nullâ ratione esse fundatum, ab eodem justâ Arbitrii sententia absolvendum petit Ejusdem Plenipotentarius.

Quoad nomina, jura, actiones & debita hæreditaria ipsemet agnoscit, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentarius, peti, quæ alij debent, à Serenissimo Reo Convento, nullo juris prætextu posse, fucum tamen aliquem juris ad illa petenda, in morâ & tergiversatione suppeditandi & extradendi documenta, rationes & registra, ad illa spectantia, cujus denudò temerè inculat Serenissimum Reum Conventum, invenisse sibi imaginatur;

Verum quidquid moræ Serenissimo Reo Convento, & quidem verbis sat acerbis affingitur, mera sunt commenta, authori ad injustæ suæ causæ patrocinium eò minùs proficua, quòd Ipsiusmet Serenissimæ Domine Ducissæ in experiundo ritè, & legitimo juris modo, adversus Serenissimum Reum Conventum, Ejusque Serenissimum Dominum Genitorem, propria mora, in qua adhuc dum versatur, manifestior, & toti orbi notius, quàm paratum ad omnia, quæ juris titulo prætereundum poterat Serenissima Domina Ducissa, præbuerit sese Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriosæ memoriæ, Serenissimæ verò Domine Ducissæ Ministri & Plenipotentarii, (quos nullam juris & justitiæ rationem admisisse, ac Serenissimum Electorem nullam habuisse, verius est) Christianissimi Regis æquissimum cæteroquin animum sinistris

nistris suis, prout ex hujusmet Deductionis narratis liquet, suggestionibus & relationibus eò commoverint, ut bellum, pace nuperâ sopitum, Serenissimæ Dominæ Ducissæ nomine & intuitu, tenore clarigationis 24. Septemb. 88. publicatæ indixerit; Si quod proinde damnum belli hujus occasione sensisset Serenissima Aëtrix, cum propriâ id culpâ (cujus utpote nomine gestum est) senserit, sensisse non censetur, ad damna, Serenissimo Domino Electori bello isthoc quaquâ ratione illata, resarcienda, potius obligata. Quæ hîc de actionibus, inter hæredes ipso jure divisis, & de diversitate bonorum Castrensiū, & aliorum, à milite relictorum, afferuntur, adeò à factò & jure abhorrent, ut fufius responsum non mereantur: Qualis enim illatio ab actionibus ipso jure inter hæredes divisis? à bonis item castrensis & aliis, diversis personis à milite relictis, ad præsentem hypothefin? ubi cohæredes? inter quos divisæ supponi possint ipso jure actiones nullæ, nulla pariter bona, quæ Serenissimus Dominus Reus Conventus à Serenissimo Electore Carolo sibi relicta agnoscat, cum omnia feudi & Fideicommissi jure, à primo statim acquirente & constituyente, in ipsum fuerint devoluta; Quinimò sibi met ipsi contradicit Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius, dum malè intentatum nominatim familiæ eriscundæ judicium cum actionibus ipso jure divisis conjungit. Specialem postmodum mentionem facit Dominus Adversarius rationum militarium, & prætensionum propter fortificationes, armamentaria, & alios apparatus bellicos (cujusmodi melioramentis in feudis & Fideicommissis accenseri ex Knipschildio & aliis supponit) Serenissimæ Dominæ Ducissæ, tanquam hæredi allodiali, ex ijs resultantium.

Rationes militares, contributionum, ob publicas Patriæ necessitates indictarum, accepti & expensi paginas continentes, ad Patrimonium publicum, non Principis privatum pertinent; Non est itaque, quòd conqueratur Serenissima Domina Ducissa, Rationum sibi negatam editionem, in quibus Ipsi jus nullum, & quibus cum privato Principis Patrimonio, ac consequenter Allodio, de quo solo in præsentiarum sermo, commune nihil, nisi quatenus ex isto, quidquid fortè sub necessitatum publicarum prætextu exactum, & in privatos Principis usus conversum, publico Patriæ ærario restituendum est. Rationum harum militarium editionem peti posse præsumit quidem Serenissimæ Dominæ Ducissæ Plenipotentarius, eò quòd illas edi, respectu impensarum in fortificationes, armamentaria, & cæteros apparatus bellicos factarum, Serenissimæ Dominæ Ducissæ intersit; Præterquam autem, quòd Imperator *in l. fm. Cod. de Edend.* expresse statuit, si actor à Reo Convento desideret rationes exhiberi, non oportere (sunt formalia) originem petitionis (prout à Serenissima Domina Aëtrice revera fit) ex Instrumentis Ejus, qui convenitur, fundari; ex quo concludunt unanimiter Interpretes, Reum Conventum ad edendas Actori rationes non teneri, cum juris & æquitatis ratio non permittat, ut Reus arma & tela, quibus conficiatur, adversario suo subministrare compellatur;

l. 7. Cod. de Testib.

In Constitutiones Imperii miserè iterum impingit Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius, dum juxta illas Fideicommissa Universalia masculina ad feuda propria, qualia sunt Electoratus, neutiquam extendi posse somniat, cum ipsa Bulla aurea Caroli IV. quæ præcipua & summa est Imperii Constitutionum, Electoratus omnes Fideicommissi non modò, sed & Primogenituræ perpetuo jure, sanctione in ævum omne valiturâ, afficiat, & quod ex Knipschildio & aliis hîc allegat, à factò, in quo versamur, & ex quo jus oritur, longè abest.

Porro eo ipso, quo Dominus Adversarius impensas in fortalitia, armamentaria, & hujus generis apparatus bellicos factas, in militares rationes relatas supponit, supponit simul impensas illas ex contributionum ærario publico, non Principis patrimonio privato depromptas; Atqui impensas in rem feudalem & Fideicommissariam, ex publico, non privato Vasalli aut Fideicommissarii patrimonio factas, à feudi & Fideicommissi Successore hæredi allodiali restituendas, nec juris admittit ratio, nec Knipschildii locis allegatis, aut ullius Interpretis evincit autoritas, quin imò ipsa id negat, quâ impensarum restitutio nititur, æquitatis ratio, ne scilicet alter cum alterius jactura locupletetur; quam legis rationem, consequenter innixam eidem impensarum restitutionem, ubi de proprio nihil, sed de publico tantum, quod ne inter fructus quidem refertur, impensum, cessare, lippientibus etiam oculis quisque facilè perspexerit: Cujus Maximæ inconcussam veritatem ipsemet agnovit Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, dum testamento suo, à Parte adversa allegato, (quod tanquam scripturam,

respectu Serenissimi Domini Rei Conventi merè privatam, contra scribentem, ejusque hæredem, præsertim cum illud alleget, in eoque se fundet; non etiam pro scribente probare, supra ostensum) pecunias ex redditibus tum temporis suis, aut dominiis, (ut verba sonant) perceptas, restitutioni & dispositioni suæ obnoxias non esse, palam fatetur, illasque deficiente filii, Serenissimi Caroli Electoris Lineâ Masculinâ, Serenissimæ Domui Electorali (sicut superius insinuatum) adscribit, quò potius utique jus sibi in impensis repetendis non arrogabit Serenissima Ducissa, cui ne tantum quidem juris competere posse, ex repetitæ Renunciationis suæ formula evidenter patet, quâ nempe Allodialia non omnia & indistinctè, sed nominatim tantum secundum morem & usum Serenissimæ Domus Archi-Palatinæ sibi reservavit, extinctâ autem in Electore Ottone Henrico veteri Electorali Lineâ, & Electoratu cum reliquis Ditionibus Palatinis ad Fridericum III. devoluto, vel alias etiam hujusmodi impensarum & meliorationum nomine, Serenissimæ Domus filiabus Principibus unquam aliquid fuisse præstitum, nec pro fundanda sua intentione, ut par erat, edocuit hætenus Serenissima Domina Aëtrix, nec impostèrum, si ultiores probationes termini legales & peremptorii Pacis Ryswicensis admitterent, unquam esset edoctrura.

Accedit hisce, quòd, quidquid impensarum & meliorationum nomine hîc prætere conatur Serenissima Domina Aëtrix, illiusmet id nomine, bello nuper illato, partim ablatum, partim funditus fuerit destructum & eversum, adeò, ut deteriorationis magis, feudis & familiaris Fideicommissis, Serenissimæ Domine Aëtricis nomine vi armatâ illatæ, quàm repetitionis ullius impensarum ineunda sit ratio, quam in ejusmodi casu vel ipse negat Knipschildius, loco à Parte adversa allegato.

Allodialium immobilium prætensionem (quorum nulla in tota, quâ latè patet, successione Archi-Palatinâ dari, in exceptionis libello jam insinuatum, & ex Investituris feudalibus, & Pactis Gentilitiis notorium est) fundamentum aliquod substrui posse putat Serenissimæ Domine Aëtricis Plenipotentarius, ex producto sub n. 6. Divisionis Instrumento inter liberos Romanorum Regis Roberti anno 1410. factæ.

Tantum verò abest, ut allegatum Divisionis hujus Instrumentum Serenissimæ Domine Aëtricis intentioni ullâ ratione adstipuletur, ut eam evertat potius, & Serenissimi Rei Conventi exceptionem, pactis Gentilitiis avitis, & decantatæ Constitutioni Rupertinæ innixam confirmet: Hæc enim ipsa sunt pacta illa Gentilitia, à Roberto Romanorum Rege, illius Parente & Majoribus, & partim à Roberti Regis filiis inita, quæ, in Divisione faciendâ, inspiciendâ commendavit Rex Robertus Consiliariis, ad istum Divisionis actum, in illorummet executionem delegatis, & quorum hi se tenorem ob oculos semper habuisse asseverant. Postquam itaque Constitutione Rupertinâ anno 1395. à Roberto Præseniore, & Seniore Roberto, Romanorum Rege, & hujus filiorum, nempe Friderici Ludovici, Joannis & Stephani, eorumque hæredum nomine initâ, convenerat, ut arx Stalek, oppidum Bacherach, Stege vallis, & Stalberg arx proximè sita, Caub burgum & oppidum, Pfaltzgravenstein castrum in Rheno situm, arx Fürstenberg, Diebach, Mannebach in valle, Surberg arx, Alzey arx cum burgo & oppido, Neustad oppidum & Wolffsberg arx retrò sita, arx Mannheim in Rheno sita, Weinheim castrum, burgum & oppidum, Lindensfels castrum, burgum & oppidum, & utrumque castrum suprâ Heidelbergam situm, & Urbs Heidelberg, & Dielsberg burgum & oppidum; In Bavaria autem Amberg oppidum, Waldeck arx, Kemnat oppidum, Nabburgum oppidum, Neoburgum, burgum & oppidum, Murach arx, Electoratu Palatino perpetuò ita unita manerent, ut nec alienari, oppignorari, nec Viçtualitii, Morganatici, aut ullo alio titulo, ab illo separari queant, reliqua verò dictâ Divisione Fraternali ad longum pariter enumerata non magis ab Electoratu quidem sint separabilia, in illis tamen fratribus natu minoribus appannagia constitui possint, ut tamen illorum assignatio pro divisione, separatione, & Electoratus dismembratione neutiquam, sed Primogenitus Elector, bonorum & locorum istorum assignatione non obstante, solus omnium habeatur & maneat Dominus, atque ad illum bona in Appannagium data, deficientibus fratribus Appannagiatis, illorumque prole masculâ, revertantur; Eam divisionis inierunt rationem dicti Consiliarij delegati, ut juxta Constitutionis Rupertinæ placitum bona & loca, in Appannagium dari prohibita, ac superius recensita, Ludovico Primogenito & Electori præcipuè adjudicarint, reliqua verò, omnesque, (ut dicunt) *Palatinatus appertinentias*, inter quatuor fratres hæc expressâ lege & protestatione diviserunt, ut

partes

partes reliquis assignatæ apud Primogenitum Electorem (quoad Dominium nimirum , secundum Constitutionis Rupertinæ terminos) nihilominus maneant , & assignatio ista pro separatione non habeatur , prout ex instrumento hoc Divisionis perspicere est.

Nullo proinde , ex eodem , fundamento infert Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius , Electoratum Palatinum ad bona & loca enumerata adeò esse restrictum , ut reliqua omnia , ad instar vulgarium quorumcunque bonorum allodialium , cuivis divisioni hæreditariæ & alienationi sint obnoxia ; præsertim cum ex Pactis Gentilitijs avitis , & Rupertina constitutione non modò , sed ex hoc ipso etiam Divisionis Instrumento , Constitutioni Rupertinæ , ad quam se refert , innixo , notanter constet , quæcunque in Divisionem illam venêre , Palatinatûs esse appertinentias (sic enim verba habent) *Præterea nos septem supra scripti , reliqua dominia , castra , terras & homines , sicut ea à supra dicto clementissimo nostro Domino , Rege Roberto fuere relicta , præter supra memoratas arces , burga & oppida , omnesque Palatinatûs NB. appertinentias , in quatuor partes , pro multa experientia & rerum notitia , quas habemus , sine fraude divisimus &c.* Palatinatus autem Dignitati Electorali & Electoratu , vigore aureæ Bullæ , adeò sit unitus , ut ab illo (sunt formalia) *nullo tempore separari debeat , aut in iudicio vel extra iudicium divisim repeti valeat aut evinci , vel etiam per sententiam separari , nec aliquis , unum sine alio impetens , audiat . Quod si (inquit ulterius Bulla aurea) per errorem vel aliàs auditus quis fuerit , aut processus , iudicium , sententia , vel aliquid huiusmodi contra præsentem dispositionem nostram emanaverit , seu NB. quomodolibet attentari contigerit hoc totum , & omnia ex his , & quolibet eorum sequentia , eo ipso viribus non subsistant .* Quod ipsum , postquam Imperator Sigismundus anno 1414 . & 1434 . adeoque post præfatam , inter fratres Palatinos Divisionem repetijt & confirmavit , alterutrum fateatur , necesse est , Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius , illud omne , quod vel ante , vel post fraternam istam Divisionem à Comitibus Palatinis seu inter vivos gestum , seu actu ultimæ voluntatis dispositum , aut juxta Bullam Auream & Constitutiones Sigismundi Imperatoris ita intelligendum , ut Palatinatûs Divisionem & Separationem non inferat , aut contra Legem Imperij publicam , actus contrarios expressè irritantem , gestum ipso jure esse nullum , & ad consequentias neutiquam trahendum ; Utrumvis optarit Dominus Adversarius , Serenissimi Domini Rei Conventi iustæ defensionis , quàm injustæ suæ petitioni potius consulat . Quis verò dubitaverit , Testamenta & contractus omnes in Serenissima Domo Archi-Palatina unquam celebratos , interpretandos juxta Auræ Bullæ & Sigismundi Imperatoris Constitutiones , quibus , tanquam Juri Publico , pactis Privatorum derogari non potuit , ut valeant potius , quàm ut corruant , maximè cum Testatores & Contrahentes ad jura hæc publica , & avita familiæ pacta , disponendo & contrahendo se semper retulerint , atque eo ipso testati sint , illis sese contravenire nec velle , nec posse .

Sed posito , minimè concesso , dari in Serenissima Domo Palatina bona ab Electoratu distincta , quousque Serenissima Domina Aëtrix , quæ Allodialia tantum , juxta Serenissimæ Domûs morem & usum , renunciando sibi reservavit , non probaverit (quod nunquam præstabit) filias renunciatas ad immobilium successionem aliquando admittas , & consequenter admitti solitas , quid inter Serenissimæ Domûs Palatinæ Agnatos actum , perperam sibi applicat , cum alia longè Agnatorum , Investiturarum literis & familiæ pactis comprehensorum , ac sceminarum , illismet ipsis exclusarum (ut modò dictum) sit ratio .

Præterea eodem , quo Serenissimæ Dominæ Aëtrici Majores , nominatim Fridericus III. Elector , secundum Investituræ , mortuo improle Ottone Henrico , à Maximiliano II. Imperatore ipsi concessæ tenorem , successionis & possessionis jure utitur Serenissimus Dominus Reus Conventus , qui successionis & possessionis suæ causam in omnibus , quæ possederunt , & in Serenissimum Dominum Reum Conventum modò devoluta sunt , à primæva Electorali linea , & Stephano Comite Palatino , & quidem Pactorum Gentilitiorum vigore , derivarunt ; quantumvis ergo in ficta hypothesi Bona Serenissimæ Domûs Archi-Palatinæ distinctionem admitterent , negari tamen non posset , Serenissimam Dominam Aëtricem ab illorum successione , quæ primæva Electoralis Linea possedit , eodem & fortiori planè jure excludi , ac Fridericus III. quæ Serenissimæ totius Domûs Palatinæ tum temporis primus Agnatus & Elector , mortuo sine prole masculâ Electore Ottone Henrico , sorores &

- Anno 1416. Sentsheim & Clingen oppignorantur salvò relutionis Jurè.
 Anno eod. Pagi Dalheim, Urbach & Hamersheim oppignorantur.
 eod. Joannes ab Hirschhorn ipsi oppignorat Hoffstein, Eschelbach, Kirchemberg, Aglershausen, Schumensen, Mag. Rodenburg & Funckenbach.
 1417. Decanus & Capitulum Sti. Pauli Wormatiz ipsi concedunt dimidiam partem Jurisdictionis in Übersheim.
 1419. Oppignoratio dimidiæ partis Mannenheim & Grevenstein.
 1424. Bernardus Marchio Badensis admittit eidem Electori Eppingen urbem, quam ab Imperio oppignoratam possidebat pro 10000. fl.
 eod. Idem Elector reluit ab eodem Marchione Badensi dimidiam partem urbis Heydesheim.
 eod. Schafman de Rippe Viller oppignorat eidem Electori quartam partem urbis Rippe Viller pro 12000. fl.
 1426. Exoppignoratio dimidiæ partis Jurisdictionis pagi Morsfeld.
 1430. Conradus de Winsperg oppignorat pagum Schluchtern.
 1431. Spanheim, Bibelnheim & alia loca plurima Henrico Wolff oppignorantur.
 1435. Curia Kirchgarten Electori Ludovico oppignoratur.

Sub Ludovico IV. Comite Pal. Electore.

- Anno 1442. Arcis Grevenstein exoppignoratio.
 1441. Licentia exluendi pagum Ryhen eidem conceditur.
 1437. Imperator Sigismundus concedit facultatem reluendi Ortenburg, Gengenbach & Zell ab Episcopo Argentoratensi, quæ deinde per Imper. Fridericum oppignorantur.
 1448. Relutio quorundam pratorum in Kirschgartwiese ex Abbate Franckenthal.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1453. Ludovicus de Wertemberg ipsi oppignorat quartam partem arcis Werth pro 500. fl.
 1457. Philippus Comes Catzenelenbogensis ipsi oppignorat quartam partem pagi Hoffenwyler & omnium pertinentiarum Castri Lichtenberg, urbis Ruchheim, Ueberau, Beberau, Rosdorff, Gundershausen, Ramstadt, Mödau, Rüffelsheim burgum & opp. Rubenheim & Schilfurt, Babesheim cum piscaturâ Auren prope Lorsch & quartam partem Sylvæ der Huserwaldt.
 1460. Oppignoratio facta ab Archi-Episcopo Moguntino de Castro Schauenburg & pagis Hendhusheim, Dossenheim & Schnickenheim.
 1461. Oppignoratio Starckemberg, Heppenheim, Bensheim, Morlebach & Lorsch.
 1463. Archi-Episcopus & Capitulum Mogunt. ipsi oppignorant urbes & arcès Starckemberg, Heppenheim, Bensheim & Morlebach & Abbatiam Lorsch.
 eod. Martinus & Eberhardus Rotter ipsi concedunt Jus reluendi Greventhau.
 1465. Archiep. & Capitulum Mogunt. ipsi oppignorant arcem & urbem Pfedersheim.
 eod. Reluit à Mlchaële de Myrpach arcem Wolfsberg cum Valle, quæ infrà jacet pro 2000. fl.
 1467. Idem oppignorat Bertholdo de Windeck castrum Beinheim & pagum Leistein, quæ ipse à Marchione Badensi oppignorata possidebat.
 eod. Exoppignoravit pagum Altheim.
 1469. Marchio Badensis ipsi oppignorat Comitatum posteriorem Spanheim.

Sub Philippo Comite Palat. Electore.

- Anno 1486. Idem Elector obtinet à Friderico Imperatore licentiam reluendi Landau ab Imperio oppignoratum.
 1495. Idem Elector ab Imperatore Maximiliano obtinet confirmationem omnium oppignorationum Imperii pro se & cunctis ab eo masculis orituris, quibus deficientibus eadem oppignorationes futuræ sunt irritæ.

Anno 1487.

Anno 1487. Fridericus de Dalberg testatur eundem Electorem exoppignorasse Abenheim prope Hernsheim.

1491. Dietericus Riede miles oppignorat eidem curiam Sehebron.

1489. Idem Elector reluit Dochelnheim à Comitibus de Sickingen.

1507. Idem Elector oppignorat Rhorbach Ord. Teutonici Magistro.

eod. Idem oppignorat Ladenburg Dieterico de Handschutzheim & uxori.

Sub Ludovico V. Electore Comite Pal.

Anno 1510. Reversales concessæ eidem Electori super oppignoratione Wildeck.

1518. Apocha Wolffij & Eberardi de Raven super oppignoratione Winnenberg.

1513. Literæ oppignorationem Eberbach & Ubersheim concernentes.

1518. Reversales Alberti de Mörsheim super oppignoratione præfecturæ Rockenhausen.

1531. Præceptum Ferdinandi I. Roman. Regis super oppignorat. Neumarck.

eod. Præceptum Caroli V. Imp. circa eandem oppignorat.

1523. Oppignoratio urbis Eberbach cum pagis aliquot & Ubersheim.

Sub Friderico II. Comite Pal. Electore.

Anno 1544. Cum Archiep. & Capitulo Moguntino inita Conventio, quâ Sancitur, urbes in strata montana sitas, neque Sobernheim, Montzingen, Bockelnheim & Bockelheim, eo Electore vivente, non reluendas.

1549. Urbs Umbstadt oppignoratur pro 18000. flor. à Philippo Hassiæ Landgravio.

Sub Ottone Henrico Comite Pal. Electore.

Anno 1556. Otto Elector oppignorat Arcem & præfecturam Schwartzach Christophoro Landschad de Steinach pro 8000. fl.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore.

Anno 1562. Idem Elector oppignorat Castrum Wintzingen cum omnibus appertinentijs Eberardo de Flersheim pro 1600. fl. Salvo Jure relutionis post viginti annos.

1571. Idem Elector oppignorat Civibus Creutzenacensibus insulam ibidem.

1573. Idem Elector oppignorat pagum Domheim Comiti Joanni de Schwartzemberg pro 3000. fl.

eod. Comes Joannes de Schwartzemberg eidem Electori oppignorat pagum Domheim pro 3000. fl.

1581. Idem emit à Niedenfels à Petro Dentrich pro 55000. fl.

Sub Friderico IV. Comite Pal. Electore.

Anno 1662. Reversales Pleickardi de Helmstadt super oppignoratione Arcis & Præfecturæ Schwartzach.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

Anno 1587. Joannes Casimirus oppignorat Præfecturam Rockenhausen Georgio Joanni Comiti Palat. pro 10864. fl.

1591. Domini de Dosheim cedunt Electori Pal. urbem Plopsheim, quam in pignus ab Imperio possidebant.

EXTRACTUS

Ex refutatione responsoria ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causa Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobr. 1695. quâ prætenfi pacti de anno 1395. Suppositio, ac Invaliditas, pluribus rationibus demonstrantur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, contra Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.

Uod ad hanc quæstionem attinet, ostendendum est, pactum de anno 1395. etiam si omnia, quæ Sereniss. Elector pro se allegat, in eo extarent, quod tamen non conceditur, nihil penitus asserre præsidij suæ Serenitati Electorali: quandoquidem dispositio ista in se minimè est obligatoria, nec unquam in decentem formam aut executionem adducta, uti & nunquam in hac qualitate ab universâ Electorali, & Principali domo considerata, & accepta fuit.

Ad hoc verò demonstrandum repetitur 1. suprà allegata generalis Juris regula, quod ultima derogent prioribus, & quod observantia optima rerum interpret sit, & omnibus actionibus robur addat; adjungiturque pariter id, quod Imp. Robertus ille idem, qui in allegatâ pro se à Sereniss. Electore dispositione, sub nomine Roberti junioris comparet, & qui cum posteritate suâ, utpote de cujus solius commodo aut præjudicio tunc agebatur, primariam principalemque personam repræsentavit, paulò ante mortem suam, & tanquam ultimam voluntatem anno 1410. & adeò quindecim annis post superiorem eo ipso annullatam dispositionem ordinavit atque constituit, quod etiam deinde in executionem deductum, & ita sine contradictione observatum est, quamdiu diversæ ab eo descendentes lineæ extiterunt.

Ex hac itaque dispositione, quæ à superiori toto cœlo differt, & uti apparet consulto à Sereniss. Electore silentio præterita fuit, videri potest 1. Imp. Robertum eam, uti suprà dictum est, vocare ultimam voluntatem suam, adeoque eo ipso, coram septem in eâ denominatis testibus, præcedentes dispositiones suas nullas & invalidas declarare. 2. in posteriori hac dispositione prætenfæ præcedentis dispositionis de anno 1395. ne unico quidem verbo mentio fit, denominatis ad hoc septem arbitris, quibus tamen, quoniam nonnulli eorum, etiam in allegatâ à Sereniss. Electore, invalidâ illâ dispositione nominati sunt, hæc maximè nota esse debuisset, & adeò si aliquod de validitate ejus superfuisset indicium, minimè oblivione præteriri potuisset aut debuisset, mandatum est, ut omnia antecessorum pacta, adeoque tam illa, in quibus universa partitio, & Jus proximitatis gradus, item Senii, quibus Electores Rudolphus II. & Robertus Senior in Successionibus suis usi sunt, cum nempe circa annum 1320. non primogeniti Adolphi Robertus filius, sed Adolphi frater Rudolphus II. & post ejus mortem absque relicta prole mascula, alter ejus frater Robertus rufus, & tandem post ipsius fata absque prole, fratris natu maximi filius Robertus tenax successerit, quàm ea, quibus in favorem primogenitorum dispositum est, in manus sumerent.

3. Mandatur illis, ut non tantum secundum unam aut alteram, sed secundum omnes ejusmodi dispositiones, ordinationem aliquam inter filios ejus facere debeant, quantum scilicet æquum iis maximè esse videbitur; in hos septem arbitros quoque relictis quatuor Roberti Imp. filij compromiserunt, eosque rogarunt, ut vellent exsequi supra dictum paternum mandatum, & eorum singulis, factâ divisione suas regiones, subditosque adjudicare, non secundum tenorem sæpius dictæ, tantam disparitatem introducentis dispositionis, sed prout ipsis visum fuerit æquissimum ac commodissimum esse, promittentes pro se, suisque hæredibus, quæ ab arbitris constituta fuerint, se fideliter observaturos.

Ex his igitur satis patet, cum posterior dispositio adsit, quæ quàm maximè paritatem observare jubet, quam deinde consentientes omnes partes, quarum intererat, in executionem deduxerunt, eò ipsò priorem dispositionem de anno 1395. quæ primarium est fundamentum quo nititur Sereniss. Elector, & quæ maximam disparitatem introduxisset, cujus etiam ne unic-

cus quidem unquam articulus observatus fuit, excepto quod attinet perantiquam fideicommissi constitutionem, sed planè contrarium semper obtinuit, abolitam esse, adeoque nunc, quasi pactum perpetuò valiturum allegari non posse.

Manifesta autem in facto à dicta dispositione de anno 1395. discrepantia apparebit, si consideretur 1. numerus denominatorum in priori pacto arbitrorum, eorūque obligatio, quæ posteriori mutata est.

2. Constitutio prætensi prioris pacti, ex quâ primogenitus in portionibus fratrum hæreditariis, tanquam in proprio disponere potuisset, cujus tamen rei in posteriori, ne quidem verbo mentio fit, sed id potius in ea continetur, ut singuli fratres partes suas possidere debeant cum omnibus Juribus ac pertinentiis, prout ea Dom. noster Rex reliquit. porrò per hos trecentos annos nullum poterit exemplum allegari, quod Elector Palatinus, durante divisione linearum, vi dicti pacti unquam cogitaverit in Principat. Simmerensi, Bipontino, Neoburgico, Lauterrecensi, & in acquisitis aliunde à familiâ Principatibus Julia-censi, & Bergensi, jus disponendi, & liberè agendi tanquam in proprio sibi arrogare; multò minus quòd Domini istarum regionum illud Electori Palatino permiserint, aut tanquam Appanagiatum ejus solis terrarum redditibus contenti fuerint, prout etiam adhuc præsentis tempore Sereniss. Sueciæ Rex, ratione Ducatus Bipontini hoc nullo modo agniturus est.

3. Designatio locorum, quæ Electoratu tanquam inseparabilia in priori pacto noviter annexa, in ultimo autem eidem adempta, & alijs fratribus assignata sunt.

4. Quòd in priori illa dispositione constitutum fuerit, ut aliqui è filiis Religioni sese manciparent, & tertio quartoque geniti minus quàm secundogenitus habere deberent; cum è contrario, Imp. Robertus, non tantum omnibus filiis, excepto natu minimo, qui tempore obitus ejus adhuc minorennis erat, vivo adhuc se matrimonium inire permiserit, sed in ultima etiam dispositione, & divisione, natu minimo tantundem, quantum reliquis, imò quantum ipsi primogenito, excepto quod hic Electoratum pro præcipuo habuit, adjudicaverit, quod autem æquitatem excedebat, pecuniâ compensatum est.

5. Quòd in priori pacto statutum fuerit, ut fratres natu minores portiones suas hæreditarias à primogenito in feudum accipere deberent, cum contra in posteriori sit dispositum, ut singuli fratres adjudicata sibi feuda à Domino feudi pro seipsis, proprioque nomine accipere deberent; id quod etiam per hosce trecentos annos observatum, fratresque natu minores & cognati, ditiones suas semper, respectu ad Electorem, proprio & pleno jure absque ullo subinfeudationis nexu & vinculo possederunt, quod nunquam fieri potuisset, aut à lineâ Electorali eo minùs silentio præteritum fuisset, aut si dictæ dispositiones tantum secundum tenorem sæpiùs dictæ dispositionis, à primogenito in feudum data, acceptæque fuissent, ab hac infeudatione destitutum fuisset, quàm minus fieri solet, si aliud feudum debito modo non recognoscatur.

6. Quòd in priori illa dispositione constitutum fuerit, ut vasalli in partibus Juniorum fratrum feuda sua à primogenito accipere debeant; cum è contrario dicta divisio eos ad Juniores fratres in singulis locis ablegat, quod per continuam praxin obtinuit.

7. Quòd in priori illa dispositione cautum fuerit, ut vacante Electoratu frater, aut agnatus proximus in eo succedens partem, quam hætenus possederat, quæ ratio nunc est totius Ducatus Neoburgici, sequenti proximo hæredi successorique in Electoratu cedere deberet, id quod tamen in ultimâ Successione in Electoratu Palatino minimè factum, adeoque planè ante omnia faciendum esset, quàm ad dictam sæpiùs dispositionem Rupertinam, à Sereniss. Electore provocari, vigoreque ejus agnati ab aliis successionibus excludi possent.

Hæc omnia, & quòd nec in dictâ divisione Rupertinâ, neque in aliis, quæ super successionibus deinde factæ sunt transactionibus, ut in Disibodenbergensi, Simmerensi, & Heidelbergensi, neque in ullo avito testamento, dispositio illa Rupertina unquam allegata, & quòd nunquam ipso actu observata fuerit, satis certè evincunt & ostendunt invaliditatem ejus, illamque etiam si fortè, de quo adhuc dubium, non obiter tantum per conceptum desi-

gnata, sed plenè elaborata fuerit, neque initio, multò minùs autem nunc obligationem parere potuisse, adeoque eo ipso omnia argumenta, quæ contra dispositionem Juris communis, & verba generalia subsequentiũ pactorum & dispositionum, ordinatione hâc Rupertinâ nituntur, sponte ruere, & per se ulteriori refutatione non indigere: præsertim cùm motum superius dubium dispositionem illam nunquam ritè elaboratam, aut in debitam formam redactam esse, validissimè inde confirmetur, quòd in præsens usque tempus, quamvis non ita pridem Carolus Ludovicus Elector in controversiâ cum Cognato Duce Ludovico Philippo Simmerensi, operosissimè eam urserit, allegaveritque, hic autem contradixerit, nunquam tamen ea in originali, aut aliâ authenticâ formâ producta fuerit; imò dubitandum planè est, an in ullo Archivo Principalis domûs Palatinæ Copia tantum ejus reperiri possit, cùm tamen ea non solum ideò danda necessariò fuisset, si, uti ex parte Sereniss. Electoris asseritur, ad effectum obligationis penitus elaborata fuisset, quia lex non promulgata non obligat; sed imò, quia ex tenore ipsius dispositionis, penè singulis annis de novo publicari, singuli casus Juramento firmari, & Originalia quædam in denominatis ibidem aliquot urbibus Palatinis asseruari debuissent, quod nunquam certè negligi permisissent Domini primogeniti, propter ingens, quod in eo versabatur eorum commodum, nisi statim ab initio probè ipsi novissent dispositionem illam purum conceptum mentis fuisse, in se autem nunquam vim obligatoriam habuisse, &c.

N U M E R O V.

E X T R A C T U S

Ex refutatione responsoriâ ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causâ Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobris 1695. quâ pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. intra legitimos cancellos rediguntur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis & Ducissæ Aurelianensium, *contra* Sereniss. Dominum Electorem Palatinum.

Uod attinet ad pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. nihil penitus ea continent, quod ad præsentem casum possit applicari: nihil enim aliud dicunt quàm debere semper conservari in familiâ Palatinâ Electoralem dignitatem, dictumque Electoratum, unâ cum Archidapiferatu, & Principatum Comitum Palatinorum Rheni, & Bavarix nunquam separari: ad quæ effectui danda Domini Cognati vires suas conjungere, eumque in finem factis tam antiquis, quàm novis pactis inhærere promittunt: ex his autem planè nihil ad Successiones, quæ extra Electoratum apud reliquas lineas contingunt, & quòd hæ soli primogenito & Electori obvenire debeant, inferri potest. Quod si verò aliquod inde argumentum eruere pars adversa velit, consideret, quæso, in transactione de anno 1551. etiam de ipso Electoratu, & ad eum pertinentibus regionibus, utpote de quibus in omnibus his allegatis solum agitur, dispositum esse, ut vigore aureæ Bullæ, Cæsareorum, & Electoralium decretorum juxta ordinariam Successionem, proximis quoad sanguinem hæredibus obvenire debeant.

Item consideret, quòd in pacto de anno 1553. quæ est primaria sic dicta Heidelbergensis transactio, Domini Agnati etiam in Successione in Electoratum, illum casum, quo Agnati ex secundâ lineâ uno gradu propiores his, qui sunt ex prima lineâ, in favorem eorum, qui sunt ex primâ lineâ, decidere ausi non fuerint, sed illum casum, atque interpretationem aureæ Bullæ, & Sigismundinæ, quæ hîc aliquatenus obscuræ videbantur, Imperatoris decisioni commiserint, ordinato interim Sequestro: unde sequitur, eos tale pactum familiæ perpetuò valiturum, quod indifferenter omnes Successiones primogenitis adjudicaret, planè ignorasse.

Si in Imperatoris Roberti declaratione ultimæ voluntatis, aut in vim hujus postea factæ fraternæ divisionis hæreditariæ, unico tamen verbo Robertinæ dispositionis mentio facta fuisset,

fuiſſet, aut probatum, Electorem Ludovicum fratresque ejus, aut eorum hæredes, tam ante quam poſtea unquam promiſſiſſe, ſe eam inviolabiliter obſervaturos, poſſet adhuc facta à Sereniſſ. Electore interpretatio aliquatenus locum invenire: quoniam verò prius nullo planè modò factum eſt, ſed in diviſione contrarium planè è diametro allegatæ diſpoſitioni obſervatum, & tamen ut perpetuò & firmiter hæc diviſio ſubſiſtere deberet, ab Electore Ludovico Barbato ſtipulatum, & de reverſalibus, quæ Juniores ejus fratres ratione hujus ordinationis, qui etiam, cùm primùm concepta eſſet, uti tenor ejus oſtendit, utpote tùm temporis adhuc minores, non ſubſcripſerunt, dediſſe feruntur, nullum unquam comparuit, ideò facta hic explicatio, ac modificatio, non aliter planè ac merum ſuppoſitum, quod probatum minimè eſt, & maxima infirmitate laborat, conſiderari poteſt. &c.

Concluſio & Submiſſio.

Sereniſſimi Principis ac Domini, Domini JOANNIS WILHELMII, Comitæ Palatini ad Rhenum, Sacri Romani Imperij Archi-Theſaurarij & Principis Electoris, Bavariz, Juliz, Cliviz & Montium Ducis, Comitæ Veldentiz, Sponhemij, Marcz Ravenspergæ & Mœrſæ, Domini Ravenſteinij &c. in Cauſa Compromiſſoria inter ipſum, tanquam Reum conventum, ex una,

Et

Sereniſſimum Principem ac Dominum, Dominum PHILIPPUM, Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ Fratrem Unicum, Ducem Aurelianenſem, Valeſienſem, Carnutenſem & Nemurcenſem, ac Sereniſſimam Dominam, Dominam CAROLAM ELISABETHAM, Duciffam Palatino-Bavaram, ejus Conjugem, tanquam Actores, ex altera parte vertente,

*Sereniſſimorum ac Potentiſſimorum Dominorum Arbitrorum,
Sacra Caſar. Majeſt. & Sacra Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ
Nobiliſſimi Domini Delegati*

PLENIPOTENTIARIII.

Tenebatur Sereniſſima Domina Duciffa Aurelianenſis, ut Ryſwicenſis Pacis præſcripto ſatisfaceret, prætenſionum adverſus Sereniſſimum Dominum Electorem Palatinum, ſeu petitionum ſuarum designationem integram, talem nempe exhibere, quæ futuræ litis ſpeciem, ac quid, quale, quantum, ac qua ex cauſa peterè præſumat, & Sereniſſimo Electori tanquam Convento Reo, & Nobiliſſimis Dominis Plenipotentariis Delegatis Compromiſſariis integrè demonſtraret. Quod dum Sereniſſima Domina Actrix nec fecit (quippe quàm manca omni ex parte ſit designation, quam Sereniſſimæ Actricis Plenipotentarius 26. Octobr. 1699. nuper exhibuit, petita merè generalia, obſcura, incerta, nil minùs ac futuræ litis ſpeciem designantia continens, & ita comparata, ut ab Judiciij limine, æquo Judiciis officio meritò reiſci debeat, cuius inſpicienti obvium eſt) nec etiam facere intendit, prout ex addendi reſervato, editæ petitionum designationi ſubjuncto, cum integritate ipſius contradictionem involvente, liquet: Deductionum inſuper Sereniſſimæ Domine Actricis libellus æquè ac dicta prætenſionum designation, generalitatis, obſcuritatis, & ineptitudinis vitio laborat, idque ſtudioſam litis protelationem evidentè ſapit, ut conventa præſtatione annua Sereniſſimus Dominus Reus eo gravetur & fatigetur diutiùs, diutiùs illa Sereniſſima Domina Actrix contra jus fasque fruatur; Sereniſſimi Domini Electoris Plenipotentarius, cum decenti gratiarum actione pro dicti Deductionum libelli communicatione, Arbitrale Nobiliſſimorum Dominorum Plenipotentiariorum Delegatorum officium implorandum ſibi ante omnia ducit, publicæ Pacis Ryſwicenſis & legitimi Judiciij legi fraudem fieri vetent, exigendo à Sereniſſimæ

simæ Dominæ Actricis Plenipotentiariorum, & exhibitæ prætensionum designationis, ac libelli Deductionum compositore, jure in id proditum juramentum, nec non juxta dictæ Ryf-wicenfis Pacis tabulas decernendo, cum Serenissima Domina Actrix formulæ Compromissi in exhibenda integra prætensionum suarum designatione, & causæ instructione, non satisfecerit, sed in mora fuerit, sistendum pro moræ spatio conventarum præstationum, annuarum cursum, vel restituendas potius non tam indebitè solutas, quàm manu militari intentatâ, vi metûque extortas.

Quo præmisso, & repetitis simul Serenissimi Domini Electoris fundamentis, secundum præfatâ Pacificationis normam solidè jam deductis, & ex Bulla Caroli IV. Imperatoris aureâ, Sigismundi Cæsaris Constitutionibus, Pace Westphalica, Pactis Gentilitijs Serenissimæ Domûs Archi-Palatinae avertis, Pacificatione isthac confirmatis, & Imperialibus Investituris, in vim & executionem tum dictorum pactorum Gentilitiorum, tum Pacis Westphalicæ factis, documentis & actis publicis (quæ notorium inducunt) petitis, aggreditur Serenissimi Domini Rei conventi Plenipotentiariorum præmonita, à quibus prætensam fundamentorum Serenissimæ Dominæ Actricis Deductionem ordiri visum est ejusdem Plenipotentiariorum.

Præmonet is r. agi de Divisione bonorum, & Separatione Allodialium à feudalibus, cumque omnia bona generaliter allodialia præsumi, indubitati, & iam in Constitutionibus, quàm in praxi Romani Imperij fundati juris, & Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi omnia jura possessionis, atque inde dependentes prærogativæ, per plures actus authenticos (ut loqui lubet) & legales reservatæ sint, onus probandi, quanam sint bona feudalibus, non ex qualitate Partium sed bonorum æstimandum, ac proinde Serenissimo Electori Reo incumbere, Serenissimam Dominam Actricem verò à probatione, quanam sint Allodialia, nisi quatenus ipsimet (scilicet) visum fuerit, immunem esse, infert, allegatis hanc in rem Tractatu Ryfwicensi, Serenissimæ Ducissæ Plenipotentiariorum protestationibus, Declaratione, nomine S. Cæsareæ Majestatis, Eminentiss. Cardinali Bonvisio 10. Martij 1686. Viena exhibitâ, & Imperij Placito, dictato Ratishonæ 12. Aprilis ejusdem anni, Cæsareo Decreto, sextâ Octobris subsequenter confirmata.

Prodit præmonitum istud, falsis juris & facti suppositis innixum, Serenissimæ Dominæ Actricis Plenipotentiariorum de eo vel maximè laborare, quò, deficientibus in propria Domino argumentis & titulis, petitis ex aliena, Serenissimæ Dominæ Actricis causam fundet & instruat, Serenissimum Dominum Reum, rejecto in illum probandi onere, propriis telis conficiat, litemque hac arte, nullâ nimirum ritè hætenus institutâ actione (quid enim petat, præsertim à titulo singulari munito possessore, & qua ex causa petat, nullibi explicat, ubique relinquit dubium (nec causâ ad Pacis Ryfwicenfis formam & normam instructâ, meris duntaxat inhærendo dilatorijs, in prægrave Serenissimi Rei conventi præjudicium eò extrahat diutius; verum conatu non modò irritò, sed in propriam authoris perniciem (ut æquissimis sub Judicibus meritò speratur) recasuro.

Supponit Serenissimæ Actricis Plenipotentiariorum agi de bonorum divisione, & Allodialium à feudalibus separatione; atqui nullam cum Serenissima Domina Actrice ex quocunque capite communionem, ob quam ad Divisionem provocare possit, agnoscit Serenissimus Dominus Reus Conventus, nec Rei ullius Allodialis à feudalibus separandæ possessionem.

Supponit deinde, reservata Serenissimæ Dominæ Ducissæ omnia possessionis jura, atque inde dependentes prærogativas; attamen dum Serenissima Domina Actrix præter ea, quæ Serenissimus Dominus Elector gloriosæ memoriæ, Eidem spontè, & nullo jure cogente, vigore Domini de Morouas apochæ, abdicavit, rei ullius, à Serenissimo Domino Reo convento occupatæ, possessionem, corpore & animo (quo solo modo possessio legitimè acquiritur) ut vulgò notum, apprehendit, nunquam, ullius possessionis jura reservari Ipsi potuisse, tam parum, quàm non entis qualitates, per rerum naturam intelligi potest; Cum itaque adducta ab adversa Parte Pacis Ryfwicenfis clausula, quâ Partis utriusque jura tam in petitorio quàm possessorio salva esse jubentur, non nisi in terminis habilibus, & pro subjecta (ut ajunt) materia accipi possit, & Serenissimus Dominus Reus Conventus in apprehensa corpore & animo, à Serenissimo Domino genitore totius successionis feudalis & Fideicommissariæ Archi-Palatinae possessione notoriè sit, eandem quatenus possessorem servat integrum, Serenissimo

renissimo Domino Reo Convento, utpote in possessione legitima constituto, neutiquam verò Serenissimæ Dominæ Actricis patrocinari, aut terminorum habiliū defectu patrocinari posse, in aprico est; Et sicut ipsamet Serenissimæ Actricis Plenipotentiariorum protestationes ac Decreta Cæsarea, Statuūque Imperii placita sub n. 1. à Parte adversa allegata, apprehensam quietè à Serenissimo Electore Philippo Wilhelmo Successionis feudalis & fideicommissariæ Archi-Palatina possessionem agnoscunt & supponunt, quam etiam omnimoda illius restitutio, in Serenissimi Domini Electoris Palatini favorem Pace Ryfwicensi decreta, evidenter confirmat; Ita aliud non innuunt, nisi Serenissimæ Dominæ Actricis Causidicos in eo tum versatos fuisse juris errore, ac si dictus Serenissimus Dominus Elector possessione & præscriptione annali (beneficio, & jure communi, & Imperii Constitutionibus, ac Praxi Germaniæ penitus incognito (causam suam, justitiâ aliunde satis suffultam, succollare intenderet.

Id interim hic omittendum non censet Serenissimi Domini Rei conventi Plenipotentarius, dum illorum, quæ de Successione Archi-Palatina in Imperii diætâ publicè acta sunt, meminit Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarius, remoto ignorantia omnis prætextu meminisse eum quoque oportere fundamentorum irrefragabilium, & documentorum authenticorum, quibus sæpè facta successionis feudalis & fideicommissariæ, à Serenissimo Domino Electore Philippo Wilhelmo pacificè æquè ac legitime apprehensæ jura innituntur, Domino Abbati de Morel, Serenissimæ Dominæ Ducissæ tum temporis Plenipotentario. 1. Septembr. 1685. exhibitorum, & in Imperii Diætâ 2. Jan. & 9. Aprilis 1686. juris publici adeò factorum, ut prælo commissa neminem lateant, & omnium terantur manibus.

Supponit denique, Serenissimo Reo Convento probandi onus, quænam sint feudalia, incumbere, cum onus illud non ex qualitate Partium, sed Bonorum æstimandum, & indubitati ac tam in Constitutionibus, quàm Praxi Romani Imperij fundati juris sit, omnia bona generaliter allodialia esse præsumi.

Veretur meritò Serenissimæ Dominæ Actricis Plenipotentarius, cum adæquata non modò probandi sed & petendi media illam destituant, fore, ut Serenissimâ Dominâ Actrice non probante, absolvatur Serenissimus Reus Conventus. Sed levidensis nimirum est generica qualitatis Allodialis præsumtio, ut ab illa adversus imminens isthoc malæ suæ causæ periculum, ullum sperare possit præsidium.

Nullam in toto Constitutionum Imperialium corpore invenire est, quæ adductæ à Partibus adversæ Plenipotentario præsumptionis mentionem faciat: Aurea è contrà Caroli IV. Bulla, quæ Constitutionum Imperii caput est, nec non Sigismundi Imperatoris Constitutiones, à Principum Electorum, nominatim Palatinorum Successionibus, (in quo Successionis casu modò versamur) fœminas manifestè arcent, dum omni Principatuum & honorum, in perpetuum unitorum, separatione & divisione prohibita, ac familiæ Fideicommisso in illis, lege semper valiturâ, introducto, cum fœminarum non modò, sed & filiorum secundò genitorum ac agnatorum exclusionem, solos ad successionem vocant primogenitos, illisque sine prole mascula deficientibus, proximos, juxta præscriptum succedendi ordinem, Agnatos.

Imperij praxis non magis, ac Constitutiones, Serenissimæ Dominæ Actricis Plenipotentarij asserto hac in parte suffragatur; nullam quippe, quæ præsentis hypothesis circumstantijs conveniat, adducet: Ipsa vicissim succedendi praxis in Serenissima Domo Electorali Palatina, cum omnimoda Principum fœminarum exclusionem, prout ex actis Publicis superius allegatis notorium, ab immemoriali servata, & à Serenissimo Electore Carolo Ludovico (cujus dictis & factis contradicere aut contravenire Serenissimæ Dominæ Actrici, utpote filiæ; & prætensæ hæredi, integrum non est) adversus Patrum Ludovicum Philippum Simmerensem acerrimè, ut constat, propugnata (quam utique è propria Domo desumptam, fortissimam æquus æstimabit arbiter) jactatam in contrarium Imperij praxin planè evertit, & in ipsam convertit Serenissimam Dominam Actricem.

Supereft, ut, quid hac in re juris communis, investigetur. Herm. Vultejus, cujus tanta & meritò penes adversarium est autoritas, *Lib. de feud. 2. cap. 3. n. 40.* tradit; in terminis feudorum præsumptionem illam unicam, quòd bona præsumantur libera, donec probetur contrarium, elidi per alias plures fortiores & speciales præsumptiones, cit. in id

Gloss. & communiter Doctoribus in cap. 1. de controu. inter masc. & fæm. & in cap. 1. §. Sacramentum. de consuet. recti feudi, & in cap. 1. §. si content. d. capit. qui cur. vendid. Bald. in cap. 1. §. inter filiam. n. 2. vers. sed secundum. si de feud. contentio fuerit inter Dom. & Agn. Alciat. reg. 2. præsumpt. 3. Bellon. cons. 10. n. 4. Dec. Cons. 76. n. 22. vol. 1. Myns cons. 62. n. 2. Matth. Wesemb cons. 4. n. 67. & seq. vol. 1. Everard. Jun. Cons. 41. n. 67. 104. & seq. vol. 1. quod confirmat. latè Menoch. d. præsumpt. lib. 3. præf. 91. Berlich. part. 2. decis. 178. Mascard. de probat. conclus. 97. n. 18.

Docet præterea laudatus Herm. Vult. d. L. n. 14. si asserens rem feudalem, eam possideat, rem præsumi feudalem non allodiam: Cum ergo Serenissimum Dominum Reum Conuentum in legitima possessione esse, nimis sit notorium, ut in dubium revocari possit, satis abundeque apparet, Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentiarium probandi onus, quod Serenissimæ suæ Principali, utpote Actrici, incumbit, in Serenissimum Dominum Reum Conuentum detorquere, frustra moliri. Berlich. dict. Decis. 178. n. 6. cum plurimis ibid. cit. tradit Nobilium bona immobilia omnia pro feudalibus, & non allodialibus haberi, quousque filia & hæredes allodiales, nonnulla ex illis allodialia esse contendentes, id probaverint: id ipsum de Principum bonis asserit.

Ludolph. Schrad. Tract. de feud. in præmio. n. 2.

& nemo utique dubitauerit, quod in Nobilium bonis hac in parte obtinet, ratione longè fortiori in Electorum Principumque Imperij bonis obtinere, utpote qui tam sublimi Dignitatis gradu inter illos eminent.

Maiorem & potiorẽ bonorum partem, in quorum possessione est Serenissimus Elector Palatinus, feudalem esse, nec ipsa diffitetur aut diffiteri potest Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis; atqui reliqua tunc bona non Allodialia, sed feudalìa præsumi, constet ex

And. Gail. lib. 2. obs. 69. n. 6. Berlich. d. decis. 178. n. 8. Jas. Myns. & Christoph. Zobel. ibid. allegatis;

Vult. d. n. 14. vers. ita ex situ. cum longo cit. ibid. DD. agmine.

Patet insuper ex Cæsarearum Investiturarum verbis tam enunciativis quàm dispositivis, feudale esse & pro feudali agnitum, quidquid Serenissimi Electores Palatini unquam possederunt, quo casu levem illam allodialitatis præsumptionem cessare, & investituræ verbis pro feodalitate stari, uno ore fatentur interpretes.

Myns. cent. 5. observ. 24. num. 7. Mascard. de Probat. Concl. 79. n. 20. & 21. Item Concl. 768. n. 8. & seq. Vult. d. n. 14.

Ex his Sole elucescit clariùs, quàm pro Allodialitatis putatitia præsumptione, & probandi oneris, Serenissimæ Dominae Ducissæ, tanquam Actrici incumbētis, declinatione, illiusque in Serenissimum Dominum Reum conuentum attentata translatione, Imperii Constitutiones & praxis fuerint allegatæ, quæ Serenissimæ Dominae Actrici cum jure communi eò magis refragantur, quò minùs hucusque rem certam, quam ut Allodiam vindicare intendit, designavit, & institutâ ritè, & cum debitis ac substantialibus requisitis actione, Serenissimum Electorem Palatinum adhucdum convenit, sed ænigmatibus & amphibologijs ita omnia involvit illius Plenipotentarius, ut, quid sibi velit, ipsemet nescire, & indagare potiùs, quid imposterum petendum, quàm actu petere velle, videatur.

Præmonet 2. Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensis Plenipotentarius, singulariter attendendum, Serenissimam suam Principalem non simpliciter tanquam hæredem allodiam, ab intestato succedentem, sed tanquam substitutam testamento paterno sub n. 2. exhibito, Serenissimo Fratri Electori Carolo, considerandam: Reservationem præterea omnium Allodialium suæ Domûs conceptis verbis contractui matrimoniali Serenissimæ Ducissæ insertam; & denique obstrinxisse se Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum, in vim pacti solennis & legitimi, Conventione Hallæ Suevorum 2^æ Maji 1685. initâ, cuius extra-

ctus

Etus sub n. 4. annectitur, ad allodialia Serenissimi Electoris Caroli hæredi allodiali extrahenda.

Testamentum Serenissimi Electoris Caroli Ludovici quod attinet, nullam aliam illud, respectu Serenissimi Domini Rei conventi causam, nempe nullam ab illo, sed à primo Acquirente, in Successione feudali merè & fideicommissaria avita habentis, rationem habet, ac scriptura privata, quæ contra scribentem ejusque hæredes plenam quidem fidem facit, non verò pro scribente.

l. Publi. a. 26. §. fin. ff. Depos. Authent. si quis. Cod. qui pot. in pign. Fas. in rep. l. admonendi. n. 114. cum seq. ff. de jurejur. & comm. Interpp.

Hinc utiliter & pro judicialiter confesso acceptat Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, quidquid privatâ isthac qualicumque scripturâ, à Serenissima Domina Actrice productâ, in Serenissimi Rei Conventi favorem continetur, interque alia, quòd illius tenore professus fuerit Ipsemet Serenissimæ Domina Ducissæ Genitor, & in hujus præjudicium testatus, Bibliothecam, arma, & ad armaturam pertinentia, Serenissimæ Domui Electorali esse obnoxia, adeoque Serenissimæ Domina Actrici, si Serenissimum fratrem Electorem Carolum sine prole (ut evenit) decedere contingat, nullum ad illa jus esse.

Mirandum de reliquo, Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarium testamentum istud, quod ad perfectionem nunquam pervenit, & ab ipso Serenissimo Electore Carolo, cujus se hæredem gerit Serenissima Domina Actrix, ut publicè notum, pro imperfecto, nullo & invalido habitum & declaratum est, pro vero & perfecto allegare non erubuisse, nec perpensis, quòd, etiamsi in ficta hypothese omnibus fuisset numeris absolutum, & respectu liberorum ac hæredum obligatorium, respectu tamen Serenissimi Electoris Palatini, cui, prout supra insinuat, causam à primo Acquirente, & non à Serenissimo Electore Carolo Ludovico habenti, iniqua per istud non potuisset inferri conditio, defectu potestatis omninò nullum foret & invalidum.

Mirandum non minùs, in Allodialium reservatione, contractu matrimoniali, & Conventione Hallensi expressâ, Causæ Serenissimæ Domina Ducissæ patrocinium quæri, maxime dum nulla adhuc allodialia, quæ vindicare instituit (quamvis de substantia illud vindicationis adversus possessorem, singulari titulo feudi & Fideicommissi munitum, instituendæ sit) fuerint designata, nec fortassis designari possint, præsertim cum ex Serenissimæ Domina Ducissæ iterata renunciatione, cujus copia Serenissimi Domini Electoris libello exceptionis sub n. 5. adjuncta fuit, & putativa Hallensi Conventione, (cujus de cætero imperfectionem latius hic prosequi supervacaneum) pateat, allegatam à Parte adversa Allodialium reservationem, ad Serenissimæ Domus Archi-Palatinae morem & usum expressè limitatam & restrictam esse.

Præmonet tandem 3. Lineam Simmerensem Masculinam à Friderico Simmerensi, filio Stephani Comitis Palatini descendente, morte Serenissimi Electoris Caroli extinctam, & quoad bona ac feuda ab isto relicta, vel per lineam hanc acquisita, vel in Ejusdem favorem erecta, quorum Serenissima Ducissa Aurelianensis ratione Sexûs non sit incapax, ab eadem Serenissimum Electorem Palatinum, tanquam extraneum, excludendum.

Communis Lineæ Simmerensis Stipes est Stephanus, Comes Palatinus, Ruperti Romanorum Regis Secundogenitus, cui utpote Ducatus Simmerensis cum Bipontino in appanagium obtigit, & quamvis is Ducatum Simmerensem eo, quo possedit, jure, primogenito suo Friderico (cujus in Serenissimo Electore Carolo defecit linea masculina) & Secundogenito Ludovico Nigro (cujus in Serenissimo Reo convento, illiusque Serenissimis Agnatis adhuc viget posteritas) Bipontinum reliquerit, cum tamen, quidquid possedit Dux Stephanus, stipes communis, jure primogenij & familiæ Fideicommissi Serenissimæ Domui Electorali adeò fuerit affectus, ut, etsi voluisset, nullâ id ratione aut dispositione intervertere potuisset: is insuper, sicut ex documentis Serenissimæ Domina Ducissæ olim jam editis, & inter acta publica (quæ, ut insinuat, notorium inducunt) relatis apparet, in defectum unius ex filiis, illiusque descendenteum masculorum, filium alterum & masculos ipsius descendentes, cum expressâ fœminarum exclusionem substituerit. Verba sic habent: *Item si contingat, Ducem Fridericum, aut Ducem Ludovicum, unum alterumve, absque legitimis, ex ipsorum corpore prognatis, ac feudi capacibus hæredibus decedere, universa hæreditas, quam demortuus reliquit, ad alterum superstitem, vel Ejus corpore progenitos legitimos ac*

feudi capaces heredes devolvetur, filiabus, NB. donec ex praedictorum Ducum stemmate ac linea ullus filius superstes fuerit, ab omni penitus successione exclusis. Fallum & erroneum est. 1. Lineam Simmerensem à Stephano Parente communi inchoatam, in Electore Carolo extinctam; Non minùs 2. Serenissimum Reum Conventum, qui æquè ac Serenissimus Elector Carolus à Stephano, Comite Palatino, per Ludovicum nempe Stephani Secundogenitum descendit, Lineæ Simmerensis respectu, pro extraneo habendum, & pariter. 3. à bonorum & feudorum Successione, à Serenissimo Electore Carolo relictorum, vel per Lineam Simmerensem acquiritorum, vel in Ejus favorem noviter erectorum, si quæ essent, quorum Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis, ratione Sexûs non sit incapax, excludendum, cum Serenissimi Rei Conventi succedendi jus quoad omnia, quæ à Friderico Stephani filio, & mortuo sine prole mascula Electore Ottone Henrico, Lineæ primævæ Electoralis ultimo, à Friderico III. feudali & Fideicommissario illius Successore, in Serenissimum Electorem Carolum, feudi & Fideicommissi jure transfusa sunt, tum in Investiturarum literis, tum pactis familiæ avitis, & dicta Stephani Patris communis Testamentaria ac Fideicommissaria Dispositione, & mutuâ utriusque filij, eorûmque masculorum descendendum substitutione, etiam quoad ea, si quæ essent, quæ per Lineam Simmerensem, vel illius intuitu noviter fuissent acquisite, notoriè sit fundatum, quantumvis de compendio & augmento, à Serenissimæ Dominae Actricis Majoribus Serenissimæ Domui Electorali Palatinæ procuratis nihil constet, jacturæ verò & damni illati recens nimium sit memoria, cujus resarcitionem jure meritisimo à Serenissima Domina Actrice modò petit & denuò petit Serenissimi Rei conventi Plenipotentarius.

Præmonitis hisce generalibus non contentus Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentarius, aliud iterum causæ suæ generale, & æquè lubricum præstruit fundamentum, quæ nimirum salvâ Domûs Palatinæ consuetudine & Constitutionibus Imperii, in alios quàm Successorem feudalem, inter vivos vel ultimâ voluntate transferri potuissent, vi pactorum dotali-um ad Serenissimam Dominam Actricem pertinere, prætendens.

Verùm eâdem, quâ hoc adstruit, facilitate, & meliori longè ratione & fundamento id ipsum negatur. Quis enim ignorat, feuda & Fideicommissa longè aliâ, quàm alienabilitatis ratione, ab Allodio differre? illaque adeò non esse extra commercium, ut suis casibus & modis alienari subinde non possint? Nihil imò frequentius, quàm ut de feudis & Fideicommissis, proximè in illis successuri, inter se disponant, quo tamen pacto sibi tantum, non futuris feudi & Fideicommissi Successoribus præjudicant; sed dantium tum jure resolutio resolvitur & accipientium, quò facit

Text. in cap. Titius. si de feud. contrav. fuerit inter Dom. & Agn. Vassall, cap. 1. de alien. feud. cap. 1. §. & licet. de alien. feud. pat. Knipsch. cap. 11. n. 427. & 431. & cap. 13. n. 21. usque ad 27. Peregr. de Fideicommiss. Art. 22. n. 75. & comm. Interpp.

Et si Dominus Adversarius à iure & facto Agnatorum, Investituris & Fideicommissis immediatè comprehensorum, reliquis Agnatis non contradicentibus, ad foeminas illis non contentas, sed exclusas inferre velit, claudicat pede utroque illatio.

Cur autem Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius bona illa, quæ ex hoc capite Allodialia censet, & vindicare præsumit, (ut vindicationis proprium & essentielle esse, jam supra monitum) non designat? nullâ sanè alia de causâ, quàm quòd, quid designet, ipsemet ignoret, & causæ suæ Justitiæ diffusus, litem studiosè potius protrahere, quàm instruere satagat.

Tandem transit Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius ad singula exhibiti sui libelli capita, & urgèt Inventarij editionem, eò quòd Serenissima Domina Actrix hæres sit Allodialis Serenissimi sui Fratris, Caroli Electoris, & Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriosæ memoriæ universorum, à Serenissimo Electore Carolo relictorum bonorum possessionem, (quod utiliter pro confesso acceptatur) apprehenderit, illaque in Serenissimum Electorem modernum devoluta sit; quòd iterum de Successione, quam jure feudi Serenissimus Dominus Elector Palatinus prætendit, controversia quidem nulla amplius sit, nec cum Serenissima Ducissa Aurelianensi unquam fuerit; hancque confessionem Judicialem denuò acceptat Serenissimi Domini Electoris Plenipotentarius) Successioni verò, jure Fideicommissi & Majoratus petita, & contradicatur, & Knipsch. *de Fideicommiss. fam. Nob. cap. 12. §. 8.* ad longum recitatus, scribat, Fideicommissi possessorem teneri rerum fideicommissis sub-

subjectarum inventarium conficere ; & sororem hereditati paternæ renunciantem , bonorum paternorum descriptionem petere posse , ut sciatur , quanam bona aliquando in defectu masculorum ad ipsam sint reversura ; nec si bello documenta , confectioni Inventarij idonea , deperdita fuerint , relevari Serenissimum Dominum Electorem , cum in mora conficiendi & edendi (scilicet) fuerit.

Quicumque præmissas & consequentiam combinaverit , illationem deprehendet longè absurdissimam.

Fideicommissi possessor tenetur ad Successoris Fideicommissarij instantiam , rerum Fideicommisso subjectarum inventarium conficere , ut constet , quid post mortem restituendum , & quantum deterioratum sit , ita enim & in his terminis loquitur cum cit. ab ipso Authoribus Knipschild ; ergo Serenissimus Dominus Elector ad Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis instantiam , quæ Allodialia à Serenissimo fratre Electore Carolo relicta tantum , & hujus duntaxat hæredem Allodiale se esse prætendit , & nullum ad Fideicommissa nec habet nec prætendit jus , ad bonorum Fideicommissariorum inventarium conficiendum , tenetur : egregia me herclè & concludens illatio , à separatis , à Successore nimirum Fideicommissario ad Successorem merè Allodiale , qui nullum ad Fideicommissariam Successionem jus habet , petita.

Deinde filia , quæ renunciando hereditati paternæ , regressum ad hereditatem paternam sibi reservavit , in defectum masculorum , petere potest à fratre bonorum paternorum descriptionem ; ergo Serenissima Ducissa Aurelianensis , quæ non modò paternæ , sed toti successioni Palatinæ renunciavit , solo regressu ad Domûs suæ Allodialia , & quidem limitatè , juxta morem nempe & consuetudinem Serenissimæ Domûs Palatino-Electoralis sibi reservavit , non à Serenissimo suo fratre , sed à Serenissimo Electore Palatino , causam suam à Primo Acquirente & Fideicommissi Constituyente , derivante ; non paternorum & allodialium bonorum (ad quæ limitatum tantum , ut modò dictum , regressum renunciando sibi reservavit , & quorum possessionem non agnoscit Serenissimus Elector) sed bonorum jure primogenituræ & Fideicommisso affectorum , ad quæ jus nullum est Serenissimæ Domine Ducissæ , descriptionem , & quidem eo solùm fine petere potest , ut , quid Allodialium prætextu vindicare velit , ex descriptione ista colligere queat , cum tamen actor quilibet instructus ad Judicium venire , & probationes è Rei Conventi Domo expectare non debeat.

Cæterùm eo ipso , quò Serenissima Ducissa Aurelianensis nullam de Successione feudali esse controversiam fatetur , nullam nec etiam de Fideicommissaria esse posse , vel invita fateatur necesse est ; Sicuti enim omnia , quæ Serenissima Domus Archi-Palatina tenet , feudalia esse , & Electoratui affecta , ipsæ testantur Cæsareæ Investituræ , inter alias nominatim Friderici III. Electoris , & Caroli Ludovici , nec non Electoris Caroli , Pacificationi Westphalicæ innixæ ; ita Fideicommissaria , & jure primogenituræ affecta esse omnia , Pacta Serenissimæ Domûs Gentilitia , dicta Pace Westphalica confirmata , evincunt , quæ dum feudalitatis & primogenituræ , ac familiæ Fideicommissi nexui bona etiam postmodum quocunque jure & modo acquisita subijciunt , & maximam tum temporis jam affectorum partem specificè designant , noverit Serenissima Domina Actrix , quidquid ex his modò desideratur , à Majoribus suis quovis modo alienatum vel amissum , à Serenissima Ducissa , utpote prætenfa hærede Serenissimo Electori Palatino , tanquam Successori feudali & Fideicommissario , omni jure esse resarciendum , & quæ ex Knipschildio pro Inventarij bonorum Fideicommissariorum editione allegavit argumenta , in illammet ipsam , æquo retorsionis jure potius quadrare ; postquam enim Serenissima Domina Ducissa hæredem se præbet Serenissimi Parentis & fratris , illorum personam , quæ hæres , repræsentat , & factum præstare tenetur , qui , cum rerum Fideicommisso subjectarum possessores , & consequenter secundum propria Serenissimæ Domine Actricis allegata , ad Inventarij confectionem obligati fuerint , hujus editionem , vel si omissa fuerit , ejus , quod interest , præstationem , à Serenissima Domina Actrice eò fortiori postulat jure , quò notorium magis est , Serenissimi Rei Conventi , ut isthac Inventarij editio fiat , ex duplici , quod Knipschildius adducit , capite , legitimè & quidem proximè interesse , ex capite nempe Successionis Fideicommissariæ & deteriorationis enormis (cujus à moderno Fideicommissi possessore resarcitio jure petitur) familiæ Fideicommisso , à Serenissimæ Actricis Majoribus illatæ.

Moræ quidem post hæc nullius in conficiendo bonorum Fideicommissariorum & edendo Inventario à Serenissima Domina Aëtrice (ut sperare licet) accusabitur impostèrùm Serenissimus Dominus Reus Conventus, quàm Ipsam, & quidem in duplici mora esse & fuisse, nempe in mora restituendi juxta publicam Pacis Ryswicensis legem, documenta literaria omnia, à Serenissimæ Domine Ducissæ Officialibus & Causæ Patronis pessimâ fide interversa & retenta, & deinde in agendi, & quid petere intendat, designandi mora, adeò in propatulo est, ut Serenissimus Dominus Elector, absque etiam alia exceptione opposita, vel ex hoc solo ultimo capite, à malè & ineptè instituta actione se absolvendum, & Serenissimam Dominam Aëtricem in sumptus omnes & damna, nec non ad restituendum, quod de literariis documentis adhuc deest, vel præstandum, quod interest, condemnandam, æquissimo ab Arbitrio merito sibi polliceatur.

Porro plus, quàm Mobilium Allodialium & fungibilium nomine jure petere potuisset Serenissima Domina Aëtrix, Plenipotentiarium Ipsius, Dominum de Morouas, reapse accepisse, illius testatur apocha, Exceptionis libello in copia subjuncta, & ad Nobilissimorum Dominorum Plenipotentiariorum nutum in originali exhibenda, ad quam, & dictum Exceptionis libellum hac in partè provocat Serenissimi Rei Conventi Plenipotentarius, imaginario Adversarii asserto, ac si feuda & Fideicommissa in rebus mobilibus de jure & praxi Imperii constitui non soleant (dum contrarium in Mobilibus pretiosis, & quatenus in consequentiam immobilium veniunt, communiter tradunt Interpp. & cum iis Knipfchild *cap. 5. n. 95.* & in Domo non modò Serenissimâ Archi-Palatinâ, sed in omnibus propemodùm Illustrioribus Familiis contraria notoriè recepta est observantia & usus) & quòd in Serenissima Domo Palatina Principes filia renunciendo, successionem in mobilibus sibi reservarint, eaque talium Reservationum vigore consecutæ sint, solennissimè contradicens.

Monitum primum, quod hîc subjungit Serenissimæ Domine Aëtrici Plenipotentarius, Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum gloriosæ memoriæ moræ & tergiversationis, in Mobilibus Allodialibus restituendis temerè accusando, Serenitatis suæ Electoralis Resolutiones, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentariis impertitæ, & in Acta Imperij publica relatæ, nec non ipsa Domini Morouas apochâ, quâ Mobilia & Fungibilia omnia se accepisse fatetur, falsitatis apertæ convincunt.

Alterum deinde monitum, quòd ulteriora adhuc Mobilia putativè reservat, & Judicio generali hæreditatis nimirum petitionis & familiæ erciscundæ, Serenissimam suam Principalem experiri profitetur, in quo libellus generalis & incertus admittatur, implicantiam partim cum dicta Domini de Morouas apochâ, partim crassum juris errorem involvit, dum generalia Petitionis, Hæreditatis & Familiæ erciscundæ judicia, contra possessorem, titulo singulari munimur, cujusmodi est Feudi & Fideicommissi familiæ titulus, quo Serenissimi Rei Conventi possessio legitimè nititur, dari arbitratur, cumque ex hoc ipso pateat, institutum à Serenissima Aëtrice generale Petitionis hæreditatis & Familiæ erciscundæ judicium, adversus Serenissimum Reum Conventum nullâ ratione esse fundatum, ab eodem justâ Arbitrii sententia absolvendum petit Ejusdem Plenipotentarius,

Quoad nomina, jura, actiones & debita hæreditaria ipsemet agnoscit, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentarius, peti, quæ alij debent, à Serenissimo Reo Convento, nullo juris prætextu posse, fucum tamen aliquem juris ad illa petenda, in morâ & tergiversatione suppeditandi & extradendi documenta, rationes & registra, ad illa spectantia, cujus denudò temerè inculat Serenissimum Reum Conventum, invenisse sibi imaginatur;

Verùm quidquid moræ Serenissimo Reo Convento, & quidem verbis sat acerbis affingitur, mera sunt commenta, authori ad injustæ suæ causæ patrocinium eò minùs proficua quòd Ipsiusmet Serenissimæ Domine Ducissæ in experiundo ritè, & legitimo juris modo, adversus Serenissimum Reum Conventum, Ejusque Serenissimum Dominum Genitorem, propria mora, in qua adhuc dum versatur, manifestior, & toti orbi notius, quàm paratum ad omnia, quæ juris titulo prætereundum poterat Serenissima Domina Ducissa, præbuerit sese Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriosæ memoriæ, Serenissimæ verò Domine Ducissæ Ministri & Plenipotentarii, (quos nullam juris & justitiæ rationem admisisse, ac Serenissimum Electorem nullam habuisse, verius est) Christianissimi Regis æquissimum cæteroquin animum sinistris

nistris suis, prout ex hujusmet Deductionis narratis liquet, suggestionibus & relationibus eò commoverint, ut bellum, pace nuperâ sopitum, Serenissimæ Dominæ Ducissæ nomine & intuitu, tenore clarigationis 24. Septemb. 88. publicatæ indixerit; Si quod proinde damnum belli hujus occasione sensisset Serenissima Aëtrix, cum propriâ id culpâ (cujus utpote nomine gestum est) senserit, sensisse non censetur, ad damna, Serenissimo Domino Electori bello isthoc quaquâ ratione illata, resarcienda, potius obligata. Quæ hîc de actionibus, inter hæredes ipso jure divisas, & de diversitate bonorum Castrensiû, & aliorum, à milite relictorum, afferuntur, adeò à factò & jure abhorrent, ut fufius responsum non mereantur: Qualis enim illatio ab actionibus ipso jure inter hæredes divisas? à bonis item castrensiû & aliis, diversis personis à milite relictis, ad præsentem hypothefin? ubi cohæredes? inter quos divisæ supponi possint ipso jure actiones nullæ, nulla pariter bona, quæ Serenissimus Dominus Reus Conventus à Serenissimo Electore Carolo sibi relicta agnoscat, cum omnia feudi & Fideicommissi jure, à primo statim acquirente & constituyente, in ipsum fuerint devoluta; Quinimò sibi met ipsi contradicit Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius, dum malè intentatum nominatim familiæ eriscundæ judicium cum actionibus ipso jure divisas conjungit. Specialem postmodum mentionem facit Dominus Adversarius rationum militarium, & prætensionum propter fortificationes, armamentaria, & alios apparatus bellicos (cujusmodi melioramentis in feudis & Fideicommissis accenseri ex Knipschildio & aliis supponit) Serenissimæ Dominæ Ducissæ, tanquam hæredi allodiali, ex ijs resultantium.

Rationes militares, contributionum, ob publicas Patriæ necessitates indictarum, accepti & expensi paginas continentes, ad Patrimonium publicum, non Principis privatum pertinent; Non est itaque, quòd conqueratur Serenissima Domina Ducissa, Rationum sibi negatam editionem, in quibus Ipsi jus nullum, & quibus cum privato Principis Patrimonio, ac consequenter Allodio, de quo solo in præsentiarum sermo, commune nihil, nisi quatenus ex isto, quidquid fortè sub necessitatum publicarum prætextu exactum, & in privatos Principis usus conversum, publico Patriæ ærario restituendum est. Rationum harum militarium editionem peti posse præsumit quidem Serenissimæ Dominæ Ducissæ Plenipotentarius, eò quòd illas edi, respectu impensarum in fortificationes, armamentaria, & cæteros apparatus bellicos factarum, Serenissimæ Dominæ Ducissæ intersit; Præterquam autem, quòd Imperator in l. fin. Cod. de Edend. expressè statuit, si actor à Reo Convento desideret rationes exhiberi, non oportere (sunt formalia) originem petitionis (prout à Serenissima Domina Aëtrice revera fit) ex Instrumentis Ejus, qui convenitur, fundari; ex quo concludunt unanimiter Interpretes, Reum Conventum ad edendas Aëtori rationes non teneri, cum juris & æquitatis ratio non permittat, ut Reus arma & tela, quibus conficiatur, adversario suo subministrare compellatur;

l. 7. Cod. de Testib.

In Constitutiones Imperii miserè iterum impingit Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius, dum juxta illas Fideicommissa Universalia masculina ad feuda propria, qualia sunt Electoratus, neutiquam extendi posse somniat, cum ipsa Bulla aurea Caroli IV. quæ præcipua & summa est Imperii Constitutionum, Electoratus omnes Fideicommissi non modò, sed & Primogenituræ perpetuo jure, sanctione in ævum omne valiturâ, afficiat, & quod ex Knipschildio & aliis hîc allegat, à factò, in quo versamur, & ex quo jus oritur, longè abest.

Porro eo ipso, quo Dominus Adversarius impensas in fortalitia, armamentaria, & hujus generis apparatus bellicos factas, in militares rationes relatas supponit, supponit simul impensas illas ex contributionum ærario publico, non Principis patrimonio privato depromptas; Atqui impensas in rem feudalem & Fideicommissariam, ex publico, non privato Vasalli aut Fideicommissarii patrimonio factas, à feudi & Fideicommissi Successore hæredi allodiali restituendas, nec juris admittit ratio, nec Knipschildii locis allegatis, aut ullius Interpretis evincit autoritas, quin imò ipsa id negat, quâ impensarum restitutio nititur, æquitatis ratio, ne scilicet alter cum alterius jactura locupletetur; quam legis rationem, consequenter innixam eidem impensarum restitutionem, ubi de proprio nihil, sed de publico tantum, quod ne inter fructus quidem refertur, impensum, cessare, lippientibus etiam oculis quisque facillè perspexerit: Cujus Maximæ inconcussam veritatem ipsemet agnovit Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, dum testamento suo, à Parte adversa allegato, (quod tanquam scripturam,

respectu Serenissimi Domini Rei Conventi merè privatam, contra scribentem, ejusque hæredem, præsertim cum illud alleget, in eoque se fundet; non etiam pro scribente probare, supra ostensum) pecunias ex redditibus tum temporis suis, aut dominiis, (ut verba sonant) perceptas, restitutioni & dispositioni suæ obnoxias non esse, palam fatetur, illasque deficiente filii, Serenissimi Caroli Electoris Lineâ Masculinâ, Serenissimæ Domui Electorali (sicut superius insinuatum) adscribit, quò potius utique jus sibi in impensis repetendis non arrogabit Serenissima Ducissa, cui ne tantum quidem juris competere posse, ex repetitæ Renunciationis suæ formula evidenter patet, quâ nempe Allodialia non omnia & indistinctè, sed nominatim tantum secundum morem & usum Serenissimæ Domus Archi-Palatinae sibi reservavit, extinctâ autem in Electore Ottone Henrico veteri Electorali Lineâ, & Electoratu cum reliquis Ditionibus Palatinis ad Fridericum III. devoluto, vel aliàs etiam hujusmodi impensarum & meliorationum nomine, Serenissimæ Domus filiabus Principibus unquam aliquid fuisse præstitum, nec pro fundanda sua intentione, ut par erat, edocuit hætenus Serenissima Domina Aëtrix, nec impostèrum, si ultiores probationes termini legales & peremptorii Pacis Ryswicensis admitterent, unquam esset edoctrura.

Accedit hisce, quòd, quidquid impensarum & meliorationum nomine hîc prætere conatur Serenissima Domina Aëtrix, illiusmet id nomine, bello nuper illato, partim ablatum, partim funditus fuerit destructum & eversum, adeò, ut deteriorationis magis, feudis & familiarum Fideicommissis, Serenissimæ Dominae Aëtrici nomine vi armatâ illatæ, quàm repetitionis ullius impensarum ineunda sit ratio, quam in ejusmodi casu vel ipse negat Knipschildius, loco à Parte adversa allegato.

Allodialium immobilium prætensionem (quorum nulla in tota, quâ latè patet, successione Archi-Palatinâ dari, in exceptionis libello jam insinuatum, & ex Investituris feudalibus, & Pactis Gentilitiis notorium est) fundamentum aliquod substrui posse putat Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentarius, ex producto sub n. 6. Divisionis Instrumento inter liberos Romanorum Regis Roberti anno 1410. factæ.

Tantum verò abest, ut allegatum Divisionis hujus Instrumentum Serenissimæ Dominae Aëtrici intentioni ullâ ratione adstipuletur, ut eam evertat potius, & Serenissimi Rei Conventi exceptionem, pactis Gentilitiis avitis, & decantatæ Constitutioni Rupertinæ innixam confirmet: Hæc enim ipsa sunt pacta illa Gentilitia, à Roberto Romanorum Rege, illius Parente & Majoribus, & partim à Roberti Regis filiis inita, quæ, in Divisione faciendâ, inspiciendâ commendavit Rex Robertus Consiliariis, ad istum Divisionis actum, in illorummet executionem delegatis, & quorum hi se tenorem ob oculos semper habuisse asseverant. Postquam itaque Constitutione Rupertinâ anno 1395. à Roberto Præseniore, & Seniore Roberto, Romanorum Rege, & hujus filiorum, nempe Friderici Ludovici, Joannis & Stephani, eorumque hæredum nomine initâ, convenerat, ut arx Stalek, oppidum Bacherach, Stege vallis, & Stalberg arx proximè sita, Caub burgum & oppidum, Pfaltzgravenstein castrum in Rheno situm, arx Fürstenberg, Diebach, Mannebach in valle, Surberg arx, Alzey arx cum burgo & oppido, Neustad oppidum & Wolffsberg arx retrò sita, arx Mannheim in Rheno sita, Weinheim castrum, burgum & oppidum, Lindensfels castrum, burgum & oppidum, & utrumque castrum supra Heidelbergam situm, & Urbs Heidelberg, & Dielsberg burgum & oppidum; In Bavaria autem Amberg oppidum, Waldeck arx, Kemnat oppidum, Nabburgum oppidum, Neoburgum, burgum & oppidum, Murach arx, Electoratu Palatino perpetuò ita unita manerent, ut nec alienari, oppignorari, nec Viſtualicii, Morganatici, aut ullo alio titulo, ab illo separari queant, reliqua verò dictâ Divisione Fraternali ad longum pariter enumerata non magis ab Electoratu quidem sint separabilia, in illis tamen fratribus natu minoribus appannagia constitui possint, ut tamen illorum assignatio pro divisione, separatione, & Electoratus dismembratione neutiquam, sed Primogenitus Elector, bonorum & locorum istorum assignatione non obstante, solus omnium habeatur & maneat Dominus, atque ad illum bona in Appannagium data, deficientibus fratribus Appannagiatas, illorumque prole masculâ, revertantur; Eam divisionis inierunt rationem dicti Consilij delegati, ut juxta Constitutionis Rupertinæ placitum bona & loca, in Appannagium dari prohibita, ac superius recensita, Ludovico Primogenito & Electori præcipuè adjudicarint, reliqua verò, omnesque, (ut dicunt) *Palatinatus appertinentias*, inter quatuor fratres hæc expressâ lege & protestatione diviserunt, ut partes

partes reliquis assignatae apud Primogenitum Electorem (quoad Dominium nimirum , secundum Constitutionis Rupertinae terminos) nihilominus maneant , & assignatio ista pro separatione non habeatur , prout ex instrumento hoc Divisionis perspicere est.

Nullò proinde , ex eodem , fundamento infert Serenissimae Dominae Aëtrici Plenipotentarius , Electoratum Palatinum ad bona & loca enumerata adeò esse restrictum , ut reliqua omnia , ad instar vulgarium quorumcunque bonorum allodialium , cuivis divisioni hæreditariae & alienationi sint obnoxia ; præsertim cum ex Pactis Gentilitijs avitis , & Rupertina constitutione non modò , sed ex hoc ipso etiam Divisionis Instrumento , Constitutioni Rupertinae , ad quam se refert , innixo , notanter constet , quæcunque in Divisionem illam venere , Palatinatus esse appertinentias (sic enim verba habent) *Præterea nos septem supra scripti , reliqua dominia , castra , terras & homines , sicut ea à supra dicto clementissimo nostro Domino , Rege Roberto fuere relicta , præter supra memoratas arces , burga & oppida , omnesque Palatinatus NB. appertinentias , in quatuor partes , pro multa experientia & rerum notitia , quas habemus , sine fraude divisimus &c.* Palatinatus autem Dignitati Electorali & Electoratu , vigore aureae Bullae , adeò sit unitus , ut ab illo (sunt formalia) nullo tempore separari debeat , aut in iudicio vel extra iudicium divisim repeti valeat aut evinci , vel etiam per sententiam separari , nec aliquis , unum sine alio impetens , audiatur. Quòd si (inquit ulterius Bulla aurea) *per errorem vel alias auditus quis fuerit , aut processus , iudicium , sententia , vel aliquid huiuscemodi contra præsentem dispositionem nostram emanaverit , seu NB. quomodolibet attentari contigerit hoc totum , & omnia ex his , & quolibet eorum sequentia , eo ipso viribus non subsistant.* Quod ipsum , postquam Imperator Sigismundus anno 1414. & 1434. adeoque post præfatam , inter fratres Palatinos Divisionem repetijt & confirmavit , alterutrum fateatur , necesse est , Serenissimae Dominae Aëtrici Plenipotentarius , illud omne , quod vel ante , vel post fraternam istam Divisionem à Comitibus Palatinis seu inter vivos gestum , seu actu ultimae voluntatis dispositum , aut juxta Bullam Auream & Constitutiones Sigismundi Imperatoris ita intelligendum , ut Palatinatus Divisionem & Separationem non inferat , aut contra Legem Imperij publicam , actus contrarios expressè irritantem , gestum ipso jure esse nullum , & ad consequentias neutiquam trahendum ; Utrumvis optarit Dominus Adversarius , Serenissimi Domini Rei Conventi iustae defensionis , quam injustae suae petitioni potius consulat. Quis verò dubitaverit , Testamenta & contractus omnes in Serenissima Domo Archi-Palatina unquam celebratos , interpretandos juxta Aureae Bullae & Sigismundi Imperatoris Constitutiones , quibus , tanquam Juri Publico , pactis Privatorum derogari non potuit , ut valeant potius , quam ut corruant , maximè cum Testatores & Contrahentes ad jura hæc publica , & avita familiae pacta , disponendo & contrahendo se semper retulerint , atque eo ipso testati sint , illis sese contravenire nec velle , nec posse.

Sed posito , minimè concessò , dari in Serenissima Domo Palatina bona ab Electoratu distincta , quousque Serenissima Domina Aëtrix , quæ Allodialia tantum , juxta Serenissimae Domus morem & usum , renunciando sibi reservavit , non probaverit (quod nunquam præstabit) filias renunciatas ad immobilium successionem aliquando admissas , & consequenter admitti solitas , quid inter Serenissimae Domus Palatinae Agnatos actum , perperam sibi applicat , cum alia longè Agnatorum , Investiturarum literis & familiae pactis comprehensorum , ac foeminarum , illismet ipsis exclusarum (ut modò dictum) sit ratio.

Præterea eodem , quo Serenissimae Dominae Aëtrici Majores , nominatim Fridericus III. Elector , secundum Investituræ , mortuo improle Ottone Henrico , à Maximiliano II. Imperatore ipsi concessæ tenorem , successionis & possessionis jure utitur Serenissimus Dominus Reus Conventus , qui successionis & possessionis suae causam in omnibus , quæ possederunt , & in Serenissimum Dominum Reum Conventum modò devoluta sunt , à primæva Electorali linea , & Stephano Comite Palatino , & quidem Pactorum Gentilitiorum vigore , derivarunt ; quantumvis ergo in ficta hypothesi Bona Serenissimae Domus Archi-Palatinae distinctionem admitterent , negari tamen non posset , Serenissimam Dominam Aëtricem ab illorum successione , quæ primæva Electoralis Linea possedit , eodem & fortiori planè jure excludi , ac Fridericus III. quæ Serenissimæ totius Domus Palatinae tum temporis primus Agnatus & Elector , mortuo sine prole masculâ Electore Ottone Henrico , sorores &

gnata, sed plenè elaborata fuerit, neque initio, multò minùs autem nunc obligationem parere potuisse, adeoque eo ipso omnia argumenta, quæ contra dispositionem Juris communis, & verba generalia subsequentiũ pactorum & dispositionum, ordinatione hâc Rupertinâ nituntur, sponte ruere, & per se ulteriori refutatione non indigere: præsertim cùm motum superiùs dubium dispositionem illam nunquam ritè elaboratam, aut in debitam formam redactam esse, validissimè inde confirmetur, quòd in præsens usque tempus, quamvis non ita pridem Carolus Ludovicus Elector in controversiâ cum Cognato Duce Ludovico Philippo Simmerensi, operosissimè eam urserit, allegaveritque, hic autem contradixerit, nunquam tamen ea in originali, aut aliâ authenticâ formâ producta fuerit; imò dubitandum planè est, an in ullo Archivo Principalis domûs Palatinæ Copia tantum ejus reperiri possit, cùm tamen ea non solum ideò danda necessariò fuisset, si, uti ex parte Sereniss. Electoris asseritur, ad effectum obligationis penitus elaborata fuisset, quia lex non promulgata non obligat; sed imò, quia ex tenore ipsius dispositionis, penè singulis annis de novo publicari, singuli casus Juramento firmari, & Originalia quædam in denominatis ibidem aliquot urbibus Palatinis asseruari debuissent, quod nunquam certè negligi permisissent Domini primogeniti, propter ingens, quod in eo versabatur eorum commodum, nisi statim ab initio probè ipsi novissent dispositionem illam purum conceptum mentis fuisse, in se autem nunquam vim obligatoriam habuisse, &c.

NUMERO V.

EXTRACTUS

Ex refutatione responsoriâ ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causâ Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobris 1695. quâ pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. intra legitimos cancellos rediguntur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis & Ducissæ Aurelianensium, *contra* Sereniss. Dominum Electorem Palatinum.

Uod attinet ad pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. nihil penitus ea continent, quod ad præsentem casum possit applicari: nihil enim aliud dicunt quàm debere semper conservari in familiâ Palatinâ Electoralem dignitatem, dictumque Electoratum, unâ cum Archidapiferatu, & Principatum Comitum Palatinorum Rheni, & Bavarix nunquam separari: ad quæ effectui danda Domini Cognati vires suas conjungere, eumque in finem factis tam antiquis, quàm novis pactis inhærere promittunt: ex his autem planè nihil ad Successiones, quæ extra Electoratum apud reliquas lineas contingunt, & quòd hæ soli primogenito & Electori obvenire debeant, inferri potest. Quod si verò aliquod inde argumentum eruere pars adversa velit, consideret, quæso, in transactione de anno 1551. etiam de ipso Electoratu, & ad eum pertinentibus regionibus, utpote de quibus in omnibus his allegatis solum agitur, dispositum esse, ut vigore aureæ Bullæ, Cæsareorum, & Electoralium decretorum juxta ordinariam Successionem, proximis quoad sanguinem hæredibus obvenire debeant.

Item consideret, quòd in pacto de anno 1553. quæ est primaria sic dicta Heidelbergensis transactio, Domini Agnati etiam in Successione in Electoratum, illum casum, quo Agnati ex secundâ lineâ uno gradu propiores his, qui sunt ex prima lineâ, in favorem eorum, qui sunt ex primâ lineâ, decidere ausi non fuerint, sed illum casum, atque interpretationem aureæ Bullæ, & Sigismundinæ, quæ hîc aliquatenus obscuræ videbantur, Imperatoris decisioni commiserint, ordinato interim Sequestro: undesequitur, eos tale pactum familiæ perpetuò valitum, quod indifferenter omnes Successiones primogenitis adjudicaret, planè ignorasse.

Si in Imperatoris Roberti declaratione ultimæ voluntatis, aut in vim hujus postea factæ fraternæ divisionis hæreditariæ, unico tamen verbo Robertinæ dispositionis mentio facta fuisset,

fuiſſet, aut probatum, Electorem Ludovicum fratresque ejus, aut eorum hæredes, tam ante quam poſtea unquam promiſſiſſe, ſe eam inviolabiliter obſervaturos, poſſet adhuc facta à Sereniſſ. Electore interpretatio aliquatenus locum invenire: quoniam verò prius nullo planè modò factum eſt, ſed in diviſione contrarium planè è diametro allegatæ diſpoſitioni obſervatum, & tamen ut perpetuò & firmiter hæc diviſio ſubſiſtere deberet, ab Electore Ludovico Barbato ſtipulatum, & de reverſalibus, quæ Juniores ejus fratres ratione hujus ordinationis, qui etiam, cum primùm concepta eſſet, uti tenor ejus oſtendit, utpote tùm temporis adhuc minores, non ſubſcripſerunt, dediſſe feruntur, nullum unquam comparuit, ideò facta hic explicatio, ac modificatio, non aliter planè ac merum ſuppoſitum, quod probatum minimè eſt, & maxima infirmitate laborat, conſiderari poteſt. &c.

Concluſio & Submiſſio.

Sereniſſimi Principis ac Domini, Domini JOANNIS WILHELMII, Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Romani Imperij Archi-Theſaurarij & Principis Electoris, Bavarix, Julix, Clivix & Montium Ducis, Comitis Veldentix, Sponhemij, Marcæ Ravenspergæ & Mœrſæ, Domini Ravenſteinij &c. in Cauſa Compromiſſoria inter ipſum, tanquam Reum conventum, ex una,

Et

Sereniſſimum Principem ac Dominum, Dominum PHILIPPUM, Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ Fratrem Unicum, Ducem Aurelianenſem, Valeſienſem, Carnutenſem & Nemurcenſem, ac Sereniſſimam Dominam, Dominam CAROLAM ELISABETHAM, Ducisſam Palatino-Bavaram, ejus Conjugem, tanquam Actores, ex altera parte vertente,

Sereniſſimorum ac Potentiſſimorum Dominorum Arbitrorum, Sacræ Caſar. Majeſt. & Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ Nobiliſſimi Domini Delegati

P L E N I P O T E N T I A R I I.

Enebatur Sereniſſima Domina Ducisſa Aurelianenſis, ut Ryſwicenſis Pacis præſcripto ſatisfaceret, prætenſionum adverſus Sereniſſimum Dominum Electorem Palatinum, ſeu petitionum ſuarum designationem integram, talem nempe exhibere, quæ futura litis ſpeciem, ac quid, quale, quantum, ac qua ex cauſa peterè præſumat, & Sereniſſimo Electori tanquam Convento Reo, & Nobiliſſimis Dominis Plenipotentariis Delegatis Compromiſſariis integrè demonſtraret. Quod dum Sereniſſima Domina Actrix nec fecit (quippe quam manca omni ex parte ſit designation, quam Sereniſſimæ Actricis Plenipotentarius 26. Octobr. 1699. nuper exhibuit, petita merè generalia, obſcura, incerta, nil minùs ac futura litis ſpeciem designantia continens, & ita comparata, ut ab Judiciij limine, æquo Judiciis officio meritò reiſci debeat, cuius inſpicienti obvium eſt) nec etiam facere intendit, prout ex addendi reſervato, editæ petitionum designationi ſubjuncto, cum integritate ipſius contradictionem involvente, liquet: Deductionum inſuper Sereniſſimæ Domine Actricis libellus æquè ac dicta prætenſionum designation, generalitatis, obſcuritatis, & ineptitudinis vicio laborat, idque ſtudioſam litis protelationem evidenter ſapit, ut conventa præſtatione annua Sereniſſimus Dominus Reus eo gravetur & fatigetur diutiùs, diutiùs illa Sereniſſima Domina Actrix contra jus ſasque fruatur; Sereniſſimi Domini Electoris Plenipotentarius, cum decenti grãtiarum actione pro dicti Deductionum libelli communicatione, Arbitrale Nobiliſſimorum Dominorum Plenipotentiariorum Delegatorum officium implorandum ſibi ante omnia ducit, publicæ Pacis Ryſwicenſis & legitimi Judiciij legi fraudem fieri vetent, exigendo à Sereniſſimæ

finæ Dominæ Actricis Plenipotentiariorum, & exhibitæ prætenſionum designationis, ac libelli Deductionum compositore, jure in id proditum juramentum, nec non juxta dictæ Ryſwicensis Pacis tabulas decernendo, cum Sereniffima Domina Actrix formulæ Compromiſſi in exhibenda integra prætenſionum ſuarum designatione, & cauſæ inſtructione, non ſatiſfecerit, ſed in mora fuerit, ſiſtendum pro moræ ſpatio conventarum præſtationum, annuarum curſum, vel reſtituendas potiùs non tam indebitè ſolutas, quàm manu militari intentatâ, vi metùque extortas.

Quo præmiſſo, & repetitis ſimul Sereniffimi Domini Electoris fundamentis, ſecundùm præfatâ Pacificationis normam ſolidè jam deductis, & ex Bulla Caroli IV. Imperatoris aureâ, Sigismundi Cæſaris Conſtitutionibus, Pace Weſtphalica, Pæctis Gentilitijs Sereniffimæ Domûs Archi-Palatinae avitis, Pacificatione iſthac confirmatis, & Imperialibus Inveſtituris, in vim & executionem tum dictorum pæctorum Gentilitiorum, tum Pacis Weſtphalicae factis, documentis & actis publicis (quæ notorium inducunt) petitis, aggreditur Sereniffimi Domini Rei conventi Plenipotentiariorum præmonita, à quibus prætenſam fundamentorum Sereniffimæ Dominæ Actricis Deductionem ordiri viſum eſt ejusdem Plenipotentiariorum.

Præmonet is 1. agi de Diviſione bonorum, & Separatione Allodialium à feudalibus, cumque omnia bona generaliter allodialia præſumi, indubitati, & iam in Conſtitutionibus, quàm in praxi Romani Imperij fundati juris, & Sereniffimæ Duciffæ Aurelianenſi omnia jura poſſeſſionis, atque inde dependentes prærogativæ, per plures actus authenticos (ut loqui lubet) & legales reſervatæ ſint, onus probandi, quænam ſint bona feudalibus, non ex qualitate Partium ſed bonorum æſtimandum, ac proinde Sereniffimo Electori Reo incumbere, Sereniffimam Dominam Actricem verò à probatione, quænam ſint Allodialia, niſi quatenus ipſimet (ſcilicet) viſum fuerit, immunem eſſe, inferit, allegatis hanc in rem Tractatu Ryſwickenſi, Sereniffimæ Duciffæ Plenipotentiariorum proteſtationibus, Declaratione, nomine S. Cæſareæ Majeſtatis, Eminentiff. Cardinali Bonviſio 10. Martij 1686. Vienne exhibitâ, & Imperij Placito, dictato Ratibonæ $\frac{1}{2}$. Aprilis ejusdem anni, Cæſareo Decreto, ſextâ Octobris ſubſequentis confirmata.

Prodit præmonitum iſtud, falſis juris & facti ſuppoſitis innixum, Sereniffimæ Dominæ Actricis Plenipotentiariorum de eo vel maximè laborare, quò, deficientibus in propria Domino argumentis & titulis, petitis ex aliena, Sereniffimæ Dominæ Actricis cauſam fundet & inſtruat, Sereniffimum Dominum Reum, rejecto in illum probandi onere, propriis telis conficiat, litemque hac arte, nullâ nimirum ritè hætenus inſtitutâ actione (quid enim petat, præſertim à titulo ſingulari munito poſſeſſore, & qua ex cauſa petat, nullibi explicat, ubique relinquit dubium (nec cauſâ ad Pacis Ryſwickenſis formam & normam inſtructâ, meris duntaxat inhærendo dilatorijs, in prægrave Sereniffimi Rei conventi præjudicium eò extrahat diutiùs; verùm conatu non modò irritò, ſed in propriam authoris perniciem (ut æquiſſimis ſub Judicibus meritò ſperatur) recaſuro.

Supponit Sereniffimæ Actricis Plenipotentiariorum agi de bonorum diviſione, & Allodialium à feudalibus ſeparatione; atqui nullam cum Sereniffima Domina Actrice ex quocunque capite communionem, ob quam ad Diviſionem provocare poſſit, agnoſcit Sereniffimus Dominus Reus Conventus, nec Rei ullius Allodialis à feudalibus ſeparandæ poſſeſſionem.

Supponit deinde, reſervata Sereniffimæ Dominæ Duciffæ omnia poſſeſſionis jura, atque inde dependentes prærogativas; attamen dum Sereniffima Domina Actrix præter ea, quæ Sereniffimus Dominus Elector glorioſæ memoriæ, Eidem ſpontè, & nullo jure cogente, vigore Domini de Morouas apochæ, abdicavit, rei ullius, à Sereniffimo Domino Reo convento occupatæ, poſſeſſionem, corpore & animo (quo ſolo modo poſſeſſio legitimè acquiritur) ut vulgò notum, apprehendit, nunquam, ullius poſſeſſionis jura reſervari Ipſi potuiſſe, tam parùm, quàm non entis qualitates, per rerum naturam intelligi poteſt; Cum itaque adducta ab adverſa Parte Pacis Ryſwickenſis clauſula, quâ Partis utriusque jura tam in petitorio quàm poſſeſſorio ſalva eſſe jubentur, non niſi in terminis habilibus, & pro ſubjecta (ut ajunt) materia accipi poſſit, & Sereniffimus Dominus Reus Conventus in apprehenſa corpore & animo, à Sereniffimo Domino genitore totius ſucceſſionis feudalibus & Fideicommiſſariæ Archi-Palatinae poſſeſſione notoriè ſit, eandem quatenus poſſeſſorium ſervat integrum, Sereniffimo

Serenissimo Domino Reo Convento, utpote in possessione legitima constituto, neutiquam verò Serenissimæ Dominæ Aëtrici patrocinari, aut terminorum habiliū defectu patrocinari posse, in aprico est; Et sicut ipsæmet Serenissimæ Aëtricis Plenipotentiariorum protestationes ac Decreta Cæsarea, Statuūque Imperii placita sub n. 1. à Parte adversa allegata, apprehensam quietè à Serenissimo Electore Philippo Wilhelmo Successionis feudalis & fideicommissariæ Archi-Palatina possessionem agnoscunt & supponunt, quam etiam omnimoda illius restitutio, in Serenissimi Domini Electoris Palatini favorem Pace Ryfwicensi decreta, evidenter confirmat; Ita aliud non innuunt, nisi Serenissimæ Dominæ Aëtricis Causidicos in eo tum versatos fuisse juris errore, ac si dictus Serenissimus Dominus Elector possessione & præscriptione annali (beneficio, & jure communi, & Imperii Constitutionibus, ac Praxi Germaniæ penitus incognito (causam suam, justitiā aliunde satis suffultam, succollare intenderet.

Id interim hic omittendum non censet Serenissimi Domini Rei conventi Plenipotentarius, dum illorum, quæ de Successione Archi-Palatina in Imperii diætā publicè acta sunt, meminit Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarius, remoto ignorantia omnis prætextu meminisse eum quoque oportere fundamentorum irrefragabilium, & documentorum authenticorum, quibus sæpè facta successionis feudalis & fideicommissariæ, à Serenissimo Domino Electore Philippo Wilhelmo pacificè æquè ac legitime apprehensæ jura innituntur, Domino Abbati de Morel, Serenissimæ Dominæ Ducissæ tum temporis Plenipotentario. 1. Septembr. 1685. exhibitorum, & in Imperii Diætā 2. Jan. & 9. Aprilis 1686. juris publici adeò factorum, ut prælo commissa neminem lateant, & omnium terantur manibus.

Supponit denique, Serenissimo Reo Convento probandi onus, quænam sint feudalia, incumbere, cum onus illud non ex qualitate Partium, sed Bonorum æstimandum, & indubitati ac tam in Constitutionibus, quàm Praxi Romani Imperij fundati juris sit, omnia bona generaliter allodialia esse præsumi.

Veretur meritò Serenissimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentarius, cum adæquata non modò probandi sed & petendi media illam destituant, fore, ut Serenissimā Dominā Aëtrice non probante, absolvatur Serenissimus Reus Conventus. Sed levidensis nimirum est generica qualitatis Allodialis præsumtio, ut ab illa adversus imminens isthoc malæ suæ causæ periculum, ullum sperare possit præsidium.

Nullam in toto Constitutionum Imperialium corpore invenire est, quæ adductæ à Partibus adversæ Plenipotentario præsumptionis mentionem faciat: Aurea è contrà Caroli IV. Bulla, quæ Constitutionum Imperii caput est, nec non Sigismundi Imperatoris Constitutiones, à Principum Electorum, nominatim Palatinorum Successionibus, (in quo Successionis casu modò versamur) fœminas manifestè arcent, dum omni Principatuum & honorum, in perpetuum unitorum, separatione & divisione prohibita, ac familiæ Fideicommisso in illis, lege semper valiturâ, introducto, cum fœminarum non modò, sed & filiorum secundò genitorum ac agnatorum exclusionem, solos ad successionem vocant primogenitos, illisque sine prole mascula deficientibus, proximos, juxta præscriptum succedendi ordinem, Agnatos.

Imperij praxis non magis, ac Constitutiones, Serenissimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentarij asserto hac in parte suffragatur; nullam quippe, quæ præsentis hypothesis circumstantijs conveniat, adducet: Ipsa vicissim succedendi praxis in Serenissima Domo Electorali Palatina, cum omnimoda Principum fœminarum exclusionem, prout ex actis Publicis superius allegatis notorium, ab immemoriali servata, & à Serenissimo Electore Carolo Ludovico (cujus dictis & factis contradicere aut contravenire Serenissimæ Dominæ Aëtrici, utpote filia, & præsens hæredi, integrum non est) adversus Patrum Ludovicum Philippum Simmerensem acerrimè, ut constat, propugnata (quam utique è propria Domo desumptam, fortissimam æquus æstimabit arbiter) jactatam in contrarium Imperij praxin planè evertit, & in ipsam convertit Serenissimam Dominam Aëtricem.

Supereft, ut, quid hac in re juris communis, investigetur. Herm. Vultejus, cujus tanta & meritò penes adversarium est autoritas, *Lib. de feud. 2. cap. 3. n. 40.* tradit; in terminis feudorum præsumptionem illam unicam, quòd bona præsumantur libera, donec probetur contrarium, elidi per alias plures fortiores & speciales præsumptiones, cit. in id

Gloss. & communiter Doctoribus in cap. 1. de controu. inter masc. & fem. & in cap. 1. §. Sacramentum. de consuet. recti feudi, & in cap. 1. §. si content. d. capit. qui cur. vendid. Bald. in cap. 1. §. inter filiam. n. 2. vers. sed secundum. si de feud. contentio fuerit inter Dom. & Agn. Alciat. reg. 2. præsumpt. 3. Bellon. conf. 10. n. 4. Dec. Conf. 76. n. 22. vol. 1. Myns conf. 62. n. 2. Matth. Wesemb conf. 4. n. 67. & seq. vol. 1. Everard. Jun. Conf. 41. n. 67. 104. & seq. vol. 1. quod confirmat. latè Menoch. d. præsumpt. lib. 3. præs. 91. Berlich. part. 2. decis. 178. Mascard. de probat. conclus. 97. n. 18.

Docet præterea laudatus Herm. Vult. d. L. n. 14. si asserens rem feudalem, eam possideat, rem præsumi feudalem non allodiam: Cum ergo Serenissimum Dominum Reum Conuentum in legitima possessione esse, nimis sit notorium, ut in dubium revocari possit, satis abundèque apparet, Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentiarium probandi onus, quod Serenissimæ suæ Principali, utpote Actrici, incumbit, in Serenissimum Dominum Reum Conuentum detorquere, frustra moliri. Berlich. dict. Decis. 178. n. 6. cum plurimis ibid. cit. tradit Nobilium bona immobilia omnia pro feudalibus, & non allodialibus haberi, quousque filia & hæredes allodiales, nonnulla ex illis allodialia esse contendentes, id probaverint: id ipsum de Principum bonis asserit.

Ludolph. Schrad. Tract. de feud. in præmio. n. 2.

& nemo utique dubitaverit, quod in Nobilium bonis hac in parte obtinet, ratione longè fortiori in Electorum Principumque Imperij bonis obtinere, utpote qui tam sublimi Dignitatis gradu inter illos eminent.

Majorem & potiorè bonorum partem, in quorum possessione est Serenissimus Elector Palatinus, feudalem esse, nec ipsa diffitetur aut diffiteri potest Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis; atqui reliqua tunc bona non Allodialia, sed feudalìa præsumi, constat ex

And. Gail. lib. 2. obs. 69. n. 6. Berlich. d. decis. 178. n. 8. Jas. Myns. & Christoph. Zobel. ibid. allegatis;
Vult. d. n. 14. vers. ita ex situ. cum longo cit. ibid. DD. agmine.

Patet insuper ex Cæsarearum Investiturarum verbis tam enunciativis quàm dispositivis, feudale esse & pro feudali agnitum, quidquid Serenissimi Electores Palatini unquam possederunt, quo casu levem illam allodialitatis præsumptionem cessare, & investituræ verbis pro feudalitate stari, uno ore fatentur interpretes.

Myns. cent. 5. observ. 24. num. 7. Mascard. de Probat. Concl. 79. n. 20. & 21. Item Concl. 768. n. 8. & seq. Vult. d. n. 14.

Ex his Sole elucescit clariùs, quàm pro Allodialitatis putatitia præsumptione, & probandi oneris, Serenissimæ Dominae Ducissæ, tanquam Actrici incumbens, declinatione, illiusque in Serenissimum Dominum Reum conuentum attentata translatione, Imperii Constitutiones & praxis fuerint allegatæ, quæ Serenissimæ Dominae Actrici cum jure communi eò magis refragantur, quò minùs hucusque rem certam, quam ut Allodiam vindicare intendit, designavit, & institutâ ritè, & cum debitis ac substantialibus requisitis actione, Serenissimum Electorem Palatinum adhucdum convenit, sed ænigmatibus & amphibologijs ita omnia involvit illius Plenipotentiaris, ut, quid sibi velit, ipsemet nescire, & indagare potius, quid imposterùm petendum, quàm actu petere velle, videatur.

Præmonet 2. Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensis Plenipotentiaris, singulariter attendendum, Serenissimam suam Principalem non simpliciter tanquam hæredem allodiam, ab intestato succedentem, sed tanquam substitutam testamento paterno sub n. 2. exhibito, Serenissimo Fratri Electori Carolo, considerandam: Reservationem præterea omnium Allodialium suæ Domûs conceptis verbis contractui matrimoniali Serenissimæ Ducissæ insertam; & denique obstrinxisse se Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum, in vim pacti solennis & legitimi, Conventione Hallæ Suevorum $\frac{2}{2}$, Maji 1685. initâ, cuius extra-

ctus

Etus sub n. 4. annectitur, ad allodialia Serenissimi Electoris Caroli hæredi allodiali extrahenda.

Testamentum Serenissimi Electoris Caroli Ludovici quod attinet, nullam aliam illud, respectu Serenissimi Domini Rei conventi causam, nempe nullam ab illo, sed à primo Acquirente, in Successione feudali merè & fideicommissaria avita habentis, rationem habet, ac scriptura privata, quæ contra scribentem ejusque hæredes plenam quidem fidem facit, non verò pro scribente.

l. Publi. n. 26. §. fin. ff. Depos. Authent. si quis. Cod. qui pot. in pign. Fas. in rep. l. admonendi. n. 114. cum seq. ff. de jurejur. & comm. Interpp.

Hinc utiliter & pro judicialiter confesso acceptat Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, quidquid privatâ isthac qualicumque scripturâ, à Serenissima Domina Actrice productâ, in Serenissimi Rei Conventi favorem continetur, interque alia, quòd illius tenore professus fuerit Ipsemet Serenissimæ Domina Ducissæ Genitor, & in hujus præjudicium testatus, Bibliothecam, arma, & ad armaturam pertinentia, Serenissimæ Domui Electorali esse obnoxia, adeoque Serenissimæ Domina Actrici, si Serenissimum fratrem Electorem Carolum sine prole (ut evenit) decedere contingat, nullum ad illa jus esse.

Mirandum de reliquo, Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarium testamentum istud, quod ad perfectionem nunquam pervenit, & ab ipso Serenissimo Electore Carolo, cujus se hæredem gerit Serenissima Domina Actrix, ut publicè notum, pro imperfecto, nullo & invalido habitum & declaratum est, pro vero & perfecto allegare non erubuisse, nec perpensis, quòd, etiamsi in ficta hypothese omnibus fuisset numeris absolutum, & respectu liberorum ac hæredum obligatorium, respectu tamen Serenissimi Electoris Palatini, cui, prout supra insinuat, causam à primo Acquirente, & non à Serenissimo Electore Carolo Ludovico habenti, iniqua per istud non potuisset inferri conditio, defectu potestatis omninò nullum foret & invalidum.

Mirandum non minùs, in Allodialium reservatione, contractu matrimoniali, & Conventione Hallensi expressâ, Causæ Serenissimæ Domina Ducissæ patrociniū quæri, maxime dum nulla adhuc allodialia, quæ vindicare instituit (quamvis de substantia illud vindicationis adversus possessorem, singulari titulo feudi & Fideicommissi munitum, instituendæ sit) fuerint designata, nec fortassis designari possint, præsertim cum ex Serenissimæ Domina Ducissæ iterata renunciatione, cujus copia Serenissimi Domini Electoris libello exceptionis sub n. 5. adjuncta fuit, & putativa Hallensi Conventione, (cujus de cætero imperfectionem latius hîc prosequi supervacaneum) pateat, allegatam à Parte adversa Allodialium reservationem, ad Serenissimæ Domus Archi-Palatinae morem & usum expressè limitatam & restrictam esse.

Præmonet tandem 3. Lineam Simmerensem Masculinam à Friderico Simmerensi, filio Stephani Comitis Palatini descendente, morte Serenissimi Electoris Caroli extinctam, & quoad bona ac feuda ab isto relicta, vel per lineam hanc acquisita, vel in Ejusdem favorem erecta, quorum Serenissima Ducissa Aurelianensis ratione Sexûs non sit incapax, ab eadem Serenissimum Electorem Palatinum, tanquam extraneum, excludendum.

Communis Lineæ Simmerensis Stipes est Stephanus, Comes Palatinus, Ruperti Romanorum Regis Secundogenitus, cui utpote Ducatus Simmerensis cum Bipontino in appanagium obtigit, & quamvis is Ducatum Simmerensem eo, quo possedit, jure, primogenito suo Friderico (cujus in Serenissimo Electore Carolo defecit linea masculina) & Secundogenito Ludovico Nigro (cujus in Serenissimo Reo convento, illiusque Serenissimis Agnatis adhuc viget posteritas) Bipontinum reliquerit, cum tamen, quidquid possedit Dux Stephanus, stipes communis, jure primogenij & familiæ Fideicommissi Serenissimæ Domui Electorali adeò fuerit affectus, ut, etsi voluisset, nullâ id ratione aut dispositione intervertere potuisset: is insuper, sicut ex documentis Serenissimæ Domina Ducissæ olim jam editis, & inter acta publica (quæ, ut insinuat, notorium inducunt) relatis apparet, in defectum unius ex filiis, illiusque descendenteum masculorum, filium alterum & masculos ipsius descendentes, cum expressâ fœminarum exclusionem substituerit. Verba sic habent: *Item si contingat, Ducem Fridericum, aut Ducem Ludovicum, unum alterumve, absque legitimis, ex ipsorum corpore prognatis, ac feudi capacibus hæredibus decedere, universa hæreditas, quam demortuus reliquit, ad alterum superstitem, vel Ejus corpore progenitos legitimos ac*

feudi capaces heredes devolvetur, filiabus, NB. donec ex prædictorum Ducum stemmate ac linea ullus filius superstes fuerit, ab omni penitus successione exclusis. Falsum & erroneum est. 1. Lineam Simmerensem à Stephano Parente communi inchoatam, in Electore Carolo extinctam; Non minùs 2. Serenissimum Reum Conventum, qui æquè ac Serenissimus Elector Carolus à Stephano, Comite Palatino, per Ludovicum nempe Stephani Secundogenitum descendit, Lineæ Simmerensis respectu, pro extraneo habendum, & pariter. 3. à bonorum & feudorum Successione, à Serenissimo Electore Carolo relictorum, vel per Lineam Simmerensem acquirentium, vel in Ejus favorem noviter erectorum, si quæ essent, quorum Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis, ratione Sexûs non sit incapax, excludendum, cum Serenissimi Rei Conventi succedendi jus quoad omnia, quæ à Friderico Stephani filio, & mortuo sine prole mascula Electore Ottone Henrico, Lineæ primævæ Electoralis ultimo, à Friderico III. feudali & Fideicommissario illius Successore, in Serenissimum Electorem Carolum, feudi & Fideicommissi jure transfusa sunt, tum in Investiturarum literis, tum pactis familiæ avitis, & dicta Stephani Patris communis Testamentaria ac Fideicommissaria Dispositione, & mutuâ utriusque filij, eorumque masculorum descendendum substitutione, etiam quoad ea, si quæ essent, quæ per Lineam Simmerensem, vel illius intuitu noviter fuissent acquirentia, notoriè sit fundatum, quantumvis de compendio & augmento, à Serenissimæ Domine Actricis Majoribus Serenissimæ Domui Electorali Palatinæ procuratis nihil constet, jacturæ verò & damni illati recens nimium sit memoria, cujus resarcitionem jure meritisimo à Serenissima Domina Actrice modò petit & denuò petit Serenissimi Rei conventi Plenipotentarius.

Præmonitis hisce generalibus non contentus Serenissimæ Domine Actricis Plenipotentarius, aliud iterum causæ suæ generale, & æquè lubricum præstruit fundamentum, quæ nimirum salvâ Domûs Palatinæ consuetudine & Constitutionibus Imperii, in alios quàm Successorem feudalem, inter vivos vel ultimâ voluntate transferri potuissent, vi pactorum dotali-um ad Serenissimam Dominam Actricem pertinere, prætendens.

Verùm eâdem, quâ hoc adstruit, facilitate, & meliori longè ratione & fundamento id ipsum negatur. Quis enim ignorat, feuda & Fideicommissa longè aliâ, quàm alienabilitatis ratione, ab Allodio differre? illaque adeò non esse extra commercium, ut suis casibus & modis alienari subinde non possint? Nihil imò frequentius, quàm ut de feudis & Fideicommissis, proximè in illis successuri, inter se disponant, quo tamen pacto sibi tantum, non futuris feudi & Fideicommissi Successoribus præjudicant; sed dantium tum jure resolutio resolvitur & accipientium, quò facit

Text. in cap. Titius, si de feud. contrav. fuerit inter Dom. & Agn. Vassall, cap. 1. de alien. feud. cap. 1. §. & licet. de alien. feud. pat. Knipsch. cap. 11. n. 427. & 431. & cap. 13. n. 21. usque ad 27. Peregr. de Fideicommiss. Art. 22. n. 75. & comm. Interpp.

Et si Dominus Adversarius à iure & facto Agnatorum, Investituris & Fideicommissis immediatè comprehensorum, reliquis Agnatis non contradicentibus, ad fœminas illis non contentas, sed exclusas inferre velit, claudicat pede utroque illatio.

Cur autem Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentarius bona illa, quæ ex hoc capite Allodialia censet, & vindicare præsumit, (ut vindicationis proprium & essentielle esse, jam supra monitum) non designat? nullâ sanè alia de causâ, quàm quòd, quid designet, ipsemet ignoret, & causæ suæ Justitiæ diffusus, litem studiosè potius protrahere, quàm instruere satagat.

Tandem transit Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentarius ad singula exhibiti sui libelli capita, & urget Inventarij editionem, eò quòd Serenissima Domina Actrix hæres sit Allodialis Serenissimi sui Fratris, Caroli Electoris, & Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriolæ memoriæ universorum, à Serenissimo Electore Carolo relictorum bonorum possessionem, (quòd utiliter pro confesso acceptatur) apprehenderit, illaque in Serenissimum Electorem modernum devoluta sit; quòd iterum de Successione, quam jure feudi Serenissimus Dominus Elector Palatinus prætendit, controversia quidem nulla amplius sit, nec cum Serenissima Ducissa Aurelianensi unquam fuerit; hancque confessionem Judicialem denuò acceptat Serenissimi Domini Electoris Plenipotentarius) Successioni verò, jure Fideicommissi & Majoratus petita, & contradicatur, & Knipsch. *de Fideicommiss. fam. Nob. cap. 12. §. 8.* ad longum recitatus, scribat, Fideicommissi possessorem teneri rerum fideicommissis sub-

subjectarum inventarium conficere ; & sororem hereditati paternæ renunciantem , bonorum paternorum descriptionem petere posse , ut sciatur , quanam bona aliquando in defectu masculorum ad ipsam sint reversura ; nec si bello documenta , confectioni Inventarij idonea , deperdita fuerint , relevari Serenissimum Dominum Electorem , cum in mora conficiendi & edendi (scilicet) fuerit.

Quicumque præmissas & consequentiam combinaverit , illationem deprehendet longè absurdissimam.

Fideicommissi possessor tenetur ad Successoris Fideicommissarij instantiam , rerum Fideicommisso subjectarum inventarium conficere , ut constet , quid post mortem restituendum , & quantum deterioratum sit , ita enim & in his terminis loquitur cum cit. ab ipso Authoribus Knipschild ; ergo Serenissimus Dominus Elector ad Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis instantiam , quæ Allodialia à Serenissimo fratre Electore Carolo relicta tantum , & hujus duntaxat hæredem Allodiale se esse prætendit , & nullum ad Fideicommissa nec habet nec prætendit jus , ad bonorum Fideicommissariorum inventarium conficiendum , tenetur : egregia me herclè & concludens illatio , à separatis , à Successore nimirum Fideicommissario ad Successorem merè Allodiale , qui nullum ad Fideicommissariam Successionem jus habet , petita.

Deinde filia , quæ renunciando hereditati paternæ , regressum ad hereditatem paternam sibi reservavit , in defectum masculorum , petere potest à fratre bonorum paternorum descriptionem ; ergo Serenissima Ducissa Aurelianensis , quæ non modò paternæ , sed toti successioni Palatinæ renunciavit , solo regressu ad Domum suæ Allodialia , & quidem limitatè , juxta morem nempe & consuetudinem Serenissimæ Domus Palatino-Electorale sibi reservavit , non à Serenissimo suo fratre , sed à Serenissimo Electore Palatino , causam suam à Primo Acquirente & Fideicommissi Constituyente , derivante ; non paternorum & allodialium bonorum (ad quæ limitatum tantum , ut modò dictum , regressum renunciando sibi reservavit , & quorum possessionem non agnoscit Serenissimus Elector) sed bonorum jure primogenituræ & Fideicommisso affectorum , ad quæ jus nullum est Serenissimæ Domine Ducissæ , descriptionem , & quidem eo solùm fine petere potest , ut , quid Allodialium prætextu vindicare velit , ex descriptione ista colligere queat , cum tamen actor quilibet instructus ad Judicium venire , & probationes à Rei Conventi Domo expectare non debeat.

Cæterum eo ipso , quò Serenissima Ducissa Aurelianensis nullam de Successione feudali esse controversiam fatetur , nullam nec etiam de Fideicommissaria esse posse , vel invita fateatur necesse est ; Sicuti enim omnia , quæ Serenissima Domus Archi-Palatina tenet , feudalia esse , & Electorati affecta , ipsæ testantur Cæsareæ Investituræ , inter alias nominatim Friderici III. Electoris , & Caroli Ludovici , nec non Electoris Caroli , Pacificationi Westphalicæ innixæ ; ita Fideicommissaria , & jure primogenituræ affecta esse omnia , Pacta Serenissimæ Domus Gentilitia , dicta Pace Westphalica confirmata , evincunt , quæ dum feudalitatis & primogenituræ , ac familiæ Fideicommissi nexui bona etiam postmodum quocumque jure & modo acquisita subiiciunt , & maximam tum temporis jam affectorum partem specificè designant , noverit Serenissima Domina Actrix , quidquid ex his modò desideratur , à Majoribus suis quovis modo alienatum vel amissum , à Serenissima Ducissa , utpote prætenfa hærede Serenissimo Electori Palatino , tanquam Successori feudali & Fideicommissario , omni jure esse refarciendum , & quæ ex Knipschildio pro Inventarij bonorum Fideicommissariorum editione allegavit argumenta , in illammet ipsam , æquo retorsionis jure potius quadrare ; postquam enim Serenissima Domina Ducissa hæredem se præbet Serenissimi Parentis & fratris , illorum personam , quæ hæres , repræsentat , & factum præstare tenetur , qui , cum rerum Fideicommisso subjectarum possessores , & consequenter secundum propria Serenissimæ Domine Actricis allegata , ad Inventarij confectionem obligati fuerint , hujus editionem , vel si omissa fuerit , ejus , quod interest , præstationem , à Serenissima Domina Actrice eo fortiori postulat jure , quò notoriùm magis est , Serenissimi Rei Conventi , ut isthæc Inventarij editio fiat , ex duplici , quod Knipschildius adducit , capite , legitimè & quidem proximè interesse , ex capite nempe Successionis Fideicommissariæ & deteriorationis enormis (cuius à moderno Fideicommissi possessore refarcitio jure petitur) familiæ Fideicommisso , à Serenissimæ Actricis Majoribus illatæ.

Moræ quidem post hæc nullius in conficiendo bonorum Fideicommissariorum & edendo Inventario à Serenissima Domina Aëtrice (ut sperare licet) accusabitur impostorùm Serenissimus Dominus Reus Conventus, quàm Ipsam, & quidem in duplici mora esse & fuisse, nempe in mora restituendi juxta publicam Pacis Ryſwicensis legem, documenta literaria omnia, à Serenissimæ Domine Ducissæ Officialibus & Causæ Patronis pessimâ fide interversa & retenta, & deinde in agendi, & quid petere intendat, designandi mora, adeò in propatulo est, ut Serenissimus Dominus Elector, absque etiam alia exceptione opposita, vel ex hoc solo ultimo capite, à malè & ineptè instituta actione se absolvendum, & Serenissimam Dominam Aëtricem in sumptus omnes & damna, nec non ad restituendum, quod de literariis documentis adhuc deest, vel præstandum, quod interest, condemnandam, æquissimo ab Arbitrio merito sibi polliceatur.

Porro plus, quàm Mobilium Allodialium & fungibilium nomine jure petere potuisset Serenissima Domina Aëtrix, Plenipotentiarium Ipsius, Dominum de Morouas, reapse accepisse, illius testatur apocha, Exceptionis libello in copia subjuncta, & ad Nobilissimorum Dominorum Plenipotentiariorum nutum in originali exhibenda, ad quam, & dictum Exceptionis libellum hac in partè provocat Serenissimi Rei Conventi Plenipotentarius, imaginario Adversarii asserto, ac si feuda & Fideicommissa in rebus mobilibus de jure & praxi Imperii constitui non soleant (dum contrarium in Mobilibus pretiosis, & quatenus in consequentiam immobilium veniunt, communiter tradunt Interpp. & cum iis Knipschild *cap. 5. n. 95.* & in Domo non modò Serenissimâ Archi-Palatinâ, sed in omnibus propemodùm Illustrioribus Familiis contraria notoriè recepta est observantia & ulus) & quòd in Serenissima Domo Palatina Principes filia renunciendo, successionem in mobilibus sibi reservarint, eaque talium Reservatorum vigore consecutæ sint, solennissimè contradicens.

Monitum primum, quod hîc subjungit Serenissimæ Domine Aëtrici Plenipotentarius, Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum gloriosæ memoriæ moræ & tergiversationis, in Mobilibus Allodialibus restituendis temerè accusando, Serenitatis suæ Electoralis Resolutiones, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentariis impertitæ, & in Acta Imperij publica relatæ, nec non ipsa Domini Morouas apochâ, quâ Mobilia & Fungibilia omnia se accepisse fatetur, falsitatis apertæ convincunt.

Alterum deinde monitum, quòd ulteriora adhuc Mobilia putativè reservat, & Judicio generali hæreditatis nimirum petitionis & familiæ erciscundæ, Serenissimam suam Principalem experiri profitetur, in quo libellus generalis & incertus admittatur, implicantiam partim cum dicta Domini de Morouas apochâ, partim crassum juris errorem involvit, dum generalia Petitionis, Hæreditatis & Familiæ erciscundæ judicia, contra possessorem, titulo singulari munitum, cujusmodi est Feudi & Fideicommissi familiæ titulus, quo Serenissimi Rei Conventi possessio legitimè nititur, dari arbitratur, cumque ex hoc ipso pateat, institutum à Serenissima Aëtrice generale Petitionis hæreditatis & Familiæ erciscundæ judicium, adversus Serenissimum Reum Conventum nullâ ratione esse fundatum, ab eodem justâ Arbitrii sententia absolvendum petit Ejusdem Plenipotentarius,

Quoad nomina, jura, actiones & debita hæreditaria ipsemet agnoscit, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentarius, peti, quæ alij debent, à Serenissimo Reo Convento, nullo juris prætextu posse, fucum tamen aliquem juris ad illa petenda, in morâ & tergiversatione suppeditandi & extradendi documenta, rationes & registra, ad illa spectantia, cujus denudò temerè inculat Serenissimum Reum Conventum, invenisse sibi imaginatur;

Verùm quidquid moræ Serenissimo Reo Convento, & quidem verbis sat acerbis affingitur, mera sunt commenta, authori ad injustæ suæ causæ patrocinium eò minùs proficua quòd Ipsiusmet Serenissimæ Domine Ducissæ in experiundo ritè, & legitimo juris modo, adversus Serenissimum Reum Conventum, Ejusque Serenissimum Dominum Genitorem, propria mora, in qua adhuc dum versatur, manifestior, & toti orbi notius, quàm paratum ad omnia, quæ juris titulo prætereundum poterat Serenissima Domina Ducissa, præbuerit sese Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriosæ memoriæ, Serenissimæ verò Domine Ducissæ Ministri & Plenipotentarii, (quos nullam juris & justitiæ rationem admisisse, ac Serenissimum Electorem nullam habuisse, verius est) Christianissimi Regis æquissimum cæteroquin animum sinistris

nistris suis, prout ex hujusmet Deductionis narratis liquet, suggestionibus & relationibus eò commoverint, ut bellum, pace nuperâ sopitum, Serenissimæ Domina Ducissæ nomine & intuitu, tenore clarigationis 24. Septemb. 88. publicatæ indixerit; Si quod proinde damnum belli hujus occasione sensisset Serenissima Aëtrix, cum propriâ id culpâ (cujus utpote nomine gestum est) senserit, sensisse non censetur, ad damna, Serenissimo Domino Electori bello isthoc quaquâ ratione illata, resarcienda, potius obligata. Quæ hîc de actionibus, inter hæredes ipso jure divisis, & de diversitate bonorum Castrensiû, & aliorum, à milite relictorum, afferuntur, adeò à factò & jure abhorrent, ut fufius responsum non mereantur: Qualis enim illatio ab actionibus ipso jure inter hæredes divisis? à bonis item castrensiû & aliis, diversis personis à milite relictis, ad præsentem hypothefin? ubi cohæredes? inter quos divisæ supponi possint ipso jure actiones nullæ, nulla pariter bona, quæ Serenissimus Dominus Reus Conventus à Serenissimo Electore Carolo sibi relicta agnoscat, cum omnia feudi & Fideicommissi jure, à primo statim acquirente & constituyente, in ipsum fuerint devoluta; Quinimò sibi met ipsi contradicit Serenissimæ Domina Aëtrici Plenipotentarius, dum malè intentatum nominatim familiæ eriscundæ judicium cum actionibus ipso jure divisis conjungit. Specialem postmodum mentionem facit Dominus Adversarius rationum militarium, & prætensionum propter fortificationes, armamentaria, & alios apparatus bellicos (cujusmodi melioramentis in feudis & Fideicommissis accenseri ex Knipschildio & aliis supponit) Serenissimæ Domina Ducissæ, tanquam hæredi allodiali, ex ijs resultantium.

Rationes militares, contributionum, ob publicas Patriæ necessitates indictarum, accepti & expensi paginas continentes, ad Patrimonium publicum, non Principis privatum pertinent; Non est itaque, quòd conqueratur Serenissima Domina Ducissa, Rationum sibi negatam editionem, in quibus Ipsi jus nullum, & quibus cum privato Principis Patrimonio, ac consequenter Allodio, de quo solo in præsentiarum sermo, commune nihil, nisi quatenus ex isto, quidquid fortè sub necessitatum publicarum prætextu exactum, & in privatos Principis usus conversum, publico Patriæ ærario restituendum est. Rationum harum militarium editionem peti posse præsumit quidem Serenissimæ Domina Ducissæ Plenipotentarius, eò quòd illas edi, respectu impensarum in fortificationes, armamentaria, & cæteros apparatus bellicos factarum, Serenissimæ Domina Ducissæ intersit; Præterquam autem, quòd Imperator in l. fin. Cod. de Edend. expresse statuit, si actor à Reo Convento desideret rationes exhiberi, non oportere (sunt formalia) originem petitionis (prout à Serenissima Domina Aëtrice revera fit) ex Instrumentis Ejus, qui convenitur, fundari; ex quo concludunt unanimiter Interpretes, Reum Conventum ad edendas Aëtori rationes non teneri, cum juris & æquitatis ratio non permittat, ut Reus arma & tela, quibus conficiatur, adversario suo subministrare compellatur;

l. 7. Cod. de Testib.

In Constitutiones Imperii miserè iterum impingit Serenissimæ Domina Aëtrici Plenipotentarius, dum juxta illas Fideicommissa Universalia masculina ad feuda propria, qualia sunt Electoratus, neutiquam extendi posse somniat, cum ipsa Bulla aurea Caroli IV. quæ præcipua & summa est Imperii Constitutionum, Electoratus omnes Fideicommissi non modò, sed & Primogenituræ perpetuo jure, sanctione in ævum omne valiturâ, afficiat, & quod ex Knipschildio & aliis hîc allegat, à factò, in quo versamur, & ex quo jus oritur, longè abest.

Porro eo ipso, quo Dominus Adversarius impensas in fortalitia, armamentaria, & hujus generis apparatus bellicos factas, in militares rationes relatas supponit, supponit simul impensas illas ex contributionum ærario publico, non Principis patrimonio privato depromptas; Atqui impensas in rem feudalem & Fideicommissariam, ex publico, non privato Vasalli aut Fideicommissarii patrimonio factas, à feudi & Fideicommissi Successore hæredi allodiali restituendas, nec juris admittit ratio, nec Knipschildii locis allegatis, aut ullius Interpretis evincit autoritas, quin imò ipsa id negat, quâ impensarum restitutio nititur, æquitatis ratio, ne scilicet alter cum alterius jactura locupletetur; quam legis rationem, consequenter innixam eidem impensarum restitutionem, ubi de proprio nihil, sed de publico tantum, quod ne inter fructus quidem refertur, impensum, cessare, lippientibus etiam oculis quisque facilè perspexerit: Cujus Maximæ inconcussam veritatem ipsemet agnovit Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, dum testamento suo, à Parte adversa allegato, (quod tanquam scripturam,

respectu Serenissimi Domini Rei Conventi merè privatam, contra scribentem, ejusque hæredem, præsertim cum illud alleget, in eoque se fundet; non etiam pro scribente probare, supra ostensum) pecunias ex redditibus tum temporis suis, aut dominiis, (ut verba sonant) perceptas, restitutioni & dispositioni suæ obnoxias non esse, palam fatetur, illasque deficiente filii, Serenissimi Caroli Electoris Lineâ Masculinâ, Serenissimæ Domui Electorali (sicut superius insinuatum) adscribit, quò potius utique jus sibi in impensis repetendis non arrogabit Serenissima Ducissa, cui ne tantum quidem juris competere posse, ex repetitæ Renunciationis suæ formula evidenter patet, quâ nempe Allodialia non omnia & indistinctè, sed nominatim tantum secundum morem & usum Serenissimæ Domus Archi-Palatina sibi reservavit, extinctâ autem in Electore Ottone Henrico veteri Electorali Lineâ, & Electoratu cum reliquis Ditionibus Palatinis ad Fridericum III. devoluto, vel alias etiam hujusmodi impensarum & meliorationum nomine, Serenissimæ Domus filiabus Principibus unquam aliquid fuisse præstitum, nec pro fundanda sua intentione, ut par erat, edocuit hætenus Serenissima Domina Aëtrix, nec imposterum, si ultiores probationes termini legales & peremptorii Pacis Ryswicensis admitterent, unquam esset edoctrura.

Accedit hisce, quòd, quidquid impensarum & meliorationum nomine hîc prætere conatur Serenissima Domina Aëtrix, illiusmet id nomine, bello nuper illato, partim ablatum, partim funditus fuerit destructum & eversum, adeò, ut deteriorationis magis, feudis & familiarum Fideicommissis, Serenissimæ Domina Aëtricis nomine vi armatâ illatæ, quàm repetitionis ullius impensarum ineunda sit ratio, quam in ejusmodi casu vel ipse negat Knipschildius, loco à Parte adversa allegato.

Allodialium immobilium prætensionem (quorum nulla in tota, quâ latè patet, successione Archi-Palatinâ dari, in exceptionis libello jam insinuatum, & ex Investituris feudalibus, & Pactis Gentilitiis notorium est) fundamentum aliquod substrui posse putat Serenissimæ Domina Aëtricis Plenipotentarius, ex producto sub n. 6. Divisionis Instrumento inter liberos Romanorum Regis Roberti anno 1410. factæ.

Tantum verò abest, ut allegatum Divisionis hujus Instrumentum Serenissimæ Domina Aëtricis intentioni ullâ ratione adstipuletur, ut eam evertat potius, & Serenissimi Rei Conventi exceptionem, pactis Gentilitiis avitis, & decantatæ Constitutioni Rupertinæ innixam confirmet: Hæc enim ipsa sunt pacta illa Gentilitia, à Roberto Romanorum Rege, illius Parente & Majoribus, & partim à Roberti Regis filiis inita, quæ, in Divisione faciendâ, inspiciendâ commendavit Rex Robertus Consiliariis, ad istum Divisionis actum, in illorummet executionem delegatis, & quorum hi se tenorem ob oculos semper habuisse asseverant. Postquam itaque Constitutione Rupertinâ anno 1395. à Roberto Præseniore, & Seniore Roberto, Romanorum Rege, & hujus filiorum, nempe Friderici Ludovici, Joannis & Stephani, eorumque hæredum nomine initâ, convenerat, ut arx Stalek, oppidum Bacherach, Stege vallis, & Stalberg arx proximè sita, Caub burgum & oppidum, Pfaltzgravenstein castrum in Rheno situm, arx Fürstenberg, Diebach, Mannebach in valle, Surberg arx, Altzey arx cum burgo & oppido, Neustad oppidum, & Wolffsberg arx retrò sita, arx Mannheim in Rheno sita, Weinheim castrum, burgum & oppidum, Lindensfels castrum, burgum & oppidum, & utrumque castrum supra Heidelbergam situm, & Urbs Heidelberg, & Dielsberg burgum & oppidum; In Bavaria autem Amberg oppidum, Waldeck arx, Kemnat oppidum, Nabburgum oppidum, Neoburgum, burgum & oppidum, Murach arx, Electoratu Palatino perpetuò ita unita manerent, ut nec alienari, oppignorari, nec Victualitii, Morganatici, aut ullo alio titulo, ab illo separari queant, reliqua verò dictâ Divisione Fraternali ad longum pariter enumerata non magis ab Electoratu quidem sint separabilia, in illis tamen fratribus natu minoribus appannagia constitui possint, ut tamen illorum assignatio pro divisione, separatione, & Electoratus dismembratione nequaquam, sed Primogenitus Elector, bonorum & locorum istorum assignatione non obstante, solus omnium habeatur & maneat Dominus, atque ad illum bona in Appannagium data, deficientibus fratribus Appannagiatis, illorumque prole masculâ, revertantur; Eam divisionis inierunt rationem dicti Consilij delegati, ut juxta Constitutionis Rupertinæ placitum bona & loca, in Appannagium dari prohibita, ac superius recensita, Ludovico Primogenito & Electori præcipuè adjudicarint, reliqua verò, omnesque, (ut dicunt) *Palatiniæ appertinentias*, inter quatuor fratres hæc expressâ lege & protestatione diviserunt, ut

partes

partes reliquis assignatæ apud Primogenitum Electorem (quoad Dominium nimirum , secundum Constitutionis Rupertinæ terminos) nihilominus maneant , & assignatio ista pro separatione non habeatur , prout ex instrumento hoc Divisionis perspicere est.

Nullo proinde , ex eodem , fundamento infert Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius , Electoratum Palatinum ad bona & loca enumerata adeò esse restrictum , ut reliqua omnia , ad instar vulgarium quorumcunque bonorum allodialium , cuivis divisioni hæreditariæ & alienationi sint obnoxia ; præsertim cum ex Pactis Gentilitijs avitis , & Rupertina constitutione non modò , sed ex hoc ipso etiam Divisionis Instrumento , Constitutioni Rupertinæ , ad quam se refert , innixo , notanter constet , quæcunque in Divisionem illam venere , Palatinatûs esse appertinentias (sic enim verba habent) *Præterea nos septem supra scripti , reliqua dominia , castra , terras & homines , sicut ea à supra dicto clementissimo nostro Domino , Rege Roberto fuere relictæ , præter supra memoratas arces , burga & oppida , omnesque Palatinatûs NB. appertinentias , in quatuor partes , pro multa experientia & rerum notitia , quas habemus , sine fraude divisimus &c.* Palatinatus autem Dignitati Electorali & Electoratu , vigore aureæ Bullæ , adeò sit unitus , ut ab illo (sunt formalia) *nullo tempore separari debeat , aut in iudicio vel extra iudicium divisim repeti valeat aut evinci , vel etiam per sententiam separari , nec aliquis , unum sine alio impetens , audiat . Quod si (inquit ulterius Bulla aurea) per errorem vel alias auditus quis fuerit , aut processus , iudicium , sententia , vel aliquid huiuscemodi contra præsentem dispositionem nostram emanaverit , seu NB. quomodolibet attentari contigerit hoc totum , & omnia ex his , & quolibet eorum sequentia , eo ipso viribus non subsistant .* Quod ipsum , postquam Imperator Sigismundus anno 1414. & 1434. adeoque post præfatam , inter fratres Palatinos Divisionem repetijt & confirmavit , alterutrum fateatur , necesse est , Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentarius , illud omne , quod vel ante , vel post fraternam istam Divisionem à Comitibus Palatinis seu inter vivos gestum , seu actu ultimæ voluntatis dispositum , aut juxta Bullam Auream & Constitutiones Sigismundi Imperatoris ita intelligendum , ut Palatinatûs Divisionem & Separationem non inferat , aut contra Legem Imperij publicam , actus contrarios expressè irritantem , gestum ipso jure esse nullum , & ad consequentias neutiquam trahendum ; Utrumvis optarit Dominus Adversarius , Serenissimi Domini Rei Conventi iustæ defensionis , quàm injustæ suæ petitioni potius consulat . Quis verò dubitaverit , Testamenta & contractus omnes in Serenissima Domo Archi-Palatina unquam celebratos , interpretandos juxta Auræ Bullæ & Sigismundi Imperatoris Constitutiones , quibus , tanquam Juri Publico , pactis Privatorum derogari non potuit , ut valeant potius , quàm ut corruant , maximè cum Testatores & Contrahentes ad jura hæc publica , & avita familiæ pacta , disponendo & contrahendo se semper retulerint , atque eo ipso testati sint , illis sese contravenire nec velle , nec posse .

Sed posito , minimè concessio , dari in Serenissima Domo Palatina bona ab Electoratu distincta , quousque Serenissima Domina Aëtrix , quæ Allodialia tantum , juxta Serenissimæ Domûs morem & usum , renunciando sibi reservavit , non probaverit (quod nunquam præstabit) filias renunciatas ad immobilium successionem aliquando admissas , & consequenter admitti solitas , quid inter Serenissimæ Domûs Palatinæ Agnatos actum , perperam sibi applicat , cum alia longè Agnatorum , Investiturarum literis & familiæ pactis comprehensorum , ac fœminarum , illismet ipsis exclusarum (ut modò dictum) sit ratio .

Præterea eodem , quo Serenissimæ Dominæ Aëtrici Majores , nominatim Fridericus III. Elector , secundum Investituræ , mortuo improle Ottone Henrico , à Maximiliano II. Imperatore ipsi concessæ tenorem , successionis & possessionis jure utitur Serenissimus Dominus Reus Conventus , qui successionis & possessionis suæ causam in omnibus , quæ possederunt , & in Serenissimum Dominum Reum Conventum modò devoluta sunt , à primæva Electorali linea , & Stephano Comite Palatino , & quidem Pactorum Gentilitiorum vigore , derivarunt ; quantumvis ergo in ficta hypothesi Bona Serenissimæ Domûs Archi-Palatinæ distinctionem admitterent , negari tamen non posset , Serenissimam Dominam Aëtricem ab illorum successione , quæ primæva Electoralis Linea possedit , eodem & fortiori planè jure excludi , ac Fridericus III. quæ Serenissimæ totius Domûs Palatinæ tum temporis primus Agnatus & Elector , mortuo sine prole masculâ Electore Ottone Henrico , sorores &

consobrinas, non modò in pari cum ipso Consanguinitatis gradu constitutas, sed & ipsos ejusdem gradûs Agnatos, jure Primogenituræ exclusit, arceri verò ab omnium, quæ Stephanus Comes Palatinus possedit & reliquit, successione, factâ hujus inter filios Fridericum, sic dictum Simmerensem, à quo Serenissima Domina Actrix, & Ludovicum Bipontinum vel nigrum appellatum, à quo Serenissimus Dominus Reus Conventus descendit, & utriusque descendentes masculos, cum perpetua fœminarum exclusione, Fideicommissaria substitutione verbotenus superiùs relata.

Utut tandem, contra facti veritatem, supponatur, Bona in Serenissima Domo Archi-Palatina aliquando fuisse ab Electoratu distincta (quod tamen constanter negatur) si quaras, quibus Principatibus & Bonis (sine quibus, tanquam subjecto essentiali, Electoratum ne quidem concipi, minùs esse posse, ex aurea bulla constat) innitatur Electoratus Octavus, Pace Westphalicâ noviter erectus? alia sanè assignari non poterunt, nisi ipsâ Pace Westphalicâ, & literis Investituræ, in vim & executionem Pacificationis hujus, Serenissimo Electori Carolo Ludovico impertitæ designata; Pacificatio Westphalica Inferiorem Palatinatum, totum designat cum omnibus & singulis Ecclesiasticis & Sæcularibus bonis, juribus & appertinentiis, quibus ante motus Bohemicos Electores Principesque Palatini gavisi sunt, pactis Gentilitiis inter Domum Electoralem Heidelbergensem & Neoburgicam, à prioribus Imperatoribus super Electorali successione confirmatis, ut & totius Lineæ Rudolphinæ juribus (quatenus Pacificationis hujus Dispositioni contraria non sunt) salvis ratisque manentibus. Literæ Investituræ, à Ferdinando III. Imperatore, in vim & executionem dictæ Pacis Serenissimo Electori Carolo Ludovico impertitæ, (quibus subsequentes omnes, tam Electoris Caroli, quàm Philippi Wilhelmi, & moderni Serenissimi Electoris conformes sunt) enunciant 1. *Anteriores Principes, & Comites Palatinos ad Rhenum (formalia) complura feuda, Electoratum scilicet cum annexis & jure suo, Comitatum Palatinatûs Rheni, Ducatum Bavariæ, & omnia NB. cetera Dominia, homines, arces & bona, cum omnibus & singulis Regaliis, immunitatibus & pertinentiis, à prædecessoribus, Romanis Imperatoribus & Regibus, Sacroque Imperio in feudum recognovisse*; Enunciant 2. *cautum esse Pace Westphalicâ, ut Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, Ipsius hæredes, & totius Lineæ Rudolphinæ Agnati, octavo Electoratu, juxta ordinem Successionis in aurea Bulla expressum non solum imposterum frui sed etiam Serenissimo Electori Carolo Ludovico Universus Inferior Palatinatus, cum omnibus Ecclesiasticis & sæcularibus bonis juribus & pertinentiis, ante motus Bohemicos à Principibus Electoribus, Comitibus Palatinis ad Rhenum possessis, restituatur*; Petiisse 3. *Serenissimum Electorem Carolum Ludovicum, ut sibi suisque hæredibus, & totius NB. Lineæ Rudolphinæ Agnatis prædicta octava Dignitas Electoralis, cum jure eligendi, & Comitatus Palatinatûs Rheni cum omnibus Ecclesiasticis & Sæcularibus bonis, juribus & pertinentiis, à Serenissimi Caroli Ludovici Electoris Majoribus, Principibus, Electoribus, Comitibus Palatinis Rheni possessis, nec non simultanea Investitura & expectativa in Ducatum Bavariæ &c. in Feudum concederetur*; Dispositivè dein 4. *in Feudum concedunt Serenissimo Electori Carolo Ludovico, Ipsius Hæredibus & totius Lineæ Rudolphinæ Agnatis, ante dicta Regalia, Octavam nempe Dignitatem Electoralem & jus eligendi, cum omnibus annexis, Comitatum Palatinatûs Rheni, qui NB. in Pacis Instrumento Inferior Palatinatus dicitur, omnesque alias eò pertinentes ditiones, terras & subditos, castra & bona, à quondam Celsissimis, Philippo, Ludovico etiam & Friderico, Item Ottone Henrico, Friderico, Ludovico, & duobus Fridericis, Patre & Filio, ante motus Bohemicos possessa, & quidquid ulterius vi suprâ dictæ Pacis competit, cum omnibus & singulis Electoralibus & Principali-bus Dignitatibus, Honoribus, Regaliis, Consuetudinibus & inde dependentibus libertatibus, Officiis, juribus, superioribus & inferioribus tribunalibus, fluminibus, rivis, vectigalibus, conductibus per terras & flumina, Bastardorum accidentibus, Wildfangis, proprietatibus, castris, bonis, proventibus, censibus, obvenientibus & redditibus, nec non bannis ferinis &c. cunctisque Regaliis, usibus & pertinentiis, nec non omni eo, quod Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, NB. Ipsius Parens & Majores cœmerunt, vel jure pignoris, obligationis, reversionis, aliòve modo acquisiverunt, sint castra, terra, subditi, bona, aut communitates & apertura Castrorum, quæ à Cæsare & Sacro Imperio jure Feudi habentur, nihil excepto, quibuscunque specialibus verbis designentur, nec in allegato Pacis Instrumento, in specie de Restitutione Inferioris Palatinatûs excipiuntur &c.* Concedunt 5. *isthæc omnia Serenissimo Electori Carolo Ludovico, Ipsius hæredibus, & totius Lineæ NB. Rudolphinæ Agna-*

tis,

Et, & quidquid juxta dictæ Pacis tenorem concedi illis potest, ita, ut à Cæsare Sacroque Imperio NB. jure Electoralis & Principalis Feudi teneantur, possideantur &c.

Ex his confectaneum est 1. cum Electoratus Octavus, Pace Westphalicâ introductus, in illis omnibus, quæ cum Inferiori Palatinatu, ante motus Bohemicos, Electores Principesque Palatini possederunt, & dictâ Pace expressè adempta, & in Serenissimam Domum Bavari-
cam, certo modo translata non sunt, radicatus, superque ea fundatus, & de his omnibus Se-
renissimus Elector Carolus Ludovicus, Ipsius Hæredes feudales, & totius Lineæ Rudolphi-
næ Agnati, à S. sua Cæsarea Majestate investiti sint, Electoratu Octavo ita unita & incorpo-
rata esse omnia, quæ Serenissimi Electores, Carolus Ludovicus, & Carolus, vigore dictæ Pa-
cis & Investituræ Cæsareæ possederunt, & juxta succedendi Ordinem, in aurea Bulla præ-
scriptum, ac Pacta Gentilitia, Pacificatione Westphalicâ confirmata, nec non Coinvestitu-
ram Imperialem, in modernum Serenissimum Electorem modò devoluta sunt, ut tam parum
inter se dividi, quàm ab Electoratu separari queant. 2. Serenissimam Dominam Ducissam ad
illorum Successionem non magis, ac ad ipsum Electoratum aspirare posse, aureæ Bullæ San-
ctione notoriè exclusam. 3. Præter Fideicommissariam bonorum istorum omnium natu-
ram non solum Majorum pacto & providentiâ, sed sanctione quoque Imperij publicâ, illis
inditam qualitatem f. udi, & quidem nominatim Electoralis & Principalis eisdem inhæren-
tem, omnem fœminarum Successionem respuere; idque 4. etiam obtinere in omnibus illis,
quæ Serenissimi Carolus Ludovicus & Carolus Electores, Serenissimæ Dominae Aëtrici Pa-
rens & Frater Majorisque coëmerunt, vel jure pignoris, obligationis, relictionis, aliòve
modo acquisiverunt, cum isthæc omnia non minus ac reliqua, in feudum, & quidem jure
Feudi Electoralis & Principalis, à S. sua Imperiali Majestate & Imperio recognoverint, & Se-
renissima Domina Aëtrix nihil sibi juris in Feudis esse, superius sponte fassa, & professâ sit,
de his sibi cum Serenissimo Domino Reo Convento contentionem nec esse, nec unquam
fuisse; Ulterius 5. tantam non esse Marquardi Freheri, quem de Diversitate Bonorum Se-
renissimæ Domûs Archi-Palatinae allegat Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius,
authoritatem, ut Leges vincat Imperij Pragmaticas, Auream nempe Bullam, Constitutiones
Sigismundi Imperatoris, Pacem Westphalicam, & Imperiales Investiturarum, tum Friderici
III. tum Caroli Ludovici & reliquorum Electorum literas, ac leges pactitias avitas, autho-
ritate publicâ firmatas, quòcunque modò & titulò & à quòcunque quæsitæ, Electoratu Pala-
tino inseparabiliter unientes, & Feudi Electoralis & Principalis vinculo, nec non juris Pri-
mogenituræ nexu indissolubiliter afficientes. Temerarium 6. Domini Adversarij assertum
esse, nullam nempe neque pactitiam neque Testamentariam Legem in Serenissima Domo
Palatina extare, quæ fœminas à successione Bonorum Immobilium absolute aut aliter, quàm
sub conditione interponendæ Renunciationis, arceant, cum, si leges in Serenissima Domo
Palatina privatz deficerent, quas tamen in Ipso Instrumento Divisionis fraternæ, inter Ru-
perti, Romanorum Regis filios factæ, à Serenissima Domina Aëtrice superiori loco produ-
cto, allegatas, à Serenissimo Domino Electore Carolo Ludovico Parente (cujus utpote præ-
tensa hæres factum nec ignorare, nec improbare potest Serenissima Domina Aëtrix) ut om-
nibus eò magis innotescerent, tanquam præcipuum intentionis suæ in causâ Simmerensi
fundamentum, typo vulgatas, & quidem tales adesse, neminem, minimè verò Dominum
Adversarium latet, quæ fœminas ab immobilium non tantum, sed etiam mobilium, tam tum
temporis jam quæditorum, quàm imposterum quocunque titulo quærendorum successione,
non sub renunciationis conditione (ut malè hîc supponere tentat Dominus Adversarius)
sed sub Renunciationis, fœminis omnibus imposita obligatione, omnino arcent; si, inquam,
leges in Serenissimâ Domo Palatina privatz & pactitiz deessent, sufficerent utique tot Impe-
rij Pragmaticæ, Sanctiones & Imperiales Investituræ, toties repetitæ, ad aditum omnem fœ-
minis, & consequenter Serenissimæ Dominae Aëtrici ad id omne præcludendum, quod mor-
tuo improle Serenissimo Electore Carolo, in Serenissimum Reum Conventum per Succes-
sionem feudalem & Fideicommissariam legitime devolutum est; Ut adeò, si (quod perpe-
ram supponitur) Fœminæ Illustres de Constitutionibus & consuetudine Imperij, successio-
nis hæreditariæ in Ditionibus, Principalem Dignitatem habentibus, capaces essent, id planè
tum ex Bonorum qualitate, tum ex pacto & providentia Majorum, vigore Pactorum Gen-
tilitiorum de an. 1357. 1545. 1551. 1553. & 1557. in Serenissimâ Domo Palatinâ evidenter
falleret.

Confectaneum iterum ex præcedentibus est 7.º à vero, & juris ratione aberrare ulterius Domini Adversarij suppositum, Leges Serenissimæ Domûs Archi-Palatinae pactitias & Testamentarias nullius idcirco efficaciam esse, quod in cæteris, quos continent, articulis, non sint in executionem deductæ, pluribus alijs subsecutis dispositionibus & factis contrarijs abrogatæ, in quibus fœminæ ad successionem Immobilium, deficientibus masculis, vocentur, & illis extantibus, nonnisi per Renunciationes, juxta illarum tenorem, excludantur.

Si quid enim vel inobservantia, vel contraventionis hac in parte allegari posset, id committentibus & contravenientibus tantum (quorum resolutio jure, & accipientium resolutum est) non verò posteris, qui causam à primis Constituentibus derivant, & consequenter Serenissimo Electori obesset, nec obesse posset juxta superius adducta, Legibus non modò Serenissimæ Domus pactitijs, sed & Imperij Pragmaticis, actus contrarios omnes expressè irritantibus. Verùm jam monitum, illos ipsos, quos hujusmodi contraventionum incusare conatur Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentarius, contravenire pactis Gentilitijs nec potuisse, nec voluisse, repetitis illis & relatis in Dispositionibus suis omnibus, tam ultimæ voluntatis, quàm inter vivos, adeò ut dispositiones illas, in vim & executionem pactorum Gentilitiorum factas, non minùs ex ipsismet earundem verbis pateat, quàm per se de jure præsumatur. Et sicut aliud longè est, vocari fœminas expressè ad immobilium successionem, in defectum masculorum, & illis extantibus, sub renunciationis tantum conditione ab illis excludi (quod falsò supponitur); Aliud reservari fœminis, totâ Lineâ masculinâ extinctâ, jus, quod ipsis tum competere potest, exclusis ab omni successione, quousque Masculi supersunt, & Renunciationis, antequam matrimonio elocentur, obligatione ipsis impositâ (ut verba sonant); Ita terminos hos, contra Pactorum Gentilitiorum fidem, malè confundit Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius, & generalem jurium, si quæ fœminis in defectum totius Lineæ masculinæ Serenissimæ Domûs Palatinae (quem avertit hætenus, & imposterum diutissimè avertet Supremus omnium Arbiter) competant, reservationem, in expressam illarum vocationem, & Renunciationis obligationem, in confirmationem fœminarum exclusionis ab omni successione, quousque masculi supersunt, pro cautela abundanti, pactis Gentilitijs statutam, in renunciationis conditionem (quam nec mens, nec verba statuentium admittunt) inani verborum fallaciâ detorquere nititur; qui, si quæras; quò ergò jure à Successione Palatina, & cum fratribus & Agnatis divisione exclusæ fuerint Principes Palatinae, quæ tum matrimonio elocatæ non renunciarunt (cujusmodi exempla non desunt) tum in cœlibatu permanentes, nec renunciarunt, nec Pactorum Gentilitiorum tenore renunciare tenebantur? rationem aliam, quocunque se vertat, non inveniet, præterquàm ita à Majoribus in Serenissima Domo Archi-Palatina dispositum, & istum nec alium, cum fœminarum exclusionem, in eadem ab immemoriali servatum succedendi usum. Cùm igitur Renunciandi obligatio pro abundanti duntaxat cautela, & ad melius (ut ajunt) non verò necessarium esse, fœminis sit imposita, quæ adesse & abesse potest sine læsione substantiæ Pactorum Gentilitiorum, & in illis sancitæ fœminarum exclusionis, satis liquet, nihil omninò efficere Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarium, dum illius à Successione Palatina exclusionem, ad Renunciationis Serenissimæ Dominae Ducissæ verba restringere allaborat. Quis enim inficias ibit, Renunciationis obligationem, ad fœminarum exclusionem, in favorem Serenissimæ Domûs Archi-Palatinae, Ejusque Serenissimorum Agnatorum, Majorum pacto & providentiâ introductam, in horum detorqueri odium non posse, nec alteri Agnato ab altero (qui vel nullam, vel certè non secundum familiæ statuta, comparatam Renunciationem à filia exigit) conditionem iniquam, & fraudem legi inferri? Quod si fieri posset, frustranea & elusoria planè essent Pacta Gentilitia & Fideicommissaria omnia, pro cujusque Agnati libitu, in reliquorum, etiam ignorantium præjudicium liberè circumvenienda; quod, sicut iniquissimum juxta ac absurdissimum, ita & id, unde absurdum hoc sequitur. Corruit proinde unà cum futili, cui superinstructum est, fundamento, quidquid de limitata & restricta Serenissimæ Dominae Ducissæ Renunciatione frivole affert Dominus Adversarius, clausulæ illius semper immemor, quâ Serenissima Domina Ducissa inter alia Bonis Regalibus & Feudalibus, Paternis & maternis in Germania sitis, expressè renunciavit, & extra Germaniam sita tantum sibi reservavit, quaque lata, quam Serenissimæ Dominae Ducissæ reservato affingere conatur, interpretatio, tanquam exceptione regulam firmante, satis restringitur; Quod verò de mora filia non renunciantis, ut scilicet, si in mora non sit, pro Renunciatione non habeatur, affert, præterquàm, si operæ esset pretium,

num, facili negotio posset everti, extra orbitam est; agitur quippe inpræsentiarum de Serenissima Domina Ducissa, quæ actu renunciavit, nec alia hac in parte mora in considerationem venit, nisi quam in Serenissimæ Dominae suæ Principalis præjudicium adducit Ipsius Dominus Plenipotentarius, adstruendo, illam, quantumvis ex propria confessione ad renunciandum obligatam, juxta Pacta Gentilitia Serenissimæ Domus Archi-Palatinae, & usitatum in illa morem, non renunciasse, quæ mora ipsi, non alij, & Serenissimo Domino Electori ad eò obesse debet, ut secundum propria Domini Adversarij allegata, pro renunciata, juxta formam & modum præscriptum omninò habenda sit. Dum post hæc specialiora promittit Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentarius, cramben antiquam de Allodij præsumptione recoquit, superius jam solidè refutatam, & Allodium ipsemet ita definit, ut in tota nihil sit Successione Palatina, cui definitio conveniat; Nihil enim designabit, quod fidem & pensationem Serenissimæ Suæ Cæsareæ Majestati & Imperio, vel per se, vel concomitanter cum alijs non debeat, & consequenter cui allata Allodij definitio conveniat, quamvis de cætero allatam Allodij definitionem, quatenus non modò feudo, sed etiam Fideicommissio, prout in præsentis hypothesi, opponitur, neutiquam agnoscat Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius.

Blanditur sibi postea Dominus Adversarius, reservatam in Serenissimæ Dominae Aëtrici Renunciatione Allodialium Successionem ad omnia, quæ sub Allodialium nomine comprehendere præsumit, nempe Emphyteuses, Bonorum Emphyteuticorum & Feudalium dominium directum, & bona vacantia, Feudis consolidata, extendi, Renunciationem verò ad feuda recta & propriè dicta restringi posse. Sed longè iterum à scopo aberrat; Renunciatio enim à Serenissima Domina Aëtrice, in vim & executionem Pactorum Gentilitiorum, & inveteratæ Serenissimæ Domus Archi-Palatinae consuetudinis, facta, ab his modum accipit non ponit: Dein excluditur quidem ab omni successione Palatina, feudali & Fideicommissaria, Serenissima Domina Aëtrix propriâ suâ Renunciatione, potissimum autem, præscindendo etiam à dicta Renunciatione, ipsâ Successionis Feudalis & Fideicommissariae naturâ & qualitate, cujus, ratione sexûs incapax est, & quam, dum Serenissimi Fratris Caroli Electoris Hæredem Allodiale tantum se præbet, ne quidem Ipsamet prætendit. Et quidquid sibi denique imaginetur de Renunciationis filiarum Illustrium odio, & Reservationis favore Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentarius, (cùm tamen constet, hujusmodi Renunciations in favorem familiarum illustrium introductas, eò esse favorabiliores, & latioris interpretationis, quòd favorem publicum, familiarum nimirum Illustrium conservationem, quas conservari publicè interest, Reservationes autem privatum tantum filiarum commodum, cui publicum meritò præfertur, concernant) latius utique jactatam Serenissimæ Dominae Aëtrici Reservationem, ac recta verborum illius ratio permittit, non extendet, quæ, cùm Serenissimæ Dominae Aëtrici Successionem hæreditariam in Bonis Serenissimi Domini Fratris Allodialibus, ad morem & usum Serenissimæ Domus Palatinae expressè restringat, quantumvis Allodialia designare posset Dominus Adversarius (quod nec fecit, nec facere poterit) nisi tamen ejusmodi illa esse probaverit, ad quarum Successionem fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sint solitæ, Serenissimæ Dominae Aëtrici reservationem ad illa pertinere, eaque vindicari posse, frustra contendet.

Designet ergo & probet Dominus Adversarius Emphyteuses, designet prædiorum emphyteuticorum & Feudalium Dominia directæ, ac feuda vacantia, dominio directo consolidata, ad quorum Successionem fœminæ in Serenissimâ Domo Palatinâ admitti sunt solitæ, & magnus reverà erit Apollo; præstabit id procul dubio pari fortuna ac successu, quò Schraderi *part. 7. cap. 4. n. 72.* & Rosenthal, de Feud. cap. 5. Conclus. 67. autoritatem hæc in re imploravit, quorum primus de Allodio alij in Feudum concessò, (de quo hîc nulla quaestio) alter de acquæstibus durante matrimonio acquisitis, & quidem illam in sententiam loquitur, quòd feuda aperta, si fundus Dominans feudum quoque sit, inter acquæstus non reputentur, nisi fundus Dominans feudum foret merè hæreditarium; fundum autem Dominantem, qui feudum sit merè hæreditarium, præsertim ad cujus Successionem fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sint solitæ, nunquam demonstrabit: Malè itaque huc quadrant Schraderi & Rosenthalij doctrinæ, Serenissimæ Dominae Aëtrici eò magis contrariæ, quò uterque fœminas a feudorum Successione expressè excludit.

Porro tentata à Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentiaro dictæ sapientis Renunciationis restrictio, ad feuda masculina & propria, Renunciationis & Reservationis tantum feudorum paternorum & NB. maternorum, extra Germaniam sitorum verbis, Serenissimæ Domus Palatinæ Statutis & usus, universali totius Germaniæ consuetudini, legibus Imperij fundamentalibus, & ipsi juri & rationi adeò repugnat, ut se ipsam satis conficiat & refellat; satis enim ipsa Feudi masculini & proprii naturâ & qualitate excluduntur fœminæ, ut ad harum exclusionem renuntiatio vel requiratur, vel renunciationis actus de illis inutiliter & frustratorie tantum intelligatur, & miseranda planè est Serenissimi Rei Conventi fors, vanis merè cavillis, & nullâ rite hæctenus institutâ actione impetiti & temerè divexati,

Quidnam Dominus Adversarius sibi velit cum juribus territorialibus civitatum, oppidorum, villarum, aliorumque locorum, à Serenissimo Domino Electore Carolo liberè & absque feudi nomine possessis, ne divinare quidem licet, supposita quippe ita qualificata Serenissimi Domini Electoris Caroli possessio, non modò Investiturarum literis & Pactis Gentilitijs, quæ omnia feudi & Fideicommissi nexu afficiunt, sed cum ipsa quoque rerum natura implicantiam involvit, dum jure & titulo alio Territorialia Civitatum, oppidorum &c. jura, ac ipsas civitates, oppida &c. possidere non potuit, quibus tanquam subjecto inhærent, & sine quibus existere & intelligi nequeunt.

Verum cum in reliquis omnibus, tum & circa hunc articulum, & qui de putatitijs accessionibus atque bonis confiscatis sequuntur, theses potius problematicè disputandas proposuisse, ac genus actionis ullum cum debitis requisitis, rei præsertim specifica denominatione & designatione, instituere voluisse videtur. Posset Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentiarus, quidnam in Vasalli & Successoris Fideicommissarij favorem, de incrementis Rei Feudalis & Fideicommissariæ jure proditum, & ab Authoribus traditum, ad longum hic referre, nisi supervacaneum id arbitraretur, imò tædiosum, Nobilissimos Dominos Plenipotentiaros, Jurisconsultos Celeberrimos, allegationibus passim obviis fatigare; ipsimet sanè à Domino Adversario allegati interpretes, nominatim Molina de Hisp. Primog. lib. 1. cap. 26. & seq. per tot. Serenissimum Dominum Reum Conventum ab omni incrementorum & accessionum, si quæ monstrari possent, & bonorum cum dominio feudali & Fideicommissario directo consolidatorum, aut illius jure confiscatorum restitutione ita absolvunt, & Serenissimam vicissim Dominam Actricem, ad deteriorationem omnium, à Majoribus suis, feudis & familiæ Fideicommissis illatarum refarcitionem condemnant, ut causam per se iniquam, proprijs adhuc magis vulnerasse allegatis, ruborem meritò excutiat Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentiaro; Serenissimi verò Domini Rei Conventi Plenipotentiaro, quæ articulis hisce, in Exceptionis libello fusiùs jam opposuit, huc repetere sufficiat.

Bonorum Ecclesiasticorum Sæcularisatorum (ut ajunt) duplicem indifferentiam constituit Dominus Adversarius, alia, quæ ante Religionis in Germania dissidium Ecclesiastica esse desierunt, & titulis singularibus in dominium antecessorum Serenissimæ Dominae Actricis pervenerunt, alia, quæ post Religionis dissidium Pace Westphalicâ sæcularisata sunt: utraque tanquam Allodialia, & nec feudali, aut Fideicommissariâ qualitate affecta, præten- sè vindicat.

De Bonis Ecclesiasticis ante Religionis dissidium sæcularisatis, & Serenissimæ Domui Palatinæ titulo singulari acquisitis nihil constat Serenissimi Rei Conventi Plenipotentiaro, & si quæ essent, (quæ designare iterum oportebat) sub bonorum omnium generalitate, familiæ Fideicommissi & Investiturarum literis ita comprehenderentur, ut quo jure Fredericus III. Elector, mortuo improle Electore Ottone Henrico, exclusis tum temporis in eodem gradu extantibus non solum fœminis, sed & Agnatis, cum Electoratu Palatino illa occupavit, eodem, atque fortiori modò Serenissimus Elector modernus, exclusâ Serenissimâ Dominâ Ducissâ, eadem possideret.

Bona verò Ecclesiastica, post Religionis dissidium Pace Westphalicâ restituta quod attinet, alio illa ac Inferior Palatinatus, cum quo contextu & modò prorsus eodem concomitanter restituta sunt, jure censeri non possunt, ut adeò bona isthæc Ecclesiastica vindicare

non

non magis valeat Serenissima Domina Actrix atque ipsum Palatinatum, in cujus consequentiam restituta sunt. Sed miserè hic denuò hallucinatur Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentarius, dum bona ista Serenissimæ Domui Archi-Palatinae in feudum concessa non esse, illaque secularisata asserit; Perpendat Investituræ, in Pacificationis Westphalicæ executionem Serenissimo Electori Carolo Ludovico, totiùsque Lineæ Rudolphinæ Agnatis concessæ tenorem, & bona Ecclesiastica cum Electoratu & Comitatu Palatinatûs Rheni, in feudum, & quidem jure feudi Electoralis & Principalis, nominatim concessa esse inveniet. Perpendat dein dictæ Pacificationis verba, & inferiorem Palatinatum cum Bonis quidem Ecclesiasticis, sed quæ Ecclesiasticis, & non quæ secularisatis restitutum deprehendet, quæ, quantum inter se differant, notum est omnibus, & ex Instrumento Pacis passim patet. Obstupescant profectò posteri, & ægrè sibi persuadebunt, Principem Catholicum in animum sibi unquam induxisse, Bona Ecclesiastica, in consequentiam Palatinatûs Inferioris, cui inseparabiliter, tanquam pars integrans adhærent, Pace Westphalicâ restituta, inter Allodialia referre, & quæ talia vindicare, cum id juxta fidei orthodoxæ principia Principem Catholicum ne in illis quidem bonis Ecclesiasticis deceret, quæ sine S. Sedis autoritate, dictâ Pacificatione in Usus profanos conversa, & de facto secularisata sunt.

Quæ Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius de bonis alienis, Fideicommisso familiæ non comprehensis, ex Knipschildio hic iterum recitat, à proposito eò magis defleunt, quò Knipschildius *locò ibid. cit.* hujusmodi bonorum in Fideicommisso mentionem factam non esse supponit, ubi verò (ut in pactis Serenissimæ Domus Palatinæ Gentilitijs) bonorum non modò præsentium, sed & futurorum, etiam illorum, quæ post mortem Testatoris ab hæredibus ipsius descendantibus acquiruntur, mentio facta est, in illis non modò, sed imò in bonis penitus alienis Fideicommissa constitui, in terminis tradit laudatus Knipschild. *cap. 5. n. 91. & 94.*

Articulo sequenti ænigma denuò proponit Dominus Adversarius, quod ne ipse quidem Apollo intelligat, dum non levis momenti rem (ut ait) feuda nimirum hæreditaria, in gratiam Serenissimæ Lineæ Simmerensis, petit, & à Serenissimo Domino Reo Convento docendum prætendit, quo jure Feudorum illorum possessionem apprehenderit, atque Investituram acceperit, quæ ipsius Lineæ respectu penitus sint extranea, & respectu ipsius Personæ non nisi pro novis haberi possint.

Nodum hunc Gordium uno quasi ictu dissolvit Serenissimi Domini Electoris Plenipotentarius, feuda ejusmodi hæreditaria in Successione Palatina dari, iterum iterumque negando, & Serenissimæ Dominae Ducissæ Renunciationem, qua feudis Paternis & maternis in Germania sitis in specie renunciavit, illis solum, quæ extra Germaniam sita sunt, reservatis, pro abundanti huc repetendo; cumque apprehensam à Serenissimo Domino Electore possessionem, & acceptam Investituram feudorum, sub obscuritatis hujus nebula, quæcunque illa sint, prætorum, ipsemet agnoscat Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentarius, perperam editionem tituli à Serenissimo Electore petit, quem tum ipse allegat Adversarius, tum Serenissimus Reus Conventus & agnitus Possessor edere Serenissimæ Dominae Actrici nullo jure tenetur.

Ex ænigmate interim prædicto, quantumvis obscuro adeò, ut quid feudorum hæditorum, in gratiam Serenissimæ Lineæ Simmerensis noviter erectorum nomine petere intendat, ne ipsi videatur Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentario consistere, studiosa litis protractio luce meridianâ clariùs elucescit; cur enim feuda isthæc putativè hæreditaria nomine non compellat & designat; sed designanda ad ultimum conclusionis & submissionis libellum differt? nisi ut vel petiti, hic injustitiæ diffusus, Serenissimi Rei Conventi exceptionem & elisionem devitet, post conclusionem & submissionem in judicio amplius non admittendam, vel novis hujusmodi allegatis & productis Nobilissimos Dominos Delegatos Plenipotentarios prætensè adigat, ut, rescissâ, ex officio, Partium conclusione & submissione, cum insigni temporis & sumptuum jactura, ulterioribus communicationibus & productionibus locum dent, quo diutiùs Serenissima Domina Actrix præstationum annuarum, Pace Ryswicensi certo modo conventarum emolumento injustè fruatur. Verùm æqui nimium sunt Nobilissimi Domini Delegati Plenipotentarii, ut terminos Compromissi lege præfixos, & extendi expressè prohibitos, extendendo, & sub emergentium novorum,

à parte adverſa ſtudioſè affectatorum prætextu, dilationes ulteriores concedendo, perversis iſtiusmodi malitiis, in Sereniſſimi Rei Conventi haud exiguum præjudicium indulgeant, propriæ Domini Adverſarij culpæ meritò imputaturi, ſi, quod in primo ſtatim, aut ſaltem ſecundo termino, juxta Judicij ſtylum & Compromiſſi præſcriptum, designare & producere debuiffet, inconſulto litis protrahendæ fine, ad ipſam in cauſa concluſionem & ſubmiſſionem, à judice non ampliùs attendendam, diſtulit, ut nimirum, ubi finiri debet Judicium, ibi ſecundùm Domini Adverſarij ſiniſtram intentionem demum inchoetur; Provocat idcirco Sereniſſimi Rei Conventi Plenipotentarius denuò ad juramentum, adverſus reprobas hujus generis tergiverſationes, & artificioſas litium protelationes jure proditum.

Non abſimilis à priori farinæ ſunt articuli de Feudis oblatiſ, emptiſ & pignoratitiis, abſque ſpecifica illorum denominatione, parvo nimirum litis protrahendæ ſtudio, genericè iterum concepti, & ita comparati, ut æquo Judiciſ officio, à Judicij limine potiùs rejici, quàm ullâ ratione attendi & refutari mereantur, plus nimium interim ſolidis hucusque, ex Pactis Sereniſſimæ Domûs avitiſ, Investiturarum literiſ, atque propriâ Sereniſſimæ Domina Duciffæ renunciatione allatiſ argumentiſ eluſi & refutati.

Quòd propria porro tuendi Sereniſſimæ Domina Actriciſ cauſam media illius Patronum deſtituant, ſuppetiæ hîc ex alienâ, nempe Saxo-Lauenburgicâ accerſitæ, evidenter produnt; Authoritatem allegat & aſſerta cauſæ Saxo-Lauenburgicæ Patroni, tanquam ſententiam ex tripode dictam, teſtimonium ſcilicet in cauſa propria latum, eoque ſcilicet exceptione omni majus, & à cauſa Saxo-Lauenburgica ad cauſam præſentem Palatinam, tanquam à ſimili inferit, cum tamen utriuſque diſparitas longè maxima oculos omnium primo ſtatim obtutu feriat. Pactiſ Sereniſſimæ Domûs Palatinæ avitiſ & Investiturarum literiſ, feudi & quidem Electoralis & Principaliſ, nec non Fideicommiſſi familiæ & primogenituræ nexu affecta ſunt bona omnia, tam præſentia, quàm futura, quòcunque emptioniſ, pignoriſ, reſuſtioniſ, aut alio titulo modoque acquiſita; Pacta hujusmodi, & familiæ Fideicommiſſa, ac Investiturarum literas Sereniſſima Domus Saxo-Lauenburgica penitùs ignorat; Ergò, quæ cauſæ Lauenburgicæ Patronus de feudis oblatiſ, emptiſ, pignoratitiis, pro tuendiſ Clientum ſuorum juriſ allegat, cauſæ quoque Palatinæ applicari poſſe, ſequitur. Argumentatio ſanè præclara. Sereniſſima Domus Palatina in Sereniſſimo Domino Electore moderno, & plurimiſ Sereniſſimiſ Agnatiſ adhucdum viget, & favente DEO in ævum vigebit, qui omneſ à primis Acquirentiſ & Fideicommiſſi familiæ Authoriſ in rectâ lineâ indubitatè deſcendunt; Sereniſſima Domus Saxo Lauenburgica in Duce Julio Franciſco eſſe deſiit, nullo ex tota illa familia maſculo, ſed duabus duntaxat filiabuſ ſuperſtitibuſ; ergo quæ cauſæ Saxo-Lauenburgicæ Patronus ad Bona Paterna, Clientiſ ſuiſ, ex illorum maniſ vindicanda allegat, qui nec Agnati Deſuncti, nec iſdem cum ipſo Investiturarum literiſ & familiæ Fideicommiſſiſ compreheſi ſunt, in Sereniſſimum quoque Electorem Palatinum quadrant, Sereniſſimam Dominam Actricem à præſentia Bonorum non paternorum, ſed feudalium & Fideicommiſſariorum ſucceſſione, quorum ex Majorum pacto & providentia, ratione ſexûſ, notoriè incapax eſt, Agnationiſ & Sanguiniſ jure excludentem; illatio reverà eo abſurdior, quo manifeſtior eſt caluum & facti circumſtantiarum differentia. Præterea Sereniſſima Domina Actrix matrimonio elocata, toti ſucceſſioni Palatinæ geminatò renunciavit, pactiſ Sereniſſimæ Domûſ Gentilitiſ renunciare juſſa, nec ſibi reſervavit renunciando, niſi feuda paterna & materna extra Germaniam ſita, & Allodialia, juxta Sereniſſimæ Domûſ Electoraliſ morem; Sereniſſimæ Domina Principiſſæ Saxo Lauenburgenſeſ, nec renunciârunt hæreditati paternæ, nec pactiſ avitiſ renunciare juſſæ ſunt; Ergò eadem Sereniſſimæ Domina Actriciſ in feudis (ſi quæ aſſent) oblatiſ, emptiſ, pignoratitiis, in quibuſ ſcæminiſ, maſculiſ extantiſ ad ſucceſſionem admittere Sereniſſima Domus Palatina nunquam conſuevit, & Sereniſſimarum Principum Saxo Lauenburgicarum, Maſculò ex Sereniſſima illa Domo nullò ampliùs ſuperſtite quoad hujusmodi feuda, eſt ſucceſſioniſ ratio. Cujus non auribuſ moleſta iterum accidet claudicans iſthæc, & à ſeparatiſſimiſ petita ratiocinatio?

Cumque ex hiſ latè appareat, quàm lubrico, vel potiùs nullò, omnia, quæ Sereniſſimæ Domina Actriciſ Plenipotentarius pro putativo cauſæ ſuæ patrociniò aſſert, nitantur fundamento, quòdque argumenta, quibuſ utitur, ineptitudine ſua ipſamet ſeſe tum deſtruant, tum in allegantiſ propriam perniciem vergant, ut, quas adverſæ Partiſ inconcludens arguendi ratio meritò creavit hucusque moleſtiæ, brevitate pauliſper leniat, miſſiſ, quæ ad rem non faciunt, nec ſpecificam mentionem merentur, ulterioriſ adverſæ Partiſ allegatiſ, ita tamen, ut nulla taciturnitati ineſſe agnitio vel confeſſio intelligatur, reſert ſe Sereniſſimi Rei Conventi

Conventi Plenipotentarius ad ea, quæ hac in parte, & circa ultimi anni fructus solidè & nervosè in Exceptionis libello deduxit, hoc solum additò, etiam si in thesi, cæteris paribus, obtineret, mortuò post Calendas Martij vasallò, fructus ad illius hæredes pertinere (quod tamen nec juris feudalis textus, hanc in rem allegatus, de casu, quo mortuo vasallo feudum ad Dominum revertitur, in quo non versamur, conceptus, nec Interpretum inter se circa casum, ubi in Vasallum denuò devolvitur, dissidentium autoritas evincit) in præsentī illud hypothēsi, ex duplici potissimùm capite non obtineret. 1. Quòd Serenissimæ Dominae Aëtrici accessus ad Allodialia, vi Renunciationis suæ non aliâ ratione, quàm juxta morem, & consuetudinem Serenissimæ Domûs Electoralis pateat, nullo autem exemplo demonstrari possit in dicta Serenissima Domo, mortuo Ottone Henrico, & Electoratu in Fridericum III. Electorem, Majorum pactò & providentiâ translatò, fœminas tum extantes, vel alias unquam ad anni ultimi, quo vasallus mortuus, fructuum partitionem fuisse admittas; Quòd 2. non de feudali solum, sed Fideicommissaria potissimùm Successione agatur, in qua fructus anni ultimi ad Successorem in primogenio, & pro rata tantum temporis, quo ultimus possessor vixit, ad illius hæredes pertinent, ipso, quem Dominus Adversarius hîc allegat, Knipschildio teste, *cap. 10. num. 61.* cum plurimis ibidem relatis.

Cùm igitur Serenissimi Rei Conventi possessio, feudi & Fideicommissi titulo suffulta, in confesso sit; Serenissima Domina Aëtrix Allodialia illum possidere, ad quæ renunciando regressum sibi reservavit, talia nimirum, ad quæ fœminæ Principes in Serenissima Domo Electorali sint admitti solitæ (in quo totum Ipsius consistere potest intentionis fundamentum) ne designarit quidem, minus (ut jure tenebatur) probarit; Terminos legales Pace, Ryfwicensi peremptoriè præfixos, Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentarius temerè neglexerit, designationem prætensionum Illius integram (quæ futura litis speciem demonstraret) in primo termino peremptorio non exhibendo, nec in secundo causam instruendo, sed eluserit potius, ambiguitatibus omnia & obscuritatibus studiosè involvendo, adeò, ut sub finem Judicij, dum concludendum & submittendum, non magis, ac ab initio, quid, quale, & quantum à Serenissima Domina Aëtrice petatur, constet; Si quid novi ultimo conclusionis & submissionis libello, litis protrahendæ studio admiscere attentaverit, attendi id eò minus in judicando possit vel debeat, quòd compromissi lege omni ulteriori communicationi, præterquam ad notitiam, & dilationi aditus sit præclusus, ac Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentario meritò imputetur, cur statò omnia tempore non adduxerit & deduxerit; quidquid pro putativo causæ suæ tutamine vel in thesi supposuit, vel ex authoribus deprompsit, factò & hypothēsi, in qua versamur, contrarietur potius, ac ullâ ratione conveniat; Quæcunque Serenissimus Elector pro abundanti solum, & nullâ juris necessitate compulsus, allegavit, tum publici sint juris, tum Serenissimæ Dominae Aëtrici jam olim edita, tum ab Ipsamet allegata; Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, ut compromissi normæ satisfaciatur, concludendo & submittendo, ac priora in isthoc & priori libello comprehensa allegata & postulata repetendo petit, 1. Si quid novi Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentarius ultimo conclusionis & submissionis suæ libello, contra illius naturam, inseruerit, id nulla ratione attendi, 2. Serenissimum Dominum Reum Conventum, juxta hætenus allegata & probata, à malè & inepta instituta actione absolvi, utpote cùm tralatitium sit, Actore non probante Reum absolvendum, etiam si nihil præstiterit, qui tamen excipiendo in præsentiarum plus notoriè præstitit, quàm ullo jure tenebatur; & condemnari 3. Serenissimam Dominam Aëtricem ad deteriorationes tum Ipsius nomine, tum à Majoribus suis, quorum se hæredem præbet, Bonis feudalibus & Fideicommissariis illatas, Serenissimo Domino Electori, tanquam legitimo Successori feudali & Fideicommissario, reparandas, nec non ad bona illa ab omni ære alieno & oneribus, quibus ea dicti Serenissimæ Dominae Aëtrici Majores, in Serenissimi Successoris singulare præjudicium affecerunt, liberanda; ad sumptuum item damnorum omnium, & vel maximè pecuniarum refusionem, sub Pacis Ryfwicensis prætextu pendente arbitrio, vi metûque extortarum, duplici ex capite indebitè solutarum, & dictæ Pacis vigore restituendarum, quòd nempe ex præcedentibus abundè liqueat, nihil Serenissimæ Dominae Aëtrici deberi, illamque in agendi & Causam instruendi mora fuisse; Nobilissimo Judicis officio, juxta juramenti Compromisso statuti Religionem, omni, quo fieri potest, meliori modo, pro Juris & Justitiæ administratione decenter implorato.

Nobilissimorum Dominorum Sac. Cæs. Majestatis, & Sacræ Regiæ Majestatis
Christianissimæ Plenipotentiariorum observantissimus

Serenissimi Principis, ac Domini Domini JOANNIS WILHELMI
Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Romani Imperii Archi-
thesaurarii, & Electoris &c. Delegatus Plenipotentarius

Joann Richard Zachmann.

Communicetur Serenissimæ Domine Ducissæ Aurelianensis

Plenipotentario, Domino Abbati de Thessut, ad procedendum ad conclusionem
causæ & Arbitrii sententiæ simul submittendum, juxta tenorem Articuli separati
Pacis Ryfwicensis, intra terminum ibidem præfixum. Signatum Francofurti ad
Mœnnam 26. Junij. 1700.

CONCLUSIO
&
SUBMISSIO
ARBITRIO

Francofurtensi Facta

IN CAUSA

*SERENISSIMÆ
DOMINÆ*

DUCCISSÆ
AURELIANENSIS

CONTRA

*SERENISSIMUM
DOMINUM*

ELECTOREM
PALATINUM.

CONCLUSIO
&
SUBMISSIO
ARBITRIO

Francolucens Fagis

IN CAUSA

SERENISSIMA
DOMINA

DUCISSA
AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMUM
DOMINUM

ELECTOREM
PALATINUM.

CON-

R. 2

CONCLUSIO & SUBMISSIO ARBITRIO FRANCOFURTENSI FACTA

In Causa & ex parte

Serenissimi Principis ac Domini, D. PHILIPPI Sacrae Regiae
Majestatis Christianiss. Fratris Unici, Ducis Aurelianensis, Valesiensis, Carnutensis
& Nemurcensis, & Sereniss. ejus Conjugis Dominæ, D. CAROLÆ ELISABE-
THÆ, Palatino Bavaræ;

Contra

Serenissimum Principem ac Dominum, D. JOANNEM
WILHELMUM, Comitem Palatinum ad Rhenum, Sacri Romani Imperii Ar-
chithesaurarium & Electorem &c.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum,
Sacrae Caesar. Majest. & Sacrae Regiae Majestatis Christianissimae
Nobilissimi Domini Delegati

PLENIPOTENTIARIUM.

I obscurum huc usque fuisset, quàm exiguam rationem Compromissi Ryswicensis Dom. Plenipotentarius Palatinus haberet, quàm parum se ad modum procedendi in eodem delineatum, formulamque accuratè & sollicitè præscriptam alligatum agnosceret, quàm nullo denique loco numerove totam ejus dispositionem haberet præmaturata illa *Conclusio & Submissio*, quam die 26. Mensis Junij proximè elapsi, Arbitrio exhibuit, hunc ejusdem animum penitus denudatura, & in liquido collocatura esset. Haud dubiè sibi blanditus est, præcedentem contraventionem, eidem Compromisso à se factam, felicem successum habuisse: quando, omisâ *fundamentorum Palatinorum deductione*, & substitutâ in illorum locum *responsione*, terminos præfixos turbavit, intentatæ actionis indolem pervertit, & Plenipotentarium Aurelianensem sollicitum reddidit, non tantum, quemadmodum ipse *respondendo* intra instantem terminum ad *fundamenta Palatina*, quorum *deductio* nusquam adhuc comparebat, Compromissi legibus satisfaceret; sed imprimis, ne *deductio* ista *fundamentorum Palatinorum* tum demum prodiret, quando ad illa *respondendi*, salvo Compromissi Ryswicensis tenore, nullus amplius terminus superesset: unde, crescente audaciâ, licere sibi credidit, normam Compromissi Ryswicensis palam contemnere, abscindendo, rejiciendoque penitus, anticipatâ illâ suâ *Conclusione & Submissione*, terminum, intra quem diserte constitutum est, ut ad *concludendum & submittendum* procederetur.

Si quæras, quid spectaverit; videbis foricem suo indicio se prodentem: nimirum ipse violati, præcedenti suâ *responsione* Compromissi reus, ansam hanc sibi fabricare voluit criminandi Plenipotentarium Aurelianensem, insimulandique, ac si *Responsionem ad fundamenta Palatina*, in finem usque Judicij, dum *concludendum & submittendum* erat, distu-

si

lisset:

lisset : quod si verum fuisset, attamen à tali reprehensione cohibere debebat Dom. Plenipotentiarium Palatinum propriæ suæ deviationis à Compromisso Ryswic. conscientia : non ignarum quippe illius moniti, quod Gentiles sana ratio, Christianos verò insuper Sacra Pagina docuit;

*Loripedem rectus derideat, Æthiopem albus :
Quis tulerit Gracchos de seditione querentes?*

Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem, quæ in oculo tuo est, non consideras? hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, & tunc perspicies, ut educaas festucam de oculo fratris tui.

Deinde, quia ipse profitetur se meminisse, quòd Compromissi Ryswicensis lege, omni circa Conclusionem & Submissionem ulteriori Communicationi, praterquam ad notitiam partium aditus sit praeclusus; apparet illum, dum Arbitrij clausulam, in antecedentem terminum præcipitavit, in animo habuisse Plenipotentiarium Aurelianensem ulterius procedendi facultatem præripere. Unde porro imaginatus est, eventurum esse, non tantum ut liquidatio petita hæreditatis allodialis ad Summariam Dom. Arbitrorum Cognitionem, juxta stylum usumque Summorum Imperij tribunalium, præparari non posset, sed etiam ut maledica & cavillatoria ipsius productio absque replicatione maneret, adeoque impunè ferret injurias imputationes, quibus, præter Serenissimas Partes adversas, Ipsum etiam Regem Christianissimum, imò defunctos quoque manes Electorum Palatinorum Simmerensis lineæ petulanter adspersit, atque insimul varijs illis falsificationibus, quibus scripta atque Instrumenta ex adverso pariter, atque à semetipso, sive producta, sive citata, truncare, interpolare, pervertere, quadrata denique rotundis, ac lucem in tenebras mutare aggressus est, ut Sereniss. Dominis Arbitris, eorundemque Nobilissimis Dom. Delegatis palpum obtruderet.

Verum enimverò salva res est; tam subdola molimina non prius in lucem arbitrij prolata, quàm Dom. Delegatorum perspicacià deprehensa; neque prius deprehensa sunt, quàm eorundem justissimo decreto dispulsa evanuerunt: Compromissi enim ipsius ductum, ut par erat, sequuti, statuerunt, ut præposterè concepta inscriptaque Plenipotentiarij Palatini Conclusio, Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis Plenipotentiarium communicaretur, non ad notitiam saltem, ut illius maleferiatus author desideravit, sed ad procedendum ad Conclusionem Causæ, & Arbitrii sententia simul submitendum, intra terminum, articulo separato Pacis Ryswicensis præscriptum.

Cum itaque Dom. Arbitrorum autoritate, eorundemque delegatorum diligentia, res in eum statum jam deducta sit, ut constitutus præfato articulo ac decreto terminus, disceptationi Partium, in Causâ principali familiæ erciscundæ finem sit impositurus; cumque Plenipotentiarium Aurelianensis in eadem causa principali processum ita instruxerit, ut ex ejus parte nihil moraturum sit Dom. Arbitros, quò minus circa partitionem, & qualitatem Universitatis bonorum, à Sereniss. Electore Palatino CAROLO relictæ, & à Sereniss. Electore PHILIPPO WILHELMO occupatæ, pronuntiare possint definitivam sententiam: quin & insuper nihil omiserit idem Plenipotentiarium, quod ad punctum liquidationis, sive eadem cum Causâ Principali sententiâ, sive in instanti Summariâ Cognitione expediendum, decidendumque ullatenus conferre potuit, non existimat magnoperè sibi attendendas esse tragicas illas querelas Plenipotentiarij Palatini, quibus in exordio Conclusionis suæ deplorat, quòd post tam clarè propositam, totiesque inculcatam petitionem Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis, nondum tamen comprehendere potuerit futura litis speciem, ac quid, quale, quantum, ac ex qua Causâ peteretur. Nam Plenipotentiarium quidem Aurelianensis non credidit, sibi id operæ datum esse, ut Plenipotentiarium Palatinum ignoratos vulgarissimæ Jurisprudentiæ terminos edoceret, affectatamque ejus stupiditatem vinceret, quâ fingit, se non intelligere genus atque naturam institutæ actionis, & tamen passim tam in Responsione, quàm in Conclusionem suâ, debacchatur, quòd Sereniss. Ducissæ Aurelianensis nomine, Sereniss. Herus Suus, quamquam defuncti ejusdem fratris hæreditatem tantum titulo singulari occupaverit, & cum ipsa, in nullius rei Communione constitutus sit, in præsentem tamen arbitrio, familiæ erciscunda iudicio impetatur.

Cæcum esse oportet, qui inspectis saltem ipsius Dom. Plenipotentiarij Palatini scriptis, ad quæstionem hinc propositam, quid, quale, quantum, & ex qua Causâ, nomine Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis petitum sit, non distinctè, sufficienterque respondere possit: petitam esse, ex hæreditate, universitatèque bonorum, à Sereniss. Fratre suo Electore CA-

ROLO

ROLO relicta, partem illam bonorum omnium, qualiacunque sint, quæ allodialium naturam & qualitatem habent, ut nimirum à bonis feudalibus propriè ita dictis, quæ idem possederat, separantur, sibique, cum præstationibus, in Judicium familiæ eriscundæ deduci solitis adjudicentur; idque ideò, quia ipsa ejusdem Sereniss. Fratris sui, unica, sive ex paternâ substitutione, sive ab intestato hæres est, istiusque naturæ, & qualitatis bona, ipsi pactis Dotalibus, aliisque publicis conventionibus expressè reservata sunt. Magnus verò Apollo fuerit, qui lectis, relectisque iisdem scriptis, postquam Dom. Plenipotentiarium Palatinum viderit inter variè commendatas exceptiones, & possessionis à Sereniss. Hero Suo apprehensæ titulos desultoriè vagantem, præcisè assequi valeat, cui propriè fundamento inficiatio, & defensio Electoralis innitatur: de qua, quoniam in fine arbitralis disceptationis appariturum est, quod principio quidem, à quo, secundum ductum Compromissi Ryswicensis, inchoari debuerat, *deductione nimirum fundamentorum* Palatinorum destituta, duabus autem Conclusionibus deformata sit, nemini aliter in mentem venire poterit, quàm Dom. Plenipotentiarium Palatinum voluisse monstrum aliquod in publicam hanc arbitrij scenam producere, duplici cauda minax, & cui, non *lumen*, ut Poëta ait, sed ipsum caput *ademptum* foret.

Præterquam autem quod Articulo separato Pacis Ryswicensis exactissimè præscriptum est, quid in utroque termino ibidem præfixo, utrinque agi ac præstari debeat; cavetur insuper eodem, quòd *si alterutra pars in proponendis, deducendis aut probandis prætensionibus & Juribus moram fecerit, licebit nihilominus alteri parti, in terminis constitutis, qui extendi nunquam debent, Jura sua deducere aut exhibere, atque Arbitris aequè ac Super Arbitro, eà quæ expressum est, ratione procedere, sententiàmque juxta exhibita, acta & probata pronuntiare, & exequi.* Quod cum abundè sapienterque provisum sit, ne alterutra pars alteram, studiosâ litis protelatione molestare posset, nemo non mirabitur, Dom. Plenipotentiarium Palatinum ad illas leges in hac Causa recurrere, quibus *Juramentum* neilis tardetur proditum est. Quæ quidem ejus petitio primùm in eo valde absurda est, quòd *Officium Arbitrale* cum *imploratione partis* connectit; cum plurimum interfit, utrum juramentum istud ab Arbitro, vel à Judice ex officio, an verò ad petitionem partis deferatur: deinde malitiam detegit petentis; utpote qui hac ratione intenderit nullitatem, aliquam processui Arbitrali inducere, si pars altera, uti par erat, intempestivam hanc petitionem negligens, non jurasset: in quam rem non pigebit Dom. Gaillij Judicium adscribere, ex *observationum practicarum lib. 1. observat. 84.* ubi ait: *quid si non vivâ voce in judicio, verùm in aliqua scriptura, judicialiter exhibitâ, puta in duplicis, vel exceptionibus, juramentum calumnia exactum sit: & pars altera id non animadvertens, non juraverit, an locum habeat pœna non jurantis? vel judicium nullum reddatur? & quamvis Imola & Mathesius concludant, quòd sic: ego tamen Socini opinionem tanquam equiorem amplector, judicium & processum ob id non vitari: quia abest dolus & malitia non jurantis: quin potius malitia adversarii in eo versatur quòd loco non consueto tale juramentum, ad decipiendum tantùm adversarium, & non aperte vivâ voce, statim post factam negativam litis contestationem exegerit: unde propria malitia ei patrocinari non debet: & ita in Camera quandoque majoribus votis observatum memini.*

Addit Dom. Græven Conclusion. *Juris pract. lib. 1. conclus. 84.* petitionem juramenti calumnia in productis incidenter factam, sincero & Christiano homine minùs dignam esse, atque ideo neutiquam recipiendam. Et tandem subjicit: *hodie omnem hesitationem sublatam esse in Camerali judicio: nam præterquam quòd anno 1593. communi decreto statutum est, juramentum calumnia cum demum quando vivâ voce in judicio exactum esset, præstandum fore, in Recessu deputationis Spira anno 1600. habita, lege Imperii sancitum idem legitur.*

Denique eadem ista petitio vergit in contumeliam causæ, quæ in hoc arbitrio vertitur: imò si secundum eam decerneretur, maximum id ipsi Sereniss. Dom. Electori Palatino, ejusque Ministris præjudicium pareret: nam quòd causam concernit, docet Dom. Obrechtus in tractatu suo de juramento calumnie cap. 8. num. 13. excipi à regulâ præstandi hujus juramenti Causas Regum & Principum in judicio litigantium, Quia, ut verba ejus habent, propter horum Majestatem & summam dignitatem in illorum causis juramentum calumnia exigì nequit juxta Barbat. Consil. 8. n. 82. Nattam Consil. 487. n. 47. Mynsing. 1. Observat. 74. Sereniss. verò Electorem quòd attinet, si huic, ab ejusdem Consiliario profectæ petitioni deferretur, privarentur ejus Ministri, utpote Responsionis & Conclusionis exhibita

bita Compositores, insigni privilegio, quod Electorum perinde ac cæterorum Statuum consiliarijs per *Recessum Imperii de anno 1654. artic. 43.* tributum est, ut in processibus eorum Dominos tangentibus, à necessitate præstandi juramenti calumniæ immunes habeantur.

Neque enim Dom. Plenipotentarius Palatinus ipse tam improbas spes fovebit, ut vel se, vel cæteros prædictorum Scriptorum *Compositores*, isto privilegio fruituros esse confidat, in ea Causa, in qua ex parte Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelian. juramentum calumniæ ad instantiam partis adversæ præstitum esset: cum non minùs ad reos, quam ad actores hoc juramentum pertineat, juxta *L. 2. pr. ibi: non aliter neque actorem, neque fugientem in primordio litis exercere certamina. L. eand. §. 4. ibi: omni modo hoc Sacramentum ab actore & à fugiente exigì, & §. 7. C. de Furejur. propter Calumn. dando.* præsertim in judicio familiæ eriscundæ, in quo utrique actores & rei sunt, & ideo, ut in terminis loquitur *L. 44. §. 4. ff. famil. erisc. jure debent non Calumniæ causâ, litem intendere, & non calumniæ causâ inficias ire: nec secundum legem 37. §. 1. ff. de minor. dignitatis excusatio esse debeat adversus præcepta legum, ei, qui dum leges invocat, contra eas committit.* Quibus ita positis, Plenipotentarius Aurelianensis injuriam ex præfatâ petitione resultantem non censet sibi ad animum revocandam esse, sed Causæ, & propositi sui sinceritati confisus, Nobilissim. Dom. Delegatorum Arbitrio, super ea, quidquid ipsis videbitur, statuendum simpliciter relinquit.

Illud verò sub silentio planè præterirè nequit, quòd D. Plenipotentarius Palatinus remotissimam ab hoc arbitrio occasionem captaverit, Regis Christianissimi æquanimitatem audaci consilio laceffendi, dum *præstationes annuas* à Sereniss. D. Electore, ad redimendam hæreditatis allodialis sequestrationem Sereniss. D. Ducissæ Aurelian. promissas, *intentatâ manu militari, vi metùque extortas esse*, non veretur scribere: idque eo ipso temporis momento, quo Sereniss. Herus Suus, post discussas, cum Regiâ sua Majest. difficultates, quæ solutioni præstationum illarum moram aliquam injecerant, in semestris tum elapsi termino, sua sponte, motùque proprio, & ne monitus quidem satisfecit. Unde ipsius potissimum D. Electoris Palatini interest, ut bonam fidem Religionemque suam, contra tam inconsideratam Ministri sui dicacitatem tueatur. Nam Regem Christianissimum quod spectat, dubitari non debet, quin, si ad Regias ejus aures deferretur ista Calumnia, generosum illud Rescriptum Imp. Theodosij, Arcadij, & Honorij, ex *L. unic. Cod. Si quis Imp. maledix.* adoptaturus sit: *Si quis modestia nescius, & pudoris ignarus, improbo, petulantique maledictò, nomina nostra crediderit laceffenda, ac temulentia turbulentus obtrektor fuerit, eum pœna notumus subjugari, neque durum aliquid, aut asperum sustinere: quoniam si id ex levitate processerit, contemnendum est; si ex insania, miseratione dignissimum; si ex injuriâ, remittendum.*

Sed, ut modò dicebatur, hoc non est, de quo in præsentì arbitrio agitur: utpote cum per Articulum separatam Pacis Ryswicensis adjudicatio circa exactionem & executionem illarum præstationum Regi Christianiss. soli attributa sit: & quamvis exprobratio D. Plenipotentarij Palatini circa *generalitatem, obscuritatem, & incertitudinem libelli, & deductionis Aurelianensis*, tantum veritatis haberet, quantum habet malignitatis; non tamen exinde, ad sistendum dictarum præstationum annuarum cursum, nisi ineptissimè inferri posset; quia separatus Pacis Ryswicensis Articulus, illas saltem *ob moram*, si quæ ex parte Sereniss. D. Ducissæ Aurelian. facta fuisset, & quidem solum *pro ipso temporis spatio, quo mora fieret*, suspendi jubet: à mora autem, sive in petendo, sive in deducendo, & respondendo admissa, purgabunt Plenipotentarium Aurelianensem *producta sua*, & ipsorum etiam Dom. Subdelegatorum *decreta*.

Interposuit quidem in termino præcedenti *protestationem & reservationem* respondendi ad deductionem fundamentorum Palatinorum, si quandoque illam ex parte adversa produci contingeret; idque fecit justa apprehensione inductus, ne post elapsum *respondendi terminum*, ista demum deductio compareret: quia imaginari sibi non potuit, Sereniss. Dom. Electorem Palatinum tantæ litis eventum subiturum fuisse, si causa ejus non alijs fundamentis niteretur, quàm quæ in Responsione Plenipotentarij ejus, obiter quidem allegata, neutiquam verò producta sunt: nedum ut *solidè*, juxta Thraconicam ejusdem Plenipotentarij gloriationem, *deducta* fuerint. Nunc verò, postquam videt Dom. Pleni-

Plenipotentiarium Palatinum, in nupera *Conclusionem & Submissionem* suâ, præcedentibus exceptionibus, atque fundamentis, nullam ulteriorem probationem, sed frivolas tantum quasdam objectiones, & bilem malè concoctam addidisse, ideo præfatæ protestationi & reservationi in hac præsentî conclusionem eatenus saltem inhæret, si in ultimo isto termino aliqua nova ex adverso inferantur; nisi casu, quo hoc contingeret, malint Nobiliss. D. D. Delegati, ea ab actis Arbitrij rejicere; idque juxta præscriptum, tum Compromissi Ryfwicensis, quod *Conclusionem & Submissionem*, juxta tenorem articuli separati factam, partibus tantum ad notitiam communicari vult, tum Juris Communis, & Constitutionum Imperialium, de quibus, ut & de praxi tribunalium Summorum Imperij, testatur *D. Textor in disp. IV. ad Reces. sum de anno 1654. §. 79.* ubi ait: *in præjudicium partis concludentis, qualis est hic Sereniss. D. Elector Palatinus, valet effectus ulteriorum allegationum præclusivus, non tantum quoad deductiones facti, sed etiam juris: ad hunc scilicet scopum, ne habeantur pro parte actorum: quamvis nonnulli quoad allegationes juris contrarium dixerint: sed ista sic indistinctè formata assertio, maxime conformis videtur foro Camerali moderno; ubi æquæ ea, quæ juris allegationes concernunt, ac ea, quæ ad factum spectant, post Conclusionem non admittuntur, ex generalitate Senatûs Consulti de anno 1659.*

Cæterum direxit D. Plenipotentarius Palatinus illas objectiones suas, partim ad genus, partim ad probationes actionis, ex parte Sereniss. D. Ducissæ Aurelian. in hoc arbitrium deductæ; & utrobique formalia processûs, cum materialibus, itémque *Causam Principalem*, cum puncto liquidationis turpiter confudit.

Circa genus actionis tenuit, & adhuc tenet Plenipotentarius Aurelianensis, quod actio, quæ in Compromisso Ryfwicensi vertitur, sit actio universalis, quæ ad iudicium familiæ erciscundæ Jure Civili Rom. traditum proximè accedat, ejusque naturam in omnibus imitetur; quæque idcirco secundum ejusdem Judicij normam instruenda fuerit, & dijudicanda sit.

Porro fatetur, se parùm sollicitum fuisse, ut in concipiendo libello petitionis veteres fori Romani formulas adhiberet, quibus hanc Causam constringi voluisset Dom. Plenipotentarius Palatinus, & ob quarum defectum toties ingeminat, se ex præfato libello speciem futuræ litis colligere non potuisse. Nam postquam Constantinus Magnus, rescripto suo, quod refertur in *l. 1. Cod. de formul. & impetr. act. sublati*, illas juris formulas aucupatione syllabarum insidiantes cunctorum actibus radicitus amputavit, atque hinc, ut Imperatoris ejus Panegyrista Nazarius ait, *Veterum calumniose ambages recise, captanda simplicitatis laqueos perdiderunt.* Sublata etiam est ex earundem formularum omissione fluens exceptio, ita ut ne in privato quidem Judicio sive majore, sive minore agenti opponi possit: dummodo *petitionem aptam rei, & proposito negotio competentem esse* constiterit juxta *l. 2. Cod. eod.*

Quantò minùs itaque scrupulositas ista Dom. Plenipotentarij Palatini circa petitionis formulam, attendenda erit, in Causa illustri & publicâ; ubi æquitas juris naturalis & gentium non tantum in examinandis Causæ meritis, sed in primis etiam, in Regimine processûs, prædominari debet? id quod ipsi quoque Romani legislatores & Jure Consulti agnoverunt, quando tot actiones subsidiarias, sub generalibus nominibus actionum *utilium*, actionum *in factum*, actionum *præscriptis verbis* introduxerunt, ut cessantibus judicijs proditis, & vulgaribus actionibus, cum proprium nomen invenire non possumus, ad subsidiarias istas actiones descenderetur *l. 1. pr. ff. de præscr. verb.* idque ex naturali planè ratione; quia nimirum *naturâ rerum conditum est, ut plura sint negotia, quàm vocabula l. 4. ff. eod.* in quam rem appositè ait *Quintilianus*, *Consuetudine judiciorum consequens esse, quoties aliqua propria actio in rem non datur, uti proxima & simili: quia nulla tanta esse potuit prudentia majorum, quanquam fuit summâ, ut ad omne genus litium occurreret, ideoque per universum, & per genera conscripta esse jura.*

Quòd autem actio in arbitrium deducta, rei apta sit, & proposito negotio competens, ideoque Judicio familiæ erciscundæ proxima, & per omnia similis, tota rei & negotij, quod inde à morte Sereniss. Electoris Caroli inter Partes tractatum est, series ostendit. Semper dixit, & dicit adhuc Sereniss. D. Ducissæ Aurelianensis, sibi per Sereniss. Dom. Electorem Palatinum restituendam esse universam hæreditatem allodiam à præfato Electore Carolo relictam: itémque partem successionis feudalis, quæ ad ipsam ejusdem Electoris obitu, tanquam ultimi è lineâ suâ masculi devoluta est: semper præterea allegavit, & allegat adhuc titulos & Causas petendi merè universales, quòd hæres fratri sit per testamentum paternum substituta, quòd ejusdem hæreditas pactis Successorijs, imò & dotalibus in vim ultimæ vo-

luntatis valentibus, sibi sit reservata, quòd denique illi succedere debeat, tanquam ultimi masculi de lineâ suâ absque liberis defuncti, cognata proxima.

^{sup.} Huic petitioni ex parte satisfecit, ex parte non satisfecit Sereniss. Dom. Elector Palatinus Philippus Wilhelmus: portionem enim quandam istius hæreditatis, in quibusdam rebus mobilibus & obligationibus activis consistentem, ad conficiendum inventarium exhiberi, & Sereniss. Ducissæ Aurelianensi restitui, aut paratâ pecuniâ solvi curavit: quin & creditores hæreditarios ad persequendam solutionem obligationum passivarum, in hæreditate repertarum, ad eandem ablegavit: cætera verò bona omnia, ab Electore Carolo possessa, mobilia & immobilia, intèrque ea maximam partem obligationum activarum exhibere, atque restituere recusavit; uti Serenissimus D. Elector modernus adhuc recusat: & quoad obligationes istas activas ab ea parte petitum est, uti adhuc petitur, ut Sereniss. D. Ducissa ad persequendos earum nomine debitores hæreditarios remitteretur: quoad cætera verò bona, tam allodialia quam feudalia, allegatum est pro titulo recusatæ restitutionis *fideicommissum familiae universale*, per pacta successoria, Constitutionibus Imperij, Investituris Casareis, tractatibus Pacis, aliisque publicis conventionibus confirmata, *pro totâ familiâ Palatinâ immutabiliter erectum atque constitutum*.

Ex hisce facti circumstantijs hodie nulla amplius ignorari, aut in dubium vocari potest. Nam 1. Dom. Plenipotentarius Palatinus, in scriptis arbitrio exhibitis, passim, ubicunque occasionem habet, nominat *præsentam hæredem, & hæreditatem allodiam*: quod ad genus intentatæ actionis declarandum sufficeret, etiam si hæres, & hæreditas nihil aliud nisi *præsentæ hæres, præsentæ hæreditas* foret. 2. Ipse verò Sereniss. Elector Philippus Wilhelmus, in omnibus, quæ cum Sereniss. Ducissâ Aurelianensi tractavit, sic egit, sic contraxit, sic se denique palàm gessit, ut plenissimè demonstraret, se eam non pro *præsentâ* sed pro *verâ hærede allodiali* agnoscere. Videatur *præloquium & Clausula inventario* illi incompleto quidem, sed tamen solenniter erecto, *per notarium adscripta: protestatio D. de Morovas, ulteriori assertioni Aurelianensi sub N. 2. adjuncta: Recessus à D. Plenipot. Palatino, cum responsione ad libellum Aurelianensem sub N. 4. productus*. 3. Remissio ad debitores hæreditarios, sive veros, sive præsentos, ut contra illos Sereniss. Ducissa Aurelianensis nomina & debita hæreditaria, tanquam Sereniss. D. Electorem modernum minimè concernentia prosequatur, continetur itidem in ipsis scriptis Palatinis. Videatur *Responsio Palatina §. nomina jura rationes*. 4. In iisdem operosissimè contenditur, bona immobilia omnia à Sereniss. Electore Carolo possessa, tam feudalia, quàm allodialia *fideicommissum familiae universale* comprehendi: ita ut conceptis etiam verbis asseratur, *Auream Bullam Caroli IV. ipsum quoque Electoratum, fideicommissi perpetuo jure sanctione in ævum omne valitura, affectisse*. Videatur *Responsio §. etiam si in facta non data hypothese, §. quemadmodum dominium directum, §. nullum horum in successione Palat. Conclus. Palat. passim, & in §. in Constitutiones Imperij miserè iterum impingit*. 5. Ibidem denique asseritur, partem illam successionis feudalis, quam Sereniss. D. Ducissa Aurelianensis ob defectum masculorum lineæ suæ petit, ad Sereniss. Dom. Elect. Palatinum, ejusque lineam titulo *substitutionis fideicommissariae* devolutam esse. Videatur dicta *Conclusio, §. communis lineæ Simmerensis stipes*.

Quis hic potest falsis, sive facti, sive *Juris suppositis* locus esse? si aliquis Jctus, cum in Responsione D. Plenipotentarij Palatini legisset, eum pro *tralatitio* jactare, quòd *hæreditatis petitio duntaxat detur contra non titulo possidentem*, illi aurem vellicavit, eumque de tam crasso errore monendo, effecit, ut illum in Conclusionem suâ emendaret, & fateretur jam dari quidem universalia, tum hæreditatis petitionis, tum familiæ eriscundæ judicia contra possessorem titulo cuidam *Universali* innixum, sed non dari tamen contra possessorem titulo *singulari* munitum: an ab eodem etiam didicit, fideicommissum familiæ universale, Jus primogenituræ sive Majoratûs in succedendo, substitutionem denique reciprocam linearum quarundam ab eodem stipite descendentium, sive legibus, sive pactis successorijs, sive testamentarijs dispositionibus introductam, esse titulos singulares? Quin si saltem operæ pretium duxisset, ullius Jcti tractatum de *familiæ eriscunda judicio* evolvere, nonne in primo statim limine deprehensurus fuisset, hoc judicium locum habere, non solum inter hæredes allodiales ultimi possessoris, & successores fideicommissarios, sed etiam inter successores merè feudales? quod post cæteros docet D. Joannes Voët Antecessor Nassovicus, libro singulari, hoc ipso anno edito, de *famil. erisc.* cap. 9.

Quid

Quid verò ad elidendum hoc actionis genus efficere posset, si Sereniss. D. Retis conventus nullam cum Sereniss. D. Actrice, ex quocunque capite communionem agnosceret, nec rei ullius allodialis à feudalibus separanda possessionem? dummodò verum sit, quod libridissimè patet, inter Sereniss. hasce partes intercedere Juris cujusdam Universalis, ex pluribus titulis etiam Universalibus consortium. Quod ad fundandum tam ex jure Civili Romano, quàm ex æquitate naturali, & jure gentium, familiæ erciscundæ judicium sufficit: sicut demonstratum est in *Ulteriori Assertionem fundam. Aurelian. except. V.* familiæ enim, perinde ut hæreditas, juxta *L. 50. pr. ff. de hered. petit.* etiam sine ullo corpore in hoc judicio, *Juris intellectum habet*: in quo singula insuper individua rerum allodialium & feudalibus, rerum liberarum à fideicommissis obstrictis, rerum denique feudalium, à se invicem non per actionem principalem, sed per liquidationem actioni principali sive mixtæ, sive subjunctæ separantur, monente *Gaillio lib. 1. Observat. 68.* cujus doctrina, quantum ad quæstionem juris attinet, summam huc tendit, quòd in Judicijs universalibus petitor non necesse habeat specificare & designare res hæreditarias, ita ut eas neque in libello, neque in processu Causæ teneatur exprimere: quòd tamen id facere possit, sive in libello, sive in separatis Articulis, ita ut punctum liquidationis bonorum unà cum causa principali simultaneo quodam processu instruat; cum liquidatio bonorum dicatur accessoria ad causam hæreditatis petitionis. Si verò hujusmodi specificatio vel liquidatio rerum hæreditariarum in processu causæ Principalis omiſsa sit, novo processu post sententiam definitivam opus non esse in puncto liquidationis; sed summarie procedendum; quia liquidationis punctum non est nova causa, sed accessorie venit ad causam principalem. Add. *Craven lib. 1. concl. 68.* & quem citat, *Wesemb. paratit. lib. IV. tit. 3.* ubi ait: *sufficere, si in ipsa executione fiat declaratio rerum: ita ut ne quidem necesse sit exprimere utrum ex testamento, an ab intestato, & quotà ex parte petatur: multò verò minus certa rerum designatio ac specificatio sit necessaria.*

Ex quibus sequitur, Articulum separatum Pacis Ryfwicensis, quando exhiberi à Sereniss. Ducissa Aurelianensi integram designationem petitionum seu prætensionum adversus Sereniss. Electorem Palatinum jubet, intelligi debere pro ratione & conditione subjecti negotij, ita ut ei per illam enumerationem petitionum ac prætensionum, quæ Aurelianensi libello comprehensa est, abundantissimè sit satisfactum. Vid. *Everhard. in Topic. legalibus loco à subjecta materia.* huc accedit, quod ejusdem articuli separati paragrapho proxime sequenti statuitur, *utriusque partis*, adeoque tam Sereniss. Electoris, quàm Sereniss. Ducissæ fundamenta deduci debere; quo manifestissimè judicium aliquod duplex denotatur, quale est familiæ erciscundæ; ob paritatem causæ. *L. 13. ff. de Judic.* & quia in eo utraque pars, actoris & rei personam sustinet *L. 44. §. 4. ff. famil. ercisc.* & quia jam pars hæreditatis fraternæ cum Sereniss. Ducissâ, ex consensu Sereniss. Electoris PHILIPPI WILHELMII divisa, nec super ea re sententia dicta, vel transactio subsequuta est, nullum planè dubium superest, quin potuerit, imò debuerit Sereniss. Ducissa, pro reliqua parte consequenda, judicio familiæ erciscundæ experiri *L. 1. Cod. famil. ercisc.*

Ita constituto stabilitoque genere actionis, antequam ad diluendas difficultates progrediatur Plenipotentarius Aurelianensis, quæ circa punctum probationum in *Conclusionem Palatinam* moventur, respondendum sibi paucis existimat ad objectionem, quæ desumi posset à *Succeſsione Regnorum*, utpote de qua interdum dici solet, quòd deferatur jure singulari, quando nimirum legis alicujus fundamentalis beneficio tribuitur: unde tanquam à simili argumentando sequi videretur, Sereniss. Electorem Palatinum etiam *Electoratuum Titulo singulari possidere*: Aureæ quippe Bullæ lege, itidem fundamentali, ad se devolutum.

Sed 1. hoc argumentum inutile reddit ipsa D. Plenipotentarii Palatini assertio: quòd *per legem Aurea Bulla non immediate successio Electoratus ad Sereniss. Electorem delata sit, sed mediante fideicommissis*, non utique singulari, de quo agitur in *Tit. Instit. de singulis rebus per fideicommissum relictis*; sed quo *per universitatem Electoratus ipsi acquisitus sit.* 2. Quando hujusmodi successio jure singulari deferri dicitur, *jus singulare* non opponitur *titulo universali* possessionis pro successore; sed *titulo pro hærede vulgari*: quòd nempe successio æstimetur, non defuncti, sed legis fundamentalis; nec jure hæreditario communi, sed jure Regni devoluta esse: ad fundandam autem actionem, quæ ad præsens ar-

trium delata est, fufficit possessorem qualicumque *pro successore* titulo munitum se profiteri, uti probatum est in *assertione Aurelianensi except. 2. & 3.* 3. distinguunt Doctores, utrum quis pro *Regni tantum Successore*, an verò pro *ceterorum etiam bonorum* à defuncto possessorum *herede se gerat*: utrobique est Universitas quædam commodi & incommodi hereditarij, juris activi & passivi, petitionum & obligationum à prædecessore in successorem devoluta: sed in priori casu non tenetur successor obligationibus antecessoris, nisi interveniente utilitate, & præsumpto consensu populi; posteriore casu tenetur simpliciter & directè. Vid. *Grotius de Jure bell. & pac. lib. 2. cap. 14. §. 10.*

Non est autem obscurum, ad quod genus possessio & possessionis titulus referri debeat, quem Sereniss. Elector sibi vindicat, qui non tantum in Electoratu, sed in ijs etiam ditionibus à Sereniss. Electore CAROLO quondam possessis pro successore se gerit, quæ in ipsis pactis gentilitijs Domûs Palatinæ expresse ab Electoratu separantur, & *ditionum hereditariarum* nomine nuncupantur. vid. *Assertio Aurel. dilucid. 1.*

Sed & insuper iisdem pactis, aliisque dispositionibus Domûs Palatinæ, itémque Jure communi cavetur, quibus contractibus, alienationibus, obligationibus antecessorum suorum, & quousque Successores in Electoratu, aliisque ditionibus, sive feudalibus, sive allodialibus, fideicommissariis, aut liberis teneantur. Ut adeò, si in hoc Arbitrali processu aliqua juris & facti falsa supposita comparent, inter illa primum locum sibi meritò vindicaturum sit postulatam illud, *Sereniss. Electorem esse possessorem titulo singulari munitum*, quo Plenipotentarius ejus, actionem universalem eludere, & Sereniss. Ducissam Aurelianensem ad instituentam vel prosequendam *rei vindicationem* singularem adigere, ausu non minus temerario, quàm illegitimo & frustraneo conatus est: à quo certè incepto dehortari ipsum, sicut jam monitum est, debuit æquitatis naturalis consideratio, causæ publicæ & illustris indoles, Arbitrij Cæsarei & Regij dignitas, Partium Sereniss. respectus; ne primarium defensionum suarum patrocinium à privati juris apicibus, & fori trivialis cavillatione mutuaretur: cum præsertim sciret, se pro illis sive feudis, sive allodijs, quæ à majoribus Sereniss. Electoris PHILIPPI WILHELMI neque acquisita, neque possessa sunt, nullum alium, nisi *substitutionis*, sive testamentariæ, sive pactitiæ, universalem utique titulum reperire potuisse; quo occupatam, & hucusque detentam illorum possessionem coloraret; atque insuper prævidere deberet, se futilem illam responsionem, qua conclusionem validè deductam, *ab inchoatâ successionis* à Sereniss. Electore CAROLO relictæ *partitione*, atque *feudalium ab allodialibus separatione*, ad *eiusdem consummandam necessitatem*, remove atque elidere voluit; ac si mobilia illa, quæ Sereniss. Ducissæ restituta sunt, *nullo jure cogente tradita*, sed *sola amicitie consideratione donata* illi fuissent, nemini persuasurum esse, nisi qui rerum omnium circa hanc successionem in Aulâ Palatinâ gestarum juxta ac communissimarum juris præsumptionum ignarissimus esset: cum præsertim ex post facto apparuerit, qualis ad donandum ista propensio foret, quando ad primum statim belli tumultum, *summa viginti millium thalerorum*, quæ ex delegatione à quibusdam Judæis Sereniss. Ducissæ debebatur, confiscatione irretita est, frustraneo id quidem conatu: quia termini ad solvendum à D. de Morouas debitoribus concessi, jam pridem ante belli exortum elapsi erant; atque idcirco pecunia ista, debitorum, qui in mora solvendi fuerunt, periculo confiscata, & Serenissimo Electori moderno addicta est.

Hinc jam inoffenso pede progressus fieri poterit ad *probationes sive fundamenta*, quæ in hoc Arbitrali Processu ab alterutra parte vel deducta sunt, vel juxta Articulum separatum Pacis Ryfwicensis deduci debuerunt. Quia verò ad dijudicandum, utri ex partibus litigantibus, & in quantum probandi onus incumbat, maximum momentum in *qualitate possessionis*, positum esse solet: ideo pro Serenissimâ Ducissâ Aurelianensi statim post obitum Serenissimi Electoris CAROLI, competentia juris remedia adhibita sunt, ne causa ejus, possessione à Sereniss. Duce Neoburgico PHILIPPO WILHELMO, contra pacta familiæ Palatinæ, & juris communis dispositionem apprehensa, indeque orituris præjudiciis prægravari posset. hoc intuitu interposita est *solemnis protestatio, deductioni fundamentorum Aurelianensium sub num. 1. adjuncta*, quâ terminis formalibus *omni & cuilibet actui possessionis, quam ullo modo dictus Sereniss. Dux Neoburgicus aut jam exercuisset, aut exercere deinceps potuisset, sollemnissimè contradicendum est: ita ut salva exinde essent manerentque jura Aurelianensia, ab ejusmodi in contrarium actis integra & illæsa.* Subsequuta

Cuta est postea declaratio Cesareæ, eidem deductioni, sub eodem numero adjuncta, quæ ad instantiam Eminentiss. Cardinalis Bonvisii responsum est, prætendentem successionem in feudis Imperii, aliisve bonis, competente viâ contra eum, qui in capiendâ successionem prævenit, posse agere & uti, etiam post lapsum anni & diei, omnibus beneficiis in possessorio & petitorio jure communi statutis. Denique accessit placitum Imperii ibidem exhibitum, quo, postquam dictata Gallica, Electorisque Palatini memorialia in seriam deliberationem deducta fuissent, adeoque in contradictorio statutum est, Regio Gallico Plenipotentiarario declarationem, Imperij nomine, ita fieri debere, ut annua possessio neque ad commodum Sereniss. Electoris Palatini allegari, neque in præjudicium Sereniss. Ducissæ Aurelianensis vergere debeat.

Hanc autem curam atque præcautionem tunc temporis neque inutilem, neque superfluum fuisse, ostendit præsens D. Plenipotentiarij Palatini cavillatio, quando in Conclusiones suas, §. supponit deinde reservata, ariolatur; Sereniss. D. Actricis Causidicos, quo titulo Illustriss. D. Comitem de Crecy cohoneſtare ipsi lubuit, in eo tunc versatos fuisse juris errore, ac si Sereniss. Elector possessione & præscriptione annali, beneficio, & jure communi, & Imperii Constitutionibus, ac praxi Germania penitus incognito, causam suam succollare intenderet. Oportet ipsum ex propria incitia metitum esse Aurelianenses Causidicos: nam illi quidem probè noverant, juxta jus Commune & feudale Germanicum, eam demum possessionem pro verâ, quietâ, & legitimâ haberi, cui per annum contradictum non est. Sic enim habet Jus Provinciale Alemannicum cap. 25. qui possessionem habet per annum & diem absque omni contradictione, is habet rectam possessionem ejus rei. Itemque Jus Provinciale Saxonium, lib. 2. artic. 44. qui bona aliqua per annum & diem, absque justâ contradictione possederit, eorundem verus possessor efficitur. Unde notat D. Schilter Commentario ad Jus feudale Alemannicum, cap. 71. §. 2. non semper justam aut rectam possessionem opponi, injusta & vitiosa, clandestina, aut violenta, sed etiam turbata & interrupta. additque, non tantum in jure feudali Alemannico, dicto cap. 71. possessionem rectam sive justam in hoc significato accipi, sed etiam in jure feudali Longobardico 2. feud. 3. pr. ac proposito casu ejusdem capituli concludit, in illo non tam possessorem possessionem per se probare, sed qualitatem possessionis, quod eam habeat quietam per annum & diem; atque hanc probationem excludere petitorum feudi in possessorio, & remittere eum in petitorium.

Hæc est una de prærogativis illis & iuribus possessionis, quæ protestatio Aurelianensis, decretum Cesareum, Statutumque Imperii placitum Sereniss. Electoris D. Genitori præriperunt, ac Sereniss. Ducissæ Aurelian. reservarunt. Altera est, quod jure feudali præsumptio sit pro vasallo possessore, modo annali spatio ei non sit contradictum. Docet id D. Baro Schenck, quondam præses Cameræ Imperialis, de feud. lib. 1. c. 26. num. 2. ubi ait: Regula est in materia feudali, præsumi pro vasallo annali possessore, cum scilicet per anni spatium, pacificam & quietam habuerit feudi possessionem. Id quod latius deducit Rosenthal, de feud. cap. 6. conclus. 79. n. 2. & conclus. 12. cap. 14. n. 67. & seqq. in primis num. 92. 93. & 104. ubi ostendit, textus illos juris feudalis qui requirunt in Controversia inter Dominum & Vasallum possessionem annalem, non interruptam nec contradictam, sed quietam & tranquillam, ad hoc ut pro vasallo possessore stet juris præsumptio, multo fortius militare, si agnatus possessor, cum filia, aliôve hærede defuncti contendit; & rem esse feudalem, illa verò allodiamalem contendat; quia fortior est præsumptio libertatis militans pro fæmina.

Non erat itaque, cur D. Plenipotentiararius Palatinus Sereniss. D. Actricis, ejusve, uti appellat, Causidicis, tam juveniliter insultaret: sed agnoscere potius debuit, vitium apprehensæ quidem à Sereniss. Electore PHILIPPO WILHELMO, sed intra ipsum apprehensionis annum contradictæ, & interruptæ possessionis, in Sereniss. Electorem modernum, & ad ipsam usque pacem Ryfwicensẽ continuatum esse: quâ, in eodem articulo, quo omnimoda Sereniss. Electoris restitutio cum Rege Christianiss. adeoque cum tertio, & inter alias partes pacta, quove possessio naturalis per Serenissimum Electorem mediante præstatione provisionali annuâ centum millium florenorum redempta est, Serenissæ Ducissæ prærogativa & commoda possessionis civilis modo relata reservantur.

Cum hac consideratione possessionis connexa est circa probationes consideratio altera; ut inspiciatur, pro qua parte stent præsumptiones fortiores, urgentiores, & tales ut omnis probandi transferant in partem adversam. Una è prætensionibus Sereniss. Ducissæ Aurelian. est, bona, præter Electoratum à Serenissimo Fratre suo CAROLO Electore possessa præsumi allodialia: è contra Sereniss. Elector Palatinus dicit, omnia bona ab eodem

possessa esse feudalia. hic non quaeritur, *an una praesumptio infirmior cedere debeat pluribus praesumptionibus fortioribus*; esset enim haec quaestio verè Domitiana; ideòque etiam à D. Plenipotentiaro Palatino ineptè probatur, quod nemo negat. Non agitur etiam hoc loco de *specialibus Fundamentis* harum duarum praesumptionum contradictoriarum; alias pro praesumptione Serenissimæ Ducissæ allegaretur, quòd bona præter Electoratam à Sereniss. Fratre suo possessa, in pactis familiæ, nomine Allodialium, *Erblanden*, notata; quòd titulis Allodialibus, absque ullius Domini directi consensu acquisita, hypothecata, alienata, recuperata; quòd denique in nullis Investiturarum literis sive enunciative, sive dispositive nominata sint; sed quaeritur; *quænam ex his duabus praesumptionibus generaliter & in se spectatis fortior, urgentior & ad transferendum onus probandi efficacior sit?*

Ad hanc quaestionem respondet D. Obrechtus de *Jure feud. lib. 4. cap. 10. §. 195.* Generalis & vera juris regula est; in dubio quamlibet rem liberam & allodiam, non autem feudalem praesumendam esse. textus est *lib. 2. feud. tit. 26. si de feud. defunct. contentio fuerit. §. inter filiam def. tit. 4. de Controv. inter masc. & fæm. de benefic. & tit. 51. de Capit. qui Curiam vendid. V. & similiter.* & hanc ibi legendo sequuti sunt. Bald. n. 2. Præpos. n. 1. Schenck. n. 1. Jacobin. de S. Georg. de feud. in verbo dictique *vasalli promiserunt. num. 6. Pistor. lib. 2. q. 39. num. 2. Schrader. de feud. part. 7. cap. 2. num. 27. D. Vultej. de feud. cap. 3. num. 10. & 11. lib. 2. Mascard. de probat. concl. 79. num. 5. vol. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 3. præf. 91. num. 1. & D. Rosenthal. de feud. cap. 12. concl. 14. num. 11. & consulendo tenuerunt Alexander Conf. 129. num. 1. vol. 1. Castrensis. conf. 179. num. 1. vol. 1. Decius Conf. 37. num. 50. vol. 1. in fine. Corn. Conf. 165. num. 30. vol. 2. Gozad. Conf. 7. num. 4. Paris Conf. 20. num. 1. vol. 1. Decian. Conf. 33. num. 50. vol. 1. Rolland. à Valle consil. 82. num. 4. vol. 2. Cephal. Conf. 205. num. 1. Burfat. Conf. 10. num. 72. Wesembec. Conf. 4. num. 1. & Conf. 74. num. 36. Menoch. Conf. 1. num. 10. & Conf. 191. num. 21.*

Ratio hujus Regulæ est, quia quælibet res ab omni servitute libera, atque immunis praesumitur, idque ob primævum suum statum, quo res omnis libera, & ab omni servitute prorsus aliena fuit. *l. altius tollendi, Cod. de servitut. §. ult. Instit. eod.* atqui feudum servitutem aliquam in se habet; *Alex. Conf. 128. num. 1. vol. 1. Grat. Conf. 3. num. 9. vol. 1. Curt. Jun. Conf. 108. num. 15. Mascard. de probat. concl. 79. num. 6. Vultej. d. num. 10. & D. Rosenthal. d. Concl. 14. num. 11.* Hanc eandem Regulam vocat *Besold. in thesaur. pract. pag. 567. indubiatum juris axioma*; quòd nimirum in dubio omnia bona allodialia, & libera reputentur; nec unquam feudali nexu innodata praesumantur. Eandem Rosenthal. d. c. 12. q. 14. num. 10. nominat tritissimam *Juris Regulam & immotam.* Mynfingerus verò luculentissimus praxis Cameralis testis scribere de ea hoc modo non dubitat. *Observat. Cent. 5. observ. 25. triviale est & tyronibus juris notum, quamlibet rem in dubio praesumi liberam, & ideò asserenti, rem aliquam esse feudalem, incumbit probatio; cum in dubio censeatur allodialis, & non feudalis. Quare si controversia oriatur inter filiam defuncti Vasalli, & agnatum masculum asserentem bona esse feudalia, praesumptio erit in favorem filiae, quòd sint allodialia, & ideo filia tuenda erit tali specie in possessione earum rerum usque ad finem litis.* Bald. in *Cap. 1. si contrav. inter masc. & fæm. ubi dicit, etsi agnatus possideat, filiae tradendam possessionem, & agnatum constituendum esse petitem, & nisi probet, debere eum succumbere.*

Cum hi Doctores nitantur textibus juris feudalis, Corpori Juris Justiniani adjunctis, qui hodie legum & Constitutionum Imperii partem constituunt, uti probat D. Bitschius in *proem. ad Conf. feud.* & plerique testantur de usu fori Germanici; apparet, quæ fides adhibenda sit asserto D. Plenipotent. Palatini, quòd nullam in toto Corpore Constitutionum Imperialis invenire sit, quæ adductæ praesumptionis mentionem faciat, quòdque Imperii praxis non magis eidem suffragetur: utpote cum utrobique fæmina à Principum Electorum, nominatim Palatinorum successionibus arceantur, idque propter inseparabilitatem, & indivisibilitatem Electoratuum, Auræ Bullæ CAROLI IV. & Constitutionibus SIGISMUNDI Imperatoris statutam, & actibus publicis stabilitam. Nimirum quaeritur hic de albo, respondet D. Plenipotentiarus Palatinus, per turpem ignorantiam elenchi, de nigro: quaeritur enim de praesumptione, respondet de successione: quaeritur de allodialitate, & feodalitate, respondet de inseparabilitate, & de indivisibilitate: quaeritur de naturâ, & qualitate bonorum ultra Electoratum possessorum, respondet de natura, & qualitate ipsius Electoratus: citat Acta publica, & negligit actorum illorum publicorum eventum, quo inseparabi-

parabilitas ditionum à Principibus Palatinis possessorum funditus destructa est: objicit filia tanquam hæredi, *contestationem* Parentis cum patruo, & non vult eidem filia in eadem qualitate proficere *transactionem* Parentis cum eodem patruo, quâ illi contestationi renunciatum est.

At si thesi suæ satisfacere voluisset, debuisset potius ipse in Corpore Constitutionum Imperialium & in praxi Imperij requirere, num ibi præsumptionis pro feodalitate bonorum in se consideratorum mentio, vel stabilimentum occurreret: fortè reperisset in postremis Capitulationibus Imperatoriis aliquem passum ad hanc quæstionem, *utrum pro feudo, an pro allodio potior præsumptio stet*, non adeò malè quadrantem. Nam cum Electores & Principes Imperii gravari se in aula Cæsaris putarent, eò quòd expeditio literarum investituræ secundum tenorem præcedentium eis denegaretur, si quæ circa illarum contenta contradictio orta esset, & præter pacta familia antiqua, non etiam nova pacta specialia feudum non concernentia exhibita fuissent; *Capitulatione FERDINANDI IV. artic. 4. sancitum, & Capitulationibus LEOPOLDI & JOSEPHI Imperatoris & Regis Rom. hodiernorum art. 39. repetitum est: Quòd Electoribus, Principibus, & Statibus, itémque Nobilibus Imperii litera investiturarum juxta tenorem præcedentem, absque recusatione, & absque impedimento cujuscunque contradictionis, utpote quæ ad decisionem judicalem remittenda sit, extradi debeant; quòdque præter editionem antiquorum pactorum familia exhibitione novorum unam aut alteram domum concernentium, & à feudo non dependentium minime sint gravandi.* Sed lippientibus etiam oculis, ut in conclusione sua rhetoricatur D. Plenipotentarius Palatinus, perspexisset, huic sanctioni nullum neque locum, neque usum, aut effectum attribui posse, si supponeretur, bona omnia ab Electoribus, Principibus, Statibus, & Nobilibus Imperii possessa, juxta consuetudines, & praxin Imperialem, feudalìa, vel à feudo Imperii dependentia præsumi: ideòque meliùs procul dubio fecit, quòd ad *Jus Commune*, à Constitutionibus & praxi Imperii distinctum, confugerit.

Ex hoc, ut ad minimum numero vincat, producit quatuor præsumptiones pro feodalitate, quas unicæ allodialitatis præsumptioni opponit. 1. si asserens rem feudalem eam possideat. 2. si agatur de bonis immobilibus nobilium: ubi *Electores nobiles esse*, meritò credit, neminem in dubium revocaturum. 3. si major & potior bonorum pars feudalis sit. 4. si ex Investituræ verbis, sive enunciativis, sive dispositivis pateat rem feudalem esse.

Verumenimverò si rectè considerentur, hæ non sunt *quatuor præsumptiones*, sed *unius tantum præsumptionis quatuor fundamenta* quorum tria priora illis, quæ paulò antè pro præsumptione allodii prolata sunt, facile succubitura sunt; quartum autem, si facti veritas ei suffragaretur, non præsumptionem, sed plenam probationem pariturum esset.

1. Ait, *Hermannum Vultejum* docere, si asserens rem feudalem eam possideat, rem præsumi feudalem, non allodiam. Sed *Vultejus* hoc non docet ipse, sed tantum refert, hoc dicere alios. *hinc*, inquit, quia feudum præsumitur ex lapsu temporis longissimi, quo quis fuit in possessione rei alicujus, ut feudalis, *dicunt*, quòd si asserens rem esse feudalem, eam possideat, res præsumatur esse feudalis, non allodialis: & provocat deinceps ad *textus*, qui volunt, possidenti in dubio deferri juramentum. hi autem *textus* non deferunt juramentum, nisi ei, qui *annali spatio, sine contradictione & protestatione adversarii quiete rem possedit*. Nam si possessio annalis interrupta sit per protestationem & contradictionem in tempore interpositam, præsumptio est pro eo, qui immediate præcedentis possessoris hæres est: ut docet *Rosenthal. de feud. cap. 12. concl. 14. num. 10. & sequentibus*, hisce verbis: *tritissima est Juris Regula, & immota, quòd res non præsumatur feudalis esse, verum allodialis, hoc est, libera, & non feudalis. At res omnis libera in pristina sua libertate constituisse, & mansisse præsumitur, donec contrarium probetur. Feudum enim est servitus quadam, qualis nunquam præsumenda venit. Suffragatur & Casus, quo libertatem asserens, ipse possidet, vel possessoris hæres est. Add. ejusdem Concl. num. 92. & 93. ubi ad objectionem respondet, quasi masculo asserente rem esse feudum, fœmina negans, apertis probationibus cogatur ostendere, non esse feudum, alioqui masculo juranti credatur, id intelligi in eo casu, quo agnatus aut filius aliquid probavit, quòd judicem moveat: hoc est, quòd onus probandi contrarium in adversarium rejiciat; quòd certè non leve esse oporteret, verum grave: cum oporteat elidere præsumptionem naturalem libertatis, contra quam nulla nisi clara probatio admittitur.* Facillimum est applicationem facere ex his, quæ paulò superius dicta sunt de possessione annali ad Causam præsentem, & Serenissimum E-

lectorem, non nisi possessione intra annum contradicta, atque interrupta, ideoque neque quietâ, neque verâ, neque rectâ, aut legitimâ gaudentem.

2. Arripit D. Plenipotentarius Palatinus testimonium *Berlichij* Saxonici Jure Consulti, de jure Saxonico testantis, ut probet, *nobilium bona omnia immobilia pro feudalibus haberi*: cui, quoad cæterarum Provinciarum, & generalem totius Imperij consuetudinem, cæteri JCTi Germanici communiter contradicunt. Quælibet res, inquit D. Mylerus ab *Ehrenbach in Nomologia Ordinum Imperij cap. 14. num. 4.* præsumitur allodialis, per *cap. 2. feud. de controuv. inter mas. & fem* quæ præsumptio in quibuslibet bonis, etiam Regalem dignitatem annexam habentibus locum habet, etiam si sit Ducatus, Marchionatus, aliisque Principatus. Ita etiam D. Speidel in *Speculo Juridico, pag. 48.* favor, ait, bonorum allodialium tantus est, ut quælibet res præsumatur libera, & ideo afferenti rem aliquam esse feudalem, incumbat probatio, cum in dubio censeatur allodialis, & non feudalis, ut multis deducunt & probant. *Mascard. de probation. & Alciatus de præsumption.* Ac non tantum allodialia præsumuntur bona privatorum, cum origine sua, omne prædium censeatur esse liberum ab omni servitute, & ab omni alio onere, & contrarium alleganti, probatio incumbat; sed etiam Nobilium, Baronum & Comitum: ut, etiam si habeant dominia & possessiones sub Principe, eorum tamen bona præsumantur, allodialia, donec feudalibus probentur, ut in facti quadam specie respondet *Treutlerus vol. 2. consil. 63.* itemque *Besoldus in thesaur. pract. pag. 567. & 568.* postquam dixisset, indubitatum esse juris axioma, quod in dubio omnia bona allodialia & libera reputentur, nec unquam feudali nexu innodata præsumantur, subjicit; *idque etiam ad Baronatus, Comitatus, aliisque similia territoria extendi solet*: quemadmodum pariter experientia constat, non infrequens in Suevia, ac tota etiam Germania esse, ut Comitatus, Baronatus, ac item liberorum Nobilium bona, etiam jurisdictione decorata, pure allodialia existant, & Cæsaream quidem Majestatem, *ratione superioritatis*, non verò ut *Dominum feudi* recognoscant.

Quin & insuper, si testimonium ex *Actis Publicis Imperij* petatur, suppeditabunt id *acta Hassiaca in causa Successionis Marpurgenfis part. 2. pag. 69.* his verbis: Quoad allodialia, expediti juris est, quod bona in dubio talia potius præsumantur, quam feudalibus, eaque præsumptio adeo fortis est, ut habeat etiam locum in bonis Regalem dignitatem annexam habentibus, siue sint Baronatus, vel Comitatus, siue etiam Ducatus, aliisque Principatus. *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 91. num. 8. & 9. & Consil. 191. num. 21. Rosenthal. de feud. cap. 12. qu. 14. num. 15.* addatur *Reinking. de Regim. Secul. & Ecclesiast. lib. 1. Class. 4. cap. 16.* ubi ex *Farinacio* tradit, in *Rotâ Romanâ* etiam resolutum esse, quod *Ducatus & Comitatus, potius allodiales, quam feudales esse præsumantur.* Sed quamvis de bonis Nobilium, præsertim mediatorum, quales sunt in Saxonia, vera esset *Berlichij* decisio, an propterea tam inconcinne à minori ad majus argumentari debuit Plenipotentarius Palatinus? An enim qualitas feudalis ex parte vasalli bonorum pretium auget, vel ipsum vasallum in *majoris dignitatis sublimiori gradu* constituit? & an non Doctores uno ore feudum servitutem, & bona feudalibus servitutis vinculo innodata vocant? ut adeo, quanto sublimior est dignitas Electorum, tanto major quoque & ipsis, & bonis ab iisdem possessis debeat libertas attribui.

3. Ad fundamentum pro feudalitate bonorum, à majori parte desumptum, responsum jam est in *Ulter. Assert. fundam. Aurel. qu. 2. §. penult.* deinde respondet D. *Obrechtus de Jure feud. lib. 4. cap. ult. num. 230.* si major pars bonorum est feudalis, etiam reliqua, feudalibus præsumi, modo hæc bona sint *sub uno corpore*, non verò diversis comprehensa: prout ex *Brun.* notat *Menoch. lib. 3. præf. 91. num. 54.* hancque limitationem firmat & explicat *Rosenthal. de feud. 12. concl. 15.* per totum: quod nempe præsumatur, minorem partem bonorum esse feudalem, quorum major pars feudalis est, *si pars major & minor sint unius totius partes integrales, ita ut parte minore sublata tale integrum non maneret, vel non esset*: quod ab eo, qui pro præsumptione feudalitatis pugnat, probandum est.

At in casu præsentis arbitrii adeo à D. Electore Palatino probatum non est, omnia bona à Sereniss. Electore CAROLO possessa, Electoratus *partes integrales* esse, & cum illo *unum totum* constituere; ut potius ex adverso contrarium demonstratum sit; enumeratione

tionem scilicet factâ eorum bonorum, quæ Electoratum Palatinum ab antiquo constituerunt, itémque ostensâ eorundem diversitate à bonis hæreditariis, ac denique peculiaribus titulis recensitis, quibus quæque acquisita sunt: quo pertinet *adjunctum deductioni fundam. Aurel. sub num. 6. Ulter. Assert. Aurel. dilucid. 1. & adjunctum ejusdem Assertionis sub num. 3.* Insuper scribit in eadem *Conclus. 15. Rosenthal*, præsumptionem pro feudo à parte ad partem, esse *repugnantem libertati naturali, & primævo rei statui*, ideóque & *equitati naturali*: atque eapropter simpliciter & nudè intellectam, prout illam D. Plenipotentarius Palatinus intelligi vellet, *in judiciis non obtinere*; quippe *ratione & Juris fundamentis carentem*.

4. Si in literis Investituræ, præsertim antiquis, verba Principis enunciativa rem aliquam, veluti castrum, districtum, aut territorium *in specie* feudalem esse innuant, aiunt Doctores Germanici, videri dicendum, enunciationem talem operari ejuscemodi præsumptionem, quæ onus probandi contrarium in adversarium transferat; eo scilicet casu, quo *hæc etiam propter aliud fuerint enunciata, & nunc de ijs principaliter contendatur. Rosenthal. de feud. cap. 2. conclus. 14. num. 42. & 43.* at ubi sunt verba ista enuntiativa Imperatoris, quæ Ducatum, verbi gratiâ Lauterensem, Comitatum Sponheimensem, Castrum Germersheim, cum cæteris in *Ulteriori Assert. fundam. dilucid. 1.* enumeratis Castris, Oppidis, territoriis, aliisque bona ab Electore CAROLO præter Electoratum possessa, sub nomine ditionum hæreditariarum *Erblanden* relativè ad minimum dicant feuda esse? nuspiam. Sed, juxta relationem D. Plenipotentarii Palatini, in *Conclus. §. utut tandem*, in Investituris Cæsareis dicitur, verbis enuntiativis *in genere*, Electores Palatinos professos esse, se complura feuda, Electoratum scilicet, cum annexis, & Jure suo, Comitatum Palatinatûs Rheni, Ducatum Bavariz, & cætera omnia dominia, homines, arces, & bona, cum omnibus & singulis Regalijs, immunitatibus & pertinentijs, à Romanis Imperatoribus in feudum recognovisse. Quid hinc sequitur? non certè præsumptio illa, quæ Castrum, territorium, fundus, *enunciativè*, adeóque *expresse & specialiter* in literis Investituræ à Principe investiente nuncupantur, feudaliter præsumuntur; sed remissio ad verba dispositiva Principis investientis; ut ex ijs colligatur, an de *omnibus, quæcunque* Electores Palatini unquam possederunt, uti D. Plenipotentarius Palatinus effert, an verò de *his duntaxat, quæ ab Imperatore & ab Imperio in feudum moventur*, ut litterarum Investituræ verba dispositiva habent, verba ista enunciativa intelligenda sint? Responsio in promptu erit, si consulantur ipsæ literæ Investiturarum Electoralium, vel saltem excerpta in *Ulter. Assert. Aurel. qu. 2.* & in *D. Plenipotentarii Palatini Conclusionem §. utut tandem*. inde relata; quibus verba enunciativa per dispositiva apertè restringuntur ad *ea bona, quæ ab Imperatore & Imperio in feudum tenentur*: quam Clausulam si quis laxiùs & in sensu *relativo* potiùs quàm *restrictivo* accipere vellet, deduceret ad falsissimum absurdissimùmque intellectum, ac si Imperator Electores Palatinos, etiam de feudis à Coronâ Bohemicâ, & ab aliis Principibus dependentibus, tanquam de feudis Imperii investire consueverit: qualia nimirum ab iisdem plurima, possidentur, & quorum nomine Electores Palatini à Rege Bohemiz, & ab alijs Principibus investituram accipiunt.

Hinc ad rem, *Causamque Principalem* propiùs accedendo, petit Serenissima Ducissa Aurelian. sibi per Serenissimum Electorem Palatinum restitui *relictam à Serenissimo Fratre suo CAROLO hæreditatem Allodiam integram, & Successionis feudatis partem*; quas verò harum petitionum five prætensionum probationes aut fundamenta habet?

Nimirum petit hæreditatem *allodiam integram*; 1. quia *Soror*. nam cum jura Successionum in mutui affectûs conjecturâ fundentur, secundum *Grotium de Jure belli & pacis lib. 2. cap. 7. num. 3.* qui propter affectum inter ipsos Parentes & liberos intercedentem, fratres & sorores secum arctissimè connectit, naturaliter consequens est, ut alter sive altera ad alterius successionem vocetur, monente Imperatore in *L. 13. §. 1. & 2. Cod. de legit. hered. l. 11. Cod. Communia de Succession.* Unde & apud *Justinum*, Gentium Commune jus dicitur, ut frater fratri succedat; & *Aristoteles* ait, fratres se invicem diligere, quatenus ex iisdem nati sunt: nam ortus communis ipsos quasi eosdem facit. Unde & apud *Quintilianum* ad conjunctionem hanc & necessitudinem demonstrandam, adducitur communis uterus, eadem Causa vitæ, una primordia, & illa, quæ alienos etiam, & nullâ necessitudine

inter se conjunctos componere, & adstringere affectibus potest, consuetudo actæ pariter infantia, studia puerilia, lusus, tristitia, joci: & tandem subjicitur: *Quid aliud est fraternitas quam divisus spiritus, & quæ ad tuendos nos naturâ concessa sunt, multiplicata? eò quidem felicius, quò diversis existentes locis esse iidem, ac plura simul obire possimus.*

Quid lege Mosaicâ de hac Successionis specie statutum sit, apparet, ex *Numeror. cap. 27. v. 8. & 9.* verbis sequentibus: *Homocùm mortuus fuerit absque filio; ad filiam ejus transibit hereditas: si filiam non habuerit, habebit successores fratres suos.* Quem locum ita intelligendum esse docet *D. Selden.* in tractatu suo de *Success. ad leges Hebraeorum in bona defunct. lib. 1. cap. 12.* ut soror, quæ fratri succedit, non tam fratri, quàm communi parenti; nec tam nomine sororis, quàm filia illius, qui utriusque pater fuit, successisse videatur: additque fratrum nomen in ista lege, sive quâ defunctum, sive quâ patrem spectant, etiam sorores, quâ, successionis ratione, in liberis sunt proximæ, satis innuere.

2. *Quia testamento Paterno substituta.* Produxit ejus Plenipotentarius testamenti hujus Copiam, qualem nancisci potuit, inter *adjuncta deductionis fundam. Aurelian. sub num. 20.* Originale enim cum cæteris Documentis, quæ Heidelbergâ ante occupationem avecta sunt, in potestate Serenissimi Electoris Palatini remansit. atque hoc testamentum, validum esse, idem Plenipotentarius dubitare non potuit, tum quia ex Annalibus & Indicibus Archivi Palatini edoctus fuerat, inde à tribus integris sæculis nullum feræ Electorem Palatinum decessisse, qui non de bonis ad minimum Allodialibus testamentum condiderit, & cujus ultima voluntas etiam circa ditiones, scilicet hæreditarias *Erblanden*, rata habita non fuerit: tum quia à Doctoribus Juris publici Germanici didicerat, testamenta Electorum & Principum Imperij, etiam si absque ullâ solennitate Juris Civilis confecta sint, nihilominus valida esse. Sic enim scribit de his testamentis *D. Mylerus ab Ehrenbach* in tractat. de *Principibus & Statibus Imperii Romano Germanici, part. 1. cap. 26. §. 4.* In Imperio Romano Germanico Principes & Status Imperij, testamenta conficientes, solennitates à jure communi præscriptas observare adstricti non sunt, sed illos meri Juris Gentium solennitates adhibuisse, ac jure militari elogia sua conscripsisse omnino sufficit. arg. *l. si Consil. 3. ff. de adopt. l. ex imperfecto. 3. l. omnium. 19. Cod. de testam. Dauth. de Testam. num. 435. Pruckmann de Absolut. potest. cap. 4. memb. 3. effect. 1. num. 20. Zasius Conf. 15. num. 2. vol. 2. Wehner. Conf. Fran. 1.* Quod privilegium, tanquam personale Principes Imperii obtinent ratione dignitatis, illustrissimæ Nobilitatis, summæ fidei ac legalitatis. Arg. *l. Princeps. 31. ff. de leg. d. l. omnium. 19. Cod. de testam. Petrus Peck de testam. Conjug. lib. 3. cap. 24. num. 2. Merlin de legit. 5. tit. 2. qu. 7. num. 2. Limn. de jure publ. lib. 4. cap. 8. num. 177.* ad quem modum testamentum CAROLI Austriaci Marchionis Burgavien-
sis, etiam omnibus testibus destitutum, pro valido & legitimo judicatum fuit à facultate Juridica Tubingenfi apud *Besold, Consil. 150. num. 24. Conf. Menoch. Consil. 35. num. 8. & 9.*

Sciebat præterea Principibus Palatinis, per pacta & statuta familiæ, alienationem & oppignorationem ditionum hæreditariarum, *Erblanden*, etiam extra familiam, non interdici; sed agnatis tantum facultatem redimendi, reluendique alienata & oppignorata, juxta certum ordinem, & intra definitum tempus concedi: quo casu asserere, uti *D. Plenipotentarius Palatinus* facit, quòd Dominium non *ab ultimo possessore* transeat ad hæredem fideicommissarium, quòdque iste à *primo acquirente* in prætenso fideicommissio causam habeat, verè *erubescendus error* est. vid. *Dom. Knipschild. de fideicomm. famil. Nobil. cap. 10.* nec pudentum minùs, quod idem tradit Plenipotentarius, testamentum ex defectu potestatis, atque sollemnitatis nullum atque invalidum, *contra scribentem* tamen, & *ejus hæredes* valere: cum tyrones infimæ classis sciant, quodnam discrimen inter scripturam privatam *actuum inter vivos*, & inter scripturam *ultimæ voluntatis* intercedat: quòdque testamenta, quæ valent, sint Juris publici; quæ verò ipso jure nulla sunt, pro non scriptis habeantur; adeoque nec contra scribentem, nec contra scribentis hæredes allegari possint.

Non igitur mirandum est, si Plenipotentarius Aurelianensis Serenissimo Electori CAROLO LUDOVICO licuisse credidit, quod cæteris Principibus Palatinis licet, quos tamen omnes *D. Plenipotentarius Palatinus*, tanquam ultragenitos, pro simplicibus Domicel-

is appanagiatis haberi vult. Sed hoc maximè est mirandum, D. Plenipotentiarium Palatinum, tanquam Ministrum Electoralem, dignitatis, illustrissimæ Nobilitatis, summæ fidei ac legalitatis Electoralis tam exiguam rationem habuisse, & testamentum Serenissimi Electoris CAROLI LUDOVICI ob defectum solemnitatis impugnando, etiam Serenissimo Hero suo prerogativam illam, & insigne privilegium ab judicasse, quod tamen cæterorum quoque Imperij Principum ultragenitis competit, juxta *D. Mylerum d. c. 26. §. 6.* ut nempe illorum voluntatem utcumque intellexisse, pro testamento solemnè sit: quod & alias inter homines paulò moratiores locum habere, testis est *Plinius*, à *Grotio* citatus *de Jure bell. & pac. l. 2. c. 7. §. 3.*

3. Quia *Pactis dotalibus* hæreditas Allodialis ipsi reservata, & *Conventione Hallensi* hæc reservatio ab ipso Serenissimo Duce Neoburgico agnita est. Pacta dotalia producta sunt integra ab ipso D. Plenipotentiariorum Palatino, cum *Responsione sua sub Num. 4.* extractus verò ex iisdem, & ex Hallensi Conventione exhibentur inter *adjuncta deductionis Aurelian. sub Num. 3. & 4.* ex utrisque conjunctim patet, fuisse in Domo Electorali Palatinæ quædam *Bona Allodialia*, quandam *hæreditatem*, aliquemve *hæredem allodiale*: *Conventio Hallensis* insuper seorsim demonstrat, Serenissimum Ducem Neoburgicum hæc ita se habere agnovisse, & ad extradendam *hæreditatem Allodiale* *hæredi Allodiali*, sese expressis verbis obstrinxisse. Cumque idem in passibus sibi utilibus hanc conventionem executioni mandarit, difficulter comprehendere potest, quâ ratione, quove jure Serenissimus Elector Palatinus Modernus in Articulis, quos sibi adversos putat, Imperfectionis eam arguere possit.

Sed quidquid sit de Conventione Hallensi, *Pactorum* certè *dotalium*, quibus Serenissimæ Ducissæ jura sua in Allodialia Domus suæ reservata sunt, validitas in dubium vocari nequit. Contracta sunt illa in publicâ totius Europæ luce: accessit ab una parte REGIS CHRISTIANISSIMI, ab altera Serenissimi Electoris CAROLI LUDOVICI autoritas, nullus agnatorum fuit, in cujus notitiam non pervenerint, nullus illorum per spatium triginta annorum contradixit, Serenissimus Elector PHILIPPUS WILHELMUS statim ab initio Contestationis super hæreditate Serenissimi Electoris CAROLI exortæ, Serenissimus verò Elector Palatinus modernus in hoc ipso Arbitrali processu validitatem illorum expressè aperteque recognovit.

In hisce idem ille Articulus, quo reservatio Allodialium continetur, testatur, conceptis verbis actum esse inter Serenissimas partes de *juribus successivis*. Ut adeò hic iterum non Aurelianensis, sed Palatinus Plenipotentiariorum *mirandi* materiam exhibeat, atque illam equidem valdè mirabilem, quando somnia sua de *substantia vindicationis & titulis singularibus* recantat. Quia erroris pertinacia, quam repetendo toties eadem phantasmata, ostendit, vix sperare finit futurum esse, ut proprio ingenio assequatur, successorem illum, sive feudalem, sive fideicommissarium, qui se non *unius alteriusve rei* singulariter in feudum concessæ, aut fideicommissio subjectæ, sed *totius universitatis* bonorum mobilium & immobilium corporalium & incorporalium, titulo feudi aut fideicommissi possessorem jactat, quoad effectum juris possidere *titulo universali*; duorum adhuc præter supra productos testium depositionibus convincendus est;

Unus est D. Rhetius, qui in *Commentario Jur. feud. lib. 1. tit. 3. §. 6.* de titulo feudi ita scribit: *illud hic notari meretur, a què uti hæredis successio universalis dicitur de Jure Romano privato, l. 37. ff. de acquir. hæred. & l. 208. ff. de verb. sign. ita quoque successionem feudalem naturâ suâ universalem, non particularem esse. Non desunt quidem Doctores qui successionem feudalem tantum singularem volunt, uti D. Ludovell. de successionem feudali cap. 1. §. 2. pag. 130. sed id saltem quoad modum succedendi; non quoad effectum intelligendum est: quatenus scilicet feudi successio ab hæreditate allodiali regulariter differt. arg. 2. F. 48. quemadmodum exempla talium successionum, quæ cum hæreditate nihil commune habent, occurrunt, in L. 4. ff. de oper. libert. L. 9. §. 1. ff. de Jur. patron. aliàs effectivè quæ hæredem & representationem respicit defuncti, à Jure Romano non differt.*

Alter testis est D. Knipschild de fideicomm. famil. Nobil. cap. 11. num. 218. & seqq. Ubi diversitatem inter fideicommissarium universalem, particularem, & singularem, & quod

fideicommissi universalis possessor, defunctum, sive primum, sive ultimum, representet, quoad universum patrimonium, tam clarè demonstrat, ut, qui oculis cernere nequit, manibus palpare queat.

Patescit autem ex ipsis scriptis Palatinis Arbitrio exhibitis, Serenissimum Electorem Palatinum se *pro Successore* non in hanc illamve rem aut ditionem, sed *in universa bona familiae Palatinae*, praesentia & futura, acquisita & acquirenda, communia & divisa, alienata & recuperata, existentia & deperdita venditare, ita ut ceteri Serenissimi Principes Palatini, vel alij etiam Status Imperij, ad quos à Principibus Palatinis ditiones quaedam pervenerunt, pro singulari gratia reputare debeant, si illis permittatur, ditiones, quas habent, simplicis appanagij, vel alio quopiam commodatitio, & precario titulo, nomine Serenissimi Electoris Palatini possidere. Neque interest, quòd huic tam vastae praetensioni Pacta Gentilitia & Statuta, aequè ac mos & usus Serenissimae Domus Palatinae refragentur, titulus enim *pro Successore* sive feudali, sive fideicommissario nihilominus universalis manet, etiam si illum ad colorandam occupationem & possessionem *omnium universim bonorum* à Serenissimo Electore CAROLO relictorum, erroneè Serenissimus Elector Palatinus modernus adhibeat. *L. 11. ff. de hered. petit. L. 36. §. 1. ff. de usucap.*

Quòd autem idem mos & usus Domus Palatinae, ad quem reservationem Allodialium D. Plenipotentarius Palatinus dicit expressè limitatam & restrictam esse, praetensiones Aurelianenses neque imminuat, neque infringat, apparebit infra, quando probationes & fundamenta Serenissimi D. Electoris Palatini considerabuntur, hic, ubi id agitur, ut probationes & fundamenta Aurelianensia in praecedentibus scriptis deducta & asserta, ad Conclusionem inde derivandam propius accommodentur

Observandum est 1. Pacta conservandae hereditatis causà inita etiam Jure Civili Romano inter privatos, juxta communem interpretum Doctrinam valida esse: ita ut etiam illi Doctores, qui circa hanc dispositionem Juris Civilis Romani dissentiunt, nihilominus statuant, in judicando ab illa communi opinione recedendum non esse: uti nominatim facit *Hartm. Pistor. Quest. Jur. lib. 4. qu. 4. in fine.*

2. In Imperio haec Pacta conservandae successionis, praesertim inter illustres personas, adeò favorabilia esse, ut licet peculiaris consuetudo loci appareat, quàm interpretatio Juris Romani tanquam hisce pactis contraria sustinetur, non tamen pronuntiandum sit secundum hanc interpretationem, sed potius juxta mores generales Germanorum: sicut in terminis terminantibus docet *D. Schilter in praxi sua Juris Romani in foro Germ. exercitat. 8. thesi 50.*

3. In familiis Illustribus, in quibus Pacta & Statuta vel verè adfunt, vel ea adesse supponitur, quibus à successione Allodialium foeminae excluduntur, maximum discrimen intercedere, utrum haec exclusio sit *simplex & absoluta*; si nimirum simpliciter dispositum sit, foeminas succedere non debere, an verò sit *modificata*, ut Doctores loquuntur; si scilicet à *renuntiationibus* foeminarum sit suspensa, vel ad *existentiam masculorum* illius familiae restricta.

Priori casu, magnas difficultates movent Jcti Germanici, ut foeminae successio per pactum conservatorium, sive reservativum reintegrari possit. Dicunt enim, in his circumstantijs successionem Juris Communis penitus esse sublatam, ut pacto amplius conservari non possit, sed ex ipso pacto potius successio de novo acquiri, quàm reintegrari intelligeretur, quod jura non admittunt.

Posteriori Casu censentur paciscentes tantum ad removendum obstaculum rigori juris innixum respectum habuisse, & siquidem successio foeminarum ab illarum *renuntiationibus* suspensa est, tum considerando, quòd haec renuntiationes fieri non soleant, nisi interveniente solutione dotis, aliqui Doctores arbitrati sunt, haec pacta conservatoria hereditatis allodialis tum demum locum habere, quando filia eo tempore, quo renunciat, & quo dotatur, sibi reservat successionem, secus si ex intervallo, postquam jam renuntiavit, & jam est dotata, tum quia hoc postremo casu per renuntiationem & dotationem foeminae actua-
lem, qua exclusio earum modificata est, masculis jus quæsitum videretur, tum quia imple-
to

to modo five conditione statuti, foemina jam purè & simpliciter exclusa, per pactum, tanquam per novam causam, ad hæreditatem allodiale[m] adspiraret, quod legibus adversatur.

Si verò statuta exclusionem foeminarum restringant ad existentiam masculorum, ita ut non existentibus ampliùs masculis; foeminas expressè ad hæreditatem allodiale[m] vocent; tum inprimis Doctores communiter tradunt, talia statuta tantum intelligenda esse de hæreditate five successione allodialium ab intestato, & foeminas nihilominus ex testamento succedere posse: indeque inferunt, filiam dotis accipiendæ tempore posse de succedendo cum patre pacisci, & hoc pacto, successionem allodialium jure communi sibi competentem, remoto statuti exclusivi obstaculo, reservare. Ita Doctores inde à *Bartholo* veteres & recentiores communiter tradunt, ad *L. ult. Cod. de Pact.* & ad *Cap. quamvis, de pactis in 6.*

Non est quidem dissimulandum, esse aliquos, qui cum *Baldo in d. l. ult. Cod. de pact.* arbitrati sunt, ejusmodi pactum absque consensu agnatorum non valere, neque ipsis præjudicare. Sed ab ijs ipsis indubitata[m] sibi victoriam promittere posset Serenissima Ducissa Aurelianensis, si *secundum allegata & probata.* in hoc Arbitrali Processu judicare deberent. Nam inprimis expensuri essent, quod in scriptis Palatinis passim inculcatur, quemlibet Electorem Palatinum esse *supremum caput familia*, atque *unicum verum Dominum rerum & omnium ditionum à cæteris Principibus Palatinis possessorum*; Agnatos autem Electoris esse meros domicellos appanagiatos, qui suprematum & regimen Electorale, etiam ratione ditionum à se ipsis possessorum, comiter colere venerarique in omnibus teneantur, & talem ab Electore dependentiam habeant, qualem olim si non servi à Dominis, liberi à Parentibus, attamen liberti à Patronis suis habebant.

Hinc deinceps deprehensuri forent, Serenissimum Electorem CAROLUM LUDOVICUM, ex modò recitata hypothesi, Caput familiæ Palatinæ, in hoc pactum Ducis & Ducissæ Aurelianensium tanquam primarium agnatum, imò tanquam Alpha agnatorum consensisse: cæteros quidem agnatos in ipso quidem contractu matrimoniali tanquam simplices Domicellos appanagiatos, atque adeò secundum hypothesin D. Plenipotentiarij Palatini, Deos minorum gentium, in consilium non adhibitos fuisse, sed tamen per triginta fere annos à die scientiæ computandos, neminem eorum pactis dotalibus verbulo ullo contradixisse: denique ex ipsis pactorum atque statutorum Palatinorum Instrumentis five veris, five suppositiis perspicerent, exclusionem foeminarum ab hæreditate allodialium, secundum consuetudinem Domus Palatinæ, non esse *simplicem & absolutam*, sed *modificatam ad renunciationes*, & ad *existentiam masculorum restrictam*: ita ut ad illam, masculis non existentibus, foemina positivè & expressè vocentur: unde naturalis & irrefragabilis conclusio sequitur, Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi jus successivum in allodialia domus suæ, sicut testamento paterno dari potuisset, ita etiam pactis dotalibus paternâ authoritate confirmatis conservari illi potuisse; quod cum solemnissimè præstitum sit, consequetur etiam porro, *Hæreditatem Allodiale[m] à Serenissimo Electore CAROLO relictam, Serenissima Ducissa Aurelianensi integram adjudicari, atque restitui debere.*

Eadem petit *partem successionis feudalis*: Quia *Masculi ex Linea sua ultimi proxima Cognata.* Cum tam explorata, tamque vulgata sit Serenissimæ Familiæ Palatinæ Genealogia, & linearum in eadem, five extinctarum, five adhuc existentium divisio; quis credere potuisset, verba aliqua perdenda fore, ut probaretur, Serenissimum Electorem CAROLUM, lineæ Simmerensis ultimum masculum fuisse; atque ideo morte illius, lineam Simmerensem masculinam extinctam esse? & tamen in facto liquido & notorio tricas nectit D. Plenipotentarius Palatinus: negat enim, *lineam Simmerensem in Serenissimo Electore CAROLO extinctam*; quare? quia à *Stephano Parente communi lineæ Simmerensis & Bipontina inchoata* est. An hoc est ratiocinari, an ludere? nonne & eadem ratione falsum & erroneum foret, Electorem OTTONEM HENRICUM lineæ primæ Electoralis ultimum fuisse, quia à ROBERTO Rege Romanorum Parente Communi linearum à quatuor ejus filiis descendentium inchoata est; à quo, non minus quàm à Stephano derivata proles mascula adhuc superest? ita nec hodie quidem verum foret, Regem Hispaniæ CAROLUM II. pro præsentis tempore lineæ Hispaniæ ultimum masculum esse, quoniam communis Parens lineæ Hispanicæ & Germanicæ fuit PHILIPPUS I. à quo descendens linea Germanica adhuc plures masculos superstites habet. Sed facilis solutio est. Sicut

progenies à PHILIPPO I. descendens nunquam communi nomine lineæ Hispanicæ nuncupata est, etiam si à Parente communi lineæ Hispanicæ & Germanicæ derivata sit, sed nomen lineæ Hispanicæ, quod à CAROLO V. Imperatore, cum ipsâ lineâ Hispanicâ peculiarem atque separatam originem habuit, ipsius stirpi proprium mansit, ita etiam progenies à STEPHANO Duce descendens, nunquam nomen commune lineæ Simmerensis tulit, sed id tantum specialis illa linea sibi vindicavit, quæ FRIDERICUM unum è Stephani filijs pro autore proprio agnovit.

Sed *Stephanus* tamen, inquit D. Plenipotentarius Palatinus, *communis linea Simmerensis stipes est*, utpote cui *Ducatus Simmerensis cum Bipontino in appanagium obtigit*. De Ducatu Bipontino cogitabit Serenissimus ac Potentissimus Rex Sueciæ, an in simplex appanagium, vel majoribus suis concessus sit olim, vel ab ipso hodie possideatur. Sed Ducatum Simmerensem certum est nondum in mundo fuisse illo tempore, quo tum inter quatuor filios ROBERTI Roman. Regis, tum inter duos filios Ducis STEPHANI ditionum divisio facta est: evincunt id ipsa divisionum Instrumenta; tum verum illud, quod adjunctum est *deductioni fundam. Aurel. sub num. 6.* tum putatitium, quod citatur, & quidem pessima fide, sed non producitur à D. Plenipotentario Palatino.

Quandocunque igitur creatus aut acquisitus fuerit Ducatus Simmerensis, necesse est illum in gratiam demum FRIDERICI & ejus lineæ creatum, & ab eadem acquisitum fuisse. Nam quod in iisdem Instrumentis mentio sit oppidi Simmeren, ab eo ad Ducatum nihil aliud inferri potest, nisi quod fortassè Dux FRIDERICUS in illo oppido residentiam suam habuerit, & exinde, sicut passim in Imperio fieri solet, Ducatus nomen adaptaverit: de cætero constat, Ducatum Simmerensem, & oppidum Simmeren esse diversissimæ naturæ: quippe cum Ducatus ab Imperatore & Imperio; oppidum verò ab Electoratu Trevirensi in feudum dependeat. Quod autem à jure & qualitate talium feudorum particularium, ad jus & qualitatem territorij, in quo sita sunt, & cui etiam denominationem præbent, nihil penitus concludi queat, ostendunt infinita exempla in Imperio, & demonstrant prolixissimè *Juris Consulti Marpurg. vol. 4. consil. 37.*

Si igitur Serenissimus Elector Palatinus modernus non descendit à primo acquirente Ducatus Simmerensis, uti eum ab eodem non descendere, certissimum est; nihil falsi, neque erronei, sed ipsam puram & nudam veritatem scripsit Plenipotentarius Aurelianensis, quando asseveravit, eum, respectu hujus lineæ Simmerensis, quæ à FRIDERICO STEPHANI filio originem duxit, pro extraneo habendum, ita ut Ducatus Simmerensis & cætera feuda ab hac linea acquisita, dici non possint majorum ipsius pacto & providentiâ acquisita esse: quod utique sufficit, ut ad illorum successionem jure feudali Germanico adspirare non possit.

Videtur hoc agnovisse ipse D. Plenipotentarius Palatinus: itaque ad efficiendum, ne Serenissimus Herus suus, à successionem horum feudorum, ac inprimis Ducatus Simmerensis, jure etiam communi exclusus videretur, confugit ad alia præsidia, nempe ad *jus primogenii*, & ad *substitutionem reciprocam*, pactis familiæ avitis, & *testamentariâ ac fideicommissariâ dispositione* STEPHANI Patris communis introductam.

Meminit quidem etiam *literarum Investituræ*; sed in eo vel joculari voluit, vel propriæ conscientiæ vim fecit. Ignorare enim non potuit, Imperatores nunquam permittere voluisse, ut feudum Ducatus Simmerensis cum feudo Electoratus, aut Comitatus Palatini uniretur aut permisceretur: itémque in literis Investituræ ante obitum Serenissimi Electoris CAROLI, super Ducatu Simmerensi concessis, lineam Neoburgicam nunquam vel nominatam, vel cogitatam fuisse: si quæ verò post obitum Serenissimi Electoris CAROLI literæ Investituræ super eodem Ducatu sub & obreptitiè impetratæ sunt, earum effectum per protestationes ex adverso interpositas esse suspensum: adeoque in præsentis arbitrio illas nullam considerationem aut responsionem mereri.

Itaque saltem de *Jure primogenii*, & de *substitutione fideicommissariâ* pauca quædam ad ea, quæ in *Ulterior. Assert. fundam. Aurelian. qu. 2. & 3.* adducta sunt, adjicere lubet.

Est hæc perpetua in scriptis D. Plenipotentiarij Palatini coram Arbitrio productis, suppositio, quod primogenitura & Successio linealis, non tantum quoad Electoratum, sed quoad omnes ditiones à Principibus Palatinis possessas introducta sit: hoc factum in ipsa Familia Palatina pro maximè dubio habetur, & nihil hætenus productum est, quo Sereniss. D. Arbitris eorumque D. Delegatis ejus evidentia probaretur. Sed admittatur tantisper, absque præjudicio tamen, & sub protestatione, quod neutiquam pro confesso aut probato haberi debeat addatur etiam, sed sub eadem protestatione, substitutionem fideicommissariam & reciprocam inter capita duarum linearum separatarum accessisse: quid juris in hoc casu dicendum foret? num ultimo masculo unius lineæ defuncto, sœmina superstites ejusdem lineæ an verò masculi alterius lineæ succedere debebunt? Rationem dubitandi suppeditat D. Struvius in Syntag. Jur. feud. cap. 9. thes. 8. §. 9. ubi sic scribit: *Quæritur, an feudum semel ad aliquam lineam devolutum semper in ista lineæ maneat, ut etiam sœmina illud retineant, non attento masculo in alia lineæ existente? cujus questionis duo exempla proponuntur in 2. feud. 51. §. similiter, quorum primum est: Vasallus habet filias duas, prima suscipit filium, altera filiam. Filiabus istis, ad quas feudum devolutum erat, decedentibus, quæritur an filius ex una prognatus, non solum succedat matri suæ, sed etiam matertera, ex clausa filiâ, quæ ex hac nata est? Alterum exemplum est hoc: Vasallus duos reliquit filios, quorum uni itidem nascitur filius, alteri filia. Controvertitur, an filius patruo suo succedat, & filia hujus non admittatur? In utroque casu affirmativam cum Harim. Pistore & Carpozio, aliisque ab ipsis allegatis defendimus.*

Sed Idem responsionem in sequentibus suggerit; quando in utroque casu proficitur, decisionem suam fundari super ratione, quod non admittatur sœmina ad successionem, quando superest masculus à primo acquirente descendens. In quâ ratione etiam fundat responsionem ad Decisionem contrariam Fani ab Arcedura; & in specie ad textum Juris feudalis, qui extat 2. feud. 18. his verbis: *Duo fratres; scilicet Titius & Sejus, à quodam Capite aneo de novo beneficio simul investiti sunt, eo videlicet tenore, ut quamdiu ipsi, vel eorum hæredes viverent, & masculis deficientibus, sœmina, si superessent, feudum haberent; ex fratribus his unus, unâ filiâ relicta, altero adhuc vivente decessit. Quæritur, cui portio defuncti deferatur, utrum filia, an fratri? respondetur filia: unusquisque enim sibi suisque hæredibus videtur prospexisse.* Excipit Struvius, non obstare suæ decisioni hunc textum, quia non concurrat eo casu masculus ex primo acquirente descendens, adeoque merito filia defuncti antefertur fratri defuncti, qui à defuncto primo acquirente non descendit, sed ex speciali pacto demum ipse in parte fratris succedit. At nos in præsentis Arbitrio verfamur etiam in tali casu, ubi Serenissimus Elector Palatinus ex primo acquirente illorum feudorum, quorum successionem petit Serenissima Ducissa Aurelianensis, non descendit, sed ex specialibus pactis & dispositionibus, quod masculis demum deficientibus sœminæ feudum habere debeant; Serenissimam Ducissam excludere nititur, & ubi propterea dispositio Juris feudalis & Decisio Struvii ei parum sunt favorabiles.

Ad Jus Commune respicientibus, occurrit lex Mosaica, juris naturalis verissimum & nitidissimum speculum. eam sequentibus terminis exponit D. Selden de Success. ad leg. Hebræor. lib. 1. cap. 1. *Regula est universalis, ubi quis ipse in successionem hæreditariâ præferendus; etiam universa proles, masculi scilicet & sœmina, quæ à femore ejus egreditur, est præferenda. Discimus hac ex Misna, ubi ad hunc modum de liberorum Successionibus legitur: Ordo seu series hæreditariæ successionis ejusmodi est: Si quis moriatur filio non superstitite, transferetis hæreditatem ejus ad filiam ejus: filius anteponeendus filia, & universa proles à femore ejus egressa, filia est anteponeenda. Filia est anteponeenda fratribus, & universa proles à femore ejus egressa, fratribus est anteponeenda. & Regula est universalis; ubi quis in successionem est præferendus ipse, etiam universa proles à femore ejus egressa, est itidem præferenda. Et statim notat, legem sacram, quâ receptæ hæ Magistrorum sententia nituntur, haberi Numeror. cap. 27. v. 8.*

Jus Gentium & Civile, itémque praxin hodiernam requirentibus satisfacit plenissimè D. Vinc. Fusarius in tractatu suo de Substitut. part. 2. qu. 379. num. 41. ubi casum in iisdem terminis feudi, primogenituræ, successionis linealis, & substitutionis fideicommissariæ reciprocæ, masculorumque prælationis suppositum, in quibus eum D. Plenipotentarius Palatinus supponit, sequenti modo decedit, & ab objectionibus vindicat: Undecimus casus est,

„ quando testator tres vel plures instituit, & dixit velle bona devenire de hærede in hære-
 „ dem masculinum, & masculis deficientibus in fœminas, & unus eorum decessit relicta fœ-
 „ minâ, an masculi alterius lineæ eam excludant? & pro masculis scripserunt, *Dec. Conf.*
 „ 514. *Ruin. Conf.* 168. lib. 3. *Leon. Conf.* 23. & *seqq.* cui subscripserunt *Hippolith. Rimin. &*
 „ *Præt.* addo pro eadem opinione *Crott. Conf.* 48. *Menoch. Conf.* 348. num. 31. ubi *Alban*
 „ & *Ruin.* refert. *Cavalc. decis.* 17. ubi refertur decisio *Rota Romana* & *decis.* 18. præcipue
 „ num. 17. part. 3. *Rauden. variar. resol. cap.* 39. num. 409. *Socin. Fun. Conf.* 69. lib. 3. &
 „ ibi *Leon.* & *ali* in *Conf.* 23. 24. 25. & 26.

„ Pro qua opinione primò facit Regula, quòd in substitutionibus, si superest aliquis ex
 „ substitutis, qui sunt in posterioribus gradibus substitutionis vocati, non admittantur, nisi
 „ extinctis omnibus primò vocatis. *l. cum in testam. pr. ff. de hered. instit. l. si mater. §.*
 „ *ult. ff. de vulg. & pup. substit. l. quamdiu. 3. ff. de acquir. hered. & scribit Molina lib. 3.*
 „ *de Hæp. primogen. cap.* 10. num. 19. ergo dum extabunt masculi, prius vocati, fœminæ ul-
 „ timo loco substitutæ non erunt admittendæ.

„ Secundò ad idem facit *l. cum ita, §. in fideic. ff. de leg. 2.* ubi *Bartholus* & alii com-
 „ muniter scribunt, & in fideicommissio relicto fœminæ, esse admittendos, qui prius sunt vo-
 „ cati, sunt enim magis dilecti, & per consequens omnibus fœminis præferendi.

„ Tertiò in Emphyteusi à Patre stipulata sub eadem forma pro masculis, & masculis de-
 „ ficientibus, pro fœminis, quòd masculi unius colonelli, præferantur fœminis alterius co-
 „ lonelli, voluit *Florian.* & *Ancharan. Consil.* 359. *Corn. Conf.* 263. col. 1. & 2. lib. 1. &
 „ *Consil.* 24. lib. 2. & in feudis idem voluit *Joa. Bapt. Vincemela inter Consilia feudal. com.*
 „ *fil. 1. num.* 16. ubi inquit, sic sensisse *Castrenf. Conf.* 300. *Vifo. col. ult. lib. 1.* alios plures ad-
 „ dit *Peregr. Conf.* 16. num. 6. 7. & 20. lib. 2. qui tamen totum *Conf.* multipliciter declarat,
 „ *Conf.* 25. num. 9. lib. 1. *Menoch. Conf.* 974. ubi de feudo, ubi allegat decem & novem Do-
 „ ctiores.

„ Sed contrariam sententiam probarunt alij, tenentes, non induci reciprocam de li-
 „ nea ad lineam, & sic masculos unius lineæ non excludere fœminas alterius lineæ. *Paul.*
 „ *de Castr. Conf.* 434. lib. 2. *Corn. Conf.* 230. lib. 3. *Socin. Sen. conf.* 227. lib. 2. *Roll. à Valle*
 „ *conf.* 100. num. 24. lib. 1. *Ceph. conf.* 17. num. 28. & *Conf.* 401. *Dec. Conf.* 24. num. 10. lib. 1.
 „ & *Conf.* 98. num. 13. lib. 3. *Menoch. Conf.* 926. num. 34. *Peregr. Conf.* 37. num. 7. lib. 3. &
 „ in tractat. de fideic. art. 27. num. 11. & *seqq.* usque ad num. 16. & alij relati *infrà* num.
 „ 51. pro eadem sententia stat etiam *Decis. Pedemont.* 23. num. 30. & 34. ubi allegatur *Me-*
 „ *noch. Conf.* 498. num. 7. & *Conf.* 633. num. 27. & *Conf.* 730. num. 3. & 12. *Aldou. Conf.* 94.
 „ num. 22. qui alios congerit. *Rota Rom. Decis.* 466. in princ. *decis.* 491. num. 4. vers. præ-
 „ terea, parte IV. & *Decis.* 145. num. 6.

„ Pro qua opinione adducitur I. quòd in portione, in qua Pater unum honoravit, cen-
 „ seatur omnem illius posteritatem honorasse. *Bald. in l. cum acutissimi, col. 1. Cod. de*
 „ *fideic. Paul. de Castro Conf.* 198. col. 1. lib. 2. *Alexander Conf.* 204. num. 3. lib. 2. *Corn. Conf.*
 „ 202. num. 5. lib. 3. *Rimin. Sen. Conf.* 233. col. 4. *Socin. Sen. conf.* 227. num. 10. *Decius conf.*
 „ 370. num. 4. *Curt. Sen. conf.* 44. num. 26. *Dec. conf.* 98. num. 12. lib. 3. *Menoch. conf.* 95.
 „ num. 17. & lib. 4. *presumt.* 16. num. 8. & *alibi sæpè. Peregr. Conf.* 47. num. 4. & lib. 3.

„ Secundò quia prælatio Masculorum potest commodè interpretari, ut cujuslibet lineæ
 „ Masculi præferantur: ergo sufficit dicere agenti pro fideicommissio, *substitutio de te non*
 „ *loquitur*, ut in specie ita arguit *Peregr. d. artic. 27. num.* 15. *V. denique.* Alia argumen-
 „ ta pro comprobatione deduci possunt ex dictis *quæst.* 475. an fideicomm. reciprocum in-
 „ ducatur de lineâ ad lineam?

„ Quibus accedit, quòd in Emphyteusi & feudo recepto pro se & filijs masculis & fœ-
 „ minis cum prælatione Masculorum, masculi unius lineæ non excludant fœmi-
 „ nas alterius lineæ. *Cap. 1. de Nat. Success. feudor. Cap. 1. tit. de duob. fratr. Barthol. in*
 „ *l. Si mihi & Titio. ff. de verb. oblig. & ibi communiter Doctores. Fulgos. conf.* 229. *Alex.*
 „ *conf.* 119. col. 1. lib. 5. *Ruin. conf.* 3. n. 9. lib. 1. *Rim. Sen. conf.* 259. n. 31. *Curt. Sen. conf.* 44.

n. 26. ad fin. Corni. cons. 262. col. penult. & ult. lib. 1. & cons. 24. n. 26. lib. 2. Bero. Cons.
 III. lib. 1. & cons. 152. n. 35. lib. 2. Dec. cons. 24. n. 60. lib. 1. & cons. 98. lib. 3. Peregr.
 cons. 37. n. 7.

Quod procedit non tantum, quando à principio feudum est concessum, vel emphy-
 teusis duobus, quo casu quilibet censetur stipulatus pro suis descendentibus, ut dicunt
 præcitati; sed etiam quando à principio concessio facta est uni, pro se, & descendentibus
 suis masculis & foeminis, cum prælatione masculorum: nam donec extent masculi vel fo-
 minæ unius ex descendentibus primi investiti, non fit transitus ad aliam lineam. Cap. de
 Nat. Success. Feud. per quem textum ita voluit Socin. Sen. in L. Si Cognatis. in fine ff. de
 reb. dub. & cons. 249. col. 12. in 6. & 7. arg. Ruin. cons. 166. n. 10. lib. 1. & cons. 19. n. 6.
 lib. 2. Rim. Sen. cons. 259. col. 3. Decis. Pedem. 24. n. 34. cum alijs citatis à Peregr. d. art.
 27. n. 14.

Quod etiam decisum reperitur in Majoratibus & Primogenituris, ut non fiat transi-
 tus de linea ad lineam, Tirag. de Jure Primog. qu. 11. & 14. Didac. quest. pract. cap. 38.
 in 2. illat. Ludov. Molina de Hispan. Primog. lib. 3. c. 4. num. 14. & dicam alibi, quando
 agetur de primogenituris. Et hac secundâ opinione retentâ, non obstant in contrarium
 adducta. Ad primum enim, & secundum patet responsio ex his, quæ scribit Menoch. cons.
 926. num. 40. & seqq. ubi fecerat hæc objecta ad tertium de Emphyteusi stipulata pro
 masculis & foeminis cum prælatione Masculorum, responderetur, veriore esse opinio-
 nem, quod non fit transitus ad lineam alterius Colonelli, donec extent masculi vel fo-
 minæ ex eo. ut supra num. 48.

Ampliatur autem opinio pro foemina, de qua supra num. 45. ut procedat etiam,
 quando plures & eorum masculi & foeminæ descensivè & reciprocè sunt vocati, cum
 prælatione Masculorum; quia intelligitur, ut, donec extent masculi aut foeminæ unius li-
 neæ, non admittantur masculi alterius lineæ, sed solum masculi præferantur foeminis e-
 jusdem lineæ. Peregr. cons. 37. n. 7. lib. 3. ubi allegat. Capoll. cons. 18. Alex. cons. 167.
 lib. 5. Jason. cons. 143. Dec. consil. 186. Rim. Sen. consil. 28. num. 14. Corn. cons. 230. col.
 10. versic. & licet. lib. 3. & cons. 233. num. 10. lib. 4. Dec. cons. 127. num. 24. lib. 3. vide
 dicta, quest. 475.

Hæc cum obtineant in bonis tam Allodialibus, quàm Feudalibus quæ à testatore pro-
 veniunt; quantò magis locum habent in bonis, quæ à linea, de qua est foemina, acquisita sunt?
 & melius absque dubio prudentiusque hic fecisset D. Plenipotentarius Palatinus, si tacuis-
 set frivolam objectionem de refarcitione jacturæ & damni, à Sereniss. D. Actricis Majori-
 bus Sereniss. Domui Palatinæ illati: nam præterquam quod hæc jactura quarundam ditio-
 num, de quibus tamen Sereniss. Elector Palatinus juxta tenorem Pacis Westphalicæ simulta-
 neè investitus, & consequenter secundum suppositionem Plenipotentarii sui in earundem
 possessione constitutus est, naturam & qualitatem illarum ditionum, quæ recuperatæ vel
 postea acquisitæ sunt, non mutat, hoc vulnus Domûs Palatinæ per eandem Pacem Westpha-
 licam tanquam per legem fundamentalem Imperij pridem obductum, temerarijs unguibus
 lancinando, & memoriam ejus contra sancitam eadem pace amnestiam toties refricando,
 non majores Sereniss. D. Actrices accusat, sed authores sententiæ contra FRIDERICUM V.
 Electorem latæ, qui cæterorum Agnatorum Domûs Palatinæ, & in speciè interventionis
 Neoburgicæ jam tum nullam prorsus rationem sibi habendam esse duxerunt.

Ut adeò super hisce, tam juris quàm facti probationibus atque fundamentis firma &
 immota stet ista Conclusio.

*Partem Successionis Feudalis à Sereniss. CAROLO Electore relicta, ea scilicet feu-
 da, quæ à linea Simmerensi acquisita sunt, & quorum Sereniss. Ducissa Aurelia-
 nensis ratione Sexûs incapax non est, eidem adjudicari, & restitui debere.*

Atque ista ad instruendam ex parte Sereniss. Ducissæ Aurel. causam principalem, plus
 quàm sufficientia erant: addidit tamen in scriptis suis ejus Plenipotentarius, quæ ad præpa-
 randum & expediendum punctum liquidationis conducere credidit: quæ quidem tantò fa-
 cilius

cilius erit ab objectionibus D. Plenipotentiarij Palatini liberare, quod illa non nisi per indignam verborum aucupationem impugnare aggressus sit.

Ita I. Fundamentum generale, & firmissimam juris Regulam, quâ distinctio inter *bona allodialia & feudalitatis*, ex *prohibita vel concessâ alienandi facultate* deducitur, cavillatorie detorquet ad dispositiones, quas inter se successuri faciunt, cum apertè hic agatur de facultate alienandi in alios, quàm in *proxime successuros*, imò de potestate alienandi extra Familiam, Principibus Palatinis circa ditiones hæreditarias ipsis pactis gentilitijs reservatâ, infinitis exemplis roboratâ, & tractatibus etiam publicis, atque sententijs in contradictorio latis confirmatâ. Qualia exempla & præjudicia sunt, Altorffij, & aliorum oppidorum in Rempubl. Norimbergenlem translatorum, & ab Agnatis in Camerâ Spirensi frustra vindicatorum, Pfälzbourgi Duci Lotharingiæ venditi, iisdem Agnatis irritò conatu reclamantibus, aliarumque Ditionum, præfecturarum, urbium, oppidorum plurimorum, sive alienatorum, sive quod eodem recidit, oppignoratorum alijs utique quàm Principibus de Domo, idque non impetrato sive Agnatorum, sive Imperatoris, qui tamen omnium Dominus directus fingitur, consensu, quorum numerum auget præfectura Boxbergensis. demum post mortem Electoris CAROLI, aditamque à Sereniss. Ducissâ Aurelianensi ejus hæreditatem, atque ideò nulliter Episcopo Würtzburgensi in hypothecam transcripta.

II. Varias sibi chimæras fingit circa *editionem & exhibitionem Inventarij*, aliorumque Documentorum partim communium, partim hæreditariorum, quorum plurima in cursu arbitrij exhibitum iri Mandatarij Sereniss. Electoris D. Fuchs, D. Lingelsheim, & D. Otto scripto se obstrinxerunt. Res de cætero in se est longè clarissima. Si plures ad eandem hæreditatem allodiam sive liberam sive fideicommissò gravatam, vel etiam ad eandem successionem feudalem prætendant, aliquis autem inter illos hæreditatis, sive successionis hujusmodi possessionem naturalem solus apprehendat, tum is de Jure tenetur Inventarium conficere, atque illud cum omnibus documentis hæreditatem, aut Successionem illam concernentibus, edere, atque exhibere illis, quos vel pro hæredibus allodialibus, aut Consortibus successionis Feudalis agnoscit, vel qui se hæredes allodiales aut consortes Successionis feudalis esse probaverunt.

Deinde licet is totam hæreditatem & successionem civiliter possideat, nihil tamen impedit plures eandem hæreditatem & successionem civiliter possidere, & quemadmodum ipse possessionem naturalem per occupationem realem hæreditatis nactus est, ita cæteris ad nanciscendam possessionem civilem, secundum mores Germaniæ sola aditio, seu declaratio, aut pro hærede gestio sufficit: uti pluribus solidissimè demonstrat D. Schilter, in *praxi Juris Rom. in foro Germ. exercit. 15. Thesi 11. & seqq.*

Denique supposito, quod hæreditas & successio tota fideicommissò gravata sit, is qui hæreditatem occupavit, est quidem, vel esse potest hæres fideicommissarius, respectu habito ad fideicommissi authorem, & ad ultimò defunctum ejus successorem, sed respectu cæterarum personarum fideicommissò sive propius sive remotius comprehensarum, est hæres fiduciarius, omniâque præstare, facere, & exhibere obstringitur, ad quæ quilibet alius hæres fiduciarius, qui hæreditatis possessionem corporaliter apprehendit, facienda, præstanda, & exhibenda tenetur.

Applicatio ad causam præsentem, & ad doctrinam *Knipschildij* tam plana est, ut qui legere modò, & intelligere verba latina sciat, ne minimam quidem difficultatem hic sit reperturus. Serenissima Ducissa Aurelianensis habet jus petendi editionem & exhibitionem Inventarij, cæterorumque documentorum, hæreditatem & successionem Serenissimi Electoris CAROLI concernentium, vel quia eam pro hærede ejus Allodiali Serenissimus Elector agnoscit, vel quia eadem, partem successionis feudalis, ad se pertinere probavit, vel quia idem Serenissimus Elector eandem in supposito fideicommissò post mâculos comprehensam esse fateretur.

E contrâ Serenissimus Elector obstrictus est Inventarium cum supradictis documentis exhibere, quia in eodem prætenso fideicommissò, non tantum respectu Agnatorum suorum, sed etiam foeminarum, ex propriâ suâ suppositione, post Agnatos vocatarum, nihil aliud quàm fiducia.

fiduciarius hæres est. Et quia totius hæreditatis, & successionis possessionem naturalem, à Sereniss. Parente occupatam, in se devolutam esse fatetur. Si hanc exhibitionem *Filia*, quæ paternæ hæreditati renuntiavit, jure potest à *Fratre* exigere, quanto magis poterit *Soror*, quæ hæreditati fraternæ non renuntiavit, ab *Agnato* ultra decimum gradum remoto? Stipes sit oportet, qui ullum momentum in his hæsitaverit, vel qui Inventarii confectionem aut exhibitionem ab hærede allodiali petere audeat, quæ hæreditatis, ac successionis corporalem actua-lemque possessionem apprehendere facto adversarii impedita est.

III. Recoquit cramben in *responsione ad libellum Aurelianensem* jam appositam, dum objicit petitioni mobilium, *Apotham, D. de Morovas*, ad quam replicatur in *Ulter. Assert. fundam. Aurel. except. 6.* dum liquidationem eludere vult, in familiæ eriscundæ judicio usitatam, inani prætextu, quod Sereniss. Elector possidebat titulo singulari; de quo *suprà* & in *ead. ult. assert. except. 2.* dumque præstationes personales declinare nititur futili obtentu, quod Sereniss. Elector non sit ritè in foro competenti conventus, de quo in *eadem assert. except. 3.*

IV. Se torquet ut ictus coluber, circa rationes militares, & expensas iisdem comprehensas: nec tamen extricare se aut evolvere poruit, ex solidissimis illis rationibus, quibus in *deductione Fundam. Aurelian. §. dum de hisce debitis agitur*, constrictus est: unde cum aliâ viâ evadere nequiret; desperatum consilium cepit, impetu erumpendi: quando post conclusam, maximo Sereniss. Heri sui comitudo Pacem Ryswicensem, Classicum ejus nomine denuo cecinit, & *tenorem Clarigationis 24. Septembr. 1688. publicatæ* infaustus præco insonuit: Barbaro planè more, & à jure, quod inter Gentes Europæas dudum invaluit, abhorrente. Ut potè cum, nè in concludenda quidem pace, bellorum initia & causas discutere receptum sit, nè dum ut post conclusam refodiantur. Aliàs proum foret ostendere, non *ejus culpâ* res bello devastatas deperisse censerì, cujus *intuitu* vel etiâ *nomine* bellum gestum est, sed quem ex *Clarigationis* tenore apparet *causam* bello præbuisse.

V. Voluntariam & deliberatam cæcitatem affectat, dum semper ea, quæ ad *punctum liquidationis* enodandum pertinent, ad intricandam *causam principalem* transfert. Verum est, *non oportere originem petitionis, ex instrumentis ejus, qui convenitur fundari*, juxta *L. final. cod. de edendo*; sed fallum est Sereniss. Ducissam Aurelianensem originem petitionis suæ ex Instrumentis Sereniss. Electoris fundare velle. Origo petitionis ejus est, quod sit hæres allodialis Sereniss. Fratris sui, & proxima Cognata masculi, ex linea Simmerensi ultimi. Ad hoc probandum, nullis Sereniss. Electoris Instrumentis vel opus habet, vel unquam uti desideravit. Instrumenta verò, quæ ad punctum liquidationis expediendum, exhiberi sibi petit, non sunt instrumenta Sereniss. Electoris propria, sed communia eorum, qui ad hæreditatem illam & successionem æquè propinquum jus, & circa eorum exhibitionem reale quoddam interesse habent. *L. penult. ff. ad exhibendum.*

VI. Maliciosè invertit ordinem & regulas interpretationis juridicæ. Hic ordo & hæ regulæ volunt, ut instrumenta dubiæ auctoritatis exponantur ex indubijs, priora è posterioribus, dispositiva ex exsequutivis. Famola illa & decantata *constitutio Rupertina de anno 1395.* si non deploratæ, attamen dubiæ est auctoritatis: *divisio inter quatuor filios ROBERTI Roman. Regis de anno 1410.* indubia. Illa prior, hæc quindecim annis posterior: illa dispositioni novæ cæteris pactis gentilitijs Domus Palatinæ adversæ, ab æquitate, & justitia non minùs quàm à constitutionibus & consuetudinibus Imperij abhorrenti: hæc in usu Familiæ Palatinæ, ejusdemque pactis gentilitijs, aliisque statutis ac dispositionibus, ac in ipsâ juris naturalis & Imperialis æquitate fundatæ innixa est: & tamen D. Plenipotens Palatinus postulat, ut non illa ab hac, sed hæc ab illâ, auctoritatem, modum, & explicationem accipiat, benè tamen fecit, quod, dum palpum Sereniss. Arbitris, eorumque D. Delegatis obtrudere voluit, ut crederent, quæcunque in divisionem de anno 1410. venere, *Palatinatûs esse appertinentias*, ad locum, unde hoc probare voluit, NB. appinxit: hac enim notâ credibile est eorum attentionem excitatam esse, ut intelligant, quid significet, quod ibi dicitur, *Arbitros familiæ eriscunda à Rege ROBERTO constitutos, post determinationem dominiorum, castrorum, terrarum, & hominum, qui, quæve apud Palatinatum manere deberent, reliqua dominia, castra, terras & homines, qui, quæve apud Palatinatum manere non deberent,*

rent, sicut ea prater supra memorata dominia, castra, terras & homines, omnesque Palatinatus appertinentias, hoc est, dominia, castra, & homines, qui, quæve apud Palatinatum manere deberent, à Rege ROBERTO fuere relicta, reliqua, inquam, prater Palatinatus pertinentias, in quatuor partes divisisse. Quas non acclamationes mereatur tam stupenda interpretandi glossandique solertia! prater omnes Palatinatus pertinentias reliqua dominia à Rege ROBERTO relicta in quatuor partes divisa sunt: id est: quæcunque in divisionem illam Dominiorum Regis ROBERTI, in quatuor partes factam, venere, Palatinatus sunt appertinentia. Et tamen addit D. Plenipotent. Palatinus: Sic enim verba habent: O interpretem sagacem, felicem, & nescio quotâ lunâ natum! qui videt, quæ nemo hominum, qui fuerunt, qui sunt, aut qui venturi erunt, unquam in illis verbis aut vidit, aut visurus est.

VII. Denique scurriliter varijs modis insultat Sereniss. Ducissæ Aurelianensi. Jactat, illam fateri, quòd nullam Sereniss. Electori de Feudis moveat controversiam: at illa de Electoratu id saltem fatetur. Incusat illam, quòd hæreditatem Sereniss. Fratris CAROLI à Sereniss. Electore petat, cum tamen Sereniss. Electori nihil à Sereniss. CAROLO relictum sit, at hoc est, de quo queritur Sereniss. Ducissa, quòd Sereniss. ejus Frater CAROLUS nihil Sereniss. Electori reliquerit, & hic tamen universa ejus bona occupaverit. Exclamat miserandam esse conditionem Sereniss. Electoris propter hunc processum à Sereniss. Ducissâ Aurelianensi sibi intentatum, & verè quidem miseranda ejus conditio est, sed ob hanc unicè rationem, quòd causam suam pessimam in peioris adhuc Advocati manus commendaverit. Scepticè illam provocat, ut designet bona allodialia immobilia, designet Emphyteuses, designet dominia directâ, feuda vacantia &c. Cum probè nôrit hanc designationem ad punctum liquidationis pertinere, & dependere ab exhibitione Inventarij, & à communicatione cæterorum Documentorum hæreditariorum & communium. Satisfactum est tamen aliquatenus illi in antecessum, per adjunctum ulter. assert. Fundam. Aurel. sub. num. 3.

Imprimis verò tragico Cothurno contra illam insurrexit occasione bonorum Ecclesiasticorum Secularisatorum. Obstupecent, ait, profectò posteri, & agrè sibi persuadebunt, Principem Catholicum in animum sibi induxisse bona Ecclesiastica, quæ talia, inter Allodialia referre, & quæ talia vindicare. Non est verisimile, hanc declamationem ex animi ejus sententiâ, & Religionis, quam profitetur, Reformata scilicet, dogmatibus profectam esse: & qui libellum Aurelianensem, & Deductionem Fundamentorum ejus legerunt, sciunt, de bonis Ecclesiasticis quæ talibus, & sub reduplicatione bonorum Ecclesiasticorum, vindicandis, nunquam, ne cogitatum quidem fuisse. Sed explicet tamen D. Plenipoten. Palatinus, quare Principem Catholicum juxta fidei orthodoxa principia non deceat bona illa Ecclesiastica petere sibi restitui, quæ Sereniss. Herum suum, Principem utique non A-catholicum non dedecet detinere? Nam quia Pace Westphalica, ob Summam Reipublicæ necessitatem in usus prophanos conversa sunt, par est credere Sanctæ Sedis auctoritatem ad ea possidenda non magis Sereniss. Ducissæ Aurelianensi, quam Sereniss. Electori Palatino obstituram, aut denegatum iri. Videatur tamen Capitulatio Leopoldina Artic. 2. circa finem.

Cæterum rusticitati hominis condonandum est, quòd passim Plenipotentiarium Aurelianensem criminetur, tanquam Constitutionum Imperij, & praxis Germanicæ imperitum. Et in sua quidem Republica turpe alicui esse potest, si jus, in quo versatur, ignorat. Sed extero id non debet vitio verti. Ac ultro etiam fatetur ipse Plenipotentarius Aurelianensis, se propterea, quòd propriæ cognitioni diffideret, eò majorem diligentiam adhibuisse, ut probationes juris, quibus causa sua opus habebat, Celebriorum Jurisconsultorum Germanicorum testimonijs confirmaret, neque alio fine aut intuitu Extractum rationum pro Sereniss. Principissis Saxo-Lauenburgicis Consilio Imperiali Aulico exhibitarum Deductioni fundamentorum libelli sui sub n. 7. adjunxit, quàm ut regulas & observationes Juris & Praxis Germanicæ Generales, circa interpretationem bonorum sive Feudalium sive Allodialium sub unum conspectum daret, ingenuè professus, sibi propositum non fuisse, ut, quoad peculiare facti circumstantias casum cum casu compararet; quod dum in conclusione sua fecit D. Plenipotentarius Palatinus, Sereniss. Hero suo valde præposteram operam præstitit,

stitit, utpote cum omnes, qui comparationem ab illo institutam legent, statim deprehensuri sint, causam Sereniss. Ducissæ Aurelianensis ferè per omnes rerum & facti circumstantias favorabiliorem esse.

Ex quibus omnibus cum evidentissimè pateat, per *exceptiones & objectiones* D. Plenipot. Palatini, non esse elisas, sed firmatas potius *petitiones & prætensiones* speciales Libello Aurelianensi comprehensas circa *editionem Inventarij, aliorumque Documentorum hereditariorum & communium* exhibitionem, uti & circa *qualitatem & interpretationem* bonorum, quæ in materia *successionis & renunciationis* pro *Allodialibus* habentur, consequens est.

Laudo subsecuturo etiam secundum illas petitiones & prætensiones libello Aurelianensi specialiter designatas pronuntiari, easdemque Sereniss. Ducissæ adjudicari debere.

Supereft, ut de illis *probationibus & fundamentis* dispiciatur, quæ ex parte Sereniss. Electoris Palatini in hoc processu arbitrari, vel producta, deductaque sunt, vel produci deducique debuerunt.

Incubuisse D. Plenipot. Palatino, ut *facta*, quæ pro tuenda causa Sereniss. Heri sui allegat, probationibus firmaret, indubitati Juris est. 1. quia hæ Allegationes habent naturam *exceptionum* judicialium, quæ ab excipiente probandæ sunt. 2. quia, quæ *facti* sunt, non præsumuntur. 3. Quia sunt *facta affirmativa*; affirmanti autem incumbit probatio. 4. Quia versamur in *judicio duplici*, quale est Familix erciscundæ, ubi uterque Actor & Reus est. 5. Quia *formula compromissi Ryswicensis* utrique parti æqualiter præscribitur, quod *Jurium suorum fundamenta deducere debeat.*

Facta ista, in quibus jus & causa Sereniss. Electoris Palatini fundantur, sunt:

I. Quod omnia bona, quæcumque à Sereniss. CAROLO Electore possessa sunt, in Sereniss. Ducem Neoburgic. PHILIPPUM WILHELMUM devoluta sint, tanquam *feudum Imperij recta, & propria, majorum ejus pacto, & providentiâ acquisita.*

II. Quod eadem bona omnia, ne mobilibus quidem exceptis, in eum devoluta sint *jure Fideicommissi masculini, universalis, & perpetui*, à majoribus ipsius erecti, cum *substitutione reciproca* itidem perpetuâ & reali.

III. Quod in Familia extent *pacta gentilizia statuta, dispositiones Testamentaria, denique consuetudo*, fœminas à Successione in bona à Principibus Palatinis possessa, mobilia & immobilia, feudalia & Allodialia *simpliciter & absolute* excludentia.

IV. Quod in specie Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, *iteratâ renuntiatione* ab omni *fraternâ hereditate & Successione* in bona ab ipso possessa, sit exclusa.

Hiscæ stabiliendis citatur insuper Aurea Bulla Caroli IV. & Bullæ Sigismundi Imperatorum, Instrumentum Pacis Westphalicæ, & consuetudo generalis Germaniæ, quâ Fœminæ ab omni Successione in ditiones & territoria in Imperio sita arceantur; imò quâ ne possidere quidem talia territoria regalem dignitatem annexam habentia, ob sequioris Sexus vitium possint.

Sed quod de consuetudine generali Germaniæ dicit D. Plenipot. Palatinus, non credibile est, illum seriò dictum velle. Nam ne de Abbatis, aliisque Illustribus Fœminis in Imperio loquamur, quæ territoria & regalia ab Imperatore in feudum tenent, nulla ferè sive Electoris, sive Principalis Familia est, quam non Fœminæ, præcipuis ditionibus, quas hodie possident, & in quas ipsæ successere, locupletaverint: sicut observant, & probant exemplis, tum ipsius Familix Palatinæ & Bavaricæ, tum Austriacæ, Brunswicensis, Lotharingicæ, Hassiacæ, Wurtembergicæ, itomque Ducatus Juliensis & Bergensis *D. Mylerus ab Ehrenbach, in Gamolog. person. Imp. Illustr. cap. 4. §. 3. & seqq. & D. Iterus de Feudis Imp. cap. 14. §. 13. & seqq.*

Sed quod de feudo & Fideicommissio universalis, de pactis gentilitiis, statutis, & testamentariis dispositionibus jaetur, facilem probationem habuisset, si verum foret.

Duos modos probandi suppeditant Constitutiones Imperii: unum *per testes*, alterum *per documenta*: è quibus *posterior*, juxta qualitatem materiae probandae rem totam confecturus erat.

Non ait D. Plenipot. Palatinus, documenta huc pertinentia, literas scilicet Investiturarum, Instrumenta pactorum & Statutorum Gentilitiorum, tabulas dispositionum testamentariorum periisse, vel eorum originalia in potestate Serenissimi Electoris non esse.

Idem vidit ex libello *Aurelianensi*, & *deductione fundamentorum* factis, quae ab ipso horum documentorum vigore asseruntur, formaliter contradici, & praecipuorum etiam documentorum ipsorum fidem & auctoritatem in dubium vocari.

Cur itaque non produxit, & producendo illa, Sereniss. Arbitris, eorumque Nobiliss. D. Delegatis tempus & operam, Sereniss. partibus sumptus, & molestias processus, sibi verò ipsi prolixissimam inutilium verborum farraginem lucrifecit? nimirum quia sciebat, integras copias, non mutilatas, ut in *Justitiâ causa Palatina Romae ostensâ* factum est, & in eadem lingua, in qua documenta scripta sunt, non verò in versionibus prave, & infideliter, translatis, producendas, & ante inrotationem Actorum, ipsa etiam Originalia ad collationandum & recognoscendum exhibenda fore.

Et rescivit quidem Plenipot. Aurelian. tum temporis, cum hæc res in Aula Palatina adhuc extrajudicialiter cum D. Abbate Morel, & cum D. de Morovas tractaretur, in consilio Electorali decretum esse, *non integra documenta sed excepta tantum exinde communicari debere, ne Gallici Causidici, ex toto illorum contextu, & cæteris ingredientibus, ansam scrupulandi arriperent*: Sed hic metus impedire non potuit, quò minus coram praesenti arbitrio producerentur; ubi non attendetur, quid Causidici unius alteriusve partis scrupulaturi, sed quod arbitri ab utraque parte electi judicaturi sint.

Secundum Constitutiones Imperij productio hæc fieri debuit in ipso termino exceptionis; Secundum Compromissum Ryfwicense verò, intra quatuor menses à die Libelli exhibiti computandos. Quoniam verò in istis terminis hæc productio facta non est, & jam amplius in termino Conclusionis, & Submissionis, quæ partibus ad notitiam saltem communicanda est, fieri nequit; Ideo Plenipot. Aurelianensis hisce solemnissimè protestatur, ea, quæ de sensu, restrictione, applicatione, & usu istorum documentorum in scriptis suis retulit, tantum ex abundanti, & in casum, quo intra praescriptum terminum producenda forent, relata esse: Cæterum se ea non tantum pro veris & genuinis, sed etiam pro existentibus in rerum naturâ neutiquam agnoscere: Sique fortè contingat, ut D. Plenipot. Palatinus, vel cum iterata sua Conclusionem, vel post illam aliqua documenta coram Arbitrio producat, quorum sibi Plenipot. Aurelianensi ad excipiendum & respondendum Copia data non est, se formaliter, & per solemnem itidem protestationem opponit, & jam de praesenti in antecessum contradicit, ne recipiantur, vel ad acta Arbitrij registrentur, inrotulentur, aut quovis modo adjungantur.

Nam quòd D. Plenipot. Palatinus provocet ad documenta, quæ olim in Causâ Palatino Simmerensi, aut circa has ipsas praetensiones Aurelianenses Ratisbonæ vel Heidelbergæ exhibita, aut publicata dicit, id vanum & irritum subterfugium est. Nam & ipse fatetur, non hic quaeri, quid *olim*, sed quid *nunc* in Arbitrio actum sit, & formulâ Compromissi expressè sancitur, *sententiam*, non secundum alibi producta, etiam si prælo commissa sint, & omnium manibus terantur, sed *juxta exhibita, acta, & probata*, in hoc ipso arbitrio pronuntiandam esse.

Inductio, quæ ex truncatis passibus *literarum investiturae*, additâ aureâ Bullâ CAROLI IV. & Bullis SIGISMUNDI, itémque Instrumento Pacis Westphalicæ petitur, ac si omnia bona à Sereniss. CAROLO Electore possessa, ipsi in feudum ab Imperatore collata fuissent semper in eo claudicat, & perpetua principij petitione vitiatur, quod falso & contra

tra dispositionem Bullarum Cæsarearum & Pacis Westphalicæ supponitur ; Omnia bona, quæ Principes Palatini possident, Electoratus, atque Comitatus Palatino, sive unita sive incorporata esse, ejusdemque sive partes sive pertinentias constituere, actus autem unionis sive incorporationis nusquam neque citatur, neque producitur. Cumque Imperator, in illis etiam truncatis Investituræ passibus, qui ab ipso D. Plenipot. Palatino adducti sunt, profiteatur, *se Electorem investire de omnibus, quæ ab Imperio in feudum moventur*, attamen ne sic quidem cætera Imperij feuda, sub hac investitura Imperiali comprehendi, apparet ex eo, quod utique etiam Sereniss. Elector Palatinus modernus separatim se de Ducatibus Juliacensi, & Bergenfi, itemque de Ducatu Simmerensi, quamquam quoad hunc nulliter investiri curavit. Quod autem ex eo, quod plura territoria ab uno eodemque Principe possideantur, vel quod Imperator Principem plura territoria possidentem generaliter investierit de omnibus, quæ ab Imperio in feudum moventur, non sequatur *unio* aut *incorporatio*, vel etiam mutatio Allodialium in feudalialia, in Imperio vulgatissimi & expeditissimi Juris est : de quo videatur proluxa tractatio D. *Itteri de Feud. Imp. cap. 8. §. 17. & seqq.*

Quærit D. Plenipot. Palatinus, quibus Principatibus & bonis innitatur Electoratus *otavus*, Pace Westphalicâ noviter erectus ? In promptu responsio est, si quis Instrumentum divisionis inter quatuor Filios ROBERTI Rom. Regis consulat. Nimirum in illis bonis, quæ in ista divisione Electoratus attributa, & in inferiori Palatinatu sita sunt ; non autem vel toti Palatinatu inferiori, vel omnibus cæteris bonis, quæ à Palatinatûs Inferioris possessore alijs titulis ante motus Bohemicos possessa, & per Pacem Westphal. ultra inferiorem Palatinatum, Electori CAROLO LUDOVICO restituta sunt. Multò minùs in Ducatibus Lauterenfi, aut Simmerensi, quos eadem pax Westphalica jussit Patruo ejus restitui. add. *Ulter. Assert. Fundam. Aurelian. q. 1. & 2.* Itemque D. *Schilter in Notis ad aur. Bullam* „ cap. 25. ubi observat, quod si præter illum Principatum, cui Jus Electorale inhæret, alia „ territoria Elector possidet, quibus Jus eligendi non inhæret, tum sine dubio illa alijs Fi- „ lijs relinqui, & ab Electoratu separari poterunt. Igitur cum Electoratus Saxonicus, non „ Thuringiæ, non Misniæ, non cæteris Provincijs & Territorijs acquisitis à Serenissima Do- „ mo Saxonica, sed soli Ducatui, & Palatinatu Saxonico inhæreat, hic solus individuus sem- „ per habitus, cæteri in Filios divisi.

Applicationem ad Electoratum Palatinum facit *Idem* in sequentibus, & de eo sanè itidem dici potest, quod cum Electoratus Palatinus non Ducatui Simmerensi, non Lauterenfi, non cæteris Provincijs & Territorijs acquisitis à Sereniss. Domo Palatinâ, & in *adjuncto Ulter. Assert. Fundam. n. 3.* designatis, sed parti tantum Palatinatûs inferioris in Instrumento divisionis inter Filios ROBERTI Regis Romanorum denotatæ inhæreat, hæc pars sola pro individua semper habita est.

Neque obstat, quod Palatinatûs Superioris pars, cui antea inhærebat etiam Electoratus, inde decerpta, & in Domo Bavaricam translata sit. Nam & sic Electoratus Saxonicus, post translationem ejusdem à Lineâ Ernestinâ in Lineam Albertinam Palatinatu Saxonico adhuc inhærerere creditur, licet territorium ejus Palatinatûs, non Electoralis sed Ducalis Linea possideat. Sufficit enim ad jus radicandum, Investitura simultanea, ad quam Linea Ernestina cum Albertina, in Domo Saxonica, & in Domo Bavarica Rudolphina cum Wilhelmina ratione Superioris Palatinatûs admittitur.

Quantum ad Fideicommissum Familiæ, & Substitutionem reciprocam attinet, versantur Serenissimæ partes in contradictione, quod

1. Sereniss. Elector Palatinus quædam *pacta gentilitia* citet, quibus hoc fideicommissum introductum sit, quæ Serenissima Ducissa Aurelianensis rejicit tanquam sublesta, vel certè dubiæ fidei. vid. *Ulter. Assert. Fundam. Aurel. qu. 3. & adjunct. sub num. 4.*

2. Quod Sereniss. Elector pacta illa velit haberi pro *generalibus, realibus, & totam Familiam Palatinam concernentibus* : Sereniss. autem Ducissa Aurel. contendit ea, quæ præcipuè illi obijciuntur, uti est pactum de anno 1553. esse *speciale, personale, & ad solam transmissionem Electoratus de Linea Electorali ad Lineam Simmerensem restrictum*. vid. *adjunct. Ulter. Assert. Fundam. sub. n. 5.*

3. Quod Sereniss. Elector asserit pactis gentilitijs, statutis & dispositionibus testamentarijs *omnia bona, mobilia, & immobilia, presentia & futura*, quæ ab authoribus eorum pactorum, statutorum & testamentorum possessa, & quæ à Posteris illorum & Agnatis collateralibus acquisita unquam fuerunt, vel in posterum acquirerentur, fideicommissio Familix subjecta esse: Sereniss. Ducissa Aurelianensis negat ullam in quocunque pacto, statuto aut testamento Palatino *tanta latitudinis* formulam aut dispositionem reperiri, vid. *idem adjunct. sub. n. 5.*

4. Sereniss. Elector asserit, pacta isthæc in Familia Palatina semper *pro Lege Fundamental*i habita fuisse, Sereniss. Ducissa Aurelian. contendit, ea, quibus præcipue gloriatur Sereniss. Elector, *neque* ab ipsis authoribus *impleta* aut *executioni mandata*, *neque* in primarijs articulis à Successoribus *observata* fuisse. Vid. de exceptione non implementi *D. Betsius de pactis Famil. Illustr. cap. 7.*

5. Sereniss. Elector affirmat, per pacta ista, statuta & testamenta omnem Principibus & Electoribus etiam Palatinis *alienandi ditiones à se quocunque jure possessas*, & de ijs disponendi *facultatem penitus ademptam* fuisse. Sereniss. Ducissa Aurelianensis contendit, pactis, statutis, & testamentis hisce, nihil aliud quam *retractum gentilitium*, certo modo, tempore & ordine usurpandum innui.

6. Sereniss. Elector præten dit, ut illorum pactorum & dispositionum *primogenituram & Successionem linealem*, cum *substitutione Masculorum diversarum linearum* introductam: Sereniss. Ducissa negat in *lineis singulis Gradus prærogativam* exclusam esse, vel ob *differentiam Sexus*, de linea ad lineam transitum fieri debere.

7. Sereniss. Electoris postulatum est, *fœminas absoluto præcepto & simpliciter* à Successione removeri: Sereniss. Ducissæ defensio est, eas *comprehendi fideicommissio* præten so, & à Successione suæ & alterius lineæ, non nisi *præcepto modificato ad earundem renunciationes* arceri. Potueruntne ista, vel inter partes disceptari, vel poteruntne ab arbitris in favorem Sereniss. Electoris judicari, cum nulla istorum pactorum, statutorum & dispositionum instrumenta, documenta aut tabulæ, durante toto processu arbitrari producta sint? an imaginari sibi potuit D. Plenipot. Palatinus toties in flagranti falso deprehensus, nudis assertionibus suis fidem habitum iri? passim quidem querulatur, *actionem Sereniss. Ducissæ nomine non ritè institutam esse*: Si hoc verum foret, ipsum tamen à necessitate ritè producendi documenta probationum, aut deducendi fundamenta assertionum suarum, minimè absolveret: cum secundum formulam compromissi, *eo casu, quo alterutra pars in proponendis, deducendis aut probandis prætensionibus & juribus moram fecerit, licuerit nihilominus alteri parti, in terminis constitutis, jura sua deducere, aut exhibere.*

Carpit quidem non semel D. Plenipot. Palatinus Plenipot. Aurelianensem, quod argumentatus sit à *jure Agnatorum* ad *jus Fœminarum* in fideicommissio Familix; Sed hoc illi nunquam in mentem venit. Verum non immeritò putavit initium sibi faciendum esse, à destruendo vasto illo postulato, quo Electorem tanquam primogenitum in Familia Palatina, omnium bonorum à Principibus Palatinis possessorum Dominum esse contendebatur, ac deinceps, postquam ostendisset naturam & qualitatem bonorum à Principibus Palatinis possessorum, huic vinculo & servituti, etiam supposito fideicommissio Familix, non subjici; eò progrediendum, ut demonstraret sequioris Sexus conditionem non obstare, quò minus bona, quæ ab Agnatis in Familiâ Palatinâ, liberè & jure proprio possideri possunt, etiam ad Fœminas transferantur: post quod jam nihil restabat, quam ut probaretur, talem actum, respectu Sereniss. Ducissæ Aurelianensis intercessisse, qui ad bona hujusmodi in eam transferenda validus esset: idique præter *Deductionem Fundam. Aurel. adjunct. n. 3.* etiam ipse D. Plenipot. Palatinus præstitit, productis *pactis dotalibus* expressam reservationem *Allo dialium* continentibus. *Adjunct. Respons. Palat. n. 4. art. 7.*

Objicit D. Plenipot. Palatinus: *non potuisse à Seren. D. Electore CAROLO LUDOVICO; dum non secundum statuta Familix comparatam renunciationem exegit, Agnatis conditionem iniquam, & fraudem legi inferri. quod si fieri posset, frustranea & elusoria plane essent pacta Gentilitia & fideicommissaria omnia, pro cujuscunque Agnati libitu in*

relis

reliquorum etiam ignorantium præjudicium liberè circumveniendæ. Nunquam fanius judicavit hic ratiocinator, quàm cum isti argumentationi suæ subjecit *ejus conclusionem, pariter & principium, unde sequitur, absurdissimum esse.* Si genuina & indubia essent pacta illa, quæ citat gentilitia & fideicommissaria, sufficerent ad probandum, fœminas per statuta primæva Familiæ Palatinæ, à Successione Allodialium non excludi nisi renuntiationibus modificatis; docet autem in terminis *D. Betsius de Pact. Famil. illust. cap. 4.* quòd, *si fœminæ modificatis renuntiationibus in favorem masculorum, & Familiæ, juri suo renuncient, non possint deinceps à masculis in illarum præjudicium statuta vel pacta fieri latiore exclusionem inducentia.* Ut adeò Seren. Elector CAROLUS LUDOVICUS Agnatis nullam injuriam fecerit, dum primæva statuta Familiæ sequendo, jure suo usus est: cum præsertim exempla, adeoque usum illorum statutorum ante oculos haberet, Filiarum Palatarum, quæ renuntiationibus suis, nominatim *immobilia, vel allodialia omnia, vel quæ testamento, aut donatione, à Parentibus sibi relinquerentur,* ac in specie, in casum, quo *Masculi linea sua defecissent,* sibi reservaverunt. Vid. ult. assert. *Fund. Aurel. dilucid. 3. add. Instrumentum donationis propter nuptias Blanchiæ Anglicæ factæ* citatum in ead. *Ult. assert. dilucid. 1.* itémque datio in dotem castri Keyferswerth ab eodem Roberto, qui decantatæ Constitutionis Rupertinæ de anno 1395. author jactatur, anno 1399. Filiæ suæ ADOLPHO, Comiti Cliviæ nuptæ factâ, cujus Instrumentum extat in *Registro dicti Roberti Mandatariis Palatinis 21. Junij 1698. restituto, sub fide, illud in cursu arbitrij repræsentandi.*

Neque hic versamur in casu *Pactorum Secretorum,* aut Agnatis occultatorum, sed *publicorum,* & ad plenam Agnatorum notitiam multis modis perductorum, & ideò illis per integrum ferè triginta annorum spatium, non contradicentibus, ad perfectam validitatem perductorum. Sic enim jus & factum Agnatorum inter se, validum reddi, *reliquis Agnatis non contradicentibus,* ipse D. Plenipotentarius Palatinus asserit. Verè autem absurdum est dicere, quòd *fraus legi fiat* quando Successiones Fœminarum Illustrium ad dictatum Juris naturalis, Gentium & civilis reducuntur: Cujus intuitu *S. Augustinus* legem Voconiam, tanquam illarum Juribus adversam, iniquissimam nominat: *Fustinianus* autem Imperator, rejectâ illa qualicumque commoditate, quâ Jura Successionum ita constituta erant, ut plerumque hæreditates ad masculos defluerent, sed quibus tamen *Sorores Germanæ,* vigore *consanguinitatis,* masculis remotioribus præferebantur, nimiam subtilitatem, & non piam differentiam inter Masculorum & Fœminarum Successionem, eòsque, qui eam introduxerunt, naturæ accusatores appellat. vid. *§. 3. Inst. de legit. Agnat. Success. l. 14. Cod. de legit. hered.*

Sed instat D. Plenipot. Palatinus, Sereniss. Ducissam Aurelianensem ipsam, in iterata sua renuntiatione, id est in Apocha solutæ Dotis productâ inter *adjuncta Responsioni sub n. 5.* reservationem Allodialium restrinxisse *ad consuetudinem Electoralis Domûs Palatinæ:* Juxta hanc autem consuetudinem fœminas non admitti ad Successionem ullorum Allodialium, neque mobilium, neque immobilium.

Verùm an non videt, se, dum nimium amplectitur, nihil constringere, & reservationem Allodialium non limitare, sed penitus in Regis Christianiss. & Sereniss. Ducis Aurelianensis ipsiusque Domûs Electoralis Palatinæ ignominiam evertere? Deinde se jura & leges interpretationis Juridicæ pervertere, dum sibi explicationem ejus clausulæ arrogat, eamque ex sua mente & utilitate partis suæ interpretari nititur, quæ in actibus unilateralibus, qualis est apocha dotis solutæ, à proferente & ex ejus mente & commodo unicè petenda est. *L. 96. & ibi D. Jacob. Gothofr. ff. de Reg. Jur.*

At Sereniss. Ducissa Aurelianensis, quæ clausulam illam protulit, profitetur, se eam relata solummodo velle ad significationem bonorum Allodialium, ut nimirum intelligatur, eam sibi reservasse bona, quæ secundum usum, morem & consuetudinem Domûs Palatinæ, quoad facultatem alienandi, de ijs, vel inter vivos, vel ultimâ voluntate disponendi pro Allodialibus habita sunt, qualia nimirum in *libello suo, & in adjunct. ulter. assert. Fundam. Aurel. sub n. 3.* designari curavit.

Sed regerit tamen idem Plenipotentarius, Sereniss. Ducissam ad Allodialium quacunque Domus Palatina Successionem admitti non posse, *quousque non probaverit Filias renunciatas ad immobilium Successionem aliquando admissas, & consequenter admitti solitas fuisse*, & quia procul dubio recordatus est, se ipsum qui consuetudinem allegat, non Sereniss. Ducissam Aurelianensem contra quam allegatur, *de probatione ejus sollicitum esse debere*; ideo provocat ad exemplum Successionis Electoris OTTONIS HENRICI ultimi à linea Electorali primæva Masculi, à qua tam ratione mobilium quam ratione immobilium, non tantum Fœminæ, sed etiam Agnati in pari gradu constituti exclusi fuerint: & denique rationem sibi reddi postulat, *quare tot Fœminæ in Familia Palatina, quarum tamen quedam, quod notandum, non renuntiaverunt, cum matrimonio copularentur, ad Successionem immobilium admissæ non sint?*

At enim circa exemplum Successionis OTTONIS HENRICI oblitus est Ducatus Neoburgici in alium utique Agnatum, quam qui Electoratus Successor factus est, translatus: deinde non consideravit, FRIDERICUM III. ex pacto speciali ad Successionem OTTONIS HENRICI, etiam ratione Allodialium vocatum fuisse: Sereniss. autem Ducem Neoburgicum PHILIPPUM WILHELMUM pacto speciali se obstrinxisse ad hæreditatem allodiale hæredibus allodialibus Sereniss. Electoris CAROLI restituendam: quin & in casu præsentis, non contendere *Fœminam alterius à defuncto lineæ, cum Agnatis in eodem aut pari cognationis gradu consistentibus*, sed fœminam, quæ ad Successionem defuncti aspirat, consistere *in eadem cum ipso lineæ gradu proximo*; Agnatum autem contradicentem esse *alterius lineæ ultra decimum à defuncto gradum remotum*.

Jam autem qui consuetudinem allegat, *debet eam probare, ex frequentia actuum, qui sint conformes*; si quidem ex actibus difformibus consuetudo non inducitur; ita ut non sufficiat generatim de ea constare, sed plenè demonstranda sit in specie specialissima, præsertim in iis, quæ litis decisionem respiciunt, & ubi, sicut in nostro casu, de non usu juris communis disceptatur: ubi scilicet necesse est, ut probetur, & casum jure communi comprehensum extitisse, & contrarium observatum fuisse: quem admodum inter scriptores Juris publici Germanici, hæc omnia circa probandam in tribunalibus Imperij consuetudinem, observat D. Reincking. de Regim. Secul. Imp. Rom. lib. 2. cap. 9. §. 2. & seqq. unde si tantopere interest D. Plenipotentarij Palatini scire, *quare tot Principissa Palatina non sint ad successionem immobilium admissæ*; facile illi responderi poterit: quod expressâ, solemni, & tam Jure gentium, quam jure publico Imperij, validâ conventionem omnia Domus suæ allodialia non reservaverint: vel quod non saltem paternæ, & maternæ, sed etiam fraternæ & collaterali, nec tantum feudaliæ sed etiam Allodialium cunctorum successionem jurato renuntiaverint, vel quod non fuerint hæredes ultimi masculi lineæ suæ, vel denique jus suum aut persequutæ non sint, aut ad id persequendum viribus & auxilio, protectioneque sufficienti destitutæ fuerint: contingere enim in imperio posse, ut sine suo externo jus careat, nisi vires ministras habeat, testari poterunt aliquot Principissæ Palatinæ, quæ licet nondum dotata nec provisæ, avitis tamen ditionibus, contra expressam dispositionem patrum Gentiliorum expulsæ, precarijs & emendicatis pensionibus, splendori generis sui parum convenientem vitam ducunt.

Ita ex omnibus munimentis suis depulsus D. Plenipot. Palatinus, quodnam in eo præsidium se reperturum speravit, quod ultimo loco objicit, *renunciationes Principissarum Palatarum se ad illarum exclusionem non habere per modum conditionis, sed per modum obligationis: eas non ad esse exclusionis, sed ad bene esse pertinere; easdem extendi debere ad omnia Allodialia, & quæ pro allodialibus habentur; quoniam si de feudis propriis tantum intelligerentur, inutiles essent, quia ab hisce fœminæ ipso jure arcentur?*

Nonne 1. Ipsa exempla, ad quæ provocat D. Plenipot. Palatinus Principissarum Palatarum, quæ cum nubarent, non renuntiaverunt, probant, si adest aliqua obligatio renuntiandi, eam in Domo Palatinâ pro generali agnitam non esse? an 2. obligatio renuntiandi, modum renunciationis determinat? & an non è diversitate renunciationum notatâ in ult. assert. Fundam. Aurel. dilucid. 3. apparet & modum & objectum renuntiandi liberum mansisse?

manfisse? Num. 3. in facto verum & certum non est, renunciationem Sereniff. Duciff. & Aurelianenfis *juratam non esse*, & in eâ tantum *ſucceſſionis feudalis paternæ & maternæ*, non verò *Succeſſionis feudalis fraternæ*, nec ſucceſſionis *allodialis* ullatenus, adeoque nec paternæ, nec maternæ abdicationem contineri: imò in continenti ſucceſſionem in omnia allodialia Domûs ſuæ expreſſè reſervari? quod ſi 4. Renunciationes Principiffarum Palatinarum ad bene eſſe tantum pertinent, nihil abſurdi eſt, ſi *ratione bonorum feudalium* habeantur pro ſuperfluis.

Quin ſi hypotheſis D. Plenipot. Palatini ſubſiſteret, quòd etiam abſque renunciatione, per ipſa pacta & Statuta familiæ, *Principiffæ Palatina à Succeſſione allodialium excludantur*, eſſent etiam renunciationes allodialium inutiles & ſuperflue, noménque Dei, quod adhibitis ad illas juramenti invocari ſolet, in vanum uſurparetur.

Quòd autem renuntiatio à re ad rem, videlicet à *ſucceſſione feudali* ad *allodiam* interpretando extendi non debeat, ſed ſtrictè, imò ſtrictiſſimè, atque ita ſit interpretanda, ut renuntianti minimum noceat quàm fieri poſſit, adeò trita eſt regula, ut juxta quorundam Doctórum pronuntiatum, contra eam hiſcere, ſit in Solem jacula contorquere. vid. de eâ *Pauli Galerati Tractatus de Renunciationibus*, tom. 1. cap. 9. & ſeqq. & *D. Kellenbenz de Renunciatione Succeſſion*, q. 26. & q. 36. ubi etiam docet, *renunciationem interpoſitam de Succeſſione paternâ vel maternâ non præjudicare filia in fraterna Succeſſione*.

Si tandem vel maximè favor renunciationis eſſet publicus, nihilominus fundaretur ſolummodo in ratione *conſilii* Politici; cùm favor filiarum renuntiantium fundetur in ratione *Juris* naturalis, gentium, & Civilis, quod illas ad proximorum ſuorum ſucceſſiones ipſo conſanguinitatis vigore vocat: quamquam etiam illuſtribus affinitatibus cum Regibus & Principibus exteris contractis, non minùs quàm ſanguinis vinculo, favor conſilij Politici & ſalutis publicæ, tum Imperij tum Familiarum Principalium patrocinetur: uti demonſtrat *D. Mylerus ab Ehrenbach in Gamologiâ Perſonar. Imperij Illuſtr. cap. 3. & 4.*

Quoniam igitur Sereniff. Duciffæ Aurelianenfis prætenſiones atque petitiones juxta formulam compromiſſi Ryſwicensis libello ritè exhibito designatæ, & intra terminos ibidem præſcriptos Jura ejus, juriùmque fundamenta producta, & ſolidè deducta; ex adverſo autem iſthæc jura, prætenſiones & petitiones, neutiquam elifa; minimè verò pro Sereniff. Electore Palatino intra peremptorios illos terminos, fundamenta jurium, quæ habere prætendit, producta aut deducta ſunt: Ideò Plenipotentarius Aurelianenfis. CONCLUDENDO petit, juxta petitiones illas & prætenſiones libello à ſe die 26. Octobris 1699. arbitrio exhibito comprehenſas & designatas pronuntiare: ac ſimul deciſionem cauſæ ſub proteſtationibus & reſervationibus nomine Sereniff. Duciffæ Aurelianenfis interpoſitis arbitrij ſententiæ ſubmittit.

**Nobiliffimorum Sacræ Cæſareæ Majeſtatis & Sacræ
Regiæ Majeſtatis Chriſtianiffimæ Plenipo-
tentiariorum**

obſervantiſſimus

P. De. T H E S U T, Sereniff. Principis ac D. D. PHILIPPI Sac. Regiæ Maj. Chriſt. Fratris unici Ducis Aurelian. &c. & Sereniff. D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Delegatus Plenipotentarius.

Communicetur Sereniss. Domini Electoris Palatini Plenipot. D. Joanni Richardo Zachmann ad notitiam, & prævia Collatione utriusque partis adjunctorum cum originalibus, innotulentur acta in præsentia D^{norum} respectivè Plenipotentiariorum & Mandatarii. Francofurti die 26. Octobris 1700.

**ULTIMA ET REPETITA
CONCLUSIO, ET RESPECTIVE - ACTIONIS
EXCLUSIO, AC FORMÆ COMPROMISSI SERVATÆ
DEMONSTRATIO**

Serenissimi Principis ac Domini , Domini

JOANNIS WILHELMI, Comitis Palatini ad Rhenum,

Sacri Romani Imperij Archi-Thesaurarij & Principis Electoris, Bavariæ, Juliz, Cliviz & Montium Ducis, Comitis Veldentiz, Sponhemij, Marcæ, Ravenspergæ & Mœrsæ, Domini Ravensteinij &c. In causa Compromissaria inter ipsum, tanquam Reum conventum, ex Una

Et

Serenissimum Principem ac Dominum , Dominum PHILIP-

PUM, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratrem unicum, Ducem Aurelianensem, Valosiensem, Carnutensem & Nemurcensem, ac Serenissimam Dominam CAROLAM ELISABETHAM, Ducissam Palatino-Bavaram, ejus Conjugem, tanquam Actores ex altera parte;

Opposita

Ulteriori sic intitulatæ assertioni Aurelianensi, Exceptionibus

& Dilucidationibus nuper productis.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum,

Sacræ Cesar. Majest. & Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ

Nobilissimi Domini Delegati

PLENIPOTENTIARIUM

Orrexit equidem jam nuper Conclusionem suam & Submissionem. Plenipotentarius Palatinus, omniâque hætenus juxta formam Arbitrij ex parte sua peregit; Cum verò Dominus Plenipotentarius Aurelianensis suis prioribus non contentus, ex sua parte sic intitulatam Assertionem, Exceptiones & dilucidationes attulerit, pro more multa nova in facto & jure, utut nihil relevantia, cum varijs protestationibus & reservationibus, in terminis convitiandi, non juri ordine progrediendi, animum spirantibus, & in propriam Authoris contumeliam redundantibus admiscendo, contra articulum 8. Pacis Ryswicensis, ideo necessitate coactus Plenipotentarius Pa-

latinus, ut singulis punctis ordine, quo allata nunc sunt, cum fundamento respondeat, omnibus contrarijs imprimis generaliter & specialiter contradicit, ea verò, quæ pro Sere-

Ccc

nissimo

nissimo Reo convento ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, nunc vel alias quomodolibet facientia adduxit, pro confessis habet, simul verò huic suæ repetitæ Conclusioni & respectivè Actionis exclusioni, sequentia hæc supposita, & fundamenta irrefragabilis veritatis præmittit, vel ex antea actis quodammodo repetit, ut ex ijs non difficile sit, oppositis istis ulterioribus satisfacere, simulque concludere, non modo summo ac optimo jure ad Serenissimum Electorem Palatinum, seu Reum conventum pertinere Electoratum, seu Comitatum Palatinum, sed & omnia reliqua tam immobilia, quam mobilia, quæ una cum Electoratu apprehendit jure Majorum in se ab ultimo defuncto Electore CAROLO transmissa, & injurios planè in Regem Christianissimum & Serenissimos Duces Aurelianenses fuisse, quique illis harum litium & exitiosi belli inde secuti authores fuerunt.

Et quidem I. Juris est non controversi, Reges, Principes ac Duces, similesque Præsides, ac Provinciarum Rectores duplex Patrimonium habere, vel habere posse; aliud Sacrum ac Publicum, five Rei Sacræ ac Publicæ, aliud Privatum, five Rei privatæ. Illud Regni ac Ducatus Patrimonium est & Thesaurus: hoc proprietate & Dominio Regis vel Ducis; Illud omnem alienationem respuit: hoc pro arbitrio Regis vel Ducis alienatur; Illud successionis hæreditariæ communis ac promiscuæ viam non ingreditur; hoc successioni communi ac vulgari subjacet. Illud ad solum Imperij, Regni vel Ducatus successorem transit; hoc quibusvis hæredibus obvenit; In illo non jure Communi, sed singulari, non jure hæreditario, sed jure Regni ac Ducatus, non ex persona & devisione defuncti, sed ex legis, vel consuetudinis, aut conventionis ordine, non titulo universali, sed particulari Reges ac Duces succedunt, uti hæc in simili causa per jura & auctoritates à se allegatas deducit Ernest. Cothmann *Respons. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.* Joann. Limn. *in not. Reg. Franc. lib. 2. cap. 2.*

In præsentia nunc controversia Serenissimus Reus conventus successit ultimo defuncto Electori CAROLO, jure Ducatus & titulo singulari: jure quidem sanguinis, sed citra onus & nomen hæredis: Serenissima verò Domina Actrix, tanquam soror, hæres esse contendit Allodialis, universalis, atque sic succedere titulo universali, communi ac vulgari. Ille ergo, seu Elector Palatinus, successit in omni Patrimonio publico; Illa verò, seu Serenissima Ducissa Aurelianensis in privato, si quod adest: Nempe quicquid ferè Reges, Electores & Principes habent, id regulariter est fiscale & Jurisdictionale, quod à Regia vel Ducali dignitate non separatur, atque ita filiabus ipso jure non debetur, quippe quæ ut sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces. Quoniam verò præter fiscalia & publica, NB. privata quoque allodialia Principes possidere possunt, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, in his succedere possunt cæteris paribus fœminæ; Ita ferè in terminis Barthol. Muscul. *de success. convent. & anomal. membr. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G.* Atque ex hoc solo fundamento tota liquescit causa, & Serenissima Ducissa succedit in Privatis allodialibus, seu defuncti Serenissimi Domini Fratris privato Patrimonio, quatenus nimirum Pacta Gentilitia, & propria hac in parte non obstat iterata renunciatio, ac si, quod tale Patrimonium, docere possit, non verò in Patrimonio publico, Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino, neque arcibus ac ditionibus, rebusque omnibus tam mobilibus quam immobilibus, ad hoc patrimonium publicum pertinentibus.

Alterum fundamentum est. Sicut ex generali consuetudine Germaniæ, Principatus, Ducatus & Comitatus, tanquam feuda Regalia & Majora, ex natura sua sunt individua, & juri Primogenituræ deferuntur, ut probat cit. Ernest. Coth. *cit. volum. 5. Resp. 1. n. 251. & seqq.* ita specialiter, quoad Domum Palatinam & Bavaricam seu Palatino-Bavaricam, hoc jus Primogenituræ jam ante tempora Auræ Bullæ Caroli IV. Imperatoris vertebatur, ut testis est Arnold. Engelbrecht *inter Disput. Basileens. vol. 4. Disput. d. success. in Elect. thes. 80.* Et videre est in Pactis Palatinis *d. Ann. 1357. 1368. & 1378.* postea verò inter Rupertos juniores & seniores Anno 1395. propriè stabilitum fuit, cum expressa ista & irrevocabili conventionione: 1mo. ut jure Primogenituræ Primogenitus cum suis descendens non solum succederet NB. in Electoratu, sed etiam reliquis ditionibus, ad Comites Palatinos spectantibus, verbis: *Dass fürbass allezeit &c.* 2do. ut jus hoc Primogenituræ non solum ad Bona, tunc ad paciscentes Rupertos spectantia, & ab iis possessa pertineret, sed etiam ad futura & acquirenda extenderetur, verbis: *oder fürbass gehören vvar den;* 3°. quòd, & si tunc op-
pida

pida & arces uni alterive secundò genito vel tertio genito, in vim appanagii & provisionali-
ter attributa fuerint, ea tamen divisio juri Primogenituræ non præjudicaret verbis : *man es
auch für keine Theilung halten solle &c.* 4.to expresse ibi conventum, ut, si filij secundò vel
tertiò geniti sine prole mascula decederent, Bona sic eorum morte aperta, ad Primogenitu-
ram reverterentur, verbis, *Welcher aber unter Unsern jüngsten Söhnen &c.* Hanc du-
plicem de Jure Primogenituræ ordinationem Rupertinam præcesserat seu intercesserat An-
no 1356. Aurea Bulla Caroli IV. Imperatoris, ubi cap. 7. & 25. hoc jus Primogenituræ quo-
ad omnes Electoratus sæculares, & in specie quoad Electoratum Palatinum, publica Impe-
rij lege fulcitum, post verò Anno 1414. & 1434. Constitutione Sigismundi Imperatoris,
quoad Comites Palatinos Rheni declaratum, à tot verò sæculis non modò in Archi-Domo
Palatina servatum, sed varijs insuper Conventionibus de Anno 1545. 1551. 1553. & 1557.
ac aliàs multiplici Testamentaria Ordinatione inter præfatos Comites Palatinos repetitum,
Jurisque jurandi religione roboratum, & ipsis investituris Cæsareis, tum Electoris FRI-
DERICI Tertij, tum reliquorum Electorum omnium confirmatum, agnitum etiam, & no-
vissimè in famosa Simmerensi Causa propugnatum fuit, scriptis in publicum vulgatis per
Serenissimum defunctum CAROLUM LUDOVICUM Electorem, Patrem Sereniss. Du-
cissæ Aurelianensis. Quibus ita positis, sequitur sponte sua conclusio: Qui succedit Jure
Primogenituræ, ad eum pertinent non solum Regnum & Ducatus, sed etiam res mobiles,
Thesauri, Bombardæ, fructus pendentes, annui redditus, & quæcunque ad Regni vel Du-
catûs aut Comitatus utilitatem sunt destinata. Christoph. Besold, *tract. de success. quæ Re-
gni sit jur. dissert. 5. Thes. 1.* Atque eò usque hæc vera sunt, ut hac ratione in Italia Fratri
minori ex potentissima familia oriundo, sua ætate denegatam fuisse divisionem thesauri cum
ipsius quidem magna indignatione, sed summo jure, attestetur Nicol. Bets. *de pact. &
statut. fam. illustr. cap. ult. §. 12.* Sed Serenissimus Reus conventus successit jure Primoge-
nituræ in Electoratu Palatino, & omnibus Ditionibus eò pertinentibus, verbis: *Alles also
fürbaß beysammen unzertheilt &c.* Ergo ad eum pertinent omnia enumerata, tam feu-
dalia, quàm allodialia, tam mobilia, quàm immobilia, Serenissima verò Ducissa Aurelia-
nensis habebit illa privata allodialia, quæ ad privatum Defuncti Serenissimi Fratris Electo-
ris patrimonium pertinuisse, & in quibus fœminas juxta Serenissimæ Domûs consuetudi-
nem olim successisse, probare poterit.

Tertium fundamentum est. Negari non potest, illa Pacta Primogenituræ prædicto
modo toties inter Comites Palatinos Rheni ab aliquot centenis annis repetita & jurata, & à
tot Imperatoribus Romanis, tum ipsis investituris feudalibus, illarumque tenore, tum iteratâ
toties ampla Serenissimæ Domûs jurium & privilegiorum renovatione & confirmatione con-
firmata, atque in ordine ad successionem Electoralem, Instrumento Pacis Westphalicæ cap.
4. art. 10. stabilita, ab Electoribus etiam & Comitibus Palatinis omnibus, maximè verò Se-
reniss. Dominæ Actricis Genitore, CAROLO LUDOVICO, nec non Dignitatis Electo-
ralis in linea Simmerensi authore, FRIDERICO nempè Tertio Electore, prout ex Investi-
tura Ipsius patet, pro norma & regula succedendi agnita, nihil aliud esse, quàm Pacta Gen-
tilitia &c. unde iterum concludit Plenipotentarius Palatinus: sed qui in Romano Germani-
co Imperio ita succedit ex Pactis Gentilitiis, eveniente conditione, si altera linea sine omni
prole mascula extincta est; is succedit non secus in omnia defuncti Bona, tam mobilia,
quàm immobilia, tam feudalia, quàm allodialia, quàm si ex Testamento succederet, teste
Joanne Casp. Gütlich *inter disput. Basileens. vol. 5. Disp. d. Confrat. th. 5. & 8.* hinc non
omnia, sed ea tantum allodialia renunciando sibi reservavit Serenissima Domina Actrix, ad
quæ fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sunt solitæ.

Quartum est. Ut præcedentibus Electoribus Palatinis, ita nominatim FRIDERICO
Tertio, primo ex linea Simmerensi Electori, in feudum ab Imperatore MAXIMILIANO
II. concessa fuerunt omnia Regalia & feuda, ex successionem OTTONIS HENRICI ad se
devoluta, id est, Electoratus Palatinus cum omnibus pertinentiis, Dominijs, terris, homini-
bus, castris, bonis, prout ea ab Electoribus, PHILIPPO, LUDOVICO, FRIDERICO,
& OTTONE HENRICO possessa fuerunt, & ad præfatum FRIDERICUM III. vigore
Aureæ Bullæ, Pactorum Familiz, & ordinis succedendi in Domo Palatina recepti, pervene-
runt, eodemque irrefragabili jure in moderni Serenissimi Domini Electoris Serenissimum
Genitorem, & ab hoc in illum translata. Verum, qui ita succedit in feudo Regali, ut Dux,

vel Marchio, non modò succedit cum exclusione omnimoda fœminarum, quæ ordinaria successio feudalis est: sed etiam succedit in rebus, tam immobilibus, quàm mobilibus, ita ut ad eum pertinere quoque dicantur fructus pendentes, annui redditus, nomina debitorum, pisces, feræ, &c. & omnia reliqua in usum publicum Ducatûs vel Marchionatûs destinata, & (quod summè notet Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) ita quidem, ut in dubio præsumptio sit, hæc omnia ad publicum Ducatûs vel Marchionatûs patrimonium, & usum destinata & comparata esse, consequenter asserenti, alia bona adesse, incumbat probatio, tradit hoc solidissimè & docet ex professo Henric. Bocer. *Tract. de success. in feud. cap. 3. quæst. 49. & seqq.* cui in terminis suffragatur. Ludolph. Schrader, *d. feud. 2. part. 9. princ. sect. 4. n. 13.* cujus verba hæc sunt: *Oft avò hac conclusio fallit, quando feudum est Regnum, Ducatus, Comitatus, vel aliter regale, tunc enim omnia Bona mobilia, percepta ex tali feudo, vel ejus contemplatione, & ad Patrimonium publicum pertinent, & eum sequuntur, cui hoc feudum applicatur: quin imò hoc casu omnia mobilia Valli* (notet hoc iterum Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) *presumuntur acquisita ex feudo, vel ejus contemplatione, eamque ob causam & ad Patrimonium publicum spectant, & illi acquiruntur, cui feudum applicatur:* hucusque Schraderus, feudorum celeberrimus scriptor. Subsumit rursus bonâ venia Plenipotentarius Palatinus, sed Serenissimus Reus Conventus successit in feudo regali: Ergò ad Eum pertinent juris præsumptione præter feudum, & omnes res immobiles illuc spectantes, etiam omnes res mobiles, nisi quas speciatim Serenissima Ducissa Aurelianensis docuerit, contemplatione illius feudi Regalis, seu Electoratûs & Ducatûs Palatini comparatas non esse, id quod hucusque nec quoad rem minimam præstitit, neque unquam præstabit, proinde non modò in posterum jure nihil petitura, sed, quæ indebitè accepit, restitutura, damnâque, quæ dedit, compensatura.

Quintum est. Quemadmodum aliàs ex usu Imperij Romano-Germanici est, ut Ducatus vel Principatus ex multis tam allodialibus, quàm feudalibus collectus fiat corpus individuum, & tanquam feudum Imperio recognoscatur, atque in legitimos successores feudales transferatur, ut testis est Theodor. Reincking *de Regim. secul. & Eccles. lib. 1. class. 4. cap. 17. n. 190. & seqq.* Ita in præsentî casu insuper non solum per Investituras Cæsareas, jam Pacem Westphalicam antecedentes, sed etiam postea in vim & executionem illius subsecutas, atque etiam per pacta Gentilitia suprâ memorata, omnes reliquæ Ditiones Palatinæ, Urbes & Castra, & quæque bona, & quomodocunque huc spectantia, acquisita & acquirenda, sunt Electoratui & Juri Primogenituræ in Archi-Domo Palatina recepto & introducto, ita & incorporata & unita, ut in successione hac nec feudalìa ab allodialibus, nec allodialia à feudalibus, nec mobilia ab immobilibus, nec immobilia à mobilibus, nec particularia ab Universalitate, nec Universitas à particularibus ulla ratione separari possint vel debeant: Et certè, si ex solenni inter FRIDERICUM Tertium Electorem, Atavum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, & WOLFGANGUM Proavum moderni Seren. Electoris Palatini pro se & Tutoris nomine Ducis GEORGIJ JOANNIS, Bruchsalæ Anno 1562. inita conventionē, ipsa etiam suppellex Argentea, vestes & alia ideo FRIDERICO Tertio Electori obvenērunt, quòd ea Dux OTTO HENRICUS eo ipso, dum Elector factus est, consecutus fuerit, & quidem conformiter ad priora pacta Gentilitia, præsertim de Anno 1553. ubi inter Electorem, qui tunc erat, reliquosque Comites Palatinos omnes expressè conventum, vel ipso referente & fatente CAROLO LUDOVICO, Sereniss. Ducissæ Genitore, quòd successio fiat in omnia bona mobilia & immobilia, nullo jure niti potest prætentio Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis, ut sole meridiano clarius est.

Sextum est. Quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis hoc judicium petitionis hæreditatis moveat contra Serenissimum Reum Conventum, atque bona tam immobilia quàm mobilia ex hæreditate Serenissimi defuncti Fratris exigat, viventibus tot maribus, Comitibus Palatinis Rheni, est exemplum sine exemplo; Utut enim casus sæpè, imò sæpissimè tulerit, filias & Principissas, Comites Palatinas superesse Parentibus, & Fratribus, nulla tamen fuit, quæ præter dotem unquam ex successione simile quidquam obtinuerit. Imò ex Genealogia constat, FRIDERICUM Tertium Electori OTTONI HENRICO decimo gradu Agnationis conjunctum fuisse, & nihilominus solum illi successisse, in factò notorium est, utut plurimi Ejus amitini, seu amitinarum filii superessent, ad quos aliàs tota hæreditas pertinuisset, si jus cognationis, seu fœminea successio in Palatina Domo locum haberet. Sic etiam

am Dux JOA. CASIMIRUS, unicâ relictâ filiâ, decessit, quâ tamen non obstante, illi FRIDERICUS IV^{us}. non modò in terras, appanagij loco assignatas, sed in omnia etiam mobilia, juxta consuetudinem Domûs, successit. Sic pariter FRIDERICUS LUDOVICUS successit in Ducatu Bipontino FRIDERICO patrueli; sic successit CAROLUS, Sueciæ Rex FRIDERICO LUDOVICO, licet in utroque casu filia ex defuncto superstites adessent; Pariter moriente Electore OTTONE HENRICO plurimi fuere amitini, seu illius amitarum filij, ad quos, ceu gradu quarto secum junctos potius, quàm ad FRIDERICUM III. Simmerensem tota hæreditas spectavisset, nisi fœminæ Palatinæ, earumque descendentes utriusque sexûs, tanquam jam in alia familia constituti, à successione fuissent remoti. Quin imò etiam hisce temporibus plurimi supersunt Principes, propiore aut pari gradu OTTONI HENRICO conjuncti, atque est Serenissima Ducissa Aurelianensis, quæ proinde, si vel hodie Linea Primogenita deficeret, ab illis planè excludi, ab his verò non nisi in partes admitti posset, si nempe Jus privatum & fœminea successio locum haberet; imò tali casu Ipsa Serenissima Ducissa Aurelianensis, cognationis jure utens, non modò Serenissimum Patrem, si solo agnationis jure niti vellet, sed vel Tritavum FRIDERICUM Tertium exclusura foret, quod quàm impertinens sit, nemo non videt.

Septimum. Pro abundanti cautela, etsi filia Principissæ Palatinæ per præfatos modò titulos & causas immediatè præcedentes, quam diu supersunt & supererunt masculi, ab omni successione, tam in immobilibus quàm mobilibus rebus, bonis tam feudalibus, quàm allodialibus, juxta consuetudinem etiam Domûs Palatinæ, ipso jure exclusæ sint, solâ honestæ dotis provisione contentæ: tamen in præmissis Majorum pactis, & Conventionibus Gentilitijs insuper cavetur, quòd ea in favorem masculini stemmatis renunciare debeant, ut videre, est ex ijs, quæ antiquitus inter Comites Palatinos, præprimis Anno 1395. & 1444. placuere, in quarum Constitutionum & Pactorum vim & executionem, Ipsa etiam Serenissima Domina Actrix geminatò renunciavit; quare etiam ex hoc capite iniquam foveri causam à Domino Plenipotentiaro Aurelianensi, facile quivis pronunciaverit rerum æquus æstimator.

Octavum. Observatum est hætenus in toto Orbe Romano, quòd in Ditionibus beneficiis majoribus, soli masculi ex eadem Domo nati succedant, fœminæ verò omnium planè bonorum, præsertim immobilium incapaces, excludantur. Hujus Juris non scripti, seu consuetudinarii observatio, utut juri scripto primâ fronte repugnare videatur, tam insignem tamen ex utilitate publica habet rationem, ut Jura scripta libenter cedant. Text. & DD. in cap. 1. §. notandum feud. 1. cap. 1. §. in jud. feud. 2.

Siquidem, cùm tales Principatus ac Ducatus immediata existant Imperii membra, non reciperent particularem divisionem per successionem allodiam, quin ipsum Imperium simul diminueretur, quod est, & dicitur esse abominabile, Text. & Dd. in cap. 55. feud. 2. §. præterea Ducatus. Ut proinde sit firma consuetudo generalis, notoria & velut per manus tradita, quòd nulla adhuc fœmina in Orbe Romano obtinuerit petitione hæreditatis bona, immobilia vel mobilia ex majoris dignitatis beneficio; verba sunt propè formalia D. Joann. Oldend. in facto prorsus simili, Conf. Marpurg. vol. 2. cons. 5. n. 103. & 108. Quòd si verò nulla fœmina unquam successerit in feudo Regali, vel simili Ducatu, vel Marchionatu etiam non feudali, neque unquam obtinuerit petitione hæreditatis contra hujusmodi Dignitatis successorem, quomodo prima obtinebit Serenissima Ducissa Aurelianensis? Quomodo illa prima nititur contra torrentem, & Plenipotentiarus Ipsius Domum Palatinam, tot centenis annis in Imperio inter Electores & Reges Romanorum florentem, bonis suis spoliare, lacerare & pessundare allaborat?

Denique si 9. hæc omnia fingantur abesse, & adesse quædam Territoria, feuda & allodialia, quorum capax existat fœmina cum masculo; attamen Serenissima Ducissa Aurelianensis vix, ac ne vix quidem ut extera, & non solum in alienam familiam, sed regionem translata, ad ea aspirare posset, postquam plus quàm notorium est, quòd Galliæ leges etiam non ferant, vel cespitem, aut glebam terræ ex Ducatu vel Regno Galliæ simili Connubio ratione ad Principem Imperij transferri; Quin enim ex hac hypothesi, pari pacto, & jure retorsionis, optima ratione Imperium excludat Galliæ Principes, nemo negaverit, cùm æquius nihil sit, quàm ut quisque eo jure utatur, quod in alterum statuit: sic, cùm in

rent, sicut ea præter supra memorata dominia, castra, terras & homines, omnesque Palatinatus appertinentias, hoc est, dominia, castra, & homines, qui, quæve apud Palatinatum manere deberent, à Rege ROBERTO fuere relictæ, reliqua, inquam, præter Palatinatus pertinentias, in quatuor partes divisisse. Quas non acclamationes mereatur tam stupenda interpretandi glossandique solertia! præter omnes Palatinatus pertinentias reliqua dominia à Rege ROBERTO relictæ in quatuor partes divisa sunt: id est: quæcunque in divisionem illam Dominiorum Regis ROBERTI, in quatuor partes factam, venere, Palatinatus sunt appertinentia. Et tamen addit D. Plenipotent. Palatinus: Sic enim verba habent: O interpretem sagacem, felicem, & nescio quotâ lunâ natum! qui videt, quæ nemo hominum, qui fuerunt, qui sunt, aut qui venturi erunt, unquam in illis verbis aut vidit, aut visurus est.

VII. Denique scurriliter varijs modis insultat Sereniss. Ducissæ Aurelianensi. Jactat, illam fateri, quòd nullam Sereniss. Electori *de Feudis* moveat controversiam: at illa de *Electoratu* id saltem fatetur. Incusat illam, quòd hæreditatem Sereniss. Fratris CAROLI à Sereniss. Electore petat, cum tamen Sereniss. Electori nihil à Sereniss. CAROLO relictum sit, at hoc est, de quo queritur Sereniss. Ducissa, quòd Sereniss. ejus Frater CAROLUS nihil Sereniss. Electori reliquerit, & hic tamen universa ejus bona occupaverit. Exclamat *miserandam esse conditionem* Sereniss. Electoris propter hunc processum à Sereniss. Ducissâ Aurelianensi sibi intentatum, & verè quidem miserranda ejus conditio est, sed ob hanc unicè rationem, quòd causam suam pessimam in peioris adhuc Advocati manus commendaverit. Scepticè illam provocat, ut designet *bona allodialia immobilia*, designet *Emphyteuses*, designet *dominia directæ, feuda vacantia &c.* Cum probè nôrit hanc designationem ad *punctum liquidationis* pertinere, & dependere ab exhibitione Inventarij, & à communicatione cæterorum Documentorum hæreditariorum & communium. Satisfactum est tamen aliquatenus illi in antecessum, per *adjunctum ulter. assert. Fundam. Aurel. sub. num. 3.*

Imprimis verò tragico Cothurno contra illam insurrexit occasione *bonorum Ecclesiasticorum Secularisatorum*. Obstupecent, ait, *profectò posteri, & agrè sibi persuadebunt, Principem Catholicum in animum sibi induxisse bona Ecclesiastica, quæ talia, inter Allodialia referre, & quæ talia vindicare.* Non est verisimile, hanc declamationem ex animi ejus sententiâ, & Religionis, quam profitetur, Reformatæ scilicet, dogmatibus profectam esse: & qui libellum Aurelianensem, & Deductionem Fundamentorum ejus legerunt, sciunt, de bonis Ecclesiasticis *quæ talibus, & sub reduplicatione bonorum Ecclesiasticorum* vindicandis, nunquam, ne cogitatum quidem fuisse. Sed explicet tamen D. Plenipoten. Palatinus, quare Principem Catholicum *juxta fidei orthodoxæ principia non deceat* bona illa Ecclesiastica petere sibi restitui, quæ Sereniss. Herum suum, Principem utique non A-catholicum non dedecet detinere? Nam quia Pace Westphalica, ob Summam Reipublicæ necessitatem in usus prophanos conversa sunt, par est credere Sanctæ Sedis auctoritatem ad ea possidenda non magis Sereniss. Ducissæ Aurelianensi, quam Sereniss. Electori Palatino obstituram, aut denegatum iri. Videatur tamen *Capitulatio Leopoldina Artic. 2. circa finem.*

Cæterum rusticitati hominis condonandum est, quòd passim Plenipotentiarium Aurelianensem criminetur, tanquam *Constitutionum Imperij, & praxis Germanicæ imperitum*. Et in sua quidem Republicâ turpe alicui esse potest, si jus, in quo versatur, ignorat. Sed extero id non debet vitio verti. Ac ultro etiam fatetur ipse Plenipotentarius Aurelianensis, se propterea, quòd propriæ cognitioni diffideret, eò majorem diligentiam adhibuisse, ut probationes juris, quibus causa sua opus habebat, Celebriorum Jurisconsultorum Germanicorum testimonijs confirmaret, neque alio fine aut intuitu *Extractum rationum pro Sereniss. Principissis Saxo-Lauenburgicis Consilio Imperiali Aurico exhibitæ Deductioni fundamentorum libelli sui sub n. 7.* adjunxit, quàm ut regulas & observationes Juris & Praxis Germanicæ Generales, circa interpretationem bonorum sive Feudalium sive Allodialium sub unum conspectum daret, ingenuè professus, sibi propositum non fuisse, ut, quoad peculiares facti circumstantias casum cum casu compararet; quod dum in conclusione sua fecit D. Plenipotentarius Palatinus, Sereniss. Hero suo valde præposteram operam præstitit,

stitit, utpote cum omnes, qui comparationem ab illo institutam legent, statim deprehensuri sint, causam Sereniss. Ducissæ Aurelianensis ferè per omnes rerum & facti circumstantias favorabiliorem esse.

Ex quibus omnibus cum evidentissimè pateat, per *exceptiones & objectiones* D. Plenipot. Palatini, non esse elisas, sed firmatas potius *petitiones & preensiones* speciales Libello Aurelianensi comprehensas circa *editionem Inventarij*, aliorumque *Documentorum hereditariorum & communium* exhibitionem, uti & circa *qualitatem & interpretationem* bonorum, quæ in materia *successionis & renunciationis* pro *Allodialibus* habentur, consequens est.

Laudo subsequuturo etiam secundum illas petitiones & preensiones libello Aurelianensi specialiter designatas pronuntiari, easdemque Sereniss. Ducissæ adjudicari debere.

Supereft, ut de illis *proportionibus & fundamentis* dispiciatur, quæ ex parte Sereniss. Electoris Palatini in hoc processu arbitrari, vel producta, deductaque sunt, vel produci deducique debuerunt.

Incubuisse D. Plenipot. Palatino, ut *facta*, quæ pro tuenda causa Sereniss. Heri sui allegat, probationibus firmaret, indubitati Juris est. 1. quia hæ Allegationes habent naturam *exceptionum* judicialium, quæ ab excipiente probandæ sunt. 2. quia, quæ *facti* sunt, non præsumuntur. 3. Quia sunt *facta affirmativa*; affirmanti autem incumbit probatio. 4. Quia versamur in *judicio duplici*, quale est Familix erciscundæ, ubi uterque Actor & Reus est. 5. Quia *formula compromissi Ryswicensis* utrique parti æqualiter præscribitur, quod *Jurium suorum fundamenta* deducere debeat.

Facta ista, in quibus jus & causa Sereniss. Electoris Palatini fundantur, sunt:

I. Quod omnia bona, quæcumque à Sereniss. CAROLO Electore possessa sunt, in Sereniss. Ducem Neoburgic. PHILIPPUM WILHELMUM devoluta sint, tanquam *seu-da Imperij recta, & propria, majorum ejus pacto, & providentiâ acquisita*.

II. Quod eadem bona omnia, ne mobilibus quidem exceptis, in eum devoluta sint *Jure Fideicommissi masculini, universalis, & perpetui*, à majoribus ipsius erecti, cum *substitutione reciproca* eidem perpetuâ & reali.

III. Quod in Familia extent *pacta gentilitia, statuta, dispositiones Testamentaria*, denique *consuetudo*, fœminas à Successione in bona à Principibus Palatinis possessa, mobilia & immobilia, feudalia & Allodialia *simpliciter & absolute* excludentia.

IV. Quod in specie Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, *iteratâ renuntiatione* ab omni *fraternâ hereditate & Successione* in bona ab ipso possessa, sit exclusa.

Hiscæ stabiliendis citatur insuper Aurea Bulla Caroli IV. & Bullæ Sigismundi Imperatorum, Instrumentum Pacis Westphalicæ, & consuetudo generalis Germaniæ, quâ Fœminæ ab omni Successione in ditiones & territoria in Imperio sita arceantur; imò quâ ne possidere quidem talia territoria regalem dignitatem annexam habentia, ob sequioris Sexus vitium possint.

Sed quod de consuetudine generali Germaniæ dicit D. Plenipot. Palatinus, non credibile est, illum seriò dictum velle. Nam ne de Abbatis, aliisque Illustribus Fœminis in Imperio loquamur, quæ territoria & regalia ab Imperatore in feudum tenent, nulla ferè sive Electoris, sive Principalis Familia est, quam non Fœminæ, præcipuis ditionibus, quas hodie possident, & in quas ipsæ successere, locupletaverint: sicut observant, & probant exemplis, tum ipsius Familix Palatinæ & Bavaricæ, tum Austriacæ, Brunswicensis, Lotharingicæ, Hassiacæ, Wurtembergicæ, itomque Ducatus Juliacenensis & Bergensis *D. Mylerus ab Ehrenbach, in Gamolog. person. imp. Illustr. cap. 4. §. 3. & seqq. & D. Itterus de Feudis Imp. cap. 14. §. 13. & seqq.*

Sed quod de feudo & Fideicommissio universalis, de pactis gentilitiis, statutis, & testamentariis dispositionibus jactatur, facilem probationem habuisset, si verum foret.

Duos modos probandi suppeditant Constitutiones Imperii: unum *per testes*, alterum *per documenta*: è quibus *posterior*, juxta qualitatem materiæ probandæ rem totam confecturus erat.

Non ait D. Plenipot. Palatinus, documenta huc pertinentia, literas scilicet Investiturarum, Instrumenta pactorum & Statutorum Gentilitiorum, tabulas dispositionum testamentariarum periisse, vel eorum originalia in potestate Serenissimi Electoris non esse.

Idem vidit ex *libello Aurelianensi*, & *deductione fundamentorum* factis, quæ ab ipso horum documentorum vigore afferuntur, formaliter contradici, & præcipuorum etiam documentorum ipsorum fidem & auctoritatem in dubium vocari.

Cur itaque non produxit, & producendo illa, Sereniss. Arbitris, eorumque Nobiliss. D. Delegatis tempus & operam, Sereniss. partibus sumptus, & molestias processûs, sibi verò ipsi prolixissimam inutilium verborum farraginem lucrificet? nimirum quia sciebat, integras copias, non mutilatas, ut in *Justitiæ causæ Palatine Romæ* ostensâ factum est, & in eadem lingua, in qua documenta scripta sunt, non verò in versionibus pravè, & infideliter, translatis, producendas, & ante inrotationem Actorum, ipsa etiam Originalia ad collationandum & recognoscendum exhibenda fore.

Et rescivit quidem Plenipot. Aurelian. tum temporis, cum hæc res in Aula Palatina adhuc extrajudicialiter cum D. Abbate Morel, & cum D. de Morovas tractaretur, in consilio Electorali decretum esse, *non integra documenta sed excepta tantum exinde communicari debere, ne Gallici Causidici, ex toto illorum contextu, & cæteris ingredientibus, ansam scrupulandi arriperent*: Sed hic metus impedire non potuit, quò minùs coram præsentis arbitrio producerentur; ubi non attendetur, quid Causidici unius alteriusve partis scrupulaturi, sed quod arbitri ab utraque parte electi judicaturi sint.

Secundum Constitutiones Imperij productio hæc fieri debuit in ipso termino exceptionis; Secundum Compromissum Ryfwicense verò, intra quatuor menses à die Libelli exhibiti computandos. Quoniam verò in istis terminis hæc productio facta non est, & jam ampliùs in termino Conclusionis, & Submissionis, quæ partibus ad notitiam saltem communicanda est, fieri nequit; Ideo Plenipot. Aurelianensis hisce solemnissimè protestatur, ea, quæ de sensu, restrictione, applicatione, & usu istorum documentorum in scriptis suis retulit, tantum ex abundanti, & in casum, quo intra præscriptum terminum producenda forent, relata esse: Cæterum se ea non tantum pro veris & genuinis, sed etiam pro existentibus in rerum naturâ neutiquam agnoscere: Sique fortè contingat, ut D. Plenipot. Palatinus, vel cum iterata sua Conclusionem, vel post illam aliqua documenta coram Arbitrio producat, quorum sibi Plenipot. Aurelianensi ad excipiendum & respondendum Copia data non est, se formaliter, & per solemnem itidem protestationem opponit, & jam de præsentis in antecessum contradicit, ne recipiantur, vel ad acta Arbitrij registrentur, inrotulentur, aut quovis modo adjungantur.

Nam quòd D. Plenipot. Palatinus provocet ad documenta, quæ olim in Causâ Palatino Simmerensi, aut circa has ipsas prætensiones Aurelianenses Ratisbonæ vel Heidelbergæ exhibita, aut publicata dicit, id vanum & irritum subterfugium est. Nam & ipse fatetur, non hic quæri, quid *olim*, sed quid *nunc* in Arbitrio actum sit, & formulâ Compromissi expressè sancitur, *sententiam*, non secundum alibi producta, etiam si prælo commissa sint, & omnium manibus terantur, sed *juxta exhibita, acta, & probata*, in hoc ipso arbitrio pronuntiandam esse.

Inductio, quæ ex truncatis passibus *literarum investitura*, additâ aureâ Bullâ CAROLI IV. & Bullis SIGISMUNDI, itémque Instrumento Pacis Westphalicæ petitur, ac si omnia bona à Sereniss. CAROLO Electore possessa, ipsi in feudum ab Imperatore collata fuissent semper in eo claudicat, & perpetua principij petitione vitiatur, quod falso & contra

tra dispositionem Bullarum Cæsarearum & Pacis Westphalicæ supponitur ; Omnia bona, quæ Principes Palatini possident, Electoratus, atque Comitatus Palatino, sive unita sive incorporata esse, ejusdemque sive partes sive pertinentias constituere, actus autem unionis sive incorporationis nusquam neque citatur, neque producitur. Cumque Imperator, in illis etiam truncatis Investituræ passibus, qui ab ipso D. Plenipot. Palatino adducti sunt, profiteatur, *se Electorem investire de omnibus, quæ ab Imperio in feudum moventur*, attamen ne sic quidem cætera Imperij feuda, sub hac investitura Imperiali comprehendi, apparet ex eo, quod utique etiam Sereniss. Elector Palatinus modernus separatim se de Ducatibus Juliacensi, & Bergenfi, itemque de Ducatu Simmerensi, quamquam quoad hunc nulliter investiri curavit. Quod autem ex eo, quod plura territoria ab uno eodemque Principe possideantur, vel quod Imperator Principem plura territoria possidentem generaliter investierit de omnibus, quæ ab Imperio in feudum moventur, non sequatur *unio* aut *incorporatio*, vel etiam mutatio Allodialium in feudalìa, in Imperio vulgatissimi & expeditissimi Juris est : de quo videatur prolixa tractatio D. *Itteri de Feud. Imp. cap. 8. §. 17. & seqq.*

Quærit D. Plenipot. Palatinus, *quibus Principatibus & bonis innitatur Electoratus o-
Etavus, Pace Westphalicâ noviter erectus?* In promptu responsio est, si quis Instrumentum divisionis inter quatuor Filios ROBERTI Rom. Regis consulat. Nimirum in illis bonis, quæ in ista divisione Electoratus attributa, & in inferiori Palatinatu sita sunt ; non autem vel toti Palatinatu inferiori, vel omnibus cæteris bonis, quæ à Palatinatûs Inferioris possessore alijs titulis ante motus Bohemicos possessa, & per Pacem Westphal. ultra inferiorem Palatinatum, Electori CAROLO LUDOVICO restituta sunt. Multò minùs in Ducatibus Lauterenfi, aut Simmerensi, quos eadem pax Westphalica jussit Patruo ejus restitui. add. *Ulter. Assert. Fundam. Aurelian. q. 1. & 2.* Itemque D. *Schilter in Notis ad aur. Bullam* „ cap. 25. ubi observat, quod si præter illum Principatum, cui Jus Electorale inhæret, alia „ territoria Elector possidet, quibus Jus eligendi non inhæret, tum sine dubio illa alijs Fi- „ lijs relinqui, & ab Electoratu separari poterunt. Igitur cum Electoratus Saxonicus, non „ Thuringiæ, non Misniæ, non cæteris Provincijs & Territorijs acquisitis à Serenissima Do- „ mo Saxonica, sed soli Ducatui, & Palatinatu Saxonico inhæreant, hic solus individuus sem- „ per habitus, cæteri in Filios divisi.

Applicationem ad Electoratum Palatinum facit *Idem* in sequentibus, & de eo sanè itidem dici potest, quod cum Electoratus Palatinus non Ducatui Simmerensi, non Lauterenfi, non cæteris Provincijs & Territorijs acquisitis à Sereniss. Domo Palatinâ, & in *adjuncto Ult. Assert. Fundam. n. 3.* designatis, sed parti tantum Palatinatûs inferioris in Instrumento divisionis inter Filios ROBERTI Regis Romanorum denotatâ inhæreant, hæc pars sola pro individua semper habita est.

Neque obstat, quod Palatinatûs Superioris pars, cui antea inhærebat etiam Electoratus, inde decerpta, & in Domo Bavaricam translata sit. Nam & sic Electoratus Saxonicus, post translationem ejusdem à Lineâ Ernestinâ in Lineam Albertinam Palatinatu Saxonico adhuc inhærere creditur, licet territorium ejus Palatinatûs, non Electoralis sed Ducalis Linea possideat. Sufficit enim ad jus radicandum, Investitura simultanea, ad quam Linea Ernestina cum Albertina, in Domo Saxonica, & in Domo Bavarica Rudolphina cum Wilhelmina ratione Superioris Palatinatûs admittitur.

Quantum ad Fideicommissum Familiæ, & Substitutionem reciprocam attinet, versantur Serenissimæ partes in contradictione, quod

1. Sereniss. Elector Palatinus quædam *pacta gentilitia* citet, quibus hoc fideicommissum introductum sit, quæ Serenissima Ducissa Aurelianensis rejicit tanquam sublesta, vel certè dubiæ fidei. vid. *Ulter. Assert. Fundam. Aurel. qu. 3. & adjunct. sub num. 4.*

2. Quod Sereniss. Elector pacta illa velit haberi pro *generalibus, realibus, & totam Familiam Palatinam concernentibus* : Sereniss. autem Ducissa Aurel. contendit ea, quæ præcipuè illi obijciuntur, uti est pactum de anno 1553. esse *speciale, personale, & ad solam transmissionem Electoratus de Linea Electorali ad Lineam Simmerensem restrictum*. vid. *adjunct. Ulter. Assert. Fundam. sub. n. 5.*

3. Quòd Sereniss. Elector asserit pactis gentilitijs, statutis & dispositionibus testamentarijs *omnia bona, mobilia, & immobilia, presentia & futura*, quæ ab authoribus eorum pactorum, statutorum & testamentorum possessa, & quæ à Posteris illorum & Agnatis collateralibus acquisita unquam fuerunt, vel in posterum acquirerentur, fideicommissò Familix subjecta esse: Sereniss. Ducissa Aurelianensis negat ullam in quocunque pacto, statuto aut testamento Palatino *tanta latitudinis* formulam aut dispositionem reperiri, vid. *idem adjunct. sub. n. 5.*

4. Sereniss. Elector asserit, pacta isthæc in Familia Palatina semper *pro Lege Fundamentalì* habita fuisse, Sereniss. Ducissa Aurelian. contendit, ea, quibus præcipuè gloriatur Sereniss. Elector, *neque* ab ipsis authoribus *impleta* aut *executioni mandata*, *neque* in primarijs articulis à Successoribus *observata* fuisse. Vid. de exceptione non implementi *D. Betsius de pactis Famil. Illustr. cap. 7.*

5. Sereniss. Elector affirmat, per pacta ista, statuta & testamenta omnem Principibus & Electoribus etiam Palatinis *alienandi ditiones à se quocunque jure possessas*, & de ijs disponendi *facultatem penitus ademptam* fuisse. Sereniss. Ducissa Aurelianensis contendit, pactis, statutis, & testamentis hisce, nihil aliud quàm *retractum gentilitium*, certo modo, tempore & ordine usurpandum innui.

6. Sereniss. Elector præten dit, ut illorum pactorum & dispositionum *primogenituram & Successionem linealem*, cum *substitutione Masculorum diversarum linearum* introductam: Sereniss. Ducissa negat in *lineis singulis Gradus prærogativam* exclusam esse, vel ob *differentiam Sexus*, de linea ad lineam transitum fieri debere.

7. Sereniss. Electoris postulatum est, fœminas *absoluto præcepto & simpliciter* à Successione removeri: Sereniss. Ducissæ defensio est, eas *comprehendi fideicommissò* prætenso, & à Successione suæ & alterius lineæ, non nisi *præcepto modificato ad earundem renunciationes* arceri. Potueruntne ista, vel inter partes disceptari, vel poteruntne ab arbitris in favorem Sereniss. Electoris judicari, cum nulla istorum pactorum, statutorum & dispositionum instrumenta, documenta aut tabulæ, durante toto processu arbitrari producta sint? an imaginari sibi potuit D. Plenipot. Palatinus toties in flagranti falso deprehensus, nudis assertionibus suis fidem habitum iri? passim quidem querulatur, *actionem Sereniss. Ducissæ nomine non ritè institutam esse*: Si hoc verum foret, ipsum tamen à necessitate ritè producendi documenta probationum, aut deducendi fundamenta assertionum suarum, minimè absolveret: cum secundum formulam compromissi, *eo casu, quo alterutra pars in proponendis, deducendis aut probandis prætensionibus & juribus moram fecerit, licuerit nihilominus alteri parti, in terminis constitutis, jura sua deducere, aut exhibere.*

Carpit quidem non semel D. Plenipot. Palatinus Plenipot. Aurelianensem, quòd argumentatus sit à *jure Agnatorum ad jus Fœminarum* in fideicommissò Familix; Sed hoc illi nunquam in mentem venit. Verùm non immeritò putavit initium sibi faciendum esse, à destruendo vasto illo postulato, quo Electorem tanquam primogenitum in Familia Palatina, omnium bonorum à Principibus Palatinis possessorum Dominum esse contendebatur, ac deinceps, postquam ostendisset naturam & qualitatem bonorum à Principibus Palatinis possessorum, huic vinculo & servituti, etiam supposito fideicommissò Familix, non subijci; eò progrediendum, ut demonstraret sequioris Sexus conditionem non obstare, quò minus bona, quæ ab Agnatis in Familia Palatinâ, liberè & jure proprio possideri possunt, etiam ad Fœminas transferantur: post quod jam nihil restabat, quàm ut probaretur, talem actum, respectu Sereniss. Ducissæ Aurelianensis intercessisse, qui ad bona hujusmodi in eam transferenda validus esset: idique præter *Deductionem Fundam. Aurel. adjunct. n. 3.* etiam ipse D. Plenipot. Palatinus præstitit, productis *pactis dotalibus* expressam reservationem Alodialium continentibus. *Adjunct. Respons. Palat. n. 4. art. 7.*

Objicit D. Plenipot. Palatinus: *non potuisse à Seren. D. Electore CAROLO LUDOVICO; dum non secundum statuta Familix comparatam renunciationem exegit, Agnatis conditionem iniquam, & fraudem legi inferri. quod si fieri posset, frustranea & elusoria plane essent pacta Gentilitia & fideicommissaria omnia, pro cuiuscunque Agnati libitu in re*

reliquorum etiam ignorantium præjudicium liberè circumvenienda. Nunquam fanius judicavit hic ratiocinator, quàm cum isti argumentationi suæ subjecit *ejus conclusionem, pariter & principium, unde sequitur, absurdissimum esse.* Si genuina & indubia essent pacta illa, quæ citat gentilitia & fideicommissaria, sufficerent ad probandum, fœminas per statuta primæva Familiæ Palatinæ, à Successione Allodialium non excludi nisi renuntiationibus modificatis; docet autem in terminis *D. Betsius de Pact. Famil. Illust. cap. 4.* quòd, *si fœminæ modificatis renuntiationibus in favorem masculorum, & Familia, juri suo renuncient, non possint deinceps à masculis in illarum præjudicium statuta vel pacta fieri latiore exclusionem inducentia.* Ut adeò Seren. Elector CAROLUS LUDOVICUS Agnatis nullam injuriam fecerit, dum primæva statuta Familiæ sequendo, jure suo usus est: cum præsertim exempla, adeoque usum illorum statutorum ante oculos haberet, Filiarum Palatarum, quæ renuntiationibus suis, nominatim *immobilia, vel allodialia omnia, vel quæ testamento, aut donatione, à Parentibus sibi relinquerentur,* ac in specie, in casum, quo *Masculi linea sua defecissent,* sibi reservaverunt. Vid. *ult. assert. Fund. Aurel. dilucid. 3. add. Instrumentum donationis propter nuptias Blanchie Anglica factæ* citatum in ead. *Ult. assert. dilucid. 1.* itémque datio in dotem castri Keyferswerth ab eodem Roberto, qui decantatæ Constitutionis Rupertinæ de anno 1395. author jactatur, anno 1399. Filia suæ ADOLPHO, Comiti Cliviæ nuptæ factâ, cujus Instrumentum extat in *Registro dicti Roberti Mandatariis Palatinis 21. Junij 1698. restituto, sub fide, illud in cursu arbitrij repræsentandi.*

Neque hic versamur in casu *Pactorum Secretorum,* aut Agnatis occultatorum, sed *publicorum,* & ad plenam Agnatorum notitiam multis modis perductorum, & ideò illis per integrum ferè triginta annorum spatium, non contradicentibus, ad perfectam validitatem perductorum. Sic enim jus & factum Agnatorum inter se, validum reddi, *reliquis Agnatis non contradicentibus,* ipse D. Plenipotentarius Palatinus asserit. Verè autem absurdum est dicere, quòd *fraus legi fiat* quando Successiones Fœminarum Illustrium ad dictatum Juris naturalis, Gentium & civilis reducuntur: Cujus intuitu *S. Augustinus* legem Voconiam, tanquam illarum Juribus adversam, iniquissimam nominat: *Fustinianus* autem Imperator, rejectâ illa qualicumque commoditate, quâ Jura Successionum ita constituta erant, ut plerumque hæreditates ad masculos defluerent, sed quibus tamen *Sorores Germanæ,* vigore *consanguinitatis,* masculis remotioribus præferebantur, nimiam subtilitatem, & non piam differentiam inter Masculorum & Fœminarum Successionem, eosque, qui eam introduxerunt, naturæ accusatores appellat. vid. *§. 3. Inst. de legit. Agnat. Success. l. 14. Cod. de legit. hæred.*

Sed instat D. Plenipot. Palatinus, Sereniss. Ducissam Aurelianensem ipsam, in iterata sua renuntiatione, id est in Apocha solutæ Dotis productâ inter *adjuncta Responsioni sub n. 5.* reservationem Allodialium restrinxisse *ad consuetudinem Electoralis Domûs Palatinæ:* Juxta hanc autem consuetudinem fœminas non admitti ad Successionem ullorum Allodialium, neque mobilium, neque immobilium.

Verùm an non videt, se, dum nimium amplectitur, nihil constringere, & reservationem Allodialium non limitare, sed penitus in Regis Christianiss. & Sereniss. Ducis Aurelianensis ipsiusque Domûs Electoralis Palatinæ ignominiam evertere? Deinde se jura & leges interpretationis Juridicæ pervertere, dum sibi explicationem ejus clausulæ arrogat, eamque ex sua mente & utilitate partis suæ interpretari nititur, quæ in actibus unilateralibus, qualis est apocha dotis solutæ, à proferente & ex ejus mente & commodo unicè petenda est. *L. 96. & ibi D. Jacob. Gothofr. ff. de Reg. Jur.*

At Sereniss. Ducissa Aurelianensis, quæ clausulam illam protulit, profitetur, se eam relatam solummodo velle ad significationem bonorum Allodialium, ut nimirum intelligatur, eam sibi reservasse bona, quæ secundum usum, morem & consuetudinem Domûs Palatinæ, quoad facultatem alienandi, de ijs, vel inter vivos, vel ultimâ voluntate disponendi pro Allodialibus habita sunt, qualia nimirum in *libello suo, & in adjunct. ulter. assert. Fundam. Aurel. sub n. 3.* designari curavit.

Sed regerit tamen idem Plenipotentarius, Sereniss. Ducissam ad Allodialium quacumque Domus Palatina Successionem admitti non posse, *quousque non probaverit Filias renunciatas ad immobilium Successionem aliquando admissas, & consequenter admitti solitas fuisse*, & quia procul dubio recordatus est, se ipsum qui consuetudinem allegat, non Sereniss. Ducissam Aurelianensem contra quam allegatur, *de probatione ejus sollicitum esse debere*; ideo provocat ad exemplum Successionis Electoris OTTONIS HENRICI ultimi è linea Electorali primæva Masculi, à qua tam ratione mobilium quàm ratione immobilium, non tantum Fœminæ, sed etiam Agnati in parigradu constituti exclusi fuerint: & denique rationem sibi reddi postulat, *quare tot Fœmina in Familia Palatina, quarum tamen quedam, quod notandum, non renuntiaverunt, cum matrimonio copularentur, ad Successionem immobilium admissæ non sint?*

At enim circa exemplum Successionis OTTONIS HENRICI oblitus est Ducatus Neoburgici in alium utique Agnatum, quàm qui Electoratus Successor factus est, translatus: deinde non consideravit, FRIDERICUM III. ex pacto speciali ad Successionem OTTONIS HENRICI, etiam ratione Allodialium vocatum fuisse: Sereniss. autem Ducem Neoburgicum PHILIPPUM WILHELMUM pacto speciali se obstrinxisse ad hæreditatem allodiam hæredibus allodialibus Sereniss. Electoris CAROLI restituendam: quin & in casu præsentis, non contendere *Fœminam alterius à defuncto lineæ*, cum *Agnatis in eodem aut pari cognationis gradu consistentibus*, sed fœminam, quæ ad Successionem defuncti aspirat, consistere *in eadem cum ipso linea gradu proximo*; Agnatum autem contradicentem esse *alterius lineæ ultra decimum à defuncto gradum* remotum.

Jam autem qui consuetudinem allegat, *debet eam probare, ex frequentia actuum, quæ sint conformes*; si quidem ex actibus difformibus consuetudo non inducitur; ita ut non sufficiat generatim de ea constare, sed plenè demonstranda sit in specie specialissimâ, præsertim in iis, quæ liti decisionem respiciunt, & ubi, sicut in nostro casu, de non usu juris communis disceptatur: ubi scilicet necesse est, ut probetur, & casum jure communi comprehensum extitisse, & contrarium observatum fuisse: quem admodum inter scriptores Juris publici Germanici, hæc omnia circa probandam in tribunalibus Imperij consuetudinem, observat D. Reincking. de Regim. Sacul. Imp. Rom. lib. 2. cap. 9. §. 2. & seqq. unde si tantopere interest D. Plenipotentarij Palatini scire, *quare tot Principissa Palatina non sint ad successionem immobilium admissæ*; facile illi responderi poterit: quod expressâ, solemni, & tam Jure gentium, quàm jure publico Imperij, validâ conventionē omnia Domus suæ allodialia non reservaverint: vel quod non saltem paternæ, & maternæ, sed etiam fraternæ & collaterali, nec tantum feudaliū sed etiam Allodialium cunctorum successionī jurato renuntiaverint, vel quod non fuerint hæredes ultimi masculi lineæ suæ, vel denique jus suum aut persequutæ non sint, aut ad id persequendum *viribus & auxilio, protectioneque* sufficienti destitutæ fuerint: contingere enim in imperio posse, ut sine suo externo jus careat, nisi vires ministras habeat, testari poterunt aliquot Principissa Palatina, quæ licet nondum dotata nec provisæ, avitis tamen ditionibus, contra expressam dispositionem patrum Gentiliorum expulsæ, precarijs & emendicatis pensionibus, splendori generis sui parum convenientem vitam ducunt.

Ita ex omnibus munimentis suis depulsus D. Plenipot. Palatinus, quodnam in eo præsidium se reperturum speravit, quod ultimo loco objicit, *renunciationes Principissarum Palatarum se ad illarum exclusionem non habere per modum conditionis, sed per modum obligationis: eas non ad esse exclusionis, sed ad bene esse pertinere; easdem extendi debere ad omnia Allodialia, & quæ pro allodialibus habentur; quoniam si de feudis propriis tantum intelligerentur, inutiles essent, quia ab hisce fœmina ipso jure arcentur?*

Nonne 1. Ipsa exempla, ad quæ provocat D. Plenipot. Palatinus Principissarum Palatarum, *quæ cum nuberent, non renuntiaverunt*, probant, si adest aliqua obligatio renuntiandi, eam in Domo Palatinâ pro generali agnitam non esse? an 2. obligatio renuntiandi, *modum renunciationis determinat?* & an non è diversitate renunciationum notatâ in ult. assert. Fundam. Aurel. dilucid. 3. apparet & *modum & objectum renuntiandi liberum mansisse?*

manfisse? Num. 3. in facto verum & certum non est, renunciationem Sereniff. Duciff. & Aurelianenfis *juratam non esse*, & in eâ tantum *ſucceſſionis feudal̃s paterna & materna*, non verò *Succeſſionis feudal̃s fraterna*, nec *ſucceſſionis allodial̃s* ullatenus, adeoque nec *paterna*, nec *materna* abdicationem contineri: imò in continenti ſucceſſionem in omnia allodialia Domûs ſuæ expreſſè reſervari? quod ſi 4. Renunciationes Principiffarum Palatinarum ad bene eſſe tantum pertinent, nihil abſurdi eſt, ſi *ratione bonorum feudalium* habeantur pro ſuperfluis.

Quin ſi hypotheſis D. Plenipot. Palatini ſubſiſteret, quòd etiam abſque renunciatione, per ipſa pacta & Statuta familiæ, *Principiſſæ Palatina à Succeſſione allodialium excludantur*, eſſent etiam renunciationes allodialium inutiles & ſuperfluæ, noménque Dei, quod adhibitis ad illas juramenti invocari ſolet, in vanum uſurparetur.

Quòd autem renuntiatio à re ad rem, videlicet à *ſucceſſione feudal̃i* ad *allodiale* interpretando extendi non debeat, ſed ſtrictè, imò ſtrictiſſimè, atque ita ſit interpretanda, ut renuntianti minimum noceat quàm fieri poſſit, adeò trita eſt regula, ut juxta quorundam Doctorem pronuntiatum, contra eam hiſcere, ſit in Solem jacula contorquere. vid. de eâ *Pauli Galerati Tractatus de Renunciationibus*, tom. 1. cap. 9. & ſeqq. & *D. Kellenbenz de Renunciatione Succeſſion*, q. 26. & q. 36. ubi etiam docet, *renunciationem interpoſitam de Succeſſione paternâ vel maternâ non præjudicare filia in fraterna Succeſſione*.

Si tandem vel maximè favor renunciationis eſſet publicus, nihilominus fundaretur ſolummodo in ratione *conſilii* Politici; cùm favor filiarum renuntiantium fundetur in ratione *Juris* naturalis, gentium, & Civilis, quod illas ad proximorum ſuorum ſucceſſiones ipſo conſanguinitatis vigore vocat: quamquam etiam illuſtribus affinitatibus cum Regibus & Principibus exteris contractis, non minùs quàm ſanguinis vinculo, favor conſilij Politici & ſalutis publicæ, tum Imperij tum Familiarum Principalium patrocinetur: uti demonſtrat *D. Mylerus ab Ekrenbach in Gamologiâ Perſonar. Imperij Illuſtr. cap. 3. & 4.*

Quoniam igitur Sereniff. Duciff. Aurelianenfis prætenſiones atque petitiones juxta formulam compromiſſi Ryſwicensis libello ritè exhibito designatæ, & intra terminos ibidem præſcriptos Jura ejus, juriùmque fundamenta producta, & ſolidè deducta; ex adverſo autem iſthæc jura, prætenſiones & petitiones, neutiquam elifa; minimè verò pro Sereniff. Electore Palatino intra peremptorios illos terminos, fundamenta juriùm, quæ habere prætendit, producta aut deducta ſunt: Ideò Plenipotentarius Aurelianenfis. CONCLUDENDO petit, juxta petitiones illas & prætenſiones libello à ſe die 26. Octobris 1699. arbitrio exhibito comprehenſas & designatas pronuntiare: ac ſimul deciſionem cauſæ ſub proteſtationibus & reſervationibus nomine Sereniff. Duciff. Aurelianenfis interpoſitis arbitrij ſententiæ ſubmittit.

**Nobiliffimorum Sacræ Cæſareæ Majeſtatis & Sacræ
Regiæ Majeſtatis Chriſtianiffimæ Plenipo-
tentiariorum**

obſervantiſſimus

P. De. THE SUT, Sereniff. Principis ac D. D. PHILIPPI Sac. Regiæ Maj. Chriſt. Fratris unici Ducis Aurelian. &c. & Sereniff. D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Delegatus Plenipotentarius.

Communicetur Sereniff. Domini Electoris Palatini Plenipot. D. Joanni Richardo Zachmann ad notitiam, & prævia Collatione utriusque partis adjunctorum cum originalibus, innotulentur acta in præsentia D^{norum} respectivè Plenipotentiariorum & Mandatarii. Francofurti die 26. Octobris 1700.

ULTIMA ET REPETITA
CONCLUSIO, ET RESPECTIVE-ACTIONIS
EXCLUSIO, AC FORMÆ COMPROMISSI SERVATÆ
DEMONSTRATIO

Serenissimi Principis ac Domini, Domini
JOANNIS WILHELMI, Comitum Palatini ad Rhenum,
Sacri Romani Imperij Archi-Thesaurarij & Principis Electoris, Bavariz, Juliz, Cli-
viz & Montium Ducis, Comitum Veldentiz, Sponhemij, Marcz, Ravenspergæ
& Mersæ, Domini Ravensteinij &c. In causa Compromissaria inter ipsum, tan-
quam Reum conventum, ex Una

Et

Serenissimum Principem ac Dominum, Dominum PHILIP-
PUM, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratrem unicum, Ducem Aurelia-
nensem, Valosiensem, Carnutensem & Nemurcensem, ac Serenissimam Domi-
nam CAROLAM ELISABETHAM, Ducissam Palatino-Bavaram, ejus Conju-
gem, tanquam Actores ex altera parte;

Opposita

Ulteriori sic intitulatæ assertioni Aurelianensi, Exceptionibus
& Dilucidationibus nuper productis.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum,
Sacræ Cesar. Majest. & Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ
Nobilissimi Domini Delegati

PLENIPOTENTIARIUM

Orrexit equidem jam nuper Conclusionem suam & Submissionem
Plenipotentarius Palatinus, omniâque hætenus juxta formam Ar-
bitrij ex parte sua peregit; Cum verò Dominus Plenipotentarius
Aurelianensis suis prioribus non contentus, ex sua parte sic intitu-
latam Assertionem, Exceptiones & dilucidationes attulerit, pro mo-
re multa nova in facto & jure, utut nihil relevantia, cum varijs
protestationibus & reservationibus, in terminis convitiandi, non ju-
tis ordine progrediendi, animum spirantibus, & in propriam Au-
thoris contumeliam redundantibus admiscendo, contra articulum
8. Pacis Ryswicensis, ideo necessitate coactus Plenipotentarius Pa-
latinus, ut singulis punctis ordine, quo allata nunc sunt, cum fundamento respondeat,
omnibus contrarijs imprimis generaliter & specialiter contradicit, ea verò, quæ pro Sere-
nissimo

nissimo Reo convento ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, nunc vel alias quomodolibet facientia adduxit, pro confessis habet, simul verò huic suæ repetitæ Conclusioni & respectivè Actionis exclusioni, sequentia hæc supposita, & fundamenta irrefragabilis veritatis præmittit, vel ex antea actis quodammodo repetit, ut ex ijs non difficile sit, oppositis istis ulterioribus satisfacere, simulque concludere, non modo summo ac optimo jure ad Serenissimum Electorem Palatinum, seu Reum conventum pertinere Electoratum, seu Comitatum Palatinum, sed & omnia reliqua tam immobilia, quam mobilia, quæ una cum Electoratu apprehendit jure Majorum in se ab ultimo defuncto Electore CAROLO transmissa, & injurios planè in Regem Christianissimum & Serenissimos Duces Aurelianenses fuisse, quique illis harum litium & exitiosi belli inde secuti authores fuerunt.

Et quidem I. Juris est non controversi, Reges, Principes ac Duces, similesque Præsides, ac Provinciarum Rectores duplex Patrimonium habere, vel habere posse; aliud Sacrum ac Publicum, five Rei Sacræ ac Publicæ, aliud Privatum, five Rei privatæ. Illud Regni ac Ducatus Patrimonium est & Thesaurus: hoc proprietate & Dominio Regis vel Ducis; Illud omnem alienationem respuit: hoc pro arbitrio Regis vel Ducis alienatur; Illud successionis hæreditariæ communis ac promiscuæ viam non ingreditur; hoc successioni communi ac vulgari subjacet. Illud ad solum Imperij, Regni vel Ducatus successorem transit; hoc quibusvis hæredibus obvenit; In illo non jure Communi, sed singulari, non jure hæreditario, sed jure Regni ac Ducatus, non ex persona & devisione defuncti, sed ex legis, vel consuetudinis, aut conventionis ordine, non titulo universali, sed particulari Reges ac Duces succedunt, uti hæc in simili causa per jura & authoritates à se allegatas deducit Ernest. Cothmann *Respons. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.* Joann. Limn. *in not. Reg. Franc. lib. 2. cap. 2.*

In præsentia nunc controversia Serenissimus Reus conventus successit ultimo defuncto Electori CAROLO, jure Ducatus & titulo singulari: jure quidem sanguinis, sed citra onus & nomen hæredis: Serenissima verò Domina Actrix, tanquam soror, hæres esse contendit Allodialis, universalis, atque sic succedere titulo universali, communi ac vulgari. Ille ergo, seu Elector Palatinus, successit in omni Patrimonio publico; Illa verò, seu Serenissima Ducissa Aurelianensis in privato, si quod adest: Nempe quicquid ferè Reges, Electores & Principes habent, id regulariter est fiscale & Jurisdictionale, quod à Regia vel Ducali dignitate non separatur, atque ita filiabus ipso jure non debetur, quippe quæ ut sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces. Quoniam verò præter fiscalia & publica, NB. privata quoque allodialia Principes possidere possunt, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, in his succedere possunt cæteris paribus scemina; Ita ferè in terminis Barthol. Muscul. *de success. convent. & anomal. membr. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G.* Atque ex hoc solo fundamento tota liquescit causa, & Serenissima Ducissa succedit in Privatis allodialibus, seu defuncti Serenissimi Domini Fratris privato Patrimonio, quatenus nimirum Pacta Gentilitia, & propria hac in parte non obstat iterata renunciatio, ac si, quod tale Patrimonium, docere possit, non verò in Patrimonio publico, Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino, neque arcibus ac ditionibus, rebûsque omnibus tam mobilibus quam immobilibus, ad hoc patrimonium publicum pertinentibus.

Alterum fundamentum est. Sicut ex generali consuetudine Germaniæ, Principatus, Ducatus & Comitatus, tanquam feuda Regalia & Majora, ex natura sua sunt individua, & juri Primogenituræ deferuntur, ut probat cit. Ernest. Coth. *cit. volum. 5. Resp. 1. n. 251. & seqq.* ita specialiter, quoad Domum Palatinam & Bavaricam seu Palatino-Bavaricam, hoc jus Primogenituræ jam ante tempora Aureæ Bullæ Caroli IV. Imperatoris vertebatur, ut testis est Arnold. Engelbrecht *inter Disput. Basileens. vol. 4. Disput. d. success. in Elect. thes. 80.* Et videre est in Pactis Palatinis *d. Ann. 1357. 1368. & 1378.* postea verò inter Rupertos juniores & seniores Anno 1395. propriè stabilitum fuit, cum expressa ista & irrevocabili conventionione: 1mo. ut jure Primogenituræ Primogenitus cum suis descendens non solum succederet NB. in Electoratu, sed etiam reliquis ditionibus, ad Comites Palatinos spectantibus, verbis: *Dass fürbass allezeit &c.* 2do. ut jus hoc Primogenituræ non solum ad Bona, tunc ad paciscentes Rupertos spectantia, & ab iis possessa pertineret, sed etiam ad futura & acquirenda extenderetur, verbis: *oder fürbass gehören wården;* 3°. quòd, & si tunc op-
pida

pida & arces uni alterive secundò genito vel tertio genito, in vim appanagii & provisionaliter attributa fuerint, ea tamen divisio juri Primogenituræ non præjudicaret verbis : *man es auch für keine Theilung halten solle &c.* 4.to expresse ibi conventum, ut, si filij secundò vel tertio geniti sine prole mascula decederent, Bona sic eorum morte aperta, ad Primogenituram reverterentur, verbis, *Welcher aber unter Unsern jüngsten Söhnen &c.* Hanc duplicem de Jure Primogenituræ ordinationem Rupertinam præcesserat seu intercesserat Anno 1356. Aurea Bulla Caroli IV. Imperatoris, ubi cap. 7. & 25. hoc jus Primogenituræ quoad omnes Electoratus sæculares, & in specie quoad Electoratum Palatinum, publica Imperij lege fulcitum, post verò Anno 1414. & 1434. Constitutione Sigismundi Imperatoris, quoad Comites Palatinos Rheni declaratum, à tot verò sæculis non modò in Archi-Domo Palatina servatum, sed varijs insuper Conventionibus de Anno 1545. 1551. 1553. & 1557. ac aliàs multiplici Testamentaria Ordinatione inter præfatos Comites Palatinos repetitum, Jurisque jurandi religione roboratum, & ipsis investituris Cæsareis, tum Electoris FRIDERICI Tertij, tum reliquorum Electorum omnium confirmatum, agnitum etiam, & novissimè in famosa Simmerensi Causa propugnatum fuit, scriptis in publicum vulgatis per Serenissimum defunctum CAROLUM LUDOVICUM Electorem, Patrem Sereniss. Ducissæ Aurelianensis. Quibus ita positis, sequitur sponte sua conclusio: Qui succedit Jure Primogenituræ, ad eum pertinent non solum Regnum & Ducatus, sed etiam res mobiles, Thesauri, Bombardæ, fructus pendentes, annui redditus, & quæcunque ad Regni vel Ducatus aut Comitatus utilitatem sunt destinata. Christoph. Besold, *tract. de success. quæ Regni sit jur. dissert. 5. Thes. 1.* Atque eò usque hæc vera sunt, ut hac ratione in Italia Fratri minori ex potentissima familia oriundo, sua ætate denegatam fuisse divisionem thesauri cum ipsius quidem magna indignatione, sed summo jure, attestetur Nicol. Bets. *de pact. & statut. sam. illustr. cap. ult. §. 12.* Sed Serenissimus Reus conventus successit jure Primogenituræ in Electoratu Palatino, & omnibus Ditionibus eò pertinentibus, verbis: *Alles also fürbass beysammen unzertheilt &c.* Ergo ad eum pertinent omnia enumerata, tam feudalia, quàm allodialia, tam mobilia, quàm immobilia, Serenissima verò Ducissa Aurelianensis habebit illa privata allodialia, quæ ad privatum Defuncti Serenissimi Fratris Electoris patrimonium pertinuisse, & in quibus fœminas juxta Serenissimæ Domus consuetudinem olim successisse, probare poterit.

Tertium fundamentum est. Negari non potest, illa Pacta Primogenituræ prædicto modo toties inter Comites Palatinos Rheni ab aliquot centenis annis repetita & jurata, & à tot Imperatoribus Romanis, tum ipsis investituris feudalibus, illarumque tenore, tum iteratà toties ampla Serenissimæ Domus jurium & privilegiorum renovatione & confirmatione confirmata, atque in ordine ad successionem Electoralem, Instrumento Pacis Westphalicæ cap. 4. art. 10. stabilita, ab Electoribus etiam & Comitibus Palatinis omnibus, maximè verò Sereniss. Domina Actricis Genitore, CAROLO LUDOVICO, nec non Dignitatis Electoralis in linea Simmerensi authore, FRIDERICO nempe Tertio Electore, prout ex Investitura Ipsius patet, pro norma & regula succedendi agnita, nihil aliud esse, quàm Pacta Gentilitia &c. unde iterum concludit Plenipotentarius Palatinus: sed qui in Romano Germanico Imperio ita succedit ex Pactis Gentilitiis, eveniente conditione, si altera linea sine omni prole mascula extincta est; is succedit non secus in omnia defuncti Bona, tam mobilia, quàm immobilia, tam feudalia, quàm allodialia, quàm si ex Testamento succederet, teste Joanne Casp. Gütlich *inter disput. Basileens. vol. 5. Disp. d. Confrat. th. 5. & 8.* hinc non omnia, sed ea tantum allodialia renunciando sibi reservavit Serenissima Domina Actrix, ad quæ fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sunt solitæ.

Quartum est. Ut præcedentibus Electoribus Palatinis, ita nominatim FRIDERICO Tertio, primo ex linea Simmerensi Electori, in feudum ab Imperatore MAXIMILIANO II. concessa fuerunt omnia Regalia & feuda, ex successione OTTONIS HENRICI ad se devoluta, id est, Electoratus Palatinus cum omnibus pertinentiis, Dominijs, terris, hominibus, castris, bonis, prout ea ab Electoribus, PHILIPPO, LUDOVICO, FRIDERICO, & OTTONE HENRICO possessa fuerunt, & ad præfatum FRIDERICUM III. vigore Aureæ Bullæ, Pactorum Familix, & ordinis succedendi in Domo Palatina recepti, pervenerunt, eodemque irrefragabili jure in moderni Serenissimi Domini Electoris Serenissimum Genitorem, & ab hoc in illum translata. Verum, qui ita succedit in feudo Regali, ut Dux,

vel Marchio, non modò succedit cum exclusione omnimoda foeminarum, quæ ordinaria successio feudalitatis est: sed etiam succedit in rebus, tam immobilibus, quàm mobilibus, ita ut ad eum pertinere quoque dicantur fructus pendentes, annui redditus, nomina debitorum, pisces, feræ, &c. & omnia reliqua in usum publicum Ducatus vel Marchionatus destinata, & (quod summè notet Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) ita quidem, ut in dubio præsumptio sit, hæc omnia ad publicum Ducatus vel Marchionatus patrimonium, & usum destinata & comparata esse, consequenter afferenti, alia bona adesse, incumbat probatio, tradit hoc solidissimè & docet ex professo Henric. Bocer. *Tract. de success. in feud. cap. 3. quest. 49. & seqq.* cui in terminis suffragatur. Ludolph. Schrader, *d. feud. 2. part. 9. princ. sect. 4. n. 13.* cujus verba hæc sunt: *Oftavò hæc conclusio fallit, quando feudum est Regnum, Ducatus, Comitatus, vel aliter regale, tunc enim omnia Bona mobilia, percepta ex tali feudo, vel ejus contemplatione, & ad Patrimonium publicum pertinent, & eum sequuntur, cui hoc feudum applicatur: quin imò hoc casu omnia mobilia Vassalli (notet hoc iterum Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) præsumuntur acquisita ex feudo, vel ejus contemplatione, eamque ob causam & ad Patrimonium publicum spectant, & illi acquiruntur, cui feudum applicatur:* hucusque Schraderus, feudorum celeberrimus scriptor. Subsumit rursus bonâ venia Plenipotentarius Palatinus, sed Serenissimus Reus Conventus successit in feudo regali: Ergò ad Eum pertinent juris præsumptione præter feudum, & omnes res immobiles illuc spectantes, etiam omnes res mobiles, nisi quas speciatim Serenissima Ducissa Aurelianensis docuerit, contemplatione illius feudi Regalis, seu Electoratus & Ducatus Palatini comparatas non esse, id quod hucusque nec quoad rem minimam præstitit, neque unquam præstabit, proinde non modò in posterum jure nihil petitura, sed, quæ indebitè accepit, restitutura, damnaque, quæ dedit, compensatura.

Quintum est. Quemadmodum aliàs ex usu Imperij Romano-Germanici est, ut Ducatus vel Principatus ex multis tam allodialibus, quàm feudalibus collectus fiat corpus individuum, & tanquam feudum Imperio recognoscatur, atque in legitimos successores feudales transferatur, ut testis est Theodor. Reincking *de Regim. secul. & Eccles. lib. 1. class. 4. cap. 17. n. 190. & seqq.* Ita in præsentì casu insuper non solum per Investituras Cæsareas, jam Pacem Westphalicam antecedentes, sed etiam postea in vim & executionem illius subsecutas, atque etiam per pacta Gentilitia suprâ memorata, omnes reliquæ Ditiones Palatinæ, Urbes & Castra, & quæque bona, & quomodocunque huc spectantia, acquisita & acquirenda, sunt Electoratus & Juri Primogenituræ in Archi-Domo Palatina recepto & introducto, ita & incorporata & unita, ut in successione hac nec feudalitatis ab allodialibus, nec allodialia à feudalibus, nec mobilia ab immobilibus, nec immobilia à mobilibus, nec particularia ab Universalitate, nec Universitas à particularibus ulla ratione separari possint vel debeant: Et certè, si ex solenni inter FRIDERICUM Tertium Electorem, Atavum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, & WOLFGANGUM Proavum moderni Seren. Electoris Palatini pro se & Tutoris nomine Ducis GEORGIJ JOANNIS, Bruchsalæ Anno 1562. inita conventionem, ipsa etiam suppellex Argentea, vestes & alia ideo FRIDERICO Tertio Electori obveniant, quòd ea Dux OTTO HENRICUS eo ipso, dum Elector factus est, consecutus fuerit, & quidem conformiter ad priora pacta Gentilitia, præsertim de Anno 1553. ubi inter Electorem, qui tunc erat, reliquosque Comites Palatinos omnes expressè conventum, vel ipso referente & fatente CAROLO LUDOVICO, Sereniss. Ducissæ Genitore, quòd successio fiat in omnia bona mobilia & immobilia, nullo jure niti potest prætentio Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis, ut sole meridiano clarius est.

Sextum est. Quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis hoc judicium petitionis hæreditatis moveat contra Serenissimum Reum Conventum, atque bona tam immobilia quàm mobilia ex hæreditate Serenissimi defuncti Fratris exigat, viventibus tot maribus, Comitibus Palatinis Rheni, est exemplum sine exemplo; Utut enim casus sæpè, imò sæpissimè tulerit, filias & Principissas, Comites Palatinas superesse Parentibus, & Fratribus, nulla tamen fuit, quæ præter dotem unquam ex successione simile quidquam obtinuerit. Imò ex Genealogia constat, FRIDERICUM Tertium Electori OTTONI HENRICO decimo gradu Agnationis conjunctum fuisse, & nihilominus solum illi successisse, in facto notorium est, utut plurimi Ejus amitini, seu amitinarum filii superessent, ad quos aliàs tota hæreditas pertinuisset, si jus cognationis, seu foeminea successio in Palatina Domo locum haberet. Sic etiam

am Dux JOA. CASIMIRUS, unicâ reliâ filiâ, decessit, quâ tamen non obstante, illi FRIDERICUS IV^{us}. non modò in terras, appanagij loco assignatas, sed in omnia etiam mobilia, juxta consuetudinem Domûs, successit. Sic pariter FRIDERICUS LUDOVICUS successit in Ducatu Bipontino FRIDERICO patrueli; sic successit CAROLUS, Sueciæ Rex FRIDERICO LUDOVICO, licet in utroque casu filiarum ex defuncto superstites adessent; Pariter moriente Electore OTTONE HENRICO plurimi fuere amitini, seu illius amitarum filij, ad quos, ceu gradu quarto secum junctos potius, quàm ad FRIDERICUM III. Simmerensem tota hæreditas spectavisset, nisi fœminæ Palatinæ, earumque descendentes utriusque sexûs, tanquam jam in alia familia constituti, à successione fuissent remoti. Quin imò etiam hisce temporibus plurimi supersunt Principes, propiore aut pari gradu OTTONI HENRICO conjuncti, atque est Serenissima Ducissa Aurelianensis, quæ proinde, si vel hodie Linea Primogenita deficeret, ab illis planè excludi, ab his verò non nisi in partes admitti posset, si nempe Jus privatum & fœminea successio locum haberet; imò tali casu Ipsa Serenissima Ducissa Aurelianensis, cognationis jure utens, non modò Serenissimum Patrem, si solo agnationis jure niti vellet, sed vel Tritavum FRIDERICUM Tertium exclusura foret, quod quàm impertinens sit, nemo non videt.

Septimum. Pro abundanti cautela, etsi filiarum Principissarum Palatarum per præfatos modò titulos & causas immediatè præcedentes, quam diu supersunt & supererunt masculi, ab omni successione, tam in immobilibus quàm mobilibus rebus, bonis tam feudalibus, quàm allodialibus, juxta consuetudinem etiam Domûs Palatinæ, ipso jure exclusæ sint, solâ honestæ dotis provisione contentæ: tamen in præmissis Majorum pactis, & Conventionibus Gentilitijs insuper cavetur, quòd eæ in favorem masculini stemmatis renunciare debeant, ut videre, est ex ijs, quæ antiquitus inter Comites Palatinos, præprimis Anno 1395. & 1444. placuere, in quarum Constitutionum & Pactorum vim & executionem, Ipsa etiam Serenissima Domina Actrix geminatò renunciavit; quare etiam ex hoc capite iniquam foveri causam à Domino Plenipotentiarario Aurelianensi, facillè quivis pronunciaverit rerum æquus æstimator.

Octavum. Observatum est hætenus in toto Orbe Romano, quòd in Ditionibus beneficiariis majoribus, soli masculi ex eadem Domo nati succedant, fœminæ verò omnium planè bonorum, præsertim immobilium incapaces, excludantur. Hujus Juris non scripti, seu consuetudinarii observatio, utut juri scripto primâ fronte repugnare videatur, tam insignem tamen ex utilitate publica habet rationem, ut Jura scripta libenter cedant. Text. & DD. in cap. 1. §. notandum feud. 1. cap. 1. §. in jud. feud. 2.

Siquidem, cum tales Principatus ac Ducatus immediata existant Imperii membra, non reciperent particularem divisionem per successionem allodiam, quin ipsum Imperium simul diminueretur, quod est, & dicitur esse abominabile, Text. & Dd. in cap. 55. feud. 2. §. præterea Ducatus. Ut proinde sit firma consuetudo generalis, notoria & velut per manus tradita, quòd nulla adhuc fœmina in Orbe Romano obtinuerit petitione hæreditatis bona, immobilia vel mobilia ex majoris dignitatis beneficio; verba sunt propè formalia D. Joann. Oldend. in facto prorsus simili, Conf. Marpurg. vol. 2. conf. 5. n. 103. & 108. Quòd si verò nulla fœmina unquam successerit in feudo Regali, vel simili Ducatu, vel Marchionatu etiam non feudali, neque unquam obtinuerit petitione hæreditatis contra hujusmodi Dignitatis successorem, quomodo prima obtinebit Serenissima Ducissa Aurelianensis? Quomodo illa prima nititur contra torrentem, & Plenipotentiararius Ipsius Domum Palatinam, tot centenis annis in Imperio inter Electores & Reges Romanorum florentem, bonis suis spoliare, lacerare & pessundare allaborat?

Denique si 9. hæc omnia fingantur abesse, & adesse quædam Territoria, feuda & allodialia, quorum capax existat fœmina cum masculo; attamen Serenissima Ducissa Aurelianensis vix, ac ne vix quidem ut extera, & non solum in alienam familiam, sed regionem translata, ad ea aspirare posset, postquam plus quàm notorium est, quòd Galliæ leges etiam non ferant, vel cespitem, aut glebam terræ ex Ducatu vel Regno Galliæ simili Connubio ratione ad Principem Imperij transferri; Quin enim ex hac hypothesi, pari pacto, & jure retorsionis, optima ratione Imperium excludat Galliæ Principes, nemo negaverit, cum æquius nihil sit, quàm ut quisque eo jure utatur, quod in alterum statuit: sic, cum in

Anglia Collaterales advenæ, etiam fratres & sorores non admittantur ad successionem, vicissim Anglos Collaterales alibi in Imperio non admitti, justum esse docet Adam Struv. *de rectorf. jur. cap. 2. aphor. 22.* Similiter cum in Gallia sit jus Albinagij, vigore cujus peregrinorum hæreditates cedant fisco, rectè talionis jure Imperiales uti erga Regni illius subditos, tradit insuper Hartm. Pistor. *observat. 43.* Sipienti hæc pauca & novem supposita sufficiant in antecessum, ex quibus contraria omnia nunc suo quæque ordine, quo opposita sunt, removebuntur facillimè.

Equidem gratis Plenipotentarius Aurelianensis in suo Exceptionum & Dilucidationum scripto conqueritur, quasi Plenipotentarius Palatinus præscriptum in Pacis Ryswicensis separato articulo modum hujus Arbitrij, & tempus non satis observasset, atque causam ex parte sua protelando indebitè protraxisset. Verùm fucus iste est, tot lineis detectus, quot argumentis constat, allata hucusque à Domino Plenipotentario Aurelianensi, elumbia tela retusa esse. Æquitas Causæ, quâ nititur Sereniss. Reus Conventus, & tam gravis summa indebitæ exsolutio, quam juxta præscriptum Pacis Ryswicensis, usque ad finem annuatim facere necesse habet, respuunt omnem moram. Proposuit omnia sua Plenipotentarius Palatinus in terminis præscriptis, atque ratione in Imperio Romano Germanico usitatâ. Nunquid enim primaria lex Pacis est, ut à Serenissima Domina Ducissa Aurelianensi intra mensem integra prætensionum suarum designatio exhiberetur? At Dominus Plenipotentarius Aurelianensis fatetur ultrò, se non exhibuisse integram, dum ulteriorem reservat, & factò testatur hoc ipsum, dum altero demum termino fatali illo jam elapso, aliam, & nemodò quidem integram produxit. In altero igitur termino singulis Serenissimæ Domine Aëtriciis prætensionibus jam respondere, & super designatione prætensionum jura sua deducere, ex præscriptis Pacis debuit Serenissimus Elector Palatinus; sed quomodo ille respondere potuit singulis, dum signata non fuere? Quomodo Jura sua deducere, quæ ex libello non apparebant: quin, quomodo potuit responsio ac deductio illi prætensionum designationi in primo termino opponi, quæ post terminum demum edita est? Neque hæc solum Pacis, sed omnis Judiciij natura ac conditio est, ut actor causam ita libello instruat, ut inde Reus instructus comparere possit: Actoris est, causam in Judicium deducere, quod si ritè fecerit, Rei partes sunt, ad Causam respondere, juræque sua deducere, sin minùs, contra libellum excipere. Proinde tantum abest, ut officio suo defuerit Plenipotentarius Palatinus, ut plus etiam, quàm teneretur, præstiterit, atque ad Causam quoque, quantum per libelli obscura & generalia licuit, responderit. Et neque hoc solo defectu laboravit libellus Aurelianensis, sed & altero, quòd neque ullum actionis genus prodiderit, nec ita libellum conceperit, ut quo actionis genere uti vellet, cognosci posset, qui maximus libelli error est, cum tota litis substantia, & omnis cognoscendæ decidendæque ratio, à genere actionis dependeat: aliter enim in familiæ eriscundæ & petitionis hæreditatis, & aliter in Rei vindicationis judicio res se habet: & quia hæ res sunt diversissimæ, diversam in respondendo viam, habent, nec potest commodè Reus ad Causam respondere, cui genus actionis non constat, neque per ea, quæ Actor allegavit, constare potest. Nequicquam igitur exagitat Dominus Plenipotentarius Aurelianensis in ulteriori sua assertione, Plenipotentarium Palatinum, quòd præpostero prorsus ordine responsiones jam produxerit, sequenti demum termino ex Pacis formula reservatas.

Etenim I. Pax illa loquitur de responsionibus ad Deductiones Causæ, non ad vitia libelli, ad quæ antea responderi debuit, quàm ad deductiones potuit; neque tenetur Reus, sed nec ritè potest quidem, ut dictum, deducere jura Causæ, in qua nec actio quidem ab actore prodita, nec actionis Capita omnia exposita sunt; inprimis cum ea sit Pacis ac Compromissi lex expressa, ut omnes petitiones ac prætensiones integrè designentur. 2. Sed & ipsa deductio Jurium Rei quid aliud est, quàm responsio ad libellum actoris? Reus enim Jura sua deducit respondendo actori, ejusque petitiones elidendo. Hoc ipsum itaque, ut fieri posset, caveri omnino oportuit, & Pace Ryswicensi cautum fuit, ut omnium primò ederent Serenissimi Actores libellum cum integra prætensionum ac petitionum designatione; cui opposita Rei deductio, utique responsio est ad eas petitiones, nondum verò ad injunctam Ipsi in Pace deductionem. Cumque ex jam deductis & infra sequentibus plus quàm manifestum sit I. non fuisse prætensionum & petitionum integram designationem ex præscripto Pacis, intra statutum eà terminum fatalem à Serenissimis Actoribus exhibitam.

2. Libel-

2. Libellum cum alijs defectibus substantialibus laborasse, tum verò ita comparatum fuisse, ut Reus ad defensionem suam, nedum ad deductionem jurium suorum instructus venire, non potuerit. 3. Nec genus actionis in libello proditum fuisse, nec quo genere uti vellent Serenissimi Actores, intelligi inde potuisse. 4. Nec petitionis hæreditatis, nec familiæ eriscundæ judicium, quod intentarunt, contra Serenissimum Electorem Palatinum locum habere. Neque 5. in hac Causa utrumque concurrere ac cumulari potuisse. Neque 6. contra legem Pacis prorogationem ulteriorem, lapso jam fatali termino, indulgeri, neque in alio termino repeti hæc posse &c. Hinc optimo planè jure contendit Serenissimus Elector Palatinus, non ultra audiendos Serenissimos Actores commissâ Pace, sed se ab omni actione ac impetitione, restitutis omnibus impensis ac damnis absolvendum, testaturque sollemnissimè, ab hoc jure suo quæsito nihil se remissurum, sed dilucidationem Causæ principalis, quæ huic Duplicationi in superfluum adjicitur, non animo ventilandæ adhuc Causæ Principalis, sed ad comprobandam Sacræ Cæsareæ, & Christianissimæ Regiæ Majestati Causæ suæ justitiam, submissâ Majestatum suarum reverentiâ exhibiturum.

EXCEPTIO I.

Continuata possessionis vi Investitura simultanea.

Exceptio, quam primo loco proponit Dominus Plenipotentiarius Aurelianensis, rejectis inutilibus, & nullo responso dignis, in eo consistit, quòd Serenissimus Reus Conventus post mortem CAROLI, ultimi ex linea Simmerensi Electoris Palatini, anno 1685. denati, nec vi Investituræ simultaneæ, nec aliunde potuerit contra protestationem Serenissimæ Dominæ Actricis, bonorum omnium à Defuncto relictorum, tam allodialium, quam feudaliū possessionem apprehendere; Esto enim, quòd vigore Investituræ simultaneæ possederit Electoratum modo possidendi civili, non possedit tamen eundem ante obitum Electoris CAROLI, modo possidendi naturali: ad continuandam verò sive etiam apprehendendam successionis allodialis vel civilem vel naturalem possessionem, nullum illi potuit simultanea Investitura medium suppeditare. Ita adversarius. Verum enim verò nodum in scirpo quærit Dominus Plenipotentiarius Aurelianensis, quando circa possessionem Serenissimo Reo convento adhuc quæstionem movet. Vacabat per mortem ultimò defuncti Serenissimi Electoris CAROLI, Electoratus, Ducatus & Comitatus Palatinus, cum annexis Castris, Villis, Dominijs, & bonis quibuscunque, eò quomodocunque pertinentibus; Constabat verò toti Imperio Romano Germanico, imò Europæ toti, Serenissimum Neoburgo-Palatinum, proximum Agnatum esse & successorem per Auream Bullam Caroli IV. Imperatoris, per Constitutionem Sigismundi, per Pacta gentilitia, per Pacem Westphalicam: constabat, investitum esse jam simultaneè in omnibus hisce bonis Serenissimum Principem PHILIPPUM WILHELMUM; constat etiam, statim à morte Electoris, licet nondum à Cæsarea Majestate Investiturâ obtentâ, Jus ac potestatem Eligendi transisse in legitimum Successorem. Aur. Bull. cap. 7. & cap. 20.

In contemplatione horum omnium, cum autoritate Cæsarea, consensu totius Imperij, adgratulante Ipsâ Regiâ Christianissimâ Majestate per Ablegatum Dominum Abbatem de Morel, legitimus successor vacuam rei suæ utique justissimè apprehendit possessionem. Cum cuilibet etiam privato permissum sit eam apprehendere & occupare Text. & Dd. in l. 22. ff. d. acquir. vel amitt. poss. Andr. Clut. rer. quotid. cap. 2. n. 5. Quod verò ita privato licet, longè magis conceditur, secundum placita feudalia, Vasallo simultaneè investito, ut nempe is possit vacantem rei feudalis, de qua est investitus, possessionem propriâ autoritate, vigore Investituræ simultaneæ, apprehendere, ut in terminis tradit & attestatur Andr. Gail. lib. 2. observ. 152. n. 14. Ludolph. Schrad. part. 5. cap. 2. n. 16. Illustr. D. Andl. Jurispr. Publ. lib. 2. tit. 31. n. 17. & seqq.

Quin imò sicut Serenissimus Reus Conventus non solum de Electoratu Palatino erat
Ddd 2 simul-

simultanè investitus , sed etiam de omnibus reliquis Ditionibus, Castris, Oppidis, Urbibus ac juribus connexis , & eò spectantibus , ita , sicut vigore Investituræ simultaneæ rei Principalis justissimè apprehendit possessionem , hoc ipso omnium accessoriorum cœpit esse simul possessor , Cit. Andr. Clut. *rerum quotid. cap. 9. n. 109. cap. 3. n. 132.*

Regerit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis , hæc in ordine ad Bona feudalia plana esse , & à se ultro semper confessata , sed hanc feudaliū possessionem ad hæreditatem bonorum Allodialium à Serenissimo Reo Convento malè extensam : eatenus in contrarium se protestari , & semper protestatum fuisse &c. Verùm hoc ipsum facile diluitur ex præcedentibus suppositis , & quidem 1. Serenissimus Reus Conventus successit juxta naturam investituræ , quæ generalis est , & in terminis suis complectitur omnia bona , quomodocunque ad Electoratū ac Ducatū Palatinum pertinentia. 2. Serenissimus Reus Conventus successit juxta naturam Regalis feudi , Electoratūs , Ducatūs ; sed qui ita succedit , succedit in omnia bona , atque omnes res mobiles , etiam juris præsumptione in bonum Electoratūs , Ducatūs , comparatas. 3. Serenissimus Elector Reus Conventus successit jure primogenituræ ; sed qui ita succedit , succedit in omnia Bona , tam Allodialia quàm feudalia. 4. Serenissimus Reus Conventus successit juxta pacta gentilitia : sed qui ita succedit , succedit in omnia Bona , tam Allodialia quàm feudalia , tam mobilia , quàm immobilia. 5. Serenissimus Elector successit juxta consuetudinem Imperij & Domūs Palatinæ : sed juxta hanc utramque consuetudinem , quamdiu supersunt masculi , sunt exclusæ foeminae in omni Principatu , Ducatu , omnibus Bonis , tam Allodialibus , quàm feudalibus , tam mobilibus , quàm immobilibus , & non nisi Patris vel Fratris ea Bona allodialia mobilia capiunt , quæ docere possunt à Defuncto , non intuitu Boni publici comparata , sed in privatum Patrimonium ad ejusmodi successionem in filias Principissas destinata. Atque hoc sensu scriptum reliquit Cit. Barthol. Musc. *d. success. Convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G. formalia: Quidquid ferè Reges, Electores, &c. habent, id regulariter fiscale est & jurisdictionale, quod à Regia Dignitate non separatur, atque ita NB. Filiabus ipso jure non debetur, quippe quæ ut sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces: Quoniam verò præter fiscalia & publica, privata quoque allodialia Principes possident, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, sit ut in his succedant, nisi renuncient.* Hucusque ille ferè in formalibus. Serenissima ergò Ducissa, ut jam sæpius memoratum , in hisce privatis allodialibus, quæ extra fiscalia & publica, non contemplatione Dignitatis, acquisita sunt, succedit Serenissimo Fratri suo defuncto CAROLO , Electori, quatenus succedendi in Serenissima Domo recepta consuetudo, Pacta gentilitia & propria ipsius Renunciatio Illam non excludunt : Arcium verò & Ditionum, & reliquorum huc pertinentium Bonorum, ipso jure incapax est. Horum ergò Bonorum omnium possessionem justissimè apprehendit Serenissimus Reus Conventus, non Allodialium illorum privatorum, qualia nulla adfuerunt, & quorum restitutionem nunquam ex hypothese denegat Serenissimus Reus Conventus, dummodo talia adesse, & quæ non contemplatione Dignitatis comparata sunt, Serenissima Domina Actrix, ut Ipsi incumbit, probaverit. Si verò neque thesauri, ut citatus Bets *de pact. ac Statut. famil. Illustr. cap. ult. §. 12.* attestatur, per se habent rationem hujusmodi privati allodij, atque eorum Divisio justissimè denegata secundò genito filio, facile conjecturare licet, quid quantumque hoc in genere probatura sit unquam Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis.

Hoc ita cognito , non est necessum ultra de apprehensa possessione multum indagare : nam hoc ipso, quòd Linea Veldensis ad Investituram simultaneam cum Simmerensi Anno 1566. vigore Transactionis Wormatiensis, sit admissa , impetrato FRIDERICI Tertij , Electoris consensu, potuit ultimo possessore mortuo , Serenissimus Reus Conventus possessionem Regalis feudi vacuam apprehendere ; Et sit etiam , quòd in toto illo negotio de ulla alia re neque actum, neque cogitatum, quàm de Electoratu, illisque Imperij feudis , quæ extinctà obitu Electoris OTTONIS HENRICI priori lineâ Electorali, ex ejus Successione ad Simmerensem lineam devoluta erant ; tamen Serenissimus Dominus Elector PHILIPPUS WILHELMUS , non modò horum ita ad Se devolutorum possessionem ritè est adeptus , sed etiam reliquorum omnium , quæ Ipsi jus primogenituræ, pacta gentilitia, ratio succedendi in feudo Regali, Investituræ Cæsareæ, Consuetudo Imperij & Domūs Palatinæ , eadem, & non minori ratione, tanquam legitimo successorì detulerunt. Sic etiam, quòd il-

la Investitura abusiva simultanea fuerit solum titulus, & non modus transferendæ possessionis, ut hic vult Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Nunquid tamen, si hunc titulum abusivæ Investituræ simultaneæ secuta est apprehensio actualis Electoratûs & Ducatûs Palatini, hoc ipso secuta est possessio, vel ex ipsa argumentatione Domini Plenipotentarij Aurelianensis? neque qui utitur jure suo, habet, quod contrarias, nulloque jure fundatas protestationes attendat: non enim præstat impedimentum, quod de Jure non sortitur effectum.

EXCEPTIO II.

Non competentis contra titulò possidentem hereditatis petitionis.

Ita vertitur cardo rei, & ex hac exceptione pendent Lex & Prophetæ. Fatetur Ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, sese nomine Serenissimæ Sux Principalis instituisse hereditatis petitionem, &, ut illius verba habent, illud tantum monet, eum, qui exceptionem non competentis adversario hereditatis petitionis proficere sibi vult, ostendere debere, se possidere titulò singulari; sicut olim, cum Dux Veldentia, GEORGIUS JOANNES quævisset, an Ducatum Neoburgicum petere posset, responsum illi est, non posse, quia Dux Neoburgicus eum possideret titulò Donationis.

Quòd si itaque Domino Plenipotentario Aurelianensi ostensum fuerit, Serenissimum Reum Conventum possidere titulò singulari, adeoque institutæ à se actioni locum non esse, ultrò manus dabit, & herbam porriget. Jam verò Serenissima Ducissa Aurelianensis fatetur passim, Serenissimum Reum Conventum ultimò defuncto Electori, CAROLO, jure feudi & Investituræ in Electoratu & Ducatu Palatino successisse: sed qui ita succedit, succedit titulò singulari. Ergò &c. Major est evidens & concessa, minor probatur ex Illustri Dn. Andl. in *Jurisprud. Publ. lib. 2. tit. 30. n. 25. & seqq.* verbis: *Hujusmodi Vasalli non ex persona proximi decessoris, sed jure proprio, NB. non universali, sed singulari, non jure hereditario, sed lege Investituræ, non dono Patris, sed munere Generis, & ex Imperatorum beneficio succedunt.* Suffragatur huic loquens de hujusmodi successore feudali, & respectivè Fidei Commissario Huld. Euben. in *elect. Juris Feud. c. 7. §. 3.* formalia: *uno verbo, successionem talem non esse ultimò defuncti representativam, non juris, non universalem, sed primi acquirentis beneficium, sed rei, sed NB. particularem.* Hucusque Eubenius. Subscribit hisce duobus in magis proprijs adhuc terminis Ernestus Cothman. *Resp. vol. 5. Respons. 1. n. 317. verbis.* *Nam quæ in feudis Dignitatum dicitur successio, hanc Interpretes nostri ad personam Primogeniti, vel ad unam vel alteram personam, juxta locorum diversorum mores & consuetudines, restringunt; at successio illa non est titulus NB. universalis, sed singularis, & in eo discrepant feuda majora à feudis minoribus, non Regalibus.* Hucusque iste Author, cujus scripta, si juxta præmissum suppositum 1. à n. 189. ibidem, usque ad n. 199. conjungas, perpendasque, quòd sit in simili prorsus casu, quo secundo genitus frater in Ducatu Germaniæ ad Divisionem provocabat, atque contra Primogenitum agebat petitione hereditatis, exigendo Inventaria & quæque talia; diffiteri quoque non potes, quin Serenissima Ducissa Aëtrix pariter causâ suâ ex Ejus sententiâ ceciderit, & ita ibi loquitur n. 303. formalia: *Trigesimum quartum argumentum præbet actio instituta, quæ hoc in negotio cum primis intuentia & sequenda est: petit autem Illustrissimus Dominus meus Clementissimus Ducatum cum omnibus suis accessionibus, omnibusque fructibus perceptis ac percipiendis, non aliter quàm rem allodiamalem pro parte dimidia sibi adjudicari, Inventario etiam exacto, in quo omnes res publica & privata descriptæ sint, & tandem divisionem æqualem Illustrissimo Reo, velut Majori, injungi, & sibi, tanquam natu minori, optionem relinquere.* Verum hanc petitionem huic presenti negotio non quadrare, ex eo asserendum videtur, quòd neque familia heriscunda judicium, neque petitio hereditatis contra eum, qui ex Investitura vel titulò singulari possidet, de jure competat; Quæ, uti omnium Interpretum communissima, & multis juris textibus subnixæ sententiæ est, sic eandem ad no-

stros terminos accommodant Jcti Doctissimi Joan. Oldend. d. assert. 3. per tot. Car. Molin. Consil. 18. n. 19. Hucusque Jctus Ernestus Cothman editis Responsorum tot voluminibus celeberrimus.

Deinde constat, quæ restitui non possunt, ea non venire in hæreditatis petitionem L. & non tantum 19. §. 3. ff. de petit. hered. Sed Bona immobilia Electoratus, Ducatus ac Comitatus Palatini, imò & mobilia quæque publicæ utilitatis causâ comparata, ita restitui non possunt, ut in alienam familiam allodiali jure transferantur, sed juxta Auream Bullam, Constitutiones Imperatorias, Pacta Gentilitia, & Imperij ac Domus Consuetudinem, Primogenituræ & Fideicommissi jure, indivisim in Agnatos masculos Palatinos, quamdiu ij sunt, ambulant: ergò non veniunt in petitionem hæreditatis. Reponet fortè Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Utut Electoratus, Ducatus ac Comitatus Palatinus non veniat in petitionem, hæreditatis, nihil tamen videri obstare, quin in Electoratu, Ducatu vel Comitatu Palatino sint Bona quædam particularia, privati juris, & Allodialia, quæ successionem fœmineam non respiciant: sed respondetur cum D. Joan. Oldendorp. Conf. Marpurg. vol. 2. Consil. 5. n. 27. & seqq. Hanc esse vanam imaginationem, nec posse perniciosius aliquid cogitari in Beneficijs Imperij Regalibus, quàm separationem Bonorum immobilium ab universitate, sicut enim in privatis patrimonijs admittitur talis distinctio, ita in universitatibus Majoribus & individuis publici juris, minimè gentium conceditur: siquidem in hoc non potest introduci universaliter ius hæreditarium Allodiale, quoniam ad Statum Romani Imperij pertinet, ut Principatus sint individui, qui per hujusmodi hæreditarias successiones lacerantur.

Quin imò si in talibus Ditionibus considerantur Bona particularia, non possunt æstimari Universitates, vel Ditiones Regales, quoniam sola Universitatum inspectio & possessio facit Principes. Ergò qualiacunque sint Universitatis Bona immobilia, non admittunt petitionem hæreditatis, verba sunt cit. Joann. Oldend. d. Conf. 5. n. 28. & seqq. Ubi in casu prorsus simili, quo ELISABETHA, Princeps Hassiæ petitione hæreditatis contra Patrum niti contendebat, eam solidissimis rationibus removet, ac tandem num. 33, in hæc verba exclamat: *Ita bone Deus, quis sana mentis negaverit, prudentissimè receptum esse, ut nulla immobilia Bona vindicarentur à fœminis ex individuis Universitatibus Principatuum & Comitatum hereditario jure Allodiali, ne sub tali colore diminuerentur, ac tandem corrumperebantur Universitates & Principatus, immediata Imperij membra? Comparatione enim Juris & æquitatis melius est, fœminas excludi ab immobilibus bonis Ditionum, quàm petitione hereditatis eas lacerari: & n. 35. In talibus itaque Universitatum Ditionibus, qualis est Hassia (ac longè magis Electoratus & Comitatus Palatinus cum annexis) jus publicum regnat, & à qua persona universum removet, ab eadem quoque omnia ejus particularia bona vult esse remota. Et n. 36. Consequenter cum Imperiales Investitura omnia jura Ditionis Hassiæ (omnia Jura Electoratus, Ducatus, & Comitatus Palatini, & quacunque bona etiam emptæ) universaliter concesserint Landgravijs (modò per applicationem Electoribus Palatinis) simul etiam particularia bona immobilia concedi, & velut in unum caput respicientia, ejusdem naturæ esse, certissimum est.*

Quemadmodum ergò olim Dux Veldentiæ GEORGIUS JOANNES, ratione Ducatus Neoburgici, petitionem hæreditatis instituere non potuit, quia possidebatur titulo singulari, ita certè neque Serenissimus Reus Conventus conveniri potest, quia possidet pariter titulo singulari, atque rem talem, quæ etiam ex se in petitionem hæreditatis non cadit, ut ad oculus demonstratum est. Neque verum est, quòd isti tituli omnes, quibus Jura sua tuetur Serenissimus Reus Conventus, in unum compacti, resolvantur in titulum pro hærede; nam pro hærede possidere, est repræsentativè possidere, seu repræsentare personam defuncti activè & passivè, Juræque sua ab eo demetiri. Sed Serenissimus Reus Conventus, qui jure feudi, & ex Pactis Gentilitijs, atque juxta consuetudinem Imperii & Domus Palatinæ successit ultimo defuncto CAROLO, Electori, ex nullo horum titulorum jura sua à CAROLO defuncto demetitur, neque Eum ut hæres repræsentat; itaque sicut ex se omnes singulares sunt & particulares: ita in alium titulum resolvi non possunt, quàm in titulum pro successore, sed singulari, id quod Philolophis notum, idem manens idem semper facere idem. Quòd si verò Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi petitio hæreditatis non competit, hoc ipso Inventaria aliaque

aliâque similia exigere non potest; succedens enim extero jure, non hæreditario, non tene-
tur facere Inventarium; verba sunt Sebast. Vonticul. *Tract. de invent. cap. 1. n. 57.* Equi-
dem possessor Majoratus vel Fideicommissi tenetur ad Inventarium, sed illi, cui restituere te-
netur; Serenissimus Conventus non obligatur restituere Primogenituram vel Fideicommis-
sum Serenissimæ Dominae Aëtrici: Ergò neque obligatur ad Inventarium, sed Ipsa magis, quæ
contendit esse hæres CAROLI LUDOVICI Patris, & CAROLI, Fratris, Electoris Pa-
latini ultimò defuncti. Et quæ impudentia vel imprudentia auctori Justitiæ Palatinæ, Ro-
mæ ostensæ, ex eo imputari potest, quòd asserat, Pacificationem Westphalicam, & Investi-
turas Cæsareas ab hoc tempore Serenissimis Electoribus Palatinis collatas, novam quasi possi-
dendi Electoratum & Ducatum Palatinum causam (quantumvis feudi veteris jure) peperis-
se, cum plusquam notorium sit, omnia priùs in fiscum Imperij redacta, & nonnisi formato no-
vo Electoratu, seu octavo, restituta esse. Nempè malæ causæ semper maledicentia conjun-
cta est vel ex Senecæ effato, & solæ hæ Investituræ Cæsareæ Pacem Westphalicam secutæ,
à tota hac actione tam malè fundata & instituta absolunt Serenissimum Reum Conventum:
Verba sunt clarissima, modò Dominus Plenipotentarius Aurelianensis oculos aperire & lege-
re velit, nec in meridie cum nocturnis cæcutire.

E X C E P T I O III.

Non instituta ritè in foro competenti Actionis.

Ive actor sit persona Extranea, sive Ejusdem cum Reo Fori, semper tamen
sequitur Forum Rei. Reus hoc casu est Princeps Elector Imperij, res, de
qua agitur, feudum Regale, situm intra fines Imperij, sive consideretur in
particularibus Bonis, sive in Universitate; Forum ergò competens, Sacra
Cæsarea Majestas. Et sicuti Sacrae paginæ justitiæ administrari volunt
sine discerniculo ad latus sinistrum vel dextrum, sive Civis sit, sive pere-
grinus; ita non fuisset dubitandum, quin Cæsarea Majestas hac in parte,
adhibito Aulico Consilio, jus indifferenter administrasset, juxta sancita in
Ord. Camer. p. 2. tit. 7. Illustr. D. And. lib. 1. tit. 5. part. 5. Si Serenissima Domina Aëtrix
forum Serenissimi Rei Conventi secuta, Eundem competenti loco convenisset. Cæterum si
sermo sit de nuda petitione extrajudiciali, à Domino de Morovas, nomine Serenissimæ Du-
cissæ Aurelianensis factâ, haberi ea potest pro denunciatione extrajudiciali, non tamen
pro Ipsa Petitione hæreditatis, cum aliud sit extrajudicialiter denunciare, & aliud
Petitionem hæreditatis competenti loco instituere, ut vel tyronibus Juris notum est;
Neque unquam probabitur ex adductis locis, in publicis causis solam denunciationem
pro hæreditatis petitione haberi. Equidem denuntiatio extrajudicialis constituit ali-
quem in mala fide, si relevans sit, & ex Jure proficiscatur; At præsentis in casu, sicut
contra titulo possidentem singulari, nulla est petitio hæreditatis: Ita ejus nomine nul-
la denunciatio: non entis enim non sunt qualitates; Qui titulo singulari possident, non stri-
cto jure, & directâ hæreditatis petitione, sed rei vindicatione conveniri possunt, *l. 2. l. 7 Cod.
d. hered. petit.* atque pro ratione hujus vel illius actionis restitunt fructus *l. 1. Cod. eod.
l. 20. l. 25. ff. d. petit. hered.*

Deinde, ut ante hoc Compromissum nulla contentio fuit in possessorio: Ita Sacra Ma-
jestas, & Status Imperii in Diæta Ratisbonensi congregati, auctoritatis suæ non prodigi fue-
runt, dum, ut crasso Aurelianensium Patronorum juris errori consulere, declararunt, annuam
possessionem & præscriptionem (qua Serenissimus Reus Conventus nec opus habet, nec un-
quam uti intendit) Serenissimæ Dominae Aëtrici non fore præjudicio. Nec alium sen-
sum habet Pacis Rywicensis articulus octavus, quàm quòd, arbitrio hoc etiam transmissio, u-
triusque Partis jus, tam in petitorio quàm possessorio, integrum manere debeat. Non est
difficilis in hoc puncto Serenissimus Reus Conventus: Cui enim pro nunc assistunt Aurea
Bulla, Constitutiones Cæsareæ. Jus Primogenituræ, Investituræ feudales, succedendi ratio in
feudo Regali, & quidem juxta Imperii ac Domus Palatinæ consuetudinem ac pacta Gentilitia,
nec non possessio vacans, horum vigore legitimè apprehensa; Eum ut impofterum quoque

nissimo Reo convento ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, nunc vel aliàs quomodolibet facientia adduxit, pro confessis habet, simul verò huic suæ repetitæ Conclusioni & respectivè Actionis exclusioni, sequentia hæc supposita, & fundamenta irrefragabilis veritatis præmittit, vel ex antea actis quodammodo repetit, ut ex ijs non difficile sit, oppositis istis ulterioribus satisfacere, simulque concludere, non modo summo ac optimo jure ad Serenissimum Electorem Palatinum, seu Reum conventum pertinere Electoratum, seu Comitatum Palatinum, sed & omnia reliqua tam immobilia, quàm mobilia, quæ una cum Electoratu apprehendit jure Majorum in se ab ultimo defuncto Electore CAROLO transmissa, & injurios planè in Regem Christianissimum & Serenissimos Duces Aurelianenses fuisse, quiqui illis harum litium & exitiosi belli inde secuti authores fuerunt.

Et quidem I. Juris est non controversi, Reges, Principes ac Duces, similésque Præsides, ac Provinciarum Rectores duplex Patrimonium habere, vel habere posse; aliud Sacrum ac Publicum, five Rei Sacræ ac Publicæ, aliud Privatum, five Rei privatæ. Illud Regni ac Ducatus Patrimonium est & Thesaurus: hoc proprietate & Dominio Regis vel Ducis; Illud omnem alienationem respuit: hoc pro arbitrio Regis vel Ducis alienatur; Illud successionis hæreditariæ communis ac promiscuæ viam non ingreditur; hoc successioni communi ac vulgari subjacet. Illud ad solum Imperij, Regni vel Ducatus successorem transit; hoc quibusvis hæredibus obvenit; In illo non jure Communi, sed singulari, non jure hæreditario, sed jure Regni ac Ducatus, non ex persona & devisione defuncti, sed ex legis, vel consuetudinis, aut conventionis ordine, non titulo universali, sed particulari Reges ac Duces succedunt, uti hæc in simili causa per jura & auctoritates à se allegatas deducit Ernest. Cothmann *Respons. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.* Joann. Limn. *in not. Reg. Franc. lib. 2. cap. 2.*

In præsentī nunc controversia Serenissimus Reus conventus successit ultimo defuncto Electori CAROLO, jure Ducatus & titulo singulari: jure quidem sanguinis, sed citra onus & nomen hæredis: Serenissima verò Domina Actrix, tanquam soror, hæres esse contendit Allodialis, universalis, atque sic succedere titulo universali, communi ac vulgari. Ille ergo, seu Elector Palatinus, successit in omni Patrimonio publico; Illa verò, seu Serenissima Ducissa Aurelianensis in privato, si quod adest: Nempe quicquid ferè Reges, Electores & Principes habent, id regulariter est fiscale & Jurisdictionale, quod à Regia vel Ducali dignitate non separatur, atque ita filiabus ipso jure non debetur, quippe quæ ut sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces. Quoniam verò præter fiscalia & publica, NB. privata quoque allodialia Principes possidere possunt, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, in his succedere possunt cæteris paribus fœminæ; Ita ferè in terminis Barthol. Muscul. *de success. convent. & anomol. membr. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G.* Atque ex hoc solo fundamento tota liquescit causa, & Serenissima Ducissa succedit in Privatis allodialibus, seu defuncti Serenissimi Domini Fratris privato Patrimonio, quatenus nimirum Pacta Gentilitia, & propria hac in parte non obstat iterata renunciatio, ac si, quod tale Patrimonium, docere possit, non verò in Patrimonio publico, Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino, neque arcibus ac ditionibus, rebusque omnibus tam mobilibus quàm immobilibus, ad hoc patrimonium publicum pertinentibus.

Alterum fundamentum est. Sicut ex generali consuetudine Germaniæ, Principatus, Ducatus & Comitatus, tanquam feuda Regalia & Majora, ex natura sua sunt individua, & juri Primogenituræ deferuntur, ut probat cit. Ernest. Coth. *cit. volum. 5. Resp. 1. n. 251. & seqq.* ita specialiter, quoad Domum Palatinam & Bavaricam seu Palatino-Bavaricam, hoc jus Primogenituræ jam ante tempora Aureæ Bullæ Caroli IV. Imperatoris vertebatur, ut testis est Arnold. Engelbrecht *inter Disput. Basileens. vol. 4. Disput. d. success. in Elect. thes. 80.* Et videre est in Pactis Palatinis *d. Ann. 1357. 1368. & 1378.* postea verò inter Rupertos juniores & seniores Anno 1395. propriè stabilitum fuit, cum expressa ista & irrevocabili conventionē: 1mo. ut jure Primogenituræ Primogenitus cum suis descendens non solum succederet NB. in Electoratu, sed etiam reliquis ditionibus, ad Comites Palatinos spectantibus, verbis: *Dass fürbass allezeit &c.* 2do. ut jus hoc Primogenituræ non solum ad Bona, tunc ad paciscentes Rupertos spectantia, & ab iis possessa pertineret, sed etiam ad futura & acquirenda extenderetur, verbis: *oder fürbass gehören zu werden;* 3°. quod, & si tunc op-
pida

pida & arces uni alterive secundò genito vel tertio genito, in vim appanagii & provisionali-
ter attributa fuerint, ea tamen divisio juri Primogenituræ non præjudicaret verbis : *man es
auch für keine Theilung halten solle &c.* 4.to expresse ibi conventum, ut, si filij secundò vel
tertiò geniti sine prole mascula decederent, Bona sic eorum morte aperta, ad Primogenitu-
ram reverterentur, verbis, *Welcher aber unter Unsern jüngsten Söhnen &c.* Hanc du-
plicem de Jure Primogenituræ ordinationem Rupertinam præcesserat seu intercesserat An-
no 1356. Aurea Bulla Caroli IV. Imperatoris, ubi cap. 7. & 25. hoc jus Primogenituræ quo-
ad omnes Electoratus sæculares, & in specie quoad Electoratum Palatinum, publica Impe-
rij lege fulcitum, post verò Anno 1414. & 1434. Constitutione Sigismundi Imperatoris,
quoad Comites Palatinos Rheni declaratum, à tot verò sæculis non modò in Archi-Domo
Palatina servatum, sed varijs insuper Conventionibus de Anno 1545. 1551. 1553. & 1557.
ac aliàs multiplici Testamentaria Ordinatione inter præfatos Comites Palatinos repetitum,
Jurisque jurandi religione roboratum, & ipsis investituris Cæsareis, tum Electoris FRI-
DERICI Tertij, tum reliquorum Electorum omnium confirmatum, agnitum etiam, & no-
vissimè in famosa Simmerensi Causa propugnatum fuit, scriptis in publicum vulgatis per
Serenissimum defunctum CAROLUM LUDOVICUM Electorem, Patrem Sereniss. Du-
cissæ Aurelianensis. Quibus ita positis, sequitur sponte sua conclusio: Qui succedit Jure
Primogenituræ, ad eum pertinent non solum Regnum & Ducatus, sed etiam res mobiles,
Thesauri, Bombardæ, fructus pendentes, annui redditus, & quæcunque ad Regni vel Du-
catûs aut Comitatus utilitatem sunt destinata. Christoph. Besold, *tract. de success. quæ Re-
gni sit jur. dissert. 5. Thes. 1.* Atque eò usque hæc vera sunt, ut hac ratione in Italia Fratri
minori ex potentissima familia oriundo, sua ætate denegatam fuisse divisionem thesauri cum
ipsius quidem magna indignatione, sed summo jure, attestetur Nicol. Bets. *de pact. &
statut. sam. illustr. cap. ult. §. 12.* Sed Serenissimus Reus conventus successit jure Primoge-
niture in Electoratu Palatino, & omnibus Ditionibus eò pertinentibus, verbis: *Alles also
fürbaß beyssammen unzertheilt &c.* Ergo ad eum pertinent omnia enumerata, tam feu-
dalia, quàm allodialia, tam mobilia, quàm immobilia, Serenissima verò Ducissa Aurelia-
nensis habebit illa privata allodialia, quæ ad privatum Defuncti Serenissimi Fratris Electo-
ris patrimonium pertinuisse, & in quibus fœminas juxta Serenissimæ Domûs consuetudi-
nem olim successisse, probare poterit.

Tertium fundamentum est. Negari non potest, illa Pacta Primogenituræ prædicto
modo toties inter Comites Palatinos Rheni ab aliquot centenis annis repetita & jurata, & à
tot Imperatoribus Romanis, tum ipsis investituris feudalibus, illarumque tenore, tum iteratâ
toties ampla Serenissimæ Domûs jurium & privilegiorum renovatione & confirmatione con-
firmata, atque in ordine ad successionem Electoralem, Instrumento Pacis Westphalicæ cap.
4. art. 10. stabilita, ab Electoribus etiam & Comitibus Palatinis omnibus, maximè verò Se-
reniss. Domina Actricis Genitore, CAROLO LUDOVICO, nec non Dignitatis Electo-
ralis in linea Simmerensi authore, FRIDERICO nempè Tertio Electore, prout ex Investi-
tura Ipsius patet, pro norma & regula succedendi agnita, nihil aliud esse, quàm Pacta Gen-
tilitia &c. unde iterum concludit Plenipotentarius Palatinus: sed qui in Romano Germani-
co Imperio ita succedit ex Pactis Gentiliis, eveniente conditione, si altera linea sine omni
prole mascula extincta est; is succedit non secus in omnia defuncti Bona, tam mobilia,
quàm immobilia, tam feudalia, quàm allodialia, quàm si ex Testamento succederet, teste
Joanne Casp. Gütlich *inter disput. Basileens. vol. 5. Disp. d. Confrat. th. 5. & 8.* hinc non
omnia, sed ea tantum allodialia renunciando sibi reservavit Serenissima Domina Actrix, ad
quæ fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sunt solitæ.

Quartum est. Ut præcedentibus Electoribus Palatinis, ita nominatim FRIDERICO
Tertio, primo ex linea Simmerensi Electori, in feudum ab Imperatore MAXIMILIANO
II. concessa fuerunt omnia Regalia & feuda, ex successione OTTONIS HENRICI ad se
devoluta, id est, Electoratus Palatinus cum omnibus pertinentiis, Dominijs, terris, homini-
bus, castris, bonis, prout ea ab Electoribus, PHILIPPO, LUDOVICO, FRIDERICO,
& OTTONE HENRICO possessa fuerunt, & ad præfatum FRIDERICUM III. vigore
Aureæ Bullæ, Pactorum Familix, & ordinis succedendi in Domo Palatina recepti, pervene-
runt, eodémque irrefragabili jure in moderni Serenissimi Domini Electoris Serenissimum
Genitorem, & ab hoc in illum translata. Verum, qui ita succedit in feudo Regali, ut Dux,

vel Marchio, non modò succedit cum exclusione omnimoda foeminarum, quæ ordinaria successio feudalitatis est: sed etiam succedit in rebus, tam immobilibus, quàm mobilibus, ita ut ad eum pertinere quoque dicantur fructus pendentes, annui redditus, nomina debitorum, pisces, feræ, &c. & omnia reliqua in usum publicum Ducatûs vel Marchionatûs destinata, & (quod summè notet Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) ita quidem, ut in dubio præsumptio sit, hæc omnia ad publicum Ducatûs vel Marchionatûs patrimonium, & usum destinata & comparata esse, consequenter afferenti, alia bona adesse, incumbat probatio, tradit hoc solidissimè & docet ex professo Henric. Bocer. *Tract. de success. in feud. cap. 3. quæst. 49. & seqq.* cui in terminis suffragatur. Ludolph. Schrader, *d. feud. 2. part. 9. princ. sect. 4. n. 13.* cujus verba hæc sunt: *Obtavo hæc conclusio fallit, quando feudum est Regnum, Ducatus, Comitatus, vel aliter regale, tunc enim omnia Bona mobilia, percepta ex tali feudo, vel ejus contemplatione, & ad Patrimonium publicum pertinent, & eum sequuntur, cui hoc feudum applicatur: quin imò hoc casu omnia mobilia Vassalli (notet hoc iterum Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) præsumuntur acquisita ex feudo, vel ejus contemplatione, eamque ob causam & ad Patrimonium publicum spectant, & illi acquiruntur, cui feudum applicatur:* hucusque Schraderus, feudorum celeberrimus scriptor. Subsumit rursus bonâ venia Plenipotentarius Palatinus, sed Serenissimus Reus Conventus successit in feudo regali: Ergò ad Eum pertinent juris præsumptione præter feudum, & omnes res immobiles illuc spectantes, etiam omnes res mobiles, nisi quas speciatim Serenissima Ducissa Aurelianensis docuerit, contemplatione illius feudi Regalis, seu Electoratûs & Ducatûs Palatini comparatas non esse, id quod hucusque nec quoad rem minimam præstitit, neque unquam præstabit, proinde non modò in posterum jure nihil petitura, sed, quæ indebitè accepit, restitutura, damnâque, quæ dedit, compensatura.

Quintum est. Quemadmodum aliàs ex usu Imperij Romano-Germanici est, ut Ducatus vel Principatus ex multis tam allodialibus, quàm feudalibus collectus fiat corpus individuum, & tanquam feudum Imperio recognoscatur, atque in legitimos successores feudales transferatur, ut testis est Theodor. Reincking *de Regim. sacul. & Eccles. lib. 1. class. 4. cap. 17. n. 190. & seqq.* Ita in præsentî casu insuper non solum per Investituras Cæsareas, jam Pacem Westphalicam antecedentes, sed etiam postea in vim & executionem illius subsecutas, atque etiam per pacta Gentilitia suprâ memorata, omnes reliquæ Ditiones Palatinæ, Urbes & Castra, & quæque bona, & quomodocunque huc spectantia, acquisita & acquirenda, sunt Electoratui & Juri Primogenituræ in Archi-Domo Palatina recepto & introducto, ita & incorporata & unita, ut in successione hac nec feudalitatis ab allodialibus, nec allodialia à feudalibus, nec mobilia ab immobilibus, nec immobilia à mobilibus, nec particularia ab Universalitate, nec Universitas à particularibus ulla ratione separari possint vel debeant: Et certè, si ex solenni inter FRIDERICUM Tertium Electorem, Atavum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, & WOLFGANGUM Proavum moderni Seren. Electoris Palatini pro se & Tutoris nomine Ducis GEORGIJ JOANNIS, Bruchsalæ Anno 1562. inita conventionem, ipsa etiam suppellex Argentea, vestes & alia ideo FRIDERICO Tertio Electori obvenierunt, quòd ea Dux OTTO HENRICUS eo ipso, dum Elector factus est, consecutus fuerit, & quidem conformiter ad priora pacta Gentilitia, præsertim de Anno 1553. ubi inter Electorem, qui tunc erat, reliquosque Comites Palatinos omnes expressè conventum, vel ipso referente & fatente CAROLO LUDOVICO, Sereniss. Ducissæ Genitore, quòd successio fiat in omnia bona mobilia & immobilia, nullo jure niti potest prætentio Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis, ut sole meridiano clarius est.

Sextum est. Quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis hoc judicium petitionis hæreditatis moveat contra Serenissimum Reum Conventum, atque bona tam immobilia quàm mobilia ex hæreditate Serenissimi defuncti Fratris exigit, viventibus tot maribus, Comitibus Palatinis Rheni, est exemplum sine exemplo; Utut enim casus sæpè, imò sæpissimè tulerit, filias & Principissas, Comites Palatinas superesse Parentibus, & Fratribus, nulla tamen fuit, quæ præter dotem unquam ex successione simile quidquam obtinuerit. Imò ex Genealogia constat, FRIDERICUM Tertium Electori OTTONI HENRICO decimo gradu Agnationis conjunctum fuisse, & nihilominus solum illi successisse, in facto notorium est, utut plurimi Ejus amitini, seu amitinarum filii superessent, ad quos aliàs tota hæreditas pertinuisset, si jus cognationis, seu foeminea successio in Palatina Domo locum haberet. Sic etiam

am Dux JOA. CASIMIRUS, unicâ relicta filiâ, decessit, quâ tamen non obstante, illi FRIDERICUS IV^{us}. non modò in terras, appanagij loco assignatas, sed in omnia etiam mobilia, juxta consuetudinem Domûs, successit. Sic pariter FRIDERICUS LUDOVICUS successit in Ducatu Bipontino FRIDERICO patrueli; sic successit CAROLUS, Sueciæ Rex FRIDERICO LUDOVICO, licet in utroque casu filia ex defuncto superstites adessent; Pariter moriente Electore OTTONE HENRICO plurimi fuere amitini, seu illius amitarum filij, ad quos, ceu gradu quarto secum junctos potius, quàm ad FRIDERICUM III. Simmerensem tota hæreditas spectavisset, nisi fœminæ Palatinæ, earumque descendentes utriusque sexûs, tanquam jam in alia familia constituti, à successione fuissent remoti. Quin imò etiam hisce temporibus plurimi supersunt Principes, propiore aut pari gradu OTTONI HENRICO conjuncti, atque est Serenissima Ducissa Aurelianensis, quæ proinde, si vel hodie Linea Primogenita deficeret, ab illis planè excludi, ab his verò non nisi in partes admitti posset, si nempe Jus privatum & fœminea successio locum haberet; imò tali casu Ipsa Serenissima Ducissa Aurelianensis, cognationis jure utens, non modò Serenissimum Patrem, si solo agnationis jure niti vellet, sed vel Tritavum FRIDERICUM Tertium exclusura foret, quod quàm impertinens sit, nemo non videt.

Septimum. Pro abundanti cautela, etsi filia Principissæ Palatinæ per præfatos modò titulos & causas immediatè præcedentes, quam diu supersunt & supererunt masculi, ab omni successione, tam in immobilibus quàm mobilibus rebus, bonis tam feudalibus, quàm allodialibus, juxta consuetudinem etiam Domûs Palatinæ, ipso jure exclusæ sint, solâ honestæ dotis provisione contentæ: tamen in præmissis Majorum pactis, & Conventionibus Gentilitijs insuper cavetur, quòd eæ in favorem masculini stemmatis renunciare debeant, ut videre, est ex ijs, quæ antiquitus inter Comites Palatinos, præprimis Anno 1395. & 1444. placuere, in quarum Constitutionum & Pactorum vim & executionem, Ipsa etiam Serenissima Domina Actrix geminatò renunciavit; quare etiam ex hoc capite iniquam foveri causam à Domino Plenipotentiaro Aurelianensi, facillè quivis pronunciaverit rerum æquus æstimator.

Octavum. Observatum est hætenus in toto Orbe Romano, quòd in Ditionibus beneficiariis majoribus, soli masculi ex eadem Domo nati succedant, fœminæ verò omnium planè bonorum, præsertim immobilium incapaces, excludantur. Hujus Juris non scripti, seu consuetudinarii observatio, utut juri scripto primâ fronte repugnare videatur, tam insignem tamen ex utilitate publica habet rationem, ut Jura scripta libenter cedant. Text. & DD. *in cap. 1. §. notandum feud. 1. cap. 1. §. in jud. feud. 2.*

Siquidem, cùm tales Principatus ac Ducatus immediata existant Imperii membra, non reciperent particularem divisionem per successionem allodiam, quin ipsum Imperium simul diminueretur, quod est, & dicitur esse abominabile, Text. & Dd. *in cap. 55. feud. 2. §. præterea Ducatus.* Ut proinde sit firma consuetudo generalis, notoria & velut per manus tradita, quòd nulla adhuc fœmina in Orbe Romano obtinuerit petitione hæreditatis bona, immobilia vel mobilia ex majoris dignitatis beneficio; verba sunt propè formalia D. Joann. Oldend. in facto prorsus simili, Conf. Marpurg. *vol. 2. cons. 5. n. 103. & 108.* Quòd si verò nulla fœmina unquam successerit in feudo Regali, vel simili Ducatu, vel Marchionatu etiam non feudali, neque unquam obtinuerit petitione hæreditatis contra hujusmodi Dignitatis successorem, quomodo prima obtinebit Serenissima Ducissa Aurelianensis? Quomodo illa prima nititur contra torrentem, & Plenipotentiarus Ipsi Domum Palatinam, tot centenis annis in Imperio inter Electores & Reges Romanorum florentem, bonis suis spoliare, lacerare & pessundare allaborat?

Denique si 9. hæc omnia fingantur abesse, & adesse quædam Territoria, feuda & allodialia, quorum capax existat fœmina cum masculo; attamen Serenissima Ducissa Aurelianensis vix, ac ne vix quidem ut extera, & non solum in alienam familiam, sed regionem translata, ad ea aspirare posset, postquam plus quàm notorium est, quòd Galliæ leges etiam non ferant, vel cespitem, aut glebam terræ ex Ducatu vel Regno Galliæ simili Connubio ratione ad Principem Imperij transferri; Quin enim ex hac hypothesi, pari pacto, & jure retorsionis, optima ratione Imperium excludat Galliæ Principes, nemo negaverit, cùm æquius nihil sit, quàm ut quisque eo jure utatur, quod in alterum statuit: sic, cùm in

Anglia Collaterales advenæ, etiam fratres & sorores non admittantur ad successionem, vicissim Anglos Collaterales alibi in Imperio non admitti, justum esse docet Adam Struv. *de rector. jur. cap. 2. aphor. 22.* Similiter cum in Gallia sit jus Albinagij, vigore cujus peregrinorum hæreditates cedant fisco, rectè talionis jure Imperiales uti erga Regni illius subditos, tradit insuper Hartm. Pistor. *observat. 43.* Sipienti hæc pauca & novem supposita sufficiant in antecessum, ex quibus contraria omnia nunc suo quæque ordine, quo opposita sunt, removebuntur facillimè.

Equidem gratis Plenipotentarius Aurelianensis in suo Exceptionum & Dilucidationum scripto conqueritur, quasi Plenipotentarius Palatinus præscriptum in Pacis Ryswicensis separato articulo modum hujus Arbitrij, & tempus non satis observasset, atque causam ex parte sua protelando indebitè protraxisset. Verùm fucus iste est, tot lineis detectus, quot argumentis constat, allata hucusque à Domino Plenipotentario Aurelianensi, elumbia tela retusa esse. Æquitas Causæ, quâ nititur Sereniss. Reus Conventus, & tam gravis summæ indebitæ exsolutio, quam juxta præscriptum Pacis Ryswicensis, usque ad finem annuatim facere necesse habet, respuunt omnem moram. Proposuit omnia sua Plenipotentarius Palatinus in terminis præscriptis, atque ratione in Imperio Romano Germanico usitatâ. Nunquid enim primaria lex Pacis est, ut à Serenissima Domina Ducissa Aurelianensi intra mensem integra prætensionum suarum designatio exhiberetur? At Dominus Plenipotentarius Aurelianensis fatetur ultrò, se non exhibuisse integram, dum ulteriorem reservat, & factò testatur hoc ipsum, dum altero demum termino fatali illo jam elapso, aliam, & nemodò quidem integram produxit. In altero igitur termino singulis Serenissimæ Domine Aëtriciis prætensionibus jam respondere, & super designatione prætensionum jura sua deducere, ex præscriptis Pacis debuit Serenissimus Elector Palatinus; sed quomodo ille respondere potuit singulis, dum signata non fuere? Quomodo Jura sua deducere, quæ ex libello non apparebant: quin, quomodo potuit responsio ac deductio illi prætensionum designationi in primo termino opponi, quæ post terminum demum edita est? Neque hæc solum Pacis, sed omnis Judiciij natura ac conditio est, ut actor causam ita libello instruat, ut inde Reus instructus comparere possit: Actoris est, causam in Judicium deducere, quod si ritè fecerit, Rei partes sunt, ad Causam respondere, jurâque sua deducere, sin minùs, contra libellum excipere. Proinde tantum abest, ut officio suo defuerit Plenipotentarius Palatinus, ut plus etiam, quàm teneretur, præstiterit, atque ad Causam quoque, quantum per libelli obscura & generalia licuit, responderit. Et neque hoc solo defectu laboravit libellus Aurelianensis, sed & altero, quòd neque ullum actionis genus prodiderit, nec ita libellum conceperit, ut quo actionis genere uti vellet, cognosci posset, qui maximus libelli error est, cum tota litis substantia, & omnis cognoscendæ decidendæque ratio, à genere actionis dependeat: aliter enim in familiæ eriscundæ & petitionis hæreditatis, & aliter in Rei vindicationis judicio res se habet: & quia hæ res sunt diversissimæ, diversam in respondendo viam, habent, nec potest commodè Reus ad Causam respondere, cui genus actionis non constat, neque per ea, quæ Actor allegavit, constare potest. Nequicquam igitur exagitat Dominus Plenipotentarius Aurelianensis in ulteriori sua assertione, Plenipotentarium Palatinum, quòd præpostero prorsus ordine responsiones jam produxerit, sequenti demum termino ex Pacis formula reservatas.

Etenim I. Pax illa loquitur de responsionibus ad Deductiones Causæ, non ad vitia libelli, ad quæ antea responderi debuit, quàm ad deductiones potuit; neque tenetur Reus, sed nec ritè potest quidem, ut dictum, deducere jura Causæ, in qua nec actio quidem ab actore prodita, nec actionis Capita omnia exposita sunt; inprimis cum ea sit Pacis ac Compromissi lex expressa, ut omnes petitiones ac prætensiones integrè designentur. 2. Sed & ipsa deductio Jurium Rei quid aliud est, quàm responsio ad libellum actoris? Reus enim Jura sua deducit respondendo actori, ejusque petitiones elidendo. Hoc ipsum itaque, ut fieri posset, caveri omnino oportuit, & Pace Ryswicensi cautum fuit, ut omnium primò ederent Serenissimi Actores libellum cum integra prætensionum ac petitionum designatione; cui opposita Rei deductio, utique responsio est ad eas petitiones, nondum verò ad injunctam Ipsi in Pace deductionem. Cumque ex jam deductis & infra sequentibus plus quàm manifestum sit I. non fuisse prætensionum & petitionum integram designationem ex præscripto Pacis, intra statutum eâ terminum fatalem à Serenissimis Actoribus exhibitam.

2. Libel-

2. Libellum cum alijs defectibus substantialibus laborasse, tum verò ita comparatum fuisse, ut Reus ad defensionem suam, nedum ad deductionem jurium suorum instructus venire, non potuerit. 3. Nec genus actionis in libello proditum fuisse, nec quo genere uti vellent Serenissimi Actores, intelligi inde potuisse. 4. Nec petitionis hereditatis, nec familiaris eriscundæ judicium, quod intentarunt, contra Serenissimum Electorem Palatinum locum habere. Neque 5. in hac Causa utrumque concurrere ac cumulari potuisse. Neque 6. contra legem Pacis prorogationem ulteriorem, lapso jam fatali termino, indulgeri, neque in alio termino repeti hæc posse &c. Hinc optimo planè jure contendit Serenissimus Elector Palatinus, non ultrà audiendos Serenissimos Actores commissâ Pace, sed se ab omni actione ac impetitione, restitutis omnibus impensis ac damnis absolvendum, testaturque sollemnissimè, ab hoc jure suo quæsito nihil se remissurum, sed dilucidationem Causæ principalis, quæ huic Duplicationi in superfluum adjicitur, non animo ventilandæ adhuc Causæ Principalis, sed ad comprobandam Sacræ Cæsareæ, & Christianissimæ Regiæ Majestati Causæ suæ justitiam, submissâ Majestatum suarum reverentiâ exhibiturum.

EXCEPTIO I.

Continuata possessionis vi Investitura simultanea.

Exceptio, quam primo loco proponit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, rejectis inutilibus, & nullo responso dignis, in eo consistit, quòd Serenissimus Reus Conventus post mortem CAROLI, ultimi ex linea Simmerensi Electoris Palatini, anno 1685. denati, nec vi Investituræ simultaneæ, nec aliunde potuerit contra protestationem Serenissimæ Dominæ Actricis, bonorum omnium à Defuncto relictorum, tam allodialium, quam feudaliū possessionem apprehendere; Esto enim, quòd vigore Investituræ simultaneæ possederit Electoratum modo possidendi civili, non possedit tamen eundem ante obitum Electoris CAROLI, modo possidendi naturali: ad continuandam verò sive etiam apprehendendam successionis allodialis vel civilem vel naturalem possessionem, nullum illi potuit simultanea Investitura medium suppeditare. Ita adversarius. Verum enim verò nodum in scirpo quærit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, quando circa possessionem Serenissimo Reo convento adhuc quæstionem movet. Vacabat per mortem ultimò defuncti Serenissimi Electoris CAROLI, Electoratus, Ducatus & Comitatus Palatinus, cum annexis Castris, Villis, Dominijs, & bonis quibuscunque, eò quomodocunque pertinentibus; Constabat verò toti Imperio Romano Germanico, imò Europæ toti, Serenissimum Neoburgo-Palatinum, proximum Agnatum esse & successorem per Auream Bullam Caroli IV. Imperatoris, per Constitutionem Sigismundi, per Pacta gentilitia, per Pacem Westphalicam: constabat, investitum esse jam simultaneè in omnibus hisce bonis Serenissimum Principem PHILIPPUM WILHELMUM; constat etiam, statim à morte Electoris, licet nondum à Cæsarea Majestate Investiturâ obtentâ, Jus ac potestatem Eligendi transisse in legitimum Successorem. Aur. Bull. cap. 7. & cap. 20.

In contemplatione horum omnium, cum autoritate Cæsarea, consensu totius Imperij, adgratulante Ipsâ Regiâ Christianissimâ Majestate per Ablegatum Dominum Abbatem de Morel, legitimus successor vacuum rei suæ utique justissimè apprehendit possessionem. Cum cuilibet etiam privato permissum sit eam apprehendere & occupare Text. & Dd. in l. 22. ff. d. acquir. vel amitt. poss. Andr. Clut. rer. quotid. cap. 2. n. 5. Quod verò ita privato licet, longè magis conceditur, secundum placita feudalia, Vasallo simultaneè investito, ut nempe is possit vacantem rei feudalis, de qua est investitus, possessionem propriâ autoritate, vigore Investituræ simultaneæ, apprehendere, ut in terminis tradit & attestatur Andr. Gail. lib. 2. observ. 152. n. 14. Ludolph. Schrad. part. 5. cap. 2. n. 16. Illustr. D. Andl. Jurispr. Publ. lib. 2. tit. 31. n. 17. & seqq.

Quin imò sicut Serenissimus Reus Conventus non solùm de Electoratu Palatino erat
Ddd 2 simul-

simultanè investitus, sed etiam de omnibus reliquis Ditionibus, Castris, Oppidis, Urbibus ac juribus connexis, & eò spectantibus, ita, sicut vigore Investituræ simultaneæ rei Principalis justissimè apprehendit possessionem, hoc ipso omnium accessoriorum cœpit esse simul possessor, Cit. Andr. Clut. *rerum quotid.* cap. 9. n. 109. cap. 3. n. 132.

Regerit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, hæc in ordine ad Bona feudalia plana esse, & à se ultro semper confessata, sed hanc feudaliū possessionem ad hæreditatem bonorum Allodialium à Serenissimo Reo Convento malè extensam: eatenus in contrarium se protestari, & semper protestatum fuisse &c. Verùm hoc ipsum facile diluitur ex præcedentibus suppositis, & quidem 1. Serenissimus Reus Conventus successit juxta naturam investituræ, quæ generalis est, & in terminis suis complectitur omnia bona, quomodocunque ad Electoratū ac Ducatū Palatinum pertinentia. 2. Serenissimus Reus Conventus successit juxta naturam Regalis feudi, Electoratūs, Ducatūs; sed qui ita succedit, succedit in omnia bona, atque omnes res mobiles, etiam juris præsumptione in bonum Electoratūs, Ducatūs, comparatas. 3. Serenissimus Elector Reus Conventus successit jure primogenituræ; sed qui ita succedit, succedit in omnia Bona, tam Allodialia quàm feudalia. 4. Serenissimus Reus Conventus successit juxta pacta gentilitia: sed qui ita succedit, succedit in omnia Bona, tam Allodialia quàm feudalia, tam mobilia, quàm immobilia. 5. Serenissimus Elector successit juxta consuetudinem Imperij & Domūs Palatinæ: sed juxta hanc utramque consuetudinem, quamdiu supersunt masculi, sunt exclusæ foeminae in omni Principatu, Ducatu, omnibus Bonis, tam Allodialibus, quàm feudalibus, tam mobilibus, quàm immobilibus, & non nisi Patris vel Fratris ea Bona allodialia mobilia capiunt, quæ docere possunt à Defuncto, non intuitu Boni publici comparata, sed in privatum Patrimonium ad ejusmodi successionem in filias Principissas destinata. Atque hoc sensu scriptum reliquit Cit. Barthol. Musc. *d. success. Convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G. formalia*: *Quidquid ferè Reges, Electores, &c. habent, id regulariter fiscale est & jurisdictionale, quod à Regia Dignitate non separatur, atque ita NB. Filiabus ipso jure non debetur, quippe quæ ut sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces: Quoniam verò præter fiscalia & publica, privata quoque allodialia Principes possident, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, sit ut in his succedant, nisi renuncient.* Hucusque ille ferè in formalibus. Serenissima ergò Ducissa, ut jam sæpius memoratum, in hisce privatis allodialibus, quæ extra fiscalia & publica, non contemplatione Dignitatis, acquisita sunt, succedit Serenissimo Fratri suo defuncto CAROLO, Electori, quatenus succedendi in Serenissima Domo recepta consuetudo, Pacta gentilitia & propria ipsius Renunciatio illam non excludunt: Arcium verò & Ditionum, & reliquorum huc pertinentium Bonorum, ipso jure incapax est. Horum ergò Bonorum omnium possessionem justissimè apprehendit Serenissimus Reus Conventus, non Allodialium illorum privatorum, qualia nulla adfuerunt, & quorum restitutionem nunquam ex hypothese denegat Serenissimus Reus Conventus, dummodo talia adesse, & quæ non contemplatione Dignitatis comparata sunt, Serenissima Domina Actrix, ut Ipsi incumbit, probaverit. Si verò neque thesauri, ut citatus Bets *de pact. ac Statut. famil. Illustr. cap. ult. §. 12.* attestatur, per se habent rationem hujusmodi privati allodij, atque eorum Divisio justissimè denegata secundo genito filio, facile conjecturare licet, quid quantumque hoc in genere probatura sit unquam Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis.

Hoc ita cognito, non est necessum ultra de apprehensa possessione multum indagare: nam hoc ipso, quòd Linea Veldensis ad Investituram simultaneam cum Simmerensi Anno 1566. vigore Transactionis Wormatiensis, sit admissa, impetrato FRIDERICI Tertij, Electoris consensu, potuit ultimo possessore mortuo, Serenissimus Reus Conventus possessionem Regalis feudi vacuam apprehendere; Et sit etiam, quòd in toto illo negotio de ulla alia re neque actum, neque cogitatum, quàm de Electoratu, illisque Imperij feudis, quæ extincta obitu Electoris OTTONIS HENRICI priori lineâ Electorali, ex ejus Successione ad Simmerensem lineam devoluta erant; tamen Serenissimus Dominus Elector PHILIPPUS WILHELMUS, non modò horum ita ad Se devolutorum possessionem ritè est adeptus, sed etiam reliquorum omnium, quæ Ipsi jus primogenituræ, pacta gentilitia, ratio succedendi in feudo Regali, Investituræ Cæsareæ, Consuetudo Imperij & Domūs Palatinæ, eadem, & non minori ratione, tanquam legitimo successori detulerunt. Sic etiam, quòd il-

la Investitura abusiva simultanea fuerit solum titulus, & non modus transferendæ possessionis, ut hic vult Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Nunquid tamen, si hunc titulum abusivæ Investituræ simultaneæ secuta est apprehensio actualis Electoratûs & Ducatûs Palatini, hoc ipso secuta est possessio, vel ex ipsa argumentatione Domini Plenipotentarij Aurelianensis? neque qui utitur jure suo, habet, quod contrarias, nulloque jure fundatas protestationes attendat: non enim præstat impedimentum, quod de Jure non sortitur effectum.

E X C E P T I O II.

Non competentis contra titulò possidentem hereditatis petitionis.

IC vertitur cardo rei, & ex hac exceptione pendent Lex & Prophetæ. Fatetur Ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, sese nomine Serenissimæ Suæ Principalis instituisse hereditatis petitionem, & , ut illius verba habent, illud tantum monet, eum, qui exceptionem non competentis adversario hereditatis petitionis proficere sibi vult, ostendere debere, se possidere titulo singulari; sicut olim, cum Dux Veldentia, GEORGIUS JOANNES quævisset, an Ducatum Neoburgicum petere posset, responsum illi est, non posse, quia Dux Neoburgicus eum possideret titulò Donationis.

Quòd si itaque Domino Plenipotentario Aurelianensi ostensum fuerit, Serenissimum Reum Conventum possidere titulo singulari, adeoque institutæ à se actioni locum non esse, ultrò manus dabit, & herbam porriget. Jam verò Serenissima Ducissa Aurelianensis fatetur passim, Serenissimum Reum Conventum ultimò defuncto Electori, CAROLO, jure feudi & Investituræ in Electoratu & Ducatu Palatino successisse: sed qui ita succedit, succedit titulo singulari. Ergò &c. Major est evidens & concessa, minor probatur ex Illustri Dn. Andl. in *Jurisprud. Publ. lib. 2. tit. 36. n. 25. & seqq.* verbis: *Hujusmodi Vasalli non ex persona proximi decessoris, sed jure proprio, NB. non universali, sed singulari, non jure hereditario, sed lege Investituræ, non dono Patris, sed munere Generis, & ex Imperatorum beneficio succedunt.* Suffragatur huic loquens de hujusmodi successore feudali, & respectivè Fidei Commissario Huld. Euben. in *elect. Juris Feud. c. 7. §. 3.* formalia: *uno verbo, successionem talem non esse ultimò defuncti representativam, non juris, non universalem, sed primi acquirentis beneficium, sed rei, sed NB. particularem.* Hucusque Eubenius. Subscribit hisce duobus in magis proprijs adhuc terminis Ernestus Cothman. *Resp. vol. 5. Resp. 1. n. 317. verbis.* *Nam quæ in feudis Dignitatum dicitur successio, hanc Interpretes nostri ad personam Primogeniti, vel ad unam vel alteram personam, juxta locorum diversorum mores & consuetudines, restringunt; at successio illa non est titulus NB. universalis, sed singularis, & in eo discrepant feuda majora à feudis minoribus, non Regalibus.* Hucusque iste Author, cujus scripta, si juxta præmissum suppositum 1. à n. 189. ibidem, usque ad n. 199. jungas, perpendasque, quòd sit in simili prorsus casu, quo secundo genitus frater in Ducatu Germaniæ ad Divisionem provocabat, atque contra Primogenitum agebat petitione hereditatis, exigendo Inventaria & quæque talia; diffiteri quoque non potes, quin Serenissima Ducissa Actrix pariter causâ suâ ex Ejus sententiâ ceciderit, & ita ibi loquitur n. 303. formalia: *Trigesimum quartum argumentum præbet actio instituta, quæ hoc in negotio cum primis intuenda & sequenda est: petit autem Illustrissimus Dominus meus Clementissimus Ducatum cum omnibus suis accessionibus, omnibusque fructibus perceptis ac percipiendis, non aliter quàm rem allodiam pro parte dimidia sibi adjudicari, Inventario etiam exacto, in quo omnes res publica & privata descriptæ sint, & tandem divisionem æqualem Illustrissimo Reo, velut Majori, injungi, & sibi, tanquam natu minori, optionem relinquere.* Verum hanc petitionem huic præsentì negotio non quadrare, ex eo asserendum videtur, quòd neque familia heriscunda judicium, neque petitio hereditatis contra eum, qui ex Investitura vel titulo singulari possidet, de jure competat; Quæ, uti omnium Interpretum communissima, & multis juris textibus subnixæ sententiæ est, sic eandem ad no.

stros terminos accommodant *ſſcti Doctiſſimi* Joan. Oldend. *d. aſſert. 3. per tot.* Car. Molin. *Conſil. 18. n. 19.* Hucusque *J*Ctus Erneſtus Cothman editis Reſponſorum tot voluminibus celeberrimus.

Deinde conſtat, quæ reſtitui non poſſunt, ea non venire in hæreditatis petitionem *L. & non tantum 19. §. 3. ff. de petit. hered.* Sed Bona immobilia Electoratus, Ducatus ac Comitatus Palatini, imò & mobilia quæque publicæ utilitatis cauſâ comparata, ita reſtitui non poſſunt, ut in alienam familiam allodiali jure transferantur, ſed juxta Auream Bullam, Conſtitutiones Imperatorias, Pacta Gentilitia, & Imperij ac Domus Conſuetudinem, Primogenituræ & Fideicommiſſi jure, indiviſim in Agnatos mâculos Palatinos, quamdiu ij ſuperſunt, ambulant : ergò non veniunt in petitionem hæreditatis. Reponet fortè Dominus Plenipotentarius Aurelianenſis : Utut Electoratus, Ducatus ac Comitatus Palatinus non veniat in petitionem, hæreditatis, nihil tamen videri obſtare, quin in Electoratu, Ducatu vel Comitatu Palatino ſint Bona quædam particularia, privati juris, & Allodialia, quæ ſucceſſionem fœmineam non reſpuant : ſed reſpondetur cum D. Joan. Oldendorp. *Conſ. Marpurg. vol. 2. Conſil. 5. n. 27. & ſeqq.* Hanc eſſe vanam imaginationem, nec poſſe pernicioſius aliquid cogitari in Beneficijs Imperij Regalibus, quàm ſeparationem Bonorum immobilium ab univerſitate, ſicut enim in privatis patrimonijs admittitur talis diſtinctio, ita in univerſitatibus Majoribus & individuis publici juris, minimè gentium conceditur : ſiquidem in hoc non poteſt introduci univerſaliter ius hæreditarium Allodiale, quoniam ad Statum Romani Imperij pertinet, ut Principatus ſint individui, qui per hujusmodi hæreditarias ſucceſſiones lacerantur.

Quin imò ſi in talibus Ditionibus conſiderantur Bona particularia, non poſſunt æſtimari Univerſitates, vel Ditiones Regales, quoniam ſola Univerſitatum inſpectio & poſſeſſio facit Principes. Ergò qualiacunque ſint Univerſitatis Bona immobilia, non admittunt petitionem hæreditatis, verba ſunt *cit.* Joann. Oldend. *d. Conſ. 5. n. 28. & ſeqq.* Ubi in caſu proriſ ſimili, quo ELISABETHA, Princeps Haſſiæ petitione hæreditatis contra Patrum niti contendebat, eam ſolidiſſimis rationibus removet, ac tandem num. 33, in hæc verba exclamat : *Ita bone Deus, quis ſana mentis negaverit, prudentiſſimè receptum eſſe, ut nulla immobilia Bona vindicarentur à ſæminis ex individuis Univerſitatibus Principatuum & Comitatum hereditario jure Allodiali, ne ſub tali colore diminuerentur, ac tandem corrumperentur Univerſitates & Principatus, immediata Imperij membra ? Comparatione enim Juris & æquitatis melius eſt, ſæminas excludi ab immobilibus bonis Ditionum, quàm petitione hereditatis eas lacerari : & n. 35.* In talibus itaque Univerſitatum Ditionibus, qualis eſt Haſſia (ac longè magis Electoratus & Comitatus Palatinus cum annexis) jus publicum regnat, & à qua perſona univerſum removet, ab eadem quoque omnia ejus particularia bona vult eſſe remota. Et n. 36. Conſequenter cum Imperiales Inveſtitura omnia jura Ditionis Haſſiæ (omnia Jura Electoratus, Ducatus, & Comitatus Palatini, & quæcunque bona etiam emptæ) univerſaliter conceſſerint Landgravijs (modò per applicationem Electoribus Palatinis) ſimul etiam particularia bona immobilia concedi, & velut in unum caput reſpicientia, ejusdem natura eſſe, certiffimum eſt.

Quemadmodum ergò olim Dux Veldentiz GEORGIUS JOANNES, ratione Ducatus Neoburgici, petitionem hæreditatis inſtituere non potuit, quia poſſidebatur titulo ſingulari, ita certè neque Sereniſſimus Reus Conventus conveniri poteſt, quia poſſidet pariter titulo ſingulari, atque rem talem, quæ etiam ex ſe in petitionem hæreditatis non cadit, ut ad oculus demonſtratum eſt. Neque verum eſt, quòd iſti tituli omnes, quibus Jura ſua tue-tur Sereniſſimus Reus Conventus, in unum compacti, reſolvantur in titulum pro hærede; nam pro hærede poſſidere, eſt repræſentativè poſſidere, ſeu repræſentare perſonam defuncti activè & paſſivè, Juræque ſua ab eo demetiri. Sed Sereniſſimus Reus Conventus, qui jure feudi, & ex Pactis Gentilitijs, atque juxta conſuetudinem Imperij & Domus Palatinæ ſucceſſit ultimo defuncto CAROLO, Electori, ex nullo horum titulorum jura ſua à CAROLO defuncto demetitur, neque Eum ut hæres repræſentat ; itaque ſicut ex ſe omnes ſingulares ſunt & particulares : ita in alium titulum reſolvi non poſſunt, quàm in titulum pro ſucceſſore, ſed ſingulari, id quod Philoſophis notum, idem manens idem ſemper facere idem. Quòd ſi verò Sereniſſimæ Ducis Aurelianenſis petitio hæreditatis non competit, hoc ipſo Inventaria aliaque

aliâque similia exigere non potest; succedens enim extero jure, non hæreditario, non tene-
tur facere Inventarium; verba sunt Sebast. Vonticul. *Tract. de invent. cap. 1. n. 57.* Equi-
dem possessor Majoratus vel Fideicommissi tenetur ad Inventarium, sed illi, cui restituere te-
netur; Serenissimus Conventus non obligatur restituere Primogenituram vel Fideicommis-
sum Serenissimæ Dominæ Actrici: Ergo neque obligatur ad Inventarium, sed Ipsa magis, quæ
contendit esse hæres CAROLI LUDOVICI Patris, & CAROLI, Fratris, Electoris Pa-
latini ultimò defuncti. Et quæ impudentia vel imprudentia auctori Justitiæ Palatinæ, Ro-
mæ ostensæ, ex eo imputari potest, quòd asserat, Pacificationem Westphalicam, & Investi-
turas Cæsareas ab hoc tempore Serenissimis Electoribus Palatinis collatas, novam quasi possi-
dendi Electoratum & Ducatum Palatinum causam (quantumvis feudi veteris jure) peperis-
se, cum plusquam notorium sit, omnia priùs in fiscum Imperij redacta, & nonnisi formato no-
vo Electoratu, seu octavo, restituta esse. Nempè malæ causæ semper maledicentia conjun-
cta est vel ex Senecæ effato, & solæ hæ Investituræ Cæsareæ Pacem Westphalicam secutæ,
à tota hac actione tam malè fundata & instituta absolvunt Serenissimum Reum Conventum:
Verba sunt clarissima, modò Dominus Plenipotentarius Aurelianensis oculos aperire & lege-
re velit, nec in meridie cum noctuis cæcutire.

E X C E P T I O III.

Non instituta ritè in foro competenti Actionis.

Ive actor sit persona Extranea, five Ejusdem cum Reo Fori, semper tamen
sequitur Forum Rei. Reus hoc casu est Princeps Elector Imperij, res, de
qua agitur, feudum Regale, situm intra fines Imperij, five consideretur in
particularibus Bonis, five in Universitate; Forum ergo competens, Sacra
Cæsarea Majestas. Et sicuti Sacræ paginæ justitiæ administrari volunt
sine discerniculo ad latus sinistrum vel dextrum, five Civis sit, five pere-
grinus; ita non fuisset dubitandum, quin Cæsarea Majestas hac in parte,
adhibito Aulico Consilio, jus indifferenter administrasset, juxta sancita in
Ord. Camer. p. 2. tit. 7. Illustr. D. And. lib. 1. tit. 5. part. 5. Si Serenissima Domina Actrix
forum Serenissimi Rei Conventi secuta, Eundem competenti loco convenisset. Caterum si
sermo sit de nuda petitione extrajudiciali, à Domino de Moroyas, nomine Serenissimæ Du-
cissæ Aurelianensis factâ, haberi ea potest pro denunciatione extrajudiciali, non tamen
pro Ipsa Petitione hæreditatis, cum aliud sit extrajudicialiter denunciare, & aliud
Petitionem hæreditatis competenti loco instituere, ut vel tyronibus Juris notum est;
Neque unquam probabitur ex adductis locis, in publicis causis solam denunciationem
pro hæreditatis petitione haberi. Equidem denuntiatio extrajudicialis constituit ali-
quem in mala fide, si relevans sit, & ex Jure proficiscatur; At præsentì in casu, sicut
contra titulo possidentem singulari, nulla est petitio hæreditatis: Ita ejus nomine nul-
la denunciatio: non entis enim non sunt qualitates; Qui titulo singulari possident, non stri-
cto jure, & directâ hæreditatis petitione, sed rei vindicatione conveniri possunt, *l. 2. l. 7 Cod.
d. hared. petit.* atque pro ratione hujus vel illius actionis restituunt fructus *l. 1. Cod. eod.
l. 20. l. 25. ff. d. petit. hared.*

Deinde, ut ante hoc Compromissum nulla contentio fuit in possessorio: Ita Sacra Ma-
jestas, & Status Imperii in Diæta Ratisbonensi congregati, auctoritatis suæ non prodigi fue-
runt, dum, ut crasso Aurelianensium Patronorum juris errori consulere, declararunt, annuam
possessionem & præscriptionem (qua Serenissimus Reus Conventus nec opus habet, nec un-
quam uti intendit) Serenissimæ Dominæ Actrici non fore præjudicio. Nec alium sen-
sum habet Pacis Rywicensis articulus octavus, quàm quòd, arbitrio hoc etiam transmissio, u-
triusque Partis jus, tam in petitorio quàm possessorio, integrum manere debeat. Non est
difficilis in hoc puncto Serenissimus Reus Conventus: Cui enim pro nunc assistunt Aurea
Bulla, Constitutiones Cæsareæ. Jus Primogenituræ, Investituræ feudales, succedendi ratio in
feudo Regali, & quidem juxta Imperii ac Domûs Palatinæ consuetudinem ac pacta Gentilitia,
nec non possessio vacans, horum vigore legitimè apprehensa; Eum ut imposterum quoque

& semper defendant, necesse est. Caterum jam pridem in Imperio varias causas, propter controversias olim agitas, & nondum in omnium animis sopitas, de jure Principum, & de concurrentia atque subordinatione Jurisdictionis Cæsareæ, Cameralis, Austregalis, nec minus propter Judiciorum protelationem, diuturnitatemque processûs, sed & ob executionis obstacula, vicinorum Regum ac Principum arbitrio vel mediatione terminatas esse, tam parum negari potest, quam parum asseri, quod hoc semper in utilitatem Imperii vel membrorum cesserit. Res hæc, pro varietate Causarum; aliam & aliam responsionem admitteret, cum quolibet circumstantia mutet casum. Verum, cum ista præsens negotium non tollant, id unum respondet Plenipotentarius Palatinus, jura Sui Serenissimi Principis esse tam liquida, ut neque Judicium competens, neque Arbitrium utriusque Sacræ Cæsareæ & Regiæ Majestatis reformident, sed solum bella & damna toti Archi-Palatinatui propterea immerito illata exhorrescant.

E X C E P T I O I V .

*Rei tradita, solâ amicitia Serenissimi Ducis, & Ducissæ
Aurelianensis, nec non venerationis erga Regiam Suam
Majestatem ratione habitâ.*

SI post mortem CAROLI, ultimi Serenissimi Domini Electoris ex linea Simmerensi, jure Primogenituræ, jure Pactorum Gentilitiorum, jure Investituræ feudalis, & vi Consuetudinis Imperii ac Domûs Palatinæ, Electoratus, Ducatus, Comitatusque Palatinus, cum omnibus bonis connexis, & rebus tam mobilibus quam immobilibus apertus fuit Serenissimo Reo Convento, Ejusque descendentibus masculis, ut juxta præmissa supposita irrefragabilia apertus fuit; atque si ita succedens totum accipit Ducatum quasi in legitimam, eoque simul omnia mobilia, thesauros, fructus, & quæcunque ad Publicam utilitatem destinata, ut insuper tradit Speidel. *in suo spec. verb. Abgesundene Herren.* tunc exceptionis hujus firmitas se ipsam prodit, & quæ Serenissimus Reus Conventus, vel hujus Serenissimus Pater, Sereniss. Ducissæ Aurelianensi Heidelbergæ per D. de Morovas præstitit, solâ amicitia causâ versus Eam, nec non ex veneratione erga Sacram Regiam Suam Majestatem Christianissimam, & ex nullo prorsus debito præstitit: nec est, quod Testamentum CAROLI, Electoris, in contrarium urgeatur, siquidem adhuc nullum in forma probante exhibitum, nec in eo ex hypothese contrarium dispositum est, vel certè disponi non potuit, cum hujusmodi feudi Regalis successor ea, quæ Majores sui in pactis Gentilitijs circa successionem constituerunt, & quæ ex natura feudi Regalis, vel consuetudine Imperij, ac Cæsarium investituris vel Constitutionibus descendunt, nec testamento, nec aliâ ratione, in præjudicium Successoris legitimi, mutare vel tollere possit. Illustr. D. Andl. *Jurispr. Publ. lib. 2. tit. 25. n. 19.*

Nec etiam sufficit, Serenissimam Ducissam Aurelianensem toties in Allodialibus jactari unicam hæredem, si talia allodialia propria, quæ in successione Regalis feudi sequi solent hæredem allodiale, nulla probare possit, prout tamen Ipsi probandi necessitas incumbit, tum quia Actricis partes sustinet, tum quia Juris præsumptionem contra se habet, vi cujus alias omnia bona, tam mobilia quam immobilia præsumuntur comparata Ducatûs vel Comitatus intuitu, & sic Dignitatis possessorem sequuntur *Arg. l. quæ Princip. ff. d. leg. 2.* estque suprà præter Investituras, ex Constitutione Rupertina satis ostensum, quod Jus Primogenituræ in Domo Palatina ad bona quæque tam præsentia, quam futura pertineat, cui si insequentia Pacta Gentilitia de Anno 1545. 1551. 1553. & 1557. jungantur, atque verba ibidem toties repetita: Quod Electoratus, Ducatus, ac Comitatus Palatinus, cum omnibus bonis indivisim, inseparabiliter, tam immobilibus quam mobilibus, *Bevveglich- und unbevveglichen Güthern, sambt allen Ihren Ein und Zugehörungen. Wie das alles auff Uns, Unsere Vor- Eltern kommen, und noch vveiters kommen soll &c.* In legitimos successores masculos transferatur, penitiùs considerentur, certè contra proprium stimulum recalcitrat, quisquis juri- bus tam apertis contradicere, & istam succedendi praxin cum exclusione foeminarum, à tempore immemoriali servatam, & à Serenissimo Electore CAROLO LUDOVICO, Sere-
nissimæ

nissimæ Ducissæ Aurelianensis Patre, adversus Patrum LUDOVICUM PHILIPPUM Simmerensem acerrimè, ut constat, propugnatam, negare velit.

Porro ut prætermissa necessaria solum imminuunt Contractus, & alia negotia, non verò abundans cautela nocet, *L. Testamentum 17. Cod. d. Testam.* ita renunciaciones filiarum Principissarum in Domo Palatina possunt adesse, vel abesse sine Subjecti corruptione, cum eæ omnes vi Primogenituræ, & Pactorum Gentilitiorum, atque ex notoria consuetudine, ab omni hæreditate, nulla re excepta, penitus excludantur, sola Dote aut alimentis contentæ, quamdiu masculi supersunt. Et hoc sensu attestatur *cit. Musc. d. success. convent. & anomal. memb. 2. class. 1. Conclus. 5. lit. G.* hujusmodi renunciaciones foeminarum frequentari moribus Germanorum inter Illustres inferiores & Nobiles, non ita inter Illustres, Regum scilicet Electorum, Principum ac Ducum filias, ea ratione, quod, quidquid ferè Reges, Electores &c. habent, id NB. regulariter sit fiscale & Jurisdictionale, quod à tali Dignitate non separatur, atque ita filiabus ipso jure non debetur, *Corrafi. in L. filium quem. n. 22. Cod. fam. ercisc.*

Neque tamen est, quod miretur D. Plenipotentarius Aurelianensis, filias Ducissas in Domo Palatina de facto ut plurimum renunciasse omni hæreditati Palatinæ, quando etiam CAROLUS V. Rex Franciæ, cum elocaret MARIAM filiam Hannoniæ Comiti GUILIELMO, Anno 1374. fuit à Comite stipulatus, ut juri in Regnum & Delphinatum renunciaret, non quod illa renunciacione opus esset, cum certum sit Franco-Gallorum Imperium non transire de lancea in fusum, sed pro abundanti cautela. Insuper non solum in confesso non est, filiarum Electoralium in Domo Palatina renunciaciones defuisse ad mobilia extendi, ut contrarium non tantum pluribus exemplis probatum sit, sed nec unica instantia à Parte Adversa in contrarium afferri hæctenus potuerit, quin si etiam afferri potuisset, una tamen hirundo ver non faceret, & non tam spectatur Romæ, quid factum sit, quam quid fieri debuerit, *L. 12. ff. de Offic. Procons.* accedit, quod tandem alteri per alterum iniqua non possit inferri conditio, nec pater, si à filia vel nullam, vel modificatam adversus familiæ Pacta renunciacionem exigat, facto suo Agnatis ac successoribus feudalibus & fidei Commissarijs præjudicare.

E X C E P T I O V.

Non existentis Communionis inter Serenissimam Ducissam Aurelianensem, & Serenissimum Dominum Electorem Palatinum.

liberalis sanè, si non prodigus fuit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis in juribus allegandis de actione familiæ erciscundæ directæ vel utili, quæ tamen probant minimè, & ad rem non faciunt; manet namque immotæ veritatis, quod, inter quos non intercedit communio, inter illos nulla sit Bonorum divisio, & qui non sunt cohæredes neque de Jure Civili, neque de Prætorio, hos inter nullum sit Judicium familiæ herciscundæ nec directum, nec utile, *Text. & Dd. in L. heredes. 25. §. 1. ff. fam. ercisc.* Ubi, si in successione militis inter hæredem Castrensem, & hæredem cæterorum bonorum statuitur, locum non esse judicio familiæ erciscundæ, quomodo inter Serenissimum Reum Conventum, qui hæres non est, & Serenissimam Dominam Ducissam.

Scilicet ut Rex Galliæ in Regno succedens non init Judicium familiæ erciscundæ cum secundo vel tertio genito fratre suo, minus cum sorore, quia Regnum capessit non ut hæres, sed ex lege Salica, & Regni jure; Ita Serenissimus Reus Conventus in Electoratu & Ducatu Palatino, tanquam in feudo Regali, successit Regni vel Ducatus jure; Ergo non init Judicium familiæ erciscundæ cum Serenissima Ducissa Aurelianensi: Argumentum à Majori ad Minus est hoc casu non in validum, ut quilibet videt, quin imò *cit. Ernest. Cothm.*

Respons. vol. 5. Respons. 1. n. 303. disertissimis verbis pronunciat, formalia : *Quòd neque familia heriscunda Judicium, neque petitio hereditatis contra eum, qui ex Investitura vel titulo singulari possidet, de jure competat* ; Possidet verò Serenissimus Reus Conventus ex Investitura, titulo Primogenituræ, in Aurea Bulla & Pactis Gentilijs Palatinis toties stabilita, & usu in hac Domo semper servata : Ergò titulo singulari, proinde, ut in terminis tradunt Doctores allegati, nec Judicio familiæ heriscundæ, nec petitione hereditatis conveniendus : Quisquis verò Decisionem alicujus Doctoris in terminis allegat, tutissimum se exhibet pro obtinenda victoria : *Wesenbec. Cons. 19. n. 63. in fine.* Quamdiu ergò Serenissima Ducissa Aurelianensis non probaverit, quòd Serenissimus Reus Conventus sit Cohæres, tam diu, ut dictum, nullum inter utramque Partem est Judicium familiæ heriscundæ : Judex enim, apud quem hoc Judicium agitur, ante omnia cognoscere debet, an Cohæres sit, contra quem id instituitur : nisi enim Cohæres existat, neque adjudicari quidquam oportet, neque adversarius ei condemnandus est *Text. ad lit. in l. 1. §. 1. ff. famil. herisc.*

Et si concedit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, (concedit verò per hæc formalia) ex capite Successionis hereditariæ non intercedere communionem Serenissimo Electori Palatino cum Serenissima Ducissa Aurelianensi quoad hereditatem ipsam, atque hac ratione fateatur, inter eos familiæ heriscundæ judicio locum non esse, minùs rectè contendit, inter hæc Serenissimas Partes communionem esse quoad Universitatem Bonorum à Serenissimo Domino Electore, CAROLO, relictorum, partim feudalium, partim allodialium, sive liberorum, sive fideicommissi affectuum, cum omnia hæc Bona pertineant ad Regiam Dignitatem, quàm jure Ducatus acquisivit Serenissimus Reus Conventus, ut adeò horum Bonorum communio nulla esse possit. Quòd si verò præter hæc fiscalia & publica docere possit Serenissima Ducissa Aurelianensis adfuisse privata quoque allodialia, quæ non contemplatione Dignitatis sunt comparata, & ad quæ fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sint solitæ, ea restituet Serenissimus Dominus Reus Conventus, sed non Judicio familiæ heriscundæ, vel petitionis hereditatis, sed Rei vindicationis, quæ rerum singularum causa est prodita, *l. 2. in fin. l. 7. Cod. de petit. hered.* Dominus Plenipotentarius Aurelianensis dignabitur inter titulos singulares & universales, atque Judicium Universale & particulare distinguere, & intelliget scripturas.

EXCEPTIO VI.

Pacti Conventi, & juxta illud peractæ solutionis.

Plenipotentarius Palatinus produxit hætenus Conventionem cum Domino de Morovas initam, ratificationem Serenissimorum Ducis & Ducissæ Aurelianensium, & apocham ejusdem Dni. de Morovas, non alia ratione, quàm ut demonstraret, quæ Serenissimus Reus Conventus, utut allodialia ita propria Serenissimi Domini Electoris Defuncti CAROLI demonstrata nulla sunt, solius amicitia causâ, & maximâ versus Regiam Christianissimam Majestatem veneratione præstitit & solvit, non ex debito profluxisse, sed ex eo animo, ut hoc pacto præstando & solvendo id, ad quod non teneretur, ulterior processus, damna, & secuta, pro dolor ! bella evitarentur, non orirentur, nec nascerentur injuriæ, unde deberent Jura nasci, contra text. *in l. 6. Cod. unde vi.*

Certè prædictam Conventionem Serenissimæ Dominæ Ducissæ prætensionem allodiale circa mobilia & fungibilia, indistinctè & absque restrictione ex una, & ex altera parte quædam consumpta, à Camera Electorali soluta, pro objecto & subjecto habuisse, illamque & Serenissimo Domino Duce Aurelianensi, ut dictum, ratihabitam, & à Serenissimo Domino Electore, PHILIPPO WILHELMO, ex asse fuisse impletam, modò relatæ Conventionis, & Dni de Morovas apochæ Instrumenta, exceptionis libello sub n. 1. & 2. annexa, simulque clarè evincunt, Serenissimam Dominam Actricem ab omni ulteriori mobilium & fungibilium hereditarium, vigore dictæ apochæ, & propriæ confessionis (quæ probationum omnium præcipua est) jam acceptorum petitione, pacti conventi, & à parte Serenis-

simi

Simi Domini Electoris ex integro impleti, exceptione repelli, nihil in contrarium suffragante reservatione prætensionum & actionum, respectu successionis Serenissimi Domini Electoris CAROLI, Conventionis ratihabitioni à Serenissimo Domino Duce Aurelianensi inserta, siquidem de abolita per Pactum istud Mobilium prætensione reservationem istam intelligi, terminorum prohibet implicantia & contradictio, ita, ut nonnisi de immobilibus, in quæ jus sibi esse, quantumvis per errorem, putaverat Serenissimus Dominus Dux, prout usurpatus in hoc ipso Ratihabitionis Instrumento Ducis Simmerensis & Comitis Sponheimensis titulus abundè declarat, putatitia ista reservatio accipi possit. Prætensa autem Dni de Morovas Protestatio de Inventario, ab Ablegatis Electorali Brandenburgico, & Brunsvico-Lüneburgensi non integro confecto, & exhibito, sub n. 2. sic dicto Domino Adversarij Assertionum libello adjuncta, tanquam res inter alios acta, & quidem alio tempore, & alio de negotio, Serenissimum Reum Conventum, & allegatam cum Domino de Morovas de mobilibus & fungibilibus hæreditarijs initam Conventionem, ejusque super illorum actuali traditione, vi apochæ, factam confessionem, adeò non concernit, ut hujus inconcussa adversus Serenissimæ Dominae Actricis ulteriorem mobilium & fungibilium attentatam prætensionem stet fides. Notatu tamen hic dignum, quòd sicut Serenissimus Dominus Elector PHILIPPUS WILHELMUS, Serenissimi Domini Electoris, CAROLI hæreditati ne in minimo quidem se immiscuit, dum ipsam quoque Inventarij confectioem alijs permisit, ita, quam Dominus Adversarius à Serenissimo Domino Reo Convento prætensè petijt, Inventarij confectio, cum Inventario Domino de Morovas à dictis Ablegatis jam olim exhibito, neutiquam consistat, cujus, si qui fuissent defectus, ut supplerentur, non à Serenissimo Domino Reo Convento, sed ab his, qui illius conficiendi copiam tunc habuerunt, petendum erat.

Ceterùm quidquid sit hujus Inventarij, quo jure quæso, illo contenta ad Serenissimam spectant Actricem? cum consuetudine patria hætenus inter Principes Palatinos inviolabiliter custoditum sit, ut masculi in omnibus bonis immobilibus & mobilibus semper succedant, fœminis solùm ad dotem suo modo admissis, quæ consuetudo non est negativa, sed affirmativa & evidens. Extiterunt enim tot fœminæ Principes ex Domo Palatina, quarum nulla tamen fuit, quæ vel terræ particulam, prætextu hæreditatis, in alienam familiam transtulerit, sed tota Ditio cum omnibus quoquo tempore accedentibus bonis, intra agnationem conservata fuit, & hæc specialis consuetudo Palatinatûs tam manifesta est apud omnes, qui masculos tantùm successores viderunt, ut nulla indigeat probatione. *L. Si verò s. qui pro rei. ff. qui satisd. cogunt.* Sic ROBERTUS Junior filiam tantùm reliquit, sic CHRISTOPHORUS Daniæ Rex tantùm filiam genuit. OTTO Mosbacensis similiter duas habuit filias, itidem JOANNES CASIMIRUS filiam sustulit unicam, & horum tamen omnium Ditiones, cum omni incremento rerum mobilium & immobilium, ad Electoratum reversæ sunt, filiabus, pro more Domûs, sua dote contentis. Quòd si verò hæ filia Principissæ & Comites Palatinæ ita à reliquis Bonis paternis & avitis fuere exclusæ, unde est, quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis sibi plus juris sumere, & superstites tot Comitibus Palatinis masculis, Bona Palatinatûs præsumat in exteram familiam transferre? Profectò si hoc ex usu Imperij, & consuetudine Domûs Palatinæ esset, LUDOVICUS Elector in suo Testamento, quod condidit Anno 1580. longè aliam viam tenuisset, nec disposuisset, quòd in eum eventum, quo filius ipsius unicus sine prole mascula decederet, Electoratu consequenter in aliam lineam ex hac hypothesi deferendo, filia nihilominus ab omnibus bonis Palatinatûs essent exclusæ. Verba ejus ferè in formalibus ita sonant: quòd si verò eveniret, ut nullam porrò sobolem masculam susciperemus, filius autem noster Dux FREDERICUS, quod Deus Omnipotens clementer avertat, absque prole mascula decederet, adeoque Electoratus in alium planè successorem devolveretur; hoc insperato casu, quo filia superstites promptius, ut debent, in Agnatorum & stirpis Palatinæ commodum renunciarent, enixa nostra voluntas est, ut singulis earum, sive renunciaverint, sive non, præter dotem triginta & bis mille florenorum, Vestium item & Clinodorum, Vasorum argenteorum, à filij nostri successore in Electoratu, viginti & octo millia florenorum superaddantur, quibus contentæ, pro inveterata Domûs Palatinæ consuetudine, ex ratione Primogenituræ ac Pactorum Gentilitiorum, sufficientissimè renunciabunt &c. Ecce Princeps iste in suo Testamento agnovit jura Masculorum, & sic in Testamento suo dependenter ad Pacta familiaris & Jus Primogenituræ, atque consuetudinem Imperij disposuit, filiabus verò in solatium perituræ illius lineæ masculinæ, amplius aliquid ex Patrimonioprivato assignavit, utique alias in eum eventum, si potuisset omnia, relicturus.

EXCEPTIO VII.

*Omissa à Serenissimo Domino Electore hereditatis
allodialis.*

Xceptio, quam hoc loco proponit Dominus Plenipotentiarius Aurelianensis, consistit in hoc duplici puncto, & imprimis, quòd multiplici ratione Serenissimus Reus Conventus, vel Pater Eius defunctus pientissimæ memoriæ, sese hæreditati Defuncti Serenissimi Electoris CAROLI, ingesserit, atque si non ex hac ratione, saltem ut tertius Universitatis bonorum possessor, ad confectionem Inventarij teneatur; alterum punctum est, quòd non solum Inventarium non confectum, sed etiam ad perfequenda Jura sua, obligationes, registra, rationes ceteraque necessaria Instrumenta hucusque malè sint Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi denegata, tanquam utrique Parti communia.

Exceptioni isti ut satisfiat, Plenipotentiarius Palatinus fundamentaliter referre existimat, an quis successerit alteri jure hæreditario, an jure Regni vel Ducatus; an ex persona & provisione Defuncti, an ex provisione legis: an titulo Universali, an particulari & singulari: Priori casu equidem concedit, teneri successorem ad confectionem Inventarij, ad edenda cætera Instrumenta inter hæredes communia, non verò casu posteriori, ut in terminis concludit Ernest. Cothm. *Respons. Jur. vol. 5. Resp. 31. n. 15.* verbis: nam Vassallus Vassallo defuncto succedens non habet necesse, ut Inventarium conficiat. cum feudum ad se devolutum à primo acquirente capiat &c. Sic, cum quidam Illustrissimus secundò genitus à Fratre suo Primogenito petiisset Ducatum cum omnibus accessionibus, omnibusque fructibus perceptis ac percipiendis, non aliter quàm rem allodiam, unà cum Inventario, in quo omnes Res publicæ & privatæ descriptæ essent, respondit ipse Cothm. *cit. vol. 5. Resp. 1. n. 300.* hanc petitionem locum non habere. Nempe hæres, & rerum alienarum Administratores, Tutores, Curatores ad confectionem Inventarij, & ad edenda Instrumenta sibi cum cohærede communia, vel propria pupilli vel minoris, adstringuntur. Serenissimus verò Reus Conventus non est hæres Defuncti CAROLI, Electoris, non est Cohæres Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis, minùs tutor vel Curator: Verùm in Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino successit Serenissimus Reus Conventus jure proprio & Ducatus, ex Investitura simultanea in feudo Regali, jure Primogenituræ sibi in Aurea Bulla CAROLI IV. & aliis Constitutionibus Imperatorijs, juxta consuetudinem Domus & Imperii quæsito, & toties per Pacta Gentilitia stabilita; & successit quidem in omnibus bonis, tam feudalibus, quàm allodialibus, tam mobilibus, quàm immobilibus; successit in Thesauris, bombardis, fructibus pendentibus, annuis redditibus, omnibusque rebus publicæ rei causâ comparatis; cit. Henr. Bocer. *d. success. in feud. cap. 3. qu. 49. & seqq.* Besold. Lud. Sc. rader &c. proinde jure nullo tenetur Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi ad Inventarium conficiendum, vel edenda Instrumenta, illegitimè Conventus petitione hæreditatis, vel actione familiæ eriscundæ, ut demonstratum est, & conveniendus solum particulari quodam vindicationis Judicio, si Serenissima Ducissa Aurelianensis propria hujusmodi bona allodialia, præter fiscalia & Jurisdictionalia, adfuisse, probare possit, quæ non Ducatus vel Comitatus causâ comparata sunt, & destinata ad hæredis allodialis successionem: atque hoc sensu Parenti in bonis suorum, liberorum confectionem inventarij injungit Frid. Pistor. *inter Disput. Basileens. tract. d. Invent. hered. thes. 16.* In casibus verò, quibus vel Parens nomine filij Infantis forsitan hæreditatem aliunde delatam apprehendit, vel ipsi filio jure hæreditario succedit, diversum obtinet; cum jure paterno, seu singularis cujusdam acquisitionis bona liberorum per legis dispositionem ad Parentem transeant; Cum enim hoc modo nec hæres sit, nec defuncti personam exhibeat, nulla causa est, cur invito confectio isthæc obrudi possit. Ita ferè Ille. Habet equidem Serenissimus Reus Conventus Universitatem Bonorum, habet Electoratum & Ducatum Palatinum, sed jure singulari & proprio, non verò cum Serenissima Ducissa Aurelianensi communem, & sicut hunc communem non habet, ita nec communia Instrumenta,

ta, propterea non edenda, *l. 7. ff. de edendo.* prout alias neque juris, neque æquitatis ratio permittit, ut reus arma & tela, quibus conficiatur, adversario suo tradere cogatur; *l. 4. ff. d. edend. l. 7. Cod. eod.* & non oportet, inquit Alexander Imperator, originem petitionis ex Instrumentis ejus, qui convenitur, fundari, *l. ult. Cod. d. edendo.*

Enimverò, utut se ita res jure habeat, copia tamen facta est inspiciendi quæcunque Documenta Domino Abbati Morel, postea Archiva direpta, Instrumenta ablata, bello intercepta, & à parte Adversa omnia confusa, ut ex se non videat Serenissimus Reus Conventus, quid ultra præstari possit, quam ut sub fide Principis profiteatur, sicut profitetur, sibi de nullo tali patrimonio privato, seu allodialibus propriis ultimi defuncti CAROLI Electoris, Fratris Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis, constare, quorum illa, juxta consuetudinem Palatinæ Domûs & Imperij, capax sit: Est res sanè sine exemplo, quòd unquam in Germania vel etiam Gallia primogenitus successor, reliquis fratribus vel Agnatis, minùs sororibus & cognatis, ipso jure ab omni successione exclusis, vel Inventaria, vel Instrumenta Domûs suæ propria exhibuisset, minùs aliò transferri permisisset: Nec unquam in Domo Palatina hujusmodi Allodialia propria restituta filiabus, nisi fortè Parentes in vita sua quædam pretiosa separassent, noviter per se acquisita, & in testamento jussissent restitui, cui voluere. Alioquin si in successione feudi Regalis etiam Thesauri non dividuntur à defuncto comparati, & nec inter fratres, quomodo ad hæc aspirabunt feminae Palatinæ, ipso jure ab omni successione exclusæ, & quas inauditum est in Romano Germanico Imperio, extantibus masculis & Agnatis, unquam petitione hæreditatis obtinuisse? Joan. Oldend. *cir. Cons. 208.* Atque sic exhibitio Instrumentorum, Registorum, Rationum aliorumque similium huc non pertinet, nec peti potest ab eo, qui juris præsumptione non possidet bona, nisi Electoratûs ac Ducatûs, adeoque propria, & quemadmodum ex illis pro intentione Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis nihil probari potest; cum hoc ipso, quòd redditus & similia ibi annotata sint, probentur ad usum Comitatus & Ducatûs destinata, ita frustra hucusque petita sunt, & solum ideò, ut rei fucus fieret, & Judicium familiæ herciscundæ, vel petitionis hæreditatis, quod tamen inter illos, qui hæredes & cohæredes non sunt, nullum est, meris nugis inanibus coloraretur. Nemo sine competenti & apta actione quemquam in judicio conveniendi facultatem habet, & ex malo litis primordio processûs eventum time-
timur; Gothof. *Ant. tract. d. action. Thes. 2.*

EXCEPTIO VIII.

Libelli generalis, obscuri, irresponsalis, pluris petitione laborantis, & sanctioni Pacis Rysvicensis contrarij.

X præcedentibus jam abundè patet, quòd Plenipotentarius Palatinus non nimium sibi arroget, dum Serenissimam Dominam Actricem in procedendo ad Regulas Rei vindicationis, vel alterius particularis actionis adstringi putat. Quòd si enim adversæ parti petitio hæreditatis non competit, nec actio familiæ herciscundæ, utique alia non superest actio, & frustra disputat de libello juxta naturam illius duplicis actionis universalis instruendo; frustra agit ad divisionem hæreditatis allodialis & feudalis, cum hæreditas hic nulla sit, sed Serenissimo Reo Convento Electoratus & Ducatus ex jure Majorum obveniat, & Imperij successoribus acquisita sint omnia bona, tam immobilia quam mobilia, tam feudalia quam allodialia, etiam fructus pendentes, redditus annui, Thesauri, & quæque ad Dignitatis Regalis utilitatem publicam comparata; *Suprà allegatu.* Besold. & Boc. cum enim hujusmodi successoribus primogenito sapiens provisio Majorum Cæsaris & Imperij, deferat Regnum, Principatum vel Ducatum, publicæque intuitu salutis; sanè admitti non potest, Primogenituræ Constitutorem uni Regnum vel Ducatum tribuisse, ea verò, sine quibus commodè administrari & sustineri hæc non possunt, adimere voluisse & largiri alteri, quæ tamen Regni & Ducatûs sequela sunt, nec æquum est, illa, quæ ad defensionem, conservationem & amplificationem Reipublicæ conferuntur, ab alijs ad privatos usus traduci; Christoph. Besold. *d. success. q. Reg. sit. jur. diff.*

5. Si quæ proinde allodialia, & talia, quæ Ducatûs contemplatione parata non sunt, Serenissima Domina Actrix probare velit, meritò id rei vindicatione, vel alia particulari contra titulo singulari possidentem transitura præstabit, non petitione hæreditatis, utpote contra titulo singulari possidentem, vel ex ipsa adversæ Partis confessione, nullatenus competente.

Cæterùm qua ratione ipse Illustriss. D. Andl. hic ab adverso allegatus doceat, quòd Serenissimus Reus Conventus possideat titulo singulari, suprà jam demonstratum, nunc, quia Dominus Plenipotentarius Aurelianensis ad justificationem sui libelli nimis generalis ex And. Gail. *lib. 1. observ. 68.* Argumentum desumpsit, placeat ei prius legere ibidem *lib. 2. observ. 154. n. 2.* Ubi disertissimis verbis proponit, Vasallum ita in feudo antiquo, longè magis in Regali succedentem, titulo singulari succedere: *nam vocatur proprio & sanguinis Jure, ex Pacto & legis providentia, non judicio Testatoris, vel beneficio Vasalli defuncti, sed primi Acquirentis.* Pergit postea celeberrimus Cameræ Spirensis Assessor: *Notum est, onera & debita hæreditaria præstanda & solvenda ab hærede universali. NB. sed feudi successor non est hæres universalis, sed particularis: ergò ad dissolutionem æris alieni non tenetur: Imò bona feudalia prorsus ab ipsa hæreditate separata sunt.* Hucusque ille. Quod si verò successor in feudo Regali, in omnibus bonis succedat, sed non ut hæres, verùm titulo singulari, quali succedit etiam, quisquis succedit in Regno vel Ducatu jure Regni, Imperij, vel primogenituræ, prout successit Serenissimus Reus Conventus, & non repræsentativè, quoad personam ultimò defuncti. Quid opus est ab adversa parte toties inaniter regeri, quòd sit hæres, vel in solidum, vel pro parte, quod neutrum est? Verba non sunt captanda, ubi constat de re & veritate. Et quid consequitur, si ibidem distinguat Andr. Gail inter Judicium universale & particulare, inter petitionem hæreditatis, & rei vindicationem; si dicat, in illo Judicio liquidationem rerum, etiam durante processu posse fieri, non verò in hoc, si suppositum verum non est, & Serenissimæ Domine Ducissæ Aurelianensi contra possidentem titulo singulari, fas solum sit contendere judicio & actione particulari vindicatoria, non universali petitione hæreditatis. *L. 7. Cod. d. petit. hered.*

Denique postquam in hac exceptione multa prodigè disputavit de petitione hæreditatis D. Plenipotentarius Aurelianensis, tandem ultrò fatetur, etiam in hoc Judicio partes esse eruditi & exercitati Advocati, ut eodem libello vel alijs articulis specificè complectatur, designetque res hæreditarias, quid nimirum quantumque in hæreditate Defuncti sit, vel tempore mortis fuerit; easque unà cum causa principali simultaneo quodam processu in termino probatorio probet &c. Atque hoc ex consilio cit. à se And. Gailij: sed huic dubio à se proposito respondet ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, formalia: 1. Hic non quæri, quid Consilij, sed quid juris sit. 2. Non agi de laude eruditi, periti que Advocati aucupanda, sed de tuenda causa, & asserendis non liquidandis Serenissimæ Partis prætensionibus. 3. Consilium hoc intelligendum esse cæteris paribus, locumque tum habere, si præsumptio Juris staret contra Serenissimam Ducissam Aurelianensem, ita ut illi probandum incumberet, quænam inter Bona à Serenissimo Defuncto relicta sint allodialia; jam autem præsumptionem Juris stare contra Serenissimum Electorem Palatinum, Eique probandum incumbere, quænam inter eadem Bona sint feudalia &c. Hucusque D. Plenipotentarius Aurelianensis.

Verùm quidquid sit de hoc, an Dominus Plenipotentarius consilium tanti Doctoris non pluris faciendo consultò agat nec ne, etiam ex hypothesi data non concessa; & an decorum sit de laude eruditi ac periti Advocati aucupanda non esse sollicitum, in hoc certè nimium erravit, quòd præsumptionem Juris pro Serenissima Ducissa Aurelianensi, & contra Serenissimum Reum Conventum stare, consequenter huic & non illi onus probandi incumbere, tam præcipitanter iteratò asserat: Sed quàm hæc contra multiplicia jura, placeat audire in sequentibus. Et quidem, si hoc verum esset, sequeretur manifestè, quòd Serenissimus Reus Conventus CAROLO, defuncto Electori, successerit in Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino, sed, an, & quæ bona sint Electoratu & Ducatu Palatino connexa, primum probare debeat, cum omnia, ut Adversario placet, præsumantur Allodialia, & ad Serenissimam Ducissam Aurelianensem pertinere; sed quàm lepidum hoc? quàm ridicula successio, esse Electorem & Ducem sine Electoratu, sine Ducatu? Ubi hoc unquam in successio-

ne Regni, Principatus vel Ducatus auditum ? Imò potius dicendum: Serenissimus Reus Conventus successit in feudo Regali tanquam Elector, & Dux Comesque Palatinus: ergo hoc ipso in omnia bona successit, tam feudalia, quam Allodialia, etiam in res mobiles, Thesauros, annuos redditus, fructus pendentes &c. omniaque reliqua, quæ ad usum publicum Electoratus vel Ducatus sunt comparata, & præsumi quidem omnia intuitu publicæ utilitatis comparata, donec ab asserente contrarium probetur. *Ita supracit. Henr. Bocer. d. Success. Feud. cap. 3. quest. 49. & seqq.*

Deinde Serenissimus Reus Conventus successit jure Primogenituræ ex Majorum Conventionibus & Pactis Gentilitijs ad omnia bona, tam acquisita, quam acquirenda extensa; ergo successit in omnia bona, tam mobilia, quam immobilia, tam feudalia quam allodialia, consequenter qui ex primogenitura ad se aliquid pertinere asserit, id, ut ex sua parte, probet, necesse habet. Item, Serenissimus Reus Conventus successit ex consuetudine Imperij & Domus Palatinæ: sed tam in Imperio, quam Domo Palatina est inauditum, quod in Ducatu vel comitatu, quamdiu supersunt masculi, ulla unquam femina in parte minima, successerit; ergo præsumptionem juris habet pro se, tam quoad bona feudalia, quam allodialia.

Porro Serenissimus Reus Conventus successit ad tenorem Investituræ Cæsareæ, in vim executionis Pacis Westphalicæ, CAROLO LUDOVICO, & eum insequentibus Electoribus Palatinis concessæ: sed hæc universalis est, & complectitur omnia bona, quomodocunque ad Electoratum & Ducatum vel Comitatum Palatinum pertinentia; ergo juris præsumptionem pro se habet Serenissimus Reus Conventus. Mascard. *de Probat. vol. 1. concl. 79. n. 24.*

Ad hæc constat, pleramque partem rerum esse feudalem, nec hoc Ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis negat; ergo præsumuntur etiam aliæ feudales esse, donec contrarium probatum fuerit. Francisc. Intrigliol. *d. feud. quest. 43. n. 70* Denique Serenissimus Reus Conventus est in Possessione Electoratus & Comitatus Palatini, reliquorumque omnium bonorum huc pertinentium, atque mera feudalia esse, consequenter talia quoque præsumuntur, nisi asserens contrarium, seu rem allodiam, talem probaverit. Mascard. *cit. vol. 1. Conclus. 79. n. 18. & Francisc. Intrigliol. dicta quest. 43. n. 77.*

Neque existimet Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, ista non coherere cum Recessu inter utriusque ultimò defuncti Electoris, CAROLI & PHILIPPI WILHELMI Consiliarios Anno 1685. inito, in quo conventum, ut allodialia restituerentur hæredi Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi, (additâ tamen reservationis clausulâ) quia, præterquam Recessus ille ad perfectionem suam nunquam pervenit, non alia Allodialia intelligebantur, quam quæ juxta pacta gentilitia, Consuetudinem Domus Palatinæ, & Investituras Cæsareas solent restitui, scilicet, prout Allodialia non opponuntur in genere bonis feudilibus, sed prout accipiuntur pro proprio & privato Regni vel Principis Patrimonio, quod juxta Ejus dispositionem sequi potest hæredem allodiam ex Constitutione Imperatoris Justiniani, *In Nov. 21. & Edict. 3.* Genearchicum dictum, hoc est, aliàs Familiæ proprium, seu quod planè, & ex toto in nostra potestate est, Clinodia scilicet, sed pretiosiora & subtiliora, attestante Adam. Struv. *Syntagm. feud. cap. 2. aph. 11. Petr. Frid. Mind. d. mand. lib. 2. cap. 42. n. 14.*

Cæterum quod attinet judicium universale petitionis hæreditatis, & particulare Rei vindicationis, aliunde constat, hanc potissimum ab illa distinctam esse actionem, quod illa sit de Universalitate, hæc de rebus singulis, five de specie aliqua certa, propterea etiam petitio rerum singularum, five actio in rem specialis dicta, *L. 1. L. in speciali ff. de Rei vind.* ita quidem, ut olim res vindicanda in jus ad prætorem deducenda & ferenda fuerit, ut posset actor vulgatam illam vindicationis formulam in lite contestanda usurpare, nempe hanc rem ex jure Quiritum meam esse ajo, ut fusiùs videre est apud Arnold. Rath. *d. Rei vindicat. thes. 2. & 5.*

DILUCIDATIO I.

Circa naturam Bonorum à Principibus Electoribus atque Comitibus Palatinis Lineæ RUDOLPHINÆ possessorum.

Scripserit Marquardus Freherus, Confiliarius Electoralis Palatinus, & illius Domûs Consuetudinum ac Jurium, præcipuè Lineæ RUDOLPHINÆ valde gnarus, habere Principes Electores præter Principatus suos Principales, quorum virtute Electoratum gerunt, etiam alias Ditiones, hæreditarias magis quàm Electorales; sed ubi scripsit, has ditiones hæreditarias magis quàm Electorales ad Fœminam Palatinam, quamdiu supersunt masculi, successionem hæreditariâ transferri? Ubi negavit, has ditiones non absolute hæreditarias, sed magis quàm Electorales, per pacta Gentilitia, toties inter Comites Palatinos repetita, Electoratus, Ducatus & Comitatus Palatino unitas, Electorali Successori deberi? Ubi asseruit author iste, qui toties jus primogenituræ in Domo Palatina defendit, quòd Ditiones hæ magis hæreditariæ quàm Electorales, non pertineant ad jus Primogenituræ, ex natura sua, & Aurea Bulla CAROLI IV. reliquorumque Imperatorum Constitutionibus, & modò recitatis Familiæ pactis, nominatim omnia bona complectentis, adeoque cum Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino omnes Ditiones, Oppida, Urbes, bona acquisita & acquirenda involventis? nã Confiliarius iste Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensi per illa verba patrocinari minimè voluit, nec juxta jurisjurandi religionem, qua Domui Palatinæ adstringebatur, potuit, optimè gnarus, quòd Constitutio Rupertina vel non distinguat Bona Feudalia ab Allodialibus, vel quòd Investituræ Cæsareæ ante & post Pacem Westphalicam omnia ut feuda concedant; optimè gnarus, quòd Bona omnia indivisim & conjunctim, juxta Gentilitia pacta, jubeantur in omnes Successores masculos Palatinos deferri; non minùs gnarus, quòd juxta consuetudinem Imperij & Domûs Palatinæ Principissa fœmina nulla, extantibus masculis, successerit, nec prensaverit successionem.

Quæ porrò in Dilucidatione I. Dominus Plenipotentarius Aurelianensis affert Divisionis exempla, ea nihil obstant Serenissimo Reo Convento, & nihil inserviunt Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensi, 1. quia omnia illa exempla Divisionis loquuntur, vel ex ipsa confessione Partis adversæ, de solis Comitibus Palatinis masculis, & nec unum adferri potuit, ubi vel unica Filia Palatina in partem Comitatus, vel in Urbes, Oppida, Arces, vel vicos successisset; nullum adferri potuit, ubi vel ulla Filia, vel Soror Palatina cum Fratre vel Agnatis, judicio Familiæ herciscundæ, vel petitionis hæreditatis, sive ex Testamento, sive ab intestato competentis, contendisset, ubi Inventaria, Registra, Rationes, & Documenta Domûs exegisset: Si verò à tot sæculis nulla Fœmina Palatina, extante prole mascula, in bona Domûs Palatinæ successit; quo jure nunc Serenissima Ducissa Aurelianensis præsumit hanc controversiam Serenissimo Reo Convento movere?

2. Ex ipsa Ordinatione Rupertina de Anno 1395. atque Divisione de Anno 1410. vel in terminis patet, quòd insequentibus Comites Palatini, quando inter se masculos, Comitatus, Arces, Oppida & Urbes diviserunt, diviserint similia in rationem appanagij, salvâ semper primogeniturâ, ita, ut hisce bonis inesset pactum reversionis, ut nempe deficientibus masculis; bona hæc iterum ad Primogenituram reverterentur, quod pactum reversionis, sicut etiam ex natura sua inest hujusmodi bonis, ita ut in iis hoc ipso Fœminæ non succedant, ut testis est Martin. Rummelin. *dissert. in Aur. Bull. Caroli IV. Imp. Cap. 6. ante fin. pag. 193.* ita similibus casibus in Germania non tam ipsa Jura Regalia Ducatum, & similia Majorum feudorum, sed potius Administrationem, fructus & commoditates, quasi ex usu dividi, attestatur Theod. Reink *de Reg. Sec. & Eccl. class. 4. cap. 17. n. 16.* Proinde si hoc pacto pro numero Filiorum, Comitum Palatinorum, ex linea Rupertina descen-

dentium , nunc plura , nunc pauciora Oppida , Urbes , Dominia , Successu temporis distributa & divisa fuerunt , per hoc nihil in præjudicium Primogenituræ actum , nec ipsa jura Ducatûs vel Comitatus Palatini divisa esse censerî debent , cum id etiam in Austria aliisque Provincijs , primogenituræ obnoxij , quotidie fiat , atque Comitatus , Urbes & Oppida in rationem appanagij assignentur , non tam per modum divisionis , quàm provisionis , ut loquitur Cothm. *vol. 5. Resp. 1. n. 168.* Sic nec Assyriorum , Persarum , Ægyptiorum , Parthorum latissima Regna cum pluribus divisa fuerunt , tametsi Urbes ac prædia cæteris à primogenitura liberis fruenda darentur. Bod. *apud Springsf. tract. d. Appan. c. 10. n. 11.*

3. Detur etiam , aliquando Comites Palatinos contra Majorum suorum Institutum , & Pacta Gentilitia , expulso , ut loquitur Dominus Plenipotentarius Aurelianensis , jure primogenituræ , vel Testamento , vel inter Vivos egisse (prout supra memoratus GEORGIVS DIVES , Bavariæ Princeps hoc egerat , & inde bellum Bavaricum toti Domui Palatinæ tam exitiosum inflammaverat) id de facto , & non de jure egisse censendi sunt ; siquidem illi contra jura primogenituræ primitus conventa , & per Auream Bullam , & alias Imperatorum Constitutiones approbata , nihil amplius decernere , vel in præjudicium moderni Serenissimi Electoris mutare potuerunt , ut pluribus tradit sæpè cit. Theod. Reink. *d. class. 4. cap. 17. n. 44.* Ratio in promptu est , toties indicata , quòd Serenissimus Reus Conventus non nitatur jure ultimi possessoris , cui non successit , sed jure primi Institutentis , à quo est vocatus.

4. Fieri potuit , ut illæ divisiones procederent , Partibus ita consentientibus , cujus rei argumentum est , quòd nulla afferatur historia vel ab ipso Domino Plenipotentario Aurelianensi , quâ bona essent extra Comites Palatinos , & in alienam Familiam , vel Fœminam translata. Imò divisiones similes & Ordinationes non semper sine contradictione fuere ; sic eam Ditionum partitionem , quæ de CHRISTOPHORI , Regis Daniæ assignatis partibus inter STEPHANUM & OTTONEM facta est , Elector LUDOVICUS , ut juribus Palatinis contrariam , non tulit , ac post etiam PHILIPPUS Elector istas ditiones cum eis , quæ OTTONI Mosbacensi ex terris Palatinis accesserant , Electoratui , non obstante contradictione Bipontini , vindicavit. Inde etiam est , quòd pactum inter JOANNEM SIMMERENSEM & Agnatum Bipontinum Disibodi Anno 1541. tentatum , & prioribus pactis , cum primis Constitutioni Rupertinæ ac Auræ Bullæ adversum , revocatum fuerit. Ostenso nunc , quo sensu omnes in contrarium allatæ divisiones possint intelligi , vel debeant referri , facile est etiam demonstrare , quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis non debeat captare verba , quibus aliquando bona dicuntur hæreditaria , aliquando feudalìa , aliquando allodialia , quia , sicut jam abundè , & repetitis vicibus significatum , ab omnibus Fœminæ in Domo Archipalatina indistinctè sunt exclusæ ; Deinde supra monitum , ex usu Germaniæ esse , ut sæpè Ducatus vel Principatus , ex multis particularibus bonis , tam allodialibus , quàm feudalibus collectus , efficiat corpus individuum , & tanquam feudum Imperii ab Imperio recognoscatur , ut in terminis docet cit. Reinking. *d. n. 190.* Atque sic WILHELMUS Hassiæ Landgravius , in causa Nassovica ipse fassus est , *dass das gantze Fürstenthumb Hessen von vielen particular-Stücken , so vwohl allodial als Lehen , zusammengebracht , und ein Corpus individuum , und Fürstenthumb draus gemacht worden , und dass Selbiges dergestalt zusammen gebrachte gantze Fürstenthumb mit allen und jeden seinen partibus integran-tibus , der Erbverbrüderung nach , vom Heyligen Reich zu Lehen rühre.* Acta in *Sachen Hessen contra Hessen &c.* in deduct. caus. princ. n. 131. Atque hac ratione tradidit insuper Joan. Oldendorp. *Consil. Marpurg. Cons. 5. n. 97.*

Quòd in his Ditionibus Majoribus individuis , ad Imperij Romano-Germanici statum pertinentibus , omnia bona particularia respiciant unum caput , cujus naturam induunt & sequuntur eousque , ut , si in Ducatu aliquo Primogenitura introducta noscatur , Primogenitus in Divisione reliquos quoque Frâtres à pagis allodialibus excludat , Mart. Rumel. *ad Aur. Bull. Caroli IV. Imper. part. 3. dissert. 5. §. 6. in addit.*

Ut verò speciatim ad proposita Divisionis exemplâ progrediamur , & eorum , licet nondum probata sint à Domino Plenipotentario Aurelianensi , peculiarem habeamus rationem ; Anno 1331. RODOLPHUS , cognomento cæcus , Elector , profitetur literis suis , se cum
charif-

charissimo Fratre suo, ROBERTO, Comite Palatino Rheni, & cum ROBERTO, Nepote suo, Filio Ducis ADOLPHI, etiam Comitis Palatini Rheni, Ducisque Bavariæ, Divisionem Dominiorum ad utramque Rheni ripam sitorum, inivisse, & utrumque ROBERTUM, quæ ibi sequuntur, in partes & portiones accepisse &c. Et quid tum postea? Divisio hæc est facta ante Aureæ Bullæ tempora, & Constitutionem Rupertinam, illamque subsequuta reliqua pacta Gentilitia: vel Divisio hæc ita intelligenda est, ut cum jure primogenituræ, & Bonorum appanagiatorum qualitate consistat; vel est ipso jure nulla, & ad consequentias non trahenda: dein Fœminæ nullam ex ea habuere partem, nec proinde ad præsentem hypothesein applicari potest. Sic quoque Austriæ Archi-Duces partiti sunt Austriam Superiorem & Inferiorem, sed nunquam inde Fœminæ admittæ.

Anno 1378. ROBERTUS Senior, Elector, ROBERTUS Junior, & ROBERTUS Præjunior, fatentur literis suis, in honorem & utilitatem Palatinatûs, nec non ut deinceps & in perpetuum Comes Palatinus, qui quovis tempore erit, & Palatinatus ipse eò melius hominibus ad illum pertinentibus contentus esse possit, se convenisse, & pactos esse unanimiter, propriè ac in perpetuum, pro se & hæredibus suis, Comitibus Palatinis Rheni, de observando Statuto & Ordinatione sequenti, nimirum quòd Castrum Staleck & Bacharach cum iis, quæ hic adfert Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, ac omnibus eorum pertinentiis, in perpetuum apud Ipsorum hæredes, qui Comites Palatini erunt, manere debeant, ita, ut nulli unquam hæredum suorum, qui Comites Palatini erunt, liceat ea conjunctim vel separatim vendere, oppignorare, loco hypothecæ dare, permutare, alienare, sive per dispositiones pro anima, sive titulo vidui, dotalitij pro filiabus & uxoribus, vel quovis alio modo. Hucusque Dominus Plenipotentarius Aurelianensis. Ecce pacta Gentilitia respectivè primogenituram & fideicommissum in clarissimis verbis inducentia, & omnem fœminam Principissam jam tum excludentia!

Anno 1401. ROBERTUS, Rex Romanorum, & LUDOVICUS, Filius ejus primogenitus, literarum suarum tenore agnoscunt, se BLANCHIÆ, Filia HENRICI, Angliæ Regis, LUDOVICI prædicti Conjugi, donatione propter nuptias donasse Castra sua subscripta, videlicet Castrum Germersheim cum oppido murato illi annexo, nec non villas suas &c. &c. cum telonijs tam in aqua, quàm in terra, ac hominibus villarum præscriptarum, piscarijs, forestis, pratis, decimis, nemoribus, & cæteris juribus & proventibus, ad dicta sua Castra & villas quomodocunque pertinentibus, nullo excepto &c. ut eis omnibus præfata Domina BLANCHIA nomine & jure donationis propter nuptias, liberè & pacificè gauderet & frueretur per totam vitam suam, & post mortem ejus liberi de corpore suo ac dicti LUDOVICI nati, absque reclamatione vel impedimento quorumcunque aliorum hæredum aut Successorum, vel ab ipsis donationibus causam habentium. Et quid inde pro Serenissima Ducissa Aurelianensi, quòd LUDOVICUS primogenitus Sponsæ suæ, citra alienationem extra Familiam duntaxat ad vitam, in bonis quibusdam & arcibus, seu magis fructibus eorum, vitalitium constituerit? Quòd hoc factum sit ratione summæ grandioris, ad maritum, locò dotis ex Anglia allatæ? Omnia postmodum ad Successores primogenitos reversa: quin pactis Gentilitijs nil derogat, si pro ratione statûs Conjugi Principissæ hujusmodi usufructus constituatur. Anno 1410. facta est divisio seu dispositio quædam, inter quatuor Filios ROBERTI, Romanorum Regis suprâ dicti, quam Dominus Plenipotentarius Aurelianensis produxit inter adjuncta, libelli sui fundamentis subjecta sub n. 6. Ita est, sed non est facta dispositio inter filias ROBERTI, vel extra Familiam Comitum Palatinorum; est facta ista Dispositio Ordinationi Rupertinæ conformis, ita, ut reliquis à primogenito Fratribus quædam Castra, Urbes, & Oppida in appanagia assignarentur cum pacto reversionis ad primogenituram; Alia ratione si est facta Divisio, lege Primogenituræ prohibente facta est, & nulliter contra legis prohibitionem *L. non est dubium. Cod. de legib.* Cùmque de Conventionem isthac fraterna, priori scripto fusè satis sit actum, illuc se refert brevitatæ studio Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius.

Anno 1448. postquam obitu CHRISTOPHORI DIVITIS, Regis Sueciæ & Daniæ, linea JOANNIS secundo geniti ex quatuor prædictis ROBERTI, Romanorum Regis, Filijs extincta esset, STEPHANUS & OTTO, Patruj ejus, hæreditatem ab illo relictam inter se diviserunt, excluso Consobrino ejusdem, LUDOVICO, LUDOVICI BARBA-

II Filio, & exploso (quod vult Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) primogenituræ, quo ille nitebatur, jure. Verum sit, diviserint STEPHANUS & OTTO inter se istam hæreditatem Patruï sui: adhuc tamen in partem nullam, Fœminam Palatinam admiſerunt; adhuc jure Primogenituræ non præjudicaverunt reliqui, si in hanc Divisionem, consenserunt, volentibus enim non fit injuria. Si verò exploso Primogenituræ jure, quo LUDOVICUS, ex confessione ipsa Domini Plenipotentarij Aurelianensis, nitebatur, & neglectis Majorum sibi notissimis Familiæ pactis, Auræ Bulla, & Constitutionibus Romanorum Imperatorum aliter hæreditatem diviserunt, de facto potius, quàm jure processerunt, semper tamen adhuc exclusis fœminis; quod semel & semper observandum habet Serenissima Ducissa Aurelianensis: Cæterum quòd STEPHANUS & OTTO, circa hujus hæreditatis divisionem dubij, eam emptione & venditione terminarint, seu unus alteri, acceptâ quadam pecuniæ summâ, partem suam cesserit, in eo adhuc nihil egerunt pro Serenissima Ducissa Aurelianensi.

Anno 1499. defecit moriente OTTONE II. Linea OTTONIS quartò geniti, ex præfatis ROBERTI, Romanorum Regis, Filijs, & possessionem omnium Ditionum ab eo relictarum, apprehendit PHILIPPUS Ingenus Elector, nixus donatione inter vivos ab OTTONE sibi facta; nam cum ALEXANDER, Veldentiæ Dux, tertiam partem ejus hæreditatis peteret, regessit illi PHILIPPUS, OTTONEM tanquam liberum Imperij Principem de bonis suis ad libitum disponere potuisse, sibi que adhuc viventem, per modum Conventionis, terras & Ditiones, bonæque suæ voluntariè dedisse, quæ cum ære alieno onerata essent, se ad liberandas illas, usque ad centum millia florenorum expendisse, quod cum exhibitis Instrumentis probasset, renunciavit Dux ALEXANDER prætensionis suæ in eam hæreditatem, ejusque partem, litemque super ea motam penitus abolevit. Hucusque Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Sed quidquid sit, & an Comites Palatini semper & semper Juri primogenituræ, ex Ordinatione Rupertina jam introducto paruerint, nec ne ficuti debuerunt: Certè illam Ordinationem in vim fideicommissi, atque ita vel à primordio suo servarunt, ut Fœminæ Palatinæ semper ab omni successione rerum & immobilium & mobilium fuerint exclusæ, id quod sufficere deberet Serenissimæ Dominae Aëtrici. Aliàs verò moriente OTTONE II. quartò genito ex præfatis ROBERTI, Romanorum Regis Filijs, possessionem omnium Ditionum ab eo apprehendit PHILIPPUS Ingenus Elector jure Primogenituræ, & ut proximus Agnatus Palatinus, & non donatione inter Vivos. ALEXANDER Veldentiæ Dux, tanquam remotior Agnatus, hoc ipso satis removebatur, nec ullus ferè Imperij Princeps tam liber est, ut de Bonis suis, Principatu ac Ditionibus, ad libitum disponere possit, tanquam Imperij feudis, vel bonis, aliàs pactis Gentilitijs, fideicommissis vel Primogenituræ affectis quomodo ergò hoc Comes Palatinus OTTO facere, & quo fundamento PHILIPPUS Elector in generaliore sensu hoc Principi ALEXANDRO, Veldentiæ Duci, reponere potuerit, adhuc non videt Plenipotentarius Palatinus: quòd verò, cum videret se sine Filio hærede mori, inter vivos, excluso sexu fœmineo, jam cesserit Ditiones suas PHILIPPO INGENUO Electori, proximo Agnato, egeritque cum eo de debitis solvendis, in hoc pij Imperij Principis partes implevit.

Anno 1506. Idem PHILIPPUS Elector Testamentum condidit, quo inter alia statuit, quòd Filius ejus primogenitus juxta consuetudinem Palatinatûs debeat esse Sacri Romani Imperij Elector, eique liberè dimitti atque concedi omnia, quæ à Majoribus suis ad Electoratum annexa & adscripta sunt; in cætera verò territoria, Provincias & Ditiones suas instituit sibi hæredes conjunctim eundem LUDOVICUM & FRIDERICUM, itidem Filium suum, ut ea pro indiviso possideant, reservans tamen sibi facultatem dividendi inter eos eadem territoria, si in communione permanere noluerint, Arbitrosque certos denominans, quibus æqualibus portionibus ista inter illos partiantur, si fortè ipse ante obitum suum id facere omisisset. Hucusque iterum Dominus Plenipotentarius Aurelianensis. Verum, præterquam iterum hic altum de Fœminis silentium, consequenter hoc nil faciat pro Serenissima Ducissa Aurelianensi; sic PHILIPPUS Elector, si ita disposuit, vel disposuit primo genito (quod factum) consentiente; vel solum reliqua territoria in appanagium assignavit pacto reversionis ad primogenituram subintellecto; vel de facto ita disposuit inter suos Filios, & non jure citràque præjudicium primogenituræ, & insequentium Comitum Palatinorum, per tradita in hanc rem & allata Imperij Principum exempla à Theod. Reink. d. *Reg. Sacul. & Eccl. lib. 1. class. 4. cap. 17. n. 52. & seqq.* Eadem

Eadem responsio quadrat ad omnes sequentes Divisiones & Transactiones Principum Palatinorum d. Anno 1508. 1546. 1553. & 1556. quas ipse affert Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, cum hac duplici ulteriori animadversione, 1. Quod hæ Conventiones omnes Comitum Palatinorum se referant ad pacta priora Primogenituræ & respectivè fideicommissi, & in quacunque Fœminæ Principissæ Palatinæ penitus sint exclusæ. 2. Quod ordinariè egerint reliqui Comites Palatini cum Electore tum temporis Palatino, ut nempe is, qui iure primogenituræ Electoratum & cæteras Ditiones Palatinas omnes possideret, reliquis suis & Fratribus & Agnatis Comitatus, Urbes & Oppida, aut certè talem portionem Provinciæ cederet, quatenus & illi vitam Principis agere, ac Familiæ splendorem conservare possent Rumel. *ad Aur. Bull. pag. 856.* atque sic etiam, quæ de pactis inter PHILIPPI Electoris mortui Filios Anno 1508. initis, atque de quinta parte Comitatus Sponheimensis obscurè satis ab Adversario commemorantur, solùm ad bona appanagiata, & nullam prorsus fœminam extenduntur, utpote quæ tum ipsâ ELISABETHÆ, Comitissæ Palatinæ Donatione, tum pacto Beinheimensi d. Anno 1425. in perpetuum ab omni successione, quousque masculi supersunt, & quidem à Comitatus Sponheimensis successione, tam quoad quintam Electoralem, quam reliquas partes nominatim excluduntur.

Pariter quoque Elector OTTO HENRICUS Anno 1553. in WOLFGANGUM Bipontinum, Ducatum Neoburgicum ex rationibus in Instrumento relatis, contulit, reliquis tunc viventibus Comitibus Palatinis permittentibus, ac insuper successione ad solos masculos ordinatâ, fœminis autem semper & in perpetuum exclusis, ut sese hoc pacto tot numero Comites Palatini Rheni & Familiam suam conservarent, prout etiam conservârunt in hodiernum diem, multoties cessaturam, vel collapsuram, si bona ad eam pertinentia ad exterâs Familias, Connubiorum fœdere deferri potuissent per Filias & Fœminas Palatinas. Atque hoc sensu, licet Sabaudia & Pedemontium Ducatus Divisionem penitus respuant, tamen antehac CAROLO Cardinali, & THOMASO, Principibus Sabaudia, ultra genitis Sabaudia Ducis PHILIBERTI Fratribus, certæ Ditiones assignatæ fuerunt, quæ tamen assignatio magis lautum appanagium, quàm veram Divisionem sapiebat, idque interventu Regis Gallia, Pacis gratiâ, ad fraternam concordiam servandam factum fuit, ut refert Rumel. *ad Aur. Bull. Carol. IV. pag. 3. diss. 5. pag. 842.*

Observandum etiam est, ait cit. Rumel. *ad Aur. Bull. pag. 846.* etsi Primogenitus habet Successionem, Testamenta tamen Parentum sæpissimè fieri inter liberos, in quibus Filij in portionibus inæqualibus instituuntur, præcepta Regiminis præscribuntur, tutores Impuberibus constituuntur, quæ tamen dispositiones inter liberos, propter reverentiam saltem Paterni Elogij, non stricto jure observantur, ita tamen, ut Filij Testamentum Patris hæc ratione observantes, in feudis antiquis, & Jure Primogenituræ sibi, ne dicam suis descendentibus, non præjudicent, per ea, quæ docet Nicol. Eberh. *Jun. Cons. vol. 1. Cons. 29. n. 124. & seqq.* Qua ratione, etsi FRIDERICUS Tertius & Quartus, Electores Palatini Testamenta ordinassent, ac ibidem non solùm Primogenitis Electoratum, & reliquas Ditiones, atque res tam mobiles quàm immobiles reliquissent, sed etiam certam Terræ partem aliis ultra genitis in appanagium assignassent, aliâque ordinassent; non tamen per hoc Juri primogenituræ, vel Pactis Gentilitijs, & sic nec insequentibus Comitibus Palatinis Rheni præjudicium generatum. Profectò si hoc Testamentum FRIDERICI Tertij (idem de alijs omnibus sit dictum) ab ipso Adversario fideliter producat, & totum legatur, apparebit ex eo, quòd in specie (idem fecit prædecessor OTTO HENRICUS, aliique) sese & suos Filios referat ad Auream Bullam, erectas in Domo Palatina antiquissimas Consuetudines, Ordinationes & Sanctiones, & non solùm de Fœminis, in successionem contra Statuta Domus admittendis, nihil disponat, sed & in terminis ordinet, junioribus filijs sine hærede masculino decedentibus, eorum portiones & terras pro appanagio assignatas, debere ad Primogenituram reverti, & interea Jure subfeudi ab illis ultra genitis teneri. Testamenta ergo à Domino Plenipotentario Aurelianensi integraliter oportebat produci, legi & observari: est enim incivile, lege non totâ perspectâ, sententiam proferre, *L. incivile ff. d. leg.*

Quin etiam exemplis similibus aliorum Ducatum & Principatum, ubi pariter hujusmodi divisiones juxta Consuetudinem Germaniæ, & Pacta Gentilitia Familiæ, habitatis & Linearum ratione, processerunt, præmissa confirmari possent, quibus tamen casibus

bus omnibus nulla unquam Fœmina, superstitibus masculis, successionem ullam prætendit. *vid. Ernest. Cothm. d. Resp. 1. n. 251. Theod. Reink. cit. cap. 17. n. 27.*

DILUCIDATIO II.

Bſervant ſanè Hiſtorici Germani, infra quadringentos annos, aut circiter, omnes Ditiones, Provincias, Urbes, Oppida, Arces atque Vicos, quæ omnia circa Rhenum in utraque ripa poſſident Comites Palatini, vel emptionis vel donationis titulo, vel Inſtitutione hæreditariâ, vel alio quovis acquirendi Domini j modo, belli etiam & matrimonij jure, ad Comites & Principes Palatinos perveniſſe: Sic Dominus Plenipotentarius Aurelianenſis. Certè hi omnes tituli, vigore tam multiplicis Cæſareæ Inveſtituræ, qua omnia hodiè & olim bona in feudum Imperij recognoſcuntur, vigore Aureæ Bullæ & Conſtitutionum Imperatoris SIGISMUNDI, ac Paſtorum Gentilitiorum, ex quibus omnia Bona indiviſim, inſeparabiliter, tam acquiſita, quàm acquirenda, in Primogenitum, Eumque ſequentes maſculos Comites Palatinos deferuntur, ita coaluère, ut omnia bona hæc non ampliùs ex illorum prima acquiſitione, ſed ita multiplici factâ unionem & incorporationem æſtimari, ac dici debeant, ſolum & ad ſolos maſculos Principes Palatinos, cum omnimoda Fœminarum, atque hoc ipſo etiam Sereniſſimæ Ducisſæ Aurelianenſis excluſione, pertinere; quæ proinde emortuis Principibus Palatinis, quos *DEUS TER OPTIMUS MAXIMUS*, ad publicam totius Imperii tranquillitatem in omne ævum conſervabit, de Succeſſione in hæc bona Palatinatûs, per conſequens eorum liquidatione, Regiſtris ac Documentis ſolicita eſſe poterit; nunc verò Principes hoſce, tanquam in communi cauſa attonitos & mirabundos reddet, quòd ante tempus Eorum inquirat in annos, Domum, ex qua nata, & cujus conſervationem potiùs procurare deberent quàm interitum, ita affligat, & fœmina Principiſſa prima preſet hæreditatem, quam ex centenis demortuis Filiabus nulla ſomniavit. Cæterum, quid iſtas acquiſitionis cauſas huc affert Dominus Plenipotentarius Aurelianenſis, ſi jam olim Principatus iſte ultra duodecim Comitatus complexus eſt? ut videre licet apud Marquard. Freher. *part. 2. d. Orig. Palat. pag. 6. in fin.* Quid denique huc gratis affert hæc acquiſitionis cauſas? quando in laudato à ſe Frehero Orig. Palat. cap. 14. legit, vel legere debuit iſta verba ſequentia: *Multos præterea Comitatus integros (& non tantum enumerata ibi bona particularia) ut Simmerenſem, Veldenſem, Gemini Pontis, Sponheimenſem anteriorem & posteriorem, & Lüzelfteinſem, diverſis titulis modisque legitimis acquiſivit Domus Palatina, & Palatinatui incorporavit; Si verò incorporavit, quis nunc à corpore Palatini Principatûs avellet?*

DILUCIDATIO III.

Uæcunque etiam hoc loco afferuntur à Domino Plenipotentario Aurelianenſi Renunciationum exempla, nihil faciunt pro cauſa Sereniſſimæ Ducisſæ Aurelianenſis, cum jam ſuprà oſtenſum ſit, Renunciationes hæc inter Illuſtres, Regum ſcilicet & Electorum, Principum & Comitum Filias non ita frequentari, vel neceſſarias eſſe de ea ratione, quòd, quidquid ferè Reges ac Electores Principes habent, regulariter ſit fiscale & Jurisdictionale, quod à Regia Dignitate non ſeparatur, atque ita ipſo jure Filiabus non debetur, ut loquitur in terminis cit. Muſc. *d. Succesſ. Convent. membr. 2. Claſſ. 1. Concluſ. 5. lit. G.* Atque proinde, ſive renunciaverint Filia Principiſſæ Palatinæ, ſive non renunciaverint, ex ipſa tamen conſuetudine Germaniæ, à Succeſſione in hiſce ſiscalibus & Jurisdictionalibus, ipſo jure fuerunt ſemper excluſæ, & admiſſæ ſolum ad privatum Principis patrimonium, ſeu allodialia Principi propria, pretioſa illa, quæ à publico ſeparavit, & Teſtamento fortè Filiabus ſuis deſtinavit Comes Palatinus Parens, id quod etiam partim allata exempla demonſtrant. Deinde Filia Principiſſæ Palatinæ ab omni Succeſſione arcentur per pacta Gentilitia, toties inter Principes Palatinos ſtabilita,

bilita, vi quorum omnia bona indivisim jubentur semper ad solos Agnatos pertinere: Excluduntur denique ipso Jure feudali ab omni Successione Fœminæ in feudo Regali; ergo renunciaciones omnes à Comitissis Palatinis factæ, sunt unicè pro abundanti cautela, ut etiam aliquando Regum Gallia Filia renunciare solent.

Quòd si verò allatæ Renunciaciones de Anno 1560. 1579. 1612. considerentur, ostendunt illæ, quomodo DOROTHEA SUSANNA, FRIDERICI Tertij Electoris Filia, ANNA MARIA, LUDOVICI Electoris Filia, & LOYSA, FRIDERICI IV. Filia renunciaverint juri in omnem Successionem, præsentem & futuram, paternam, maternam, fraternam, sororiam omnemque aliam NB. tam in rebus mobilibus, quàm immobilibus, quamdiu Stirps mascula de Domo Palatina & Bavarica supererit, reservatis duntaxat ijs mobilibus & pretiosis, quæ sibi à Patre vel Matre legarentur, consequenter talia essent, ex deputatione & destinatione acquisitioneque Comitum Palatinorum, atque ut Allodialia propria, non Successores in Ducatu & Comitatu Palatino, sed hæredes allodiales sequerentur. Et hisce ultimis Renunciacionibus parem fecit, vel facere debuit Serenissima Ducissa Aurelianensis, consequenter nihil exspectatura, nisi quæ pro similibus pretiosis & allodijs propriis, in eam recasuris post mortem Serenissimi Fratris vel Patris legitimæ tabulæ & Testamenta designabunt. In quem finem ergo petita Inventaria, Registra, Documenta? in quem finem bona tam mobilia quàm immobilia, Emphyteutica & non Emphyteutica prætenfa? Quando inauditum in Imperio, ullam Filiam Principissam extantibus Agnatis, petitione hæreditatis obtinuisse; cit. D. Joan. Oldend. *vol. 2. Conf. 5. n. 108.* aut totum igitur jus scriptum & non scriptum, omnes Constitutiones Imperii, & usus feudales auctoritatem suam in hac causâ prorsus amittent, quod Deus avertat, aut Serenissima Ducissa Aurelianensis causâ cadet.

APPLICATION

Atetur pro prima quæstione hoc loco applicationis suæ Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, Electoratum Palatinum ex Aurea Bulla individuum, atque sic Comitatum Palatinatûs Rheni, ejusdemque terras, districtus, homagia, Vassallagia & alia quævis eò spectantia, scindi vel dividi non debere, sed in sua perfecta integritate perpetuò manere, sed Nicol. Bets. *d. Pact. Fam. cap. 8. §. 12.* scripsisse ait, hanc Constitutionem CAROLI IV. Imperatoris ad alias Provincias Electoratus non incorporatas haud extendi.

Nodum hunc planè non Gordium, & in prioribus jam satis resolutum, ut penitus dirumpat Plenipotentarius Palatinus, opponit imprimis Nicolao Betsio. Christoph. Besold. Cothm. Mollerum. quos refert & sequitur Martin. Rumelin. ad Auream Bullam *part. 3. dissert. 5. §. 3. in addit.* ac docet, Constitutionem Aureæ Bullæ, respectu Primogenituræ, ad Provincias Electoratus etiam non incorporatas extendi. Deinde opponit Nicolao Betsio inclytum Collegium Juridicum in Celeberrima Universitate Ingolstadiensi, cui, cum hæc quæstio in causa GEORGII JOANNIS, Comitis Palatini, in terminis Anno 1562. proponeretur, auditis prius rationibus, quæ in contrarium afferri possent, tandem quæstionem affirmativè resolvit, & jus Primogenituræ ad reliquas etiam Provincias extendi, in hæc verba respondit: *formalia; Veruntamen considerandum est in terminis Privilegij, sed nos non sumus in terminis puri Privilegij, sed legis, propter utilitatem & honorem Reipublicæ seu Imperii, promulgatæ per CAROLUM IV. in Aurea Bulla: in ea enim statuit Imperator super Successione Primogeniti in Palatinatu & Electoratu, & eam fuisse legem expressè profitetur etiam SIGISMUNDUS Imperator in sæpè dicto Decreto, quo idem in perpetuum sanxit & confirmavit &c. Unde Imperator simpliciter statuendo de Successione Primogeniti in Palatinatu, videtur, quòd voluerit, Primogenitum succedere in omnia Dominia & bona, quæ sub appellatione illius Principatûs possidebuntur & continebuntur, quia contentum includitur sub continenti etiam respectu futurorum &c.* Ita nomine præfati Collegii Juridici Georg. Eberhard. *Conf. vol. 1. conf. 27. n. 42. ubi usque ad n. 46.* hanc suam opinionem ratione, auctoritate & observantiâ Domûs Palatinæ confirmat. Imò in eodem Con-

filio post. n. 120. eandem quaestionem in hac formalia repetit Jctus iste Ingolstadiensis : Sequitur undecima quaestio, cum vigore Aurea Bulla Primogenitus in Electoratu minore natus praecedat, an is etiam reliquas Provincias Electoratus non incorporatas arrogare sibi soli possit, vel quid reliquis Fratribus de Jure & Consuetudine assignare debeat; ubi de vero intellectu Aurea Bulla CAROLI IV. & SIGISMUNDI Decreto, & an Privilegium Primogenitura in infinitum se extendat, agendum: Ista quaestio conjungi debebat Secundae Principali quaestioni, quam supra resolvimus, & ex ijs, quae ibi, nec non postea in tertia quaestione duximus, facile quoque ista resolvitur, propterea allegationes hic non repetimus; Summa ergo est hac: Quod Privilegium Primogenitura sine dubio extendatur in infinitum, non solum, quod Aurea Bulla CAROLI IV. servetur pro publica lege, & lex sit perpetua. l. Arriani. C. d. heredic. Et sic in infinitum procedit, sed etiam, quia hoc ipsum expresse dicitur in Decreto SIGISMUNDI, unde, cum verba clara sint, non est locus dubitationi. Nec dum finit iste Jctus omni exceptione Major, sed postea sub n. 122. & 23. quarit, si ita Primogenitus omnia bona capiat Palatinatus, ac omnium Ditionum, ad quid reliquis Fratribus teneatur? & respondet in hac formalia sequentia: Quare hac est vera Conclusio, quod Primogenitus ceteris Fratribus teneatur providere de alimentis pro dignitate personae, aut citra divisionem bonorum Dignitatis specialium, ipsis Fratribus, habitum personarum ac facultatum ratione, assignare ac tradere certa quadam bona, terras, Dominia vel Officia, ex quorum fructibus honestam habeant sustentationem, ut tamen tantum remaneat Primogenito, unde honorifice possit regere Principatum &c. Atque huc pertinet ante allegata solennis inter FRIDERICUM Tertium Electorem, Atavum Serenissimae Ducissae Aurelianensis, & WOLFGANGUM, Proavum, moderni Serenissimi Electoris Palatini, pro se & Tutoris nomine Ducis GEORGII JOANNIS, Bruchsalae Anno 1562. inita Conventio, vi cujus ipsa etiam supellex argentea, vestes &c. ideo Electori FRIDERICO Tertio cesserunt, quod ea Dux OTTO HENRICUS eo ipso, dum Elector factus est, consecutus fuerit, tanquam in perpetuum Electoratus unita. Denique in hoc dubio negat suppositum Plenipotentarius Palatinus, quod scilicet non omnia bona Electoratus seu Palatinatus sint incorporata per pacta Gentilitia, & Caesareas Investituras, praecipue pacem Westphalicam insecutas; vid. cit. Marquard. Freher. Orig. Palat. cap. 14. verb. incorporavit. Etsi hac omnia non essent, nulla tamen in hisce omnibus bonis, ad Comitatum, Ducatum & Principatum Palatinum quomodocunque pertinentibus daretur Serenissimae Ducissae Aurelianensi successio, tot Masculis & Agnatis Palatinis adhuc extantibus, & extituris, Deo volente, in ævum. Inauditum enim est in Imperio, Filiam Principissam hereditatis petitione obtinuisse.

Scripserit etiam Joan. Limn. ad Auream Bullam. cap. 7. §. 2. observ. 24. & cap. 25. observ. 4. diversa esse bona, alia propria ad Electoratum pertinentia, alia postea unita, & iterum, alia non unita, atque hac postrema inter liberos dividi posse, non illa duplicis generis priora. Nunquid verò, vel ipso Domino Plenipotentario Aurelianensi fatente, ipse Limnaeus simul scripsit, quae terrae ad singulos Principatus Electorales propriè pertineant, NB. ex literis Investiturae peti debere; si verò, ipso Adversario teste, Investitura est modus uniendi, ut etiam probat Ernest. Cothm. vol. 5. Resp. 4. cap. 3. n. 69. Nunquid Investiturae Caesareae, in vim Executionis Pacis Westphalicae Electoribus Palatinis concessae, omnia bona, quocunque titulo possessa complectuntur? Ergo. Sic ipse Limnaeus ibid. observ. 6. fatetur, successu temporis Ipsos Electores incubuisse, quod Dignitas Electoralis accessione bonorum fieret illustrior, esseque Ipsi hodie consuetum, ut Successori in Electoratu praeter multis multa, tam immobilia, quam mobilia conferantur, quae ad ornamentum virisque statum faciunt, quod in rei veritate Constitutio Rupertina, & Pacta Gentilitia supra memorata, toties inter Comites Palatinos Rheni repetita, ipsaque Testamenta eorum ferè omnia in terminis suis clarissimè respexerunt. Deinde, si in Principatu Palatino adsunt bona, quae nec ex natura sua Electoratus sunt connexa, nec postea unita, sed talia, quae Divisioni hereditariae vulgari sunt obnoxia, cur ea non inter Serenissimam Ducissam Aurelianensem & Serenissimum Fratrem suum, CAROLUM, jam olim, & tempore mortis Paternae divisa, vel ibi saltem sufficienti Documento separata? cur admissa illa exceptio, restituenda fore Bona allodialia, sed in quantum non repugnaturum foret observantiae, Pactis Gentilitiis, & Investituris Caesareis?

Qua

Quæ hoc loco ad tertiam quæstionem proponit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis circa Bullas SIGISMUNDI, Imperatoris, jam ex prioribus dissoluta sunt per Georgium Everhardum : & si verba ibidem considerentur sequentia : *Sancimus edicto, quod jus, vox, dignitas & potestas eligendi Romanorum Regem in Imperatorem promovendum, eidem LUDOVICO, Comiti Palatino, ac Principi Electori, heredibus & Successoribus suis legitimis, Laicis duntaxat, ab eo descendentes, quoties casus ejusmodi Electionis emergerit, in perpetuum debeat competere : Sicut & ritè sibi, tanquam Comiti Palatino Rheni, ac Sacri Imperij Archidapifero ac Principi Electori, Heredibus ac Successoribus suis legitimis, Laicis duntaxat ab eo descendentes, quoties casus ejusmodi Electionis emergerit, in perpetuum debeat competere : sicut & ritè sibi tanquam Comiti Palatino Rheni ac Sacri Romani Imperij Archidapifero competit manifestè, ac Ipse, velut Comes Palatinus Rheni, Ejusdem Romani Imperis Archidapifer, verus & legitimus Princeps Elector, & post obitum Ejus heredes, & Successores sui legitimi modo & forma submissis, Principatum & Comitatum Palatinum, ac Archidapiferiam dicti Imperii Sacri, de quibus ipsum die nostra Coronationis in Aquisgrano solenniter infeudavimus & investivimus, ac tenore presentium infeudatum & investitum profiteamur, obtinebunt cum omnibus & singulis eorum terris, Dominiis, proprietatibus, vassallagiis, libertatibus, honoribus, pertinentiis, NB. in quibuscunque rebus consistant & quibuscunque specialibus possint vocabulis designari. &c.* Ecce Imperator SIGISMUNDUS dicit, cum omnibus & singulis eorum terris, Dominiis & pertinentiis ; qui verò dicit omne, nihil excipit. l. *Julianus ff. d. leg. 3.* & Domina postea quæsitæ censentur statim de terra ipsius Principis, perinde ac si ab initio fuissent, l. *si ex toto. ff. d. Legat. 1. Guid. Pap. in Decisione Delphin. 489. verb. concessit.*

Et certè, si Imperator fuisset interrogatus, an etiam de futuris id sentiat, attenta ratione, quam in Decreto expressit, & verbis, quibus est usus, in quibuscunque rebus consistant, & quibuscunque specialibus possint vocabulis designari; utique respondisset, vel maxime sese etiam bona futura comprehendere. Sed quid opus est conjecturâ, ubi veritas patescit? hoc ipsum importat inter alias Ordinatio Rupertina verbis: *oder fürbaß gehören vverden &c.* hoc significant pacta Gentilitia, toties inter Comites Palatinos Rheni repetita, ut bona indistinctim, indivisim, ad Successorem Primogenitum deferantur. Quod si ergo Imperator SIGISMUNDUS separavit in suo Decreto, in verbis postea sequentibus, Electoratum & Comitatum Palatinum, in ordine ad tutelâs & alia; certè in ratione Successionis, & in Ordine Primogenituræ ea non separavit. Suprà cit. Georgius Everhard. in *Resp. Ingolst ad.*

Cæterum si hæc omnia non essent, si etiam tantisper ex memoria seponatur jus Primogenituræ, Auræ Bullâ, Constitutionibus Imperatorijs, & pactis Gentilitijs in Domo Palatina præfato modo stabilitum; si ratio succedendi in Imperio & hac Domo cum exclusione fœminarum, tantisper non attendatur, sed solum huc repetantur, quæ Plenipotentarius Palatinus in prioribus ad §. utut tandem, de pace Westphalica, & in ejus executionem Principibus Electoribus Palatinis ab Imperatoribus hucusque datis Investituris attulit: Sanè talia ac tanta essent, ut vel sola negotium totum conficere, & Serenissimam Dominam Ducissam longissime à tota hac à se petita Successione remotam & exclusam demonstrare possent. Annon enim ibi totus inferior Palatinatus, cum omnibus & singulis bonis Ecclesiasticis & Sæcularibus, juribus & appertinentijs, quibus ante motus Bohemicos ab Electoribus Palatinis possidebatur, rursus in feudum datus est CAROLO LUDOVICO, & eum sequentibus modo Electoribus? & quidem cum enumeratione bonorum, tam ante motus Bohemicos retrò quocunque tempore possessorum, quam postea possidendorum, hisce formalibus: Octava Dignitas Electoralis, & ejus eligendi, cum omnibus annexis, Comitatus Palatinatus Rheni, ibi inferior Palatinatus dictus, omnesque eò pertinentes ditiones, terræ & subditi, castra & bona, à quondam Celsissimis, PHILIPPO, LUDOVICO, etiam & FRIDERICO, item OTTONE HENRICO, FRIDERICO, LUDOVICO, & duobus FRIDERICIS, Patre & Filio, ante motus Bohemicos possessa, & quidquid ulterius vi suprâ dictæ pacis competit, cum omnibus & singulis Electoralibus & Principalibus Dignitatibus, Honoribus, Regalijs, Consuetudinibus, & inde dependentibus, libertatibus, Officijs, Juribus, superioribus & inferioribus tribunalibus, fluminibus, rivis, vectigalibus, conductibus per terras & flumina, Bastardorum accidentibus, Wildfangijs, proprietatibus, castris, bonis, proventibus, censibus, obventionibus & redditibus, nec non bannis ferinis, cunctisque Regalijs, usibus & pertinentijs, insuper omni eo, quod Serenissimus Elector CARO-

LUS LUDOVICUS, NB. ipsius Parens & Majores coëmerunt, vel jure pignoris, obligationis, reuisionis, aliòve modo acquisiverunt, &c.

Quòd si verò hæc omnia, juxta clarissimum tenorem Investiturarum Cæsarearum, existant bona feudalia, itaque in ratione Electoralis, Principalis, ac Regalis feudi unita sint, ac possideantur ab Electoribus Palatinis: qua ratione aliquid ex ijs prætendet Serenissima Ducissa Aurelianensis, fœmina? qua ratione ex Marquardo Frehero argumentabitur de diversitate Bonorum, quæ in ratione feudi ita unita sunt, & vel ex ipso Frehero suprâ allegato, Electoratui dudum incorporata, & non aliter hæreditaria, quam largè sumpto vocabulo, in ratione appanagij, suo modo, solos tantum masculos complectente. Quin si hæc in literis Investiturarum tam claris terminis expressa non forent, nihilominus in hisce majoribus & regalibus feudis omnia reliqua bona, tam feudalia quam allodialia ex natura sua ad principale, & caput suum respicerent Rumel. *ad Aur. Bull. part. 3. dissert. 5. §. 6. in addit. ad finem.* Neque quidquam in contrarium facit clausula in Investitura apposita, quidquid in his ex æquitate & de jure in feudum dare potuerit Cæsarea Majestas; quia omnia illa dare potuit, & dedit in feudum, cum exclusione omnimoda omnis fœminæ Principissæ Palatinæ ad Rhenum, quamdiu superessent masculi; quin quòd ipse investituræ tenor evincat, quidquid vel possident, vel unquam possederunt Comites Palatini, id illos à Sacra Cæsarea Majestate & Imperio in feudum recognoscere.

Atque ex his in facto & jure ita deductis manifestum est toti Imperio & Orbi universo, Serenissimam Dominam Aëtricem in mora designandi prætensiones suas integras, ritè agendi, procedendi ac submittendi juxta pacis Ryswicensis præscriptum, fuisse, & illius nomine institutam petitionem hæreditatis, vel judicium Familiæ herciscundæ, minimè hic locum habere, vel habere posse, consequenter ejus causam nullo jure fundatam esse: contra Serenissimum Reum Conventum jure Primogenituræ, fideicommissi, pactis Gentilitijs, Investituris Cæsareis, & Imperij ac Palatinæ Domûs consuetudine tam liquido niti, ut in utroque foro sine hæsitatione absolvi, illa verò insuper ad damna data resarcienda, & accepta restituenda meritissimè condemnari debeat; quocirca implorato denuo Nobilissimo Potentissimorum Dominorum Dominorum Arbitrorum Officio, concludendo rursus & submittendo, petita sua priora huc repetit Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, hoc solo pro Coronide addito, indecens litis protelandæ, & Pacem Ryswicensem eludendi Domini Adversarij studium, ex eo quoque elucescere, quòd memoriali die 13. Septembris extra terminos, Lege publica præscriptos exhibito, Instrumentorum quorundam editionem (quam, si jus ad illa habuisset, à primordio statim litis petere potuisset & debuisset) in ultima demum Conclusionis & Submissionis dilatione, ad illam nempe necessitatem circumveniendam, & ex tali quidem principio prætendere præsumpserit, quod & malam in restituendis Serenissimo Domino Electori juxta pacis præscriptum, Archivis fidem, & quam exigua Paci Riswicensi conventâ integra Archivorum restitutione satisfaciendi, ratio sit habita, dum quæ absolutè, & absque conditione restituenda erant, nonnisi sub extorta editionis obligatione restituta sunt, evidenter demonstrat: Verùm Deputati Palatini, quibus Archivorum commissa fuit repetitio. nec eâ fuere potestate præditi, ut Paci publicæ hac, contra eandem admittâ conditione, in Serenissimi Electoris præjudicium derogare potuerint, nec, si quæ Ipsorum promisso inesset vis, quæ tamen nulla est, casus promissi extaret, cum non absolutè, sed tantum, si opus fuerit, Instrumentorum editionis in ipsorum syngraphæ subscriptione facta sit mentio, opus autem esse legitimè, & ex necessitate juris, Serenissimum Electorem ad illius Instrumenti editionem Serenissimæ Dominæ Aëtrici teneri, nec sit probatum, nec probari possit: Interim tamen ad quemlibet Nobilissimorum Dominorum Delegatorum PLENIPOTENTIARIORUM nutum, Eorûmque informationem, illa pro abundanti, & citra Juris necessitatem, Plenipotentarius Palatinus producturus est Originalia, in quibus Serenissimus Dominus Reus Conventus se hætenus fundavit.

Nobilissimorum Dominorum, Sacra Cæsarea Majestatis, & Sacra Regia Majestatis Christianissimæ Plenipotentiariorum, &c.

Observantissimus.

SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI,
DOMINI IOANNIS WILHELMI, *Comitis Pala-*
tini ad Rhenum, *Sacri Romani Imperij Archithesaurarii*,
& Electoris &c. Delegatus Plenipotentarius.

Joannes Richardus Zachmann.

Communicetur Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianen-
sis Plenipotentario Domino Abbati de Tessut ad noti-
tiam, & prævia collatione utriusque partis adjunctorum cum
Originalibus, innotulentur acta in præsentia **DOMINORUM**
respectivè **PLENIPOTENTIARIORUM & MAN-**
DATARII.

Francof. d. 26. Octobr.
Anno. 1700.

SEBASTIANI PRINCIPIS AC DOMINI

DOMINI IOHANNIS ENCHELMI

et aliorum

et aliorum

et aliorum

Commissarius Sebastiani Domini Ducis Aulicis
et plenipotentiario Domino Abbate de Tulle ad
tiam et per via collatione utriusque partis adiutorum cum
Originalibus interuenientibus et in presentia DOMINORUM
respective plenipotentiarios et MAN
DATA II

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

et aliorum

Observationibus

Initium Sapientiae timor Domini

Acta, qua nobis infra nominatis Decano, Doctoribus, ac Professoribus inclytæ Facultatis Iuridicæ in Electorali Universitate Ingolstadtensi ad consultationem proposita sunt, ita habent.

FACTI SPECIES.

Um anno 1685. ipfis Idibus Maij Serenissimus Princeps, & Elector Palatinus Carolus Heidelbergæ sine omni prole decessisset, Serenissimus Philippus Wilhelmus Dux Imperij Neoburgicus tanquam proximus legitimus Agnatus, & ob lineæ prærogativam Successor, non modò Electoratum, & bona immobilia feudalia, sed etiam cæteros Comitatus, ditiones, urbes, oppida, vicos, & bona allodialia tam mobilia, quàm immobilia prætendit, & apprehendit; contradixit in hisce posterioribus, seu bonis allodialibus, & quæ allodialium jure censentur, ut sunt feuda hæreditaria, tam immobilibus, quàm mobilibus omnibus Serenissima Ducissa Aurelianensis tanquam Soror defuncti Domini Electoris Caroli unica, & Germana, ac sic indubitata hæres ab intestato proxima, inde sub hoc prætextu non modò exitiosum Palatinatu bellum causata, sed in Pace Riswicensi de anno 1697. in articulo 8. & separato ad hunc lucrata, ut negotium hoc totum sancita ibi ratione præfixis terminis juridicè instrueretur, & salvo utriusque Partis jure tam in possessorio, quàm petitorio, in arbitrium Cæsareæ, Regiæque Majestatis Galliarum, ac tandem summi in terra Christi Vicarij Pontificis maximi abiret; cùm verò ordine suo Pars utrâque sua fundamenta Nobilissimis Dominis subdelegatis porrexerit, causamque hanc in Imperio gravissimam juxta illius pacis præscripta, & juxta leges, statuta, decreta, ac consuetudines in Imperio receptas sibi instruxisse videatur, ut exhibent scripta utriusque partis etiam typis data, ideò nunc perpenis utrinque juribus quaestio est, cujus jura potiora existant, indeque an sententia ferenda absolutoria, an condemnatoria.

Ut verò Nos ad petitionem Serenissimi Rei conventi desuper mentem nostram aperiamus, placet utriusque Partis jura, prætermis multis ad rem non facientibus, prius summariter, & cum relatione ad fontem, seu scripta hac in parte, Cæsareo, Regioque arbitrio, ac Nobilissimis subdelegatis oblata, nobis in typo exhibita in utrâque partem afferre, quibûs utrinque auditis, quid Nos in hoc gravissimo rerum articulo sentiamus, facillè subternemus.

Itaque jura Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis tanquam Actricis sunt sequentia I. Ea est indubitata Defuncti Serenissimi Domini Electoris Caroli hæres ab intestato proxima, utpote Soror, si verò nulli sunt defuncti descendentes, nulli ascendentes, in allodialibus est legitima successio sororis per text. & DD. in Novell. 118. cap. 3. *auth. causa cessante. Cod. de legit. heredib.* quæ ratio succedendi, ut eò clariùs pateret, Plenipotentarius Aurelianensis in terminis terminantibus instituit petitionem hæreditatis, junctò Familæ Herciscundæ judiciò. *vide in libelli primi deduct. except. 2. pag. 9. & pag. 17. & passim.*

II. Serenissima Domina Actrix est insuper Serenissimo defuncto Fratri suo Carolo per testamentum paternum Serenissimi Domini Electoris Caroli Ludovici in ejus gratiam factum quoad hæc bona allodialia substituta; refertur verò testamentum de die 4. Aprilis anno 1670. sub n. 2. ad primum libellum Sereniss. Domina Actricis pag. 36.

III. Omnia allodialia hujus Domûs Palatinæ conceptis verbis sunt reservata in contractu matrimoniali Serenissimæ Domina Ducissæ Aurelianensi de die 1. Novembris 1671. cujus copia refertur ibidem sub. n. 2. pag. 50.

IV. Stringit pro Sereniss. Domina Actrice Ducissa Aurelianensi pactum solenne, quo Sereniss. Dux Philippus Wilhelmus in conventionem Halæ Suevorum die 12. Maij 1685. Sereniss. Electori Carolo promisit extraditionem allodialium post mortem ejus faciendam Sorori Ducissæ, cujus copia refertur ibidem sub n. 4. pag. 51.

V. Sicut per mortem Serenissimi Domini Electoris Caroli extincta penitus est stirps Mascula Simerensis à Friderico Simerensi filio Stephani Comitæ Palatini descendens, ita

Sponte sua sequi videtur, ut si quæ bona, vel etiam feuda à Serenissimo Electore Carolo relictæ sint, vel per hanc lineam acquisita, vel in ejus favorem noviter erecta, & quorum Sereniss. Ducissa Aurelianensis ratione sexûs non sit incapax quòd Ipsa sit potior Serenissimo Philippo Wilhelmo, nunc Serenissimo Joanne Philippo Reo convento, tanquam cujus respectu dici nequeat, quòd sint Majorum Ipsius pactis, & providentiâ acquisita, quin potius ejusdem respectu non aliter considerari debeant, quam quasi extranea, & ad ejus lineam, quæ per Ludovicum ejusdem Comitum Palatini Stephani filium initium sumpsit, neutiquam pertinentia.

VI. Atque ex hoc fundamento, quòd in allodialibus Serenissima Domina Aëtrix existat indubia hæres juxta præmissa, asserit sese ea, quæ Domino de Morovas suo nomine ante Heidelbergæ soluta sunt pretiosa mobilia, hoc ex capite hæredem in allodialibus accepisse, prætendit insuper omnia bona tam immobilia, quam mobilia, meliorationes, fructus exstantes, thesauros, & omnia, quæ non sunt feudalia, vel saltem talia, ut allodiale hæredem sequantur.

VI. Quemadmodum verò Electoratum Palatinum, & quæ ei tanquam Imperij feudo connexa sunt, non anhelat, ita contra enumerat plurimas successiones, alienationes, & donationes Principum, ac Comitum Palatinorum, ex quibus tanquam exemplis suam quoque roborare successionem, ac docere laborat esse legitimam, innixa singulariter illi principio juris, quòd bona præsumantur esse allodialia, & non feudalia, non censeantur Electoratus unita, & incorporata, donec ostendatur incorporatio, & unio; cui duplici brocardico quantum tribuendum, aliunde constat. Rosenthal de Feud. cap. 12. conclus. 14.

VIII. Denique, cum Serenissimus Reus conventus præter titulum feudi, qui quoad Electoratum, & connexa extra controversiam est, nitatur titulò Majoratus, & fideicommissi, exigere videtur jure merito registra, inventaria, & si quæ sunt similia per tradita Philipp. Knipschilt de fideicommiss. famit. cap. 12. §. 8. si etiam Ducissa Aurelianensis præsumatur renuntiassè hæreditati Fraternali, nihilominus ex traditione Germaniæ Ipsa à Fratre exhiberi debet inventarium bonorum. Kellenb. de renunt. quest. 23. n. 25. Et hisce in libello Serenissimæ Domine Aëtricis, & sequentibus replicis fusiùs deductis fundamentis tota quanta nititur causa Sereniss. Domine Aëtricis.

Econtra Serenissimus Reus conventus ante omnia distinguit patrimonium ipsius defuncti Caroli Electoris publicum seu fiscale, sive rei sacræ ac publicæ, à patrimonio privato, & non fiscali; illud Regni, ac Ducatus patrimonium est, ac thesaurus, hoc proprietate, & dominio Regis vel Ducis. Illud omnem alienationem respuit, hoc verò pro arbitrio Regis vel Ducis alienatur. Illud Successionis hæreditariæ communis ac promiscuæ viam non ingreditur, hoc successioni communi ac vulgari subjacet. Illud ad solum Imperij, Regni, vel Ducatus Successorem transit, hoc verò quibusvis hæredibus obvenit. In illo non jure communi, sed singulari, non jure hæreditario, sed jure Regni, ac Ducatus, non ex persona & provisione defuncti, sed ex legis, vel consuetudinis, aut conventionis ordine, non titulò universali, sed particulari Reges ac Duces succedunt. In illo ait se successisse ultimo defuncto Carolo Electori jure Ducatus, & titulò singulari, jure quidem sanguinis, sed citra onus, & nomen hæredis, in hoc verò successisse Serenissimam Ducissam ut hæredem allodiale, titulo universali communi ac vulgari. Ernest. Cothman. respon. jur. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.

II. Quidquid ferè Reges, Duces, ac Principes habent, id juris præsumptione est publicum, fiscale, ac jurisdictionale patrimonium, quod à Regia vel Ducali dignitate non separatur, atque hoc ipso filiabus non debetur, quippe quæ ut Sceptri, ita quoque arcium, ac ditionum sunt incapaces. Barthol. Muscul. de success. convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 5. litt. H. pag. 306. cum verò privata quoque allodialia possidere possint Principes, quæ non contemplatione dignitatis acquiruntur, in his succedere possunt cæteris paribus etiam fæminæ. cit. Muscul. atque in hisce privatis allodialibus, si quæ per Serenissimam Ducissam adesse probari possunt, successionem concedit Eidem Serenissimus Reus conventus, non verò in patrimonio publico, Electoratu, Ducatu, Comitatu Palatino, neque in arcibus, ac ditionibus, rebûsque omnibus tam mobilibus, quam immobilibus ad hoc patrimonium publicum, ac fiscale juris præsumptione pertinentibus.

III. Causam suam non minùs fundat in jure primogenituræ partim generali, partim speciali quoad Domum Palatinam, & Bavaricam, seu Palatino-Bavaricam jam ante tempora aureæ bullæ Caroli IV. Imperatoris usitatam, pacta Palatina de annis 1357. 1368. & 1378.

vide

vide pag. 307. & pag. 308. qui verò succedit jure primogenituræ, succedit non solum in Regno, & Ducatu, sed etiam rebus mobilibus, thesauris, bombardis, fructibus pendentibus, annuis redditibus, & quibuscunque ad Regni, Ducatus, aut Comitatus utilitatem spectantibus, Christoph. Besold. *tract. de success. qua Regni sit jure dissert. 5. thesi. 1.* Nicol. Betsh. *de pact. & statut. famil. illust. cap. ult. §. 12* ubi ex hac ratione in Italia Fratri minori ex potentissima familia oriundo sua ætate denegatam fuisse divisionem thesauri paterni optimo jure asserit, ergo.

IV. Huc faciunt pacta Gentilitia inter Comites Palatinos toties stabilita, ab aliquot centenis annis repetita, jurata, à tot Imperatoribus Romanis, & in specie pace Westphalica *cap. 4. art. 10.* stabilita, & maximè à Serenissimæ Dominae Actricis Genitore Carolo Ludovico, nec non dignitatis Electoralis in linea Simerensi auctore Friderico. III. Electore agnita, vide pag. 309. sed qui in Romano Imperio ita succedit ex pactis Gentilitijs, non secus succedit in omnia Defuncti bona, tam mobilia, quam immobilia, tam feudalia, quam allodialia, quam si ex testamento succederet. Joan. Caspar. Gytrih. *inter disput. Basil. vol. 3. assp. de confraternit. thes. 5. & 8.* ergo.

V. Qui succedit in feudo Regali, ut Dux, vel Marchio, non modò succedit cum exclusione omnimoda faminarum, quæ ordinaria successio feudalitatis est, sed etiam succedit in rebus tam immobilibus quam mobilibus, fructibus pendentibus, annuis redditibus, nominibus debitorum, juribus piscium, ferarum, & omnibus reliquis ad usum publicum Ducatus vel Marchionatus destinatis, & ita quidem, ut in dubio præsumptio sit, omnia ad publicum Marchionatus, & Ducatus patrimonium destinata esse. Henr. Bocer. *tract. de success. in feud. cap. 3. quest. 49. & seqq.* Ludolph. Schrader. *de feud. 2. part. §. princ. sect. 4. n. 13.* sed Serenissimus Reus conventus successit in hoc feudo Regali ut Princeps, Elector, Dux, & Comes, ergo, vide pag. 310.

VI. Juxta pacta Gentilitia in domo Palatina recepta, jus primogenituræ, & cæsareas investituras omnes ditiones reliquæ, urbes, castra sunt Electoratus connexa, ut inde avelli non possint, legantur investituræ cæsareæ, & quæ scripsit Marquard Freher. *part. 2. de orig. Palat. pag. 6. in fin.* vide pag. 374. ergo successio Principis seu Agnati Palatini est in omnia bona tam mobilia, quam immobilia, ut dicit pag. 111.

VII. Et si casus sæpissimè contigerit in domo Palatina, ut illo vel illo fine Masculo ex Comitibus & Principibus Palatinis defuncto foemina & filia Principissæ superessent, exemplum tamen est sine exemplo, & nulla unquam fuit, quæ successionem similem in bonis mobilibus, vel immobilibus prætenderit, ergo neque Ducissa Aurelianensis. pag. 313. 342. ubi exempla in contrarium potius urgentur.

VIII. Non modò per præfatos jam titulos Palatinæ Principissæ ab omni hæreditate tam in allodialibus quam feudalibus sunt exclusæ, solæque honestæ dotis provisione contentæ, sed insuper in præmissis Majorum pactis & conventionibus Gentilitijs ordinatur, quòd ex in favorem Stemmatitæ Masculini renunciare debeant, ut videre in placitis antiquis hujus Domus de anno 1395. & 1444. prout etiam Ipsa Serenissima Domina Actrix geminato omni hæreditati renunciavit.

IX. Accedit usus Imperij, quo in hujusmodi feudis majoribus nulla unquam foemina Principissa, extantibus Masculis, successionem prensavit, de qua re Consil. Marpurg. *vol. 2. consil. 5. n. 103. & n. 108. & seqq.*

X. Si hæc omnia supponantur abesse, tamen retorsionis jure non succedet Serenissima Ducissa Aurelianensis in ullis bonis immobilibus, postquam plus quam notorium est, quòd leges Gallia non ferant vel cespitem aut glebam terræ ex Ducatu, vel Regno Gallia simili connubij ratione ad Principem Imperij transferri, æquius verò nihil est, quam ut jure, quod quis in alium statuit, ipse utatur. In simili Adam. Struv. *de retors. jur. cap. 2. aphoris. 22.* Hartm. Pistor. *observat. 43.* vide pag. 315.

Hiscæ in utramque partem summariter allatis, ut jura Serenissimi Rei conventi potiora esse, atque sic eum absolvi debere, statuamus, movemur imprimis, quòd luce meridiana clariùs ex parte modò nominati Sereniss. Rei conventi monstratum sit, sese titulo singulari possidere, consequenter actioni institutæ seu petitioni hæreditatis, & sic nec judicio familiaris heriscundæ locum minimè esse, videantur in libell. ultimæ conclus. tradita pag. 314. except. 2. vers. *his veritur cardorei.* Quin imò nec ipse Plenipotentarius Aurelianensis plus requisivit, ad actionis à se institutæ elisionem, quam ut ostenderetur, titulo singulari possidere Serenissimum Reum conventum vide pag. 9. quod ipsi in hoc termino singulari,

exhibitum est. Et sunt nostrò judiciò allata in hunc finem Consilia Ernesti Cothmani. *vol. 5. consil. 1.* Joan. Oldenberg. inter Marburg. *vol. 2. consil. 5.* tam clara, ut nec mica dubij relinquatur. Loquitur prior de casu, quo secundo Genitus Princeps egit contra primogenitum, atque ad divisionem feudi regalis egit petitione hæreditatis, judiciòque familiz herciscundæ; loquitur posterior de Ducissa Imperij, quæ hæc juris remedia contra patrum instituit, ergo loquuntur in clarissimis terminis ad casum nostrum. Si verò petitio hæreditatis instituta locum non habet, nec consequenter judicium familiz herciscundæ, vide pag. 326. & 328. & 337. consequenter nihil superesse potest, quàm ut actore non probante reus absolvatur *L. 4. Cod. de edend. L. 2. Cod. de prob.* Christoph. Besold. *de modo reserend. assert. 23.* cum Judex etiam ex officio agentem sine actione apta, & parte etiam non opponente, repellere debeat text. & Gloss in *L. ubi pactum. 40. Cod. de transact.* August. Barbos. *axiomat. jur. 9. n. 5* Christoph. Besold. *ibidem assert. 20.*

Opposita quod attinet Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis, & quidem primum refellitur id, quod in casu præsentì versetur in successione anomola, & irregulari, non regulari, & ordinaria, vi illius successit Serenissimus Reus conventus non repræsentivè ad personam Caroli ultimò defuncti, sed in patrimonio publico, & sacro fiscali jure Regni & Ducatus, & sic in omnibus rebus tam immobilibus quàm mobilibus ad hoc patrimonium pertinentibus. Ernest. Cothman. *d. vol. 5. respons. 1. n. 189 & seqq.* neque obstringitur petitioni hæreditatis, vel judicio familiz herciscundæ, cum hæres non sit, sed successor singularis, ut abundè ex parte Serenissimi Rei conventi probatum est, actione verò deficiente & non probata, etiam parte nihil opponente, redditur processus nullus ipso jure. Godofred. Anton. *tract. de actionib. thes. 2. ergo.*

Ad II. Aptè responsum est, tale testamentum paternum in forma probante nullum unquam adhuc ex parte Serenissimæ Dominæ Actricis productum fuisse deinde ex data non concessa hypothese in eo non est contraria dispositio, vel certè contraria pactis Majorum, & investituris cæsareis fieri non potuit. D. Andler. *jurisprud. publ. lib. 2. tit. 25. n. 19* pag. 334. quin imò ipse Carolus Ludovicus Pater Serenissimæ Dominæ agentis Ducissæ publicis etiam scriptis hanc rationem succedendi ex pactis Majorum, & investituris Cæsareis urfit contra Patrum Ludovicum Simerensem pag. 335. quomodo ergo Filia Serenissima impugnabit.

Ad III. In contractu matrimoniali alia allodialia, quàm privata illa reservari non potuerunt, hæc verò aliqua exstare, adhuc probatum non est. Imò accepta ex hypothese eorum rationem longè excedunt, ut de exitu bello, & inde secutis gravissimis damnis nihil commemoretur. Neque illa reservatio potuit majorum legibus, & pactis Domus consuetudini, & Cæsareis investituris præjudicare, cum in potestate non sit possessoris, vel vassalli, Majorum leges, pacta, & consuetudines infringere.

Ad IV. Promisit Serenissimi Domini Conventi Pater tunc Halz Suevorum allodialia restituere, quatenus tamen pactis Gentilitijs, Domus consuetudini, & Cæsareis investituris esset congruum, sed restituere bona allodialia præter illa privata, si quæ probari possunt, non est pactis Gentilitijs, Domus Palatinæ consuetudini, vel Cæsareis investituris congruum, ergo neque si indistinctè omnia allodialia, ut nunc prætenduntur, forent restitutioni obnoxia, illa clausula admissa fuisset. pag. 354.

Ad V. Supra demonstratum jam est, omnia bona tam antecedentia, quàm subsequenter, quomodocunque comparata esse per pacta Gentilitia, & Majorum in domo Palatina unita Electoratu. vide pacta de anno 1393. vide Georg. Everhard. *Conf. vol. 1. consil. 29.* Marquard Frecher *de orig. palat. pag. 6. verb. incorporavit.* ergo in hisce omnibus tam immobilibus, quàm mobilibus successit Serenissimus Reus conventus, & qui ita succedit, totum Ducatum, ac Regnum accipit in legitimam, còque simul omnia bona mobilia, thesauros, fructus Speidel pag. 333.

Ad VI. Quæ Heidelbergæ Ipsi soluta sunt, accepit ex maxima in Christianissimum Regem veneratione, & amicitia ergo, vel quia rationem allodialium privatorum habere potuerunt, vel tanquam indebitum restituet,

Ad VII. Omnia Exempla, quæ afferuntur, in bonis apanagiatis explicantur, & notatu dignum, quòd nec unum exemplum afferri possit, etsi casus sæpius evenierit, quod unquam ulla Principissa Palatina hujusmodi successionem prætendisset, minus tulisset. vide pag. 359. 362. Et quamvis bona aliàs præsumantur allodialia, tamen etiam hæc ad patrimonium fiscale, & sacrum Principis non minus pertinere censentur, quàm feudalìa, imò præ-

præsumuntur tandiu omnia de hoc patrimonio publico esse, donec contrarium probatum fuerit. Ludolph. Schrader. Bocer.

Ad VII. Sicut successor in feudo, & qui hæres non est, non tenetur inventarium conficere, vel registra, & documenta alteri extradere. Ernest. Cothm. in tom. 1. cit. consil. n. 303. vide pag. 329. 345. 347. ita renuntiationes filiarum Principissarum in domo Palatina debita ratione, & pro abundanti factæ sunt cautela, sicut ipsa Serenissima Domina Actrix renuntiavit. pag. 335. & 347. & 375. Muscul. de Success. anomal.

Quin itaque Serenissimus reus conventus in hoc Cæsareo, Regioque arbitrio penitus absolvi, damnæque data Eidem à Serenissima Domina Actrice restitui, atque eatenus hæc condemnari debeat, dubitare juxta hæc jura, in scriptis pro Serenissimo Reo convento præsertim ultima & repetita conclusione allatis (quod nos singulariter remittimus) juxta Cæsareas investituras, pacta primogenituræ Domus Palatinæ, mores Imperij nullatenus possumus, sed potius unanimiter juris esse liquidi arbitramur. Decanus, Doctores, & Professores in inclyta Facultate Juridica Electoralis Universitatis Ingolstadiensis. Salvò tamen rectius sentientis judiciò. In quorum fidem majus Facultatis nostræ sigillum appendi, & Notarium Academicum sese subscribere fecimus. Actum Ingolstadi in Consilio nostro Facultatis 10. Aprilis 1701.

JOSEPHUS WOLFF, Juris Utriusque Licentiatus, Consilij Electoralis Secretarius, Cæsareus Publicus: & Almæ Universitatis Ingolstadianæ Juratus Notarius in fidem subscripsit.

LAUDUM

In Causa

SERENISSIMÆ DOMINÆ

DUCESSÆ

AURELIANENSIS

Contra

SERENISSIMUM DOMINUM

ELECTOREM

PALATINUM

Acra Cæsarea Majestas, & Sacra Regia Majestas Christianissima, Pacis in Palatio Riswicensi trigesima die Mensis Octobris anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo conclusæ, articulo octavo electi & denominati Arbitri, ut sub hac qualitate, de juribus, seu prætensionibus Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis contra Serenissimum Dominum Electorem Palatinum judicarent, vertentemque inter Serenissimas hæc Partes litem, secundum formulam Compromissi, Articulo separatò ejusdemque Pacis Riswicensis tractatui subjunctò, ac eadem quoque die acceptatò,

ceptatō, subscriptō, ac subsignatō comprehensi, juxtaque Leges, & constitutiones Imperij deciderent; Postquam de loco congressūs inter utrosque altè memoratos Arbitros convenisset, & Parti utrique locus ille, Civitas nimirum Imperialis Mœno-Francofurtensis, significatus fuisset, præfataque Sacra Cæsarea, & Sacra Regia Majestas Christianissima eodem misissent delegatos, & specialibus ad id Mandatis instructos Plenipotentarios suos, Fredericum Binder Consiliarium Imperialem Aulicum, & Ulricum Obrechtum Reip. Argentoratensis Prætorum Regium: Coram quibus die 6. mensis Octobris anni millesimi sexcentissimi nonagesimi noni, nomine Domine Ducissæ Libellus prætensionum, seu petitionum suarum, adversus Dom. Electorem designationem complexus, exhibitus, ac deinceps intra terminos Compromisso præfixos Fundamenta Partium deducta, atque ad eadem utrinque responsum, denique ad conclusionem causæ processum, ejusque decisio Sententiæ Arbitrij submissa, & scripta isthæc respectivè ad deducendum, respondendum ac concludendum; Conclusio verò & submissio ad notitiam, præscripto itidem modo ac terminis, vigore decretorum à prædictis delegatis Plenipotentarijs interpositorum, partibus communicata, actaque præsentibus earundem Plenipotentario & Procuratore innotulata fuerunt: viso tandem & examinato utriusque Partis jure de Præfatis Domine Ducissæ Aurelianensis prætensionibus, secundum Leges, & Constitutiones Imperij, juxtaque exhibita, acta & probata compromissoriali hac Sententia arbitrantur, ac pronunciant:

Ex Parte Sacræ Majestatis Cæsareæ.

I. Serenissimum Dominum Electorem Palatinum, Reum Conventionem a prætensionibus Serenissimæ Domine Ducissæ Aurelianensis, Actricis, in Libello suo 26 Octobris 1699. ad Arbitrium expositis, absolvendum.

II. Annuam, juxta Pacis Ryswicensis Art. VII. solutam summam centum millium florenorum pro rata temporis à ratificata dicta Pace acceptorum Serenissimo Reo convento intra Sex menses restituendam.

III. Serenissimam Dom. Ducissam Aurelianensem à Serenissimi Dom. Electoris in sua 26 Febr. 1700 exhibita Responsione ad Libellum §. Feuda emptæ &c. instituta reconventionem absolvendam.

IV. Eique, si aliquid quod non ratione, & respectu Electoratus, Principatum & ditionum Palatarum à Sereniss. Fratre comparatum tanquam patrimonium privatum prætendere velit, viâ juris ordinariâ, in foro competente, & præscripto in Imperio modò petendi liberam facultatem relinquendam esse.

Ex parte Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ.

I. Cùm inter Serenissimas Partes utrinque in confesso sit, post obitum Serenissimi Electoris CAROLI ab Executoribus testamenti ab eodem relictæ, permittente Serenissimo Electore PHILIPPO GUILLIELMO; inventarium quoddam bonorum allodialium confectum esse: id verò in hoc Arbitrali processu productum non sit; ideò de ejus validitate, vel invaliditate, itémque an plenam, vel minus plenam Allodialium descriptionem contineat, judicari non potest: ejus tamen, undecunque recuperari poterit Sereniss. Domina Ducissa Aurelianensis Copiam exigendi jus habet: Serenissimus verò Dominus Elector Palatinus modernus, ad novum Inventarium sive conficiendum, sive exhibendum jure non tenetur.

II. Si quæ Allodialia mobilia ejus generis ac qualitatæ, prout in Libello Aurelianensi enumerantur, à Serenissimo Electore CAROLO tempore obitus sui possessa fuerunt, & vel adhuc penes Serenissimum Dominum Electorem Palatinum extant, vel in ejusdem aut Serenissimi Parentis sui rem usumve conversa, neque pretiò solutò per eosdem redempta sunt, ea Domine Ducissæ Dominus Elector sub fide Principis restituat, vel pecuniâ numeratâ solvat.

III. Sub eadem fide Principis Serenissimus Dominus Elector Serenissimæ Domine Ducissæ exhiberi, & tradi curabit obligationes, instrumenta, & documenta litteraria quævis alia, quibus ad exigenda debita, formandas prætensiones, instituendâsque, & persequendas

das in foro competenti actiones contra quosvis debitores particulares hæreditatis ab Electore CAROLO relictæ opus habet: hisque debitoribus etiam annumerantur Communitates & Provinciæ Palatinatûs ratione nominum, obligationûmque, ex privatis & peculiaribus contractibus, titulisque provenientium: pecunia verò, quæ ab Electoribus CAROLO LUDOVICO & CAROLO, ex eorundem privato patrimonio & redditibus ordinarijs, Cameræ Electorali mutuo data, vel in earundem Communitatum & Provinciarum conservationem utilitatemque expensa, uti & illa, quæ ex assignationibus à Sacrà Cæsareâ Majestate vel aliunde prædictis Electoribus concessis, ab iisdem Communitatibus debita est, eam secundum constitutiones & observantiam Imperij iustum est, ut cum usuris in Imperio consuetis Serenissimus Dominus Elector Palatinus per modum collectæ extraordinariæ à prædictis Communitatibus & Provincijs exigat, ac Dominæ Ducissæ solvat: connumeratis etiam frumenti, vini, aliarumque rerum fungibilium quantitatis, quæ ex eisdem redditibus ordinarijs militi ad Palatinatum tuendum adhibito præstitæ sunt. Incumbit etiam Serenissimo Domino Electori Palatino, ut quæ apud Collectores Palatinatûs, tempore obitus Serenissimi Electoris CAROLI reliqua, vel ab iisdem ex præcedentium annorum administratione debita fuerunt Serenissimæ Dominæ Ducissæ præstet; eoque intuitu & ad debitorum istorum publicorum calculum subducendum, rationes sub regimine duorum præmemoratorum Electorum confectas, item colligendas, registra, aliæque documenta huc facientia eidem exhibeat.

IV. Quod ad immobilia attinet, Libello Aurelianensi inde ab articulo incipiente: *Allodialia immobilia*: usque ad articulum: *Feudapignoratitia*: inclusive comprehensa; cum in actis arbitrij, ex parte Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis deductum sit, præter Palatinatum Inferiorem Rheni, eique annexum Electoratum, qui per pacem Westphalicam Electori CAROLO LUDOVICO, cum pertinentiis suis restitutus, vigore Aurearum Bullarum CAROLI IV. & SIGISMUNDI Impp. post extinctam lineam Simmerensem ad lineam Neoburgicam devolutus est, Electorum CAROLUM alias insuper ditiones tum hæreditarias sive allodiales, tum allodialibus permixtas, nominatim Ducatus Simmerensem & Lauterensem, partemque Comitatus Sponheimensis

sis possedisse, quæ à Principibus prædictæ
 Lineæ Simmerensis, ante & post adeptum
 Electoratum, partim acquisitæ, aut in fe-
 dum novum ac promiscuum receptæ, par-
 tim novis accessionibus, incrementis, & ju-
 ribus auctæ, atque Principibus Simmerensi-
 bus per eandem pacem Westphalicam sepa-
 ratim ab Electoratu, & Palatinatu Inferiori
 Rheni restitutæ sunt: Serenissimus autem
 Elector Palatinus, scriptis à sua parte arbi-
 trio exhibitis exceperit, hæc ditiones per-
 inde ut ipsum Palatinatum Inferiorem Rhe-
 ni, successionis sive Electoralis sive fidei-
 commissariæ cum exclusione perpetua fe-
 minarum, partem facere; allegatis in eam
 rem, sed non productis Investituris Cæsa-
 reis, itemque Familiz Palatinæ pactis, di-
 spositionibus testamentariis, consuetudi-
 nibus, & statutis: quæ ex adverso tanquam
 dubiæ fidei partim rejecta, partim aliorum
 defectuum nomine impugnata sunt: ut
 Serenissimæ Domini Ducissæ Aurelianensi
 ratione tum allodiorum illorum, sive ditio-
 rum hæreditariarum, tum acquisitionum, ac-
 cessionum, & incrementorum satisfiat, &
 simul secundum tenorem pacis & Com-
 promissi Riscensis, litis inter Serenissimas
 partes longius protrahendæ occasio præ-
 scindatur; rejecta ulteriori liquidatione, &
 investituris illis Cæsareis, pactis, dispositi-
 onibus testamentariis, & statutis Familiz
 Palatinæ, utpote quæ durante processu co-
 ram arbitrio producta non sunt, suo loco
 relictis; medietas prædictorum Ducatum
 Simmerensis, & Lauterensis eatenus Do-
 minæ Ducissæ adjudicatur, ut in ejus pos-
 sessionem pro indiviso, ad æqualem fru-
 ctuum, juriumque, & reddituum perceptio-
 nem tantisper mittatur, donec ea medietas
 pecuniâ numeratâ redimatur: pretiô inter
 Partes amicabili conventionem statuendô,
 vel si Partes de eo convenire nequeant,
 per Arbitros quibus compromissô Risci-
 censi executio sententiæ demandata est,
 definiendô.

V. Denique redditus anni ultimi Ser-
 enissimus Dominus Serenissimæ Domini
 Ducissæ Aurelianensi, detractis oneribus
 ordinariis restituere jure tenetur: cæteros
 quidem indistinctè; Civiles verò, quorum
 tempore obitus Electoris CAROLI dies
 cedere incepit.

Deducentur autem à Superiùs adjudi-
 catis, atque in primis etiam à publicis Com-
 munitatum debitis, pensiones illæ annuæ
 ducentarum millium librarum Turonensi-
 um, seu Centenorum millium florenorum
 Rhe-

Rhenensium, quæ à Dom. Electore Palatino Dominæ Ducissæ Aurelianensi hæcenus solutæ sunt, & usque ad executionem Sententiæ Compromissiorialis sive ab Arbitris, sive à Super-Abitro latæ deinceps solventur.

Præfens hoc Laudum Sacræ Cæsareæ, & Sacræ Regiæ Christianissimæ Majestatum nomine & jussu, supramemorati Cæsareus, & Regius ad hanc causam delegati Plenipotentiarii, juramentò prius secundum Legem Compromissi corporaliter præstitò, in loco congressus publicaverunt, manibusque, & sigillis suis subscripserunt, & subsignarunt. Actum Francofurti ad Mœnum die 26. Aprilis. 1701.

FRIDERICVS BINDER, ULRICUS OBRECHTUS,

Sacræ Cæsareæ Majestatis Consiliarius
Imperialis Aulicus.

Juris Utriusque Doctor, & Sacræ Regiæ
Majestatis Christianissimæ in Republicâ
Argentoratensi Prætor.

(L. S.)

(L. S.)

Beatissime Pater.

Iceat Germaniæ Principi Electori Sanctitatis vestræ gravissima, & hoc tempore, quo ferè totus Christianus orbis & ipsum Latium inter sese committitur, millena interpellare negotia, Justitiam causæ Palatinæ jam olim Romæ exhibitam Sedi Apostolicæ ea, qua licet, brevitate reproducere, atque simul iniquitatem laudi, quod ex parte D. Subdelegati Regis Christianissimi 26. Aprilis nuper abeuntis Francofurti in civitate Imperiali contra tam clara Germaniæ jura ac mores pronuntiatum est, sanctiori Arbitrio Summi in terra Christi Vicarij cum omni filiali submissione, & reverentia ad beatissimos pedes prosternere.

Inter præfulgentes, regiæque in Romano-Germanico Imperio familias, quæ priori sæculo sexcentesimo acerba fata, vel penitus fatales subière periodos, fuit etiam Principum Electorum Palatinorum ad Rhenum Serenissima Domus, ut quæ circa annum 1622. & 1623. motibus Bohemicis in FRIDERICO Electore V. hujus nominis vehementissimè concussa, postea per pacem Westphalicam anno 1648. in CAROLO LUDOVICO memorati FRIDERICI filio vix restituta, tandem anno 1685. in CAROLO Electore, illius Nepote & Hujus Filio ipsis idibus Maij sine omni prole Heidelbergæ demortuo quoad eam lineam omninò defecit.

Ita sine hærede masculino decedentis Electoris CAROLI bona omnia, tam mobilia, quàm immobilia, tam feudalia, quàm allodialia cum Electoratu, Principatu, ac Comitatu Palatino, cæterisque Ditionibus, Urbibus, Oppidis, ac Vicis, &c. deferebantur notò Agnationis, feudi, ac Ducatus Jure ad Serenissimum Ducem Neoburgicum Imperij Principem Philippum Wilhelmum, Patrem nostrum gratiosum pientissimæ memoriæ tanquam ob lineæ prærogativam, indubium Agnatum proximum, & legitimum dignitatis Successorem; ex quo capite etiam juxta Imperij leges, ac mores, juxta Archidomus Palatinæ pacta gentilitia, & conventiones, juxta primogenituræ jura, & Cæsareas investituras Electoratum Palatinum, reliquosque Comitatus Palatinos, ditiones, urbes, & oppida, omniæque bona, tam immobilia, quàm mobilia, feudalia & allodialia apprehendit Serenissimus Pater noster, præfatus Imperij Princeps Philippus Wilhelmus, & nunc recto ordine in Nos Filium suum devolvit.

Serenissima Ducissa CAROLA ELISABETHA soror defuncti Domini Electoris CAROLI unica, ac Germana, anno 1671. Serenissimo PHILIPPO Duci Aurelianensi Regis Christianissimi Fratri unico nupta, contradixit D. Parenti nostro Duci Neoburgico, & tanquam hæres ab intestato proxima prætendit non quidem Electoratum & feuda masculina, quæque his conexa sunt, sed hæreditatem allodiam, & sic bona petijt tam mobilia, quàm immobilia,

lia, feuda etiam, quorum alias scemina de jure communi Romano, & feudali solent esse capaces, atque jus suum non per legitimos tramites, ac ordinata in Imperio Romano Germanico summa iustitiae consuetoria, sed per exitiosum toti Palatinatui illatum bellum tam diu deduxit, donec in pace Rîfwicensi proxima de Anno 1697. in articulo 8. conventum, ut negotium hoc sancita ibi ratione secundum leges, ac mores Imperij juridicè instrueretur, & salvo utriusque partis jure tam in possessorio, quàm petitorio in arbitrium Cæsareo Regique Majestatis Christianissimæ abiret, & si neque hoc Cæsareo-Regium arbitrium conveniret, tandem rerum omnium sanctissimo Arbitro, ipsius Supremi Numinis in terra Vicario, ac Summo Pontifici committeretur.

Antequam ad acta coram Cæsareo-Regio arbitrio astituta deveniamus, præstabit doctrinam celeberrimi Germaniæ Jurisconsulti Joan. Dauth. de testament. & successione, in prolegom. n. 6. huc afferre, ex qua sola quisquis à partium studio alienus, & rerum in Imperio peritus est, de tota causa facile cognoscet; sunt verò hujus Doctoris hæc sequentia ibi verba: *Regum, Electorum & Principum Filia dotata excluduntur à Successionibus, coguntur etiam facere renunciationes successorum id quod passim obtinet.* Modestinus Pistor. cons. 51. ad fin. lib. 2. verum ejusmodi pacta magna ex parte sunt otiosa, quia quidquid Reges, Electores, Principes habent, id regulariter fiscale est, ac in fiscalibus Rex, Elector, Princeps non habet successorem: quum fiscale patrimonium à Regia, Electorali, Ducali, Principis dignitate non separatur. Corras. repet. l. filium quem num. 22. Cod. famil. heredit. Philipp. Franc. ad rubr. n. 62. extr. testam. possunt quidem Reges, Electores, Principes duplex patrimonium habere, fiscale seu publicum, & privatum, gl. ad rubr. ibi Bartol. n. 17. Plat. n. 9. Cod. jur. fisci. lib. 10. Corras. & Philipp. Franc. loc. pract. Chassan. in consuetud. Burgund. rubr. 2. in prin. n. 8. sed raro habent patrimonium privatum, nam omne id fiscale seu publicum est, quod Rex, Elector, Dux, Princeps ex suo territorio habet: aut quod aliunde occasione dignitatis, & ut Rex, Elector, Princeps accipit, & quidem omnia presumuntur fiscalia in dubio: privatum autem patrimonium est, quod Princeps acquirit contemplatione personæ tantum, non ratione dignitatis. Chassan. in consuetud. Burgund. rubr. 2. in prin. n. 8. 9. Philipp. Francisc. loc. pract. hinc sequitur, pactum, quo Filia Regum, Electorum, Ducum successioni paternæ renunciant, modici effectus esse: quum alias etiam in fiscalibus non succedant: quia talia bona pertinent ad successorem dignitatis.

Sed si Rex, Elector, Princeps etiam patrimonium privatum habeat, is Filiam, quæ renuntiavit successioni paternæ, instituere heredem non prohibetur, per ea quæ dicta sunt, & quidem quo ad patrimonia talium Dominorum privata, ejusmodi pacta renuntiatiua operantur, huc usque formalia cit. Authoris. Quisquis à studio partium alienus, ut præmissimus, & rerum Germaniæ peritus ista considerat, primò & ante omnia patrimonium ipsius Caroli Electoris publicum seu fiscale distinguet à patrimonio privato, & non fiscali, & sicut illud Regni, ac Ducatus est patrimonium, & juris præsumptione omnia complectitur, quæquæ Rex, Elector, Dux, Princeps ex suo territorio habet: aut quæ aliunde occasione dignitatis, & ut Rex, Elector, Princeps accipit, sive bona illa sint mobilia, sive immobilia, sive feudalia, sive allodialia, ita Nos & defunctus Noster Serenissimus Pater indubitatè successimus, sæpius jam memorato Carolo Electori in hoc patrimonio publico & fiscali, consequenter in omnibus ipsius bonis tam mobilibus, quàm immobilibus, tam allodialibus quàm feudalibus ad hoc patrimonium publicum & fiscale juris præsumptione pertinentibus dignitatis successor existimus; nec habet ista opinio dissentientem, ut videre apud Muscul. de success. convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 5. litt. G. Henric. Bocer. de success. in feud. cap. 3. quest. 49. & seqq. Ludolph. Schrader. de feud. 2. part. 9. sect. 4. n. 13. videantur deducta in actis, præsertim ultima & repetita conclusione Francofurti Nomine nostro exhibita die 26. Aprilis currentis anni.

Quisquis à partium studio alienus est, & rerum Germaniæ peritus, inferet secundò quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis vicissim succedat defuncto CAROLO Electori Fratri suo, sed solum in patrimonio ejus privato, quod sicut raro Principes habere solent, & non præsumitur, ita si locò suo & viâ juris aliquod tale patrimonium privatum adesse docere possit Serenissima Domina Carola Elisabetha, satisfaciemus in tempore, interim error est, quòd sub nomine hujus patrimonij seu allodij privati prætenderit omnia bona allodialia, tam mobilia, quàm immobilia, & sic successionem feudalem communem cum feudo Regali, & successione, quæ ducatus vel dignitatis sit jure, vel quæ ex primogenitura, & pactis

pactis Gentilitijs Archidomus Palatinus procedit, confuderit, cum tamen in feudo Regali, & ea, in qua Nos versamur, successor dignitatis totum Principis patrimonium titulo singulari & jure Ducatus teneat, consequenter nec haeres sit ultimi defuncti, & sic nec petitione hereditatis, nec actione familiarum hereticundum teneatur, consequenter nec ad ulla inventaria edenda, vel conficienda obligetur, ut ex actis manifestum est, & in simili casu tradit Cothm. vol. 1. respons. 1. n. 251. & seqq. Joann. Oldenburg. inter consil. Marburg. vol. 2. consil. 5. n. 103. & 108. Et certe res est sine exemplo, quod unquam in Germania, vel etiam Gallia hujusmodi successor dignitatis reliquis Fratribus, vel Agnatis, minus Sororibus, & Cognatis ipso jure ab omni successione exclusis, vel inventaria, vel instrumenta domus suae propria exhibuerit. Et si in ejusmodi successione feudi Regalis etiam thesauri non dividuntur, nec rationem habent patrimonij, & allodij privati quoad reliquos Fratres Nicol. Betsch. de pact. & stat. famil. illust. cap. ult. §. 12. quomodo adhuc adspirabunt foeminae Palatinae ipso jure ab omni successione exclusae.

Tertio, si haec omnia non essent, nota sunt jura primogeniturae inter Principes, & Comites Palatinos ex aurea Bula Imperij CAROLI IV. ex Constitutione Imperatoris SIGISMUNDI de annis 1440 & 1434. & ita nota sunt, ut ista primogenitura inter praefatos Principes, & Comites Palatinos omnia bona tam tunc praesentia, quam etiam futura ita complectatur, ut dignitatis Electoralis Palatinae successor vigore dictae Aureae Bulae, & utriusque constitutionis Imperatoris SIGISMUNDI cum Electoratu in omnibus etiam reliquis Comitatus, Ditionibus Palatinis, Urbibus & Vicis bonis tam mobilibus, quam immobilibus tam feudaliibus, quam allodialibus succedat, prout jam olim Anno 1562. censuit inter Principes Palatinos consulta Facultas Juridica Ingolstadiensis, & contra Principem Joannem partes Consulantis habentem respondit apud Georgium Everhard. consil. vol. 1. consil. 27. n. 42. & recentius propugnavit in adjacenti scripto per multa folia Serenissimus Princeps CAROLUS LUDOVICUS Genitor Ducissae Aurelianensis, & tandem conclusit hisce verbis: daß auch des ohn Mannlichen Leibs Erben versterbenten Chursürsten ganze Verlassenschaft an bemögligh: und unbemöglighen allein auff den ältisten nechsten agnaten seclusis reliquis kommen und fallen solle: hoc est, quod decedente sine prole mascula Electore Palatino proximus agnatus, seclusis reliquis, in omnibus relictis bonis tam mobilibus, quam immobilibus solum succedat, quomodo ergo ipsa Ducissa Aurelianensis, quae ex proprio voto Parentis sui omnino bonis exclusa est, proprio Genitori nunc contraria hujusmodi successionem praetendit?

Si haec etiam omnia non essent, quarto nihilominus inter Principes, & Comites Palatinos adest notissima constitutio RUPERTINA de Anno 1395. toties postea de Annis 1413. 1441. 1545. 1553. 1557. inter successores Palatinos etiam jurejurando confirmata, vigore cuius certo ordine, & speciali jure primogeniturae Palatini Masculi vocantur non modo ad Electoratum, sed omnes reliquas ditiones Palatinas, & omnia bona tam praesentia, quam etiam post, & in aeternum acquirenda, tam mobilia, quam immobilia, tam feudalia, quam allodialia, prout praefatus CAROLUS LUDOVICUS Elector Palatinus, & Parens Serenissimae Ducissae Aurelianensis in suo scripto memorato etiam Typis dato iterum per multa folia hanc sententiam propugnavit, verbis *successio tam allodialium, quam feudaliuum &c. ad Electorem FRIDERICUM P. pertinuit.* ita ut si quae urbes, vel oppida, prout se Elector erga Fratres benevolum exhibere vult, Fratribus reliquis, vel agnatis concederentur, solum habeant rationem apanagij salvo jure superioritatis, & cum onere reversionis ad Domum Electoralem, si postea ij Masculi emorerentur.

Si haec omnia non essent quinto profecto solz investiturae Caesareae ante, & post pacem Westphalicam Electoribus Palatinis super Electoratu, & Comitatu Palatino concessae totum negotium conficerent, cum ibi totus inferior Palatinatus cum omnibus, & singulis bonis Ecclesiasticis & saecularibus, juribus, & appertinentijs, quibus ante motus Bohemicos ab Electoribus Palatinis possidebatur, iterum in feudum datus est CAROLO LUDOVICO, & eum sequentibus modo Electoribus, formalia haec sunt: *octava dignitas Electoralis, & jus eligendi cum omnibus annexis, Comitatus Palatinus Rheni, ibi inferior Palatinatus dictus, omnesque eo pertinentes ditiones, terra, & subditi, castra & bona à quoniam Celsissimis PHILIPPO, LUDOVICO etiam & FRIDERICO, item OTONE, HENRICO, FRIDERICO, LUDOVICO, & duobus FRIDERICIS Patre, & Filio ante motus Bohemicos possessa, & quidquid vi illius pacis competit, cum omnibus & singulis s. Electoralibus & Principalibus dignitatibus, honoribus, Regalijs, consuetudinibus, & inde dependentibus libertatibus, officijs, juribus, superioribus, & inferioribus Tribunalibus, fluminibus, Rivis.*

*Regalibus, conductibus per terras, & flumina, bastardarum accidentibus, Wildan-
gij, proprietatibus, castris, bonis, proventibus, censibus, obventionibus, & redditibus,
nec non bannis ferinis, cunctisque regalibus, usibus & pertinentiis, insuper omni eo, quod
Serenissimus Elector CAROLUS, ipsius Parens, & Majores coemerunt, vel jure pignoris
obligationis, retentionis, aliòve modo acquisiverint. quòd si verò hæc omnia juxta Claris-
simum hunc tenorem investiturarum Cæsarearum existant bona feudalia, in ratione Elec-
toralis, Principalis, ac Regalis feudi unita existant, quo jure vel ex hoc solo capite aliquid
ex ijs prætereundum poterit Ducissa Aurelianensis Fœmina, & hoc ipso ab omni simili feudo
Regali, eique connexis exclusa?*

Si hæc omnia non essent sextò. quomodo Serenissima Ducissa Aurelianensis ex Mar-
quardo Frechero de diversitate bonorum in Palatinatu repertorum argumentabitur,
quando ipse Marquardus Frecherus *part. 2. de orig. Palatin. pag. 6. in fin.* ut in actis
ostensum, scriptum reliquit formalia: *multos præterea comitatus integros (& non tan-
tum enumerata ibi bona particularia) ut Summerensem, Veldensem, Gemini Pontis, Spo-
heimensem anteriorem, & posteriorem, & Luzelsteinensem, diversis titulis, modisque
legitimis acquisivit Domus Palatina, & Palatinatu incorporavit.* Quomodo Ducissa Au-
relianensis præterea à Nobis Inventaria, Registra, & similia, quando inauditum, quòd dig-
nitatis Successor, ut Rex, Elector, Princeps, vel Dux, etiam Fratribus secundo, vel tertio-
genitis talia exhibeat, quia scilicet hæres non est. Et ubi locorum legitur, quòd apud Au-
striacos, Bavaros, Hassæ Principes, Saxones, unquam Principissa Filia prensaverit urbes
& oppida, vel ejusmodi hæreditatem allodiam, ubi ei exhibita Inventaria & Registra?
Quòd si etiam casus inter ipsos Principes Palatinos, vel centies evenierit, & nulla fœmina
Palatina, quæ ejusmodi hæreditatem præterea allodiam, ostendi possit, nunquid satis
per hoc confutata, & confusa sunt putativa & ficta jura ipsius Ducissæ Aurelianensis, ut
de retorsionis jure in actis allegato huc nihil repetamus.

Si etiam hæc septimò omnia non essent, nihilominus ab ipsa adversa parte allata re-
nunciationes tam anteriores, quàm posteriores, & singulariter de Anno 1560. 1579. 1612.
satis evincunt, quomodo DOROTHEA SUSANNA FRIDERICI tertij Electoris filia,
ANNA MARIA LUDOVICI Electoris filia, & LOISA FRIDERICI IV. filia renuncia-
verint juri in omnem Successionem, præsentem & futuram, Paternam, Maternam, Fra-
ternam, Sororem, omnemque aliam, tam in rebus mobilibus, quàm immobilibus, quam-
diu stirps mascula de Domo Palatina, & Bavarica supererit, atque his ultimis renuncia-
tionibus parem fecit, vel facere debuit Serenissima Ducissa Aurelianensis, consequenter
nihil expectatura, nisi aliquid rationem habere patrimonij privati docere possit. Quin
si non renunciasset, ut in actis ostensum, tamen tanquam fœmina inter familias Principes
pro renunciata habetur, & quamdiu superest masculus, Sceptri, & Successionis omnis in
dignitate feudi Regalis, Ducatus, vel Principatus incapax est.

Sicut verò octavò laudum, quod ex parte Sacre Cæsareæ Majestatis per Dominum
subdelegatum 26. Aprilis Francofurti ad Manum nuper excidit juri & æquitati consonum
est, quatenus à prætensionibus Serenissimæ Domine Aurelianensis Actricis in libello
suo 16. Octobris Anno 1699. ad Arbitrium expositis absolvimur, & ipsa Serenissima Du-
cissa ad indebitè accepta restituenda obligatur, ita laudum, quod ex parte Sacre Regiæ
Majestatis Christianissimæ eadem die excidit, æquum non est, si enim juxta acta testamen-
tum CAROLI Electoris, vel nullum legitimum adsit, vel si adsit in eo in præjudicium in-
dignitate Successoris contra Majorum placita, & jura Imperij statui nihil possit, quid ope-
rabitur desuper inventarium confectum, & nunquid contradictio est, quòd ejus, unde-
cunque recuperari poterit, Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis exigendi jus ha-
beat, & tamen Elector Palatinus modernus, qui Nos sumus, ad novum inventarium si-
ve conficiendum, sive exhibendum jure non teneamur, quæ verba sunt laudi, si de jure
non tenemur ad ejusmodi novum inventarium sive conficiendum sive exhibendum,
quomodo potest Parti adversæ jus esse exigendi? Quidquid Parens noster post mortem
CAROLI Electoris vel fecit, vel Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi in clanodijs pretiosis, &
alijs solvit, id fecit veneratione maxima erga Regem Christianissimum, & nullius juris
contemplatione, ratus non futurum, ut unde deberent jura nasci, nascerentur injuriæ. Et
fecerit Serenissimus D. Pater noster inventarium, vel fieri curaverit, Nos nihil attinet, nec
præstamus factum Parentis, qui successimus in Electoratu, non ex provisione Defuncti,
sed Primi Acquirentis, jure quidem sanguinis, sed citra nomen & onus hæredis. Ad scri-
pta

pta nos hic rursus referimus LUDOVICI CAROLI Genitoris Serenissimæ Dominæ, Ducissæ Electricis.

Iniquum insuper est nonò, ex parte laudi per D. subdelegatum Regium pronuntiatum, quòd allodialia, prout in libello Aurelianensi ennumerantur, si quæ à Serenissimo Electore CAROLO tempore obitus sui possessa fuerint, & vel adhuc penes Nos exstant, vel in usum Nostrum conversa sint, & pretio solutio non redempta, quòd sub Fide Principis à Nobis restitui, vel pecunia numerata solvi debeat quia nondum probatum est, quòd ea sint talia allodialia, quæ rationem privati patrimonij ingrediuntur, & si quid etiam Elector CAROLUS, vel ipsius Pater LUDOVICUS CAROLUS in contrarium disposuissent, id totum nihil valeret, nisi doceatur, ea allodialia non ex ipso Electoratu, Comitatuque Rhenano & ei connexis bonis descendisse, sed specialius ratione Personæ esse acquisita, cujus rei probandæ eò major est difficultas, quòd juxta supra memoratam auream Bullam, constitutionem Rupertinam, & pacta Gentilitia Archidomus Palatinæ omnia bona præsentia, & futura, immobilia, & mobilia ita Electoratu uniantur, ut tota ferè ratio etiam allodij ita privati, & privati patrimonij in Domo Palatina cessare videatur, ut clarum sit legenti scriptum, in quo Serenissimæ Ducissæ Aurelianens. Serenissimus Dominus Parens LUDOVICUS CAROLUS causam Electoralis suæ successionis contra reliquos Agnatos, & in specie contra LUDOVICUM PHILIPPUM proposuit: clarum quoque ex eo est, quòd in casu toties inter Principes, & Palatinos Comites eveniente nulla unquam fuerit foemina Palatina, quæ vel circa tale Principis decedentis patrimonium privatum allodiale ausa fuisset quæstionem movere.

Porro iniquum est decimò, & omni Imperij juri, ac consuetudini contrarium laudum Domini Regij subdelegati, quòd sub num. 3. Nos adstringi velit ad obligationes, instrumenta, & documenta litteraria quævis alia, quibus ad exigenda debita, formandas prætensiones, instituendasque, & persequendas in foro competente actiones contra quosvis debitores particulares hæreditatis ab Electore CAROLO relictæ opus habet, cum nondum ostensum sit, quòd CAROLUS Elector ejusmodi hæreditatem allodiamalem privatam ad ipsam Serenissimam Ducissam spectantem reliquerit, privatio supponit habitum, & non entis non sunt qualitates. Plenipotentarius Aurelianensis juxta acta in terminis instituit contra Nos actionem, quam dicimus petitionem hæreditatis, & judicium familiæ herciscundæ. Plenipotentarius Palatinus in terminis terminantibus ibi, & in casibus in Imperio antehac ventilatis, nostro tam similibus, quàm simile est ovum ovo, ostendit ex Ernesto Cothman. *vol. 1. respons. 1. n. 251.* Joan. Oldenburg. *inter consil. Marburgens. vol. 2. consil. 5. n. 103.* contra ejusmodi dignitatis possessorem utrique huic judicio minimè locum esse, si verò actio instituta manifestè cessat, secundum quas leges ad aliquid condemnari potest Reus conventus? sine actione competente nemo rectè experitur in judicio, minus aliquid consequitur, sed à judicio repellitur. Carpz. *part. 1. const. 1. def. 13. & const. 25. defin. 1.*

Illud equidem undecimò sub n. 2. in laudo suo nunc tandem nolens volens confitetur Dominus subdelegatus Regius, quòd Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis ad nullam aliam hæreditatem allodiamalem à CAROLO Electore Fratre, & LUDOVICO CAROLO Patre relictam aspirare possit, quàm quæ habeat rationem utriusque privati patrimonij, verbis: *ex eorundem privato patrimonio*; habemus contententem reum, & acceptamus hanc confessionem, sed quòd ibi enumerata pecunia, & redditus ordinarij, frumentum, vinum, aliæque similia, si Princeps moritur in Germania, habeant rationem patrimonij privati, & vel Fratribus secundò, vel tertio genitis, vel sororibus cedant, hoc est in quæstione, hic Rhodus, hic saltus. Germaniæ JContulti, & Feudistæ cum Henrico Bocer. *tract. de success. feud. quest. 49. & seqq.* contrarium tradunt, nec auditum in Romano-Germanico Imperio inter Austriacos, Bavaros, Saxones, minus inter Comites Palatinos Rheni, quòd ejusmodi redditus ordinarij, & pecunia, vinum, & frumentum Fratribus secundò genitis, vel sororibus cessissent. Et si thesaurus rationem adhuc habet patrimonij publici, & fiscalis inter Italici Principes, atque ex territorio collectus præsumatur, ut in actis ostensum, quid ni magis alia pecunia, redditus ordinarij, vinum, & frumentum. Quæ ergo ita dicuntur ex parte adversa, non probantur, nec probari facile possunt, præsertim in Domo Palatina ex ratione jam ostensa.

Iniquissimum verò est sub n. 4. laudum ex parte D. subdelegati Regij, agnoscit enim ibi jura contra se aperte pugnancia, consuetudines Imperij, & Domus Palatinæ, pacta gentilitia hujus Familiæ Serenissimæ, & investituras Cæsareas, atque sic agnoscit, Palatinatum

inferiorem Rheni, eique annexum Electoratum, alias insuper Ditiones tum hereditarias, tum feudales, & allodiales, nominatim Ducatum Simmerensem, & Lautherensem & reliqua istis postea connexa, & acquisita immobilia omnia ad Genitorem nostrum, & Nos tanquam dignitatis Successorem devoluta esse cum exclusione perpetua foeminarum, sed in eo homo placendi cupidius super fugium quærit, quasi investituræ Cæsareæ, itemque Familiae Palatinæ pacta, consuetudines, & statuta tempore durantis arbitrii non producta, & exhibita, & ex parte sua tanquam dubiæ fidei partim rejecta, partim aliorum defectuum nomine impugnata fuissent. Ecce in meridie cæcutit, & sponte sua ignorat notissima. An non enim Cæsarearum investiturarum allegata in actis verba formalia? an non pacta hujus Domûs gentilitia aliunde typo data, & quidem in sæpe memorato scripto ipsius Serenissimi CAROLI LUDOVICI Genitoris ipsius Dominæ Ducissæ Aurelianensis? an non hoc scriptum in manibus exstat ipsius D. subdelegati Regij, quin imo totum Domûs Electoralis Palatinæ Archivum? & nunquid fuisset Judicis, vel Arbitri, si quæ à partibus allegata fuissent documenta, & non producta, eorum copiam exigere. Est ne rem ex æquo decidere, hujusmodi ad causam summi negotij summè pertinentia suò locò (ut verba sonant Laudi) relinquere, atque sic causam in possessorio dijudicare, quæ in petitorio vertitur, & Parti suæ quæ sit hoc fucò pro dimidio possessionem adjudicare, earum rerum immobilium, cujus ultrò simul agnoscit eam incapacissimam esse? Iniquitas hæc se ipsam prodit; vidit ipse Regius subdelegatus testamentum LUDOVICI CAROLI, & CAROLI Electoris ultimi, quod Nos legitimum, & in forma probante nullum vidimus, nostras investituras Cæsareas, pacta Gentilitia Domûs Palatinæ, Auream Bullam CAROLI IV. & constitutiones Imperatoris SIGISMUNDI non vidit, & tamen pronuntiavit intrepidè? cum judex sit vir bonus, & non nisi utraque parte audita judicare debeat, non verò audit partes Judex, quisquis partis allegata non examinat, vel attendit, sed studiosè, si non dolosè dissimulat. Nempe D. subdelegatus Regius à primordiis causæ viam insistebat Placentiam versùs, & non Veronam propriæ scientiæ, & conscientiæ suæ tam contrarius, quàm in Christianissimum Regem, Ducisque Aurelianenses Serenissimos hæc superfugia omnia ex notissimo Justitiæ Zelo semper averfantes injurius, quibus proinde, & in primis Deo ipse rationem reddet, aliter verò judicabit Ecclesia, quæ est Cultrix & Autrix Justitiæ, & non patitur contra justitiam aliquid fieri in se, vel in alterum. *lex. tit. 13. feud. lib. 2.*

Quodcunque Laudum hoc ex parte Domini subdelegati Regij sub n. 5. & fin. continet, jam sub prioribus, vel refutatum, vel judicialiter acceptatum est, hinc eidem longius non immoramur, Sanctitatis Vestræ æquissimo arbitrio totum negotium cum humillima subjectione subijcientes. Acta etiam apponimus omnia, & responsum inclytæ Facultatis Juridicæ Ingolstadtensis de dato 13 Aprilis hujus anni unamiter jura nostra agnoscantis. Nulli dubitamus, quin ijs sit causa hæc concedenda viris, qui & Deum timent, & futurum olim expectant judicium, quod justum est, judicantes sine distantia personarum, intelligentesque mores ac leges Imperij, & jura Domûs nostræ Palatinæ. Deus ter Optimus Maximus diutissimè conserveat pro toto Christiani Orbis maximo bono, & inexplicabili omnium solatio Sanctitatem Vestram 15 Junij 1701.

Christi Nomine Invocato.

N Causa inter Serenissimam D. Elisabetham Carlottam Comitissam Palatinam Rheni-Ducissam Aurelianensem Viduam, ex vna, & Sereniss. D. Ioannem Wilhelmum Comitem Palatinum Rheni S. R. I. Principem, & Electorem, Partibus, ex altera, de, & super Successione in Bonis, & Hereditate tam Principis Caroli Ludovici, quàm Principis Caroli præfatæ Serenissimæ Aurelianensis Ducissæ Patris, & Germani Fratris respectivè, rebûsque alijs in actis Compromissi latius deductis, Viso Processu Compromissi Francofurtensis in executionem Patris Ryswicensis ad Sanctissimum D. N. Papam CLEMENTEM XI. tanquam super Arbitrum delato, & in Actis Notarij Sac. Palatij Apostolici producto, attenta discordia Sententiarum, seu Laudorum latorum, & promulgatorum à Delegatis per Sac. Cæsaream Maje-

Majestatem, & Sac. Regiam Majestatem Christianissimam, in executionem Articuli 8. Pacis Ryswicensis Visa deputatione Congregationis ab eodem Sanctissimo D. N. Papa in Nos infra scriptos Delegatos Facta in Libello Sanctitati Suae porrecto nomine antedictae Serenissimae Dominae Ducissae Aurelianensis; Viso Chirographo ab eodem Sanctissimo Domino Nostro signato, Cum praeservationibus, & declarationibus, tam in eo, quam in supradicta deputatione appositis, illisque inhaerentibus; Ac visis Juribus utriusque Partis in Processu Compromissi contentis, eisque plenè examinatis, & discussis, earumque Procuratoribus, & Advocatis pluries auditis, tam in scriptis, quam ore tenus etiam in contradictorio informantibus in Congregationibus desuper in Sacro Palatio Apostolico habitis & maturè consideratis omnibus de Jure considerandis, ac inhaerendo Juramento ad Sancta Dei Evangelia jam per Nos in actis praestito ad formam ejusdem Compromissi Christi Nomine repetito, & solum Deum praes oculis habentes, ac insimul Congregati in Sac. Palatio Apostolico Vaticano, per hanc nostram ultimam diffinitivam, & arbitralem Sententiam, quam in his scriptis ferimus, dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, Sententiamus, ac laudamus, Serenissimum D. JOANNEM WILHELMUM Comitem palatinum Rheni, & S. R. I. Electorem absolvendum, & liberandum fore, & esse (salva tamen infra dicenda declaratione, & obligatione) ab omnibus, & quibuscumque actionibus, petitionibus, & praetensionibus ex parte dictae Serenissimae Dominae Ducissae Viduae Aurelianensis in processu Arbitrali intentatis, motis, ac deductis occasione praedictarum Successionum, & Haereditatum Principum Caroli Ludovici Patris, & Caroli Fratris, pro quibusvis rebus, & bonis Mobilibus, & Suppellectilibus, etiam pretiosis, Gemmis, Margaritis, Argentis, Pecunijs, Creditis, & Nominibus Debitorum quomodolibet exactis, fœventibus, fructibus, & quarumvis Scripturarum, & Inventariorum exhibitione, & respectivè confectione, necnon pro quibusvis alijs Bonis Immobilibus, Urbanis, & Rusticis, tam Allodialibus, quam ex quocumque titulo, & Causa Feudalibus, & Emphyteuticis, Principatibus, Ducatibus, Comitatibus, Urbibus, Oppidis, Castris, Arcibus, Fortalitijs, Dominijs, cæterisque omnibus Bonis contentis in Libello Aurelianensi, ac in toto Processu Francofurtensi, eorumque pertinentijs, accessionibus, melioramentis, iuribus, & actionibus universis, nihil penitus excepto, prout Nos eundem Serenissimum Electorem plenariè absolvimus, & liberamus, & pro absoluto, & liberato haberi volumus, & mandamus omni &c.

Item pari nostra Sententia dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & laudamus, Nomina Debitorum, Actiones, & Credita quaecumque ad haereditates praefatorum Principum Caroli Ludovici, & Caroli spectantia, illisque quomodolibet debita de Jure, & in futurum debenda per quasvis Personas, & Universitates, adjudicanda fore, & esse dicto Sereniss. D. Electori Joanni Wilhelmo, prout adjudicamus, & pro adjudicatis haberi volumus, & mandamus, nullumque jus in posterum super illis, ac alijs Bonis, & juribus haereditarijs supra expressis, praefatae Serenissimae Ducissae Aurelianensi competere declaramus, omni &c.

Item pari nostra Sententia dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & laudamus, praedictum Serenissimum Dominum Electorem fuisse, & esse obligatum solvere dictae Serenissimae Dominae Ducissae Aurelianensi summam scutorum tercentum mille monetæ Romanæ, five illorum valorem, pro omni, & toto eo, quod ex quacumque Causa, & Titulo eadem Serenissima Domina Ducissa pretendere potuit, & potest à dicto Serenissimo Domino Electore, occasione successionis in Bonis, & haereditate Principis Caroli Ludovici ejus Patris, & Principis, Caroli ejus Germani Fratris, & in dicta summa compensandas, & excomputandas fore, & esse omnes, & quascumque solutiones factas praedictae Serenissimae Dominae Ducissae, ac ejus Ministris, tam ante, quam post Tractatum Pacis Ryswicensis ratione dd. Successionum, prout compensari, & excomputari volumus, & mandamus, & propterea dictum Serenissimum Dominum Electorem teneri, & obligatum esse ad solutionem residualis summae scutorum tercentum mille, faciendam, tamen intra quatuor annos ab hodie proximos, ratam scilicet partem in fine cujuslibet anni, omni &c.

Item pari nostra Sententia dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & laudamus, praefatam Serenissimam Dominam Ducissam absolvendam, & liberandam fore, & esse à petita Reconventionem in Actis Arbitrij Francofurtensis facta pro parte Serenissimi Domini Electoris, prout eam absolvimus, & liberamus, ac pro absoluta, & liberata haberi volumus, & mandamus. Et secundum praedicta Arbitrales Sententias prolatas à Do-

minis Delegatis Cæsareæ Majestatis, & Regis Christianissimi in ea parte, in qua huic nostræ Sententiæ, & Laudo sunt conformes, confirmamus; in parte verò contraria, revocamus, perpetuúmque silentium desupèr utrique Parti imponimus; & Ita dicimus, discernimus, declaramus, pronunciamus, laudamus, ac definitivè sententiamus, non solum præmissis, sed, & omni alio meliori modo.

Ita pronunnciavi, & laudavi Ego Joannes Dominicus Thomatus Episcopus Cyrenensis, Judex à SS. D. N. tanquàm Super-Arbitro Delegatus.

Ita pronunciavi, & laudavi Ego Cyriacus Lancetta Sac. Rotæ Auditor, à SS. D. N. tanquam Super-Arbitro Delegatus.

N. tanquam Super-Arbitro Delegatus.

Ita pronunciaui, & laudavi Ego Gabriel Philippucci Signaturæ Justitiæ Votans, &
SS. D. N. tanquàm Super-Arbitro Delegatus.

Ita pronunciavi, & laudavi Ego Joannes Dominicus Parraccianus, SS. D. N. Papz. Auditor, & ab eodentanquàm Super-Arbitro Delegatus.

Ita pronunciavi, & laudavi, Ego Silvius de Cavalerijs R. C. Apostolicz Commissarius Generalis, à SS. D. N. tanquam Super-Abitro Delegatus.

ILLVSTRISSIMA
CONGREGATIONE
PARTICULARI
A' SANCTISSIMO
DEPUTATA

IN CAUSA

Palatina Successionis

INTER

Sereniss. D. ac D. JOANNEM
WILHELMUM Comitem Palati-
num ad Rhenum Sac. Romani Im-
perij Archithesaurarium, &
Electorem

Ex Una.

ET

Sereniss. D. ac D. ELISABETHAM
Charlottam Com. Palatinam Du-
cissam Aurelianensem Parti-
bus ex altera.

卷之六

SENTENTIA

Publicata die 17. Februarij 1702.

Per Aetia Pelusij Notarij A.C.

欽定四庫全書

ROMÆ, Typis Rev. Cam. Apost. 1702.

Superiorum Permissio.

Ad Majorem DEI Gloriam.

Primitiae actorum compromissi Francofurtensis in causa Ser. Dominae
Ducissae Aurelianensis contra Ser. D. Electorem Palatinum

[Roma] [1702]

2 Ded. 267

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10323747-3